Jaromír Prusík

DĚJINY rodu Prusíků

1515 - 1968

Dějiny Produ Prusíků

1515 – 1968

Napsal Jaromír Prusík

M O T T O .

Ž I V O T

Jist buďte smrtí:potom smrt i život
vám budou sladší.Se svým životem
tak rozumujte:pozbudu-li tě,
tož pozbudu,co pošetilec jen
rád uchová:jsi dech a podroben
všem povětrným vlivům,kterými
tvůj byt je každou chvíli ohrožen.
Smrt má tě za blázna,nebo klopotně
jí ubíhaje,stále pádíš za ní.

William Shakespeare

D O M O V I N A.

Mám rád nade všecko pravé lidské štěstí,
které musí dopřát člověk stejně všem.
Mám rád kameny i čerstvé ratolesti,
nade všecko miluji svou rodnou zem.
Nade všecko miluji svou malou ves.
Má ji každý člověk,ať je odkudkoli.
Nechat si ji urvat někým,strašně bolí.
Žíti bez vlasti je žíti hůř než pes.

Malé,nejmenší i velké národy,
máme všichni stejné závazky a práva,
psaná přísným prstem větru na vody,
na prapory států,jimiž lidstvo mává,
právo rozhodovat jménem většiny
rodným jazykem a ve své rodné zemi
o tom,co je stejně milováno všemi,
o štěstí a osudech své otčiny.

Vítězslav Nezval

Kolébka rodu.

Je začátek šestnáctého století,píše se rok 1515. Ve Francii nastupuje na trůn král František I.který později zve k sobě Leonarda da Vinci. V Anglii kraluje velký despota Jindřich VIII. Ve Španělsku vládne v dobách veliké inkvisice císař Karel I. A v Rusku utužuje svou svrchovanost otec Ivana Hrozného,Vasil III. V Čechách pomalu doznívá kralování Vladislava Jagellonského.

V malé západočeské vesničce, které říká lid Sedlice rodí se první náš známý předek Vojtěch P r u s í k. Vesnice Sedlec jak se úředně nazývá,leží na sever od Plzně, blíže starobylých Plas.Prvně se připomíná v historii r. 1193.Byla tehdy majetkem vladyky Humpolta z Potvorova,který ji odkázal klášteru v Plasích . V rukou plasských cisterciáků však Sedlec nebyl dlouho,neboť v roce 1250 není již v soupise majetku kláštera Plasy,ale obec drží rod pánů Hrabišiců, z nichž někteří byli v přímých službách knížecích.

Za poručnické vlády Oty Braniborského v r. 1281 věnovali Hrabišici : Kojata a Všebor tuto vesničku klášteru Křižovníků božího hrobu na Zderaze v Praze. Asi 120 let patřila obec Sedlec tomuto klášteru, který byl v husitských bouřích zničen. Od roku 1421 byl majitelem Sedlce Hanuš Kolovrat z Krašova a po něm až do r. 1485 Kolovrat, křestním jménem Albrecht.Po roce 1485 až do roku 1529 byl majitelem obce Jetřich Bezdružický z Kolovrat.Od toho roku byl pak majitelem Mikuláš Sviták z Landštejna, jeho bratr Vilém a po něm Kateřina Svitáková ze Solopysk.

Od roku 1546 byli držiteli prasídla našeho rodu Gryspekové. Za tohoto rodu se nejvíce dovídáme o našich předcích.Prvním majitelem byl Florián Gryspek s Gryspachu, sekretář císaře Ferdinanda I. Florián vystavěl nádherný renesanční zámek na Kaceřově a nebyl-li zrovna v Praze u dvora či v cizině za úředním posláním,nejraději žil na Kaceřově. Mezi českou šlechtou,Gryspek původem Němec z Tyrol, nebyl oblíben, ale lid jej měl rád. Za Gryspeků se poddaným podle historického svědectví dařilo poměrně dobře. V urbáři,který založil pro pořádek na svém panství v r. 1558 je zmínka o našem předku Vojtěchu Prusíkovi.

Po bitvě na Bílé Hoře byl celý majetek Gryspeků zkonfiskován r. 1623 a odevzdán klášteru v Plasích. V majetku tohoto mocného kláštera zůstal Sedlec až do zrušení jeho v r. 1785 císařem Josefem II.

Od Náboženského fondu koupil panství Plasy a tím i poddané Sedlce kníže Klement Metternich v r. 1826.

V západní části obce, která je přivtělena farností k Potvorovu,je usedlost která do r. 1805 měla číslo 9.Od toho roku až dodnes má č. 4.V tomto gruntě žil náš rod od nepaměti, prokazatelněvšak od roku 1515.

Český král Vladislav Jagellonský, za jehož panování /1471-1516/ žil v Sedlici první náš známý předek Vojtěch Prusík.

Grunt č. 4 v Sedlici měl původně 2 lány půdy t.j.asi dnešních 40 ha. Zahrada u statku nebyla přímo, ale naproti přes silnici- Náš rod vymřel po meči v tomto prasídle 14.června 1846 , ale ještě dnes po tak dlouhých letech se tam říká " U Prusíků". Tradice má opravdu hluboké kořeny. Rod Prusíků trvá dál v jiných vesnicích , krajích a zemích.

Sedlec leží uprostřed polí a luk, lesy nejsou u vesnice. Proto asi obec byla od pradávna osídlena, neboť pozemky byly již dávno kultivovány. Kdy přišli Prusící poprvé do této obce, není známo. Panují jen legendy o původu našeho jména přenášené ústním podáním v rodě z generace na generaci.

V roce 1039 za rozháraných poměrů po smrti Boleslava Chrabrého v Polsku vtrhl do této země český kníže Břetislav I. Dobyl četná města a mimo jiné i opevněné město Gdecz. Z Hnězdna přivezl do Čech ostatky sv. Vojtěcha. Kromě velké kořisti přivedl domů i značný počet zajatců, kterým však dal později všechna práva a usadil je v různých západočeských krajích, zvláště také na Kralovicku.

Zde je obec Hedčany a Hedečko, zbytky bývalého velkého Újezdu hedčanského. Za krále Václava I. se Újezd rozpadl a svobodní potomci Poláků a Prusů se rozešli po kraji. Snad náš předek patřil k nim. Jiný původ našeho jména a rodu je však také možný, ale nějaou souvislost s bývalými Prusy v Pobaltí máme. Vzhledem k tomu, že asi o 80 let dříve než se narodil Vojtěch Prusík, tedy v polovině XV. století, začínali se lidé pojmenovávati přesně příjmením, je také možné, že některý náš předek táhl do Polska a pohanských Prus a po návratu pak dostal jméno Prusík. Takových českých válečných výprav bylo v historii mnoho. Již sv Vojtěch působil v Prusích v X.století, pak byli Češi v Prusích za krále Přemysla Otakara II, Jana Lucemburského a také v XV,století za dob husitských. Vždyť Jan Čapek ze Sán , v jehož průvodě byl i hejtman Jan z Kralovic, vstoupil v r. 1433 až do vod Baltu a odtud do vlasti si se svými druhy přinesl mořskou vodu na památku. Jak jsme přišli ke jménu, může být i tento výklad pravděpodobný. Nejblíže pravdě však asi bude, že naši předci ještě před 16. stoletím, i před 1000 lety žili blízko Prus v dnešním severním Polsku. O tom však později. První náš předek je psán tak, jak my se dnes píšeme, ale průběhem staletí mnohdy se psávali naši předci jako Prusyk i Prussik. Dnes se píší všichni u nás jako Prusík s čárkou a v cizině s tečkou na i. Jen jeden člen rodu v naší historii změnil jméno na Prusek . Žije v USA.

Anna Jagellonská, manželka prvního Habsburka na českém trůně, za jejíhož panování hospodařil v Sedlci náš ďávný předek Vojtěch Prusík. /1515-1580/

V první polovině XVI,století bylo v Sedlci 8 lidí "osedlých".Jmenovali se Havel Levý,Vaněk Bureš,Míka Jakeš, Jan Polívka,Blažej Jánský,Šimon Brož,Jan Bavor a největší hospodář Vojtěch Prusík. Celkem měli tito usedlíci tehdy 10 lánů půdy. Na každý lán připadal plat po dvou slepicích, deseti vejcích , o sv. Jiří jedna kopa a osm grošů , o Havlu jedna kopa a šest grošů. Šimon Bureš měl velkou zahradu a proto platil z ní o pololetí o dvacet grošů více. Dohromady platili usedlíci ze Sedlce Gryspekům na zámek Kaceřov svatojirského úroku jedenáct kop a čtyřicet grošů, havelského úroku 11 kop a dvacet grošů , dvacet úročních slepic a jednu kopu a čtyřicet vajec na velikonoce.

Usedlost Prusíků byla poměrně velká a ještě v roce 1962 existovala u statku starobylá dřevěná stodola,která byla postavena nedlouho po třicetileté válce. Číslo 4 v Sedlci u Potvorova je nejstarší známá kolébka našeho rodu. Veliký počet členů rodu neví již pranic o tomto svém prasídle,ani o svých dávných předcích, kteří se zde narodili, odtud vyšli do světa,založili rodové větve a jejich potomci žili pak a žijí v jiných koutech naší vlasti i daleko v cizině a za mořem. Osvětlíme si v tomto vyprávění dávnou dobu i lidi,k nimž pokrevně patříme jako jejich potomci.

Zlé i dobré časy přeletěly nad naší zemí, generace se vystřídaly s generacemi a mnoho přeměnných osudů prožil náš rod. Dějiny Prusíků započínáme proto prvním,historicky zjištěným předkem naším, sedlákem Vojtěchem Prusíkem ze Sedlce.

Společný předek nás všech V o j t ě c h P r u s í k narodil se v r. 1515,rok před smrtí krále Vladislava Jagelonského, O jeho otci není nám nic známo.Vojtěch převážně hospodařil již za Gryspeků a jako rychtář musil se často objevovati na zámku Kaceřově. Tam odváděl plat za držení všech usedlostí v obci,ale roboty tehdy nekonal nikdo. Povinnosti byly jen platební a byly přesně vymezeny v urbáři kaceřovském,který byl sepsán v červnu a ukončen v neděli po sv. Trojici v r. 1558. Vojtěch měl za ženu Voršilu Rajskou,ale odkud pocházela a kdy zemřela, nepodařilo se zjistit. Z jeho dětí je znám pouze syn Mikuláš ,dědic gruntu. Vojtěch Prusík, jakási legendární postava našeho rodu,zemřel v Sedlci v roce 1580.

Vojtěchův syn, M i k u l á š P r u s í k narodil se roku 1550.Své jméno dostal patrně po patronu kostela sv.Mikuláše v Potvorově, kde byl pokřtěn jako všichni naši předci před ním i po něm, kteří žili v Sedlici. Mikuláš zemřel na počátku třicetileté války v r.1625. Hospodařil na gruntě v dobách císaře Rudolfa II.

Pohled na zbytky gruntu v Sedlici č. 4, kde stála první kolébka rodu. Stodola, která existovala do roku 1962, byla vystavěna po třicetileté válce.

Kaplička na návsi v Sedlci.

Synem Mikulášovým byl V á c l a v P r u s í k . Narodil se roku 1580 a podle urbáře kláštera v Plasích hospodařil v r. 1623 tehdy v těžké době pobělohorské, v prasídle našeho rodu. Ve starých listinách je psán jako Prusyk, ačkoliv jeho dědeček Vojtěch je psán správně jako první Prusík a většina dalších členů rodu. Václav zemřel ještě před koncem třicetileté války v roce 1640. Z jeho dětí jsou známi dva synové.Starší byl Jakub , o rok mladší Bartoloměj.

J a k u b P r u s í k dostal rodný grunt.Narodil se v roce 1601 a jehou ženou byla Anna, která přežila svého muže o jeden rok. Podle soupisu poddaných podle víry z roku 1651 žilo v Sedlci 32 obyvatel. Některé pustiny po třicetileté válce byly znovu osazeny,ale prusíkovský grunt, jak se zdá,nebyl valně poškozen. Jakub měl tři syny a jednu dceru. Nejstarší byl Matouš, který se narodil v roce 1628.Přiženil se pak do Bílova k Rejčkům a žil až do roku 1696.Potomci se jménem Prusík po něm nezůstali.

Druhý syn Jakubův byl V á c l a v P r u s í k .Narodil se o dva roky později roku 1630, stal se kovářem a usadil se v Bílově.Podle historie byl to velmi silný muž, často obhajoval zájmy lidu v různých půtkách s vrchností a jedno takové střetnutí se mu stalo nakonec osudné. Obyvatelé z Lednice se několik let přeli o louky se šlechticem Norbertem Miseronim, který byl majetníkem hradu Krašova . Když tyto spory vrcholily povolali si ledničtí kováře Václava Prusíka na pomoc a v půtce byl Václav tímto tyranským šlechticem 11.dubna 1673 zastřelen.Několik let potom v r. 1680 vypuklo všeobecné selské povstání vedené Jiřím Radimem ze Dřevce.Václavovou ženou byla Barbora, která ho přežila o řadu let a zemřela v Mladoticích.Potomci s naším jménem po něm nezůstali.

Třetím synem Jakubovým byl M a r t i n P r u s í k , který zůstal na rodném gruntě. Byl společným předkem všech Prusíků dnes žijících ve světě, krpmě těch, kteří žijí v Polsku.

Sestrou těchto tří bratrů byla A n n a P r u s í k o v á, která se narodila v roce 1647 a provdala se ke Kymlům čili ke Kouklům do Bílova.

Otec těchto čtyř dětí, Jakub Prusík zemřel v roce 1672 v Sedlici a jeho žena Anna o rok později.

Jakubův bratr B a r t o l o m ě j P r u s í k měl osudem předurčen pohnutý život. Narodil se v roce 1602 v Sedlci a když mu bylo 24 let přiženil se v roce 1626 k mladé vdově po Pavlu Radimovi v Dřevci,který byl při

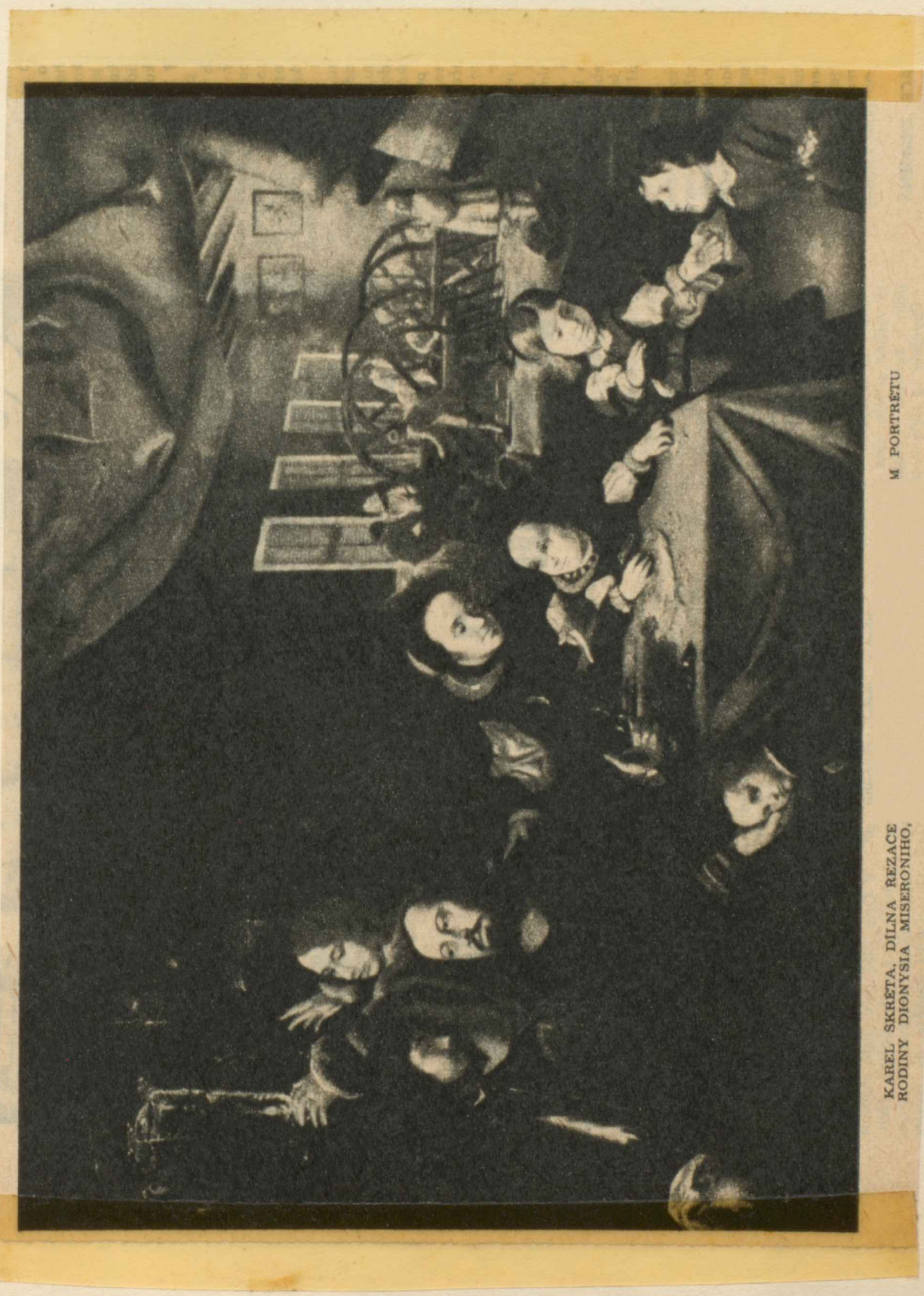

KAREL ŠKRETA, DÍLNA ŘEZAČE
RODINY DIONYSIA MISERONIHO,
M PORTRÉTU

Dítě v pravém rohu dole je pozdější majitel hradu Krašova Norbert Miseroni, vrah kováře Václava Prusíka z Bílova.

kácení lesa zabit. Grunt to byl pěkný, měl dva lány a slušné stavení. O padesát let později žil v této usedlosti Jiří Chlupsa, řečený Radim, vůdce selského povstání. Dlouho však v Dřevci Bartoloměj se svou ženou nežili.Když v roce 1627 za císaře Ferdinanda II. bylo vyhlášeno, že každý se musí státi katolíkem,odešlo z Čech mnoho protestantů a českých bratrů. I v Dřevci zůstal toho osudného roku jednou na podzim radimovský grunt pustý a nikdo dlouhá staletí po Bartoloměji Prusíkovi a jeho ženě již neslyšel.Po 340 letech po klikatých cestách světem našla se jeho stopa v Polsku.Když jsem hledal všechny Prusíky ve světě,nalezl jsem jednoho,Matěje Prusíka, který pracoval jako biolog na universitě v New Brunswick ve státě New Jersey, blíže New Yorku.Je polského původu a když se pátralo v Polsku po jeho předcích došlo k velikému překvapení. Jeho dávným předkem jako ostatních Prusíků v Polsku je exulant Bartoloměj Prusík. Po strastiplné cestě Saskem dostal se Bartoloměj až do Ostrowa Mazowieckego na severovýchod od Varšavy a tam zemřel v roce 1670,kdy dokončil svou životní pouť ve vyhnanství Jan Amos Komenský.

V první polovině XVII.století žili Prusíci jen v Sedlci a exulant Bartoloměj Prusík se svými potomky v Polsku. Nikde jinde tehdy tento rod neexistoval. Šířil se pak dále v Polsku,Čechách, rozmnožoval se v Sedlci a odtud pak dále do jiných míst. Později pak také do ciziny jiné než do Polska.

Synovec Bartolomějův a syn Jakuba Prusíka, Martin Prusík,který zůstal na gruntě v Sedlci narodil se uprostřed třicetileté války v r. 1633. Krušné časy nastaly jako všude, tak i v této obci a byly tu spáleny v té době čtyři statky. Náš rodný grunt , prakolébka rodu nepadl však ani ohni ani ničivým živlům válečným za oběť.

M a r t i n P r u s í k převzal statek po smrti své matky Anny,která zemřela začátkem roku 1673.Předání stalo se 23.února 1673 v Plasích.Za ženu vzal si Martin Ludmilu Burdovou z Potvorova,která se tam narodila v roce 1656.Martin neprožil jen pohnuté doby třicetileté války , ale i selské povstání na Kralovicku r. 1680. Z jeho dětí dospěly pouze tři,dcera a dva synové. Kateřina narodila se v r. 1664 , takže Jakub s Annou mohli se ještě několik let těšit ze svéhou vnoučete. Provdala se pak za Bernarda Kymela /Koukla/ do blízkého Bílova. Tam zemřela 2.června v roce 1744 ve věku 80 let. Syni Martina a Ludmily se narodili až po smrti dědečka Jakuba a babičky Anny. Starší byl Václav, který se narodil v roce 1678 a mladší Martin po otci,narozený 1680. Na výměnku žil Martin Prusík 10 let. Jeho žena ho předešla do hrobu o dva roky, zemřela 7.ledna 1721. Martin zemřel v patriarchálním věku 90 let dne 13.srpna 1723.

Nejstarší syn Martinův V á c l a v P r u s í k byl předurčen k jinému zaměstnání než selskému. Narodil se v roce 1678 a když mu bylo 22 let odešel do Plas a tam se později stal hostinským. V roce 1713 se oženil jako první Prusík s Němkou Sabinou Kirchgangovou, dcerou klášterního kováře. Z jeho pozdějších potomků vynikli mnozí různým způsobem a stali se zakladateli několika rodových větví. Václav Prusík zemřel v Nebřežinech u Plas 28. listopadu 1728.

Mladší syn M a r t i n P r u s í k narodil se v Sedlci roku 1680. Oženil se 17. října 1702 s Annou Slachovou z Bílova, která byla o osm let starší než on. Dne 14. března 1713 převzal grunt. Když jeho žena zemřela 27. dubna 1722, oženil se podruhé 4. srpna téhož roku s dcerou kováře v Sedlci, Annou Janečkovou. Děti jeho, které dospěly, byly jen z prvého manželství, z druhého manželství narozené brzy zemřely. Martin měl tři dcery a jednoho syna. Anna narodila se 3. dubna 1704 a provdala se pak k Masopustům do blízké obce Bukoviny. Další dcera Eva narodila se 7. března 1718 a provdala se k Hrdíkům do Potvorova. Třetí Veronika narozená v roce 1720 provdala se k příbuzným své matky ke Slachům do Bílova. Martin Prusík byl rychtářem v obci. Měl řadu dalších synů Víta, Kašpara, Matěje, ale chlapci brzy zemřeli. Při životě se zachoval jen Adam. Martin Prusík zemřel v Sedlci v roce 1737 ke konci žní dne 19. srpna. Zdaleka tedy nedosáhl věku svého otce. Byl pochován jako jeho předci na hřbitůvku prastarého románského kostela sv. Mikuláše v Potvorově.

A d a m P r u s í k, jediný syn Martinův, narodil se v Sedlci 14. února 1715. Bylo to za vlády císaře Karla VI., otce císařovny Marie Terezie. Rodný grunt převzal až za 10 let po smrti svého otce, dne 21. března 1747. Adam hospodařil na svém rodném gruntě jen 12 let. Za ženu vzal si Barboru Benešovou, která se narodila v témže roce jako on, v Trojanech. Tehdy byly ještě Trojany mladou vesnicí, nedávno založenou plasským opatem Ondřejem Trojerem. Adam a Barbora měli spolu mnoho dětí, ale dospělo jich jen málo, jak to tehdy bývalo. Klára narodila se jim 29. července 1747 a byla později provdána k Valentům do Výrova. Tam se téměř po 200ti letech vdala jiná žena z rodu Prusíků a to Veronika narozená v r. 1861 ve Výrově k Kralovic. Druhá, Kateřina narodila se 1. října 1753 a později byla provdána Bušková v Bílově. Barbora narodila se 6. května 1756 a provdala se ještě mladá k Janečkům do Hodyně. Ve stavení, kde žila, usadil se po letech Matěj Prusík z Výrova. Adam měl dva syny. Martin Prusík byl mladší, ale nezůstal doma.

M a r t i n P r u s í k sen narodil 9. ledna 1745 a vyučil se zednickému řemeslu. Vzhledem k tomu, že měl v Plasích strýce Václava Prusíka, hostinského, podařilo se

mu založiti si dobrou existenci v sídle slavného kláštera. Stal se významným stavitelem a váženým "pantátou" Plas.Za ženu měl Kateřinu Kaplánkovou z Radnic a měl s ní 3 syny a 2 dcery. Všichni tři synové stali se zakladateli rodových větví,z nichž již dnes je jedna zcela vymřelá.Stavitel Martin Prusík zemřel v Plasích 30.října 1822.

Druhým synem byl B l a ž e j P r u s í k , který zůstal na gruntě.Jeho otec Adam zemřel jako nejmladší z našich předků. Bylo mu jen 44 let když 20.února 1759 se rozžehnal se životem. Jeho žena Barbora vdala se pak v roce 1762 za Josefa Babora, který dostal přezdívku "Prusík" a tak se také i v gruntovních knihách psal. Barbora přežila svého prvního muže Adama o 37 let, zemřela 14.června 1796.Blažej narodil se v Sedlci,1.února 1742.Když mu bylo 34 let byl mu předán rodný grunt . Stalo se to na sklonku panování císařovny Marie Terezie, dne 12.března 1776. Nevěstu si Blažej našel u Sinkulů v Babiné u Plas.Jeho Kateřina narodila se tam v roce 1743. Jako jeho otec Adam, byl i Blažej rychtářem v Sedlci. Hospodařil na stejné výměře jako jeho předci a stále grunt prusíkovský byl v obci největší. Blažej a Kateřina měli řadu dětí,ale většina zemřela.Byl to Jan a Jiří, Anna a Kateřina . Dospěla jen dcera Barbora.Narodila se 27.března 1769 a provdala se ke Koubům v Bílově. Dále se jim narodili dva syni. Ti pak založili dvě nejsilnější rodové větve. Nejstarším synem byl Vojtěch , druhým Václav. Rychtář Blažej Prusík hospodařil do 6.července 1808,kdy grunt předal svému synovi Václavovi.Jeho bratr Vojtěch se přiženil do Výrova. Bratři se spolu hodně stýkali a a bylo proto tehdy mezi Výrovem a Sedlcí to největší přátelství.Na výměnku žil Blažej ještě přes 15 let a svou ženu Kateřinu přežil o 11 let. Kateřina zemřela 21.srpna 1812 a Blažej odešel na věčnost 27.března 1823. Zemřel , jak je uvedeno v matrice na psotník,ale dožil se na tehdejší dobu pěkného věku 81 let.

Předposledním držitelem gruntu v Sedlci byl mladší Blažejův syn V á c l a v P r u s í k . Narodil se 19.září 1786 za panování císaře Josefa II.Oženil se v mladém věku 8.října 1803 s Rosálií Fenclovou z Výrova ve stejný den jako jeho bratr Vojtěch se starší sestrou Rosálie, Annou. Když se ženil, bylo mu něco málo přes 17 let a nevěsta byla ještě mladší.Narodila se v roce 1788, takže jí bylo teprve 15 let. Oba svatebčané museli míti povolení rodičů ke snatku,Když bylo Václavovi 22 let, byl mu předán grunt. Stalo se to 6.července 1808. Václav byl rychtářem v Sedlci a stal se zakladatelem rodové větve, t.zv."Sedlec". Z manželství vzešlo 6 dětí, které dospěly, nebo se dožily alespoň 10 let. Jeho synek Jan zemřel jako sedmiletý.Václav Prusík zemřel 7.února 1845 a jeho žena Rosálie značně ho přežila, neboť svou životní pouť dokončila až 26.prosince 1871.

Nejstarším synem Václavovým byl V o j t ě c h P r u s í k . Narodil se 30.března 1810,ale za držitele gruntu byl určen nejmladší jeho bratr František. Proto se Vojtěch snažil usaditi se jinde. Oženil se s Barborou Kozovou z Potvorova č. 19 , která se tam narodila v roce 1812.Tam několik let žil až konečně podařilo se mu koupit pomocí rodičů svých a manželky pěkný statek v Chrašťovicích, kde se říkalo " U Šliků". Vojtěch Prusík je zakladatelem rodové odnože větve sedlcké, nazvané "Chrašťovice". Jeho žena Barbora zemřela v Chrašťovicích v č. 18 před vánoci dne 18.prosince 1876 a za šest let po ní zemřel Vojtěch ve své usedlosti 27.ledna 1882.

Druhým synem Václavovým byl T o m á š P r u s í k . Narodil se 1. prosince 1822. Našel si družku života v Potvorově. Jmenovala se Rosálie Šimandlová a narodila se tam 20.května 1829. Nějaký čas žili spolu v Potvorově, později nalezli svůj domov v Šípech u Čisté . Tam si zakoupili usedlost č. 5. Tomáš je zakladatelem odnože větve sedlcké t.zv."Šípy". Tomáš zemřel ve 40. letech 14.června 1862 v Šípech a jeho žena znovu provdaná za Vojtěcha Loose,zemřela 21.října 1884.

Třetím synem byl F r a n t i š e k P r u s í k . Narodil se 6.července 1825 v Sedlci. Oženil se s Barborou Fromkovou z Chrašťovic, která se tam narodila 17. června 1827. Když 15. července 1845 byl mu předáván rodný grunt,jistě netušil, že bude posledním hospodářem Prusíkem v prasídle svého rodu. 8.prosince 1845 narodila se jim dceruška Marie, ale to bylo také jejich první a poslední dítě. Štěstí mladých manželů netrvalo dlouho, neboť František Prusík zemřel na zápal plic v mladém věku 21.let dne 14.června 1846.František je zakladatelem větve sedlcké, odnože "Sedlec".

Sirotek po Františku Prusíkovi , Marie, žila dále se svou matkou na statku a v knihách jí byla připsána polovina gruntu. Měla pak ještě dva nevlastní otce. Mladá vdova Barbora Prusíková, její matka,se za tři roky r. 1849 vdala podruhé za Františka Pittnera a v roce 1857 potřetí za Antonína Urbana,jehož rod žil pak na gruntě "U Prusíků" téměř 100 let.V roce 1952 byl poslední Urban jako "kulak" vypovězen do pohraničí. Barbora Urbanová zemřela na TBC v Kralovicích 9.8.1898.

Marie Prusíková je poslední člen rodu s tímto jménem na gruntě v Sedlci. Dne 22.dubna 1867 vdala se za Vojtěcha Čecha do CHrašťovic. Přitom jí bylo vyplaceno 3.000.- zlatých a naše jméno bylo vymazáno z knih v obci Sedlec , kde existovalo po tak dlouhá staletí. Nikde se Prusíci neudrželi v jednom stavení tak dlouho jako v Sedlci. Naše jméno bylo v tomto gruntě prokazatelně 352 let.Pravděpodobně však žili zde Prusíci mnohem déle.

Václav Prusík měl kromě tří synů, o nichž jsme vyprávěli, ještě tři dcery. Kateřina narodila se 5.října 1812, provdala se za Františka Koukla v Bílově č. 8, kam se vdaly již předtím dvě ženy z našeho rodu. Kateřina zemřela 18.května 1871 v Bílově a je zakladatelkou t. zv. větvě sedlecké, odnož "Bílov".

Druhá dcera Barbora narodila se 28.září 1816, provdala se 17.listopadu 1840 za Vojtěcha Levého v Sedlci č. 11. Manželství zůstalo bezdětné. Aby stavení nepřišlo do cizích rukou vzala si za schovance svého synovce Martina Koukla z Bílova. Ten pak převzal grunt Levých. Barbora zemřela v Sedlci 11.listopadu 1887.

Třetí dcerou byla Marie, která se narodila v roce 1836 a zemřela za rok po svém otci Václavovi a ve stejném roce jako poslední hospodář na gruntě, její bratr František v roce 1846.
Byl tedy rok 1846 našemu rodu osudný.

Obec Sedlec a grunt č. 4 je základní kámen našeho rodu. Obecní kronika nezasahuje do starých dob, ale přesto dalo se mnoho zachytiti o našich předcích a historii obce co nejvíce, aby se tak zachovala nejživější památka na tu dávnou kolébku naši a na vesničku, v níž žili naši předci. Dále budeme vyprávěti již jen o těch, kteří se odtud vystěhovali a o těch, kteří se již narodili jinde a z nichž mnozí o této vesnici neměli a nebo ani nemají ponětí. Malá tato vesnička v západních Čechách je však tím nejdůležitějším místem pro celý náš rod.

Sídla vrchností nadpoddanými našimi předky.

Zámek Kaceřov, někdejší sídlo Gryspeků z Gryspachu.

Plasy, sídlo slavného kláštera a knížete Metternicha.

Prusíci narození v Sedlci .

Vojtěch Prusík 1515-1580 první náš známý předek

Mikuláš Prusík , jeho syn , 1550-1625

Václav Prusík, jeho syn, 1580- 1640
měl dva syny : „

Jakub Prusík 1601-1672 a Bartoloměj Prusík 1602-1670
zůstal na gruntě a měl přiženil se do Dřevce,
3 syny : v r.1627 jako exulant odešel
pro víru do Polska.
Matouš 1628-1696 Potomci jeho žijí v Polsku,
přiženil se k Rejčkům USA a jinde.
do Bílova

Václav 1630-1673
byl kovářen v Bílově, zastřelený u Krašova .

Martin 1633-1723, zůstal v Sedlci na gruntě
měl 2 syny:
Václav 1678-1728 odešel do Plas.

Martin 1680-1737 , zůstal na gruntě v Sedlci
měl 1 syna:

Adam 1715-1759, zůstal na gruntě v Sedlci
měl 2 syny :

Blažej 1742-1823 , zůstal na gruntě v Sedlci
měl 2 syny: a
druhý syn Martin 1745-1822 odešel
do Plas.

Vojtěch 1777-1841
odešel do Výrova

Václav 1786-1845 zůstal na gruntě v Sedlci
měl 3 syny:

Vojtěch 1810-1882 odešel do Chrašťovic

Tomáš 1822 -1862 odešel do Šípů u Čisté

František 1825-1846 poslední Prusík na rodném gruntě.

Plasy a náš rod.

V půvabném údolí říčky Střely leží Plasy. Kníže Vladislav II.povolal sem v roce 1144 z kláštera Langheimského v Bavořích devět řeholníků cisterciáckého řádu a dal jim po otci svém zděděný dvůr Plasy se vším příslušenstvím. Postupem staletí vzmáhal se klášter i obec,takže před husitskou dobou patřil klášter plasský mezi největší v Čechách.Začátkem XVIII. století měl rozsáhlý majetek v celém kraji.V klášteře se zaměstnal veliký počet řemeslníků a umělců. Zvláště na růžích ustláno měli stavitelé,zedníci, truhláři, řezbáři,malíři i sochaři.

Před rokem 1700 dostal se jediný Prusík ze Sedlice a to Bartoloměj do Dřevce. Ten ovšem opustil již tuto vesničku v roce 1627 a utekl do ciziny. Do konce XVII.století žili pak,jak je prokázáno Soupisem poddaných podle víry po třicetileté válce,lidé s naším jménem jen v Sedlci. A tu kolem roku 1700 nebo krátce potom , objevuje se první Prusík jinde. V Plasích. Byl to Václav Prusík narozený 1678 v Sedlci.

Václav Prusík se domohl po nějakém čase hostinské živnosti a 1.října 1713 oženil se se Sabinou Kirchgangovou.Její otec byl Němec Šimon Kirchgang, kovář v klášteře. Sabina se narodila rovněž jako její muž v roce 1678. Tento Václav Prusík byl prvním členem našeho rodu, který pojal za ženu Němku. Od roku 1713 vnikají tudíž i německé prvky do našeho rodu,který původně byl zcela slovanský.Václav zemřel 28.listopadu 1728 v blízkých Nebřežinech a bylo mu tedy jen 50 let. Jeho žena Sabina přežila ho o 24 let a zemřela v roce 1752 v Plasích.

Václav měl dva syny a také dcery, ale ze všech zachoval se pouze jeden syn E u g e n i u s P r u s í k . Dostal své jméno po tehdejším slavném opatovi kláštera Eugeniovi Tittlovi,který dokončil honosnou stavbu konventu. Eugenius narodil se 18.února 1714. Za manželku vzal si Češku Markétu Beránkovou,narozenou v Plasích v roce 1720. Eugenius Prusík velmi zručně maloval a byl i dobrým stavitelem.V roce 1780 přestavěl kostel sv. Vavřince v Kožlanech. Měl několik dětí. Dcera Luitgarda a syn Evžen zemřeli brzy,dcera Anna dožila se 14 let. Jediný jeho syn Adam dospěl.Eugenius Prusík zemřel v Plasích brzy po zrušení kláštera císařem Josefem II.a to 7.prosince 1786. Zažil největší rozkvět kláštera. Jeho žena Markéta přežila ho a zemřela ve věku 78 let v Plasích 26.října 1802.

A d a m P r u s í k jediný potomek Eugenia,narodil se 30.července 1765.Když mu bylo 20 let zašla sláva kláštera a nemohl již proto nabídnouti,jako vyučený zedník, své služby klášteru. Oženil se 25.května 1789 s Rosalií

Mariánská Týnice u Kralovic, kterou pomáhal stavět Eugenius Prusík z Plas.

Kostel sv. Vavřince v Kožlanech, přestavěl 1780 Eug. Prusík z Plas.

Kostel sv. Klimenta v Chlumčanech u Loun r. 1776 vystavěl Martin Prusík z Plas.

Lohwasserovou, dcerou Němce, hajného z Velké Černé Hati. Novomanželé usadili se v blízké,malé,romaticky položené vesničce nad říčkou Střelou, Stražišti. Rosalie narodila se v roce 1764,ale není známo kdy a kde zemřela. Nestalo se tak ve Stražišti a dokončila svůj život někde u svých dětí. Adam jako zednický mistr byl velmi činný v blízkých vesnicích a ještě dodnes jsou v okolí stopy jeho stavitelské činnosti. V Chraštovicích stojí někdejší sýpka, dnes obytné stavení a nad dveřmi je vytesáno jeho jméno a datum . Adam Prusík míval ve Stražišti i malý hostinec. Zemřel tam 2.září 1835.

Adam Prusík, usazený ve Stražišti měl čtyři syny, kteří dospěli. Nejstarší z nich byl V o j t ě c h P r u s í k . Narodil se 22.dubna 1790, byl také mistrem zednickým . Se svou manželkou Annou Sieberovou z blízkého Kalce, Němkou, měl řadu dětí.Vojtěch zemřel v roce 1867 24,července na marasmus. Je zakladatelem t.zv.větve "Stražiště"a povíme si o něm obšírně a také o všech jeho potomcích , později.

Druhým synem Adamovým byl J o s e f P r u s í k . Vyučil se pivovarskému řemeslu a později usadil se v Jihlavě. Narodil se ve Stražišti 11.září 1792 a zemřel jako nejstarší z bratrů 12.června 1881. Za manželku měl Annu roz. Frühaufovou z tehdy německé Jihlavy. Josef založil t. zv.větev "Jihlava". Členové její se úplně poněmčili a věnujeme jim zvláštní kapitolu.

Třetím synem byl J a n P r u s í k .Narodil se 11.listopadu 1794 ve Stražišti a na přímluvu svého děda Lohwassera stal se nakonec lesníkem.Žil ve východních Čechách a na Vysočině a tam také mu pytlák násilně přetrhl nit života 21.března 1859. Stalo se to v rozsáhlých lesích u Svratky. Manželkou jeho byla Anna roz. Anderlová z Košumberku. Jan je zakladatelem větve t.zv."Kuchyně u Herálce". Život jeho a potomků vylíčíme později.

Čtvrtým synem Adamovým byl V á c l a v P r u s í k. Narodil se 24.února 1797 ve Stražišti .Stal se také hajným , ale v mladém věku, svobodný, zemřel 28.ledna 1827 ve svém rodišti.

Syn sedláka Adama Prusíka v Sedlci,Martin Prusík měl při svém zrození 9.ledna 1745 již příbuzné v Plasích. Pro tehdejší dobu a kraj byly Plasy tenkrát, něco podobného jako v pozdějších dobách Praha nebo Vídeň se svými velkými pracovními příležitostmi. Martina nedali na sedlačinu, ale na zedničinu. Byl to velmi chytrý chlapec a brzy se stal zednickým mistrem v Plasích.Učil se u svého strýce Eugenia Prusíka a nepůsobil jen zde , ale i v krajích vzdálenějších. Ví se o něm, že stavěl řadu kostelů ale bohužel doklady jsou jen pro stavbu kostela sv.Klimenta v Chlumčanech u Loun v roce 1771. Když se kdysi hledalo jak skutečně ve své plné slávě vypadal hrad Krašov, našla se náhodou kresba tohoto kdysi mocného hradu,podepsaná Martinem Prusíkem z Plas. Jsou však zachovány i jiné jeho kresby a to dvora Hubenova nebo zámku Kaceřova .

Když přebíral Martinův bratr Blažej rodný grunt v Sedlci, oženil se Martin Prusík. Stalo se to 10.října 1776 a jeho nevěsta Kateřina Kaplánková nepocházela přímo z kraje, jak si tehdy ženiši své ženy vyhledávali,ale až z Radnic. I to svědčí o tom, že Martin, jako stavitel hojně cestoval po Čechách a zvláště v mladých letech zdaleka nebyly Plasy jeho jediným působištěm. Kateřina narodila se v roce 1748 a manželé poměrně pozdě měli své děti.Nejstarší byla dcera Alžběta,která se narodila v roce 1780 a vdala se za panského kováře Kabáta v Plasích. Další jejich dcera Barbora narodila se v roce 1792 a zemřela svobodná 15.srpna 1865 v Plasích.V matrice zemřelých je uvedeno, že byla žebračka. Podivné jsou osudy lidí ! Její rodiče byli vážení občané v Plasích a dcera umírá sama a v nouzi ! Martin Prusík měl ještě řadu dětí, které brzy zemřely, ale také tři syny, kteří dospěli. Sám zemřel 30.října 1822 ve věku 82 let.Jeho žena Kateřina zemřela 20.července 1835.

Nejstarším synem Martinovým, který dospěl byl J o s e f P r u s í k , narodil se 1781,ale brzy svobodný zemřel.

Dalším synem byl F r a n t i š e k P r u s í k , který se narodil v Plasích 22.srpna 1789.U otce vyučil se zednickému řemeslu a usadil se později v Nebřežinech. Za ženu měl Josefu Gütterovou z Nebřežin.Tam se jim narodily 2 děti, ale brzy se všichni odstěhovali do Červené Řečice u Pelhřimova,kde František dostal dobré místo jako zednický mistr na arcibiskupském zámku. V Červené Řečici také František zemřel 28.srpna 1838. Po něm dnes již zcela vymřelá větev je nazvána t.zv. "Červená Řečice". Její osudy ještě vylíčíme.

Třetím synem byl zase J o s e f P r u s í k . Narodil se 20.března 1796 a nechtěl býti po otci zedníkem.Brzy se přiženil k dceři obuvníka Janě Říhové do Nebřežin a tam se také vyučil tomuto řemeslu a již tam do smrti zůstal. Měli spolu deset dětí a budeme o nich vyprávěti. Josef Zemřel ve věku 79 let 9.ledna 1875 v Nebřežinech u Plas. Je zakladatelem t. zv. větve " Nebřežiny".

Posledním synem byl A n t o n í n P r u s í k . Narodil se 21.ledna 1799 v Plasích. I on stal se zedníkem jako jeho otec Martin, ale dlouho byl pak na vojně. Za manželku měl dceru prvního českého učitelel v Plasích Josefu Dürschmiedovou . Je zakladatelem t. zv. větve " Plasy". Zmíníme se o všech jeho potomcích v dalších kapitolách.

První členové rodu, kteří přišli ze Sedlce do Plas začátkem XVIII.století jako byl Václav a pak opět Martin v druhé polovině XVIII.století, stali se svými potomky budovateli dalších rodových větví.Proto jsou Plasy vedle Sedlce významným historickým místem pro nás.

Ze Sedlce do Výrova .

Třetím Prusíkem,nepočítáme-li Bartoloměje, který opustil domov již v první polovině XVII.století a usadil se nakrátko ve Dřevci,byl první syn rychtáře Blažeje Prusíka Vojtěch,který také opustil domov. Na gruntě v Sedlci zůstal jeho mladší bratr Václav. V o j t ě c h P r u s í k narodil se 31.března 1777 za Marie Terezie. Oba bratři seznámili se se svými ženami - sestrami z Výrova č. 18. Svatbu slavili společně 8.října 1803 . Bylo to v době slávy Napoleonovy.Vojtěch Prusík, který se stal rychtářem ve Výrově u Kralovic, je budovatelem naší nejsilnější rodové větve t. zv."Výrov". Budeme o ní obšírně vyprávět.

Rodové větve.

V předešlých kapitolách o Sedlci a Plasích vylíčili jsme již krátce život zakladatelů osmi rodových větví. Devátá větev t.zv."Polská" tvoří zcela zvláštní kapitolu, neboť jedná se o veliký počet potomků českého exulanta Bartoloměje Prusíka pobělohorské doby . Tito lidé nežijí dnes jen v Polsku, ale i daleko za mořem . A zdá se,že v Polsku nejde jen o rodovou větev!

Pro úplný obraz rodu,jak se dnes po tolika staletích jeví,zachycujeme na věčnou paměť všechny jejich potomky, pokud se dožili alespoň deseti let. Nejde tedy jen o t.zv. "meč", ale i "přeslici". Zakladatelé našich rodových větví rodili se v pohnutých dobách francouzské revoluce a napoleonských válek. Všech osm Prusíků - zakladatelů narodilo se v průběhu let 1777-1799. Snad bude se zdáti někdy i únavné pročítati všechna jména i životy několika tisíc potomků,ale bez toho nebyl by profil našeho rodu dostatečný. Do potomků po přeslici a tedy nejen po meči,patří mnozí významní lidé, často s pestrými osudy, nemající sice již jméno Prusík, ale přece jen naši krev. Je to dodnes přes 670 jiných jmen.

Zakladatelé.

1. Větev V ý r o v , jejíž zakladatelem byl Vojtěch Prusík narozený v roce 1777 v Sedlci.Je to nejpočetnější naše větev se všemi svými odnožemi.

2. Větev S e d l e c , zakladatel Václav Prusík narozený v roce 1786 v Sedlci.

3. Větev Červená Řečice , zakladatel František Prusík narozený 1789 v Plasích. Je to jediná v roce 1895 již vymřelá větev.

4. Větev N e b ř e ž i n y , zakladatel Josef Prusík, narozený r. 1796 v Plasích.

5. Větev P l a s y , zakladatel Antonín Prusík, narozený roku 1799 v Plasích.

6. Větev S t r a ž i š t ě , zakladatel Vojtěch Prusík narozený r. 1790 ve Stražišti.

7. Větev J i h l a v a , zakladatel Josef Prusík , narozený r. 1794 ve Stražišti.

8. Větev K u c h y n ě u Heralce , zakladatel Jan Prusík, narozený r. 1794 ve Stražišti.

9. Větev P o l s k á , zakladatel Bartoloměj Prusík, narozený r. 1602 v Sedlci.

Několik charakteristik.

Kraj, v němž žili naši předci patřil od pradávna do kraje Rakovnického. Také Soupis poddaných podle víry dokončený v dubnu 1651 patří do tohoto kraje, ačkoliv panstvím byli naše předci poddáni Plasům a potom i jiným vrchnostem. A tyto vrchnosti nesídlily vždy v Rakovnickém kraji. Teprve 21. srpna 1788, nedlouho před smrtí císařovny Marie Terezie, bylo celé Plassko začleněno do Plzeňského kraje. Všechny katastrální zápisy a berní povinnosti jsou od toho dne vedány již v tomto kraji, kam jistě Sedlec etnograficky vždy spíše patřil. Když mluvíme o povinnostech poddaných, tu jistě nás musí zaraziti to, že v době Gryspeků v XVI. století prakticky nebylo robot a jen vlastně platilo se vrchnosti buď naturáliemi, nebo penězi. I v mnohem pozdějších staletích představoval nájem pro sedláky různý druh berních povinností. Žilo se tehdy, leckdy poměrně snadno a jindy zase byl život velmi krutý.

V XVIII. až XIX. století byla již robota zcela vžitým pojmem. Sedlák měl robotní povinnost s potahem a to celý rok týdně s dvěma kusy tři dny, ale protože vždy celý den neobětoval, musil ještě tři dny ruční roboty posílati. Když byly v týdnu dva svátky, robota byla jen dva dny. O vánocích a velikonocích byl týden bez roboty. Ve žních dostávala robotující osoba bochníček chleba a dvakrát denně jídlo. Za celé žně dostali pak poddaní v jedné obci celou várku piva o osmnácti sudech čtyřvědrových. Chalupníci robotovali ručně tři dny, někteří z nich jen dva dny.

Obilí na prodej se vozívalo z celého Plasska do Mantiny, jak se říkalo Manětínu a někdy též do Mlác, jak se říkalo Mladoticům. Tam obilí kupoval hostinský. Někdy také přijížděli pro obilí sami formani. Do Bílova formani jezdili málo, poněvadž si stěžovali, že v obilí bývá "stoklas". V Sedlici bývalo obilí dobré kvality.

Ve vesnicích menších nebývalo vždy mnoho řemeslníků v dávných dobách. Tak v Sedlci byl kovář, ale krejčí jen v blízké Žebnici, krčmáři byli v Plasích, Mladoticích, Dřevci, Hrádecku nebo v Kralovicích, ševci také jinde, šindelář v Kopidle, kameník v Potvorově, tkadlec v Černíkovicích a na Hadačce, ovčácký mistr jen v Plasích, Sechuticích a v Kralovicích. Mlynářů bylo však hojnost.

Za panování císaře Rudolfa II.kolem roku 1600, žili Prusíci jen v jednom místě, v Sedlci. Tak to bylo i po třicetileté válce v Čechách, ale mimo to již tehdy žil jeden člen rodu v Polsku. V době tureckých válek po roce 1700 žili Prusíci v Čechách již na dvou místech, v Sedlci a v Plasích. V době Napoleonově , kolem roku 1800, žili již i ve Stražišti. Po revolučním roce 1848 existovali členové našeho rodu již na třinácti místech v Čechách. A v roce 1968 , kdy píšeme tyto dějiny našeho rodu, žijí členové v naší vlasti a ve světě nejméně ve čtyřech stech různých místech.

Dnes se tvrdí, že se věk lidí prodlužuje proti minulosti. Je pravdou, že úmrtnost dětí byla kdysi obrovská. Často v rodinách s deseti až patnácti dětmi dospěly jen dvě. Je pravda, že mnoho zhoubných nemocí, jako byly černé neštovice a záškrt, byly vymýceny, zrovna tak jako úmrtnost rodiček.
Když však sledujeme věk našich dávných předků, jeví se to vše v poněkud jiném světle. Byly války, těžké doby, robota, ale život měl v celku pomalejší a klidnější tempo, bylo méně hřmotu, risika a všeho toho špatného, co nám zase přinesla nová doba a civilisace. I tento jiný ráz života našich předků přispěl asi k tomu faktu, že průměrný věk osmnácti Prusíků, narozených v Sedlci od roku 1515 až do roku 1825 je 65 let.

Pozoruhodné je, jak některé pozdější rodové větve jsou početné a jiné velmi malé a jak také se měnila národnost jejích členů. Je pravda, že ve všech větvích jsou zaznamenáni členové, kteří žili nebo žijí dnes v cizině. Mnozí z nich však ztratili národnost teprve emigrací za oceán, do Vídně a jinam, ale někteří již také přímo v Čechách.

Nejsilnější naší rodovou větví je t.zv."Výrov". Pátrání po potomcích a jejích členech bylo sice obtížné, ale nejúspěšnější. Početnost její lze si vysvětliti také tím, že její zakladatel Vojtěch Prusík měl osm dětí a z nich jen syn Blažej byl knězem. Další tři synové a čtyři dcery měli četné potomky. Není tomu tak již v jiných větvích.

Větev "Sedlec" je sice dosti silná proti ostatním, ale přece jen o dvě třetiny slabší než výrovská. Její zakladatel Václav Prusík, bratr Vojtěchův měl sice šest dětí, které dospěly aspoň deseti let, ale dcera Barbora, provdaná Levá, zůstala bezdětná, další Marie zemřela jako desetileté děvče a jen Kateřina, provdaná Kouklová, měla četné potomky.

Syn František zemřel ve 21 letech a měl pouze jednu dcerku, Tomáš se dožil jen čtyřiceti let a jen Vojtěch měl četnější potomky.

Větev "Červená Řečice", jejímž zakladatelem byl František Prusík je vůbec nejslabší a dnes je již tato větev úplně uschlá.

U větve "Nebřežiny", jejímž zakladatelem byl Josef Prusík, je mezera u potomků jeho dcery Josefy, provdané Křížové v Nebřežinech. Je to průměrně silná větev.

Větev " Plasy" založil Antonín Prusík a je to malá větev.

Dosti velký počet potomků se poněmčil nebo jinak ztratil českou národnost z větve " Stražiště". Zakladatelem jejím je Vojtěch Prusík.

Úplně poněmčená je větev t.zv." Jihlava ", jejímž zakladatelem byl Josef Prusík . Nebyla kdysi nejmenší, ale dnes žije již velmi málo jejích členů a to jen v Rakousku a Německu.

Větev t.zv." Kuchyně u Herálce", kde v myslivně působil a zemřel její zakladatel Jan Prusík , je průměrně silná. Také někteří její členové ztratili českou národnost.

Snad se může po letech státi, že některá naše další větev vymře, ale jejím zánikem určitě nezmizí náš rod. Vždyť po meči žijí nás stovky a po přeslici jsou to tisíce. Nyní vylíčíme podrobně osudy všech rodových větví. Bude to od roku 1805, kdy se narodilo první dítě nejstaršímu ze zakladatelů větví, Vojtěchu Prusíkovi ve Výrově až po naše časy do roku 1968 , kdy sepisujeme tyto dějiny našeho rodu.

Statek č. 18 ve Výrově " u Boudů", kam se r.1803 přiženil Vojtěch Prusík ze Sedlice a založil zde rozsáhlou větev rodu. -Snímek z roku 1908.

Pohled na Výrov po požáru v roce 1911.

I. Větev V Ý R O V .

Zakladatel: Vojtěch Prusík 1777-1841

Vesnice Výrov leží západně od města Kralovic a v době, kdy píšeme tyto dějiny rodu má asi 500 obyvatel. Sedlec, odkud celý náš rod původně vzešel, má sice dnes asi jen 130 obyvatel, ale je mnohem starší. Vznikl ve XII. století, kdežto obec Výrov byla založena v roce 1300 a to klášterem plasským z části dvora Sechutic. Tento dvůr má ovšem mnohem starší historii, neboť se připomíná již v roce 1144, kdy kníže Vladislav II. založil klášter plasský. Sechutice byly dvoje, Horní a Dolní. Na pozemcích Dolních Sechutic, kde byl dvůr, byla tedy založena později vesnice Výrov.

Uprostřed vsi je statek číslo 18, kde se od pradávna říkalo " U Boudů" . Léta Páně 1610 v pondělí po sv. Bartoloměji, jak je v zápise Veyrovské rychty", stala se smlouva celá a dokonalá a trh dobrovolný mezi urozeným pánem Václavem Kohoutem z Lichtenfeldu, úředníkem panství Kaceřovského s jedné a Pavlem Boudou, rychtářem ve vsi Veyrově, poddaným J.M.páně se strany druhé a to takový, jakož jest J.M.pán témuž panu Václavovi Kohoutovi grunt slove k ř í ž o v s k ý v též vsi darovati ráčil. Takový grunt jest týž pan Václav Kohout jemu Pavlovi Boudovi za patnáct kop míšeňských prodal".

Anna Fenclová, která se v tomto gruntě 30. ledna 1785 narodila, byla pokrevním potomkem tohoto prvního majitele, Pavla Boudy. Ji si vzal za manželku 8. října 1803 Vojtěch Prusík, zakladatel větve "Výrov". Že se i jeho bratr v ten den se sestrou Anny, Rosalií oženil v mladém věku 17 let a usadil se v Sedlci jako samostatný hospodář, vysvětluje se vážnou dobou. Napoleonské války byly v plném proudu a samostatní hospodáři bývali vojny uchráněni.

Statek u Boudů ve Výrově, podle své polohy i výměry polí a luk, býval významnější a z něho bývali určováni rychtáři a později voleni starostové obce. Před vchodem stály mohutné rozložité topoly, jejichž vrcholy, ač stojí stromy v údolí, bylo vidět již od sv. Jana nebo na pěšině od Kralovic. Statek pravděpodobně vznikl ihned při založení obce. Hospodářství mělo asi 35 ha. Když se Vojtěch Prusík přiženil do Výrova, stal se podle zvyku rychtářem. Byl jím asi 35 let. Na rychtě se čepovalo pivo z plasského panského pivovaru a tímto zařízením si vrchnost zajišťovala odbyt. Rychtář Vojtěch Prusík byl v obci velmi oblíben a i když přišel do Výrova v době roboty nebylo mezi jím a osadníky neshod. U gruntu byla také povinná dvojspřežní robota s koňmi po dobu 156 dní a robota pěší 26 dní. Samozřejmě byly další povinné poplatky, panské dávky , desátek královickému faráři, kam obec příslušela a jiné povinnosti. Za humny, směrem ke Kopidlu stojí ještě dnes železný kříž, který v roce 1831 postavil Vojtěch Prusík.

Jako rychtář jezdíval Vojtěch téměř každou sobotu na koni pro instrukce k panu direktorovi do Plas. Tam se scházel s ostatními rychtáři z okolních obcí, získával tím mnoho známostí a podle vyprávění byl všude velmi oblíben. Byl to velký, silný muž a velmi pobožný. On jako i všichni naši předci od roku 1650 a všichni zase po něm byli katolíci. Jedině do protireformace byli naši předci jiné víry. Na Kralovicku byla jediná fara katolická v Žebnici a všechny ostatní byly osazeny luteránskými pastory. Také v Kralovicích, Potvorově a Všesulově podávalo se "pod obojí". Protože Sedlec patřil farností k Potvorovu,nebyli tehdy naši předci také katolíky, počínaje prvním naším známým předkem Vojtěchem Prusíkem.

Když se Vojtěch přiženil do Výrova žil ještě jeho tchán Matěj Fencl se svou manželkou Kateřinou. Matěj se narodil v roce 1746 a zemřel na gruntě na výměnku 3.února 1820. Kateřina byla rozená Hubková z Kočína, kde se narodila v roce 1753. Dožila se úctyhodného věku 98 let a do poslední chvíle to byla velmi čilá stařenka. Zvláště milovala svého vnuka Václava Prusíka, který převzal grunt po otci a v jeho náručí také usnula na věky 3.března 1851. Ten den ještě ráno pekla chléb.

Vojtěch a Anna měli spolu osm dětí. Nejstarší ze všech byla Anna. Narodila se 4.ledna 1805 . Její otec seznámil se na rychtářských schůzkách v Plasích s mladým vdovcem, rychtářem Jakubem Štěpánkem z Horní Břízy, kde se jeho usedlosti říkalo "U Kubíků".Když bylo Anně 17 let provdala se za Štěpánka 10.září 1822. Dožila se tam 78 let , zemřela 11.března 1883.Je zakladatelkou odmože, kterou nazveme "Horní Bříza I."

Druhým dítětem byla Rosalie . Narodila se 3.září 1807. Patrně vlivem své sestry, usazené již v Horní Bříze, vdala se tam i ona. Vzala si 6.června 1826 sedláka Vojtěcha Kareza z č. 3. Zemřela tam v mladém věku 44 let o pouti dne 9.května 1851. Je zakladatelkou odnože t.zv."Horní Bříza II.".

Další dcerou byla Marie . Měla špatný osud. Narodila se 20.května 1815 a ve svých 18 letech se 26.listopadu 1833 provdala za sedláka z Výrova č. 6,Josefa Štefla.Ještě dnes v této usedlosti žijí její potomci. Marie Šteflová zemřela krátce po porodu třetího dítěte 27.prosince 1844. Bylo jí pouze 29 let. Založila odnož t.zv."Výrov I".

Čtvrtou a poslední dcerou Vojtěcha a Anny byla Veronika . Bylo to jejich nejmladší dítě.Narodila se 20.ledna 1826 a provdala se do malé vesničky, ležící již za řekou Mží, Kostelce nad Mží.Vzala si 20.ledna 1846 sedláka Jana Hořejše a po brzkém ovdovění v r. 1854 se vdala za Jana Folka. Zemřela mladá 7.listopadu 1865.Je zakladatelkou odnože t.zv."Kostelec nad Mží".

Tři bratři.

Tomáš Prusík se synem knězem Tomášem. Narodil se 1812 ve Výrově a přiženil se 1835 do Horní Břízy. Zakladatel odnože.
1812-1897

Václav Prusík s ženou Josefou roz. Kotasovou z Kozojed. Narodil se r. 1822 ve Výrově, kde převzal grunt a stal se zakladatelem silné odnože. 1822-1892.

Matěj Prusík nar. 1818 ve Výrově a přiženil se r. 1843 do Hodyně, kde založil rodovou odnož.
1818-1900

Nejstarším synem byl Blažej Prusík. Narodil se 1.února 1810 a při křtu v Kralovicích dostal jméno po svém dědovi Blažejovi, který tehdy žil již na výměnku v Sedlci. Blažej Prusík zaujímá zvláštní kapitolu v dějinách našeho rodu. Stal se knězem a opravdovým dobrodincem rodu . O jeho životě budeme podrobně vyprávěti později. Zemřel v Praze 22.srpna 1888.

Dalším synem byl Tomáš.Narodil se 19.listopadu 1812 a přiženil se 24.února 1835 do Horní Břízy,kde tehdy žily již jeho dvě sestry. Jeho ženou byla Kateřina Beránková z gruntu č. 26 t.zv.Fakanovského. Tomáš Prusík zemřel tam 19.dubna 1897 a je zakladatelem odnože t.zv."Horní Bříza III".

Třetím synem byl Matěj narozený 22.února 1818 . Vzal si za ženu Annu Fakanovou a usadil se v gruntě č. 17 v Hodyni t.zv.Lajbovském.Tam zemřel 17.října 1900 a je zakladatelem odnože t.zv."Hodyně".

Čtvrtým synem, nejmladším byl Václav.Narodil se 7.září 1822 a stal se později dědicem gruntu "U Boudů". Za ženu měl Josefu Kotasovou z Kozojed. Měli svatbu 30.ledna 1843. Václav Prusík zemřel 11.února 1892 ve Výrově. Je zakladatelem odnože t.zv."Výrov II".

Rychtář Vojtěch Prusík nedožil se vysokého věku.Zemřel 1841
14.března na souchotiny/ TBC/. Bylo mu 64 let. Jeho žena Anna ho přežila o 18 let a tchyně o 10 let. Anna zemřela 6.ledna 1859. Žila spokojeně na výměnku u svého nejmladšího syna Václava až do smrti.

Vesnice Výrov spolu se Sedlcem,Plasy a Stražištěm stala se tedy dalším východiskem početné rodové větve a je proto pro nás tak významná. Nyní budeme Vás seznamovati se všemi potomky a členy této větve a jejich osudy až do nynějších časů.

Statek č.26 v Horní Bříze, kam se přiženil r.1835 Tomáš Prusík z Výrova.

Kostelec nad Mží, kam se r.1846 provdala Veronika Prusíková z Výrova.

Statek Prusíků v Hodyni, sídle jedné rodové odnože .Od roku 1843.

Statek Kouklů /Kymlů/ v Bílově, kde byla provdána r.1932 Kateřina Prusíková ze Sedlce, zakladatelka rodové odnože větve Sedlec.

Odnož Horní Bříza I větve Výrov.

Potomci Anny Prusíkové z Výrova, provdané Štěpánkové.

1805-1883

První dítě Vojtěcha Prusíka a Anny roz. Fenclové z Výrova byla Anna. Jak jsme již předtím uvedli, narodila se v době největší slávy Napoleonovy 4.ledna 1805 ve Výrově. Otec našel jí ženicha v rychtáři Jakubu Štěpánkovi z Horní Břízy č. 8 , kde se odedávna říkalo u Kubíků. Po bitvě na Bílé Hoře bylo manětínskému pánu Kryštofu Karlu z Roupova, který právě ve stavovských bouřích zemřel, zkonfiskováno jmění. Koupila je Estera Mitrovská , rozená Lažanská, veliká katolička. Její manžel, Jiří Mitrovský z Nemyšle, přísný katolický pán, přitrhl hned s brannou mocí do Manětína , aby provedl protireformaci. Kněz podobojí byl z Manětína odstraněn a povolán jesuita Jan Nerovius. Manětínští utrakvisté ve svém zpustošeném městě houževnatě vzdorovali. Shromáždili se na radnici, zavázali se přísahou, že neodstoupí od kališnictví, ale na přísnou pohrůžku Mitrovského se osm radních osob zavázalo písemně, že se stanou katolíky. Ostatní však po domluvě radního Štěpánka, který byl mlynářem na mlýně Růžkovském, odmítli přestoupiti .

Tento Štěpánek je předkem Jakuba Štěpánka, jehož si v XIX. století vzala za muže Anna Prusíková z Výrova. Předek jeho, jako hlavní rebel , byl povolán na zámek, kde měl být ukován do železných pout. Odtud otevřeným oknem vyskočil a chtěl prchnout. Byl však poraněn a dopaden a v poutech poslán do Plzně. Když se to měšťané v Manětíně dověděli, chopili se zbraní a oblehli zámek. Vojsko narychlo povolané z Plzně, vzpouru však záhy potlačilo. V usedlosti potomka tohoto rebela žila tedy pak Anna. Vdala se sem 10.září 1822 . Její muž Jakub narodil se v roce 1797, držel grunt do roku 1849 a zemřel 10.července 1869 v Horní Bříze. Na jejich gruntě bývala rychta.

Anna zemřela 11.3.1883.

Anna s Jakubem měli šest dětí, které dospěly. Byla to nejdříve Marie, která se narodila 24.6.1824. Provdala se v roce 1843 do č. 2 ve Lhotce u Všerub na Plzeňsku za sedláka Václava Dobrého. Tam zemřela 20.10.1903. Další byl Antonín Štěpánek naroz. 17.11.1831 , zemřel 23.3.1841. Třetí dítě, Josef, stal se od roku 1849 dědicem gruntu. Byl z dvojčat, jeho bratr Vojtěch brzy zemřel. Narodil se 11.3.1828 , zemřel 9.1.1902. Dcerka Anna narodila se 16.9.1834 a zemřela mladá 21.2.1845. Páté dítě , které dospělo, byla Barbora. Narodila se 3.2.1838, provdala se za Vojtěcha Kabáta v blízkém Žilově a zemřela tam 18.1.1910. Poslední, Antonín, druhý chlapec s tímto jménem, narodil se 28.11.1844. Zůstal po celý život starým mládencem a zemřel ve svém rodišti 20.1.1916.

Marie Dobrá, rozená Štěpánková , usazená ve Lhotce, byla podle vyprávění pamětníků, nebyčejně statečnou ženou.Nebyla jen dobrou selkou, ale nebála se ani chopit se v noci pušky a zahnati výstřely lupiče. Měla tři děti, které dospěly.Byl to Matěj nar.18.12.1855. Zemřel svobodný ani ne dvacetiletý 10.4.1875. On byl předurčen jako dědic gruntu.Další Marie narodila se 24.8.1848 a provdala se opět ve Lhotce za Jana Dobrého, kde zemřela 21.4.1893. Druhý syn Václav byl narozen 1.10.1860 a byl dán na studie do Plzně. Když však jeho starší bratr Matěj tak brzy zemřel, vrátil se domů , ujal se gruntu a zemřel u dcery 19.8.1944 v Příšově.

Marie Dobrá, provdaná za Jana Dobrého v č. 3 ve Lhotce měla pět dětí. Byla to dobrá máma a hospodyně, ale svůj život skončila brzy. Zemřela po potratu ve svých 45 letech. Nejstarší syn byl Matěj nar.31.10.1873,+ 13.8. 1949 v Plzni. Matěj vystudoval lékařství a když v jeho době začínal u nás zvýšený zájem o dětskou lékařskou péči, usadil se s tímto zaměřením v Plzni a je považován za prvního odborného dětského lékaře v západních Čechách. Míval velikou klientelu ze všech kruhů obyvatelstva i z bývalé šlechty.Lékař Matěj Dobrý měl čtyři dcery.Nejstarší Sylva nar. 7.2.1903 provdaná nejdříve Fryčková. Podruhé si vzala Dra Jiřího Havelku, ministra v Háchově vládě za protektorátu v nejtěžších dobách naší republiky. Její muž byl velký vlastenec a zatčen byl Němci spolu s předsedou vlády gen.Eliášem za heydrichiády. Dožil se sice osvobození a Sylva s ním, ale museli vytrpěti velká příkoří.Museli se vystěhovat z Prahy do Hostomic pod Brdy.Z jejich manželství narodil se syn Jan 23.3.1943.

Druhou dcerou Matěje jest Zdeňka provd.Šperlová v Plzni, Škrétova 23. Narodila se 7.2.1908. Má dvě dcery, lékařku Zdeňku, provd.Klapálkovou , naroz. 15.9.1931 a Helenu, nar.10.2.1944.

Třetí dcerou jest Milada,komerční ing., provd.za lékaře Dra Semotána v Praze Bohnicích č. 138. Narodila se 10.6. 1914.Děti nemá.

Čtvrtou je Květa,dosud svobodná, úřednice,bytem Praha - Strašnice, Na Hroudě 8. Narodila se 19.8.1919.

Dalším dítětem Marie Dobré byla Anna. Narodila se 11.11. 1882 a provdala se zase za sedláka Dobrého do Nevřeně. Zemřela v 81.letech 11.3.1963 u dcery v Radčicích u Plzně. Její syn Václav Dobrý nar. 17.5.1903, převzal pak hospodářství v Nevřeni č. 11. Má dceru Jiřinu, provd.Jindrákovou nar. 5.11.1928 . Ta má tři dcerky,Jiřinu nar.25.5.1952, Miladu nar. 9.1.1954 a Soňu nar. 2.8.1963. Druhá dcera je Zdeňka, provd.Sedláčková, nar.28.6.1930 bytem na státním statku v Kunějovicích u Všerub. Má dva chlapce, Vladimírá nar.8.6.1954 a Miroslava nar. 31.12.1956.

Bratr Václava z Nevřeně, je Ladislav Dobrý, naroz. 19.7.1911. Žije ve Stodě u Plzně,Na Jízdárně 429. Má syna Václava nar.15.12.1937 a Annu provd.Černou, v Mariánských Láznách - Úšovice,Polní 484-5b- Je narozena 14.10.1944 a má dcerku Kamilu nar. 19.1.1967. Sestra Václava a Ladislava, Anna, provdaná za učitele Randu.Je narozena 1.3.1909 a žila v Radčicích. Nyní bydlí v Plzni. Doubravce, ul.Družby 7. Má dceru Jaroslavu, provd. Bezděkovou , naroz. 31.8.1933 v Plzni-Čechurově, Ke dráze 10. Má [illegible] Pavla nar.14.10.1956 a Janu nar. 27.9.1961. Syn Ladislav Randa nar. 20.10.1935 má zase již syna Ladislava nar. 18.5.1964. Syn Václav , nar.16.12.1943 a Bořek nar.25.6.1946 jsou ještě svobodní.

Po své matce, Marii, předčasně zemřelé ve Lhotce, převzal grunt její syn Václav. Narodil se 18.10.1877 a zemřel tam 4.2.1928.Měl 4 děti. Jeho syn Václav nar. 3.10.1905 převzal po něm hospodářství, dnes je jako většina zemědělců členem JZD. Žije ve Lhotce č. 3. Jeho dcera Jarmila, provd.Pivoňková nar. 13.9.1933 má dvě děti Annu nar.27.7. 1957 a Luboše nar.5.2.1959. Další dcerou Václava je Anna, provd. Kalousová bytem v Plzni-Slovanech, Mládežnická 29. Má dcerku Janu nar.14.5.1961. Sama se narodila ve Lhotce 18.3.1937. Bratr Václava, Karel Dobrý, stal se právníkem, ale musil jako mnozí v době kultu osobnosti a různých přehmatů, měniti často místo svého povolání, neúměrně ke svému vzdělání. Narodil se 19.2.1907. Bydlí v. Českých Budějovicích, Komenského 65. Jeho syn Karel je lékařem v Plzni, Kopernikova 25, narozen 25.10.1938. Dcera Jitka, je narozena 22.10.1945. Karel působí t.č.v Karl.Varech. Syn Marie Dobré, Josef narodil se 17.1.1904. Byl úředníkem v Hospodářském družstvu v Plzni a zemřel v Třemošné 27.4.1957. Měl syna Josefa nar.29.8.1928 , který žije v Plzni,Nám.J.Krautwurma 33. Má dvě děti: Evu nar.16.10.1951 a Josefa 10.6.1958.
Poslední byla dcera Anna nar. 28.4.1908. Měla za manžela Caltu,hajného v Horní Bříze. Její syn Milan,stal se lesníkem a bydlí ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších č. 247 . Narodil se 9.7.1927. Má synka Mirka nar. 12.9.1953. Dcera Zdeňka, provd. Ondráčková nar. 25.8.1929, má za muže letce.Bydlí v Praze na Smíchově, K vodojemu 210-11. Má dvojčata Pavla a Luboše nar.20.8.1955.

Marie Dobrá ze Lhotky měla dalšího syna Emanuela.Narodil se 14.1.1885 a byl zaměstnán v železničních dílnách v Plzni. Zemřel poměrně brzy, 29.5.1940. Měl tři dcery a všechny učitelky. Jiřina provd.Kacerovská nar. 10.4.1914 a bydlí v Praze IV.Pankrác, I. Milevská 1088. Zdeňka, svobodná, nar. 28.12.1915 bydlí v Mariánských Lázních, Jiráskova 490, a Bohumila také svobodná nar. 6.7.1917 , žije v Plzni, Božkovská 55. Po Emanuelu Dobrém není již žádných vnoučat.

Marie Dobrá měla ještě dceru, která dostala její Jméno. Narodila 15.7.1888 ve Lhotce a již v mládí měla touhu státi se jeptiškou. Skutečně také vstoupila do řádu Šedých sester a byla velmi obětavou sestrou v nemocnici. Když řádila španělská chřipka, nakazila se a zemřela 21.9.1916. Pod jménem Marie Libora najdete její hrob na Vyšehradě ve zvláštním oddělení řeholnic tohoto řádu.

Václav Dobrý nar. 1.10.1860 ve Lhotce č. 2 stal se dalším držitelem gruntu. Protože již okusil radosti města, když studoval v Plzni a musil se pak vrátit po časné smrti svého bratra Matěje domů, nikdy neměl velkou lásku k zemědělství. Jak vypravují pamětníci, nejraději měl lov a společnost. Nejstarším jeho dítětem byla Marie, nar. 13.3.1884. Je provdaná za pekaře Henžlíka v Kaznějově. Vzala si ho jako vdovce. Měla s ním dvě dcery. Starší Helena provd. Reinvartová v Kaznějově č. 90 je narozena 8.4.1915. Má tři děti: Alenu, která si po provdání ponechala své jméno. Je narozena 19.6.1940. Má synka Miroslava nar. 10.11.1963. Petr Reinvart je narozen 25.9.1949 a Pavel 1.12.1950. Druhá dcera Marie Henžlíkové je Zdeňka, provd. Hanzová v Kaznějově č. 304. Je narozena 14.6.1920. Má čtyři děti. Jaroslav nar. 9.12. 1940 má již syna Radka nar. 12.9.1963. Zdeněk Hanza, nar. 27.2.1943 má syna Dušana nar. 10.2.1966. Jana, provd. Linhartová nar. 9.11.1944 má synka Jiřího nar. 10.12.1966, Irena Hanzová nar. 22.4.1949 je dosud svobodná. Alena Reinvartová má též dceru Moniku, nar. 13.I.1968.

Bratr Marie, Emanuel Dobrý narodil se ve Lhotce 3.6.1886. V sedmnácti letech onemocněl těžkým kloubovým revmatismem a mnoho let vytrpěl než jeho zesláblé tělo podlehlo. Zemřel ve svém rodišti 23.2.1927.

Václav Dobrý nar. 3.2.1889 ve Lhotce stal se učitelem. Působil na Roudnicku, v Bolevci u Plzně a v Ledcích. Žije nyní jako vdovec v Brníkově č. 108, pošta Ředhošť u Libochovic. Učitel Václav Dobrý je snad jediný, který zná dobře historii rodiny Dobrých a tedy život a osudy všech potomků Marie Dobré, roz. Štěpánkové z Horní Břízy- To byla jeho babička. Ze dvou synů, Miloslav naroz. 16.8. 1922 skončil nešťasně svůj život 8.11.1936.- Otrávil se. Druhý Václav, nar. 16.8.1922, Jeho dcera Jitka nar. 9.5.1952 žije s dědečkem v Brníkově. Nyní jako provdaná Petrová bydlí v Plzni, Mácha 15.

Jan Dobrý naroz. 24.6.1891 byl učitelem v Brozanech na Roudnicku, ale brzy zemřel na tyfus, svobodný. Dokončil svůj život ve svém rodišti 8.8.1913.

Další syn Václava Dobrého, Bohumil nar. 14.1.1894. Pocházel z dvojčat, ale jeho sestřička Bohumila, brzy zemřela. Převzal rodný grunt ve Lhotce č. 2, ale jeho manželství bylo bezdětné. Zemřel 2.7.1962.

Oldřich Dobrý narodil se 17.3.1897 ve Lhotce č. 2. Vyučil se pivovarnictví v Nekmíři a pracoval pak až do důchodu jako sladovnický dělník v Měšťanském pivovaře v Plzni.Bydlí v Záluží č. 118 u Plzně. Má dvě dcery.Zdeňka naroz.8.12.1926 je provdaná Folková v Senci u Zruče na Plzeňsku. Její muž je pokrevním členem rodu Prusíků. Mají dvě děti,Miloslava nar. 18.11.1949 a Jiřího nar. 28.5.1951. Další dcera Oldřichova , Helena je provdaná Kubíková a žije s rodiči v Záluží. Je narozena 1.12.1929. Má dceru Zdeňku, nar. 23.9.1959.

Nejmladším dítětem Václava Dobrého ze Lhotky byla Helena. Narodila se 8.4.1903 . Provdala se za rolníka a mlynáře Aloise Neužila v Příšově.Její dcera Marie je provdána Vodičková v Nýřanech. Narodila se 1.5.1930. Má dcerku Hanu nar. 26.3.1962. Syn Václav Neužil nar. 6.1.1934 žijící v Ledcích je dosud [illegible] Václava nar. 5.3.1968. U Neužilů žil pak na výměnku starý hospodář Václav Dobrý ze Lhotky i se svou manželkou a tam také zemřel.

Učitel Václav Dobrý z Brníkova si svou babičku Marii Dobrou, roz. Štěpánkovou dobře pamatuje. Jako školačka docházela do školy ledecké , kam ve starší době byla Horní Bříza přiškolena. Zpívávala-li si píseň "Až já budu velká, bude ze mne selka" dočkala se toho, ale na růžích ustláno neměla , neb ť práce bylo nad hlavu a zažila ještě robotu. Lhotka patřila k panatví v Nekmíři. Pěstoval se len a doma se zpracovával na kolovrátku . Marie pracovala do pozdního věku jako výměnkářka a jak vzpomíná její vnuk, učitel Václav Dobrý, již ve 4 hodiny o žních budívala jeho otce a matku slovy:"Lidi vstávejte, už je čas, nebudete s prací hotovi!" A tak se robilo od slunka do slunka.

To je tedy krátké vyprávění o jednom z dětí Anny Prusíkové, provd.Štěpánkové a to o Marii Dobré, provdané ve Lhotce, na gruntě č. 2. Její potomci tam ještě žijí.

Synem Anny Prusíkové provdané Štěpánkové v Horní Bříze, byl Josef. Narodil se 11.3.1828 a když mu bylo 21 let převzal po svém otci Jakubovi rodný grunt č. 8. Bylo to v roce 1849, rok po zrušení roboty. Brzy se pak oženil s Marií Plevkovou z Kostelce nad Mží. Byl dobrým hospodářem a jejich statek patřil k největším ve vsi. Měl řadu dětí, o jejichž osudu si nyní povíme. Josef Štěpánek zemřel 9.1.1902.
Měl sedm dětí, které dospěly. Byly to : Kateřina provdaná Manclová v Horní Bříze.Narodila se 25.11.1852 a zemřela 7.3.1938. Další dcerou byla Marie, provdaná Urbanová, rovněž v Horní Bříze. Narodila se v roce 1854 , zemřela 19.5.1894. Třetí, Anna také provdaná Manclová, ale v České Bříze , narodila se 30.8.1855, zemřela 23.3.1892. Syn Josef narodil se 6.1.1858 a zemřel 3.5.1936 v Horní Bříze. Antonín narodil se 7.7.1865 , zemřel 20.10.1927 v Roudnici nad Lab. Jan , který pak převzal po otci grunt, narodil se 11.5.1868 a zemřel 27.7.1916. Posledním dítětem byla Josefa,která byla nervově chorá a zůstala svobodná.Narodila 28.1.1871 a zemřela ve svém rodišti po nešťastném životě 23.5.1918.

Kateřina Štěpánková narozená 25.11.1852 provdala se za sedláka Mancla v Horní Bříze a měla s ním pět dětí.Zemřela ve vysokém věku 86 let dne 7.3.1938.Její nejstarší dcera byla Anna. Narodila se 20.6.1873.Zemřela již 19.11. 1913. Její dcera Josefa Sládková, jak byla provdaná její matka vzala si J.Ševčíka z Plas. Narodila se 1893 a zemřela ještě rok před smrtí své matky v roce 1912. Ten rok se jí narodila dcerka Miloslava, která zemřela v roce 1932 svobodná na souchotiny /TBC/ jako její matka. Vojtěch Sládek narodil se 4.3.1897 a žije v Horní Bříze č. 19. Má čtyři dcery: Jarmila provd.Tylová v Ledcích č. 45 narodila se 19.1.1920. Má dcerku Jaroslavu nar. 24.12.1946. Další Marie je provdaná Hyťková narozená 29.3.1922 a žije v Plzni, Karlova 29. Má syna Jiřího naroz. 7.8.1949 a Magdalenu nar. 13.7.1953. Květuše je provdaná Frundlová v Trnové č. 22. Je narozená 8.9.1923. Její dvě děti jsou Pavel nar. 9.2.1946 a Květa naroz. 24.7.1948. Čtvrtá je Vojtěška, provdaná Patáková v Nýřanech č. 292.Narodila se 28.5.1929 a její dvojčata , Václav a Ludmila narodila se 7.10.1952.
Další dcerou Anny Sládkové byla Anežka. Narodila se 18.3. 1895 , provdala se za hostinského Kabáta na návsi v Horní Bříze č. 47 a zemřela 5.8.1953.Měla jediného syna, Jaroslava , který se narodil 4.3.1920. Vzal si za manželku Miloslavu Kabátovou, která je také pokrevním členem našeho rodu, jako potomek dcery Marie sedláka Tomáše Prusíka z Horní Břízy. Jaroslav Kabát bydlí v č.90 a má tři chlapce. Václav nar.7.7.1950, Jaroslav 31.8.1953 a Miloš nar. 2.2.1958.
Druhým synem je Václav Sládek, nar. 30.3.1899. Bydlil v Horní Bříze č. 324 a má jediného syna Zdeňka, naroz.19.10. 1927 a ten má již zase dceru Zdeňku, nar.3.7.1952.
Václav Sládek zemřel 4.6.1966.

Pátým dítětem Anny Sládkové byla Marie. Narodila se 5.6.1901 a byla provdaná Brandtlíková v Trnové č.161. Její syn Ladislav nar.24.5.1923 zemřel již 7.2.1944. Dcera Božena nar. 22.12.1921 má dvě nemanželské děti. Její synek Ladislav nar.4.12.1948 zemřel již když mu bylo 14 let 5.6.1962.Jedině její dcerka Helena nar. 3.3.1954 dělá jí radost ze života. Maminka Boženy Brandtlíkové zemřela také poměrně mladá 14.10.1949. Opravdu některé rodiny mají tragické osudy. Božena Brandtlíková † 14.2.1969.
Dcera Josefa narodila se 8.4.1876. Vzala si Václava Kroftu v Horní Bříze, kde zemřela 9.3.1954. Její syn , Václav narodil se 31.7.1895. Vzal si za manželku Annu, roz. Karezovou , která je také členem rodu Prusíků. Václav Krofta zemřel 23.6.1939. V tomto manželství se narodily čtyři děti.Nejstarší Dr Vladimír Krofta, nar. 20.1.1920 a bydlí v Praze Dejvicích, Vilémovská 19. Působí na ministerstvu zdravotnictví. Má tři děti , Vladimíra nar. 10.10.1946, Martinu nar.16.12.1948,a Tomáše 13.1.1953. Dcera Jaroslava je provdaná Kokošková v Horní Bříze č.125- Narodila se 31.10.1921 a má tři děti.Vladimír nar. 12.8.1948, Jaroslava nar.15.1.1950, a Zdeňka nar. 11.8.1954. Zdeněk Krofta nar.29.7.1925 je bezdětný a žije v Knpce u Teplic č. 358. Libuše, provdaná Šimicová v Horní Bříze č. 18 má tři dcerky. Václavka nar. 28.9.1950, Miloslava nar. 1.7.1952 a Libuše nar. 15.9.1953.Josefa Kroftová měla ještě dceru Barboru nar. 12.11.1902 . Provdala se za úředníka Keramických závodů Šestáka, a má dceru Jiřinu, provdanou Šafaříkovou, narozenou 20.6.1923. Bydlí v Praze-Žižkově, Křížkovského č.5.
Dcera Barbora narodila se 18.10.1882 a provdala se za hostinského Meistera v Horní Bříze č. 105. Má dva syny. (†18/1969)
Josef Meister narodil se 17.2.1913 a technickým úředníkem.Bydlí v Praze Vršovicích, Tolstého 4. Jeho dvě děti jsou Zdeněk nar.11.5.1944 a Věra nar.29.11.1948.
Druhý syn Barbory, Adolf Meister narodil se 17.6.1921. Je úředníkem v Měšťanském pivovaru v Plzni. Bydlí s matkou v Horní Bříze. Jeho dcera Zdeňka narodila se 17.5. 1947 , synek Adolf narodil se 23.5.1951 , ale 20.8.1964 se neštastnou náhodou zastřelil z otcovy pušky.
Jediný syn Kateřiny, Václav Mancl, narodil se v roce 1885. Byl.svobodný.Padl ve světové válce na ruské frontě 1917.
Posledním dítětem Kateřiny byla Marie. Narodila se 4.7. 1887 a provdala se za učitele Smoláka v Horní Bříze, kde dodnes žije v č. 4. Má dva syny.Miroslav nar. 28.9.1920 je učitelem v Kadani. Bydlí tam v Chomutovské ulici č.1219. Má čtyři děti: Miroslava narozená 19.2.1950,Pavel nar. 16.1.1952,Petr nar. 9.8.1953 a Marcela nar. 24.7.1957.
Vlastimil Smolák narodil se 12.2.1922 a stal se knězem. Dnes působí na faře v Železné u Berouna č.7. Zajímavé je, že kněz Smolák studoval a bydlil společně v semináři s jiným knězem Josefem Kouklem, který dnes působí v Kladnubech u Stříbra , ale tehdy oba nevěděli jistě,že mají v sobě společnou Prusíkovskou krev.

Druhou dcerou Josefa Štěpánka, držitele gruntu č. 8 v Horní Bříze byla Marie, provdaná Urbanová, také v Horní Bříze č. 22. Jak jsme již uvedli, zemřela mladá ve 40 letech 19.5.1894.Měla tři dcery.Dvě z nich také dlouho nežily. Anna narodila se 6.5.1883 a při kácení stromů v lese byla zabita. Stalo se to 16.12.1898. Na tomto místě ještě dnes připomíná neštěstí obrázek. Druhá její dcera Marie , byla provdaná Kryčová v Horní Bříze . Narodila se 11.1.1886 a zemřela v usedlosti, kde se narodila a žila dne 23.4.1956. Měla dvě dcery: Marii provdanou Frundlovou, naroz. 11.4.1905 , která zemřela 24.7.1925.Ta měla jediného syna Josefa naroz. 11.11.1923, který je usazen v Tlucné. Ten má dcerku Jaroslavu nar.v prosinci 1948. Druhá dcera Marie Kryčové je Anna naroz.17.2.1907 . Bydlí v Horní Bříze č.281. Má tři děti.Hanu provd.Markovou nar.21.12.1927 . Ta bydlí rovněž v Horní Bříze č. 361. Má tři děti Hanu, nar.23.5.1953,Václava nar.29.12.1948 a Miroslava nar. 5.8.1954.Syn Josef Sopr naroz. 24.1.1933 bydlí s matkou. Má dvě děti,Jiřího nar. 5.10.1958 a Janu nar.25.7.1961. Dcera Anna je provdaná Dobrá v Horní Bříze č. 236. Narodila se 12.1.1936 a má dvojčata Evu a Helenu, které se narodily 22.12.1956. Třetí dcerou Marie Urbanové byla Božena. Narodila se v roce 1889 , byla pak provdaná Dlouhá v Kaznějově , ale tam zemřela bezdětná již v roce 1910.

Třetím dítětem Josefa Štěpánka byla Anna.Narodila se 3.8.1856 a provdala se jako Manclová do České Břízy. Tento rod je na gruntě usedlý již několik staletí.Když jí bylo teprve 36 let, zemřela tam 23.3.1892.Měla tři děti a z nich ještě dvě žijí. Její syn Václav Mancl narodil se 1.3.1880 a žije v gruntě svých předků na výměnku v České Bříze č. 1, Má tři děti. Syn Jaroslav narodil se 9.2.1913 a byl úředníkem Zeměměřického úřadu v Praze. Zemřel brzy, 14.2.1958. Jeho tři děti žijí v Plzni, Zbrojnická č. 2. Marie narozená 11.4.1940 je provdaná Pavelcová a má synka Jaroslava naroz.9.9.1961.Její bratr je Jaroslav nar. 9.10.1945 a sestra Hana Manclová naroz.17.3.1951.Druhým synem Václava Mancla je Rudolf. Narodil se 17.4.1914 a žije na rodném gruntě, kde dlouho odolával svodům kolektivního zemědělství.Má dvě děti, Václava naroz. 14.10.1947 a Jitku nar. 7.2.1950, která však v srpnu 1964 zemřela. Sestrou Jaroslava a Rudolfa byla Marie, která se narodila 13.4.1917, ale zemřela svobodná již 14.8.1935.
Druhým dítětem Anny Manclové byla Anna. Narodila se 11.1. 1882 , provdala se pak ke Klimešům do Horní Břízy. Tam zemřela 21.11.1953. Měla dvě dcery.Anna je provdaná Rajšlová nar. 13.1.1913 a žije v Horní Bříze č. 354.Má dceru Alenu,provd.Dienstbierovou nar. 23.7.1937 a ta má již chlapce Aloise nar. 16.3.1961.Druhou dcerou Anny Klimešové je Marie . Narodila se 1.1.1917 , provdala se k Dolejšům v Horní Bříze č. 27 . Má dvě děti: Václava nar. 20.6.1943 a Helenu nar. 2.11.1946.

Třetím dítětem Anny Manclové byla Marie. Narodila se 4.9.1886 a je provdaná jako Suchá ve Zruči č. 15 u Plzně. V rodě Suchých je majetkem grunt od roku 1756. Má jediného syna Jaroslava, naroz. 26.8.1912. Vystudoval gymnasium v Plzni , ale po studiích vrátil se domů a je tam stále ještě soukromým sedlákem. Má čtyři děti.Anna provd.Honomichlová je narozena 26.3.1945 a má již dcerku Hanu roz. 29.11.1966.Další dcerou Jaroslava Suchého je Helena, naroz.5.9.1948 , Marie nar. 3.11. 1951 a Jitka nar. 24.7.1955.
Čtvrtým dítětem Josefa Štěpánka byl Josef. Narodil se 6.1.1858. Byl dán na studie do Plzně, poněvadž bylo určeno, že grunt dostane jeho mladší bratr Jan. Stal se později berním úředníkem,ale vysedávání v kanceláři se mu nezalíbilo.Vrátil se poměrně brzy opět do svého rodiště a usadil se tam v č. 2 a sedlačil.Měl čtyři děti.Jeho dcera Barbora naroz.10.11.1885 je provdaná Honomichlová a žije v Plzni, Slovanská tř.67.Děti neměla.Druhým dítětem jeho byla Anežka.Narodila se 31.10. 1893. Provdala se později za vdovce Václava Šíra, úředníka Kaolinky, který z prvního svého manželství má syna, který působí jako profesor v Chocni. Anežka sama vlastní děti neměla. Žije v Horní Bříze č. 219. Josef Štěpánek měl dále dva syny.Václav narodil se 8.1.1896 a hospodařil pak jako jeho otec v čísle 2. Zemřel 16.2. 1962.Jeho děti jsou Václav naroz.21.2.1922 a je dosud svobodný.Dlouho byl předsedou místního JZD. Sestra jeho Marie, provd.Zíková narodila se 19.6.1924 a žije v Dolanech u Třemošné.Má dvě děti, Václava nar.18.5.1950 a Evu naroz.2.8.1957. Druhým synem je Josef Štěpánek, nar. 25.3.1898. Je dělníkem v Keramických závodech a bydlí v domku č. 219 jako jeho sestra Eliška. Má tři děti. Zdeněk nar. 22.3.1941 bydlí v Třemošné č. 322.Má dvojčata dcerky Janu a Zdenku nar.23.1.1964.Marta je provdaná Sýkorová v Senci u Plzně. Narodila se 28.8.1943 a má synka Miloslava nar. 1.12.1963. Konečně je Pavel Štěpánek nar.9.6.1947.

Pátým dítětem Josefa Štěpánka byl Antonín. Narodil se 7.7.1865.Také on šel na studie.V roce 1885 absolvoval Hospodářskou akademii v Táboře a pak ještě Lihovarnickou školu v Praze.Stal se hospodářským správcem a působil na mnoha velkostatcích a také dlouho v pivovaře v Praze - Bráníku. Nejdéle byl v Mlázovech u Kolince , ale také na velkostatku hraběte Harracha v Sadové na Královéhradecku, v Žinkovech u Plzně a jinde. V pozdním věku se oženil a usadil na Roudnicku, kde také zemřel 20.10.1927. Měl jediného syna Jiřího, který se narodil 1.1.1916. Je elektrotechnikem a žije ve Straškově č.127 na Podřipsku. Má dvě dcery. Anná provd. Nováková nar. 22.6.1946, jejíž trvalé bydliště je Praha Žižkov, Bořivojova 90. Má syna Jiřího, nar.30.11.1967.Její sestra Jitka, nar. 23.11.1947 je provdaná Králová v Černuci u Velvar.

Šestým dítětem Josefa Štěpánka byl Jan, nar.11.5.1868. Převzal snad nejhezčí grunt v Horní Bříze, ale hospodaření nebylo zvlášť šťastné. Měl osm dětí. Nejstarší byla Anna provd.za úředníka Kabáta v Otrokovicích u Zlína. Narodila se 13.11.1897.Zemřela na Moravě 25.2.1958 . Měla dvě dcery.Starší je Anna nar.28.6.1920. Je provdána za lékaře Dra Jaska a v nedávných pohnutých dobách, zavál ji osud až do Austrálie. Žili tam již na různých místech jako ve státě Victoria, také v hlavním městě Canberře a nyní v Melbourne. Jejich dcerka Marie narodila se v lednu 1964 a syn Michal 21.11.1964-Druhá dcera je Vlasta , provdaná Sokolová a bydlí v Otrokovicích ul.Ivana Olbrachta č. 1193. Narodila se 11.11.1921. Má dvě děti, Alenu nar.21.3.1942 provdanou Kedrovou, byttem v Otrokovicích č. 599 . Ta má dva synky, Petra nar. 29.6.1963 a Jiřího nar.9.5.1965. Milan Sokola, nar.28.4.1944 má syna Bronislava nar.19.6.1966.
Po Janovi stal se držitelem gruntu Václav Štěpánek. Narodil se 3.12.1898 . Když se ujímal hospodářství,bylo již velmi zadlužené. Chtěl celý grunt, mající asi 30 ha udržet a vypůjčil si peníze na velký úrok.Přišla neúroda, nemoce a vše šlo s kopce. Statek byl prodán v dražbě 20.5.1933.Václav se svou rodinou byl vystěhován na náves ke kapličce a začal pracovat v lese. Václav zemřel 21.3.1958 v Žilově, kde se nakonec postižená rodina usadila. Byl tedy Václav Štěpánek posledním hospodářem v.č.8 v Horní Bříze , kam se více než před 110 lety přivdala z Výrova Anna Prusíková. Děti Václava Štěpánka jsou: Václav nar.7.2.1927,který dnes místo sedlačiny je zaměstnán u Stavebních závodů v Plzni a možná, že je mu tam lépe. Bydlí v Plzni, Dukelská ul.12. Má dvě děti Hanu , nar.9.3.1958 a Václava nar.26.6.1960.
Dcera Marie je provdaná Weberová a bydlí v Žilově v č. 9. Narodila 8.12.1930 a po svízelném mládí se jí opět dobře daří. Má dvě dcerky. Alenu nar.1.6.1956 a Irenu nar.21.8. 1961.
Dalším dítětem Jana Štěpánka byla Marie.Narodila se 7.12. 1900 .Žije jako provdaná Marková v Záluží č. 29 u Plzně . Její dcera, Jaroslava nar.13.1.1924 je provdaná Bláhová, a bydlí v Plzni , U tržiště 1. Druhá Olga,narodila se 2.10.1927 , je provdaná Polcarová a žije s matkou v Třemošné.Syn František Marek, narodil se 15.7.1930 a když mu bylo 25 let skončil tragicky svůj život.Oběsil se 13.2.1955. Zanechal po sobě synka Jaroslava nar.27.4.1949. Dcera Růžena nar.22.2.1903.provdala se za úředníka Vyskočila a mají vilku v Plzni- Slovanech , Květná č.37. Zůstala bezdětná.Její sestra Božena narodila se 13.10.1904 a provdala se za učitele Honomichla.Žije v Třemošné č.98. Má jedinou dceru Boženu, provdanou Knákalovou. Narodila se 14.5.1925 a je profesorkou. Bydlí v Plzni, ul.Víta Nejedlého č. 18. Má syna Petra nar. 1.8.1955. Syn Jaroslav nar. 12.6.1906 zůstal svobodný. Pracuje v Keramických závodech v Třemošné a tam bydlí u své sestry Boženy.Jeho bratr Josef nar. 2.2.1909 je řídícím učitelem v Liticích nad Orlicí a je bezdětný. Jeho bratr Jan nar. 28.2.1912 je odborným učitelem v Oseku u Duchcova,Tyršova ul.421. Má synka Kamila , nar.8.4.1948.

Barbora byla druhou dcerou Anny Prusíkové provdané Štěpánkové, která dospěla. Narodila se v Horní Bříze č. 8,3.2.1838 ještě v době roboty. Provdala se do statku, kde se říkalo U Kardátů,do Žilova. Její muž byl sedlák, V.Kabát. Usedlost č.2 je na návsi a patří mezi nejvýstavnější v obci.Na Barboru Kabátovou, roz. Štěpánkovou vzpomínala dlouho její vnoučata jako na předobrou a štědrou babičku. Měla čty - ři děti, které dospěly.Nejstarší byl Matěj Kabát, nar.21.2.1862, který pak dále hospodařil na rodném statku.Zemřel 6.11.1914.Druhým dítětem byl Jan , nar.25.6.1868. Byl inspektorem čsl.drah a zemřel v Plzni 28.4.1944. Dcera Marie narodila se 23.1.1871 a provdala se ke Švíglerům do Lhotky. Tam zemřela 14.9.1938.Nejmladší byla Anna,nar.22.12.1877.Provdala se za Josefa Ebrle do dvora " U Kolečků" v Třemošné. Zemřela tam 28.11.1957.
Barbora Kabátová zemřela v 72 letech 18.1.1910 v Žilově.

Nejstarší syn Barbory Kabátové, Matěj nar.21.2.1862, převzal po rodičích grunt v Žilově č. 2 a z jeho manželství narodilo se šest dětí. Nejstarší Vojtěch, nar.5.10.1886 pracoval doma na statku , zůstal svobodný , ale jeho život skončil nešťastně. Oběsil se doma v Žilově, 28.3.1958. Druhým dítětem je Marie, provdaná Čechová, bytem v Žilově č. 21. Narodila se 25.3.1888 a má dva syny. Starší Ladislav Čech zůstal na statku.Narodil se 21.3.1915 a má děti: Marii nar. 26.1.1947 , Ladislava nar.2.6.1948 , Miladu nar.25.8. 1951 , Annu nar. 19.4.1954 a Helenu nar. 18.3.1961. Jeho bratr Karel nar. 7.2.1917 byl důstojníkem , ale nyní pracuje v jiném oboru. Bydlí v Praze - Žižkově, Sudoměřská 5. Má dceru Olgu,nar.17.12.1946.
Třetí je dcera Helena nar.17.4.1897 a vzala si sedláka J.Dolejše z Hubenova u Plas. Tato dcera dostala rodný grunt.Má dva syny.Josef nar.18.4.1933 bydlí v Žilově č-23. Má jedno dítě: Josefa nar.16.7.1958.Bratr jeho Václav Dolejš narodil se 19.4.1931 a bydlí s rodiči.Má dvě děti, Václava naroz.8.1.1956 a Drahuši nar. 11.12.1958. Dcera Božena naroz.29.1.1896 provdala se za soustružníka Hořejše do Křimic u Plzně. Má dvě děti. Dcera Svatava narodila se 1.12.1936 a je provdaná Kučerová v Plzni-Škvrňanech, U dráhy 7. Má dcerku Svatavu, nar.20.3.1959. Bratr její Vratislav Hořejš nar. 25.8.1941 je svobodný.

Barbora, která dostala jméno po své bábě, roz. Štěpánkové narodila se 31.3.1894. Provdala se za hostinského v Nekmíři č. 9. Její syn Jaroslav Hyrát narodil se 8.4.1926 a bydlí také v Nekmíři , Pracuje v Plzni ve Škodovce. Má dva chlapce, Jaroslava nar. 18.4.1957 a Jana nar. 13.3.1958. Bratr Jaroslavův je Miloslav a narodil se v Nekmíři 18.9. 1928. Je inženýrem-agronomem.
Další dcera Matěje Kabáta byla Anna. Narodila se 21.6. 1899 a poprvé byla provdána Týmrová a podruhé Mošnová. Bydlí v Plzni-Koterově, Na Hradčanech 100.Její dcera Jindřiška Mošnová nar. 1.4.1940 je dosud svobodná.

Třináct let před smrtí svého otce Matěje Kabáta, narodil se pak ještě Václav 11.9.1901. Zůstal svobodný , pracuje v zemědělství a bydlí u své sestry Heleny Dolejšové, v Žilově č. 2.

Druhým synem Barbory Kabátové byl Jan nar.25.6.1868 v Žilově. Původně chtěl studovat lékařství, ale brzy toho zanechal a vstoupil do služeb čsl.drah. Dlouho působil ve Zlivi u Č.Budějovic, později byl na ředitelství drah v Plzni, kde zemřel 28.4.1944. Byl miláčkem své matky. Z jeho manželství narodili se tři synové a jedna dcera. František nar.28.11.1896 byl elektromechanikem, usadil se v Brně.Dne 16.10.1942 narodil se mu syn Jan , který je dosud svobodný. František Kabát zahynul při náletu na Brno za druhé světové války 12.4.1945. Druhý syn Jan narodil se 2.2.1902.Byl úředníkem v Plzni, ale známé poměry po druhé světové válce,kdy často politika znamenala více než pracovní schopnost, donutily ho ke změně zaměstnání. Jan Kabát zemřel 14.12.1967 , v Plzni raněn mrtvicí.Jeho syn Jan narodil se 15.8.1937 a bydlí v Plzni , U Radbuzy č. 18. Má syna Jana nar. 9.10.1961 a dceru Zdeňku, nar. 31.10.1964. Jeho dcera Ludmila je provdaná Cibulková v Plzni.Narodila se 13.4. 1942 a bydlí v Plzni- Bolevci,Čechova 71a. Má dcerku Markétu nar. 20.3.1965.
Dcera Ludmila narodila se 9.11.1903 ve Zlivi jako ostatní děti a stala se magistrou farmacie . Byla provdaná Klímová, ale brzy ovdověla. Je bezdětná. Bydlí v Praze 7- Veletržní 15.
Čtvrtým dítětem Jana Kabáta je Ladislav nar.7.12.1904. Bydlí v Plzni,Lochotínská 57. Má tři děti .Dcera Jiřina, provdaná Veselá narodila se 22.7.1929. Bydlí v Litvínově, Žižkova 658/2 a má synka Václava nar.7.3.1948. Syn Stanislav Kabát nar. 23.10.1936 bydlí s otcem v Plzni, je ženatý a má dva synky.Stanislava nar.2.7.1955 a Jiřího, nar. 7.12.1956. Dcera Anna narodila se 21.7.1931. Byla provdaná Červencová, ale tragicky zahynula 31.7. 1961. Skutečně,rodina Jana Kabáta ze Žilova byla často pronásledována neštěstím jak někdy se v životě stává.

Nejstarší dcerou Barbory Kabátové ze Žilova byla Marie. Narodila se tam 23.1.1871 . Provdala se v r.1899 za Václava Švíglera,sedláka ve Lhotce č. 1. Příbuzenstvo se strany matky tam již měla a to potomky její tety Marie Dobré. Ta, když se tam Marie provdala, ještě žila a jistě byla dobrou rádkyní své neteře. Marie Švíglerová zemřela ve Lhotce těsně před zřízaním protektorátu, kdy hranice s říší byly vedeny téměř za humny obce.Zemřela 14.9.1938. Měla šest dětí.
Nejstarší byla Anežka.Narodila se 8.6.1894 ve Lhotce a provdala se za sedláka Vojtěcha Beránka do Vladměřic č.5 u Manětína.Zemřela tam 29.12.1956.Zanechala po sobě neobyčejně četné potomstvo.Měla osm dětí.Nejstarší Vojtěch Beránek narodil se 29.1.1920 a dnes žije v rodišti. Má

dvě děti,Václava nar.22.6.1946 a Jarušku nar.31.12. 1954.
Marie nar.3.7.1922 je provdaná Wollrábová v Plasích č. 53.Má četnou rodinu,tři dcery a dva syny. Dcera Marie je provdaná Soutnerová a žije také v Plasích č. 74. Narodila se 17.2.1941.Syn Josef je narozen 24.10.1960 a František nar. 7.9.1962. František Wollráb narodil se 29.4.1942 , Růžena nar. 30.5.1947, Hanna 14.12.1951 a Vojtěch Wollráb 2.12.1955.
Dalším dítětem Anežky je Helena. Je narozena 13.8.1924 a žije dnes , provdaná Bláhová v Manětíně č.63. Má dva syny a dceru.Jaroslav je narozen 22.8.1949 , Zdeněk 8.10.1951 a Helena Bláhová 29.9.1958.
Václav Beránek narodil se 10.1.1928 a žije ve Vladměřicích. Ještě je svobodný. Jeho bratr František pochází z dvojčat. Narodil se 29.8.1930 a žije dnes v Manětíně č. 1. Má synka Jiřího nar.6.4.1958 a dceru Ludmilu nar. 16.8.1959. Jeho dvojče, sestra Anna je provdaná Pokorná a žije v Kolešově u Žlutic. Má dceru Alenu nar.18.6.1955 a dceru Jaroslavu nar. 7.1.1954.
Další dcera Anežka, nar.16.11.1932.Je provdaná Šedivá, a žije dnes v Krásném Údolí č. 68 u Toužimi. Má dvě dcerky, Miluši nar. 16.12.1955 a Hanu nar.2.9.1958.
Posledním dítětem Anežky Beránkové je Zdenka. Narodila se 8.1.1938.Žije ve svém rodišti , kde se těší s nemanželskou dcerkou Bohuslavou nar.11.6.1957.
Druhým dítětem Marie Švíglerové je Václav, nar.17.5.1900. Převzal po rodičích statek ve Lhotce č. 1 , který je dnes začleněn do JZD. Má dvě děti ,Milada nar. 12.1.1938 je provdaná Čečilová a žije v Nevřeni č. 46.Má synka Milana nar. 16.10.1962. Její bratr Václav Švígler nar. 6.2.1939 zůstal ve Lhotce. Má dvě děti, Lenku nar.1.3.1964 a Václava nar.23.6.1965.
Třetí byla dcera Marie. Narodila se ve Lhotce 24.6.1903 a provdala se za rolníka Nového v Horní Bělé č. 18. Má dvě dcery.Miloslava nar.19.1.1929 je provdaná Dobrá a má dvě děti: Miloslavu nar.18.8.1953 a Oldřicha nar.27.2. 1957. Její sestra Marie nar.21.3.1932 je provdaná Janouškovcová a má dvě dcery. Helenu nar.7.1.1956 a Marii nar. 27.12.1957.
Další dcera byla Barbora. Narodila se 13.5.1908. Nejdříve byla provdaná Frundlová a z tohoto manželství má dvě dcery. Libuše je narozena 26.5.1933 a je provdaná Loukotová v Ledcích.Má dcerku Annu nar.4.6.1959. Druhá dcera Anna je ještě svobodná. Narodila se 27.10.1935 . Zemřela 10.10.1951. Barbora provdala se pak znovu jako Janouškovcová a žije v Trnové.Z tohoto druhého manželství má syna Václava nar. 10.2.1949.
Syn Josef Švígler nar.27.2.1913 zůstal svobodný a pracuje v Plzni, Bydlí tam na Husově nám.č. 4.
Posledním dítětem Marie Švíglerové ze Lhotky je Anna. Narodila se 28.10.1915.Provdala se do Plzně, za úředníka Škodovky. Bydlí v Plzni, Dobrovského ul.č.7. Má dva syny: Jiřího Klímu, nar. 5.11.1940 a Jana nar.2.2.1947.

Nejmladším dítětem Barbory Kabátové, roz. Štěpánkové, byla dcera Anna. Narodila se 22.12.1877.Provdala se v r. 1902 do Třemošné za rolníka Josefa Ebrle.Zemřela tam 28.11.1957.Měla šest dětí.Nejstarší byl Josef Ebrle. Narodil se 29.6.1904 a žije ve svém hospodářství v Třemošné č. 84 jako člen JZD. Má tři děti.Nejstarší Jindra narodila se 26.7.1929 a je provdaná Honomichlová v Třemošné. Má dva syny Stanislava nar.1.7.1951 a Jindřicha, nar. 19.5.1959. Druhou dcerou je Miroslava provdaná Pašková , rovněž v Třemošné. Narodila se 25.1.1932 a má dvě děti.Otto nar. 9.3.1957 a dcera Miroslava nar. 27.6.1962. Druhé dítě Anny Ebrlové je Anna nar.8.7.1906 provdaná za obchodníka Pospíšila v Plzni.Bydlí tam v Tylově ulici č.47.Má syna Jiřího nar. 18.4.1941, který má již dcerku Ivettu nar.26.1.1965.
Třetí byl syn Rudolf, nar.4.4.1909. Je bezdětný a působí jako náčelník stanice ČSD v Berouně.
Dalším synem je Václav Ebrle, nar.2.7.1912 v Třemošné. Usadil se v Záluží č. 141. Je krajským dispečerem Západočeských elektráren. Má dva syny, Václava nar. 26.12. 1943 a Vladimíra nar. 3.10.1950.
Marie narodila se 3.6.1914. Provdala se za rolníka Peška, který je nyní členem JZD v Záluží. Bydlí v č. 22. Má dceru Janu, nar. 21.10.1945 a syna Jana nar. 21.9.1952.
Nejmladším dítětem Anny Ebrlové z Třemošné byla Miloslava. Narodila se 14.4.1918.Provdala se za plukovníka Bayerle rodáka ze Žilova, který si však změnil jméno na Borský. Bydlí v Praze 6 Na větrníku č.1487. Miloslava Borská má tři děti. Nejstarší Pavel nar.8.5.1942 je inženýrem . Dcera Jana provd.Zábranská, nar.19.1.1945.Má dceru Tamaru nar.19.4.1964 a Ivanu nar. 4.4.1966.
Třetí dcera Miloslava Borská narodila se 6.4.1946 a je učitelkou.

Tím končíme stručné vyprávění o živých a mrtvých potomcích dcery rychtáře Vojtěcha Prusíka z Výrova, Anny provdané Štěpánkové v Horní Bříze před více než 165 lety. Snad bude zajímavé když uvedeme počet jejích potomků až k dnešku. Je to úctyhodné číslo 370 lidí, z toho 58 mrtvých. Samozřejmě,obrázek tento mění se velmi rychle, tak jak je náš život proměnlivý, ale ke dni, kdy končíme toto vyprávění, je snad počet potomků pozoruhodný.

MUDr Matěj Dobrý
první dětský lékař v
západních Čechách.

Potomek Anny Štěpánkové
z Horní Břízy rozené v. 1805
Prusíkové ve Výrově
(1873-1949)

Jindra Karezová,
operní pěvkyně

Potomek Rosalie
Karezové z Horní
Břízy rozené
Prusíkové ve Výrově

Odnož Horní Bříza II - větve Výrov.

Potomci Rosalie Prusíkové z Výrova provdané Karezové.

1807 - 1851

Druhé dítě Vojtěcha Prusíka a Anny rozené Fenclové z Výrova byla Rosalie. Byla o jen dva roky mladší, než její sestra Anna. Narodila se 3.9.1807. Od roku 1822 byla Anna provdaná již v Horní Bříze jako Štěpánková a brzy potom dohodl se sňatek Rosalie také do této obce. Dne 6.června 1826 vdávala se z Výrova devatenáctiletá Rosalie za sedláka Vojěcha Kareza. Karezové byli v Horní Bříze již dlouho předtím usedlí. Na křestním listě Vojtěcha Kareza je psáno jeho příjmení s "s" a mnozí jeho potomci píší se tak i dnes. Vojtěch Karez měl grunt č. 3 na staré návsi. Narodil se 22.4.1805. Zemřel 28.9.1864. Jeho žena Rosalie byla již třináct let po smrti. Zemřela náhle na mrtvici. Bylo to v době volkvaše, pátého dne 9.5.1851. Jejich grunt č. 3 byl pak rozdělen 14.12.1850 mezi syny Josefa a Antonína. V čísle 3 hospodařil Josef a v nové usedlosti, která dostala číslo 71, jeho bratr Antonín Karez. Rodina Vojtěcha a Rosalie Karezových zůstávala vždy v nejpřátelštějším styku s Výrovem. Když bratr Rosalie, Václav Prusík osiřel po otci v roce 1841, stal se jeho poručníkem na dobu téměř dvou let jeho švagr, Vojtěch Karez.
Dnes v obou usedlostech žijí sice ještě příbuzní, ale ne již se jménem Karez.

Rosalie s Vojtěchem měla čtyři děti, které dospěly.
Nejstarší byl syn Antonín, který se narodil 29.1.1830 a zemřel v Horní Bříze v č. 71, dne 31.7.1908.
Druhý byl Josef nar.22.1.1833, hospodařil v čísle 3 od roku 1852 a tam zemřel 29.12.1904.
Třetí syn Jan narodil se 6.8.1838 . Na toho již doma nic nezbylo a přiženil se proto do Nýnic u Plzně. Zemřel pak u své dcery v Plzni dne 17.5.1918.
Čtvrtým dítětem byla Marie , narodila se 12.2.1843 , provdala se za Vojtěcha Maška, sedláka v Třemošné a tam zemřela 16.6.1924.

Antonín Karez, prvorozený syn narodil se 29.1.1830. Hospodařil v Horní Bříze č. 71 . Měl tři syny: První byl Josef nar.11.10.1852. Žil v Ledcích, Horní Bříze a dlouho v Plzni, kde zemřel 17.7.1938. Druhý byl Václav Karez nar. 8.8.1859 , hospodařil v č. 71 a zemřel tam 21.1.1935. Poslední syn Antonín Karez, nar. se 20.2.1862 . Hospodařil v č. 3 a zemřel 15.9.1927. Otec jejich, Antonín žil na výměnku v. č.71 a zemřel ve věku 78 let dne 31.7.1908.

Antonínův syn, Josef Karez narodil se v Horní Bříze 11.10.1852. Jako jeho dva bratři nebyl on určen na sedlačinu. Již jako hoch se velmi dobře učil a toužil po studiích v Praze. Tento sen se mu však nevyplnil. Když se oženil, koupil si se svou manželkou, která pocházela z Nepomuka, chalupu v Ledcích, blízko Horní Břízy, kde měli

menší obchod.Byla tam však silná židovská konkurence, a tak jim šel obchod špatně. Přestěhovali se do Horní Břízy a v roce 1892 dále do Plzně , Na Zavadilku. Josef Karez pracoval pak v Plzni jako dělník v Měšťanském pivovaře a v pozdějším věku byl zaměstnán u města Plzně. Zemřel tam v chorobinci /dnešní domov důchodců/ 17.7.1938. Josef Karez měl sedm dětí.Nejstarší byla Antonie, nar. 8.4.1882, provdala se za dílovedoucího ČSD v Plzni, Lokajíčka a zemřela 21.12.1925.Měla dceru Jiřinu nar.4.8.1903 provd.Suchou v Chomutově , Čelakovského 24. a dalších pět dětí.Jiřina Suchá má dva syny Josefa nar.15.6.1927 , který bydlí také v Chomutově, Ul.Karoliny Světlé 36.Ten má dva synky Josefa,nar.3.1.1953 a Jana nar. 17.11.1960. Další syn Jiří Suchý, nar.27.3.1933 žije v Litvínově VI. č. 1617. Má synka Jiřího nar. 6.8.1957 a dceru Martinu, nar. 26.9.1964.Druhým dítětem Antonie Lokajíčkové je František. Narodil se 18.5.1905 a žije dnes v Plané u Mar. Lázní č. 186.Má tři syny , Františka nar. 3.5.1933, Zdeňka, nar. 16.10.1937, který je důstojníkem,bydlí ve Výškov u Tachova , má dceru Jarmilu nar. 23.9.1961. Třetím synem je Bohuslav Lokajíček nar. 7.4.1943 .- Třetím dítětem Antonie je dcera Antonie. Narodila se 17.10.1906 provdala se za důstojníka čsl.armády Zahradníka,a žije v Praze 6.Ul.Národní obrany č. 35. Má tři děti: Její syn Zbyněk Zahradník nar. 1.6.1929 byl chemikem v Teplicích a v tomto povolání přivodil si předčasnou smrt 9.5.1960. Zanechal syna Zbyňka, nar.18.5.1952 , který bydlí s matkou v Teplicích , ul.Prokopa Holého 3. -Dcera Blanka, provdaná Vávrová, narodila se 16.12.1930 a bydlí s matkou v Praze 6. Má dceru Blanku, nar. 3.6.1952.- Třetí je Antonie, provd. Lábová, nar.15.7.1942 a bydlí v Praze - Bráníku, ul.Ke Krči 43. Má dceru Janu nar. 6.5.1963. Třetí dcera Antonie Lokajíčkové, je Marie provd.Volfová +19.5.1968 v Plzni,Lobezská č.3.Narodila se 9.4.1913.Má syna Vladimíra nar. 12.6.1940 a tem má dcerku Danielu nar.v listopadu 1967. - Druhý syn Antonie je Bohuslav Lokajíček, nar. 29.9.1916 a bydlí v Plzni , Guldenerova 41. Jeho dcera Milada, provd. Němečková , je lékařkou.Narodila se 14.1.1943 a bydlí v Plzni- Koterovská 20. Má dceru Martinu nar. 11.3.1965.Druhá dcera Bohuslava Lokajíčka je Jindřiška, nar. 13.1.1947. Nejmladší syn Antonie je Stanislav Lokajíček.Narodil se 26.11.1923 a bydlí v Plzni, Lukavická 26. Jeho dcera Eva je nar. 5.8.1950.

Druhou dcerou Josefa Kareza byla Josefa.Narodila se 21.6. 1883 v Ledcích , provdala se za zedníka Rubáše a zemřela 2.9.1957 v Plzni. Měla tři děti, syny. Karel Rubáš, nar. 19.10.1907 bydlí v Karlových Varech, nábř. A.Zápotockého 26. Byl čtyři roky členem MNV a velitelem požárního sboru z povolání. Jeho dcera Jana , zahynula malá, při náletu v Plzni. Dcera Zdeňka nar.13.10.1934 provd. za architekta Kučeru, hrávala dosti dlouho v divadle Paravan.Bydlí v Praze 1.Pařížská 19. Má dcerku Kristinu , nar. 20.8.1961. Jindřiška Rubášová je narozena 3.10.1948. Bratr Karlův , Josef Rubáš nar.se 25.10.1905 a zemřel svobodný 6.6.1949 v Broumově. Třetí syn je František Ru-

báš nar. 10.4.1910. Žije dnes v Povrlech u Ústí nad Lab.,Labská č. 10. V roce 1929 začal jako tanečník v plzeňském divadle u ředitele Veverky a pak působil jako herec u ředitele Drašara v divadle v Bratislavě a Košicích a pak v Praze, v Tylově divadle až do roku 1948. /dnešní divadlo v Nuslích Na Fidlovačce/. Má dceru Danielu nar. 18.1.1933. Ta bydlí v Plzni, sady 5.května č. 26.Je provdaná Franková.Její nemanželský synek Zdeněk Rubáš nar. 18.7.1952 žije v Bečově nad Teplou. Dcerka Daniela Franková nar. 27.9.1964.

Třetí dcerou Josefa Kareza byla Barbora,nar.21.2.1885. + 11.VI 1949
Provdala se za cihláře Majera.Měla šest dětí.Nejstarší její dcera Josefa narodila se 17.3.1902 v Bolevci.Měla "pestrý" život a rodina z toho důvodu se k ní nechtěla hlásit. Zemřela 4.8.1962 v Praze. Dcera její, Jiřina, provd. Jermanová nar.21.12.1924 bydlí v Plzni , tř.1.máje č.16. Je nemanželské dítě Josefy, v pozdějším věku provdané Adamové. Jiřina Jermanová má čtyři chlapce.Jiří nar. 23.4.1947, Ladislav nar.7.8.1948, Zdeněk nar.23.8.1950 a Petr nar. 2.9.1954. - Druhou nemanželskou dcerou Josefy Majerové byla Věra, provdaná Plevniová,nar.25.8.1927. Žila v Karvinné u Ostravy a tam zemřela v mladém věku 20.9.1967. - - Nejstarší syn Barbory Majerové Josef,narodil se 19.3.1906 a je bezdětný, bydlí v Plzni-Roudné, Lipová 10. Jeho bratr Karel nar.24.4.1911 je také bezdětný a bydlí v Plzni, Ulice U trati č. 11. - Dcera Barbory, Julie provd.Voříšková, narozená 17.5.1914 bydlí v Plzni, Denisovo nábř. č. 8. Má dvě děti. Syn Václav , nar.15.12.1932 pracuje u lesní správy v Bezkydech.Bydlí v obci Bartošky č.572 u Frenštátu pod Radhoštěm. Má synka Václava nar. 6.5.1958 a dceru Zdeňku, nar.4.2.1962- . Dcera Olga, provd.Draská 11.7.1940 bydlí v Plzni, Pařížská 3. Má syna Bohumila nar. 6.1.1957 a dceru Danu nar. 6.8.1960. -- Třetím synem Barbory Majerové je Bohuslav. Narodil se 17.1.1916 a bydlí v Plzni, Prešovská č. 8. Má tři děti. Bohuslav Majer, nar. 4.4.1942 bydlí v Mariánských Láznich- Úšovicích, Dobrovského 164. Má dva synky. Pavel nar.9.2.1964 a Zdeněk nar.23.2.1965. -Ladislav Majer nar. 21.1.1945 a Jindřiška nar. 4.2.1959. Posledním synem Barbory Majerové je Ladislav. Narodil se 13.1.1918 . Je vedoucím restaurace ve Strakonicích I.-28. Má dva syny. Pavel nar. 11.6.1946 a Milan nar. 5.9.1955.

Další dcerou Josefa Kareza byla Marie , provd.Kellerová. Narodila se 29.1.1888 v Horní Bříze. Její muž je dělníkem ve Škodovce.Marie si ho vzala jako vdovce s dětmi. Z jejího manželství narodila se pak dcera Marie, 16.4.1921. Je provdaná Jiráčková. Marie Kellerová žije v Kněžmostě č. 175 u Mnichova Hradiště. Její dcera žije v téže obci v č.154. Marie Jiráčková má dceru Ivanu provd.Prokorátovou nar. 10.7.1941.Jako učitelka žije blízko v obci Branžež. Má synka Jiřího nar.3.3.1964.Další dcera Marie Jiráčkové je Marta, provdaná Liebischová nar. 7.12.1944.Má dva syny, Václava nar.14.2.1964 a Jana nar. 8.12.1966. Marie Jiráčková má ještě dceru Janu Lejskovou, nar.22.2.1949 a synka Jiřího Jiráčka, nar. 13.3.1956.

Nejmladší dcerou Josefa Kareza je Kateřina provd.Nerudová. Narodila se 28.8.1890 v Horní Bříze. Její manžel je úředníkem ČSD. Žije v Písku , Na spravedlnosti č. 1481. Má jen jednoho syna, Oldřicha, nar.15.12.1915. Je podplukovníkem a bydlí v Hradci Králové, Orlická Kotlina č. 1068. Má dceru Annu, nar. 28.8.1953.

Nejstarším synem Josefa Kareza byl Josef,nar.16.9.1895 v Plzni. Byl v první světové válce a vrátil se jako ruský legionář a zůstal pak vojákem z povolání. Byl bezdětný a jako důstojník spáchal v roce 1934 sebevraždu v Lysé nad Lab.

Posledním dítětem Josefa Kareza byl Rudolf nar.17.4.1897. Byl vyučen truhlářem a v osmnácti letech šel dobrovolně na vojnu. Měl různá zaměstnání.Mimo jiné prodělal i speciální školu masérskou a býval osobním masérem presidenta T.G.Masaryka. Po druhé světové válce přišel do Karlových Varů , kde vstoupil do služeb státních lázní. Několik let byl předsedou MNV.Měl dvě děti. Irena provd.Hájková nar.1.8.1923 bydlí v Praze -Nuslích , V Horkách 13. Má dceru Janu nar.5.5.1944 a Pavla nar. 5.1.1950. Syn Dušan Karez, narodil 1.4.1930. Zemřel po infaktu ve svých 32 letech 11.11.1962. Měl tři děti, které bydlí v Plzni, Tř.1.máje č. 87. Jsou to: Milada nar.21.3.1962,Dušana nar. 11.8.1955 a Kateřina nar.28.4.1954.
Přes politické úspěchy nebyl soukromý život Rudolfa Kareza šťastný. Na štědrý den 24.12.1949 zastřelil svou manželku , napsal dopis na rozloučenou a podřezal se břitvou. Jeho život byl tedy velmi pohnutý.

Druhý syn Antonína Kareza byl Václav Karez.Narodil se 8.8.1859 v Horní Bříze . Sedlačil pak po celý život v usedlosti č. 71 a tam také zemřel 21.ledna 1935. Měl sedm dětí, pět dcer a dva syny.

Nejstarší dcerou byla Marie nar.7.6.1881 a provdala se za cihláře Majera , jehož bratra měla za manžela její sestřenice Barbora. Marie Majerová žila v Bolevci.Zemřela tam 17.2.1942. Měla pět dětí.Nejstarší Josef Majer, nar. 26.1.1906 zůstal svobodný a bydlí v Plzni-Bolevci, Náves 34-5. Jeho sestra Albína, nar.29.11.1909 měla za muže řezníka Salcmana . Je bezdětná a žije v Bolevci, jako její bratr Josef. Druhý syn je Václav Majer, nar. 2.1.1920.Žije v Nejdku, Osvětimská 727. Má ze dvou manželství tři děti.Dcera Pavla provd.Peroutová nar. 28.2. 1946 má dcerku Marcelu , nar.21.3.1964 , která se jmenuje po otci Kozlíková. Václav Majer narodil se 23.7.1947 a Jaroslav, který žije s otcem v Nejdku je narozen 15.9. 1948. Třetí syn Marie Majerové, Bedřich narodil se 19.10. 1922 a dnes žije v Malé Šitboři č. 27.u Mar.Lázní.Má čtyři děti: Alena nar.13.5.1950,Karel nar.26.10.1952, Bedřich nar.18.5.1957 a Anna nar.14.7.1963. Posledním dítětem Marie Majerové je Jaroslav, nar.29.7.1924, je bezdětný a žije také v Bolevci se sourozenci.

Druhou dcerou Václava Kareza je Anna. Narodila se 28.8. 1885 a je provdaná Kotková v Horní Bříze č. 161. Její dcera Milada provd.Winkelhöferová je nar. 22.5.1909.Její dcera Věra nejdříve provdaná Poppová a nyní Žižková je narozena 2.8.1940. Anna Kotková zemřela 20.5. 1968.

Nejstarším synem Václava Kareza byl Josef . Narodil se 19.5.1887 a hospodařil v Horní Bříze č. 43. Zemřel 3.6. 1948. Měl dvě děti : Josef Karez nar. 5.5.1924 je svobodný a dcera Stanislava nar. 20.5.1929 je provdaná Kahounová a bydlí ve svém rodišti. Její syn Přemysl Kahoun narodil se 25.5.1956.

Dcera Kristina Karezová, nar. 24.7.1889 zemřela svobodná u svého otce Václava 30.9.1906.

Druhý syn,Václav Karez narodil se 31.10.1892 a padl v první světové válce na Srbsku 11.1.1915.

Čtvrtou dcerou Václava Kareza je Josefa.Narodila se 9.8.1894 a provdala se za V.Brťka a dostala po otci grunt č. 71. Josefa Brťková je jednou z nejlepších pamětnic rodu Karezů v Horní Bříze. Zná rodové detaily nejen z dnešní doby, ale i velmi vzdálené a nesčíslné množství přesných dat, narození i úmrtí členů četné rodiny Karezů, řekne Vám zpaměti. Je to učiněný lexikon. Při obtížném hledání všech potomků Rosalie Karezové poskytla neobyčejnou pomoc tomuto historickému dílu svou pamětí. Josefa Brťková má dva syny. Václav nar.9.2.1924 má dvě děti, Jarmila nar. 28.10.1949 a Václav nar.20.6. 1951.Druhý syn Josef je narozen 29.7.1926 a bydlí v Horní Bříze č.364.Má synka Josefa nar. 11.7.1952.

Posledním dítětem Václava Kareza je Albína, provdaná Burešová. Narodila se 3.2.1899 a bydlí v Plzni,Chotíkovská č. 40. Má jediného syna, učitele , Oldřicha Bureše, nar. 16.4.1927. Ten má dva synky Petra nar.8.12.1953 a Oldřicha nar. 11.1.1956.

Posledním synem Antonína Kareza byl Antonín Karez.Narodil se 20.2.1862 v Horní Bříze a hospodařil v č.3.Zemřel tam 15.9.1927 a měl jediného syna.

Jediné dítě Antonína Kareza byl Jaroslav Karez.Narodil se 24.4.1899 a hospodařil po svém otci na statku č. 3. Zemřel 27.6.1966.Měl dceru Jaroslavu, která je provd.Caltová v Ledcích č. 53.Narodila se 14.4.1922.Má dvě děti Jaroslavu nar.18.9.1943 a Josefa nar.31.12.1948. Jaroslava po první provdaná Korandová má synka Jaroslava nar. 25.I 1965, podruhé Neužilová synka Václava nar. 5.3.1968. Josef Calta má dceru Víru nar. 30.X.1967.

Druhým synem Vojtěcha Kareza a Rosalie, roz.Prusíkové byl Josef Karez. Narodil se 22.1.1833.Hospodařil samostatně od r. 1852 v gruntě č. 3 , od něhož se dva roky před tím, oddělila polovina pro jeho bratra Antonína. Josef Karez měl sedm dětí,dvě dcery a pět synů. Josef Karez zemřel vevěku 71 let dne 29.12.1904 ve svém domově v Horní Bříze., v témže stavení kde zemřela před 53 lety jeho matka Rosalie roz. Prusíková.

Nejstarším dítětem Josefa Kareza z Horní Břízy č. 3 byla Josefa provd. Švábová. Narodila se 29.2.1852 a zemřela v Horní Bříze 19.10.1917. Druhý byl syn Josef Karez nar. 14.3.1861 , který se usadil v č. 32 a zemřel tam 6.6.1923. Třetí byla Barbora . Narodila se 18. 12.1962 a zůstala svobodná. Byla kuchařkou. Zemřela 29.1.1910. Dalším byl Antonín , který se narodil 10.2. 1865 . Stal se učitelem a zemřel ve Vraňanech u Mělníka 26.5.1930. Syn Jakub narodil se 13.3.1867 , byl úředníkem ČSD a zemřel tragicky mladý v roce 1905. Bratr jeho Václav, narodil se 14.11.1870 , měl hostinec v Horní Bříze č. 17 a zemřel tam 27.9.1934. Posledním dítětem byl František Karez nar. 29.8.1876 .Byl také úředníkem na dráze jako jeho bratr. Zemřel v Jindřichově Hradci 29.1.1946.

První dítě Josefa Kareza byla Josefa. Narodila se 29.2. 1852 a provdala se za dělníka Švába. Žila v Horní Bříze a byla to velmi pilná a houževnatá žena. Při tehdejším špatném dopravním spojení nosila sama zboží ze své pekárny v nůši na zádech až do Plzně. Při jedné takové cestě byla přepadena v boleveckém lese , ubránila se , ale potom podlehla leknutí,které při přepadení utrpěla a zemřela 19.10.1917. Měla šest dětí. Syni ažna Josefa byli pekaři. Nejstarší byla dcera Anna. Narodila se 25.5.1874 v Horní Bříze a provdala se za hajného Čejku na polesí Hubenov u Kralovic.Měla dvě děti a při třetím porodu narodilo se jí mrtvé dítě a ona také dokončila svůj mladý život. Stalo se to 13.2.1905. Její muž padl ve světové válce. První její syn je Alois Čejka nar.9.3.1900.Jako malozemědělec bydlí ve Vysoké Libyně č. 19, kde je cestářem. Má jediného syna Karla, nar. 23.11.1927 , který bydlí v Čisté č.184 u Rakovníka. Má tři děti : Karla nar.19.5.1956 , Milana nar. 11.7.1957 a Květu nar. 17.8.1958. Druhým synem je Václav Čejka nar.13.9.1903 . Bydlí v Modřanech u Prahy , Cholupická 320. Tam měl pěkné řeznictví.Má tři syny. Nejstarší Jaroslav Čejka narodil se 7.1.1928, vyučený asfaltér, má dva syny Miroslava nar.25.11.1953 a Jaroslava nar.14.7.1949. Druhý syn Václav Čejka je chemikem , narodil se 17.2.1931.Má dvě dcerky,Marii nar.3.9. 1959 a Markétu nar.22.8.1965. Třetí,Jiří Čejka narodil se 19.4.1936.Je šoférem a dosud svobodný. Všichni tři bydlí s rodiči v Modřanech. Druhým,synem Josefy Švábové byl Josef. Narodil se 18.7.1876 a žil v Horní Bříze kde působil jako poštovní doručovatel. Zemřel tam 13.6. 1926.Měl dvě děti.Josef Šváb narodil se 23.2.1921, vyučil se fotografem a měl pak různá povolání.Na začátku okupace uprchl z protektorátu přes Švýcarsko do Francie, kde se zařadil později do okupační armády americké s níž pak přišel při osvobozování domů. Nyní pracuje u Vojenských staveb. Bydlí v Praze 1. Loretánská č. 3. Z prvního , rozvedeného manželství má dceru Vandu, nar.4.6.1952,která žije ~~v Příbrami~~ s matkou v Příbrami č. 194.Druhým dítětem Josefa Švába je dcera Marie. Narodila se 28.3.1924 v Horní Bříze a má za manžela zahradníka, Šaška. Bydlí v Nové Roli u Karl.Varů ,Sídliště č. 194. Má tři dcery. Jana, provdaná Pastorová nar. 6.12.1945 .Má syna Luboše, nar.10.2. 1968.

Druhou dcerou Marie Šaškové, roz. Švábové, je Dagmar, provd. Herglová naroz. 23.11.1947 a třetí Marie, narozená 7.9.1955. Třetím dítětem Josefy Švábové byl Jakub. Narodil se 19.11.1879 v Horní Bříze. V Plzni-Bolevci, Na Zavadilce měl hostinec a pekařství. Po brzké smrti svého syna Františka hostinec prodal. Jakub Šváb měl tři děti. Nejstarší je Anna nar. 29.6.1908 provd. Jandová a bydlí v Plzni, Krymská 15. Má jediného syna Miroslava nar. 21.1.1932. Jeho děti jsou Miroslav nar. 15.6.1954 a dcera Pavla nar. 15.9.1955. Další je Růžena, provdaná Vápeníková. Je narozena 14.4.1916 a je bezdětná. Bydlí v Plzni, Pallova č. 18. Syn František Šváb narodil se 1.10.1910 a zemřel na souchotiny ve 22 letech dne 1. 10.1932. Jakub zemřel 20.XI. 1936.
Čtvrtým dítětem Josefy Švábové byl František. Narodil se 21.8.1881 v Horní Bříze a zemřel v Plzni 8.3.1936. Měl také hostinec jako jeho bratr Jakub. Měl tři děti, dvě dcery a syna. Nejstarší Helena provd. Pintová, narodila se 4.7.1910 a zemřela ve 39 letech v Plzni, Bolevci dne 1.5.1949. Měla dvě děti. František Pinta , nar. 5.6. 1935 bydlí v Bolevci, Plasská 21. Tam také bydlí jeho sestra Eva, provdaná Krištofová narozená 10.7.1937. Má dceru Helenu nar. 14.8.1959 a syna Miloše nar. 30.12. 1964. Druhá dcera Františka Švába je Růžena provdaná Kutzendörferová . Narodila se 5.6.1912 a bydlí také v Bolevci, Plasská 21. Má dva syny. Stanislav nar. 29.3.1937 má dvě dcerky Marii nar. 15.4.1956 a Stanislavu nar. 12. 2.1962. Druhý syn Zdeněk je narozený 23.10.1941 má dcerku Alenu nar. 7.7.1960. Třetím dítětem Františka Švába je syn František. Narodil se 14.1.1920 . Je chemikem a bydlí také v Bolevci, Plasská ul. Má čtyři děti. František , nar. 22.1.1942 , Jaroslav nar. 27.12.1947, Olga nar. 11.1. 1951 a Josef nar. 29.5.1953.
Poslední syn Josefy Švábové, Václav, zůstal doma. Narodil se 15.4.1892 , byl pekařem v Horní Bříze č. 69 a zemřel tam 3.3.1965. Měl dva syny . Jiří Šváb nar. 7.2.1924 přiženil se do Obory č. 181 u Kaznějova. Je úředníkem v Plzni. Má dceru Drahoslavu nar. 8.3.1953. Druhý syn Václav, je narozený 23.8.1932, má synka Václava nar. 14.4.1960. a Luďka x 10.5.63
Nejmladší dcerou Josefy Švábové, byla Barbora. Narodila se 7.5.1889 . Provdala se za dil. mistra Paška Žiladlenka v Plzni, Na Roudné 13. Zemřela tam 2.8.1965. Žijí tam dvě její děti . Helena provdaná Kašparová nar. 29.5.1919 má dceru Janu , nar. 22.4.1958 . Dále je to syn inž. Miloslav Pašek, nar. 13.1. 1922. Má dvě děti, Jaroslavu nar. 19.6.1951 a Vladimíra nar. 15.12.1953. Václav Šváb bydlí nyní v Plzni - Doubravka, Hrádecká, 12

Druhým dítětem Josefa Kareza, byl syn Josef. Narodil se 14.3.1861 v Horní Bříze č. 3. Přiženil se pak do č. 32 v Horní Bříze, kde měl řeznictví a hostinec. Byl velmi oblíben a po dvacet let byl starostou obce. Zemřel 6.6. 1923 ve svém domově. Měl tři děti.
Prvním jeho dítětem byl syn František Karez. Narodil se 20.8.1895 , vychodil vyšší reálku v Plzni a obchodní školu. Byl pak úředníkem v Kaolince v Horní Bříze a také určitou dobu na ředitelství v Praze. Vzhledem k tomu, že se podruhé oženil se židovkou, byl v roce 1944 internován v Postoloprtech. Odtud uprchl a dočkal se osvobození.

V posledních letech žil František Karez v Mýtě u Rokycan v č.5 a zemřel tam 12.4.1964.Z prvního manželství měl dceru Ludmilu, nar.9.6.1919.Ta je provdána za lékaře Duchka, v Kozolupech-Touškově u Plzně.Má dvě děti. Karel Duchek nar.18.11.1946 a Ludmila nar. 14.12.1954. Dcera z druhého manželství je Asta provd.Langerováv Praze 6 Na Hubalce č. 8. Narodila se 30.1.1925. Ze svého prvního manželství má dceru Jiřinu Mezerovou nar. 5.8. 1950,

Druhým dítětem Josefa Kareza byla Anna.Narodila se 16.9. 1897 . Byla učitelkou ručních prací a provdala se za finančního úředníka Pospíšila. Dlouhou dobu žila s ním na Slovensku. Tam se jí narodil syn Ladislav Pospíšil, 5.3.1925. Ten je technickým úředníkem v Tesle a bydlí v Praze - Hloubětíně, Poděbradská 142. Má dva syny.Ladislava nar.22.11.1952 a Zdeňka nar. 18.6.1957. Anna Pospíšilová zemřela krátce po své sedmdesátce 3.10.1967 v Praze, kde žila u syna.

Posledním dítětem Josefa Kareza , bývalého Hornobřízského starosty , byl Václav. Narodil se 31.5.1900 a žil se svým otcem v Horní Bříze č. 32. Zemřel 15.9.1963.Zanechal po sobě jediného syna Pavla Kareza, nar. 29.1. 1946.

Třetím dítětem Josefa Kareza byl Antonín.Narodil se v Horní Bříze č. 3 dne 10.2.1865. Jelikož se již v obecné škole velmi dobře učil, poslali ho rodiče na studie do Plzně. Tam studoval na gymnasiu až do kvinty a pak odešel na další studie do tehdy nově zřízeného gymnasia, v Roudnici nad Lab. Zde působil jako ředitel jeho blízký příbuzný František Xaver Prusík, který se narodil ve Výrově č.18 jako jeho babička Rosalie. Po maturitě měl Antonín Karez jíti na přání rodičů do semináře v Praze , aby se stal knězem. K tomu však neměl žádnou chuť.V jeho dalším osudu byl mu nápomocen bratr jeho babičky,vikář Blažej Prusík, působící tehdy na Hradčanech u sv.Víta. Ten rozmluvil,jako osvícený kněz, rodičům jejich úmysl. Antonín Karez stal se pak učitelem a první jeho působiště byla škola v Zálezlicích na Mělnicku. Později učil také ve Vrbně a ve Vraňanech u Mělníka a tam také zemřel 26.5.1930. Učitel Antonín Karez měl dvě dcery.Anna, naroz.14.6.1902 provdala se za knihovníka v Předsednictvu vlády Julia Kettnera.Bydlí v Praze 6,Nad Šárkou 12. Má dvě dcery.Anna,provdaná Němcová nar.14.12.1923 žije v Zahrádce u Náměště nad Oslavou na Moravě. Má dvě děti. Petra nar.16.10.1945 a Annu naroz.4.12.1952. Druhá dcera Anny Kettnerové je inž.Jiřina Tomanová naroz.16.9.1925 . Žije s rodiči v Praze a je bezdětná. Druhým dítětem Antonína Kareza je Marie, naroz.12.6.1907, provdala se za J.Němce, úředníka Hospodářského družstva v Mělníce a tam bydlí v Sídlišti čp. 438. Má dceru Jarmilu, provd.Rezkovou , která se narodila 24.2.1931 a působí jako učitelka a také bydlí ve Vraňanech.Petr Němec z Náměště /Osl. se přiženil do Velké Bíteše

Dalším dítětem Josefa Kareza byl Jakub Karez.Narodil se 13.3.1867. Studoval také v Plzni a stal se později výpravčím dráhy v Klobukách u Slaného.Byl velkým hudebníkem .

Když jednou orchestr, jehož byl kapelníkem, pořádal koncert v Praze, spadl s podia, utrpěl těžké vnitřní zranění a po operaci brzy zemřel. Stalo se to v roce 1905. Nejen on, ale i celá jeho rodina měla tragický osud. Syn Miloš Karez, naroz.10.5.1900 v Klobukách, zemřel jako student 19.5.1916 v Praze.Druhý syn František nar.5.4.1903 zemřel také,když ještě studoval, 31.3.1917 v Praze. Sestra jejich, Julie Karezová, nar. 20.4.1901 zemřela jako mladá úřednice 15.11.1920 v Praze. Nejmladší byl Václav, který se narodil 12.9.1904. Byl dělníkem a žil jako samotář v Praze. Ke konci svého krátkého života ohluchl. Zemřel 31.3.1939 právě na počátku Protektorátu v Praze.

Dalším synem Josefa Kareza byl Václav.Narodil se 14.11. 1870 v Horní Bříze č. 3 a hospodařil pak v č. 17 , kde měl také hostinec. Zemřel 27.9.1934 . Měl dvě dcery. Anna provd. Kroftová narodila se 15.11.1896 a zemřel a 5.8.1966. Měla 4 děti a o nich jsme vyprávěli již krátce jako o potomcích Václava Krofty, jejich otce, který byl opět potomkem Anny Prusíkové, provdané Štěpánkové v Horní Bříze.
Druhou dcerou byla Albína provdaná Kuglerová . Narodila se 22.2.1907 , ale zemřela již 8.9.1948 v Praze . Měla dva syny.Milan Kugler narodil se 7.10.1928 , je lékařem a bydlí v Plzni,Slovanská alej č. 8. Má syna Milana, nar. 17.9.1957. Druhý syn je Jaroslav Kugler, nar. 3.12.1931 , je úředníkem Centrotexu v Praze a bydlí v Praze , Hloubětíně, Zelenečská 52. Má dceru Irenu naroz.5.5.1960 a synka Jaroslava naroz.5.5.1963.

Nejmladším dítětem Josefa Kareza byl syn František, naroz.29.8.1876. Také on byl dán na studie. Dostal se do jižních Čech , kde působil u dráhy jako úředník ve Veselí nad Luž., v Ševětíně a naposled byl přednostou stanice v Jarošově nad Nežárkou u Jindř.Hradce. Zemřel 29.1.1946 v Jindřichově Hradci a je pohřben v Třeboni. František Karez měl pět dětí.
Nejstarší byl František.Narodil se 6.12.1900 ve Veselí nad Luž. Byl také zaměstnán u dráhy.Dlouho působil v Pelhřimově. Tam zemřel 28.6.1967. František Karez patří také mezi ty,který jako výborný pamětník starých časů dopomohl ke zdaru tohoto díla. Byl dvakráte ženat. Z prvního manželství narodil se syn Roman 13.2.1931. Je strojním inženýrem a přednáší dnes na Vysoké škole technické v Praze. Bydlí v Praze 6,Farní 11. Je bezdětný.Bratr jeho Otomar , narozený z druhého manželství Františka Kareza narodil se 16.10.1933 a je technikem ve Škodovce v Plzni. Bydlí v Plzni-Slovany, ulice Mládežníků 22. Má dvě děti.Roman nar.7.5.1962 a dcera Radka naroz.9.8.1966.
Druhým synem Františka Kareza je Miloslav. Narodil se 15.12.1901,působil také u železnic celý život a bydlí u nádraží v Třeboni. Má dva syny.Zbyněk Karez naroz.12.6. 1925 působí na ředitelství ČSD v Praze.Bydlí v Praze-

Spořilově, Jihovýchodní čp.894. Má syna Michala, naroz.24.1.1958. Druhý syn je Miroslav Karez,nar. 15.8.1929.Je lesním úředníkem v Třeboni a tam také bydlí. Má dvě děti.Dcera Miroslava nar.8.3.1958 , druhá Jarmila naroz.11.3.1960.
Třetím synem Františka Kareza byl Bohuslav.Narodil se 12.12.1903 ve Veselí nad Luž. Byl úředníkem Úrazové pojišťovny , byl třikráte ženat, ale šťastný život neměl. Zemřel 4.2.1958 v Praze. Měl dva syny. Bohuslav nar.13.8.1932 jako student utekl do ciziny a jeho poslední známé bydliště bylo malé místo Glencoe ve státě Novém Jižním Walesu v Australii. Podle pátrání tam však dnes již nežije a není známo, kam ho dál zavál osud. Druhý syn Bohuslavův je Milan Karez, nar. 7.12.1949 , který bydlí s matkou v Praze,Strašnicích, Na hroudě 23.
Čtvrtým synem Františka Kareza byl Jindřich.Narodil se 3.7.1905 v Ševětíně. Byl učitelem a žije v důchodu v Děčíně, Máchovo nám.2. Má dvě děti.Jaroslav je odborným učitelem a bydlí v Děčíně, Sídliště,Kamenická ul.Narodil se 17.4.1938 a má jednoho synka Tomáše, narozeného 4.8.1963. Druhé dítě Jindřichovo, je dcera Jindřiška.Narodila se 4.6.1939, vystudovala konservatoř v Praze a je provdaná Soukupová, ale ponechala si jako operní zpěvačka své rodné jméno Karezová. Působí dnes v opeře v Českých Budějovicích. Odborný časopis, Divadelní noviny v jedné z posledních kritik o hereckých výkonech v Českých Budějovicích píše o ní toto:"Ze solistů upoutá přirozeným hereckým projevem J.Karezová, která má i nemalé pěvecké předpoklady ve svém pěkně zbarveném, příjemně znějícím hlase." Iša Karezová, jak si říká, má synka Jana , narozeného 1.7.1966.
Posledním dítětem Františka Kareze byla dcera Květoslava. Narodila se 30.4.1910. Provdala se za inž. chemie Vladimíra Emmera a dlouho spolu žili na Slovensku. Bydlí v Praze 6. U zeměpisného ústavu č. 2. Má dvě děti.Její syn Vladimír narodil se 1.7.1929 a je očním lékařem v Kladně. Bydlí však v Praze 6.Na Babě, Na ostrohu 3. Má tři děti.Jarmila nar.1.6.1954,Jan nar.26.6.1960 a Halka Emmerová nar.19.12.1962. Druhým dítětem Květoslavy je Naděžda , nar. 16.2.1931 , je provdaná za inž.Michala, který pracuje ve Výzkumném ústavu rud.Bydlí s rodiči v Praze 6. Má dcerku Naděždu nar. 21.12.1953.

Třetím synem Vojtěcha Kareza a Rosalie, roz.Prusíkové z Výrova, byl Jan. Narodil se v Horní Bříze 6.8.1838. Protože doma rozdělený grunt na polovinu dostali bratři Antonín a Josef odešel z domova , přiženil se do Nynic na Plzeňsku, kde hospodařil.Později žil u syna ve Starém Plzenci a pak v Plzni, Na Roudné u dcery, kde zemřel 17.5.1918. Podle vyprávění byl to veselý člověk. Měl pět dětí. Vojtěch Kares jak se kdysi psal jeho pradědeček, narodil se 15.11.1881 v Nynicích č. 12, přiženil se pak do Starého Plzence č. 15 kde hospodařil na statku a zemřel 17.5.1961. Druhý syn byl Josef Kares, nar. 14.11.1869 v Nynicích.Byl poštovním úředníkem na různých místech a

zemřel v Praze 30.12.1927. Třetí byl František Kares nar.14.5.1872 . Odešel do světové války jako svobodný a tam padl v r. 1915. Čtvrtý syn byl Václav Kares. Narodil se 14.1.1879 také v Nynicích , byl úředníkem Akademie výtvarných umění a Uměleckoprůmyslové školy v Praze . Zemřel v důchodě v Krupce u Teplic 16.4.1957. Posledním dítětem Jana Karesa byla dcera Marie.Narodila se 13.9.1876 , provdala se pak za plzeňského měšťana Beringera a zemřela v Plzni 13.3.1952.

Nejstarší syn Jana Karesa Vojtěch, nar.15.11.1881 v Nynicích usadil se jako sedlák ve Starém Plzenci. Zemřel tam 17.5.1961. Měl tři děti. Nejstarší Josef Kares narodil se 10.2.1909 a převzal po svém otci statek a dnes je členem JZD.Bydlí ve Starém Plzenci č. 15. Má tři děti. Syn Josef Kares nar.29.5.1945 , Eva nar.9.12.1946, a Ladislav nar.10.6.1954. Druhý syn Jaroslav Kares nar. 5.4.1914 je dělníkem ve Škodovce.Bydlí také ve Starém Plzenci, Bezručova547. Má dvě děti. Syna Jaroslava nar. 11.1.1943 a dceru Janu nar.27.2.1945. Poslední dítě Vojtěcha Karesa je Anna provd.Herejková. Narodila se 11. 6.1920. Bydlí rovněž ve Starém Plzenci, jako oba jejích spurozenci ve Smetanově ulici č. 114. Má syna Oldřicha, nar.26.4.1947.
Druhé dítě Jana Karesa byl Josef.Narodil se 14.11.1869 v Nynicích , vystudoval gymnasium a stal se pak úředníkem na poště. Působil na různých místech , zvláště také dlouho v Liberci a v Praze. Zde zemřel 30.12.1927. Byl dvakráte ženat. Zůstal po něm jediný syn Jaroslav, který se narodil 25.8.1901 v Liberci.Byl inženýrem a zaměstnán v ministerstvu dopravy, dodnes ještě vyučuje letectví na Vysoké dopravní škole v Žilině, To bylo vždycky jeho láskou. Bydlí vPraze 7. Kamenická 7 a je bezdětný.
Další syn Jana Karesa Václav narodil se 14.1.1879 v Nynicích. Vystudoval klasické gymnasium v Plzni, ale práva na Karlově universitě v Praze nedokončil. Byl zaměstnán řadu let na Akademii výtvarných umění v Praze na Letné jako tajemník za rektora prof.Švabinského a Myslbeka. Později přešel na Umělecko-průmyslovou školu v Praze , kde byl až do pense do roku 1939. Ke konci života usadil se v Krupce u Teplic, kde zemřel 16.4.1957. Měl jedinou dceru Helenu, nar. 16.12.1914. Ta je provdaná Slováková,je bezdětná a žije v Krupce u Teplic,Libušín čp. 237.
Posledním dítětem Jana Karesa byla dcera Marie.Narodila se 13.9.1876 v Nynicích a později se provdala za podnikavého měšťana plzeňského Beringera. Marie zemřela 13.3. 1952 v Plzni Na Roudné. U ní také zemřel v r.1918 její otec. Měla jediného syna Bohuslava Beringera.Narodil se 30.3.1896 v Plzni a tam zemřel 30.3.1954. Ten má dva syny. Miroslav Beringer je narozen 22.5.1919 a bydlí v Plzni Pod záhorskem č. 9.Má dva syny, Jiřího nar.7.12.1945 a Jaromíra nar. 15.7.1953. Druhý syn Marie Beringerové je Jaroslav nar.26.9.1928.Bydlí ve stejném domě jako jeho bratr.Má rovněž dva syny, Miloše Beringera nar.19.5.1956 a Jiřího nar.14.7.1958.

Posledním dítětem Vojtěcha Kareza a Rosalie,roz.Prusíkové z Výrova byla dcera Marie. Narodila se ještě za roboty 12.2.1843.Byla jedinou dcerou, která dospěla. Sestra její Barbora zemřela ještě malá. V roce 1865 provdala se za sedláka Vojtěcha Maška do nedaleké Třemošné č. 17. Měla velmi četné potomstvo , devět jejích dětí dospělo. Nejstarší byl syn Josef nar.11.2.1866, převzal později rodný statek , ale zůstal bezdětný.Aby nepřišla usedlost do cizích rukou, jak se říkalo,předal ještě za života grunt dceři , po své brzy zemřelé sestře Marii Kimmlové, Anně, která byla později provdaná Andrlíková. Josef Mašek zemřel v Třemošné 8.5.1933. Druhým dítětem byl František, narodil se 20.12.1869, byl pekařem v Plzni,Bolevci a zemřel 2.8.1946.Třetí byl Václav Mašek , který se narodil 6.5.1873 , zůstal v Třemošné a zemřel 14.1.1933. Čtvrtým synem byl Antonín Mašek nar.26.3.1875 , žil v Plzni a zemřel 30.3.1941. Pátým dítětem byla dcera Marie, nar. 18.9.1879 v Třemošné, provdala se za zemědělce Kimmela v Ondřejově u Plas. Zemřela tam mladá 13.4.1916. Další byl Jakub Mašek nar. 26.6.1881 v Třemošné, usazený pak jako pekař v Plzni-Škvrňanech, kde zemřel 22.3.1958. Pak byla dcera Anna. Narodila se 19.9.1883 v Třemošné,byla provdaná Ehegartnerová v Plzni, Na Roudné.Dožila se nejdelšího věku ze svých sourozenců,zemřela 27.3.1963 v nemocnici v Rokycanech. Třetí dcerou byla Josefa Mašková.Narodila se 31.3. 1889, byla provdaná Harmáčková v Plzni, kde zemřela 23. 7.1952. Poslední byl Martin Mašek nar.3.2.1891 v Třemošné. Žil pak v Horní Bříze , kde jeho manželství bylo bezdětné. Zemřel tam 27.9.1957. Přes to,že byla Marie Mašková matkou tolika dětí,zemřela 81 letá,16.června 1924.

O prvním synu Vojtěcha a Marie Maškových z Třemošné, Josefovi,jsme se již zmínili.Neměl potomků.

Jeho bratr František Mašek narodil se 20.12.1869.Měl pekařský závod v Plzni-Bolevci a byl to typ starého českého,poctivého,bodrého i bystrého venkovana. Zvláštní jeho zálibou byla hra na dudy. Naučil se tomu od svého strýčka v Třemošné, který jako mladý hoch při hře "na špačky" přišel o zrak. František Mašek se ve hraní na dudy tak zdokonalil,že se stal pozorností hudebních odborníků , jimž předzpíval a zahrál na dudy mnohé staré a neznámé písničky. Zachyceny jsou na gramofonových deskách. František Mašek měl pět dětí.Zemřel 2.8.1946 v Plzni. Nejstarší byla dcera Eliška. narodila se 20.12. 1903 , provdána byla Vavříková v Plzni, kde zemřela v červenci 1954. Její syn inž.František Vavřík nar.20.7. 1922 bydlí v Plzni, Mánesova 32. Má dva syny Romana, nar. 27.8.1952 a Jiřího nar.23.3.1954.Sestra její Františka narodila se 28.6.1902 a bydlí v Plzni-Bolevci,Frunzeho 3. Má dceru Emilii provd.Seberovou, nar.3.5.1924. Ta má syna Karla, nar. 24.9.1949. Syn Vojtěch Mašek nar.21.3. 1904 zemřel svobodný již 28.3.1925. Dcera Emilie nar. 4.1.1906 byla provdaná Bernášková a zemřela 28.3.1964. Měla jediného syna Václava Bernáška, nar.5.8.1934.Bydlí v Plzni-Bolevci,Frunzeho č. 3. Má dceru Jindřišku nar. 22.12.1958.

Posledním dítětem Františka Maška je Cecilie.Narodila se 15.10.1911 a je provdaná za obchodníka Kunzmana.Pěkný obchod není již jejich majetkem.Bydlí v Plzni-Bolevci,Lidická 42. Její dcera Jindřiška nar. 20.5.1934 je provdaná za lékaře Machovského, Má synka Josefa, nar.2.2.1955.

Dalším dítětem Vojtěcha a Marie Maškových v Třemošné byl Václav. Narodil se 6.5.1873.Když se oženil dali mu rodiče část polí a vystaveli nové obytné stavení na témže dvoře. Václav Mašek měl 4 děti.Zemřel 14.1. 1933 v Třemošné. První jeho dítě, dcera Marie narodila se 29.1.1902.Je provdaná Roubalová a žije v České Bříze č. 69. Má jednu dceru Vlastu nar.21.7.1925 , která je provdaná Pešková v Plzni-Letné, Revoluční 57. Ta má dva syny Jiřího nar.29.9.1949 a Zdeňka Peška nar. 6.5.1954. Druhou dcerou je Františka, provd.Denková a bydlí v Třemošné č. 62.Narodila se 9.12.1906.Má dvě děti.Dcera Zdeňka provdaná Jílková je narozena 29. 8.1935 a bydlí v Plzni-Zátiší,Línská 5. Má dva syny: Karla nar.21.8.1957 a Zdeňka nar. 21.6.1964. Václav Denk nar. 13.3.1942 žije v Třemošné. Syn Václav Mašek nar.15.9.1910 žije v Třemošné č. 129. Je zedníkem.Když se pátralo po osudech neobyčejně rozvětvené rodiny Marie Maškové, roz. Karezové , která je členem našeho rodu Prusíků, byl Václav Mašek prvním,kdo uvedl na stopu a tím vytvořil předpoklady k nalezení všech potomků Marie Maškové,. Václav Mašek má jednu dceru Miluši provd. Dobrou v Třemošné č. 733 . Je narozena 11.8.1934 a má synka Václava nar. 23.9.1955 a Irenu nar.8.2.1959. Posledním dítětem Václava Maška je Zdeňka. Narodila se 22.7. 1913 a je provdaná Pašková v Trnové č. 10. Její dcera Miluše je provdaná Zelenková, bydlí v Trnové.Narodila se 9.7.1940 a má dceru Pavlu nar.3.4.1965. Jiří Pašek, nar.6.12.1942 přiženil se do Kaceřova č. 7. Má synka Jiřího nar. 29.8.1966. Dále je Anna Pašková, nar. 13.7. 1948 a Zdeňka nar. 20.6.1953.

Antonín Mašek , další dítě Vojtěcha a Marie Maškové z Třemošné, narodil se tam 26.3.1875. Žil v Plzni a tam zemřel 30.3.1941. Jeho jediný syn Antonín narodil se 21. 10.1901, byl v Plzni úředníkem a zemřel v domově důchodců v Liblíně, bez potomků 30.7.1961.

První dcerou Marie Maškové roz. Karezové byla Marie. Narodila se 18.9.1879 v Třemošné. Provdala se brzy za zemědělce Kimmela do Ondřejova blízko Plas. Tato rodina měla však špatný osud. Její muž padl na začátku první světové války v Srbsku a ona zemřela již 13.4.1916 také velmi mladá. Měla šest dětí a všechny tedy brzy osiřely. Starali se pak o ně babička s dědečkem z Třemošné. Nejstarší byla Anežka. Narodila se 28.2.1904 a zůstala jako provdaná Hauznerová, ve svém domově v Ondřejově č.4. Má dceru Boženu nar.27.1.1923.Ta je provdaná Sinkulová a bydlí v blízkém Křečově č. 13.Její dcera Pavla, provd. Sachrová je narozena 8.1.1946.Má dcerku Petrušku nar. 13.1.1965.Další dcera Boženy je Valentina nar.20.9.1950.

Bohuslav Hauzner nar.6.1.1927 a žijící v Ondřejově č.4 je bezdětný. Další byla Marie.Narodila se 18.3.1905 je provdaná za zaměstnance ČSD Kubelíka. Bydlí v Mladoticích , na zastávce č. 99. Má dceru Věru nar.14.12. 1932. Je provdaná Hofraitrová a bydlí v Plzni-Slovanech, U Lomu č. 13. Má dceru Evu nar. 8.9.1953. Ludmila narodila se 8.9.1906 v Ondřejově a jako provdaná Kriegrová bydlí v Borku u Žlutic č. 6. Má tři děti.Ladislav Kriegr nar. 6.6.1927 bydlí také v Borku.Má dva syny Miloslava nar.2.5.1961 a Jiřího nar. 16.8.1962. Václav Kriegr narodil se 23.11.1932. Je usazen také v Borku. Má tři syny.Václava nar. 1.10.1957 , Ladislava nar.26.6.1961 a Petra nar.23.6.1964. Dcera Marie je provdaná Soukupová, Narodila se 26.10.1928 a žije ve Stodě u Plzně č.595. Má dceru Janu, nar.6.7.1956. Další je Anna. Narodila se 25.3.1908 v Ondřejově, ale ještě za první světové války vzali si jí jako sirotka do Třemošné dědeček s babičkou. Když její strýc, Josef Mašek zůstal bezdětný, předal jí pak, když se vdala za sedláka Andrlíka,hospodářství. Na tomto gruntě v Třemošné č. 17 žije Anna Andrlíková dosud. Má jednu dceru Anděla,nar.29.7.1929. Je provdaná Hájková a bydlí v Třemošné , v ulici ~~Ke staré cihelně~~ 285. Má dvě děti, Pavla nar.5.7.1949 a Alenu nar. 7.3.1956. Dne 24.4.1909 narodil se v Ondřejově první syn Jaroslav Kimmel. Bydlí v Plzni-Bolevci,Pod Mihulkou č. 273. Jeho dcera Jaroslava, provd. Bělíková je nar. 17. 9.1933 a má dceru Olgu nar.17.3.1953. Syn Václav Kimmel, nar. 8.7.1942 má synka Jaroslava nar. 11.6.1965. Druhý syn Marie Kimmelové , Václav byl zaměstnán u ČSD , Narodil se 29.11.1911 v Ondřejově, byl ženatý, ale zůstal bezdětný a zemřel poměrně mladý 10.6.1959 v Praze, kde je pochován. Jaroslava Bělíková bydlí v Praze 6 , Leninova, 676.

Dalším synem Vojtěcha a Marie Maškových z Třemošné, byl Jakub. Narodil se 26.6.1881 a byl pekařem.Byl usazen v Plzni - Škvrňanech, Hornická 66 , kde bydlí dosud jeho syn František. Jakub měl čtyři děti. Zemřel v Plzni 22.3.1958. První byla Anna nar.26.7.1906 , je provdaná Vildmanová a bydlí v Plzni , tř. 1.máje 133. Má dvě dcery.Irena je narozena 20.4.1933 je provdaná Bernatová a bydlí v Plzni-Slovanech, Slovanská 81.Má synka Ivo , nar. 5.1.1960. Druhá dcera Eva je provdaná Votípková , je narozena 11.4.1943. Má syna Karla nar. 5.11.1965.
Syn František narodil se 6.2.1908. Vyučil se pekařství u svého otce Jakuba,bydlí v Plzni-Škvrňanech, Hornická 66. Má dvě dcery.Jiřina provd.Němcová je narozena 21.4.1930 a bydlí v Plzni, Koperníkova 32.Má syna Jiřího nar.18.9. 1951 a dceru Václavu nar. 13.6.1954. Druhá dcera Františka Maška je Zdeňka nar. 16.11.1928.Jako provd.Reiserová bydlí v Č.Budějovicích,Plzeňská.19. Má dva syny, Aloise nar. 28.8.1952 a Petra nar. 5.11.1964. Druhý syn Jakubův , Josef Mašek nar.22.2.1912 zemřel jako bezdětný v Plzni 9.6.1958. Čtvrtý je Ladislav Mašek nar.10.5.1914 a je úředníkem ČSD. Bydlí v Praze-Vinohradech,Bělehradská č. 22.

Marie Mašková měla dále dceru Annu. Narodila se 19.9. 1883 v Třemošné a byla provdaná Ehegartnerová.Dosáhla nejdelšíhp věku ze svých sourozenců. Téměř osmdesátiletá zemřela v rokycanské nemocnici 27.3.1963. Měla dva syny, kteří si pozměnili jméno na Zahradník. Josef Zahradník nar. 17.2.1906 vyučil se truhlářem. Bydlíl v Plzni-Bolevci,Lidická ul.58. Zemřel 30.12.1965. Měl syna Miloše nar. 17.12.1940 a dceru Marii , která je provdaná Tvrdíková. Je narozena 23.3.1946 a bydlí v Plzni, jako její matka vdova. Má dcerku Lenku nar. 30.6.1966. Druhý syn,Václav Zahradník je narozen 24.6. 1914 a je požárníkem u ČSD. Bydlí v Plzni, Pittnerova č. 11. Má syna Václava naroz.24.1.1940 , který bydlí v Plzni, Nepomucká 2.Tem má dvě dcerky: Irenu naroz. 29.3.1960 a Danu naroz.9.4.1962. Druhá dcera je Božena Zahradníková, naroz. 18.7.1945. Bydlí s rodiči.

Poslední dcera Marie Maškové, byla Josefa. Narodila se 31.3.1889 v Třemošné a provdala se za malíře pokojů,Harmáčka. Zemřela v Plzni 23.7.1952. Měla dvě děti. Dcera Marie je naroz.25.12.1905 a žije jako provdaná Kovaříková, ale bezdětná , v Plzni, Tylova 17. Její bratr Rudolf Harmáček narodil se 20.2.1910. Má dvě děti.Jeho syn Rudolf nar.27.11.1942 a dcera Vlasta provd. Biberlová je narozena 17.2.1937. Bydlí v Plzni-Škvrňanech, Emingerova 18. Má dceru Martu nar. 3.3.1962 a syna Vlastimila nar. 10.5.1964.

Posledním synem Maškových z Třemošné č. 17.byl Martin. Narodil se 3.2.1891 , oženil se a odstěhoval do Horní Břízy. Dětí však neměl. Zemřel tam 27.9.1957.

Tím jsme skončili krátké líčení o životě a osudech potomků Rosalie Karezové z Horní Břízy, která se narodila v roce 1807 ve Výrově u Kralovic. Její otec, Vojtěch Prusík byl tam rychtářem. Jako její starší sestra Anna, provdaná Štěpánková, také v Horní Bříze, měla i ona, četné potomstvo. Na začátku roku 1968 , kdy jsme toto vyprávění skončili, je opravdu počet potomků značný. Jde o 378 lidí z nichž 70 již zemřelo.

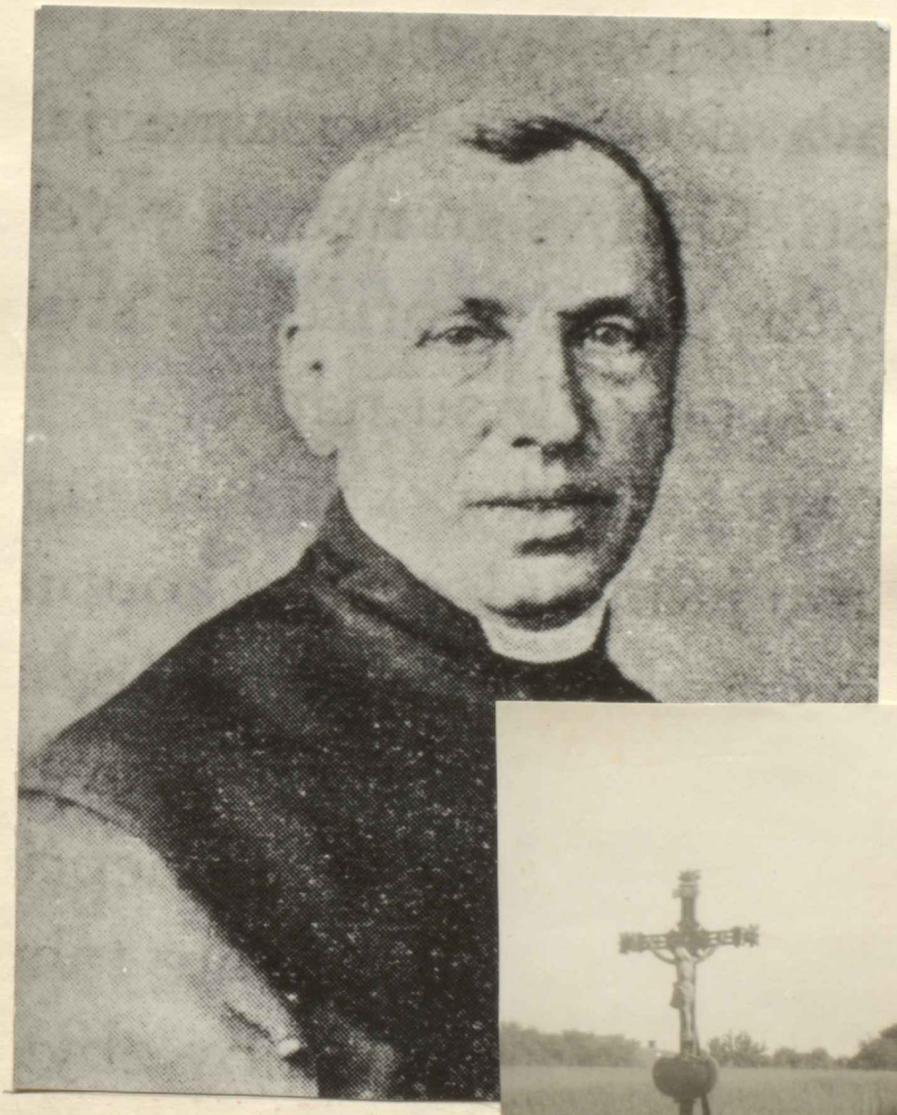

Vikář u sv.Víta
na Hradčanech

Blažej Prusík
(1810 - 1888)

Kříž postavený rychtářem
Vojtěchem Prusíkem r.1831
v polích ve Výrově.

Větev V ý r o v .

O dobrodinci rodu , knězi Blažejovi Prusíkovi.

Jako třetí dítě Vojtěcha Prusíka a jeho ženy Anny, roz. Fenclové ve Výrově, narodil se 1. února 1810 první jejich syn. Při křtu v Kralovicích dostal jméno po svém dědovi Blažejovi,který žil tehdy již na výměnku jako osmašedesátiletý v Sedlci. Tento Blažej Prusík,který se stal později knězem,zaujímá zvláštní postavení v dějinách našeho rodu. Otec jeho, výrovský rychtář,Vojtěch Prusík dal svého prvorozeného syna na studie. Přáním rodičů bylo,aby se stal knězem. Ti byli vedle učitelů v té době předvojem inteligence v národě a zásluhou mnohých uvědomělých českých kněží vniklo do našeho lidu nejen národní uvědomění,ale i hospodářský pokrok , zvlášť v zemědělství, Podobnou úlohu sehrál v dějinách výrovské větve rodu Prusíků Blažej,Prusík. Je plným právem pojmenován v našem rodě jako"dobrodinec".

Po studiích v Praze byl Blažej vysvěcen na kněze 6.srpna 1837.Bylo to za panování císaře Ferdinanda Dobrotivého. 1.prosince 1837 nastoupil Blažej jako kaplan do Dobříše, kde působil do 15.července 1841. To byla ještě doba roboty.Odtud dostal se do Prahy a dalším jeho působištěm byl Kostel u sv. Mikuláše na Malé Straně. Toto místo bývalo velmi často přestupní stanicí pro další vyšší povolání. A skutečně i Blažej Prusík odešel v roce 1850 odtud na Hradčany ke sv.Vítu.Stal se tam průběhem let vikářem, arcibiskupským notářem,ceremoniářem liturgie a později i zpovědníkem tehdejšího Tereziánského ústavu šlechtičen na Hradčanech. Do té doby, než byl zpovědníkem měl ročně 800 zlatých.Ani potom, když zlepšil své hmotné postavení o 400 zlatých ročně,není možno tvrdit o něm, že to byl bohatý kněz.Jistě by 100 zlatých měsíčně utratil se svou hospodyní snadno sám. Blažej bydlil těsně u svatovítské katedrály vedle nynější restaurace Vikárky,kterou tak nezapomenutelně zvěčnil básník Svatopluk Čech svým "Výletem pana Broučka do XIV.století". Dům,kde Blažej leta bydlil a prokazoval dobrodiní, má číslo 8 a kdokoliv ze členů rodu našeho jde kolem při návštěvě Hradu,může si na tohoto šlechetného člověka s láskou vzpomenout.

U vikáře Blažeje bydlili postupem let a v Praze studovali četní Prusíci. I když jejich otcové dovezli pro své děti ty nejnutnější potraviny jednou za rok povozem,více již nemohli věnovati na výchovu svých dětí. Doma měli rodiny početné a tak pro ně jejich bratr, kněz Blažej byl opravdovou spásou,když chtěli,aby jejich děti vystudovaly.

Do Prahy jezdil tedy ročně Tomáš Prusík z Horní Břízy, Matěj z Hodyně a Václav z Výrova a dovezli svým dětem k bratrovi do Prahy to nejnutnější. Jezdilo se tehdy přes velké lesy. Leckdy nebylo v nich bezpečno. Teprve od roku

1861 nastal velký pokrok, kdy se počalo cestovat dostavníkem. Pak mohli i synovci vikáře Blažeje jako studenti používati tohoto dopravního prostředku. V Praze u svého strýčka studoval jako první Jan Prusík z Horní Břízy. Později tam byl jeho bratr Tomáš ,který se stal knězem.Z Hodyně byl to synovec vikářův František a Jan , kteří sice nestudovali na universitě, ale přece jen nižší studium jim pomohlo k pozdější lepší existenci. Z výrovské usedlosti přišli k Blažejovi v průběhu let dokonce čtyři jeho synovci. Nejdříve tam byl Blažej, který se stal později profesorem, dále jeho bratr František, pozdější známý slavista, Václav, který byl magistrátním úředníkem v Praze a nejmladší Josef,který také díky podpoře svého strýce, domohl se pak slušné existence.

Vikář Blažej Prusík působil 35 let na Hradčanech za arcibiskupa Bedřicha Schwarzenberka a ještě pak tři leta za arcibiskupa Františka Schönborna. Byl z vikářů jako jediný Čech.
Že úkol, který na sebe vzal Blažej Prusík nebyl snadný vidíme i z upřímného doznání v jednom dopise, který píše do Klatov svému synovci Blažejovi, mladému profesorovi. Bylo to 28.října 1871. Píše mimo jiné :"Všecko jsem ti tedy zevrubně vypsal a z toho vidíš,jak velké břímě já letos na sobě mám.S Janem jest nás 9 osob,Tomáš v semináři také ledacos potřebuje,z domova jemu téměř nic dáti nemohou,kam se tedy má obrátit než ke mně,když něco potřebuje. Zajisté jest to div,že já přece tak vycházím. Jak jsi o té velké láci v Klatovech psal,divili jsme se tomu všichni a pravili, že nejméně ještě jednou tolik všecky ty věci zde v Praze stojí. Dříví jest tam u Vás také poměrně laciné,kup si na zimu buď březové nebo habrové a sice hezky mnoho,neboť budeme mít letos zase velmi krutou zimu.Buď dobře zdráv a v ochranu Boží Tebe poroučeje zůstávám vždy Tvůj upřímný strejček, Blažej Prusík."

Osm synovců Blažejových děkuje tedy za mnoho dobra.Nepřímo jsou to však i další jejich potomci. Ve vzpomínkové knížce o svém výrovském rodu opravdu správně připomíná všem dalším generacím Prusíků jeden z vystudovaných synovců u vikáře Blažeje , Josef. Napsal toto:"Vy všichni, kteří toto čtete, byli jste a jste přímým i nepřímým způsobem účastni jeho dobrodiní. A nikdy toho nezapomeňte. Nebýti jeho , nebylo by studií synů,neprovdaly by se bývaly tak dobře dcery, nýbrž by se byl rodný statek rozpadl na mnoho drobných dílů. Ze synů stali by se chalupníci a malí řemeslníci a jméno jejich a dílo by bylo sotva proniklo do veřejnosti.Proto Blažej Prusík, vikář na Hradčanech má lví podíl na lepší existenci celého rodu Prusíků, který vzešel v jedné větvi z Výrova.

Vikář Blažej nepodporoval však jen své synovce , studenty.Svou vzdělaností a přehledem o hospodářském pokroku ve světě,k němuž měl v Praze dobrý přístup, pomáhal cennými radami i materielně v modernějším hospodaření

svých bratří,sedláků.Že jako první začal používati kosy při žních jeho bratr Václav ve Výrově,či nových strojů tam,v Hodyni i Horní Bříze , je jeho nepřímou zásluhou. I ovocné stromy dával zasílati domů do Výrova i jinam a tak pomáhal zkrášlovati svůj rodný kraj. Sám byl neobyčejně skromný. Jen o svátcích přišel na stůl jeden litr piva , pod klerikou nosil celou řadu let koženky, které si sám spravoval. Velice se zlobil, když mu jednou k svátku koupili nové koženky.Všechno, co měl, věnoval na své svěřence a když mohl ještě něco bratrům při návštěvě v Praze, daroval.

Blažej chystal se ke konci svého života odstěhovati se svou hospodyní na Staré město do blízkosti bytu, kde byl usazen jeho synovec profesor F.X.Prusík. Dříve však, než k tomu došlo, zemřel. Zápal plic ukončil jeho záslužný život dne 22.srpna 1888. Byl pochován na hřbitově u sv. Markéty v Břevnově. Od těch dob je stále jeho hrob vyplácen a udržován na jeho věčnou paměť. Leží blízko hromadného hrobu břevnovských řeholníků a u jeho hrobu měli by se zastavit členové našeho rodu a vzpomenout, co vlastně i pro ně vykonal.

Do sbírky svých básní napsal vděčný synovec ušlechtilého kněze Blažeje, Josef Prusík tuto elegii :

Zde ležíš tedy-zde Tvá rakev hnije,
kde smutná vrba nad hrobem se sklání,
kde tichý větřík dumy popohání-
a duma - list, jenž uschlý, hrob Tvůj kryje ?

Jen duše Tvá snad na nás dolů hledí,
jak pro Tebe tu synovci my lkáme
a Tebe z hrobu temna voláváme -
leč modrý ret v útěchu slova neví.

Spi dobrodinče náš ve hrobu stíně
za život přejem věčné Tobě slasti,
že jím s nám dával příklad lásky k vlasti
a nové budil syny domovině.

Zde ležíš,strýče,tu že dřímáš tedy,
kde smutná vrba dumkou dlouhou šumí-
ó spi jen,spi - můj duch Ti porozumí,
a vykoná,cos šept mně naposledy.

Napsáno 13.prosince 1890.

Prof.Blažej Prusík,rodák z Výrova /1844-1912/učitel J.Thomayera a a J.Vrchlického na klatovském gymnasiu.

Anna Meixnerová roz.Prusíková z Výrova/1886-1967/.Po zakladateli větve Vojtěchu Prusíkovi,zemřelém 1841 ve Výrově,je ona posledním členem rodu narozeným"u Boudů",který odešel na věčnost.

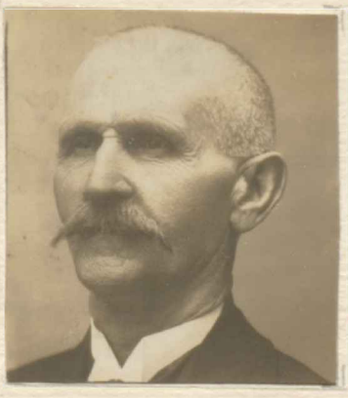

Vojtěch Prusík,rodák z Hodyně /1847-1924/, dlouholetý starosta a průkopník moderního zemědělství.

Ing.Ladislav Prusík z Horní Břízy je posledním Prusíkem,který žije v sídle tří zakladatelů odnoží větve Výrov.

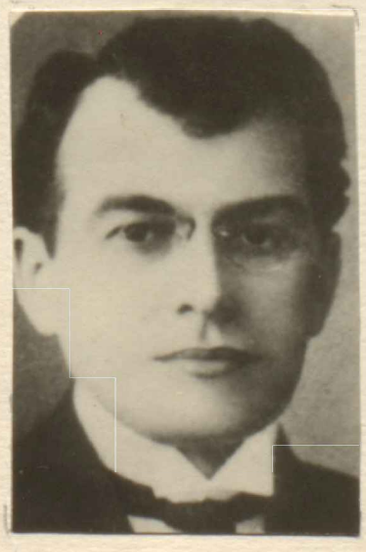

Robert Prusík,rodák z Luže/1878-1937/ scestoval ze všech Prusíků největší kus světa.

Odnož Horní Bříza III - větve Výrov.

potomci Tomáše Prusíka, rodáka z Výrova.

1812-1897

Čtvrtým dítětem rychtáře Vojtěcha Prusíka a jeho ženy Anny byl syn Tomáš, narodil se 19.11.1812. Bylo to v době po porážce Napoleonově u Lipska . Když bylo v pozdějších letech určeno, že rodný grunt ve Výrově dostane nejmladší syn Václav, začala se hledat nevěsta pro dospívajícího Tomáše. Tomášovi se nechtělo dlouho do ženitby a doma byl nejvýše spokojen. Protože však bylo dětí mnoho, neušel odchodu z domova. Dvě jeho sestry Anna a Rosalie byly již provdané v Horní Bříze a tam také našly nevěstu svému bratrovi. Byla to Kateřina Beránková z gruntu č. 26. Narodila se v roce 1816 na statku, jemuž se říkalo postaru "Fakanovský".První zápis v gruntovní knize o této usedlosti je ze 14.3.1662, kdy byl majitelem kovář Kabát. V roce 1790 byl již majitelem Antonín Beránek.Sem se 24.2.1835 přiženil z Výrova Tomáš Prusík. Družka jeho života, Kateřina Beránková předešla ho ve smrti o 18 let, zemřela 20.5. 1879 v Horní Bříze. Výměnkář Tomáš Prusík zemřel tam ve stáří 87 let dne 19.dubna 1897.
Tomáš byl velmi uvážlivý sedlák, spíše konservativního ražení a některým moderním směrům nebyl vždy rychle přístupný. Mnoho let se mu v Horní Bříze stýskalo po domově a často, nejen o poutích a jiných významných příležitostech, sebral se a putoval pěšky do Výrova. Zvláštní pozornost budíval tím,že místo řemenu míval kolem pasu povříslo. Tomáš s Kateřinou měli devět dětí, které dospěly.

Nejstarším dítětem byl syn Jan. Narodil se 17.5.1840 v Horní Bříze, byl profesorem filologie, působil mimo jiné v Rusku, kde se utopil v r.1875. Druhý byla dcera Marie , provdaná Krausová v nedaleké obci Nevřeni č. 48. Narodila se 19.3.1844 v Horní Bříze a zemřela 23.4.1904 v Nevřeni. Třetím dítětem byla Anna ,narozená 22.1.1847. I ona byla provdaná Krausová v Nevřeni č. 7. , ale tam zemřela jako čtyřicetiletá 14.3.1887. Druhým synem byl Tomáš, nar.5.8.1849 v Horní Bříze , stal se knězem a zemřel 16.7.1903 v Dolních Břežanech u Zbraslavě. Pak byla dcera Kateřina provdaná Schneibergová v Plzni.Narodila se 3.8.1856 v Horní Bříze a zemřel a v Plzni 30.6.1942. Dožila se nejdelšího věku ze svých sourozenců. Čtvrtou dcerou Tomáše Prusíka byla Josefa. Narodila se 27.7.1857 v Horní Bříze, neprovdala se a zemřela za tuhé zimy 24.1.1929 ve svém rodišti. Syn Václav nar. 8.3.1858 zemřel jako svobodný 1.6.1940 v Horní Bříze. Jeho bratr Blažej nar. 7.1.1861 byl prvním držitelem gruntu po otci.Zemřel již ve věku 42 let dne 27.3.1903 v Horní Bříze. Druhým držitelem se stal po něm jeho bratr Josef nar. 11.3.1863. Zemřel za dva dny po svém bratru Václavovi 3.6.1940.

Nejstarší syn Tomáše Prusíka a jeho ženy Kateřiny jmenoval se Jan a narodil se 17.5.1840 v Horní Bříze č. 26. Jako první využil dobrodiní svého strýčka vikáře Blažeje Prusíka v Praze, na Hradčanech a přišel studovat na staroměstské gymnasium do Prahy. Studoval pak klasickou filologii na universitě. Vedle češtiny a němčiny učil latině, řečtině i dějepisu. Jan Prusík stal se nejdříve suplentem na gymnasiu v Plzni, od roku 1863 učil v Sučavě, ležící v tehdejší Bukovině v Rakousko-Uhersku. Od roku 1865 do 1866 učil v České Lípě. Napodzim roku 1868, tedy před sto lety, stal se řádným profesorem právě založeného nižšího gymnasia v Třeboni. Profesor Jan Prusík byl menším rebelantem , nebyl spokojen s platem a své slavjanofilství dával příliš na odiv. To se ovšem nelíbilo c.k. ministerstvu osvěty a dalo Jana Prusíka, do t.zv. příkaznosti. Dnes by se tomu řeklo, že byl dočasně zbaven místa. Stalo se to 23. září 1870. Před tím se Jan Prusík oženil 29.2.1870 s Marií Magdalenou Ottovou, dcerou mlynáře z Třemošné u Plzně. Manželství toto nebylo však příliš šťastné. Jeho žena narodila se v r. 1843 ve mlýně v Třemošné č. 48, dala svému manželi jednoho synka, ale zemřela v Třemošné na souchotiny již 12.4.1873. V té době byl již Jan Prusík v Rusku. Tehdy tam odešlo mnoho Čechů, jako řemeslníci, podnikatelé, hudebníci , učitelé a jiní. Byli tam velmi vítáni.

Jan Prusík učil v Rusku také filologii v některém městě na Volze. Bohužel, nepodařilo se zjistiti přesné místo jeho působiště. Pobyl tam asi čtyři roky a nikdy se již domů nevrátil. Jeho žena s ním do Ruska jeti nechtěla, a zůstala s děckem u rodičů. Podle starých pamětníků utopil se Jan Prusík ve Volze v r. 1875. Dostal křeč při koupání. Stalo se to v Kazani.

V popisu jeho osoby, což je zachováno v archivech bývalého Místodržitelství, je v "kádrovém posudku" vylíčen Jan jako horlivý a čistý charakter ve svém chování, ale trochu "levý". Hlavně však jeho politické chování nebylo bez úhony.

Jediný syn Jana Prusíka a jeho manželky, roz. Ottové, byl Josef Prusík. Narodil se 19.3.1871 v Třemošné. Již ve dvou letech stal se sirotkem po matce a ve čtyřech letech i po otci. Byl vychován u rodičů své matky ve mlýně v Třemošné. Tak byl nešťastně poznamenán jeho začátek i další jeho život. Stal se obchodním příručím , pak kancelistou u advokáta Dra Jindry v Plzni , působil pak jako poduředník na hejtmanství a ke konci života byl dělníkem ve Škodovce. Propadl i pití, často nemíval i co na sebe a tu se objevoval v Horní Bříze, v domově svého otce, kde vždy na čas mu byla podána pomocná ruka. Byl vášnivým rybářem. Za manželku vzal si dceru potulných komediantů Vilemínu Pelíškovou, nar. v Horšovském Týně 18.2.1878. Ve smrti ho předešla, zemřela v Plzni 10.6.1914. Děti spolu neměli. Také Josef Prusík, potomek profesora Jana Prusíka z Horní Břízy zemřel ještě za první světové války. V Plzni byl celkem dvacet let a tam v opuštěnosti zemřel 10.10.1916.

Druhým dítětem Tomáše Prusíka a jeho ženy Kateřiny v Horní Bříze byla dcera Marie. Narodila se 19.3.1844 a provdala se za Josefa Krause do Nevřeně. V usedlosti č. 48 říkalo se "U Seflů". Její muž, Josef Kraus byl o 10 let starší než ona, narodil se roku 1834, ale svou ženu přežil o 13 let. Zemřel 10.4.1917. Marie Krausová, roz. Prusíková byla výbornou selkou,předobrou mámou, jak nám o ní vyprávěla její dcera Marie, provd.Kabátová, která pak žila dále na tomto statku. Marie Krausová měla pět dětí.První byl Václav nar.1873 , ale již jako čtrnáctiletý chlapec zemřel v Nevřeni v r.1887. Druhým synem byl Jan Kraus.Narodil se 11.3.1878 a myslelo se, že on bude dědicem gruntu. Neoženil se však a zemřel svobodný již 8.2.1909 v Nevřeni, Pak se narodila dcera Anna dne 8.1.1881. Byla provdaná v blízké , malé vesnici Kokořově a měla tři děti.Neštěstí provázelo Annu Majerovou, neboť oba její nadějní synové brzy zemřeli.Na Annu Majerovou vzpomínají všichni jako na velikou dobračku.Zemřela 8.10.1949.Její dcera Marie, nar.23.9.1908 je provdaná Randová a žije ve Stýskalech č.18. Má dceru Marii provd.Němcovou v Tatiné č. 9. Ta má tři děti.Věru nar.20.2.1952 , syna Ladislava nar. 10.2.1956 a dcerku Jaroslavu nar.17.4.1957. Syn Josef Randa nar.21.12.1936 bydlí v Plzni-Doubravce,Ulice družby 5. Má dceru Lenku nar.2.3.1964.Jeho bratr Jaroslav nar.27.7.1944 zůstal ve Stýskalech a má synka Petra Randu nar. 16.6.1966. Syn Anny Majerové Josef nar.5.3.1911 zemřel svobodný 5.7.1944 a jeho bratr Jan Majer nar. 14.6.1913 přišel o život tragicky již 26.5.1926.
Třetí syn Marie Krausové, roz.Prusíkové byl Josef Kraus. Narodil se 2.2.1883 a ani tomu nechtělo se nikdy do ženitby. Pomáhal doma v hospodářství, někdy i u jiných příbuzných a zemřel 21.6.1950 u Elišky Mádrové,roz.Prusíkové v Bučí.Josef Kraus býval sládkem .
Posledním dítětem Marie Krausové byla dcera Marie. Narodila se 22.12.1886 a všeobecně se jí říkalo Marienka. Vynikala neobyčejnou pamětí a znalostí celé rozvětvené rodiny. K ní se sjížděli o různých příležitostech všemožní příbuzní a každý býval přátelsky přijat. Marie provdala se za kameníka Kabáta,rodáka z Bolevce, který se však výborně vžil do zemědělské práce. Marie Kabátová měla s ním pět dětí. Zemřela na leukemii dne 8.10.1963.
Nejstarší její dítě byla Eliška. Narodila se 18.11.1911 a provdala se do Žilova za sedláka Bayerle.Žije tam v čísle 22. Má tři děti.Její dcera Eliška nar.16.11.1931 provdaná Kohoutová bydlí v Bolevci,Ledecká ul. Má dva syny, Pavla nar.17.2.1953 a Václava nar.20.10.1950. Vojtěch Bayerle nar.3.4.1933 zůstal s matkou v Žilově. Jeho otec, průkopník JZD , ukončil sebevraždou svůj život. Druhý syn Jan Bayerle nar.15.5.1937 bydlí v Teplicích-Řetenicích, v Sídlišti č.17. Má dcerku Hanu nar.17.9.1961. Druhá dcera Marie Kabátové je Anna. Provdala se za zedníka, malozemědělce Rajšla, velmi bystrého člověka. Byl také starostou v Nevřeni.Bydlí v č. 29. Anna narodila se 20.7. 1914 a má tři děti.Syn Václav Rajšl nar.18.1.1940 pracuje ve Škodovce a bydlí v Čemínech č. 18. Má dcerku Janu, nar.11.7.1964. Dcera Anna nar. 12.11.1941 je provdaná Lerchová.Bydlí nyní v Klatovech , Leninova 484/2 . . Má

dvě dcerky. Je to Vladimíra Lerchová, nar. 11.4.1965 a Lenka Lerchová, nar. 2.12.1967. Dalším dítětem Marie Kabátové je Marie nar. 2.2.1919. Provdala se za sedláka Benedu do Tymákova č. 44. Má dvojčátka, dcerky Marii a Annu nar. 5.3.1959. Jediným synem Marie Kabátové je Martin. Narodil se 5.1.1923 a zůstal na gruntě v Nevřeni č. 48. Má synka Martina, nar. 8.7.1963 a dva nevlastní syny, které si přivedla jeho žena z prvního manželství. Posledním dítětem Marienky Kabátové je Miloslava. Narodila se 26.9.1925 a je provdaná opět Kabátová v Horní Bříze č. 90. Má tři chlapce a bylo již o nich psáno u potomků Anny Štěpánkové, roz. Prusíkové z Výrova. Její muž Jaroslav Kabát, patří totiž do této rodové odnože Prusíků.

Marie Krausová roz.Prusíková z Horní Břízy usazená ve statku " u Seflů " zemřela tam ve věku šedesáti let na zápal plic dne 23.4.1904. Ještě dnes ji staří pamětníci v Nevřeni vděčně vzpomínají.

Druhou dcerou Tomáše Prusíka a Kateřiny v Horní Bříze byla Anna. Narodila se 22.11.1847. Provdala se také, jako před tím její sestra Marie, ~~také~~ do Nevřeně. Mužem jejím se stal Václav Kraus, bratr Josefa Krause, muže její sestry. A tak dvě sestry měly dva bratry za muže. Václav Kraus narodil se 1842, byl dlouhou dobu starostou v Nevřeni a přežil svou ženu o 36 let. Zemřel 22.2.1923. Anna Krausová roz.Prusíková zemřela náhle, raněna mrtvicí dne 14.3.1887 v Nevřeni. Bylo jí jen 40 let. Anna Krausová měla 4 děti, které dospěly. Nejstarší byla po matce Anna. Narodila se 25.4.1869 a provdala se za obuvníka Zetka z Hedčan. Žila pak v Plzni, kde zemřela 19.3.1943. Anna Zetková měla čtyři děti, dcery. Nejstarší byla Růžena nar.19.4.1894 , provdaná Motlová v Chotíkově č. 45. Zemřela tam 9.12.1937. Měla tři děti. Její dcera Růžena nar. 5.6.1920 je svobodná a je úřednicí v Ústí -Krásném Březně, Svádovská č. 6. Druhá dcera Květa , narodila se 28.2.1923 a zemřela jako desetiletá 22.2.1933. Syn Jaroslav Motl nar.7.8.1925 bydlí v Chotíkově č. 45. Má dcerku Věru nar.1.5.1951. Druhou dcerou Anny Zetkové je Anežka , narodila se 29.12.1896 a neprovdala se. Byla kuchařkou v závodním hotelu Škodovky. Žije nyní se svou neteří Miluší v Plzni- Košutce, Karlovarská 160. Třetím dítětem Anny Zetkové byla Kateřina. Narodila se 20.4.1902 , měla za muže dělníka Škodovky a zemřela 11.1.1948. Měla dvě děti. Miluše, nar.15.7.1920 je provdaná Feilová. Bydlí v Plzni, Karlovarská 160. Má dceru Janu, nar.9.4.1943 provd.Brabcovou . Ta má již dcerku také Janu nar.opět 9.4. ale v roce 1965. Miluše Feilová je narozena 20.11.1948. Synem Kateřiny Urbánkové roz.Zetkové je Stanislav. Narodil se ~~XXXXX~~ 14.8.1926. Je leteckým inženýrem, a bydlí v Praze 5. Kvapilova 11. Má tři děti. Ludmila Urbánková nar.4.8.1954, Olga nar. 15.6.1956 a Stanislav nar.18.10.1957.

Poslední dcerou Anny Zetkové roz. Krausové byla Barbora. Narodila se 31.1.1908. Provdala se za sedláka Pešíčka do Dražně č. 11. Tam dosud žije. Má pět dětí. Její dcera Alžběta nar. 14.10.1934 je provdaná za mlynáře Joudala. Bydlí v Plzni, Jablonského 43. Její dcera Dana , nar. 7.6.1959 zemřela na leukemii 13.10.1962. Po tomto jejím neštěstí, narodila se jí dcerka Jana 3.2.1963 a Jindřiška 3.3.1965. Syn Alois Pešíček nar.6.1.1936 je svobodný. Dále je syn Ladislav nar. 6.4.1937 , který bydlí v Horní Bělé č. 108. Má dvě děti, Ladislava Pešíčka nar. 19.1.1959 a dcerku Ludmilu nar. 28.9.1963. Čtvrtý je Václav Pešíček nar. 12.6.1940 a Helena nar. 14.10.1948. Václav je ženatý v Hrádku u Manětína.

Druhým dítětem Anny Krausové roz. Prusíkové ze statku " u Martinů" v Nevřeni č. 7. byl syn Jan.Narodil se 27.12.1872. Stal se dědicem gruntu. Oženil se s Terezií Malecovou a měli spolu tři děti. Nejstarší byl Vojtěch Kraus nar. 1.2.1896. Odešel do první světové války a tam se nakazil tyfem a zemřel 17.3.1917 v ruském Lucku, kde je pochován. Smrt svého syna Vojtěcha nesl až do konce svého života velmi těžce jeho otec Jan. Dalším synem Jana Krause byl František, nar. 6.2.1899. S manželkou Cecilií roz. Benešovou měl dvě děti. Dcera Květoslava nar.26.9.1931 je úřednicí Škodovky a je svobodná, také syn František Kraus, nar. 10.7.1936 je dosud svobodný . Jejich otec František Kraus zemřel v Nevřeni 15.1.1948. A tak"u Martinů"v Nevřeni je poměrně smutno. Třetím dítětem Jana Krause je dcera Anna. Narodila se 5.8.1902 a je provdaná Duchková v Křimicích č. 159 u Plzně. Má dva ještě svobodné syny. Vladimír Duchek, nar.29.10.1933 a Jan nar.18.10.1935.

Třetím dítětem Anny Krausové, roz. Prusíkové byla dcera Eva. Narodila se 5.7.1874 a provdala se později za sedláka Martínka do Příšova. Tam se jí narodily dvě děti. Její syn Václav Martínek nar. 20.1.1908 je ředitelem devítiletky v Třemošné , kde bydlí v č.488. Má dva syny. Jiří je narozen 26.6.1938 a Zdeněk 30.9.1943. Václavova sestra Marie narodila se v Příšově 2.2.1918. Provdala se za dělníka Škodovky Bureše a s ním měla dvě děti. Vladimír Bureš nar.3.3.1939 bydlí v Plzni, Pod záhorskem 26. a má dcerku Helenu nar.10.7.1964. Druhý syn Jan Bureš, narodil se 18.3.1942 a bydlí v Plzni, Žižkova 61. Marie Burešová, jejich matka skončila tragicky. Za druhé světové války účastnila se intensivně podpůrné akce persekvovaných postižených českých rodin, byla zatčena Gestapem a zemřela 14.11.1944 v Terezíně.

Posledním dítětem Anny Krausové a jejího muže Václava z Nevřeně č. 7 byla dcera Marie. Narodila se 2.9.1876. Dne 7.2.1898 provdala se za Antonína Tägla rodáka z Krašovic. Byl dělníkem v pivovaře. Později pracoval ve Škodovce v Plzni, Marie Täglová zemřela v Plzni, 31.3. 1959. Naposledy bydleli ve Škvrňanech, Křimická ul. Z jejího manželství se narodily čtyři děti. Syn Antonín Tägl nar,14.8.1897 byl soustružníkem kovů ve Škodovce. Byl to významný tělocvikář a odborářský pracovník.Měl

tři děti. Anna Täglová nar.3.2.1927 je provdaná Jílková a je bezdětná. Bydlí v Plzni, Prokopova 19. V témže domě bydlí její sestra Libuše nar. 16.8.1928 provd.Weinfurterová . Má syna Josefa nar. 11.11.1947. Syn Antonín Tägl nar.11.6.1931 je úředníkem ve Škodovce, bydlí v Plzni,Žižkova 61.Má dceru Helenu nar. 27.4.1961. - Druhým synem Marie Täglové, roz. Krausové je Václav.Narodil se 9.4.1900, byl dělníkem ve Škodovce a později úředníkem ministersta nár,obrany.Bydlí v Praze 6, Bělohorská 96. Má jedinou dceru Danu, nar. 11.5.1931. Je doktorkou práv a pracuje v úřadu státní kontroly. Bydlí v Praze 6-Červený vrch, Súdanská 598. Má dceru Irenu Melionovou, jak je provdaná její matka, nar.29.10.1956. Dalším dítětem Marie Täglové je dcera Marie. Narodila se 12.5.1902 , je provdaná Píšová a bydlí v Plzni, Lukavická 14. Její manžel Píša, býval členem zastupitelstva města Plzně za první republiky." Mají jediného syna Zbyňka, naroz.3.2.1924. Stal se lékařem.Pracoval delší dobu ve Výzkumném ústavu chorob oběhu krevního v Praze - Krči a má za sebou již řadu vědeckých prací. Je kandidátem lékařských věd. Pro své výborné vědecké schopnosti byl poslán na delší dobu praxe do Anglie a nyní působí v evropské filiálce Světové zdravotnické organisace v Kodani v Dánsku. Dr Zbyněk Píša má svůj byt v Praze Podolí,Na svahu č. 17. Je otcem dvou dětí.Pavel Píša nar.20.11.1955 a Irena nar.15.7.1961.
Posledním dítětem Marie Täglové, byla Anna. Narodila se 3.11.1904, v Plzni. Byla provdaná Dvořáková. Zemřela brzy 21.12.1945. Její muž je konstruktérem Škodovky. Měla jedinou dceru Olgu nar.11.5.1930,která se stala profesorkou filologie. Je provdaná Příhodová a žije v Rosicích u Brna , Fučíkova ul.1088. Má dcerku Alenu , nar.13.4.1967.

Čtvrté dítě sedláka Tomáše Prusíka a Kateřiny byl syn pokřtěný po otci Tomáš.Narodil se 5.8.1849 v Horní Bříze.Zásluhou svého strýce Blažeje Prusíka,vikáře u sv. Víta v Praze,vystudoval bohoslovectví. Byl to po svém strýci, dobrodinci našeho rodu, opět první kněz Prusík. Byl ordinován 13.7.1873.Nejdříve stal se kaplanem v Louňovicích pod Blaníkem. Od roku 1887 až do roku 1892 byl farářem v Oužicích u Uhlířských Janovic. Kratší čas také působil ve Vrcholtovicích u Votic.Jeho zdraví nebylo valné. Odešel již jako pensista do Vysokého Mýta, kde pobyl několik let. V tomto východočeském městě bydlela s ním jeho svobodná sestra Josefa se svým nemanželským synem Václavem a ten tam pomocí svého strýčka kněze začal studovat na tamním gymnasiu. Kněz Tomáš Prusík za svého pobytu ve Vysokém Mýtě sestavil modlitby pro celou diecési hradeckou, které byly pak v této oblasti všude užívány při bohoslužbách. Z Vysokého Mýta odešel již churavý do Dolních Břežan u Zbraslavi, kde byl ustanoven jako arcibiskupský kaplan. Bylo to za kardinála Lva Skrbenského. Tomáš byl velmi demokratickým knězem, pokrokově smýšlejícím. Staří lidé,ještě nedávno žijící

v Dolních Břežanech, pamatovali se na něho velmi dobře a vyprávěli jak Tomáš Prusík rád chodil mezi lidi, zúčastňoval se divadelních ochotnických představení i jiných akcí v obci. Kněz Tomáš Prusík měl i zde u sebe sestru Josefu a svého synovce Václava, který se tam také vyučil truhlařinu. Kromě toho měl Tomáš Prusík také několik let v opatrování dvě dcery po svém předčasně zemřelém bratru Blažejovi z Horní Břízy. Žily u něj Anna, později provdaná Šefčíková a Božena, která zůstala svobodná. Tomáš Prusík sbíral rád svému bratranci profesoru F.X.Prusíkovi neznámé písničky, lidová přísloví z kraje plasského, což pak bylo dále reprodukováno v tisku. Příliš dlouho nebylo však dopřáno Tomáši Prusíkovi, aby v Dolních Břežanech žil. Zemřel tam 9.7.1903 a byl pohřben na hřbitově ve Zlatníkách u Jílového. Až do roku 1958 existoval tam jeho hrob.

Další dcerou Tomáše Prusíka byla dcera Kateřina. Narodila se v Horní Bříze 3.8.1856. Provdala se v roce 1882 za zaměstnance drah Matěje Schneiberga z Plzně. Měli spolu čtyři děti. Kateřina Schneibergová dosáhla vysokého věku 86 let. Zemřela v Plzni 30.6.1942.
Nejstarší byla dcera Anna. Narodila se 21.3.1883, byla provdaná Slavíková a žila jeden čas v Uhrách. Zůstala bezdětná a zemřela v Plzni 6.12.1918.
Druhé dítě byl syn Matěj. Narodil se 11.7.1884, vystudoval architekturu a stal se úspěšným stavitelem-architektem. Jeho dílem je na příklad částečná projekce pražské vilové čtvrti Hanspaulky, hotel Slovan u Hlavního nádraží v Praze a mnohé jiné budovy. Již ve starších letech zúčastnil se také velké soutěže na novou zástavbu u Národního divadla a byl odměněn cenou. Matěj Schneiberg, nebo také Hora, jak si někdy k vůli českosti přidával ke svému jménu, byl dvakráte ženat, ale zůstal bezdětný. Bydlí v Praze, Žižkově, Bořivojova 114.
Třetím dítětem Kateřiny Schneibergové, roz. Prusíkové z Horní Břízy byla Alžběta. Narodila se v Plzni 15.11. 1886. Byla dvakrát provdána. Poprvé Weidlichová a po druhé Fahnerová. Z prvního manželství měla jednu dceru. Je to Marie, provdaná Šímová nar. 17.4.1916. Bydlí v Plzni, Bendova 32. Má dceru Evu provdanou Dienstbierovou nar. 13.5.1946 a ta má synka Petra nar. 17.1.1965.
Druhým synem Kateřiny a posledním jejím dítětem byl Bohumil Schneiberg. Narodil se 16.8.1890 v Plzni. Byl dlouhá léta zaměstnán v železničních dílnách a bydlel v Plzni, Slovanská 25, Zemřel tam 4.1.1961. Měl jediného syna Bohumila nar. 11.5.1921, který je zaměstnancem ČSD. Má syna Zbyňka nar. 21.5.1956.

Dcera Josefa byla dalším dítětem Tomáše Prusíka v Horní Bříze. Již před ní jedna dcerka měla jméno Josefa, ale záhy zemřela. Josefa Prusíková narodila se 27.7.1857 v Horní Bříze. Život neměla příliš šťastný. Zamilovala se do Antonína Hory, rodáka z Bujesil a s ním měla nemanželské dítě, synka Václava. Tato událost způsobila v rodině

veliký rozruch a její rozezlený otec Tomáš Prusík vykazoval ji za obydlí s dítětem stodolu. Teprve na domluvu svého syna kněze Tomáše mohla slušně s dítětem v domě svých rodičů bydleti. Nemanželský otec chtěl prý na rodičích Josefy, aby mu prodali nějaký menší pozemek , na němž by si mladí lidé vystavěli domek.Aby se neztratil ani kousek půdy z gruntu Tomáš Prusík to své dceři Josefě nepovolil. Jaká to byla tehdy úzkoprsost ! Roztrpčený svůdce Josefy Prusíkové,Hora,odjel pak brzy do Ameriky,nikdy se již domů nevrátil a zemřel v Chicagu v USA. Tím vším byl poznamenán další život Josefy Prusíkové a jejího nemanželského synka Václava. Josefa žila střídavě na statku u Prusíků ve Výrově,u svého bratra kněze Tomáše Prusíka,se svým synem v Praze a jinde a nakonec hospodařila u svého bratra Josefa Prusíka, tehdy již vdovce, v Horní Bříze. Tam také zemřela 24.1. 1929.

Jediné dítě Josefy Prusíkové byl nemanželský syn Václav. Narodil se 12.prosince 1879 v Horní Bříze č. 26. Obecnou školu vychodil v Úžicích u Uhlířských Janovic,kde byl farářem jeho strýček Tomáš. Od roku 1892 chodil do gymnasia ve Vysokém Mýtě, ale studium ho příliš netěšilo a již po dvou letech gymnasium opustil. Když se pak jeho strýc Tomáš odstěhoval z Vysokého Mýta do Dolních Břežan u Zbraslavě,vzal tam sebou i Václava a ten se tam vyučil truhlářskému řemeslu. V některých stavením mají dodnes v bytech některý jeho pěkný nábytek. Václav Prusík oženil se 18.1.1913 s Karolinou roz. Suchanovou z Prahy,Smíchova. Ta se narodila 10.11.1892.Když vypukla světová válka odešel tam Václav a zanechal doma malou dcerku.Vrátil se domů až v roce 1920 jako ruský legionář. V té době byla mu jeho žena nevěrná a proto se s ní rozvedl.Ta se znovu provdala jako Hampejzová a zemřela v r.1948. Václav Prusík působil po návratu z války jako truhlář nejen ve svém samostatném podniku, ale později i v některých továrnách. Zemřel 17.3.1941 a byl pohřben na hřbitově Malvazinky v Praze. Na své dětství nerad vzpomínal.

Jeho jediným dítětem byla dcera Emilie. Narodila se 14.3. 1914 v Praze a svého tatínka poznala až za šest let,kdy se vrátil z války. Provdala se později za učitele Bohuslava Kracíka z Kunratic u Prahy. Tam s ním žila až do jeho předčasné smrti v r. 1966. Emilie Kracíková, roz. Prusíková bydlí v Kunraticích č. 474. Má jedinou dceru Růženu nar. 24.9.1940.Je učitelkou. Nyní žije v Hradci Králové, Labská 5 a je provdaná Havrdová.Má dva synky.Zbyněk nar. 10.10.1962 a Robert 7.9.1966.

Třetím synem Tomáše Prusíka a jeho ženy Kateřiny z Horní Břízy byl Blažej Prusík. Narodil se 7.1.1861.Doma bylo rozhodnuto, že se on ujme po otci hospodářství. Oženil se s Markétou Hnátovou nar.11.7.1866 v Žilově. Po svatbě začal Blažej a Markéta samostatně hospodařit v usedlosti č.26 v Horní Bříze. Stalo se to v roce 1887. Blažej Prusík a Markéta měli spolu pět dětí,vesměs dcery. Nejstarší byla Marie provdaná Sinkulová ve Výrově.Narodila se

21.10.1888. Její muž Antonín Sinkule byl zedníkem. Manželství bylo bezdětné. Marie Sinkulová zemřela poměrně brzy 15.8.1945 na rakovinu.

Druhou dcerou byla Anna nar. 6.5.1891. Je provdaná Šefčíková. Třetí je Josefa nar.21.12.1893 a byla dvakrát provdána. Poprvé Lomičková, po druhé Benešová. Čtvrtým dítětem byla Eliška nar. 16.7.1896 . Ta po brzké smrti svých rodičů byla na vychování v rodině svých příbuzných, Kouklů u Kralovic, ve vesnici Bílově. Jako starší byla pak hospodyní u kněze Mikuláše Koukla v Praze a po jeho smrti v r. 1926 působila v mnoha jiných domácnostech. Pracovala v rodině někdejšího generálního ředitele Škodovky Dra Löwensteina , také na faře u sv. Václava na Smíchově u preláta Paulyho. Nakonec se vdala za Josefa Součka, který je správcem kostela u sv.Voršily v Praze. Eliška Součková, roz. Prusíková z Horní Břízy bydlí dosud v Praze, Voršilská č. 5. Dětí nemá.
Poslední dcerou Blažeje Prusíka je Božena. Narodila se 3.10.1899 a po dosti krušném životě, který měla jako úplný sirotek, žije dnes svobodná ve Výrově č. 40 v domku, kde bydlila dnes již zemřelá její sestra Marie Sinkulová.
Blažej Prusík a jeho žena Markéta skončili předčasně svůj život. Markéta Prusíková zemřela již 4.11.1901 a její muž Blažej po prodělaném zápalu plic podlehl srdeční mrtvici 26.3.1903. Náhle osiřelého statku ujal se pak Blažejův bratr Josef, o němž budeme vyprávěti.
Z dětí Blažeje Prusíka a Markéty, které měly potomky, byla jen dcera Anna a Josefa.

Anna naroz.6.5.1891 po smutném dětství provdala se za Václava Šefčíka,průvodčího drah. Žili spolu ve Výrově, Plzni a měli jen jediného syna. Jejich syn Rudolf Šefčík narodil se 30.8.1912. Byl úředníkem a nakonec se usadil v Liberci. Tam žil se svou matkou a celou svou rodinou a zemřel 24.2.1964. Anna Šefčíková roz. Prusíková žije dosud v Liberci, Nám.sovětské armády č. 6. Její syn Rudolf měl čtyři děti. Nejstarší je Jiří Šefčík, nar.30.5.1939 a pracuje u Rozvodných elektrických závodů. Je ženatý. — Druhý syn Václav je stavebním inženýrem. Narodil se 11.8.1941 a bydlí v Liberci I. Purkyňova 588. Má dva syny. Jana nar.3.6.1964 a Václava nar. 20.10.1966. Třetí je Jan Šefčík , který žije v Chrastavě u Liberce, Nádražní 47. Narodil se 9.3.1944 a má synka Jana , nar. 30.7.1966. Jan Šefčík je zaměstnán jako průmyslovák ve strojírenství v Chrastavě.Poslední je Milan Šefčík, nar. 24.1.1950.
Druhá dcera Blažeje Prusíka z Horní Břízy, která zanechala po sobě potomky, je Josefa.Narodila se 21.12.1893 a po brzkém úplném osiření byla vychovávána po různých příbuzných, také ve Výrově u Prusíků. Poprvé se vdala za Františka Lomičku z Kopidla u Výrova. Ten však padl v první světové válce. S ním měla dceru Elišku nar.19.11. 1913.Eliška měla nejdříve za muže lesníka Jindru a žila v Krašovicích.Nyní je znovu provdaná, její muž je učitel, pensista Petřík. Bydlí spolu v Horní Bříze č. 104. Z prvního manželství narodil se jí syn František Jindra, 5.11.

1940. Je strojním inženýrem , ženatý,má syna Pavla,nar. 6.3.68.Bydlí ve Slaném, Palackého 205. Z druhého manželství měla Josefa Benešová, roz. Prusíková dceru, Marii. Narodila se 13.11.1922 a je provdaná Hrnčířová. Bydlí v Plzni- Slovanech,Rychtaříkova 38. Její muž pracuje v dřevařském průmyslu, jako úředník. Má dvě dcery, Olgu nar. 3.10.1947 a Hanu nar. 7.4.1951. Josefa Benešová žije po druhém ovdovění v Kopidle 46 u Kralovic.

Dalším synem Tomáše Prusíka z Horní Břízy byl syn Václav. Narodil se 8.3.1858 a zůstal svobodný,Pomáhal v hospodářství jak svému bratru Blažejovi tak později Josefovi. Byl to veselý člověk , ale ve dvaceti letech stihlo ho neštěstí, které mu pak ztrpčovalo život až do smrti.Po jedné poutové zábavě odcházel domů z hostince a přistihl u jednoho stavení zloděje.Ti, aby se zbavili nevítaného svědka,těžce ho poranili a Václav Prusík jen velmi nesnadno se vyléčil z této rány. Trvalá stopa mu však zůstala po celý život v úplném ohluchnutí. Onemocněl téměř současně se svým bratrem Josefem a zemřel dva dny před jeho smrtí, 1.6.1940 na rodném gruntě v Horní Bříze. Několik dní před smrtí štípal Václav ještě dříví.Jak nenáročně žil,tak také odešel.

Posledním dítětem Tomáše Prusíka Kateřiny v Horní Bříze byl syn Josef. Narodil se 11.3.1863 . Nebyl určen za dědice gruntu a dostal menší usedlost pod dnešní zastávkou v Horní Bříze. Dne 4.3.1889 oženil se s Annou Petříkovou, nar. 27.7.1861 v Hodyni. Ta se dožila jen padesáti let a zemřela v Horní Bříze 7.8.1911. Ve svém prvním domově žil Josef Prusík až do roku 1903 a po smrti svého bratra Blažeje převzal rodný grunt a stal se mu domovem až do smrti. Josef Prusík se svou ženou Annou měli dvě děti. Dcera Alžběta nar. 27.11.1889 provdala se za Jana Mádra do Bučí č. 4 , kde zemřela 20.1.1963. Syn Ladislav Prusík, nar. 2.2.1891 oženil se později s Boženou, roz. Valentovou z Výrova , která také již byla členem našeho rodu. Ladislav Prusík hospodařil pak po svém otci Josefovi v usedlosti č. 26 v Horní Bříze a zemřel v mladém věku 20.5.1943.

Prvním dítětem Josefa Prusíka a Anny z Horní Břízy, byla dcera Alžběta. Narodila se 27.11.1889 a doma žila až do roku 1923. Tehdy již v usedlosti hospodařil její bratr Ladislav se svou ženou Boženou. Alžběta provdala se v tom roce za Jana Mádra, hostinského a sedláka z Bučí č. 4. Měla čtyři děti. Patřila k výborným pamětnicím o našem rodu a z jejích vzpomínek mohli jsme proto načerpati řadu dosud nám neznámých vědomostí. Jen ona si ze všech nedávno ještě žijících lidí pamatovala přesně životní osudy svého strýce, profesora Jana Prusíka, který se utopil v Rusku.Alžběta Mádrová, roz. Prusíková, zemřela v Bučí, malebné to vesničce blíže Horní Břízy,dne 20.1.1963.

Nejstarší její dcera je Božena. Narodila se 15.1.1924 a provdala se za zemědělce Kalouse. Bydlí v Bučí č. 18.

Má velmi pěknou usedlost. Její děti jsou : Josef, nar. 9.12.1944 , Marie nar. 6.8.1946 a Jan nar. 6.6.1948. Její sestra Květa narodila se 14.4.1925. Je provdaná Kočová, její muž je úředníkem v Kaznějově. Se dvěma svými dětmi bydlí v Rybnici č. 61. Mají syna Jana nar. 24.3.1950 a Květoslavu nar. 21.1.1957. Třetí dcerou je Eliška nar. 5.5.1927 a hospodařila se svou matkou v Bučí až do její smrti. Pak se provdala za rolníka Karáska do Dražně č. 2. Rodná usedlost v Bučí osiřela. Eliška Karásková má dvě děti, Marii nar. 8.4.1965 a Josefa nar.3.7.1967. I ona , jako její matka, byla vždy neobyčejně ochotnou pomocnicí v tomto historickém díle o rodu Prusíků. Čtvrtým dítětem Alžběty Mádrové, roz. Prusíkové je syn Jan. Narodil se 1.3.1932 , ale doma nezůstal.Pracuje u lesní správy a přiženil se do Dolní Lukavice u Přeštic č. 132. Má dceru Šárku Mádrovou, nar. 3.2.1961. Marie Kalousová je nyní provdaná Bischofová v Kaznějově č.401.

Syn Josefa Prusíka, Ladislav, narodil se 2.2.1891. Byl to velký, silný muž , ale v tempu hospodaření jistě vyrovnal se ~~již~~ svému otci. Jeho rozhodování bylo často opravdu ~~velmi~~ prozíravé. Za manželku vzal si Boženu Valentovou z Výrova. Narodila se tam 19.7.1897 a již její matka byla také rozená Prusíková. Jejich svatba, konaná v únoru 1921, byla velice slavná a dodnes se jí vzpomíná ve Výrově. Ladislav Prusík, předposlední držitel gruntu č. 26 v Horní Bříze zemřel 20.5.1943. Málokdo věřil, při jeho zdraví a statné postavě , že mohl tak předčasně odejít ze života. Zanechal dvě děti.Dcera Eliška nar. 1.1.1922 provdala se za Karla Noska.Ten se později stal strojním inženýrem a dnes přednáší jako profesor na průmyslovce v Plzni. Dosti dlouho byli usazeni v Plané u Mar. Lázní a nyní bydlí v Plzni, Rychtaříkova 13.ve svém domku. Mají dva syny.Jiří Nosek nar.27.2.1945 je vychovatelem v internátní škole, kde učí jeho otec,a dále je jeho bratr Karel Nosek, nar. 16.1.1955. Druhým dítětem Ladislava Prusíka a jeho ženy Boženy je Ladislav Prusík. Narodil se 16.2.1925 v Horní Bříze. Vystudoval nejdříve Vyšší hospodářskou školu v Plzni, stal se po druhé světové válce členem JZD a při tom dálkově vystudoval Vysokou zemědělskou školu, kterou absolvoval v roce 1958. Inženýr Ladislav Prusík je dosud svobodný a pracuje nyní v Plzni.

Tomáš Prusík,výrovský rodák a usazený v Horní Bříze zanechal po sobě 157 potomků,z toho již 38 mrtvých.

Tím je skončeno líčení o životě a osudu potomků Tomáše Prusíka , který se v r. 1812 narodil ve Výrově a usadil v roce 1835 v Horní Bříze č. 26. Grunt tento míval před novým očíslováním v r. 1805 jiné číslo a to č. 7. Je tedy rod Prusíků již v tomto gruntě usazen ~~již~~ 133 let , ale působení tohoto rodu v gruntě horšnobřízském chýlí se již asi ke konci. Nejen proto, že posledním hospodářem, jímž je Ladislav Prusík, nejsou jeho svobodným stavem zajištěni další potomci, ale podporuje to i ten fakt, že ani bydliště pravděpodobně nebude míti zde rod Prusíků, tímto posledním svým členem.Přesto v Horní Bříze žijí dnes členové rodu našeho ve 25 staveních.

Vysvěcení kaple sv.Vojtěcha ve Výrově 27.4.1902, postavené na podnět rodiny Prusíků.

Václav Štefl, vnuk Marie Prusíkové provd.Šteflové ve Výrově.Po Vojtěchu Prusíkovi byl od roku 1912 starostou obce. (1878-1918)

Odnož Výrov I - větve Výrov.

Potomci Marie Šteflové z Výrova, narozené tam Prusíkové.

1815 - 1844

Páté dítě Vojtěcha Prusíka, výrovského rychtáře a jeho ženy Anny roz. Fenclové byla dcera Marie. Narodila se ve Výrově v č.18, ve stavení, kde se říkalo "u Boudů", dne 20.5.1815. Právě v tom roce byl poražen císař Napoleon u Waterloo. Při narození nebyly Marii asi její sudičky nakloněny. Život měla krátký. Dne 26.11.1833 vdala se ve věku 18 let za sedláka Josefa Štefla ve Výrově č. 6. Rodina Šteflů hospodařila ve Výrově již v prvním pololetí 18.století, a na tom gruntě ještě dnes je potomek s tímto jménem. Je to tedy jedna z nejstarších rodin usedlých ve Výrově. Josef Štefl manžel Marie, narodil se 24.12.1809. Bylo to v čísle 6, ačkoliv před očíslováním mělo toto stavení ve Výrově číslo 12. Z tohoto manželství narodily se dvě děti, které dospěly. Byl to syn Josef Štefl, nar. 3.2.1838 a dcera Marie nar. 22. 8.1840. Josef Štefl stal se pak dědicem gruntu a zemřel ve Výrově 12.4.1891. Marie provdala se k Soukupům do Potvorova a tam zemřela 4.6.1918. Marii Šteflové, roz. Prusíkové narodil se v roce 1841 syn Vojtěch, který brzy zemřel a 7.12.1844 narodila se jí dcerka Barbora. Toto děcko také brzy zemřelo, ale bylo osudné matce, neboť ta následkem tohoto porodu, zemřela již 27.12.1844. Bylo jí pouze 29 let. Žila tedy na gruntě u Šteflů jenom 11 let. Její manžel Josef oženil se pak v dubnu 1845 po druhé a to s Marií Škubalovou z Hodyně. S ní měl pak ještě řadu dětí. Josef Štefl zemřel 21.7.1879 a přežil svou první ženu Marii roz. Prusíkovou o 43 let.

Prvním dítětem Marie Šteflové roz. Prusíkové byl syn Josef. Narodil se 3.2.1838 ve Výrově č. 6. Ve svých třiceti letech oženil se s Annou Vlkovou, jedinou dcerou selskou z Hrádecka. Ta se pak ukázala v hospodářství jako výborná hospodyně a v řízení celého statku jistě předčila svého muže, Josefa. Josef Štefl zemřel 12.4.1891 ve Výrově. Měl čtyři děti. Jeho syn František Štefl narodil se 2.3.1873. Snad by byl dostal on, jako prvorozený, statek po svém otci, ale vzhledem ktomu, že nevykazoval řádnou pracovitost a iniciativu, grunt mu dán nebyl. František Štefl zůstal, snad vlivem tohoto roztrpčení, až do smrti svobodný a vypomáhal pak doma co bylo třeba. Zemřel 13.3.1947.
Druhým dítětem Josefa a Anny Šteflových, byla dcera Josefa. Narodila se 11.3.1875 ve Výrově a provdala se k Urbanům ve Výrově, kde se dříve říkalo "u Půtů". Urbanové přišli do Výrova z Kopidla. Josefa Urbanová, roz. Šteflová měla osm dětí, které dospěly. Nejstarší byl Václav. Narodil se 6.11.1896 a bydlí ve Výrově č. 26. Ze dvou manželství má čtyři děti. Nejstarší Václav Urban nar. 31.10. 1914 je zaměstnancem ČSD a žije v Podbořanech, Strejcova ul.187. Má dvě děti. Jaroslav Urban je nar. 17.4.1941 a Eva nar. 27.2.1944. Druhý syn Josef Urban narodil se 17.9.1921. Je zaměstnancem státního statku v Manětíně, kde

bydlí v čísle 157. Má synka Jiřího Urbana , nar.22.3. 1962. Další je Jaroslav Urban, nar. 5.12.1944, je náměstkem ředitele RaJ /Restaurace a jídelny/ v okrese Sokolov. Bydlí v Karlových Varech-Tuhnicích,Krymská 19. Má dcerku Alenu nar. 1.2.1953 a syna Václava nar. 31.1. 1964. Čtvrtým dítětem Václava Urbana je dcera Jarmila, nar. 29.1.1927. Má za manžela člena JZD Vaška, a bydlí v Borku č.4 u Kozojed. Mají tři děti. Jarmila nar.3.11. 1950, Miloslav nar.21.2.1953 a Vladislav nar.23.9.1957.

Druhým dítětem Josefy Šteflové, provdané Urbanové, je dcera Božena. Narodila se 30.11.1898 a je provdaná Sládková v Kopidle č. 85. Je členem JZD. Má tři děti.Její syn Václav Sládek nar.27.9.1921 adoptoval cizí dítě.Je to synek Václav. Dcera Miluše , nar. 23.10.1923 je provdaná Juhová v Kopidle a pracuje se svým mužem ještě jako soukromníci. Má dvě dcery . Miluška Juhová nar. 13.2.1947 a Jitka Juhová nar. 10.9.1950. Třetím dítětem Boženy Sládkové je dcera Božena. Narodila se 26.8.1926 provdala se za truhláře Kováříka a žijí v Teplicích I. Čapkova 1854. Mají dvě děti. Jaroslav nar.11.8.1950 a dcera Jana nar. 7.7.1958.

Dalším dítětem Josefy Urbanové je dcera Marie.Narodila se ve Výrově 20.1.1901.Později provdala se za výrovského rodáka Vojtěcha Vopata . Ten byl zaměstnancem drah a spolu pak žili dlouho v Ústí nad Lab. Nyní jako důchodci bydlí v Praze 6, Ruzyně,K mohyle 456. Mají dvě děti. Syn Josef Vopat nar.12.12.1927 je konstruktérem a bydlí v Praze - Malešicích, Černokostelecká 2016. Má dvě děti. Květa nar.12.5.1959 a Blanka nar. 24.5.1965. Druhým dítětem Marie a Vojtěcha Vopatových je dcera Libuše. Je zdravotnickou dietní sestrou a má za manžela vedoucího lázeňského domu "Rudá hvězda" v Mar. Lázních, Štolbu. Libuše narodila se 17.12.1936 a má synka Marka nar.14.8. 1964.

Čtvrtým dítětem Josefy Urbanové je syn Josef. Narodil se ve Výrově 9.3.1903. Později zakoupil si zemědělskou usedlost v Kožlanech č. 325 a tam je dnes členem JZD. Josef Urban má čtyři děti. Nejstarší dcera je Marie,prov. Krocová v Bučku č. 1. Narodila se ve Výrově 23.6.1928. Krocovi měli v Bučku hostinec a dnes pracují v JZD. Mají tři děti. Nejstarší Eva nar. 24.12.1948 je provdaná Černá a bydlí v Praze 9-Čakovicích, Sokolská 357. Pracuje v televisi. Druhá je Bohunka nar. 13.12.1950 a Miloš Kroc nar. 15.1. 1954. Syn Josef Urban nar. 19.4.1930 je svobodný a pracuje v Kožlanech v JZD. Dcera Božena je provdaná Klausová, v Kožlanech.Narodila se 3.11.1931 rovněž ve Výrově jako, všichni její sourozenci. Má dvě děti, Vladimíra nar.24.1. 1960 a dceru Jarušku nar. 18.6.1955. Čtvrté dítě Josefa Urbana je dcera Vlasta. Narodila se 13.10.1934a dnes je provdaná Knotová v Bučku č. 19. Má čtyři děti, Pavelnar. 27.7.1954,Jindřiška nar.1.9.1955,Drahuše nar.27.7.1959, a Ivana Knotová nar. 17.5.1966. Knotovi pracují v JZD.

Josef Urban zemřel 9.2.1968.

Třetím synem Josefy Urbanové byl syn Vojtěch.Narodil se 3.5.1905, vyučil se zámečnictví a zemřel mladý , svobodný již 26.6.1927.

Dalším dítětem Josefy Urbanové, roz. Šteflové je dcera Anna. Narodila se 8.10.1908 a provdala se za hajného Antoše, který dlouho působil v Trojanech. Nyní žijí oba jako důchodci ve svém domku v Sedlci č. 20. Oba jejich synové stali se lesníky. Inž.Jaromír Antoš, nar.8.11. 1930 bydlí v Manětíně č. 7. Je zaměstnán na lesní správě.Má dceru Jaromíru Antošovou nar. 3.1.1959.Druhý syn, inž.Jaroslav Antoš, narodil se 20.12.1931. Je zaměstnán u lesní správy v Trhanově na Domažlicku.Bydlí v Trhanově č.98. Má dva synky.Jaroslav nar.6.8.1957 a Kamil nar. 20.3.1959. Jeho manželkou je dcera sedláka Růžičky z Výrova, jehož otec koupil v roce 1912 usedlost "u Boudů". Tam od roku 1803 působil rychtář Vojtěch Prusík.

Dalším dítětem Josefy Urbanové, byl syn Jaroslav.Narodil se 12.1.1911, byl zaměstnancem železnic a zemřel svobodný 10.11.1958.

Posledním dítětem Josefy Urbanové, byla dcera Jarmila. Narodila se 23.1.1913 ve Výrově. Provdala se za zaměstnance lesní správy Antoše v Kopidle č. 47. Měla řadu let slabou nervovou soustavu a ta také způsobila její předčasnou smrt. Utopila se 15.6.1964 v rybníku v Kopidle.Jarmila Antošová měla čtyři děti.Nejstarší Jarmila nar. 24.5.1934 provd.Novotná bydlí dnes v Rovince , číslo 78 u Habartova v okrese Sokolov. Má dva syny. Josef Novotný nar.26.3.1963 a Václav Novotný nar.16.3. 1965. Druhá je Zdeňka provdaná za dělníka Nového,narodila se 11.4.1936 a bydlí v Kopidle č. 47. Její synové jsou Jaroslav nar.17.10.1957 a Miroslav nar.4.2.1961. Třetí je syn Václav Antoš. Narodil se 29.5.1943 a pracuje v traktorové stanici v Kralovicích. Bydlí v Lomanech č. 18 u Plas. Má dceru Ivanu nar. 16.5.1964, a synka Václava Antoše nar. 21.8.1965. Poslední je Jana nar.8.5.1945, provdaná Rýdlová.Má synka Václava nar. 6.1.1967. Bydlí v Kaznějově. Má též dcerku Janu, nar. 2.X.1968.

Třetím dítětem Josefa Štefla, sedláka ve Výrově č. 6 byl syn Václav. Narodil se 18.9.1878.Ten se brzy ukázal, na rozdíl od svého bratra Františka, býti dobrým hospodářem. Proto se také stal dědicem gruntu. Pro své schopnosti byl také šest let starostou Výrova .Této funkce ujal se po Vojtěchu Prusíkovi,který byl starostou Výrova několik desetiletí. Václav Štefl nakazil se v létě 1918 tyfem, který tam tehdy řádil a podlehl mu 27.8.1918 . Nedočkal se tedy již prohlášení československé samostatnosti. Václav Štefl měl pět dětí, které dospěly. Nejstarší je Marie Čihová, nar. 5.3.1903 a bydlí Na Hadačce č. 55.Měla tři děti. Její syn Rudolf Čihák narodil se 28.12.1924 a zemřel jako dvanáctiletý chlapec 15.12.1936. Syn Josef Čihák, narodil se 6.3.1926 , bydlí se svou matkou ve Výrově-Hadačce č.55 a má dvě děti. Helena nar.15.12.1951 a Josef nar.22.9.1954. Třetí dítě je Marie, provd.Aksamitová ve Výrově č.35.Narodila se 4.1.1940 a má dvě děti.Pavlu nar. 18.3.1963 a Luboše nar.11.6.1966. Čihovi i Aksamitovi pracují v JZD.

Druhou dcerou sedláka Václava Štefla z Výrova č. 6 byla dcera Anežka. Provdala se za majitele staroby-lého hostince Dyškánky , Hocha, Na Hadačce č. 12. Narodila se 3.9.1904. Má dvě děti. Její dcera Marie nar.8.12.1930 bydlí v Praze 9. Nad Kolčavkou 1438. Má za muže konstruktéra Glückseliga , sama je úřednicí. Mají dvě děti.Dcera Iva je nar. 25.4.1956 a syn Pavel je narozen 21.12.1958. Druhé dítě Anežky Hochové je syn Alois. Narodil se 20.10.1934 , bydlí rovněž na Dyškánce ve Výrově -Hadačce č. 12 a pracuje v JZD. Má dceru Jiřinu nar. 3.11.1957, a synka Jiřího nar. 9.7.1962. Rod Hochů je ve Výrově již dlouho usedlý.Hospodu Dyškánku vystavěl v XVIII.stol.plasský klášter a po jeho zrušení Náboženský fond prodal roku 1788 panský hostinec "Duškánku" Václavu Hochovi, Němci z Minic. Za hostinec bylo zaplaceno 602 zlatých rýnských. Dostala se tedy Anežka Šteflová do rodu, který žije na témže místě ve Výrově již 180 let.

Dalším dítětem Václava Štefla byl syn Josef. Narodil se 17.3.1906 ve Výrově č. 6. Stal se dědicem gruntu po svém otci, byl to výborný zemědělec. Při hledání všech potomků Marie Šteflové roz.Prusíkové, napomohl on neobyčejně ke zdaru tohoto pátrání.Zemřel poměrně brzy , dne 1.12.1964. Měl tři děti.Dcera Marie, nar.18.7.1932 provdala se za úředníka Skuhrovce do Rokycan , kde bydlí v č. 799. Má dceru Danu nar.13.4.1958. Druhá dcera Josefa Štefla , Zdeňka je narozena 21.4.1934. Provdala se za ředitele hospodářské školy a bydlí v Mýtě č. 13 u Rokycan. Má dceru Zdeňku nar.31.10.1954. Na rodném gruntě ve Výrově č. 6 žije dnes syn Josef Štefl. Je již pátou generací rodu Štefl̊, jehož pramátí se stala Marie Prusíková z Výrova č. 18. Josef Štefl narodil se 7.7.1941 a jeho dcerka Jana , šestá generace v rodě,narodila se 3.10.1962.Josef Štefl pracuje v JZD.

Třetím dítětem Václava Štefla je syn Václav. Narodil se 25.7.1913 a byl zemědělcem v Kočíně č. 19 u Kralovic. Má tři děti.Václav nar.29.1.1946, dcera Zdeňka nar.4.5. 1948 a Jitka nar.25.6.1957.Václav zemřel 23.4. 1968.

Poslední je Božena Šteflová, narozena 26.5.1915. Provdala se za rolníka Koču do Žebnice č. 9. Oba tam hospodaří stále soukromně a mají vzdor tomu, výborné výsledky. Božena Kočová má dvě děti.Marie nar.30.12.1938 je provdaná Bulínová a bydlí v Plzni-Slovanech, Motýlí ul.28. Má dvě dcery: Jana nar.23.6.1962 a Hana Bulínová nar.10.8.1964. Syn Václav Koča nar. 8.12.1941 pracuje ve svém hospodářství s rodiči. Má synka Václava nar. 6.5.1966.

Posledním dítětem Josefa Štefla byla dcera Marie. Narodila se 1.1.1881 ve Výrově č. 6, provdala se později za rolníka Slámu ve své rodné obci do čísla 14. Marie Slámová zemřela 29.9.1960.Od Slámů již dávno předtím, než se tam Marie přivdala, odešli dva členové do Ameriky . Marie Slámová měla pět dětí.Nejstarší byla Marie. Narodila se 15.5.1903 , provdala se za rolníka Mancla do Kralovic č. 134.Zemřela 18.7.1967. Měla dvě děti.Její syn Václav Mancl nar.25.9.1924 bydlí v Kralovicích a pracuje v JZD. Dcera Marie nar. 4.4.1942 je provdaná Horáková

v Zábřehu na Moravě. Má synka Ladislava nar.13.12.1966.

Druhou dcerou Marie Slámové roz.Šteflové, je Božena. Narodila se 27.6.1905 a je provdaná za zaměstnance drah Polívku.Bydlí v Kralovicích č.515. Má dvě děti.Její syn Jaroslav Polívka nar.31.5.1933 bydlí v Kralovicích č. 550. Má syna Jaroslava nar,5.2.1958, a druhého Pavla mar.24.1.1963. Dcera Věra je provdaná Bulínová a bydlí Na Hadačce, č. 50. Narodila se 19.6.1935 a má synka Vladimíra nar. 9.11.1959.

Třetím dítětem Marie Slámové je Anna. Narodila se ve Výrově 19.10.1907 a žije jako provdaná Králová na Hadačce, č. 13. Pracuje v JZD. Její dcera Anna provd.Urbanová v Trojanech narodila se 12.11.1940. Má synka Romana Urbana nar.17.7.1964. Druhá dcera Božena, provd.Horynová , Na Hadačce narodila se 9. 11.1945.

Čtvrtá dcera Marie Slámové je Blažena.Narodila se 25.3. 1913 ve Výrově č. 14 , bydlí dosud v této usedlosti a jejím manželem je rolník Slach, dnes člen JZD. Blažena Slachová má dva syny.Její syn František nar.27.6.1937 je instruktorem zemědělského učiliště v Nečtinech. Bydlí tam v místě Hrad Nečtiny č. 4 .Má dcerku Hanu Slachovou nar.1.7.1962. Druhým synem Blaženy je Jaroslav Slach , nar. 4.2.1940. Má dvě děti. Jaroslav nar. 1.11.1963 a Dana Slachová, nar. 10.1.1965.

Posledním dítětem Marie Slámové roz. Šteflové , byl konečně syn, pokřtěný Vojtěch. Narodil se 19.12.1916 a přiženil se do Dolního Hradiště č. 7 u Kozojed. Má tři syny.První syn Vojtěch nar. 2.9.1944 bydlí doma a pracuje v JZD.Má dcerku Janu nar.4.11.1966 . Druhý syn, Jiří Sláma nar.14.11.1945 pracuje v traktorové stanici v Kralovicích a tam též bydlí. Má syna Petra nar.10.8. 1967. Třetí je Václav Sláma nar. 9.11.1947.

Druhým dítětem a posledním Marie Šteflové, roz. Prusíkové ve Výrově byla dcera Marie. Narodila se 22.8.1840. Provdala se za rolníka Františka Soukupa v Potvorově. Měla tři děti, které dospěly. Byl to syn Josef Soukup nar. 11.4.1966 a on pak převzal usedlost po rodičích. Zemřel 13.1.1951. Druhá byla dcera Josefa, nar. 10.8. 1872 provdaná Romová v Chrašťovicích. Tam zemřela 30. 1. 1936. Třetí byl syn František Soukup, nar. 12.3.1875 v Potvorově. Byl hostinským v Žilově. Zemřel 17.12,1957 u své dcery v Plzni. Marie Šteflová provdaná Soukupová v Potvorově často vzpomínala na svůj výrovský domov a přesto, že její maminka Marie roz. Prusíková zemřela , když jí bylo čtyři roky a tedy si jí nepamatovala,hlásila se vždy ráda ke všem členům rodu Prusíků. Ať žili v Potvorově, nebo Bílově, Sedlci a blízkém okolí , navštěvovala tyto příbuzné a oni ji. Zemřela jako polooslepá 4.6.1918 v Potvorově.

Její první syn Josef narodil se 1.4.1866.Sedlačil řadu let na rodné usedlosti, ale později hospodářství chátralo a dnes nejsou již v Potvorově stopy po tomto jejich stavení. Josef Soukup zemřel v Potvorově 13.1.1951.

Josef Soukup z Potvorova měl čtyři děti, které dospěly. Nejstarší je dcera Marie Soukupová, nar. 22.9.1897. Neprovdala se a žije dnes v Horním Hradišti u Plas se svou sestrou Ludmilou Krejčovou.
Další byl syn Bohuslav Soukup. Narodil se 23.5.1900 v Potvorově a přiženil se do Trojan č. 1. Tam míval hostinec a při něm hospodářství. Má dvě dcery.Bohuslava nar. 2.12.1925 je provdaná Šmídlová a žije v Lomu u Mostu č.458- Má tři děti. Dcera Bohuslava je narozena 29.9.1947,syn Jiří Šmídl nar. 23.1.1950 a dcera Jana nar. 10.10.1958. Druhá dcera Bohuslava Soukupa z Trojan je Marie, nar. 4.2.1931. Je provdaná za Josefa Kroupu, který se tam přiženil z Bukoviny.Pracují v JZD. Mají také tři děti.Jaroslava Kroupová nar. 9.12.1953, Václav nar.1.11.1956 a Jiří nar.23.8.1963. Bohuslava Šmídlová je nyní provdaná Hynková v Kralovicích č.52.
Třetí dítě Josefa Soukupa z Potvorova je Václav.Narodil se tam 28.10.1905 a přiženil se do Hrádecka u Kralovic. Tam bydlí v č. 3 a je členem JZD. Má tři děti.Nejstarší je Olga nar. 3.2.1932 a je provdaná Prýmasová v Kozlovicích č.53 u Nepomuka. Má dceru Olgu nar.7.11.1956. Syn Václav Soukup je narozen 14.10.1938 a bydlí v Hrádecku s rodiči. Druhou dcerou Václava Soukupa je Vlasta, narozená 14.4.1941. Provdala se za technika Spojů Pekárka a bydlí v Praze, Kobylisích , Sedlecká 31/808. Mají dvě děti.Pavel je narozen 10.5.1963 a Ivana 30.4.1965. Poslední byla dcera Ludmila,narozená 9.2.1908 v Potvorově. Provdala se za zemědělce Krejču do Horního Hradiště č.18 u Plas. Její syn Jaroslav Krejča, nar.16.12.1944 zemřel po tragické leukemii jako dvanáctiletý, 24.8.1956. Jedno malé děcko se Ludmile utopilo v rybníčku a tak jedinou její útěchou je dcera Jarmila, nar. 7.1.1947.

Druhým dítětem Marie Soukupové, roz. Šteflové byla dcera Josefa. Narodila se v Potvorově 10.8.1872 a byla pak provdaná Romová v Chrašťovicích. Tam měli pěknou usedlost. Zemřela 30.1.1936. Josefa Romová měla toliko jednu dceru. Byla to Marie narozená 2.7.1898 v Chrašťovicích , zůstala ve své rodné usedlosti a byla později provdaná Hlousová. Zemřela bezdětná 17.7.1952.

Posledním dítětem Marie Soukupové z Potvorova,která se narodila jako Šteflová ve Výrově,byl syn František. Narodil se 12.3.1875. Usadil se v Žilově, kde měl hostinec až do roku 1945.Tam přímým jeho sousedem byla usedlost Bayerlů , kde byla přivdána Eliška, roz. Kabátová z Nevřeně, také člen našeho rodu, o níž jsme již vyprávěli jako o potomku Tomáše Prusíka z Horní Břízy, - Když František Soukup nemohl dále již provozovati svou živnost,jak to bylo znemožněno i dalším tisícům jiných v tehdejších porevolučních dobách, odstěhoval se ke své dceři do Plzně a tam zemřel 17.12.1957. Byl třikráte ženat a z těchto všech manželství narodily se mu dvě děti a to z prvního a třetího.
Prvním jeho dítětem byla dcera Marie, naroz.2.2.1903. Její matka pocházející z Nevřeně , po porodu zemřela . Marie provdala se za Josefu Škoulu, techn.úředníka Škodovky, a žila s ním v hezkém domku v Plzni- Škvrňanech.

Otec její František Soukup, žil u ní až do smrti.
Ona nepřežila jej dlouho,zemřela na rakovinu 30.8.1963.
Marie Škoulová měla jediného syna Stanislava. Narodil se 27.5.1929 , je technickým úředníkem Škodovky a bydlí v Plzni- Slovanech, Náměstí 16 . Svůj domek ve Škvrňanech prodali,Stanislav Škoula má synka Pavla, nar. 10.8. 1963.
Druhým dítětem Františka Soukupa je ze třetího manželství syn František. Narodil se 7.4.1923 v Žilově,a byl tedy o 20 let mladší než jeho sestra Marie. Je inženýrem ve Škodovce a pro své odborné schopnosti je často vysílán do ciziny,i jako instruktor našich montérů. Zvláště dlouho působil v Egyptě. Bydlí v Plzni, Čechova 33.Inženýr František Soukup má dvě děti. Synka Františka nar. 4.8.1946 a Svatopluka nar.28.7.1949.

S rodinou Šteflů býval vždy úzký vztah. Asi také proto, že praméti tohoto rodu Marie Prusíková se přivdala do usedlosti ve své rodné obci. S rodinou Prusíků nestýkaly se jen její vlastní děti a pak zase jejich potomci, ale také její nevlastní děti, které pocházely již z druhého manželství Josefa Štefla,když ona tak předčasně , mladá zemřela. Zvláště syn, František Štefl narozený z druhého maželství Josefa Štefla,měl k rodu Prusíků ten nejpřátelštější vztah. Když mu zemřel jeho otec v roce 1879 bylo mu patnáct let. Jeho poručníkem se stal Václav Prusík, bratr Marie Šteflové. Ten pak studoval s podporou Blažeje Prusíka, profesora v Klatovech, který byl o 20 let starší. Velkým jeho přítelem již od mládí až do konce života byl další bratr Blažejův, Josef Prusík. Studovali spolu v Klatovech a později se stýkali i v Praze, kde oba bydleli. František Štefl napsal krátké paměti své usedlosti ve Výrově a svého rodu, které osvětlují velmi zajímavě život v minulém století v této vesnici. Ve svých vzpomínkách zmiňuje se také o krátké historii školy ve Výrově.Píše: " Na počátku roku 1869 přistěhoval se do Výrova učitel Fišer.Přezdívali mu "šlapant". Byl již před tím ~~již~~ v několika obcích, často se opíjel, stal se tam nemožným a musel zase"šlapati" do jiné obce. Obec najala u dolejšího Vopata větší světnici, učitel měl několik školních lavic , černou tabuli,na velikém archu psanou velkými ciframi násobilku, zavěšenou na stěně. Pak tam byl černý kříž a školní sín zdobila také jeho postel. Jeho učení záleželo hlavně ve štědrém vyplácení březovou metlou přes ruce,jestliže žák mu dosti rychle neodpovídal. Násobilka se učila denně společně a nahlas. Psaní se učilo nejdříve švabachem podle tehdejších úředních příkazů a až později latinkou. Učitel dostával "sobotáles" za žáka.Na obědy chodil do stavení, kde měli školní děti. Za jedno dítě byl vždy jeden oběd, až zase přišla řada v celé vsi vystřídáním. Na sv.Řehoře v březnu,naučil každého žáka malý veršík o jarních polních pracích a vodil je od statku ke statku,aby všude své veršíky odříkali.

Někde dostal učitel Fišer od sedláka čtyrák a od selky nějaké vajíčko, nebo kousek másla, buchtu nebo koláč, což mu sjednaná stará žena odnášela do školy. To byly prastaré zvyky staré nepovinné školy a všelijakých učitelů. Po roce 1870 to novými školskými zákony přestalo.První a poslední učitel ve Výrově, Fišer vystěhoval se pak se svojí školou do Petrovic. Škola ve Výrově zanikla , takže existovala tam pouze dva roky. V roce 1871 na základě nových školských zákonů bylo úředně jednáno též o tom, aby ve Výrově byla zřízena a postavena škola , alespoň jednotřídní se dvěma odděleními, jak tehdy bylo zvykem. Aspoň pro ty nejmenší děti. Pro silný odpor dvou sedláků,starého Háži, který měl už tři dospělé syny a dolejšího Jirky Kozla, který už měl také dceru škole ofrostlou, škola ve Výrově zřízena již nebyla. Často lidé říkávali,že výrovské malé děti vždy budou musit láteřit na ty dva sedláky až v mrazu, chumelenici, nebo lijáku povlekou se do vzdálených Kralovic do školy."

František Štefl dále vzpomíná na polní hospodaření ve svém rodišti, Výrově: " Až do mých dětských let /kolem r.1864-1867/ třetina všech výrovských polí ročně zahálela.Ouhořila, ležela ladem, aby nabrala prý nové síly k vydání úrody v příštím roce. Do těch dob se také všechno obilí u nás žalo srpy. Teprve v té době začal strýc Václav Prusík, který měl staršího bratra vikáře v Praze, u sv. Víta , na jeho upozornění zaváděti nové způsoby v rolnictví. Byl proti úhoření polí, začal je vápnit a zavedl sekání pšenice a žita, kosou. K novotám, jež zaváděl strýc Prusík, mnozí sousedé nejen u nás,ale i v širokém okolí vážně kroutili hlavou.Druhým rokem se již připojili k této novotě a třetím rokem sekali obilí kosami u nás již všichni, i v širším okolí.Toho využil i můj otec Josef Štefl a začal vyráběti doma nejen hrábě, jako dříve, ale i hrabišťata t.j.násady pro kosy s malými i velikými roubíky. Výrobky jeho šly velmi dobře na odbyt , dodával je dobrým i neznámým lidem, ale nepamatuji se, že bychom z této nové živnosti zbohatli."

"V roce 1870",píše ve svých pamětech František Štefl,"byly v celém Rakousku a tudíž i v Čechách, zavedeny nové metrické míry a váhy. Přestaly lokte a sáhy, žejdlíky a věrtele , aspoň úředně.Je samozřejmé, že dlouho trvalo než se metry, kilometry, kilogramy a centy, hektolitry a litry vžily.Na začátku žní v roce 1871 byl jsem na poli se svou sestrou.Odpoledne jsme najednou spatřili nad Výrovem veliký sloup dýmu. Tehdy vyhořeli na vršku Výrova Chalupák, hořejší Vopat a Vojtík. - Kráva tehdy stála 60 až 80 zlatých. Kůň až 200 zlatých. Holba piva / o něco víc než půl litru/ byla za čtyrák. / 4 krejcary= 8 hal/ Pekař prodával housky za jeden nebo dva krejcary, podle velikosti. Cukr a sůl kupovali jsme domů na homole. Náš statek u Šteflů byl kdysi rozdělen na dva stejné díly, půllány. Celý lán se zachoval jen u Boudů/ Prusíků/ . Rozdělení našeho gruntu se však stalo dávno již v XVIII.století. Zdá se však, že tam kde se říká "u Šteflíků" byla druhá , nová polovice rozděleného gruntu. A to nejen podle jména, ale i podle způsobu a zachovalosti stavby obou usedlostí.

František Štefl dále vzpomíná:" Jako kluk běhával jsem se džbánem pro pitnou vodu, když se naše studna po velkém děšti zakalila, za potok ke Slachům, k Házům nebo dolejším Maršům. Břidlicový útvar, který se prý táhne od Bílé Hory od Prahy přes Kladensko a Rakovnicko , končí právě ve vršku nad naším statkem. Nedává dobrou pitnou vodu a druhá strana Výrova za potokem měla vždy lepší pitnou vodu. Pamatuji se, že v roce 1872 nebo 1873 rozšiřovala se všude pověst, že jednoho dne v pravé poledne, veliká kometa narazí na naši zemi a celou ji zničí. Čekal jsem toho dne u potoka, aby mne kometa nespálila, ale nic se nestalo. Jen ve Vídni v ten čas nastal na burse velký úpadek a zasáhl mnohé i na venkově zakládané "ouly", to je kupecké obchody, zvláště v Potvorově, Kralovicích a jinde. - Jediná větší zahrada ve vsi byla u Boudů, kde hospodařil můj někdejší poručník, Václav Prusík. Pamatuji se také živě na den 25. května 1872. Šli jsme jako děti, ráno do školy do Kralovic. Před samým polednem zatáhla se obloha černými mraky, blýskalo se a hrozně hřmělo a brzo spustil se liják. Všude se valilo strašně vody, louky pod farou a pěšinka jimi jdoucí , byly zatopeny vysoko přívalem vod. Teprve před samým večerem, když déšť již přestal , přijela pro nás z Dyškánky Hochovic bryčka a odvezli nás do Výrova. Celý náš dvůr byl zaplaven , zeď zahrádky do návsi byla stržena a jinde ve Výrově také mnoho škody. I soudnímu sluhovi Šimlovi v Kralovicích odnesla voda malý baráček na lukách a byl mu postaven později nový pěkný, zděný domek u silnice na kraji města. Teprve třetí den jsme se dozvěděli jakou zkázu na majetku a a na životech způsobila tato průtž a potom povodeň, na řece Střele v Plasích, Nebřežinech, a jinde. "

Tím končíme vyprávění o osudu a životě Marie Prusíkové, provdané Štefl ové ve Výrově a připojili jsme k tomu několik vzpomínek na mladá léta jejího nevlastního syna Františka Štefla. Přestože Marie Štefl ová, narozená u Boudů ve Výrově, zemřela tak mladá a měla jen dvě děti, které dospěly, zanechala po sobě až k dnešku dosti velký počet potomků. Je to 157 lidí s krví prusíkovskou a z toho již 20 mrtvých.

Odnož Hodyně - větve Výrov.

Potomci Matěje Prusíka, výrovského rodáka, usazeného v Hodyni.

1818 - 1900

Šestým dítětem výrovského rychtáře Vojtěcha Prusíka a jeho ženy Anny byl syn Matěj. Narodil se ve statku "u Boudů" 22.2.1818. Byl to od dětství velmi nábožný člověk a ve svém domově, kde pomáhal až do svých 25 let, byl spokojen. Teprve když jeho bratr Václav se 30.ledna 1843 oženil, začalo se uvažovati o tom, aby i on nezůstal svobodný a usadil se třeba v jiné blízké vesnici. Když se ve Výrově dozvěděli, že v Hodyni je na prodej usedlost č. 17, kde tehdy hospodařil Jan Tischer, byl tento statek zakoupen. S pomocí rodičů koupil jej Matěj Prusík se svou nastávající družkou života Annou Fakanovou z Hodyně. Stalo se to 3.11.1843. Usedlost tato mívala do roku 1805 číslo 10. Až do roku 1830 byla jejím majitelem rodina Janečků. Je zajímavé, že v roce 1782 hospodařil zde Adam Janeček, který měl za ženu Barboru Prusíkovou, narozenou 6.5.1756 v Sedlci. A tu, počátkem listopadu 1843 dostává se sem hrou osudu opět člen našeho rodu, Matěj Prusík z Výrova. Usedlost byla koupena za 2.800.- zlatých.

V Hodyni dnes žije asi 140 lidí. Samozřejmě, před 125 lety bylo jich tam méně. Ves tato , ležící blíže Kralovického potoka, patřila zpočátku komoře královské, ale kolem roku 1220 dostala se klášteru plasskému směnou za Všehrdy. Průběhem mnoha staletí byli majiteli obce různí šlechtici jako Hanuš Kolovrat na Krašově, nebo Jan z Gutštejna na Nečtinách a částečně byl zde majetníkem i proslulý Florian Gryspek na Kaceřově. Ve vsi bývala výsadní rychta a v době, kdy majetníkem byl klášter Plasy, a ten Hodyni měl nejdéle, robotoval mimo rychtáře každý sedlák. V této malé, půvabné vesničce u Kralovic narodila se Prokopu Fakanovi a Anně Jindříškové z Kočína 11.7.1820 dcera Anna. Tu si tedy vzal za manželku Matěj Prusík. Bylo to 28.11.1843. Od toho dne byl tedy usedlý rod Prusíků v Hodyni. Anna Prusíková, rozená Fakanová zemřela ve svých 47 letech na psotník 21.11.1867.

Matěj Prusík se svou ženou Annou měli mnoho dětí, ale dospělo jen pět synů. Všechny jejich dcery, Barbora, Marie, Anna a Josefa předčasně v dětství zemřely. Matěj Prusík byl konservativnějším hospodářem než jeho bratr Václav a to se projevovalo i v jeho vlastním životě. Tak na příklad zrcadlo znamenalo pro něho marnost a po celý život se do něho nepodíval. Byl to velmi dobrosrdečný muž a v jeho statku byl každý vždy upřímně vítán. On zemřel jako poslední ze čtyř bratrů Prusíků, narozených ve Výrově "u Boudů". Dožil se 82 let. Žil spokojeně na výměnku přes třicet let, když na usedlosti hospodařil samostatně již jeho prvorozený syn Vojtěch. Matěj Prusík zemřel na marasmus 17.10.1900.

Nejstarší syn Matěje a Anny byl Vojtěch Prusík, narozený 11.4.1847. Zemřel v Hodyni 31.12.1924. Stal se dědicem gruntu. - Další byl Josef narozený 20.3.1849. Ve svých dvaceti letech se vystěhoval do Ameriky, založil tam četnou rodinu a zemřel 4.8.1927. Na své farmě u Shawano ve státě Wisconsin v USA dokončil svůj život. Do své vlasti se již nikdy nevrátil.
Třetí syn byl Václav. Narodil se 13.8.1853, usadil se v blízkých Kozojedech a zemřel tam v krásném věku 90 let 28.7.1943. - Čtvrté dítě Matěje a Anny byl František Prusík. Narodil se 14.3.1857, usadil se nakonec v Lounech, kde byl skladníkem v cukrovaru a tam zemřel 1.8.1941. Poslední byl Jan Prusík, nar. 25.5.1859. Byl u finanční stráže a působil dlouho v Hrádku nad Nisou a zvláště v Königshahnu / Královec/ u Žacléře. Zemřel v Praze u svého syna 26.10.1937.

Prvním synem jak jsme již uvedli, byl Vojtěch Prusík. Narodil se na statku v Hodyni č. 17 dne 11.4.1847. Vystudoval šest tříd gymnasia v Plzni, ale když jeho maminka Anna roz. Fakanová tak brzy zemřela, studia svá již nedokončil a vrátil se domů, kde převzal po otci usedlost. Jeho otec Matěj se již znovu neoženil. Vojtěch Prusík byl velmi inteligenstním sedlákem. Dlouho byl starostou obce Hodyně, také jeden čas byl členem Okresního výboru v Kralovicích. Po velké přírodní katastrofě v devadesátých letech minulého století, která také téměř zničila celou úrodu v Hodyni, byl vyslán s jinými delegáty z okolních obcí k císaři do Vídně, s prosbou o pomoc. Protože dovedl německy, stal se tam mluvčím této deputace. Rád citoval výrok císaře Františka Josefa I. , který mu při odchodu od audience řekl česky: "Ti s Pohemajá Ti pudu napomocen". - Vojtěch Prusík podporoval rád vše nové co se uvádělo v hospodaření, ať to bylo hnojení, nové nářadí či stroje. Jako již před tím jeho strýc Václav Prusík ve Výrově začal sekati obilí kosou místo srpem, i on šel příkladem vstříc v Hodyni. Jako ve Výrově byli zpočátku nedůvěřiví, tak i v Hodyni následovali ostatní zeměděLci Vojtěchova příkladu až za rok po něm.
Vojtěch Prusík vyvolil si za družku svého života Annu Jánskou z Dřevce. Narodila se tam 28.1.1851, ale tak jako Vojtěchova maminka Anna i jeho manželka Anna zemřela poměrně mladá. Bylo jí 41 let když zemřela v Hodyni na zánět pobřišnice 24.1.1892. Vojtěch se svou ženou měli dvanáct dětí. Dospělo jich sedm. Měli tři dcerky se jménem Marie, které zemřely v dětství a teprve čtvrtá, pokřtěná tímto jménem, dospěla. Také jejich dvojčata Cyril a Anna, zemřela, když jim byl jeden rok. Vojtěch Prusík oženil se začátkem XX. století znovu a to s Marií Štěpánovou ze Dřevce. Toto manželství již bylo bezdětné. Marie Prusíková, druhá žena Vojtěchova, zemřela v Hodyni 4.12.1939.
Usedlost č. 13, která patřila rodině Fakanů a odkud pocházela žena Matěje Prusíka, byla v roce 1871 prodána

kováři Janu Kožíškovi za 1170 zlatých , ale jen s částí pozemků. Ostatní pole a louky přešly na Vojtěcha Prusíka, takže tím si zvětšil výměru . Po smrti své matky vyplatil Vojtěch Prusík každému bratru a nebo zaručil jim podíly po 200 zlatých. První podíl vybral hotově jeho bratr Josef , který emigroval do Ameriky. Vojtěch Prusík byl v Hodyni vážený a oblíbený a to nejen proto, že býval starostou , ale i pro svou dobrosrdečnou a pohostinnou povahu. Zemřel na výměnku na zápal plic dne 31.12.1924.

Vojtěch Prusík se svou ženou Annou měl těchto sedm dětí: Nejstarší byla dcera Františka nar.7.4.1870. Ta se stala dědičkou usedlosti č. 17 , kde se odedávna říkalo "u Laibů" a v roce 1912 zakoupila se svým mužem Františkem Hanzlíčkem, rodákem z Obory u Kaznějova , pěkný dvůr Machkův, a ten také později předala svému bratru Vojtěchovi. Manželství Františky Hanzlíčkové, roz. Prusíkové bylo bezdětné. Její muž byl sice bystrým, sčetlým člověkem, ale hospodář to nebyl vynikající. Hlavní tíhu nesla jeho žena. Františka Hanzlíčková zemřela 27.1.1938. Druhé dítě, které dospělo, byl syn Václav. Narodil se 6.12.1873, stal se strojvůdcem na dráze, mnoho let byl usazen v Plzni a zemřel v Třemošné 3.3.1938. Třetí byla Anežka , provdaná Kasalová. Narodila se 1.3.1878 a zemřela 24.7.1928 v Praze. Druhým synem Vojtěcha Prusíka z Hodyně byl Josef. Narodil se 30.10.1879, působil jako úředník u dráhy a zemřel tragicky v květnu 1945 blíže Walczu v nynějším Polsku, když již věznice v Golnowě , kde byl zavřen, byla osvobozena. - Další byl František Prusík, narozený 23.8.1881 v Hodyni, byl majitelem drogerie a zemřel v Hodyni, kde se usadil ke konci života 31.12.1959. Šestým dítětem Vojtěcha Prusíka z Hodyně byl syn Vojtěch. Narodil se 21.3. 1888, hospodařil po své sestře Františce Hanzlíčkové v Hodyni a zemřel 18.8.1948. - Poslední je dcera Marie, narozená 22.9.1890. Poprvé provdala se za učitele Ladislava Vodáka. Vzala si ho v roce 1914 , ale po deseti letech bylo toto manželství rozloučeno. Žila s ním v Čivicích a Kožlanech. V roce 1930 se znovu provdala za úředníka drah Františka Bílka a nyní jako vdova žije v Praze 7. Na Maninách č. 32. Delší čas žila také u své sestry Anežky, provdané Kasalové, kterou také ošetřovala do její předčasné smrti. K Marii Bílkové, roz. Prusíkové, která zůstala bezdětná, obracejí se často s důvěrou četní její synovci a neteře i další jejich potomci, jako k poslednímu členu rodiny Vojtěcha Prusíka z Hodyně. Žemlička 31./VII 1974.

Prvním synem Vojtěcha Prusíka a Anny roz. Jánské v Hodyni, který dospěl, byl Václav. Narodil se 6.12.1873. Studoval krátce na gymnasiu v Klatovech. Tam však prováděl všelijaké nedobré kousky. Prodal, ačkoliv nouzí netrpěl, jako student, peřinu. A když se ukázalo, že soustavné učení a vysedávání ve škole se mu nelíbí byl dán na učení zámečnictví. Toto řemeslo si velmi oblíbil a stal se později velmi schopným strojvůdcem drah. Prvním jeho působištěm byly Karlovy Vary. Pak byl přeložen do Rakovníka a největší část života strávil v Plzni. Vzal si za manželku Marii

Němcovou , nar. 25.3.1882 v Plzni, Měli pět dětí. Václav Prusík zemřel ve své vilce v Třemošné, kde žil na pensi, 3.3.1938 a byl pochován v Plzni.Jeho žena Marie přežila ho jen o rok, zemřela v Třemošné 21.6.1939.
Nejstarší dítě Václava Prusíka a Marie, byla dcera Milada. Narodila se v Karlových Varech 19.7.1900. Několik let žila také v Praze a později provdala se za obchodníka, Václava Langa a bydlí dnes v Plzni, Divadelní 4. Milada Langová, rozená Prusíková má čtyři děti. Její syn Václav Lang narodil se 16.10.1926 je stavebním technikem a bydlí v Plzni, Škrétova 43. Má dvě děti.Dcera Libuše nar. 19.12.1952 a synek Václav nar.24.5.1961. Druhá byla dcera Marie, nar. 22.9. 1927. Její dcera Alena Langová je nemanželská. Narodila se 19.12.1949.
Marie Langová provdala se pak jako Bobková a měla ještě další dvě dcerky. Jindřiška Bobková narodila se 21.11. 1954 a Marie Bobková narodila se 22.2.1956. Jejich maminka Marie Bobková zemřela mladá na rakovinu 1.7.1956. Sirotků ujala se obětavě babička s dědečkem a vychovali je.-Další je dcera Milada, provdaná Martínková. Narodila se 28.10.1934 , je zdravotní sestrou a je bezdětná. Bydlí v Plzni, Tomanova 5 a zvláště ona stará se obětavě o děti své předčasně zemřelé sestry Marie. - Posledním dítětem Milady Langové je dcera Josefa. Narodila se 5,3.1939.Bydlí v Plzni, Kollárova č. 5.Má synka Václava Zunu, jak je jeho matka provdaná. Narodil se 8.2.1959.
Dalším synem strojvůdce Václava Prusíka rodáka z Hodyně byl Václav. Narodil se v Plzni 1.4.1902, byl šoférem pošty v Praze, ale brzy onemocněl a zemřel na souchotiny v mladém věku 24 let , 1.4.1926. Je pochován v Plzni. Další byl syn Ervín Prusík. Narodil se 20.8.1904 v Rakovníce. Vyučil se drogistou u svého strýce Františka Prusíka, měl pak svou drogerii v Chůdenicích u Klatov a v Plzni , ale v tomto podnikání se mu příliš nedařilo. Naposledy byl spolumajitelem továrny na mýdlo v Praze - Libni pod firmou Prusík a spol., ale ani zde neuspěl. Jeho manželkou se stala Marie Jirásková, narozená 18.5. 1903. Ervín Prusík zemřel v mladém věku 38 let , 5.července 1942 a je pohřben v Plzni.Vdova po něm, Marie Prusíková, bydlí v Praze- Košířích, Holečkova 52. Ervín se svou ženou Marií měli spolu jediného syna, Ervína. Narodil se 11.5.1934 v Plzni. Měl v sobě talent na cizí jazyky, ale nemohl se stále uchytiti na místě, kde by mohl uplatniti své schopnosti. Nějaký čas byl zaměstnán jako mechanik , ale to ho nebavilo. Toužil po světě. Jednoho dne v roce 1953 odešel ještě s několika kamarády ilegálně přes hranice do Rakouska a odtud dostal se po svízelném putování nakonec do USA. Počátky tam měl těžké, jako snad každý, ale nyní se tam již velmi dobře uplatnil jako úředník v pojišťovně a současně jako výpočtový technik v jednom průmyslovém podniku. Bydlí v New Yorku v Newfoundland, Hillside Court New Jersey . Jeho man-

želkou je Francouzka roz.Monika Guiffantová 21.8.1931 v Brestu v Bretani. Ervín a Monika nemají zatím děti. Monika pracuje také jako úřednice . S Ervínem postavili si pěkný domek na sever od New Yorku v lesnatém a jezernatém kraji u Wanda-lake.Z kamarádů, kteří s Ervínem kdysi opustili svou vlast,žije ještě pouze jeden jako Ervín v USA. Ostatní jsou roztroušeni jinde po světě. --
Další dítě Václava Prusíka, rodáka z Hodyně, je syn Karel. Narodil se 8.9.1907, v Plzni. Vyučil se v koloniálním obchodě, také kdysi u známé velké pražské lahůdkářské firmy Dřevo. Kratší dobu měl v tomto oboru i svůj podnik. Naposledy byl revisorem Krajské správy restaurací a jídelen v Plzni.Za manželku vzal si Hermu Echtnerovou, která se narodila 27.3.1911 v Nýřanech u Plzně. Karel Prusík se svou ženou Hermou mají dvě děti. Bydlí v Plzni,Zámečnická 32, Jejich syn Václav Prusík narodil se 28.9.1933, vyučil se fotografem a v tomto oboru je stále zaměstán v Plzni. Jeho manželkou je Jitka Hoblová, nar. 12.10.1936 ve Starém Plzenci.Tam také manželé bydlí, v Nerudově ulici 766. Mají dvě děti.Syn Václav Prusík nar.27.12.1960 a dcerka Jitka narozená 8.5.1964. Václav Prusík patří k těm mladým lidem u nichž to není zdaleka pravidlem, kteří se mimořádně zajímají o historii rodu, k němuž patří. Je vždy velmi ochotným pomocníkem v tomto našem historickém díle.- Dcera Karla Prusíka, Jana provd.Kudrová, narodila se 25.1.1940 v Plzni, má za manžela technika Josefa Kudru. Bydlí v Plzni, Čermákova 62. Mají spolu syna Pavla, narozeného 22.5.1964.
Posledním dítětem strojvůdce Václava Prusíka, je dcera Jarmila. Narodila se v Plzni 7.3.1910 a provdala se za úředníka drah, Jaromíra Fialu. Bydlí v Plzni,Čechurově, Zelenohorská 71. Má dvě dcery.Jarmila nar.21.9.1936 je provdaná za důstojníka Pytlíka v Plzni,kde bydlí Na Slovanech, Šeříkova 30. Má dceru Ivanu nar. 25.6.1959.
Druhá dcera Jarmily Prusíkové, provdané Fialové je Vlasta-Narodila se 21.12.1939 a provdala se za technika Škodovky, Kokošku. Bydlí v Plzni-Letné,Partyzánská č. 2. Vlasta Kokošková má dva synky. Karel nar. 9.11.1963 a Petr nar. 20.12.1964.

Druhou dcerou Vojtěcha Prusíka a Anny v Hodyni byla Anežka. Narodila se 1.3.1878 . Provdala se za poštovního zřízence Josefa Kasala, který se narodil v r. 1864 ve Skořicích na Rokycansku. Usadili se spolu v Plzni a Anežka tak neměla příliš daleko do svého rodiště, Hodyně- Vždyť tam žil její tatínek ještě řadu let. Když její sestra Františka, provdaná Hanzlíčková zakoupila novou, lepší usedlost v Hodyni,zachránila Anežka Kasalová svoje rodiště , usedlost č. 17 v Hodyni, před tím, aby nepřišlo do cizích rukou. Statek,na němž se usadil v roce 1843 Matěj Prusík z Výrova,koupili v roce 1912 , Kasalovi. Anežka Kasalová se svým mužem Josefem měli jediného syna Jaromíra. Ten se narodil 9.2.1899, vystudoval na plzeňské reálce a na pražské technice, elektrotechniku. Kratší čas působil ve Škodovce, ale pak až do důchodu byl zaměstnán v technickém referátě u pražské obce. Potomků po sobě nezanechal.

Se svou ženou Julií, dcerou sochaře Piccardta, bydlili dlouho ve svém domě na Smíchově,U Nikolajky, a nyní po jeho prodeji bydlí na Smíchově, Nádražní 50. Jaromír Kasal lnul vždy k rodišti své matky, Hodyni a vůbec k celému rodu Prusíků . Jeho matka Anežka Kasalová, roz. Prusíková, žila se svým mužem několik let v Krušovicích u Rakovníka , kde otec inženýra Jaromíra Kasala byl poštmistrem. Anežka zemřela v Praze ve svých padesáti letech. Bylo to 24.7.1928 a je pochována na Malvazinkách. Její muž ji přežil o dvě leta.

Dalším dítětem Vojtěcha Prusíka z Hodyně byl syn Josef. Narodil se 30.10.1879 v Hodyni. Dostal se brzy k železnici a jeho prvním místem byly v roce 1904 , Klatovy . Pak se dostal do Brodu nad Lesy,kde byl na nádraží až do roku 1930.Postavil si později pěknou vilku v Klatovech, Pod Hůrkou, a odešel tam na pensi. Měl za manželku Barboru, roz. Rádlovou, naroz. 23.10.1883 ze Štěnovic u Plzně. Ta zemřela v Klatovech 17.4.1952, Josef Prusík, jak se mu v rodině říkalo "signál" byl zatčen v roce 1944, odsouzen na jedenáct půl roku pro pobuřující řeči proti Hitlerovi a vězněn v Golnowě u Štětína v Německu. Tam se sice dočkal osvobození v roce 1945 , ale při návratu do vlasti v květnu toho roku záhadně mizí jeho stopa. Podle svědků byl naposledy viděn u městečka Deutsche Krone v bývalých východních Prusích , dnes u Walcze v Polsku. Do vlasti se tedy již nevrátil. Bylo mu 66 let.

Josef Prusík se svou ženou Barborou měli jedinou dceru, Libuši. Narodila se 4.11.1922 v Praze. Je dnes úřednicí na nádraží v Klatovech . Bydlí ve vilce, kterou postavili její rodiče v Klatovech , ul.čs.tankistů č.364. Libuše, která se také vždy hlásí ke svému rodu, je dosud svobodná.

Pátým dítětem Vojtěcha Prusíka z Hodyně byl syn František. Narodil se 23.8.1881.Studoval krátce na gymnasiu v Klatovech, ale brzy se ukázalo, že nemá do studia mnoho chutí. Vyučil se pak v drogerii a svou velkou pílí a sympatickým vystupováním domohl se pěkného postavení. Měl svou vlastní, dosti velkou drogerii v Praze - Radlicích.Jeden čas měl ještě filiální drogerii v Radotíně. Za řadu let odchoval ve svém podniku mnoho drogistů, kteří na něj rádi vzpomínali a dobře se v životě uplatnili s Prusíkovou školou. František Prusík byl hodně let členem ředitelství Občanské záložny na Smíchově. Od roku 1913 byl také členem obecního zastupitelstva na Smíchově , a to za bývalou stranou národně demokratickou. Na smíchovské radnici věnoval se zejména sociálním otázkám a chudinské péči a také v tomto směru vykonal mnoho pro ty nepotřebnější.Z jeho popudu byla také vybudována lávka pro pěší nad smíchovským nádražím.
Jeho ženou byla Anna Grünwaldová nar. 18.2.1876 v Jesenici u Prahy. Toto manželství zůstalo však bezdětné.František Prusík postavil si v pozdějším věku ve svém rodišti v Hodyni vilku na pozemku již zlikvidovaného statku č.17, kde se narodil.Ke svému domovu se vždy rád vracel a proto bylo vždy jeho touhou, aby tam ztrávil konec svého života.

Konec jeho života nebyl utěšený, neboť jako statisíce živnostníků po druhé světové válce, zůstal bez peněz téměř [illegible] velmi skromně. Jeho žena Anna zemřela v Hodyni 12.11.1950. Shodou osudu zemřel František Prusík přesně za čtvrt století po svém otci, také na Silvestra a to 31.12.1959 v nemocnici v Plzni.

Posledním synem Vojtěcha Prusíka a Anny roz. Jánské, byl Vojtěch. Narodil se 21.3.1888 v Hodyni. Vojtěch Prusík užil do sytosti vojny. Přožil anexi Bosny a Hercegoviny v roce 1908 a pak byl v první světové válce na italské frontě. Tam utrpěl značná poranění, zvláště rukou. V roce 1921 se oženil s Leontýnou Konopáskovou z Hodyně, roz.12.10.1892. Brzy pak předala mu sestra Františka Hanzlíčková statek, kde Vojtěch Prusík dobře hospodařil. Ještě však za svého života jej prodal. Z tohoto manželství narodily se dvě dcery. Vlasta nar.5.2. 1922 provdala se za úředníka města Plzně Jana Fialu. Bydlí v Plzni, Čechurově, Lomená 20. Mají dvě děti. Syn Jan Fiala nar. 4.2.1943 má dcerku Janu nar. 3.9.1967, dcera Vlasta provdaná Herinková nar. 27.3.1946 má dceru Evu nar .28.9.1967. Všichni bydlí v téže vilce až na Jana. Druhá dcera je Miluška, která se narodila 11.3.1925 v Hodyni a provdala se do Výrova č. 1.za sedláka Václava Vopata.Mají dvě děti.Dcera Miroslava nar. 5.11.1946 je provdaná Rodová a bydlí dnes ve vilce svého prastrýce Františka Prusíka, v Hodyni. Má dcerku Miroslavu, nar. 12.4.1967. Syn Václav Vopat je narozen 16.2.1955. Vojtěch Prusík, žijící již na odpočinku, jehož však dlouho neužil, zemřel 18.srpna 1948. Byl pochován na kralovickém hřbitově. Vdova po něm, Leontýna Prusíková zemřela 10.3.1965.

První Prusík usedlíkem v Novém světě.

Druhým synem Matěje Prusíka a Anny roz. Fakanové v Hodyni byl Josef. Narodil se 20.3.1849. Až do svých dvaceti let pomáhal doma v hospodářství a když bylo rozhodnuto, že dědicem gruntu stane se prvorozený Vojtěch, uvažovalo se co počít s Josefem. Jeho matka tehdy již byla po smrti, grunt mu nebyl určen a po prusko-rakouské válce 1866,doby byly stále neklidné. V těch časech odjíždělo do Ameriky mnoho Čechů i z Kralovicka. A tu se **rozhodl Josef Prusík, že také bude hledat své štěstí za mořem. Začátkem roku 1869 rozloučil se se svými drahými a rodnou vesnicí a opustil vlast navždy.**
Počátkem února 1869 dojel do New Yorku a odtud se později dostal do přístavu Green Bay ve státě Wisconsin. Tam žil několik let a všelijak si vydělával na živobytí. Poznal tam také svou budoucí ženu Kateřinu.Narodila se 17.9.1858 jako Janková, také v Čechách.Její matka byla porodní babičkou a také ona se tomu naučila a to jí bylo velice užitečné, když později žila na americkém venkově se svým mužem a lékař byl nekonečně daleko.
Za několik let odjel pak Josef Prusík se svou ženou Kateřinou do blízkosti městečka Shawano v témže státě. Tam se nakonec usadili na své farmě a hospodařili přes padesát let. Josef Prusík vždy rád vzpomínal, jako

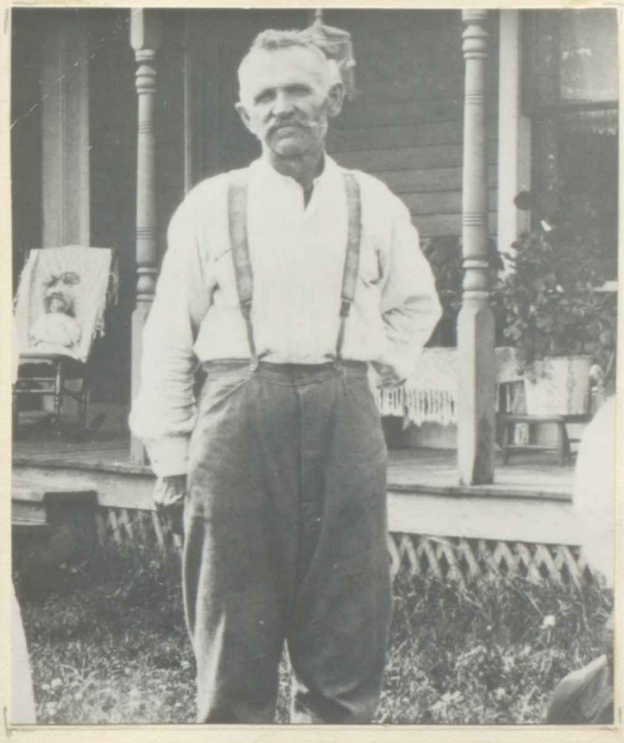

Josef Prusík z Hodyně, usazený jako první Prusík v USA v roce 1869.
(1849 - 1927)

Město Shawano ve státě Wisconsin v USA, kde žijí potomci Josefa Prusíka, rodáka z Hodyně.

ostatně všichni krajané američtí, a se svými bratry si až do konce života dopisovali. Byl to velký katolík a když po první světové válce jeho starší bratr Vojtěch , přestoupil k církvi československé, ostře mu to vytýkal. Nikdo z jeho tří dětí , které dospěly, nechtěl však farmařit. Když již tato práce Josefa a Kateřinu neobčejně zmáhala, prodal Josef svou farmu blízko Shawano a žil asi jen dva roky na odpočinku. Zemřel 4.8.1927. Jeho žena Kateřina ho přežila o 20 let, zemřela u jedné ze svých dcer 16.11.1947.
Josef Prusík a Kateřina, roz.Janková měli spolu šest dětí. Čeněk a Otylie zemřeli velmi záhy a Arnošt Prusík zemřel , když mu byly čtyři leta. Jediným jeho synem, který dospěl, byl Adolf. Narodil se 5.12.1881 , pracoval v papírnách a žije dnes v Shawano na odpočinku, jako dnes nejstarší žijící Prusík na světě. - Dcera Ema narodila se 25.10.1892 , provdala se za strojníka Jiřího Boehlera a žije ve městě Milwaukee ve státě Wisconsin. Druhá dcera Josefa Prusíka, Kateřina nar.25.11.1895 provdala se za elektrotechnika Karla Radtkeho . Jako vdova žije dnes v Shawano. O osudech celé této rodiny povíme si nyní více.

Syn Josefa Prusíka, Adolf, přestože se narodil na farmě a od mládí musil pracovati na polích, neměl žádné chuti, trvale zakotviti v zemědělství. Stát Wisconsin je velmi lesnatý a tamní papírny skýtaly proto mnoho pracovních příležitostí a té také Adolf využil.Stal se dělníkem jedné takové papírny , po celý život tam jako dělník pracoval . Narodil se 5.12,1881.a patří dnes mezi nejstarší osoby na světě s tímto jménem. Jiný Prusík, který by byl starší, není zatím jinde ve světě znám. Jeho manželkou stala se žena českého původu? Otylie roz. Tatovská.Narodila se v Čechách 14.12.1883. Adolf Prusík s Otylií měli spolu jednu dceru a čtyři syny. Všichni synové mají potomky se jménem Prusík , takže i za "velkou louží" žijí dnes četní členové našeho rodu po meči i po přeslici. Jméno Prusík rozmnožili v odnoži Hodyně větve výrovské co nejvydatněji. - Adolf Prusík zemřel 4. července 1969.
Adolf Prusík se svou ženou Otylií žijí na odpočinku v Shawano, Maurer Street ve státě Wisconsin na severu USA,

Nejstarším dítětem Adolfa Prusíka v USA je dcera Evelyn. Narodila se 29.9.1908 a byla dvakráte provdána, ne však šťastně. Vždy bylo její manželství rozvedeno z viny manželovy. Dnes je Evelyn zaměstnána v hotelu Green Bay, Wisconsin a tam bydlí s dcerou Georgette v ulici Main Stret, 328. Evelyn Prusíková byla po prvé provdána Schenková, Z tohoto manželství se jí narodili čtyři synové. Všichni pracují jako kvalifikovaní dělníci t.zv.černého řemesla v různých továrnách ve státě Wisconsin. Nejstarší je Elmer Schenk. Narodil se 27.4.1926 a bydlí v Green Bay 2744,Whipponwill Drive.Má dvě děti. Jsou to Reyne Anna Schenková nar.12.3.1951 a syn Robert nar.1.4.1949. Druhým synem Evelyn roz. Prusíkové je Lyle Schenk nar.7.12.1927. Bydlí ve městě Milwaukee , 17345 , 65th Street.Má, jako

jeho bratr Elmer také dvě děti, Jsou to chlapci, Alan nar. 15.4.1960 a Glenn Schenk, nar.10.7.1956. Třetí je Dale Schenk. Narodil se 30.3.1930, a má pouze jednoho synka. Je to Michal, nar.v březnu 1955. Posledním dítětem z prvního manželství Evelyn Prusíkové je syn Eduard Schenk. Narodil se 5.7.1936 a zvláště on se hrdě hlásí k českému původu své maminky. Eduard má tři děti. Jsou to synové Daniel Schenk naroz.17.9.1962 a Štěpán nar. 5.10.1960 a dcera Stacy Sue Schenková nar,10.4.1964. Děti bydlí se svými rodiči v pěkném vlastním domku v Green Bay54301,2634,Oakwood Drive. Green Bay je přístavní město a bydlí tam a~~bydlí tam~~ jak jeho matka,tak i bratr Elmer a sestra Georgette. Jeho bratři Lyle a Dale Schenkovi bydlí v městě Milwaukee . Adresa Dale Schenka je Milwaukee 6101 - West Plainfield.
Podruhé byla Evelyn Prusíková provdaná jako Schefdorová. Ani toto manželství se nevydařilo , otec se o rodinu nestaral a více pil. Proto bylo manželství rozvedeno. Narodila se z něho dcera Georgette 1.11.1944, která bydlí s matkou v Green Bay, v místě, kde poprvé pracoval jejich děd a praděd Josef Prusík, když přijel téměř před sto lety do Ameriky.

Druhým dítětem Adolfa Prusíka byl syn Josef. Narodil se 11.5.1911. Vzpomíná, jak jako chlapec až do svých patnácti let pomáhal vždy ve volných chvílích na farmě svého dědečka. Vybíral tam kamení z polí. Svého dědečka miloval. Někdy se prý špatně dorozumívali, děd se nikdy nenaučil mluvit dobře anglicky a on zase již nerozuměl dobře rodné řeči svých předků, češtině. - Josef Prusík stal se soustružníkem dřeva a kvalifikovaným dělníkem ve výrobě chladících zařízení. Jeho koníčkem je chov norků a se společníkem má dosti velký chov těchto vzácných kožešinných zvířat. - Oženil se s Lucií roz.Olssonovou, která se narodila 19.1.1912 v Norsku. Měli spolu dvě děti. Manželství bylo však po několika letech rozvedeno, a Lucie pak ještě jednou rozvedená ponechala si jméno Prusíková a žije dnes se svou dcerouGlorian. Josef Prusík bydlí v Shawano 918, East Lieg Avenue.-
Glorian se narodila 3.6.1935 a provdala se za mechanika Meyera. Bydlí v Shawano,922,South River Street. Mají synka Michala naroz.3.8.1956. - Druhé dítě byl syn Ronald Prusík, Bohužel byl. Narodil se 19.4.1942 a studoval na universitě v Madison farmacii a byl opravdu velmi nadějným členem našeho rodu. Otec mu koupil auto značky Jaguar a při jízdě s ním se brzy zabil, blízko Shawano dne 3.9.1961. Bylo mu tedy pouze 19.let. Zemřel svobodný. Josef Prusík, žijící dnes jako samotář, těžce nese ztrátu svého jediného syna.

Dalším synem Adolfa Prusíka v USA je Bernard. Narodil se 30.11.1912 , vystudoval ekonomiku a stal se úspěšným úředníkem. Bydlí ve Shawano jako jeho rodiče, v Arlington Street ,305. Jeho manželka je skotsko-německého původu. Je to Jana roz. Kupská. narodila se 30.9.1919. Bernard Prusík nejvydatněji pomohl sehnáním všech možných jmen

a dat potomků hodyňského rodáka Josefa Prusíka, emigranta do USA. Se svou manželkou mají dva syny. První je syn Bernard. Je elektrosvářečem a bydlí dnes v městě Appleton , Wisconsin, kde má svůj domek. Adresa jeho je tam Route 5, Box 234 A. - Bernard Prusík mladší sloužil jako voják v Koreji a jinde. Jeho žena je holandského původu, Mary van Hoof naroz.17.9. 1943. Bernard se narodil 12.4.1940. Mají spolu dvě děti. Dcerka Lisa Prusíková je narozená 3.3.1965 , synek Daniel 9.3.1966. Bernard Prusík mladší je náruživým a velmi úspěšným hráčem basketballu a Bernard starší, zase vášnivým nimrodem. - Druhým synem Bernarda staršího je Dennis. Narodil se 22.8.1949 a je studentem.

Třetím synem Adolfa Prusíka je Norman. Narodil se 17.6.1916. Oženil se s Genevieve roz.Peebles 3.1.1921, která je irsko-skotského původu. Bydlí v Shawano 29, East Highway. Norman Prusík se svou ženou měli dlouho restauraci v Shawano, které má asi 7.000 obyvatel. Nyní, po prodeji tohoto podniku, je zaměstnancem mlékárny. Jeho velkou láskou je malířství. Již několikráte pořádal i výstavu svých obrazů s úspěchem. Norman má tři děti. Nejstarší je dcera Judita nar.29.12.1940, provdaná v Shawano jako Guetschowová. Bydlí tam ve West Richmond Street. Má dvě děti. Dcera Julie Lynn Guetschowová je narozena 1.2.1961 a syn Wayne Kenneth 28.10.1963. Druhým dítětem Normana je syn Kenneth Prusík. Narodil se 28.3.1943, studoval na universitě v Madison, ale brzy se rozhodl, že vstoupí do katolického řádu v městě De Soto na řece Missisipi. Tam pobyl několik let. Nyní pracuje v hotelu v městě Green Bay. Je svobodný a zdá se, že se neníní vůbec oženit. - Třetí je dcera Linda Prusíková. Narodila se 9.7.1952.

Posledním synem Adolfa Prusíka a jeho ženy Otylie je Elmo Prusík. Narodil se 30.9.1923. Je soustružníkem a bydlí v městě Hartford u Milwaukee, Wheelock Avenue 742. Jeho ženou je Geraldina Acettová, narozená 5.4.1929 v Italii. Mají spolu dvě děti. První je dcerka Kateřina, naroz.23.4.1952 , druhý je synek Alan Prusík, nar.17.3. 1958.
To je tedy výčet všech potomků Adolfa Prusíka , nejstaršího, žijícího Prusíka na světě. Jméno Prusík přetrvává tedy po něm v dosti početném stavu, i když jeden, Ronald, v tak mladém věku tragicky ukončil svůj život.

Druhým dítětem, které dospělo manželům Josefu a Kateřině Prusíkovým na farmě Waukechon, nedaleko městečka Shawano, byla dcera Emma. Narodila se tam 25.10.1892 a provdala se za strojníka Jiřího Boehlera, německo-polského původu. Emma často s láskou vzpomíná na své rodiče. Nejdříve bydleli v domku z drnů, škola, lékař - daleko- nikde. Později však, když se americký venkov již zcivilisoval a přibývalo usedlíků, mohla se už dostati do škol. Rodiče nikdy na jejím vzdělání nešetřili. Naučila se i hře na kla-

vír a zpěvu a zpívávala při bohoslužbávh v kostele. Emma Boehlerová, rozená Prusíková žije se svým mužem pensistou v městě Milwaukee ve státě Wisconsin , 4481 44th Street . Emma má tři děti. Jsou to : syn Jiří Boehler narozený 8.7.1922,Je úředníkem v loďařské společnosti . Bydlí také v Milwaukee 3871,56th Street. Předměsti Milwaukee, kde žije , je Greenfield. Má dvě děti, syna Ronalda nar,7.6.1949 a Rusela nar.22.4.1955. - Druhým dítětem Emmy Boehlerové, roz. Prusíkové je dcera Dorota. Narodila se 11.10.1925 a provdala se za kovodělníka Waltera Bomberaa.Žijí spolu také v Milwaukee ,3/4 milionovém městě na severu USA. Adresa je 3314, 91th Street. Mají dvě děti. Dcera Marie je narozena 3.10.1950 a druhá Diana Louisa nar. 26.12.1961. - Třetím dítětem Emmy Boehlerové dcery hodyňského rodáka Josefa Prusíka, je dcera Bernica. Nejdříve se provdala za úředníka Franka a po jeho brzké smrti za dělníka Edenhofera.Narodila se 9.3.1927. Z prvního manželství má dvě děti. Syn James /Jakub/ Frank narodil se 16.12.1950 a druhý syn Jan Frank v roce 1953. Z druhého manželství narodila se dcerka Zuzana Edenhoferová 7.2.1963. Bydlí v Milwaukee, 3127, 80 th Street.Bernice pracuje v kanceláři.

Třetím dítětem Josefa a Kateřiny Prusíkových byla dcera Kateřina.Narodila se na farmě svých rodičů u Shawano 25. 11.1895. Provdala se v roce 1918 za elektrotechnika Karla Radtkeho, který v mládí žil v Kalifornii. Později vybudoval si Karel Radtke pěkný samostatný , elektrotechnický podnik v Shawano. Byl to vážený a oblíbený, velmi pobožný člověk. Kateřina , vdova po něm, bydlí v Shawano 201, Richmond Street ve svém pěkném domku se zahrádkou. I ona ráda s vděkem vzpomíná na svůj český původ a své rodiče. Bohužel , ani ona ani její sestra a bratr již češtinu příliš neovládají a tím méně jejich potomci. Kateřina Radtkeová, rozená Prusíková, měla jako její sestra Emma , také čtyři děti.
Nejstarší syn Kateřiny , Karel Radtke narodil se 20.6.1918 a zdědil podnik po svém otci. Má osm dětí . Nejstarší je Kenneth Radtke, nar. 9.6.1941, druhá je dcera Kateřina nar. 17.4.1943. Je provdána Zaddacková v městečku New London ve státě Wisconsin319, Wisconsin Avenue . Má synka Scotta nar.8.4.1963 - Další děti Karla Radtkeho jsou: syn Billy nar.18.1.1945, Tommy nar.16.2.1948 a Donny nar. 25.3.1949. Dcera Marie nar. 23.8.1950, Petr nar.23.6.1959 a poslední dcerka Karolina Radtkeová nar. 17.2.1961. Druhým synem Kateřiny Radtkeové narozené Prusíkové je Milton. Narodil se v Shawano 21.12.1926 , tam také bydlí a má dvě děti. Synek Richard nar.3.11.1959 a dcerka Eliška naroz.7.2.1962. Synek Michal zemřel jako tříletý. Dcera Kateřiny Radtkeové Beatrice nar.20.3.1933 provdala se za strojníka Bane. Bydlí s ním v městě Mineapolis na řece Missisipi, 5601, 12th Avenue.Mají spolu šest dětí.Je to syn Pavel nar.17.6.1955, dcera Juliana, nar.22.5.1956 a Marie nar.17.6.1957, pak zase syn Josef Bane nar.17.9. 1958,dcera Anna nar.22.4.1963 a konečně opět syn Tommy nar.23.10.1964.

Jak je z dosavadního přehledu vidět,rodí se v USA dětí hodně. Posledním dítětem Kateřiny Radtkeové , rozené Prusíkové je dcera Marie , narozená 10.2.1938. Je provdaná za veterináře Fischera. Mají dvě dcerky. Laura je narozena 16.1.1963 a Marie 4.9.1965.

To jsou tedy potomci Josefa Prusíka z Hodyně,který se odtamtud vystěhoval do Ameriky téměř před sto lety. Není jich málo, ať se jménem Prusík či s mnoha jinými. Je to celkem 70 lidí. Nikdo z nich již nezná řeč svých českých předků. Ke svému českému prapůvodu se však všichni hrdě hlásí.

Josef Prusík z Hodyně nebyl sice prvním Prusíkem, který se přeplavil přes Oceán, ale byl prvním členem našeho rodu, který se tam trvale usadil a zanechal po sobě četné potomky v Novém světě.

Třetím synem Matěje Prusíka a Anny roz. Fakanové v Hodyni, byl Václav. Narodil se 13.8.1853.Až do roku 1889 pomáhal doma na statku svému bratru Vojtěchovi,který po předčasně zemřelé jejich matce v roce 1867, převzal rodný grunt. Svou ženu našel si v blízkých Kozojedech. Byla to Josefa Smolíková nar. 28.2.1854 v Holovousech. Později se přestěhovala se svými rodiči z této vesnice do Kozojed č.35.
Grunt č. 18 a po přečíslování číslo 35 v Kozojedech,nazýval se kdysi"Adamovský". Již v roce 1686 hospodařil zde Jan Kotas. Zde působili Kotasové až do roku 1873. Poslední hospodář Martin Kotas pustil se v první polovině XIX.století do riskantního průmyslového podnikání. Tehdy se budovaly počátky průmyslu na Radnicku a zvláště v Břasech a to zlákalo i mnohé zemědělce, Bohatý žid Starck měl však mnohem víc peněžních prostředků, průbojnosti a bezohlednosti, takže brzy peníze, které vložili rolníci do nového podnikání přišly vniveč. Tehdy také Kotasové zadlužili svůj grunt, takže v roce 1838 syn Martina Kotasa , Jan, měl již pasiva na 2500.- zlatých a byl dán pod kuratelu. On a jeho tři sourozenci se vystěhovali do USA.
V usedlosti č. 35 v Kozojedech narodila se v roce 1826 Josefa Kotasová,která se provdala v roce 1843 za sedláka Václava Prusíka do Výrova. Její sestra Kateřina nar. 1837 žila pak již následkem dobrodružného podnikání svého otce ve stísněných poměrech . Proto, když se provdala za Jana Plačka z Rakolusek , raději se s ním vystěhovala do USA. Tam měli četnou rodinu a zvláště jeden jejich syn, Emil Plaček, stal se významným a úspěšným občanem a podnikatelem ve státě Nebrasce ve Spojených státech severoamerických. Další, Marie Kotasová byla provdána Kosová v Buckeu.
Když hospodářství Kotasů tak upadlo, zakoupil je Václav Prusík z Výrova, manžel Josefy Kotasové. Stalo se to 29.1.1873 a ještě ten rok na podzim 12.11.1873 povolil Václav Prusík z Výrova vklad vlastnického práva Smolíkům. Sem se tedy přiženil pak v roce 1889 Václav Prusík z Hodyně. Václav byl výborným hospodářem , dlouho byl starostou Kampeličky a sboru hasičů. Také jeho žena Jo-

sefa, roz. Smolíková byla velmi přičinlivá, Václav Prusík a Josefa měli tři děti. Nejstarší je dcera Marie narozená 24.2.1890. Byla nejdříve provdaná krátce jako Šourová, a později Šustová.
Druhý je syn Václav Prusík. Narodil se 26.7.1893, převzal grunt v Kozojedech a zemřel 7.11.1961.
Třetí dítě Václava Prusíka z Kozojed je Jaroslav. Narodil se 11.4.1897 a přiženil se do Bujesil č. 18.
Josefa Prusíková, roz. Smolíková zemřela 19.5.1921. Její muž Václav Prusík dosáhl vysokého věku a když mu chybělo 15 dnů do devadesáti let, zemřel v Kozojedech 28, července 1943. Byl tam pohřben za veliké účasti občanstva městečka i širokého okolí.

První dítě Václava Prusíka , rodáka z Hodyně a usazeného v Kozojedech , byla dcera Marie. Narodila se 24.2. 1890. Poprvé provdala se za řezníka Šouru z Plané. Toto manželství bylo krátké, když její muž tragicky zemřel. V roce 1927 se provdala po druhé za úředníka drah, Františka Šustu, tehdy již vdovce. Šusta měl z prvního manželství syna. Marii Šustové narodil se 13.2.1928 syn Václav. Marie Šustová ovdověla v době, kdy její syn studoval, ale přece jen s velkými obětmi se jí podařilo, aby Václav dokončil práva. Bydlí v Praze 7. Kostelní 24. Má synka Petra nar. 5.3.1954. Jeho matka Marie bydlela s ním, zemřela 29. března 1968.

Druhým dítětem Václava Prusíka z Kozojed byl syn Václav. Narodil se 26.7.1893 a po otci převzal rodný grunt č. 35. Za manželku vzal si velice přičinlivou ženu, rodačku z Kozojed, Boženu Volínovou, nar. 19.6.1901. Václav byl výborným hospodářem a v obci oblíben. Po sedm let byl starostou Kozojed , v letech 1922 až 1928 . Za jeho ery postavila se v obci měšťanská škola, zřídil se lékařský obvod, vystavěla cihelna a byl vybudován pomník padlým z první světové války. Ke konci života stal se zádumčivým a 7.11.1961 se doma oběsil. Jako poslední z celé obce, zapojil své hospodářství do JZD. Václav Prusík se svou ženou Boženou v Kozojedech , měli dvě děti. První je dcera Zdeňka nar. 12.10.1922 . Provdala se za kozojedského rodáka Rudolfa Špirka. Jeho rodiče měli v Kozojedech hostinec. Rudolf Špirk je dnes vedoucím pivovaru v Litoměřicích a tam také bydlí se svou ženou Zdenkou, Lidická ulice 15. Špirkovi mají dvě děti. Milan je narozen 2.9.1947 a dcerka Zdeňka Špirková je narozena 24.3. 1954. - Druhý je syn Václav Prusík . Narodil se v Kozojedech č. 35 dne 29.1.1928. Po svém otci převzal grunt a je členem JZD. Manželkou jeho je Alena roz. Helebrantová z Hlinců u Kralovic 8.1.1931. Václav Prusík s Alenou mají tři děti. Dcerka Alena je narozena 19.4.1958, syn Václav 16.9.1960 a nejmladší Libor je narozen 25.6.1964. Prusíkovi v Kozojedech jsou velmi přičinliví lidé, vystavěli si pěkné nové obytné stavení a v obci jsou oblíbeni tak, jako byl jejich děd i otec.

Třetím dítětem Václava Prusíka z Kozojed je syn Jaroslav Prusík narozený 11.4.1897. Jaroslav byl dosti dlouho doma . V roce 1929 přiženil se do Bujesil. Vzal si tam za

ženu Marii Mudrovou narozenou 24.4.1895. Mudrové tam měli hostinec a velmi slušné hospodářství,- Narodili se jim syn a dvě dcery. Nejstarší je Marie, narozená 16.6.1930. Je provdaná za Václava Malečka , dnes člena JZD , v Bujesilech č. 27. Mají tři chlapce. Vladimír Maleček je narozen 14.10.1952 a dvojčata Jaroslav a Václav nar. 23.8.1958. - Druhá dcera je Zdeňka. Narodila se 9.4.1932 a provdala se za Josefa Volína v Kostelci nad Mží č. 6 . Mají dvě dcerky, Zdeňku narozenou 1.9.1958 a Alenu narozenou 17.11.1959.Také oni jsou členy JZD. - Nejmladším dítětem Jaroslava Prusíka z Bujesil č. 18 je syn Václav. Narodil se 3.4. 1935.Oženil se s Věrou Šubrtovou nar. 14.6.1942 v Hlincích. Mají spolu dcerku Vendulku nar. 10.3.1964. Václav Prusík byl dlouhá skupinářem JZD. Má ještě dceru Danu nar.22.4, 1968.
Jaroslav Prusík usazený v Bujesilech , rodák z Kozojed, je velmi dobrosrdečný muž. Dlouho byl náčelníkem Sokola a členem místního národního výboru. Ještě nyní doma nezahálí.

Čtvrtým synem Matěje Prusíka z Hodyně byl František. Narodil se tam 14.3.1857. S podporou svého strýce, Blažeje Prusíka, vikáře u sv. Víta v Praze, vychodil dvouletou obchodní školu.Pak sloužil na vojně u dragounů v Klatovech. Byl při okupaci Bosny v roce 1878 a rád vyprávěl jak v třeskuté zimě o Hromnicích jel na koni z Klatov až do Bosny. Později ho osud zavál do Loun, kde dostal zaměstnání ve Walterově cukrovaru a tam se stal hlavním skladníkem.Manželkou jeho stala se Marie , roz.Fricová . Narodila se 16.11.1873 v Úlovicích u Loun. Její otec, rolník Josef Fric zanechal v pozdějším věku hospodaření, postavil v Lounech , Prokopově ulici č. 490 , jednopatrový domek , kde pak bydlil do smrti i se svou provdanou dcerou . František Prusík měl jediného syna Josefa. Ten se narodil 18.6.1895 v Lounech a byl úředníkem tamní spořitelny. Vzal si za manželku Marii Pišoftovou , dceru sedláka z Lenešic, narozenou 17.4.1907. František Prusík a s podivem, ani jeho syn Josef neudržovali však žádný těsný styk s rodinou Prusíků ani s rodištěm Hodyní.František Prusík zemřel v Lounech 1.8.1941 , bylo mu 84 let. Jeho žena Marie, i přes svou slabou tělesnou konstrukci a časté marodění, dožila se osmdesáti let. Zemřela 6.5.1953.
Josef Prusík se svou ženou Marií v Lounech měli dvě děti. Jeho syn Jiří Prusík narodil se 27.8.1935,stal se lesním inženýrem. Lásku k lesům a zvěři zdědil po svém otci, neboť jeho otec byl vášnivým nimrodem a dlouholetým členem mysliveckých spolků. Inženýr Jiří Prusík vzal si za manželku Helenu Fišerovou roz. 16.12. 1942 v Senkově u Loun. Bydlí spolu v Lounech, Prokopova ul.490 , ale dětí zatím nemají. Druhé dítě Josefa Prusíka a jeho ženy Marie, je dcera Jana. Narodila se 14.3.1939 , je provdaná za stavebního technika Josefa Dragouna , rodáka z Vrbičan. I tito manželé bydlí v domě svých rodičů- Prusíků. Jana Dragounová, roz.Pru-

síková má dva chlapce. Josef Dragoun nar. 28.8.1961 a Jiří narozený 11.7.1964. Jana Dragounová je úřednicí podniku Elektroporcelán v Lounech.-Josef Prusík zemřel náhle v Lounech 12.1.1960.Byl všude velmi oblíben.

Posledním synem Matěje Prusíka z Hodyně byl Jan. Narodil se 25.5.1859. I jemu, na cestě k lepší existenci pomáhal jeho strýc vikář Blažej Prusík.Když však mu škola příliš nešla, byl dán na učení do tiskárny. Vyučil se toto řemeslo, ale neprospívalo mu zdravotně. Pak se dostal k finanční stráži , sloužil v Hrádku nad Nisou, v Žitavě a v Oldřichově a nejdéle působil u pohraničního celního úřadu Königshahnu / Královci/ u Žacléře. Zde byl přes 22 let. Tam se také oženil s Němkou Bertou roz. Pietschovou nar. 16.5.1873, v Hrádku nad Nisou. Jan Prusík byl neobyčejně dobrosrdečný. K němu mohl přijíti kdykoliv kdokoli a byl přátelsky přijat a pohoštěn. Jeho žena Berta byla také hodná žena , ale češtině se nikdy pořádně nenaučila. Přesto však jejich syn Karel zůstal zachován českému národu. Nebývá tomu tak vždy, když matkou je Němka.Na rozdíl od svého bratra Františka, který žil v Lounech , Jan se rád a často stýkal se svými bratry i jinými členy rodu Prusíků a do Hodyně , svého rodiště vždy rád jezdil. Na pensi odešel do Chrastavy , v nemoci pak pobýval často v Praze u syna , kde zemřel 26.10.1937 a je pochován na hřbitově Malvazinky v Praze. Jeho manželka Berta zemřela tentýž rok , také v Praze, 31.8.1937.Jan Prusík, se svou ženou Bertou měli syna Karla. Narodil se 12.8.1898 v Žitavě . Dcerka Marta narodila se jim v Königshahnu, byla to roztomilá holčička, ale zemřela již ve věku pěti let. Karel Prusík vyučil se nejdříve záměčnictví. Za světové války byl u námořnictva.Po první světové válce vystudoval na městské technické škole v Děčíně a byl zaměstnán u různých podniků. Delší čas byl ve Škodovce, také u firmy Walter v Jinonicích, Telegrafii v Praze a nejdéle u Jednotného času v Praze a naposledy u firmy Navika. Byl mu propůjčen tovární titul inženýr. První jeho ženou byla Němka Marie Dörreová , nar. 11.7. 1901 v Děčíně. S tou se rozvedl.Druhou jeho ženou byla Anastazie Sejkorová naroz. 25.8.1896 v Újezdě u Nového Bydžova. Zemřela 19.8.1949 na rakovinu v Praze, Smíchově , U Nikolajky, kde až do smrti inž. Karel Prusík bydlel. Třetí jeho ženou stala se Marie Laksarová narozená 7.8. 1904 v Litětinách u Pardubic. Ta dnes žije jako vdova v Praze-Smíchově,Černý vrch ul.Frant.Šrámka 14.
Karel Prusík neměl z žádného manželství děti. Zemřel 11.8.1961 v Praze.

To byla stručná historie života a osudů všech potomků Matěje Prusíka , který se narodil v roce 1818 za doby roboty ve Výrově a usadil se v roce 1843 v Hodyni. Zanechal po sobě 147 potomků, z tého je dnes 19 mrtvých. Z celé větve výrovské má také odnož hodyňská největší počet členů rodu se jménem Prusík, - Mnoho jich ovšem žije dnes v Americe, hlásí se sice tam ke svému prapůvodu , ale nikdo z nich již češtinu nezná. V Hodyni samotné žije dnes již jen jeden člen rodu našeho , ovšem s jiným jménem.

Je zajímavé, že v místech, kde žili zakladatelé nebo zakladatelky různých odnoží větve výrovské, setkáváme se se tam stále ještě s mnoha jejich členy. Ovšem málokde jsou tam již osoby se jménem Prusík. Jde o Horní Břízu, Výrov či Kostelec nad Mží.

Ze všech dvaceti Prusíků , kteří dnes žijí jako potomci odmože hodyňské , je jich 11 v USA. Jediný z nich, Ervín Prusík , který se tam dostal až po druhé světové válce, ovládá češtinu.

Odnož Výrov II - větve Výrov.

Potomci Václava Prusíka, sedláka z Výrova

1822 - 1892

Sedmým dítětem Vojtěcha Prusíka , rychtáře ve Výrově, který sem přišel v r. 1803 ze Sedlce, byl syn Václav . Narodil se ještě v dobách roboty 7.9.1822 ve Výrově č.18. Usedlosti , kde se narodil, říkalo se od pradávna "u Boudů" a jeho matka Anna, roz. Fenclová, byla také potomkem prvního Boudy, který v roce 1610 se ujal hospodaření na tomto statku.
Václav Prusík, ačkoliv neměl příležitosti navštěvovati vyšší školy , přece jen nabyl dosti značného vzdělání. Četl hospodářské listy, odborné knihy i mnoho jiného poučného , co mu jeho bratr vikář Blažej z Prahy posílal. Když jeho otec Vojtěch zemřel v roce 1841, stal se mu poručníkem jeho švagr Vojtěch Karez z Horní Břízy. Brzy však se oženil. Našel si nevěstu v městečku Kozojedech. Byla to Josefa Kotasová z tamní usedlosti č. 35, narozená 20.9.1826. Její otec Martin Kotas narodil se 18.10. 1795 a zemřel na výměnku u své dcery ve Výrově 12.7.1879. V té době totiž statek v Kozojedech už Kotasům nepatřil. Byl již předtím silně zadlužen a prodán manželům Smolíkovým, ale v roce 1889 opět se tam dostal člen našeho rodu, Václav Prusík z Hodyně. Také matka Josefy, Marie Kotasová zemřela ve Výrově . Narodila se jako Píplová v Kozojedech 29.1.1802 a zemřela 22.2.1882.
Ve svatební smlouvě z 28.ledna 1843 mezi Václavem Prusíkem a Josefou Kotasovou je tato úvodní věta, jejíž duch se pak opravdu v životě novomanželů zcela naplnil: "Slibujou sobě nastávající manželé Václav Prusík a Jozefa Kottas až do smrti věrnou a upřímnou lásku."
Za dva dny po této svatební smlouvě, uzavřené na Metternichově panství v Plasích, oženil se Václav Prusík s Josefou Kotasovou. Stalo se to 30.ledna 1843.

Ještě před rokem 1848, kdy byla zrušena robota a nastalo jiné politické uspořádání v obcích i okrese, byl Václav Prusík rychtářem ve Výrově. Tak jako před ním jeho otec Vojtěch Prusík a předchůdci. Na statku "u Boudů" bývala od pradávna rychta, jak jsme to vylíčili již na straně 20. Od roku 1850, když byl utvořen okres Kralovice a v obcích byli starostové již voleni a ne jak předtím, rychtáři jmenováni, stal se Václav Prusík prvním voleným starostou Výrova. Byl jím až do smrti a po něm i syn Vojtěch až do roku 1912, kdy statek prodal.
Václav Prusík se svou ženou Josefou měli jedenáct dětí. Byli to : Nejstarší byl syn Blažej, narozený 1.1.1844. Stal se profesorem filologie, hlavním jeho působištěm byly Klatovy a zemřel 15.10.1912 v Praze. Druhý byl syn František nar. 24.11.1845. Také on se stal profesorem filologie, v níž zvláště proslul a zemřel 7.6.1905 ve Stupčicích u Tábora. Třetím dítětem byla dcera Josefa. Narodila se 28.2.1848, provdala se za sedláka Matěje Urbánka do Lednice, kde zemřela 28.4.1924. Druhá dcera

byla Marie, narozená 29.7.1851 . Provdala se za sedláka Josefa Koukla do Bílova, kde zemřela 6.2-1908. Třetím synem byl Václav Prusík narozený 2.1.1854.Stal se magistrátním úředníkem v Praze, kde zemřel 16.9.1915. Šestým dítětem byl syn Vojtěch narozený 3.4.1856 , převzal po otci rodný grunt, který však v roce 1912 prodal a zemřel u své dcery ve zněmčené obci Kolešovicích 15.3. 1920. Třetí dcerou byla Anna. Narodila se 15.12.1858 , provdala se za Josefa Kouru, sedláka v Bílově , kde zemřela 14.12.1935. Po ní se narodila dcera Veronika 24.11. 1861.Byla provdána za rolníka Josefa Valentu ve Výrově a tam zemřela 5.11.1936. Pak se narodil syn Josef 27.2. 1863.Byl celním úředníkem a zemřel 8.8.1940 v Praze. Poslední dcerou byla Barbora narozená 27.11.1865,provdaná za živnostníka Waltera v Klatovech , kde zemřela jako nejstarší ze všech sourozenců 29.5.1958. Poslední byl syn Antonín, narozený 19.2.1869. Byl nejmladší a nejdříve zemřel. Původně byl u finanční stráže, krátce jako ženatý měl živnost v Příbrami, kde zemřel 16.4.1899.

Byla to tedy neobyčejně četná rodina a starostí více než dost. Jistě by to bývalo způsobilo rozpadnutí statku, kdyby se nebyl vyskytl zachránce v nejstarším sourozenci. Byl to Blažej Prusík.Ten v době,kdy se posílali hoši na studie,byl již vikářem metropolitního chrámu sv. Víta v Praze. Tento kněz uvolil se některé hochy, své synovce, přijmouti do svého opatrování ve studiích.A tak čtyři synové odešli z domova a vystudovali v Praze. Byli to Blažej, František, Václav a Josef. Poslední Antonín vystudoval alespoň částečně v Klatovech a hospodářství zůstalo synu Vojtěchovi.

Václav Prusík byl na svou dobu velmi pokrokovým hospodářem. Nepomohly mu k tomu jenom odborné spisy, které pilně četl,ale také cenné rady jeho pražského bratra Blažeje.Václav Prusík byl prvním zemědělcem ve Výrově a širokém okolí,který začal sekati obilí kosou místo srpem. Již za jeho života vysadilo se ve Výrově mnoho ovocného stromoví,uváděly se v život nové hospodářské stroje.Nepůsobil však tento sedlák jen blahodárně v obci, ale i v okrese,neboť byl také dosti dlouho členem okresního výboru v Kralovicích.Mnoho jeho dobrých nápadů se uskutečnilo.

Velké neštěstí Václava Prusíka stihlo, když zemřela ve svých jednapadesáti letech, jeho žena Josefa. Bylo to 25.5.1877. V té době jeho syn Vojtěch byl na vojně a všech na tíha starostí o rodinu a hospodářství ležela jenom na něm. Jeho dopisy, které se zachovaly,svědčí o lásce k rodičům a celé jeho rodině a také k celému širokému okolí.

Krásný je na příklad jeho dopis o smrti maminky Anny Prusíkové roz. Fenclové, Narodila se ještě za panování císaře Josefa II. v roce 1785 a zemřela 6.ledna 1859.Opravdu vážně chřavěla jen dva dny. Dopis ze 16.ledna 1859 , adresovaný jeho bratru vikáři Blažejovi do Prahy, začíná

takto:" Nejmilejší pane bratře!
Oznámil jsem Vám předešlé v krátkosti zprávu zajisté neočekávanou, totiž čas úmrtí drahé matičky naší,připověděl jsem pak Vám,že Vám budoucně obšírněji psáti o tom budu, poněvadž více času k tomu jsem neměl,jelikož jsem chtěl sám tímto krátkým listem jenom v známost uvésti,kdy a který den pohřeb naší drahé matičky provázeti budeme a protož Vám to musím tehdy obšírně vypsati, neboť mé jaksi neobyčejně truchlivé a smutné srdce ustavičně k tomu nabízí, abych Vám o tom co nejrychleji zprávu dal, snad doufá ve Vás, jakožto nejvěrnějším a nejúprímnějším příteli po Bohu na tomto světě polehčení dojíti a protože slyště:
Bylo to právě dne 5.ledna ráno, když jsem naši milou matku ze sedničky do naší sednice jak to obyčejně bývalo,odvedl a usadil a na něco neobyčejného já ani ona ani žádní jiní,nepomysliv,ubíral jsem se zase, jako obyčejně po prácech svých a ona pak ještě sama mě pravila, abych jenom po práci šel, že se ještě nějakou chvíli modliti bude. Na to já odešel. Přijdu pak po nějaké chvíli opět do sednice a ona seděla u kamen. Manželka má jí předložila snídani a ona se ještě s tím naším nejmenším chlapcem Vojtěchem nasnídala a vyrážela, neboť ten byl její největší miláček. A tak toho nejmenšího zlého znáti na sobě nedala. -- "

V dopise dále líčí Václav Prusík krátký průběh nemoci své maminky a její smrt, která nastala druhého dne. Píše dále o pohřbu a líčí svou tesknotu , když zůstal po odjezdu svých sourozenců a přátel samoten a vzpomíná na svou zemřelou matku těmito slovy:"
" A tak odebrav se zase zpátky do města tam pak všechny přátele a známé a sousedy dle obyčejného pořádku slušně poctiv,konečně s bratřími a sestrami svými domů se odebrav , kdežto oni ještě přes dvě noce u nás pobyvše konečně domů se odebrali a takto zůstav opět samoten, doma velice teskliv a truchliv jsem byl. Při každém pohlédnutí na místo,na kterém drahá matička naše sedávala,vždy jakoby mě do srdce bodnulo a říkalo ach,drahá matičko má, kéž by si zde ještě byla."A tak šel-li jsem do chléva neb do stodoly neb vyšel -li jsem na pole , všude se mnou stanula,jak z úrody radost mívala a o vše se nejlépe starala.Kdybych s Vámi, pane bratře, mluviti mohl a Vám zde všechnu tu mou bolest vypověděti mohl. S tím uzavírám a končím list můj,Vás srdečně ode všech zde bydlících i přátel uctivě pozdravuji a líbám a dobrého zdraví přeju."

Václav Prusík, otec jedenácti dětí ještě za svého života, kromě nejmladší dcery Barbory,provdal dobře všechny ostatní.Velkou starost měl také o to,aby dobře vystudovali jeho synové a našli si slušnou životní existenci. Zemřel na výměnku na t.zv.zauzlení střev 11.2.1892 ve Výrově. Ve svém mladém věku zažil ještě robotu i zaostalejší hospodaření na venkově, na konci života viděl již rychlý vzestup našeho národa a nové modernější hospodaření.Svým životem a dílem k tomu všemu vydatně přispěl.

Prvním dítětem Václava Prusíka a jeho ženy Josefy,roz. Kotasové ve Výrově byl syn Blažej. Narodil se 1.1.1844. Byl druhým synovcem vikáře Blažeje Prusíka v Praze, který k němu přišel do Prahy a s jeho pomocí vystudoval. Blažej Prusík studoval na pražském staroměstském akademickém gymnasiu od roku 1855 až do roku 1863. Pak studoval na filosofické fakultě Karlovy university a s těmito studiemi byl právě hotov v době prusko-rakouské války v r. 1866.
Tehdy se nesnadno cestovalo z Kralovicka do Prahy a jak to bývalo,na to vzpomíná velmi výstižně Blažej Prusík.

Jak cestovali studenti.

"Než se začalo jezdit po dráze z Rynholce do Brusky v Praze, a to bylo až od roku 1861,jezdili jsme z domova do Prahy a odtud domů s formany nebo i chodili pěšky. Než jsme se dostali ze Strahovské brány nebo zase do ní,museli jsme míti pas. Domů jsme se dostali jen jednou v roce a to po vysvědčení začátkem srpna. Jindy jsme domů nemohli, neboť mezi svátky bylo prázdno krátké . Planuli jsme touhou po domově právě proto také, že celý rok jsme se domů nedostali. Rodiče jsme viděli o svatém Janě, kdy do Prahy jezdívali. Protože jsme bydlili na Hradčanech na Vikárce, jakmile jsme přinesli vysvědčení, šli jsme hned na Pohořelec hledat tamnější četné zájezdní hospody, kde bychom našly nějaký povoz, jedoucí směrem k Rakovníku. Stávaly tam totiž fůry, které do Prahy přivezly obilí nebo něco jiného. Ranečky jsme měli malé, jen nějaké nejnutnější jídlo. Často jsme zmokli v Rakovnickém lese na kůži a když to nešlo s povozem,šli jsme pěšky. Velmi často jsme přišli domů s odřeninami a pryskýři na nohou. Milosrdná hostinská leckde, když jsme promokli, půjčila nám něco suchého šatstva a naše sušila na velkých kamnech v šenkovně. Trvalo to někdy hezky dlouho než uschlo, obloha se vyjasnila a mohli jsme se vydat na další cestu k domovu. Jednu výhodu však takové cestování mělo, bylo levné.
Cestování dostavníkem bylo již veselejší.Za městem dali se koně do mírného klusu,ale to netrvalo dlouho.Vždyť jeden pár koní musel vydržet na celou cestu. Proto když začala silnice stoupat, kočí slezl s kozlíku a brzy volal do vozu:"Prosím, pánové vystoupnou, tady to jde do vrchu!" a tak jsme nejen sesedli, nýbrž i podle svých sil zatlačili, aby se mohlo jeti dále. Někdy v dostavníku byla dobrá společnost, jindy zase nebyli spolucestující příjemní.
Nesmírně významná událost nastala pro nás v roce 1861, když koňská dráha z nádraží v Brusce začala také vozit pasažéry. Byla zřízena v roce 1836 až do Lán, odkud vozila výhradně dříví z křivoklátských lesů do Prahy. Teprve v roce 1861 se zrodila šťastná myšlenka voziti také osoby ve zvláštních vozech, omnibusu podobných i se sedadly na střeše. Poslední stanice byl Rynholec. Směrem od Prahy bývaly do vozu zapřaženi dva koně za sebou , ku Praze stačil jeden. Nakonec se naše dráha i bez toho jednoho koně obešla. Když jsme totiž dorazili na stanici

"U černého koníčka", která byla za Jenčem 15 km od Strahova, tu se kůň vypřáhl a vůz přirozeným svahem ujížděl ku Praze. Kdykoliv jsme se přiblížili ke stanici, konduktér zabrzdil, vůz se zastavil, pasažéři se vystřídali, načež zřízenci vůz strčili a ten uháněl vesele dále, až na poslední stanici v Brusce zůstal stát."

Takto cestovali ve svých studentských letech Jan Prusík a Tomáš do Horní Břízy, Blažej a František Prusík do Výrova. Později pro ostatní to už bylo snazší.

Blažej Prusík po skončených studiích na universitě stal se suplentem na českých paralelkách při německém gymnasiu premonstrátském v Plzni a to v letech 1866 až 1871. Od 1.10.1871 stal se profesorem na gymnasiu v Klatovech a zde působil 34 let. Neomezoval se jen na učitelskou činnost, ale byl i veřejně činný. Jeden čas byl dokonce předsedou pěti spolků a sám vzpomíná , že by mnohem raději byl seděl v každém spolku jakožto prostý člen. Předsedal Literární jednotě, Zpěváckému spolku Šumavan, Hasičskému sboru , Právovárnému měšťanskému pivovaru a Brnšlařskému klubu. Z tohoto klubu vytvořil se v pozdějších letech SK Klatovy. Jeden čas byl Blažej Prusík i předsedou Okrašlovacího spolku. Také byl členem obecního a okresního zastupitelstva v Klatovech.

Blažej Prusík patřil mezi spravedlivé, ale velmi přísné profesory. Mezi jeho žáky byl i pozdější slavný lékař Thomayer nebo i básník Jaroslav Vrchlický. Na jeho činnost vzpomíná ve svém románu "Osení" spisovatel Hais-Týnecký. V tomto díle líčí spisovatel život v Klatovech v minulém století a také klatovské studie Jaroslava Vrchlického / Emila Frídy/. Píše: "Na latinu, řečtinu a němčinu dostali po Hylmanovi profesora Blažeje Prusíka. Přišel do Klatov z Plzně a stal se jejich třídním, který je měl dovésti až k maturitě. Byl to tuze krásný člověk, vysoký, štíhlý s černým plnovousem. Nikdy se nerozčílil, ale byl velmi přísný. Přišel, zasedl ke katedře, a již se neodtrhl. A jako on, také oni/žáci/ seděli v lavicích a odpovídali, když je vyvolával a četli Platona , Sofokla a Horáce. Neklidného ducha Vrchlického tato Prusíkova metoda příliš nebavila."
Když Šmilovský, který byl v těch dobách také profesorem na gymnasiu v Klatovech, napsal svého "Krupaře Kleofáše" podle občana Junga, sběratele starožitností v Klatovech, rozbírali toto dílo studenti poprvé v Prusíkově třídě . Mnoho je vzpomínek na klatovské profesorování Blažeje Prusíka.
Již v Plzni, kde byl Blažej suplentem, poznal svou nastávající družku života Emilii roz. Holou ze Štěpánovic u Klatov. Byla to dcera nájemnce tamního Černínského dvora, kde se narodila 10.4.1859. Blažej s Emilií měli svatbu 11.5.1881. Z tohoto manželství narodili se syn Bohumil a dcera Blažena, kteří dospěli. Dcera Marie zemřela jako pětiletá v roce 1893 na spálu.

Blažej Prusík byl také jeden čas redaktorem „Klatovských listů", při jejichž založení byl kmotrem. Za přispění své ženy musil však obstarávati jeden čas i expedici listu a celá tato redaktorská činnost ho stála sto zlatých. Blažej sebral také velké množství písní, které slýchával na poli, také při česání chmele a obžinkách. Bylo to z kraje plzeňského, klatovského, domažlického, ale i píseckého, táborského a budějovického. Měl také četnou sbírku lidových jmen pozemkových to jest jak se lidově říkalo některým parcelám, polí a luk.
Tak na příklad u gruntu Prusíků v Sedlici jmenovala se některá pole a louky takto: na vršíčku, skalice, jezera, za humny, baba, zahrádka, na velkým, za luhem, u jámy, pruchlavice, kamenej, paseka, nebo u luk, na psinách, hranice, za luhem, za poustkou, palouk, mezi jamama, předeství atd.
V letě 1905 odešel Blažej Prusík do pense a protože jeho syn vstoupil ten rok na universitu, kde začal studovat medicinu, odstěhoval se s celou rodinou do Prahy. Zde působil ještě nějaký čas na Vyšším dívčím gymnasiu na Vinohradech. Ve volné chvíli chodil do Zemského archivu a shromáždil velmi cenný materiál o našich předcích, zvláště pokud jde o výrovskou větev. Blažej Prusík zemřel v Praze na Vinohradech 15.10.1912 a jeho žena ve stejném dnu a měsíci 15.10.1939.

Kardiolog světového jména.

Syn Blažeje Prusíka, Bohumil, narodil se v Klatovech 26.5.1886. Vystudoval úspěšně klatovské gymnasium. Jeho spolužáci vzpomínali na něj v dobrém, neboť i když byl premiantem, nezapomínal při vyučování ani na ty, jimž to tak nešlo. Ochotně napovídal a dával opisovat. Měl hudební nadání. Tehdy vytvořili si studenti kapelu, v níž Bohumil byl dirigentem. Jeho přítel Václav Talich, který tehdy studoval také na klatovském gymnasiu, byl jen prostým účinkujícím- Později vyměnili si role. Z Talicha stal se nejslavnější náš dirigent a z Prusíka zase slavný dirigent mediciny. Bohumil studoval v Klatovech i se svým bratrancem Blažejem Prusíkem z Výrova a Blažejem Kouklem z Bílova. Také s ním studoval jeho nevlastní bratranec Vojtěch Walter, syn jeho tety Barbory, provdané v Klatovech. Se svým bratrancem Blažejem Prusíkem byl Bohumil Prusík promován v roce 1910 na doktora mediciny. Již za studií vstoupil na první stupeň fakultního pracovníka jako demonstrátor u slavného zakladatele české pathologické anatomie prof. Jaroslava Hlavy. Po promoci působil na několika klinikách a ještě do začátku první světové války prošel dalšími fakultními hodnostmi u prof. Thomayera.
Již v roce 1912, jako šestadvacetiletý mladý lékař dostal se do Anglie. Tam poznal slavné badatele v oboru srdečních chorob, zejména J. Mackenzieho a Thomase Lewise, u nichž v Londýně pracoval. Odtud také v roce 1912 přivezl první elektrokardiograf do Čech a s ním pak začal na klinice pracovat. Dnes si mladí lékaři sotva uvědomí, co to tehdy znamenalo.

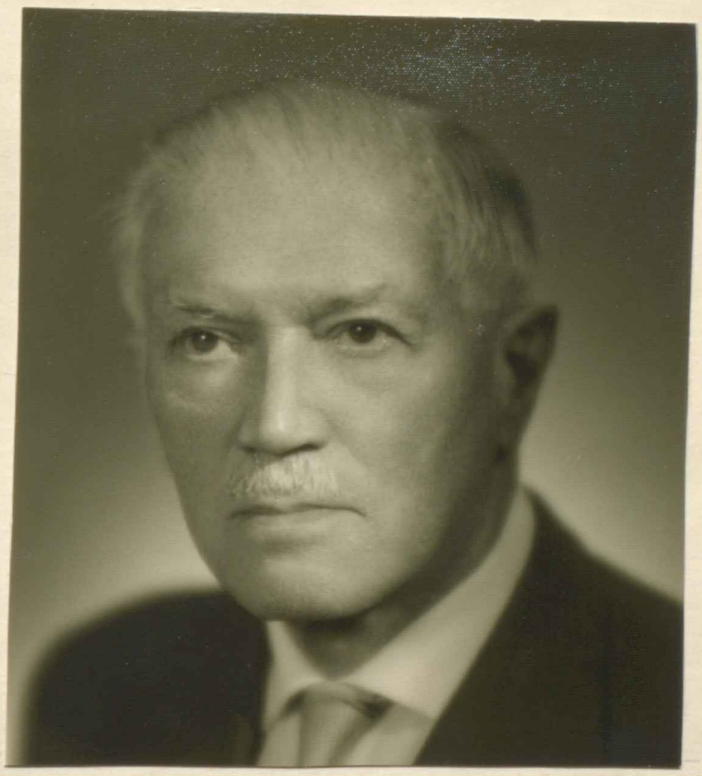

Prof.MUDr Bohumil Prusík, kardiolog světového jména. (1886-1964)

Prusíkův ústav v Konstantinových Lázních

V roce 1920 habilitoval se z pathologie a therapie vnitřních nemocí a v roce 1928 stal se mimořádným profesorem Karlovy university. Za pět let nato, v roce 1933 stal se přednostou propedeutické kliniky. V roce 1935 byl jmenován řádným profesorem Karlovy university.

Anglický způsob vědecké lékařské práce našel v Bohumilu Prusíkovi nadšeného přívržence a propagátora. Velká řada vědeckých prací, které vydal , týká se srdečních chorob. Jeho vědecká činnost se však zabývala celou internou.Bohumil Prusík měl tolik světových prioritních objevů, že byl navrhován pro Nobelovu cenu. Příchod druhé světové války zmařil však další toto jednání o tom.

Bohumil Prusík u nás první poznal za živa podle křivky elektrokardiografu infarkt myokardu.Dnes je stěží uvěřitelné, že jsme do té doby tuto diagnosu klinicky u nás neznali. Bohumil Prusík nebyl jen první z našich lékařů,kteří začali za hranice jezdit dále než jen do sousedního Německa, byl také z našich prvních, za kterým začali jezdit vědečtí pracovníci z Francie, Belgie, Holandska i Spojených států a Anglie.
Jeho mladší spolupracovník akademik prof.Dr.Josef Charvát řekl o něm toto : "Chci upozornit , že před více než třiceti lety /řečeno v roce 1964/ tušil, kam půjde medicina.Tehdy se stonalo a umíralo hlavně infekcemi. A Prusík pojednou začal intensivně a soustředěně studovat cévy. Vypracoval se na světového vedoucího angiologa/nauka o cévách/. Dnes mu vývoj dal za pravdu. Už se neumírá na tyf, záškrt, tolik na tuberkulosu, ale na cévy. Totéž platí i pro další Prusíkův zájem, totiž pro gerontologii. Když se jí začal obírat,soudili někteří, že je to podivínství.Dnes je to jeden z hlavních zájmů civilisovaného lidstva. Profesor Prusík byl ozdobou československé akademie věd. Zanechal dílo,které podstatně usměrnilo náš lékařský vývoj v posledních čtyřiceti letech a které zasáhlo daleko za hranice. Zůstane nesmrtelné. "

V září 1961 vyvrcholila životní vědecká činnost profesora Bohumila Prusíka čtvrtým mezinárodním kongresem angiologickým v Praze. Stal se presidentem tohoto kongresu a byl po dobu několika let i presidentem Mezinárodní unie angiologické se sídlem v Paříži.Prof.Bohumil Prusík byl ovšem také čestným členem velikého množství společností a spolků u nás i v cizině. Jeho vědecké úspěchy byly uznávány ve světě a když v roce 1967 mluvil o něm v Praze slavný americký vědec prof.White z Harwardské university, prohlásil otevřeně na přednášce v Purkyňově společnosti,že Prusík patřil k nejslavnějším kardiologům světa.

S profesorem Whitem, který byl osobním lékařem amerického presidenta Eisenhowera, zahajoval Bohumil Prusík v mladých letech svou vědeckou dráhu v Anglii a on také byl nejlepším svědkem dalšího jeho rozletu. Proto mají jeho slova takovou platnost.

Bohumil Prusík měl nesčetné množství přátel, také v uměleckém světě. Mezi nejbližší přátele patřili umělci zvučných jmen jako byli Talich, malíř a sochař Obrovský, malíř Otakar Nejedlý a další jiní.
Po druhé světové válce jezdil téměř každý rok prof. Bohumil Prusík do Mariánských Lázní a tam byl na aktivním odpočinku, vždy v letě tam ordinoval jako host . Bohumil Prusík se oženil za první světové války s Annou Kotlandovou nar. 1.1.1891 v Praze- Z tohoto manželství narodil se syn Bohumil . Nebylo však nejšťastnější a bylo před druhou světovou válkou rozloučeno. Jeho sestra Blažena vedla mu pak domácnost v Praze na Vinohradech, Na Valdeku.

Veliký kus života věnoval Bohumil Prusík nemocem srdce a cév a je ironií osudu, že právě tato nemoc ukončila i jeho život. Dlel tehdy opět v letě ve svých milovaných Mariánských Láznich a připravoval se na cestu do Paříže, kde měl působit ve funkci presidenta Mezinárodní angiologické unie. Již se tam však nedostal, byl raněn mozkovou mrtvicí 6.9.1964. Byla to poslední cesta jeho do Prahy, do níž se tolikrát v životě vracíval ze světa, kde přednášel, studoval a odkud přinášel naší medicíně tolik cenných poznatků. Jeho popel je uložen na vinohradském hřbitově v hrobě jeho rodičů.

Jistě není nadsázkou, že prof. Bohumil Prusík byl jednou z největších ozdob našeho prastarého rodu. Sám k němu také vždy lnul a hrdě se k němu hlásil.
Tvrdíme, že profesor Bohumil Prusík byl ozdobou rodu a je tomu skutečně tak. Proč ? Kdykoliv a kdokoliv z nás Prusíků, se představil nebo představuje, vždy snad se setká s otázkou, zda je spřízněn se slavným lékařem Prusíkem. Tak byl všude znám v naší veřejnosti. Ale i v cizině je tomu tak, aspoň v tamních odborných lékařských kruzích. A zdá se, že ani nebyl až do smrti plně u nás doceněn. Stal sice členem Čsl. Akademie věd, byl mu propůjčen k jeho 70 narozeninám Řád práce, ale jistě již proto, jak jméno naší vlasti ve světě proslavil, zasluhoval většího uznání a to právě na těch nejvyšších místech.

Prof. Prusík byl přednostou IV interní kliniky Karlovy university v Praze, byl volán na konsilia lékařská k nejvyšším představitelům státu jako byl kdysi min. předseda A. Švehla, president Dr. Beneš, president Dr. Hácha i jiní. To však není to nejdůležitější. Hlavní je to, že právem se o něm říká, že posunul naši vnitřní medicinu o celou generaci dopředu a že ji zmodernisoval mezi dvěma válkami jako nikdo před ním a po něm. Ano, Bohumil Prusík, klatovský rodák a člen našeho starého rodu, vzešlého z Plasska, byl zářící hvězdou jeho prvního řádu. Hlavní budova v Konstantinových lázních je pojmenována na památku a počest jeho jménem.

Jediným dítětem jeho byl syn Bohumil. Narodil se 19.1. 1922 v Praze. Vystudoval gymnasium a pak se věnoval studiu chemie na technice v Praze. Stal se inženýrem. Přes 10 let byl ve Výzkumném stavu konervárenském, nyní přes 12 let jako

fysikální chemik podniku ČKD Dukla v Praze. Inženýr Bohumil Prusík se oženil s Janou Vyšetejnovou nar. 20.5.1931 v Praze. Ta je lékařkou. Pracovala 6 let v Kladenské nemocnici a nyní působí jako odborný rentgenolog na poliklinice v Břevnově. Mají spolu dvě děti. Jitka Prusíková nar. 19.12.1956 a Jana nar. 22.9.1963. Té však říkají v rodině Zuzka. - Inženýr Bohumil Prusík bydlí v Praze 6- Jaselská 3. Od září 1968 pracuje v Hydrometeorologickém ústavu v Praze.

Druhým dítětem Blažeje Prusíka a Emilie roz. Holé, které dospělo, byla dcera Blažena. Narodila se 31.8.1896 v Klatovech. Když se její rodiče přestěhovali do Prahy v r. 1905, vystudovala zde Vyšší dívčí školu. Byla téměř 27 let úřednicí Zemědělské rady a později Svazu zemědělců v Praze. Zůstala svobodná. Když se její bratr, profesor Bohumil Prusík rozvedl se svou manželkou, řídila po řadu let jeho domácnost. Nyní bydlí v Praze 6, Na Dionýsce 14. Ji si pamatuje nesčíslné množství pacientů z ordinace jejího bratra, ale i velké množství přátel prof. Prusíka, s nimiž se za jeho života takéstýkala. Pozůstalost písemnou po svém otci, kterou vždy velmi pietně ošetřovala, byla cenným pramenem pro mnohé, co je v těchto dějinách rodu Prusíků obsaženo.

O českém slavistovi a obhájci Rukopisů.

V usedlosti č. 18 ve Výrově nebo jak se říkalo "u Boudů" a kde do roku 1805 bylo číslo 4 , narodil se 24.11.1845 František Prusík. Ke svému křestnímu jménu pak si v životě přidával vždy Xaver a tak se také jako F.X.Prusík objevuje ve svém vědeckém díle. Jako téměř o dva roky jeho starší bratr Blažej , odebral se i on na studie do Prahy. Bydlil na Hradčanech u svého strýce Blažeje. V roce 1857 začal studovat na akademickém gymnasiu v Praze , v roce 1865 vstoupil pak na filosofickou fakultu Karlovy university, kde se oddal vedle jazyků klasických zvláště horlivě studiu řeči a literatury české a slovanské filologie vůbec. Již v dobách gymnasijních čítal se zvláštní láskou vynikající díla z literatury slovanské a tato jinošská jeho záliba dala později směr i životnímu jeho povolání a spisovatelské činnosti.

F.X.Prusík byl velmi iniciativním člověkem již od mládí. Ještě když dokončoval svá universitní studia přičinil se s několika svými druhy o založení Jednoty českých filologů. Z jeho iniciativy konal se 8.února 1868 ustavující sjezd Jednoty a F.X.Prusík se stal prvním jejím starostou. V době, kdy přednášky na univesitě byly stále ještě konány v německé řeči, bylo založení odborového spolku českých studentů filologie, jistě velmi záslužným činem.

Od podzimu roku 1868 stal se suplujícím učitelem na českých paralelkách při státním německém gymnasiu v Plzni. Tam tehdy působil již jeho bratr Blažej a velkým přítelem obou bratrů stal se Karel Klostermann , který také tehdy v Plzni vyučoval.

Český slavista F.X.Prusík
(1845 - 1905)

Překladatel Dr.Bořivoj Prusík
(1872 - 1928)

V Plzni poznal F.X.Prusík svou budoucí ženu. Byla to Ludmila Steffelová nar. 25.8.1852 . Ludmila byla velmi průbojnou ženou a pomáhala svému muži vydatně v jeho práci. Naučila se několika jazykům , překládala z nich a o svých častých cestách do ciziny zanechala pozoruhodné paměti. Přežila svého muže o 20 let a zemřela u své dcery Olgy v Jičíně 1.11.1925. Svatbu měli 8.1. 1872 v Plzni.
Z Plzně odešel F.X.Prusík do Příbrami, kde vyučoval až do roku 1877.Tehdy byl zvolen roudnickou obcí za ředitele nově tam založeného reálného gymnasia. O rozkvět mladého ústavu v Roudnici nad Labem staral se až do roku 1885 , kdy se zřekl ředitelského místa a odešel do Prahy za profesora na akademické gymnasium. V těch letech byl pak nejagilnějším a jeho život s vědecké stránky byl tehdy nejplodnější.

F.X.Prusík zúčastnil se bojů o pravost Rukopisů.I když později byl Rukopis Královédvorský a Zelenohorský prohlášen za padělek , přece jen pro náš národ znamenaly mnoho. Rukopisy byly podnětem k velkým dílům Smetanovi, Mánesovi i Myslbekovi.Jakou zuřivostí vyznačoval se tento boj v národě, svědčí o tom historka, kterou zaznamenala Ludmila Prusíková ve svých pamětech. Píše:"Onehdy se dal F.Náprstek / známé Náprstkovo museum/ dovézti do Masarykovy vinárny v Pasířské ulici a ptal se :"Jste Vy také příbuzný toho darebáka Masaryka ? " Vinárník odpověděl, že je jeho bratr a že pan profesor sám sedí za stolem.Náprstek spustil na profesora:"Tak to jste Vy, ten lump,co dělá českému národu takovou ostudu,copak z toho máte ?" " Mám z toho sto tisíc" odpoví frivolně Masaryk. Na to mu Náprstek:" Sto tisíc Vám za Vaše lumpárny nikdo nedá, ale hanby z toho máte Vy i národ více než za milion ! "
F.X.Prusík byl nadšeným obhájcem těchto starých Rukopisů o jejichž pravosti se ještě v roce 1968 vede zase diskuse a podrobují se novému chemickému šetření, které kdysi dokazovalo nespornou jejich pravost. Nejkrásnější vydání Rukopisu Královédvorského s ilustracemi Mánesovými a historickým filologickým výkladem F.X.Prusíka,je pěknou památkou na něj.

Kdysi našel F.X.Prusík v plzeňském muzeu neznámý rukopis Husovy Postilly.Ten pak upravil a vydal v roce 1887 ve Věstníku královské české společnosti nauk.
Kronika o Alexandru Velikém byla z nejkrásnějších staročeských básní.První překlad Alexandreidy pořídil před staletími Ulrich z Eschenbachu.Aby se i českému národu usnadnila četba této nádherné památky staročeské romantiky, upravil ji F.X.Prusík a výkladem opatřil v roce 1896. Tato práce byla vyznamenána carskou akademií nauk v Petrohradě.
Za své mimořádné jazykozpytné zásluhy byl F.X.Prusík jmenován v roce 1891 členem Královské české společnosti nauk.

Když probojovala Eliška Krásnohorská a řada jiných uvědomělých českých žen právo na to,aby také české dívky

měly svou samostatnou střední školu, byl F.X.Prusík spolkem Minerva požádán aby k provedení tohoto nesnadného díla přispěl. Měl již v tom směru mnoho zkušeností, ochotně vyhověl Elišce Krásnohorské, zpracoval Minervě vyučovací osnovu a řídil mladý ústav, který byl toho druhu vůbec prvním ve střední Evropě, od roku 1890 s vyjímkou roku 1892, až do roku 1895. Patří tedy F.X. Prusík právem mezi zakladatele našeho dívčího středního školství.

Se svou ženou a často i dětmi cestoval F-X.Prusík hojně po světě. Kromě češtiny a němčiny znal výborně rusky, francouzsky a anglicky.Ze svých cest v Rusku , Rakousko-Uhersku, Německu, Holandsku , Dánsku , Belgii nebo Anglii přiváželi vždy velmi mnoho cenného materiálu.Tak na příklad píše o návštěvě Naardenu u hrobu Komenského toto : "Není možno vylíčiti city naše u prostého pahorku, utvořeného z balvanů na paměť našeho velikána. Bylo nám divně u srdce , když jsme zřeli místa kde dokonal šlechetný život svůj, štvaný učenec. V kasárnách pěchoty ukázali nám sklípek,kde našli jeho kosti . Tam teď důstojníci mají pivo. Jaká to profanace ! O Komenském v Holandsku vůbec mluví s velikou úctou a v universitní knihovně v Amsterodamu , když slyšeli, že jsme z Prahy, uvítali nás velice přátelsky a snesli vše, co se Komenského týkalo do archivu, kam jinak nemá nikdo cizí přístup." F.X.Prusík objevil tehdy v Holandsku mnoho zajímavého a dosud neznámého o Janu Amosu Komenském . Do té doby se na příklad nevědělo, že v roce 1662 měl Komenský své knihkupectví v Amsterodamě.

Od roku 1887 až 1899 vydával filologický časopis „Krok". První časopis s tímto jménem byl založen v roce 1818. Redaktorem byl Jan Svatopluk Presl, jeden ze zakladatelů Národního musea. Třetím časopisem , který měl podobnou vážnost a nesl v záhlaví jméno Krok byl Prusíkův časopis. Za dvanáct let jeho existence uveřejněné bylo v něm mnoho cenných pojednání, která ještě dnes mohou býti pramenem nových poznatků filologů a historiků.

F.X.Prusík nebyl ovšem jenom vědcem,byl to živý člověk, rád plaval, provozoval cyklistiku i velehorskou turistiku. Styky jeho s vědci i literáty byly rozsáhlé.

V literárním archivu Památníku národního písemnictví v Praze , uložena je jeho korespondence a objevují se zde jména, která byla ve své době páteří naší kultury. Jsou to na příklad dopisy Julia Zeyera, Jaroslava Vrchlického,Svatopluka Čecha, J.V.Sládka, Václava Vlčka,Soběslava Pinkasa, Adolfa Heyduka , T.G.Masaryka , Ignáta Herrmana,je zde i 80 dopisů Elišky Krásnohorské z doby zakládání Minervy , ale i Gabriely Preisové, Zikmunda Wintera, Aloise Jiráska a mnoha jiných.

F.X.Prusík zabýval se také pilně etymologií, rozborem místních jmen a starých nápisů českých. Že urbář Gryspeků z Kaceřova, kteří byli kdysi pány nad našimi předky na Kralovicku, zpřístupnil českým čtenářům, je jeho

dílem. Bylo by toho příliš mnoho, kdybychom se zmiňovali i o cenné korespondenci F.X.Prusíka , kterou měl v minulém století s nejslavnějšími slavisty té doby Jagičem a Miklošičem a mnoha jinými vědci ve světě. Nesporně patřil F.X.Prusík mezi významné české filology. V posledních letech svého života výrovský rodák, F.X.Prusík dosti marodil a nebylo mu ani 60 let , když 7.června 1905 zemřel na rakovinu ve Stupčicích u Tábora. F.X.Prusík měl šest dětí a z nich tři dospěly. Nejstarší byl syn Bořivoj, který se narodil 31.10.1872 v Příbrami. Byl hlavním bibliotekářem Universitní knihovny v Praze, překladatelem a diplomatickým úředníkem a zemřel 1.4.1928 v Praze. Druhá byla dcera Ludmila, narozená 21.5.1876 v Příbrami.Poprvé provdala se za místodržitelského radu Schmatta, podruhé za hoteliera Prokopa na Špičáku na Šumavě. I ona zemřela poměrně mladá 8.3.1928. Třetí byla dcera Olga provdaná Schlindenbuchová,Narodila se 2.11.1877, žila se svým mužem ve Vlašimi, Opočně a nejdéle v Jičíně, kde je pochována . Zemřela 30.8.1953.v Praze.

Vylíčili jsme zdánlivě dlouze , ale přece jen co nejstručněji zasloužilý život a dílo F.X.Prusíka, člena našeho starého rodu. Jemu vděčíme neobyčejně za mnohé , co jsme o našem rodu předtím nevěděli a co jen díky jeho badatelství je nám dnes o našich předcích známo. F.X.Prusík je pochován na olšanských hřbitovech v Praze a veliké podivení budí jeho dosti zanedbaný stav,když právě on je také zařazen v seznamu slavných lidí,pochovaných na tomto hřbitově,vyvěšeném u hřbitovního vchodu. Jistě by si zasloužila jeho památka větší úcty.

Bořivoj Prusík,průkopník slovanských spisovatelů u nás.

První dítě F.X.Prusíka,syn Bořivoj,narodilo se 31.X. 1872 v Příbrami.Bořivoj byl prvním vnukem výrovského sedláka Václava Prusíka.Gymnasium začal studovati v Roudnici n/L a když se jeho otec stal profesorem Akademického gymnasia v Praze,dokončil tam studia.Pak studoval na Filosofické fakultě pražské university a také v Mnichově.Za disertační doktorské téma měl dílo slavného německého dramatika,Lessinga.V květnu 1895 byl promován.V roce 1896 stal se volontérem v Universitní knihovně v Praze,kde rychle postupoval.Od roku 1913 do roku 1919 byl vrchním bibliotékářem. Při převratu státním v roce 1918 byl jedním z místoředitelů této slavné instituce.
Bořivoj Prusík propagoval jako,první v Čechách nové knihovnické metody t.j.desetinné třídění a již v roce 1900 přeložil zahraniční knihu Decimálmí klasifikace.Dnes ve všech velkých knihovnách je tato metoda zavedena.

Od svých mladých let věnoval se studiu cizích jazyků a začal sledovati vývoj zahraniční literatury.Zvláště se zajímal o literatury ruské a polské,ale i anglickou a francouzskou a německou.Později se stal proslulým překladatelem.

Bořivoj Prusík i obě jeho sestry Ludmila a Olga učili se cizím jazykům již od mládí. Jejich otec F.X.Prusík velmi pečlivě o to dbal, a v jeho rodině se každý den mluvilo jiným jazykem. Pěstovala se němčina, ruština, francouzština a angličtina. Tak již od dětství také Bořivoj nabýval velmi dobrých znalostí cizích řečí. Později se naučil ještě polsky a vše to mu bylo k neobyčejnému prospěchu později v jeho životě.
V universitní knihovně, kde působil, měl výborný přehled o všech literárních novinkách světových a mnohé z nich začal překládat. Universitní knihovnu doplnil velmi důkladně literaturami slovanskými, což jistě nebylo tehdy bez významu za germanisačního režimu. Za svého života přeložil přes 150 románů , přes 300 her a napsal přes 500 článků do různých časopisů jako byl Světozor, Zlatá Praha, Česká revue, Květy a td. Početnost tato byla někdy , pokud se týkalo dokonalosti a přesnosti výrazu na škodu. Přece však zůstává jeho nesmrtelnou zásluhou , že svými prvními překlady a někdy i zdokonalenými druhými překlady uvedl k nám poprvé díla mnohých spisovatelů, o nichž se později ukázalo, že patří ke stěžejním sloupům světové literatury. K jeho prvním překladům patří Dickensův Klub Pickwicků , Thomase Manna Buddenbrookové, od Boleslava Prusa Grunwald , W.Reymonta Chlopi, trilogie Napoleon od Gasiorowskeho a mnoho jiných z angličtiny, němčiny , francouzštiny a polštiny.
Zvláštní jeho překladatelskou kapitolu tvoří ruská literatura. Bořivoj Prusík přeložil Gogolovu Ženitbu a Revisora , Gorkého Měšťáky a Na dně , Dostojevského Raskolnikova, Tolstého Annu Kareninu, Puškinovu Kapitánovu dcerku, a zvláště všechny nejvýznamnější divadelní hry slavného Antona Pavloviče Čechova.
S Čechovem, touto velkou postavou ruského a světového dramatu, pojilo ho upřímné přátelství. Jeho slavná díla jako je Racek, Ivanov, Strýček Váňa, Tři sestry nebo Višňový sad jsou prvními překlady Bořivoje Prusíka , jimiž byl Čechov uveden poprvé na českou scénu. V Památníku národního písemnictví na Strahově je uložena celá literární pozůstalost Bořivoje Prusíka , jako již před tím se tak stalo s dílem jeho otce. V Leninově knihovně v Moskvě je uchováno na čtyřicet dopisů Prusíkových A.P.Čechovovi z let 1896 až 1904, kdy slavný ruský dramatik předčasně umírá.
Bořivoj Prusík oznamuje Čechovovi, jaký úspěch měly v Praze nebo v Plzni jeho hry. Z této korespondence lze dobře poznat, jak nebylo vždy snadné umístit před šedesáti lety hry, dnes tak proslaveného autora, na české scéně.
Tak na příklad v roce 1898 sděluje Bořivoj Čechovovi, že se mu konečně podařilo umístiti Racka na scénu Švandova divadla. Jinde zase sděluje s jakým neobyčejným úspěchem byl přijat v Praze Strýček Váňa.
Bořivoj Prusík nedopisoval si s Čechovem jenom když pobýval v Rusku, ale také když se Čechov léčil ve francouzské Nice. Jindy zase Čechov prosil Prusíka, aby mu zaslal několik fotografií českých lidí, aby poznal jejich fysiognomii. Jindy se zase obrací Prusík na Čechova o radu, jak by bylo možno uskutečnit turné slavné herečky Hanny Kvapilové po Rusku.

Na přelomu století byl Bořivoj Prusík považován u nás za nejlepšího znalce poměrů v polském a ruském divadelnictví. V té době obraceli se na něho často Jaroslav Kvapil, ředitel plzeňského divadla Vendelín Budil nebo Laudová-Hořicová a mnoho jiných.
Když bylo v roce 1907 založeno Vinohradské divadlo, stal se prvním lektorem Dr.Bořivoj Prusík. Od roku 1910 byl pak jeho nástupcem K.H.Hilar. V roce 1910 byl Bořivoj Prusík také dramaturgem tohoto divadla, po něm pak Hilar a Dr.Karel Čapek.
Svými překlady otevřel Bořivoj tehdejší málo informované české společnosti nový pohled na ožehavé sociální poměry. Jeho nesmrtelnou zásluhou zůstane, že do Čech poprvé uvedl nejzávažnější díla Čechovova a Maxima Gorkého.

Bořivoj Prusík napsal také několik vlastních knih. Jde převážně o povídky sociálního rázu.

Když vznikla Československá republika v r. 1918 opustil Bořivoj své místo v universitní knihovně a vstoupil do diplomatických služeb nového státu. Působil stále ve Spojených státech severoamerických, kde byl konsulem v Omaze , St.Louis a naposledy byl jmenován generálním konsulem v New Yorku. Bořivoj byl dvakrát ženat. První jeho manželkou byla Polka Anna roz.Greszynská narozená v Nisku , bývalé Haliči , 20.9.1874.Byla také literárně činná pod jménem Dolores Prusíková.Manželství toto bylo v roce 1919 rozvedeno a první žena Bořivojova zemřela 25.2.1931 v Sadské. Po druhé vzal si za manželku opět ženu cizí národnosti.Byla to Němka Anna Ecklebenová roz. Winklerová. Pocházela také z Haliče ze Záblatí , kde se narodila 23.5.1885. V rodině se jí říkalo Melly.Bořivoj, jak vždy říkal, byl s ní šťasten, ale špatná znalost češtiny její mu působila velké obtíže v jeho diplomatickém úřadě. Po několikaletém působení v USA vrátil se Bořivoj Prusík do Prahy, působil pak ještě na ministerstvu zahraničí , ale brzy zemřel. Příčinou jeho smrti byla rakovina, jako u jeho otce Františka. Zemřel 1.4.1928. Jeho druhá manželka se znovu provdala a jako Sládková zemřela za čtyři roky po něm sebevraždou,20.3.1932. Oba jsou pochováni na Olšanech.

Bořivoj Prusík nezanechal po sobě žádných potomků , ale zůstalo po něm dobré dílo .

Druhým dítětem F.X.Prusíka byla dcera Ludmila. Narodila se 21.5.1876 v Příbrami. Odtud se brzy stěhovala s rodiči do Roudnice, kde její otec založil nové gymnasium. Ludmila byla velmi krásnou a inteligentní dívkou. Ušlechtilé rysy její povahy jí neopustily po celý život. Již v mladých letech naučila se velmi dobře německy a francouzsky.Poprvé provdala se za místodržitelského radu Emanuela Schmatta, s nímž žila jeden čas ve Vídni a pak v Praze. Měla s ním dcerku, ale ta zemřela v dětství. Brzy pak také zemřel její manžel a za nějaký čas provdala se opět bez vědomí své matky, za Jana Prokopa.To byl

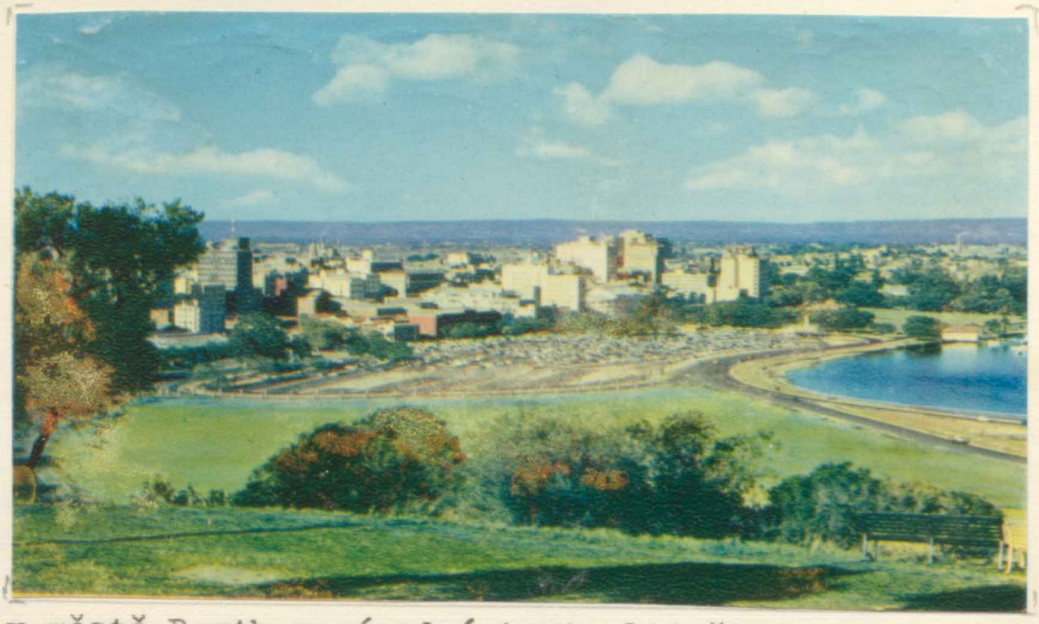

v městě Perth v západní Australii žije potomek Františka X.Prusíka, Anna Ludikarová

V městě Iowa City v USA žijí potomci Marie Prusíkové provd.Kozové v Potvorově.

majitel známého hotelu Špičák na Šumavě. Manželství bylo uzavřeno v Kahýře v Egyptě. Ludmila Prokopová byla duší celého podniku na Špičáku a mnoho slavných lidí, kteří trávili odpočinek v klínu šumavských lesů vděčně na ni vzpomínali, často i v literárních dílech. Ludmila zemřela tragicky otravou po vytržení zubu, poměrně mladá 8.3.1928 na Špičáku. Je pochována v Železné Rudě. Měla tři děti. Nejstarší je Ludmila, narozená 30.9.1912. Stala se magistrou farmacie a jejím manželem byl také lékárník Just. Manželství však bylo rozvedeno. Bydlí v Praze Vršovicích, tř. SNB 99. Má jedinou dceru Jarmilu Justovou , narozenou 7.5.1941. Vytudovala historii a praehistorii a působí dnes v Archeologickém ústavu v Praze. Může se vykázati již také některými archeologickými objevy na Poděbradsku,

Druhou dcerou je Anna . Narodila se 22.10.1914 a je provdaná Ludikarová. V květnu 1949 se vystěhovala z republiky a v září 1950 se dostala do Australie. Má dvě dcery. Danica je narozená 14.1.1942 a Michaela Ludikarová je narozena 1.1.1948. Dnes mají již všichni autralské občanství, Žije v městě Perth na západním pobřeží Australie. Adresa její je 66, Flinders Street, Tuart Hill. Město, kde dnes Anna Ludikarová s rodinou žije, je rovina , nejsou zde žádné hory, rostou tam palmy, pomeranče, citrony, ale krásné šumavské lesy kolem Špičáku, kde se narodila , jí tam chybí.

Posledním dítětem Ludmily, Prokopové, roz. Prusíkové, je syn Jan. Narodil se 1.11.1915 na Špičáku, odkud po okupaci Sudet musel se svým otcem utéci. Po druhé světové válce se opět ujal řízení hotelu , ale když došlo k znárodnění jeho, působil pak v Praze, Dobříši a zvláště nejdéle v Mariánských Láznich. Zde byl sice považován pro své schopnosti jazykové i organisační za výborného hotelového odborníka, ale jeho činnost pro jeho původ, byla mu stále ztěžována. Dnes žije v Mnichově. Dětí nemá. Adresa jeho je: München 8/61, Denninger Strasse, 216.
Posledním dítětem F.X. Prusíka a jeho ženy Ludmily, byla dcera Olga. Narodila se 2.11.1877 v Roudnici nad Lab. V roce 1899 provdala se za Hugo Schlindenbucha , který byl správním úředníkem a na konec vicepresidentem soudu v Jičíně. Žili spolu ve Vlašimi, Opočně a nejdelší čas v Jičíně. U nich také zemřela Ludmila Prusíková, vdova po slavistovi F.X. Prusíkovi. Ta ovšem také časem pobývala u první své dcery provdané Prokopové na Špičáku. Olga Schlindebuchová měla dva syny. Starší Vladimír, je narozený 11.5.1901 ve Vlašimi. Stal se komerčním inženýrem a působil v Národní bance řadu let a později ve Státní bance. Bydlí v Praze 5, Košíře, Na Výšině 20. Má tři děti. Jiřina, provdaná Kolavíková nar. 7.4.1928 bydlí v Praze - Malešicích, Malešická 397. Má dcerku Evu, nar. 12.5.1955. Syn Vladimír Schlindenbuch je narozen 19.12.1931 , je konstruktérem a bydlí v Praze - Hradčanech, Bašta sv. Ludmily č.3. Má dva synky Petra nar. 9.10. 1959 a Michala nar. 13.4.1965.

Druhý syn Vladimíra Schlindebucha je Svatopluk. Narodil se 12.2.1946 , pracoval v jemné mechanice a nyní studuje na technice. Bydlí s rodiči v Košířích.
Olga Schlindenbuchová, rozená Prusíková měla druhého syna , který dostal jméno po otci Hugo. Narodil se 11.6.1907 v Opočně . Vystudoval techniku a po ukončení studií nastoupil jako měřičský úředník do Nového Města nad Met. V roce 1935 byl přeložen do Frýdlantu , ale po obsazení Sudet byl pak střídavě v Novém Bydžově a v Jičíně. V roce 1945 vrátil se opět do Frýdlantu jako jeden z prvních Čechů. Tam byl přednostou osidlovací komise min.zemědělství. Dožil se pouze 45 let a zemřel na rakovinu žaludku 17.11.1952. Měl tři děti. Syn Jan Schlindenbuch nar. 16.5.1943 je dnes horníkem a bydlí ve Rtyni v Podkrkonoší č.616. Má synka Martina narozeného 4.6.1966. Druhým dítětem Huga Schlindenbucha je dcera Zuzana, nar. 8.9.1946 . Je provd.Bačová, bydlí nyní v Liberci, Leninova 44. Nejmladší syn Pavel Schlindenbuch, nar. 23.6.1949 je vyučeným mechanikem ve Škodovce a žije v Hradci Králové. Tyto tři děti ztratily také záhy i matku a tak jejich život v nejmladších letech nebyl vždy nejsnazší.
Předčasná smrt Hugova neobyčejně trápila jeho matku Olgu Schlindenbuchovou. Zemřela za necelý rok po něm v pražské nemocnici 30.8.1953.

První dcerou Václava Prusíka a Josefy, roz. Kotasové ve Výrově byla Josefa. Narodila se 28.2.1848, tady několik měsíců před zrušením roboty. Ve svých sedmnácti letech ji provdali za sedláka Matěje Urbánka do Lednice č. 12. V usedlosti, kde pak žila, říkalo se odedávna "u Martinců" . Josefě Urbánkové, roz.Prusíkové se zvláště v prvních dobách velmi stýskalo a byla potom neobyčejně šťastná, když v Kozojedech se usadil Václav Prusík z Hodyně. Vedle dvora byl statek Urbánkův největší v obci. Již manžel Josefy byl starostou obce a pak zase její syn František a vnuk Josef. Z manželství vzešlo 12 dětí,ale jen sedm jich dospělo. Josefa Urbánková má nejčetnější potomstvo ze všech dětí Václava Prusíka z Výrova.

Děti, které dospěly, byly : Marie naroz. 24.9.1871, provdaná Řezáčová v usedlosti " u Hlušíků" v Lednici, kde zemřela 10.4.1924. Druhá byla Anna nar. 19.4.1874 , provdaná za hostinského a sedláka Soukupa v Řemešíně, kde zemřela 18.3.1953. Třetím dítětem, které dospělo je František Urbánek, nar. 20.10.1876. Ten převzal rodný grunt po rodičích a žije u syna a vnuka v Lednici č. 12. Čtvrtá je Kristina nar. 20.9.1879 , provdala se za Václava Zikmunda v Mladoticích a dnes žije u své vnučky Tůmovcové v České Dubravici.Páté dítě, které dospělo byl syn Josef. Narodil se 26.2.1882. Poměrně dlouho byl doma v Lednici , pomáhal v hospodářství a byl to náruživý muzikant.Později se přiženil do menší usedlosti v Kožlanech, kde zemřel bez vlastních potomků 23.5.1946. Dcera Josefa, nar. 5.10. 1888 provdala se za Františka Sopra , železničáře ve Vrout-

ku, kde dnes žije jako vdova. Poslední je Anežka narozená 9.4.1891. Provdala se za zemědělce Václava Krýsla v Kočíně. Tam dosud žije.

První dítě Josefy Urbánkové roz.Prusíkové z Výrova byla dcera Marie. Narodila se 24.9.1871 . Provdala se za sedláka Řezáče v Lednici. Byla to neobyčejně dobrosrdečná žena, ale bohužel život její byl poměrně krátký. Zemřela ještě několik dnů před svou matkou a to 10.4.1924. Měla čtyři dcery. Anežku, Marii , Annu a Blaženu. Nejstarší Anežka, nar.20.5.1898 byla provdaná Fenclová a zůstala doma. Je to usedlost tak zvaná "u Hlušíků" č. 28. I její sestra Marie a Blažena se provdaly za Fencly , kteří jsou také všichni bratři. Rod Fenclů má dvě zvláštnosti: Byli to vždy velcí muzikanti a v jejich rodinách se rodil podivuhodný počet dvojčat. Všichni tito Fenclové vyznačují se velkou inteligencí a láskou k dějinám.
Anežka Fenclová měla tři děti.Dcera Jaroslava nar. 14.4. 1928 je provdaná Beránková v Rakovníce , Píseckého 768. Každou svou volnou chvíli věnovala vždy svým rodičům a vydatně pomáhala ve svém domově v Lednici. Má tři děti. Josef Beránek nar. 25.10.1957,Hana nar.3.5.1961 a Pavel nar. 25.6.1963. Pak se Anežce Fenclové narodila 24.5.1930 dvojčata, Miroslav a Miroslava. Miroslava je provdaná Lüftnerová v Kralovicích č. 80, má tři děti.Jarmilu nar. 4.2.1955, Miroslavu nar.12.5.1959 a Františka nar.24.8. 1961. Lüftnerovi pracují v JZD. Miroslav Fencl zůstal 1.5.68 doma v Lednici. I on je členem JZD. Má syna Miroslava, nar. 27.6.1965,dále Vendulku nar.12.10.1966, Jaroslava nar.

Další dcera Marie Řezáčové, Marie je narozena 28.3.1901. Je provdaná Fenclová v Kobcicích č. 2 a má dvě děti. Dcera Jiřina je narozena 7.3.1929 a syn Jiří Fencl tentýž den. Zase dvojčata v rodě Fenclů.Jiří je zaměstnán v lesní správě v Petrohradě a má tři děti.Věra se narodila 28.9.1957 , Jiřina 8.8.1959 a Jiří 26.12.1960.

Třetí dcera je Anna,narozená 21.3.1904 v Lednici "u Hlušíků"a provdala se za rolníka Václava Škubala do Dřevce č.21.Má dvě dcery.Miluše se narodila 24.8.1934 a je provdaná zase Fenclová a žije s matkou, v Dřevci. Má dvě děti: Marti nar. 6.4.1961 a Václava nar.tentýž den.Již třetí dvojčata. Druhou dcerou Any Škubalové je Blažena, nar. 18.9.1937.Je provdaná Folková v Jarově č. 54 u Plas. Pracují tam také v JZD. Má dvě dcerky, Jiřinu,nar.24.2. 1961 a Evu Folkovo u nar. 15.3.1964.
Nejmladší dcerou Marie Řezáčové byla Blažena.Narodila se 2.2.1911 v Lednici a je provdaná Fenclová v Borku č.2. Její muž byl také jako všichni Fenclové velkým hudebníkem a zahynul tragicky při návratu motocyklem ze zábavy u Liblína.Blažena má dvě děti.Její syn Josef nar.9.1.1939 přiženil se do Žichlic č. 43 . Má dcerku Janu Fenclovou nar. 27.2.1966a synka Miloše nar.26.12. 1967.
Její dcera Blažena je provdaná Tauberová a žije s matkou v Borku, Narodila se 31.12.1941 a má synka Zdeňka Taubra, nar. 26.10.1966. Anažka Fenclová zemřela 4.8.1966.
Blažena Tauberová má také dcerku Laděnku nar.7.2. 1968.

Druhým dítětem Josefy Prusíkové provdané Urbánkové v Lednicí byla dcera Anna.Narodila se 19.4.1874 . Provdala se k Soukupům do Řemešína u Mladotic.Tam měli hostinec a hospodářství. Měla čtyři dcery, Marii, Miladu, Růženu a Annu a syna Josefa. Anna Soukupová zemřela v Řemešíně 18.3.1953.

Nejstarší její dcera Marie narodila se 3.10.1903 a provdala se za dělníka Turečka v Chrašťovicích č.36. Zemřela poměrně brzy jako sedmapadesátiletá 9.7.1960. Marie Turečková měla čtyři děti.Stanislav nar.3.1.1932 bydlí v Chrašťovicích a má Stanislava nar.30.10.1961. Ladislav Tureček nar. 23.5.1936 bydlí v Dobré č. 69 u Kladna. Pracuje v kladenském průmyslu.Má synka Martina nar.30.7.1967. Dcera Marie je provdaná Kočková v Kalci blíže Chrašťovic. Narodila se 16.7.1943 a má synka Jaromíra nar. 29.7.1967. Posledním dítětem Marie Turečkové je dcera Dana nar. 10.9.1953.

Druhým dítětem Anny Soukupové byl syn Josef.Narodil se 5.8.1905 v Řemešíně č. 27 a na rodné usedlosti také zůstal. Je dnes členem JZD. Má dvě děti. Dcera Květoslava je provdaná Hajšmanová a bydlí v Olšanech u Sedlce, kde její manžel je vedoucím farmy státního statku. Květoslavanar. 10.10.1935 má dceru opět s tímto jménem nar. 14.11.1958. Jejím druhým dítětem je Václav Hajšman nar. 19.1.1961.Syn Josefa Soukupa v Řemešíně je také Josef. Narodil se 31.8.1941 a pracuje rovněž v JZD. Má dvě děti.Ludmilu nar.23.9.1964 a Vlastimila nar. 30.3.1967.

Dalším dítětem Anny Soukupové byla dcera Milada. Narodila se 31.8.1907 a provdala se za rolníka Beránka do Borku č. 9. Má jedinou dceru Miladu nar. 20.10.1940. Je provdaná Tragenreifová a bydlí v Plzni, Zámečnická 36. Má dvě děti. Dcerka Taťána je narozena 17.6.1963 a syn Radek nar. 20.6.1967.

Třetí dcerou Anny Soukupové v Řemešíně byla Růžena. Narodila se 26.1.1910 a je provdaná Lišková v Řemešíně č. 40.Má tři děti. Její syn Jaroslav Liška nar. 11.4. 1930 bydlí v Mirošově u Rokycan. Má dva syny, Jaroslava nar,10.9.1956 a Miroslava nar. 4.4.1960. Druhý syn je Miroslav Liška . Narodil se 19.7.1931 v Řemešíně a dnes pracuje na Karlovarsku. Bydlí tam v Novém Sedle, Revoluční 194. Má dcerku Miroslavu nar. 28.6.1961. Poslední je Josef Liška, nar. 24.10.1950 a bydlí se svou matkou v Řemešíně.

Posledním dítětem Anny Soukupové byla dcera Anna. Narodila se 22.5.1912 a jako provdaná Jánská bydlí v Řemešíně č. 31.Má dvě děti.Její syn Ladislav Jánský,narozený 17.4.1940 má synka Ladislava nar. 10.9.1964. Dcera Stanislava provdala se za lesníka Dlouhého ,Je narozena 11.8.1941 v Řemešíně. Její muž působil určitou dobu v polesí Manětín a tam se mu podařilo zastřeliti bílého jelena, což je jistě řídký zjev. Bydleli v Novém Městečku u Nečtin.Dnes bydlí v Bukovině.Mají synka Milana nar. 7.6.1963. Dále se jim narodila 12.6.68 dcerka Stanislava.

Prvním synem Josefy Prusíkové provdané Urbánkové v Lednici byl František. Narodil se 20.10.1876 a převzal doma po rodičích grunt, zv."u Martinců". Patří dnes k nejstarším členům našeho rodu. Je stále duševně čilý. Dobře si pamatuje ještě svého děda Václava Prusíka ve Výrově, jemuž pomáhal v menších pracech na statku, kde se narodila jeho matka. Byl to výborný hospodář a jako chovatel koní byl Urbánek proslulý nejen na Kralovicku , ale i v republice. Na výstavě koní,na hospodářské výstavě v Praze v r. 1929 dostal František Urbánek z Lednice první cenu za vystavovanou klisnu. Urbánkové nebyli nikdy koňskými handlíři jako někteří sedláci , ale opravdovými milovníky chovu koní. František Urbánek byl řadu let starostou Lednice a často zastupoval obec i v Praze,spolu s jinými delegacemi z okresu. Jeho hospodářství je dnes začleněno také do JZD, ovšem jako větší hospodář také si v pohnutých porevolučních dobách musel vytrpěti své. František Urbánek měl dva syny. Za ženu měl Františku, roz. Šourovou z Kozojed. Starší jeho syn je Josef Urbánek, narozený 22.11.1904 v Lednici č. 12. Vždy šel v dobré stopě svého otce a když se ten vzdal starostenství, byl i on pro oblibu mezi spoluobčany , zvolen rovněž starostou.Má dva syny. Josef Urbánek nar.9.12.1936 bydlí doma a pracuje v JZD. Má dva chlapce,Luboše nar. 27.5.1963 a Václava nar. 24.5.1965. Jeho bratr Václav Urbánek je narozen 30.12.1939.Pracuje jako absolvent průmyslovky, jako technik v Kaznějově.Tam má svůj domek.Jeho syn Pavel je narozen 20.3. 1968.
Druhý syn Františka Urbánka je František.Narodil se 25.2.1911 a přiženil se do hospodářství v Lednici , č. 34 , kde se říká "u Paterů". Má syna Vladimíra , nar.5.6.1945 , který je zemědělským inženýrem."U Paterů" mívali vždy výborné výsledky v odchovu prasat.
František Urbánek st,zemřel 15.7. 1968 ve věku 91 a půl roku.
Třetí dcerou Josefy Urbánkové byla Kristina.Narodila se 20.9.1879 a provdala se za sedláka Zikmunda do Mladotic. Měla dvě dcery.Marie naroz. 22.8.1905 zůstala doma v Mladoticích a provdala se za rolníka ze starého rodu Mixů z Koryt. Zemřela ve svých jednapadesáti letech na rakovinu 11.2.1956. Měla jedinou dceru Irenu, nar. 14.8.1929. Ta je provdána za velmi bystrého sedláka Tůmovce v České Doubravici č. 2 u Manětína. Má dceru Irenu nar. 17.7.1954. Kristina žije nyní u této své vnučky v České Doubravici. Druhou její dcerou je Anna nar.23.4.1907 . Provdala se za zemědělce Jaroše do Chockova č. 1 u Radnic. Má syna Václava nar. 16.6.1935. Je zemědělským inženýrem. Ten má synka Milana, nar. 22.11. 1963.

Další dcerou Josefy Urbánkové byla Josefa. Narodila se 5.10.1888 a provdala se za zaměstnance drah Sopra ve Vroutku. Za okupace žila v Mladoticích. Nyní bydlí u své dcery ve Vroutku, Nádražní 426. Josefa Soprová má dvě děti.Dcera Anna nar. 23.7.1919 je provdaná Baláková ve Vroutku. Má čtyři děti. Její dcera Ludmila nar.29.4.1943

bydlí v Podbořanech , Dělnická 328.Má synka Zdeňka Takáče, nar. 31.1.1966. Druhá dcerka Anny Balákové je Jaroslava nar. 14.11.1946. Jako provdaná Koderová bydlí ve Vroutku, Vidhostická ulice 426.Dále jsou dva chlapci, Josef Balák nar. 15.1.1949 a Jiří Balák, nar. 21.11.1951.
Syn Josefy Soprové Václav, narodil se 13.6.1922, pracuje a bydlí v Mladotících č. 94. Má tři děti. Věra Soprová nar. 23.3.1950 , Václav nar.4.9.1951 a Hana nar. 24.4.1955.

Posledním dítětem Josefy Urbánkové z Lednice byla dcera Anežka. Narodila se 9.4.1891 a provdala se za zemědělce Krýsla v Kočíně č. 17. Není to daleko od Lednice a ona také nezapomíná na svoje rodiště a nejčastěji ze všech svých sourozenců je vždy navštěvovala. Má jediného syna Jaroslava.Narodil se 29.11.1920, pracuje v JZD a bydlí v Kočíně s matkou a svou rodinou. Má dvě děti.Anna Krýslová je narozena 13.11.1949 a Jaroslav je narozen 28.11.1953. Dále má Anežka Krýslová dvě dcery. Zdeňka je narozena 29.9.1922 , je provdaná Baborová v Bílově č. 16 . Má tři děti.Josefa nar. 6.9.1944 , dceru Zdeňku nar. 23.11.1945 a Jaroslavu nar. 25.10.1951.Zdeňka je provd.Houdková v Aralovicích. Druhou dcerou Anežky Krýslové je Blažena. Narodila se 7.10.1925 a je provdaná Valentová ve Výrově č. 17. Má syna Jiřího a dceru Marii , ale ty uvedeme blíže pod potomky Veroniky Prusíkové, provdané Valentové, která patří rovněž do odnože Výrov II.

Dalším dítětem Václava Prusíka z Výrova byla dcera Marie.Narodila se 29.7.1851 ve Výrově č. 18, provdala se 16.9.1873 za sedláka Josefa Koukla v Bílově. Od pradávna říká se tomuto gruntu " u Kymlů". Marie Kouklová měla čtyři syny. Mikuláše, Františka , Blažeje a Josefa. O nich budeme však vyprávěti podrobněji u větve Sedlec, v odnoži t.zv.Bílov jejíž zakladatelkou byla Kateřina Prusíková se Sedlce provdaná Kouklová v Bílově. Zemřela Marie poměrně mladá, 6.2.1908.

Třetím synem, který se narodil manželům Prusíkovým "u Boudů" ve Výrově, byl Václav. Narodil se 2.1.1854, odešel jako před tím již jeho dva bratři,Blažej a František,také na studie do Prahy. I o něj v Praze pečoval dobrodinec našeho rodu vikář Blažej Prusík. Václav vystudoval v Praze práva , ale doktorského titulu nezískal. Stal se magistrátním úředníkem a naposled byl přednostou živnostenského referátu u pražské obce. Zůstal svobodný, žil až do smrti svého strýce Blažeje ve Vikářské ulici na Hradčanech a teprve pak se odstěhoval dolů do Prahy. Bydlel pak na různých místech , naposled na Vyšehradě. Zde zemřel ve věku 61 let na zápal plic 16.9.1915. Jako starý mládenec měl řadu přátel zvláště dramaturga Františka Stroupežnického. Všechny krásné památky po svém strýci zdědil on a po něm zmizely nenávratně v majetku jeho poslední hospodyně.

Čtvrtým synem Václava Prusíka ve Výrově byl Vojtěch. Dostal jméno po svém dědovi rychtáři výrovském, který sem přišel v roce 1803 ze Sedlce. Vojtěch Prusík narodil se 3.4.1856 ve Výrově. Studoval krátce na gymnasiu v Klatovech, ale z těchto studií se brzy vrátil domů a bylo rozhodnuto, že se stane dědicem gruntu. Oženil se s Josefou Julusovou ze Sedlce, narozenou tam 24.3.1861. Statek, odkud ona pocházela, stojí naproti gruntu Prusíků , kde stávala již v XVI.století kolébka našeho rodu. Vojtěch Prusík převzal rodný statek ve Výrově 22.2.1884. Byl to velký silný a zdravý člověk, a při tom dobrák od kosti.Až do dne , kdy prodal usedlost ve Výrově, byl starostou obce. Od roku 1901 do roku 1905 byl také okresním starostou Kralovicka. Pak ještě do roku 1914 působil jako člen okresního výboru. Když starostoval v Kralovicích, byli tehdy členy okresního výboru tito občané z Kralovicka: Josef Holeček z Plas, Antonín Jelínek z Bučku , František Juha z Bílova, Josef Kožíšek z Jarova, František Slach z Kralovic a František Vodák z Dřevce.

Vojtěch Prusík, jako okresní starosta projevil velkou iniciativu. Za jeho éry postavila se silnice Sedlec-Bílov- Potvorov, dále Čistá - Zdeslav, pak Chříč-Studená- Hlince, dále Slatina - Lhota a silnice Mladotice-Křečov. Postavila se škola v Žebnici a v Hedčanech, a byly provedeny velké vodní úpravy na Střele a Mži. Z podnětu Vojtěcha Prusíka byla zahájena akce ke sbírce na stavbu Národního divadla v Brně a projeven veřejný souhlas s prohlášením města Prahy, týkající se zřízení slovanských universit v Brně, Lvově a Lublani.

V den svátku Mistra Jana Husa roku 1903 vedl Vojtěch Prusík z Kralovic delegaci ke slavnosti položení základního kamene k Husovu pomníku na Staroměstském náměstí. Vojtěch Prusík patřil mezi vynikající zemědělce. Jako první v okrese zavedl nová hnojiva, čímž se v celém kraji značně pozvedla úrodnost polí, vysazoval ovocné stromy, mlátičku a některé jiné stroje měl také jako první v celém okrese. Patřil také mezi zakladatele agrární strany , která jako jediná obhajovala nejlépe zájmy zemědělců. Vojtěch Prusík se svou ženou Josefou měl čtyři děti. Syna Blažeje, dceru Annu a Josefu a posledního Václava, který se po něm měl státi držitelem gruntu. Vojtěch Prusík zúčastnil se jako voják tažení při okupaci Bosny a Hercegoviny v roce 1878. Často a rád vyprávěl o tom, jak jen zázrakem ušel tam smrti. Jeho pohostinná usedlost byla otevřena každému. A dodnes staří pamětníci ve Výrově na něj s úctou vzpomínají.
Již on , ale zvláště pak jeho syn Václav toužili však po tom, aby měli ještě větší a modernější hospodářství. K lítosti ostatních členů rodu byl 7.dubna 1912 prodán rodný statek ve Výrově a Vojtěch usadil se v nedalekém Černínském dvoře v Přehořově. Tam měli i pěknou cihelnu, ale když se jeho syn Václav oženil, odstěhoval se Vojtěch

Prusík se svou ženou ke své provdané dceři do Kolešovic. Tam však žil jen dva roky a zemřel na zápal plic ve věku 64 let dne 15.3.1920. Jeho žena ho brzy následovala, zemřela 17.7.1920.

Sedlákem Vojtěchem Prusíkem a jeho odchodem z Výrova v roce 1912 zaniká náš rod ve Výrově po meči. Byl tam tedy 109 let, což vlastně není dlouhá doba ,ale svými činy zapsali se tam Prusíci jistě dobře a je také dosud jich tam vzpomínáno. Nápis na jejich hrobě v Kolešovicích je jistě správný, že zní takto:"Jejich láska, poctivost a život plný práce a obětavosti jsou nejsvětlejší památkou po nich." Ve Výrově žijí dnes Prusíci z jiných rodových větví.

Nejstarším dítětem Vojtěcha Prusíka a jeho ženy roz. Julusové ve Výrově byl syn Blažej. Narodil se 30.11. 1884 ve Výrově č. 18. Studoval na gymnasiu v Klatovech, kde učil již jeho strýc Blažej a studoval jeho bratranec Bohumil. Spolu tam maturovali v roce 1905 a spolu také odešli na studia lékařská na pražskou universitu. Spolu také promovali v jeden den v roce 1910. Mladý lékař Blažej Prusík odešel pak na zkušenou do nemocnice v Olomouci. Již tam vynikl nejen v interním lékařství, ale i v chirurgii.Když vypukla balkánská válka v roce 1912, ochotně vyhověl volání po vyslání dobrovolných lékařů na pomoc slovanským bratřím.Na Moravě poznal také svou budoucí ženu.Byla to Bedřiška Vocílková , dcera lesmistra,nar.26.2.1890 v Hulíně. S tou se pak usadil v roce 1913 jako lékař v Dobříši.Dostal se tam na přímluvu kněžny Coloredo-Mansfeldské, resp. profesora Kukuly. Pak si zavedl vlastní ordinaci a 40 let působil Dr.Blažej Prusík v dobříšském okrese. Léčil všechno a s velkým zdarem. Později nabyl i zubařské praxe , takže lidé z města i celého kraje nacházeli u něj radu ve všech bolestech svého těla. Blažej Prusík patřil k lidem otevřeným,snad i někdy trochu drsným , ale neobyčejně upřímným a obětavým. Když viděl, že má před sebou chudého člověka, nikdy od něho nic nevzal. Jeden čas byl také zástupcem nár. socialistické strany na radnici dobříšské. Jeho smrt 9.2.1953 byla podnětem k opravdové lítosti nad jeho nenávratným odchodem, kterou projevili všichni lidé v tomto kraji. Ještě dnes vzpomínají tam lidé na jeho "zázračné prášky" i na to jak výborně spravoval zuby. Jeho žena Bedřiška zemřela 14.5.1957. Oba jsou pochováni na dobříšském hřbitově.

Blažej Prusík měl jediného syna Karla. Narodil se za první světové války 3.11.1915. Studoval na gymnasiu v Praze a ve šlépějích svého otce věnoval se také medicině. Studia však dokončil až po druhé světové válce, neboť necelý rok před ukončením svých studií lékařských, jeho zavřeli Němci naši universitu. V době druhé světové války pracoval jako laborant v dobříšském sanatoriu. Také byl ve spojení stejně jako jeho otec s partyzány, kteří tehdy působili v rozsáhlých dobříšských lesích .

Pěkně na to vzpomíná spisovatel Eduard Valenta ve svém románu "Jdi za zeleným světlem".
Po druhé světové válce dokončil Karel Prusík svá medicinská studia a odešel na praxi do Hradce Králové, kde zvláště pracoval u prof.Dra Lukla.V té době se oženil s Evou Uhrovou , která se narodila 25.4.1926 v Berehově,kde její otec tehdy působil jako vojenský veterinář. Z Hradce Králové odešel Dr.Karel Prusík do psychiatrické léčebny v Dobřanech , kde pobyl řadu let jako internista a měl tam výborné výsledky. Se svou ženou Evou, zavedli tam nové ošetřovatelské a rekreační metody pacientů.Jeho touhou bylo však, aby se vrátil do svého rodiště , Dobříše. Tam také nyní působí jako lékař. Bydlí v Dobříši č. 892. Dům s krásnou zahradou, který si vystavěl jeho otec, padl za oběť asanace a nové výstavbě v Dobříši.
Dr. Karel Prusík má dvě děti.Blanka je narozena 20. 4.1950 v Hradci Králové a Pavel 17.8.1952 v Plzni.

Druhým dítětem Vojtěcha Prusíka ve Výrově byla dcera Anna. Narodila se 8.6.1886 a v roce 1908 se provdala za německého sedláka Arnošta Meixnera z Kolešovic. Tehdy tento sňatek vzbudil značnou nevoli v celé rodině Prusíků a osud její opravdu nebyl pak šťastný. Na výslovné přání své matky vzala si sice majetného člověka, ale velmi náruživého Němce.Anna Meixnerová žila pak v Kolešovicích, u ní zemřeli pak její rodiče, ale po roce 1918 zakoupili si pak ještě větší hospodářství v Německých Hořovicích. Po čase hospodářství prodali, stali se soukromníky v Praze,ale již před druhou světovou válkou měli zase svůj zemědělský podnik. Hospodařili v Chotči u Radotína. Z tohoto manželství narodil se syn Arnošt.I když byl manžel Anny přesvědčeným Němcem, přece jen byl k Čechům spravedlivý a Anna s ním, nezasloužili si osudu, který jim připravil květnový převrat roku 1945. Je zajímavé, že ve svém hospodářství ukrývali po nějakou dobu člověka, jehož čin vzbudil v protektorátě velkou sensaci.Byl to Jan Smudek , který zastřelil německého policistu v Kladně. Později podařilo se dostati Jana Smudka do bezpečí v cizině. To jistě nesvědčilo o nenáviděném postoji Arnošta Meixnera k českému národu.V květnových dnech 1945 ukázal se znovu ve špatném světle nezdravý rys české povahy. Meixnerovi byli vyhnáni ze své usedlosti, zajištěni a všechen jejich majetek byl rozkraden.Manžel Anny se oběsil a ona se stala úplnou žebračkou.Žila pak střídavě u svého bratra v Dobříši, v Praze jako služebná a nakonec se usadila se svým synem ve Šluknově.Zemřela 13.11.1967 v domově důchodců po krátké těžké nemoci v Krásné Lípě. Ona je posledním člověkem, který se narodil na gruntu "u Boudů" ve Výrově a odešel na věčnost.

Její syn Arnošt narodil se 18.5.1909 v Kolešovicích. Myslelo se vždy, že převezme tam statek po svých rodičích, ale hra osudu byla jiná. Měl různá zaměstnání a nyní je skladníkem ve Šluknově, kde bydlí v Gottwaldově ulici č. 301. Po krátkém , rozvedeném a bezdětném

manželství žije tam nyní samoten ve vzpomínkách na pohnutou minulost svých rodičů a zvláště na svou milovanou matku. Zůstane vždy ke cti Anny Meixnerové, roz. Prusíkové, že její syn se neodrodil a je Čechem.

Třetím dítětem Vojtěchovým byla dcerka Josefa. Narodila se 17.3.1888. Byla to neobyčejně hezká holčička a výborně se učila. Bohužel záškrt, který v minulém století byl tak zhoubný, zkosil její život v deseti letech 26.5.1898.

Po Pepičce narodil se syn Václav. Bylo to 2.3.1890 a on byl předurčen jako budoucí hospodář. Od svého mládí miloval stroje. Zajímal se zvláště o všechno,co mohlo usnadniti těžkou práci v zemědělství, Vyučil se strojníkem a s mlátičkou, kterou měli ve Výrově jako první v okrese, pomáhal pak při výmlatu v četných okolních obcích. Jeho duch byl velmi neklidný a stále směřoval jen vyšším metám. Byl to Václav Prusík, který přesvědčil svého otce, že grunt ve Výrově je pro ně již příliš malý, pole že nejsou ve velkých kusech zcelena a proto také mechanisace nemůže se tam tak zdárně uplatnit. Uvítal proto rozhodnutí svého otce Vojtěcha, aby se odstěhovali na větší dvůr do Přehořova. Po převratu 1918 se Václav oženil s Marií Řepíkovou z Milostína. Narodila se tam v pěkném statku 1.1.1895 a dnes tam ještě jako vdova žije. Po smrti svých rodičů v roce 1920 odstěhoval se Václav do Milostína.Přehořov zdál se mu již zase malý jako před tím Výrov a pak ani v Milostíně, ležícím v bohaté chmelařské oblasti,nebyl příliš spokojen. Podařilo se mu získati velký statek v německé obci Bitozeves u Postoloprt. Zde také jsou rozsáhlé chmelnice. Václav Prusík neobyčejně zmodernisoval své hospodářství v Bitozevsi a mezi německými sedláky byl velmi oblíben.Nikdy však svou národnost nezradil. Když na příklad vtáhla v říjnu 1938 německá vojska do Bitozevse, byl jeho statek jediným,kde nevlál hakenkreuz. A bylo zajímavé, jak se němečtí spoluobčané postavili na jeho obhajobu, když velitel německého vojska toto počínání u starosty ostře kritisoval.
Václav Prusík jako velký milovník mechanisace pořídil si s obětmi zadešťování chmelnic a v jednom kritickém suchém roce vyhrál tím vše. Téměř všude byla tehdy v okolí nízká úroda chmele , jen on vykázal hojnou úrodu. Vysoká cena, která se pak platila za chmel zaplatila mu nákladnou investici umělého zadešťování. Dlouho však v Bitozevsi za okupace nezůstal,neboť jeho dvůr byl nakonec říšskými úřady převzat. Odstěhoval se opět do Milostína kde žil jako soukromník , neboť mezitím hospodářství své tam pronajal. Napsal tam v té době zajímavou kroniku své rodiny a zvláště svého života. Po květnu 1945 byl zaměstnán ve státní traktorové stanici a zemřel poměrně brzy, 14.srpna 1952 v Praze. Příčinou byla otrava po hnisavé angině.
Václav Prusík měl dva syny, Václava a Bořivoje.

První syn Václava Prusíka narodil se 27.8.1919 v Přehořově. Dostal po otci jméno Václav. Otec jeho, jako podporovatel všeho moderního a průbojného dal ho na studie na školách Tomáše Bati ve Zlíně. Po návratu ze Zlína hospodařil s otcem , ale všechny plány, které míval on i jeho otec se zhatily po květnu 1945. V zemědělství pak již nepůsobil,neboť se obával a to právem,že by jako syn kulaka byl i při své nejlepší a nejpoctivější práci vždy obviňován , když by se snad někdy něco nepodařilo. V Karlových Varech jezdil se sanitkou, pak se stal zaměstnancem Jáchymovských dolů a usadil se v Horním Slavkově u Karl.Varů. Bydlí tam v ulici ČSSP č. 3. Oženil se s Blankou roz.Moukovou z Tišnova na Moravě 11.2.1925. Mají spolu dva synky. Václav je narozen 25.8.1954 a Bohdan , jemuž říkají Dan, je narozen 16.10.1956. Václav Prusík po zrušení Jáchymovských dolů pracuje nyní v místním průmyslu v Horním Slavkově.Místo velkostatku je tedy jeho místo u soustruhu. Batovská škola však mu dala to nejlepší pro život. Je úspěšný i zde.On i jeho bratr Bořivoj hrdě se hlásí k našemu rodu a ve všem, co bylo v jejich silách pomáhali ke zdaru tohoto historického díla. Celá rodina usadila se v srpnu 1968 v Dietlingen (Östliche 44) u Pforzheimu v Badensku v NSR.

Druhý syn Václava Prusíka a Marie je Bořivoj. Narodil se 8.srpna 1925 v Milostíně. Studoval na zemědělské škole v Roudnici , pak byl zaměstnán nějaký čas jako agronom . I on,jako syn kulaka, z průhledných důvodů raději toto zaměstnání opustil a stal se zaměstnancem uhelných dolů v Hrdlovce u Duchcova. Tam se oženil s Lucií Borjanovou, která se narodila 30.7.1921 v Hrdlovce. Bydlí tam v Duchcovské ulici č. 63. Bořivoj Prusík má dcerku Hanu nar. 18.9.1952. Věnuje se studiu zdravotnictví.

Třetí dcerou Václava Prusíka ve Výrově byla Anna.Narodila se 15.12.1858. Ve svých 26 letech provdala se za Josefa Kouru v Bílově č. 13. Bylo to 13.2.1884. Kourové žijí na tomto gruntě prokazatelně již od roku 1558. U statku je krásná zahrada jako málokde jinde a po zhoubném požáru, který v třicátých letech zničil téměř polovinu vesnice , mají dnes u Kourů také pěkné budovy. U Kourů. nejen za života Anny , ale i pak po celou dobu hospodaření jejího syna Josefa, byl vždy každý upřímně vítán a zvláště pak členové našeho rodu. Anna Kourová měla čtyři děti. Byly to dcery, Marie , Anna a Růžena a syn Josef. Anna Kourová, roz. Prusíková zemřela v Bílově 14.12.1935. Byla nejstarší z dcer Václava Prusíka z Výrova.

První dcerou Anny Kourové roz.Prusíkové byla Marie.Narodila se 16.6.1885.Provdala se v r. 1911 ke Slachům v Bílově č. 29. Z této usedlosti již začátkem XVIII.stol. provdala se Anna Slachová za Martina Prusíka v Sedlci a sem zase jindy v tom století se přivdala od Prusíků žena ze Sedlice. Rodina Slachů hlásila se vždy k Prusíkům. Marie Slachová měla tři děti.Nejstarší Marie narodila se 22.1.1912 , druhá Anna 17.7.1913 a syn František 27.6.1916.

Také stavení Slachů padlo v roce 1930 za oběť požáru. Marie Slachová zemřela na rakovinu 20.9.1943. Nejstarší dítě Marie Slachové, Marie nar. 22.1.1912 je provdaná jako Vopatová v Žebnici č. 42. Pracuje tam v JZD. Má čtyři děti. Její dcera Marie nar. 19.1. 1936 je provdaná Kočová a bydlí v hezkém domku v Loze č. 21. Má dvě děti. Josef Koča nar. 19.1.1959 a Hana nar. 11.6.1963. Syn Václav Vopat je narozen 31.1.1938 a pracuje a bydlí v Hrádku u Rokycan č. 105. Má dcerku Soňu nar. 4.6.1964. Třetí dítě Marie Vopatové Anna, je narozena 8.7.1945 a je provdaná Zemanová. Poslední Božena nar. 17.3.1948 je svobodná a žije v Žebnici. Anna Zemanová má dítě Pavla, nar. 26. října 1968.
Druhé dítě Marie Slachové je Anna. Narodila se 17.7. 1913, provdala se za Vojtěcha Kůsu zaměstnance drah, který byl až do důchodu náčelníkem stanice v Mladoticích. Anna Kůsová má syna Pavla nar.15.1.1943, který jako průmyslovák je zaměstnán v Keramických závodech v Horní Bříze. U Aničky Kůsové, jak se jí říká, byly vždy dveře jejího příbytku přátelsky otevřeny všem příchozím.

Posledním dítětem Marie Slachové byl syn František. Narodil se 27.6.1916 a po rodičích převzal usedlost v Bílově. Jeho žena Marie je rozená Kozová z Bukoviny a je také pokrevným členem našeho rodu. Je to potomek Kateřiny Prusíkové ze Sedlice, provdané Kouklové v Bílově. Rodina Slachů je velice početná. Nejstarší jejich dcera Marie je nar.26.3.1941, vždy velice obětavě starala se o své sourozence. Byla opravdu jejich druhou mámou. Jako provdaná Vlková žije dnes v Kozojedech č.49. Má synka Josefa nar. 20.7.1966. Pracuje v JZD.
Druhý je Václav Slach nar.31.5.1942 a přiženil se do Odlezel č. 11. Má tam dcerku Pavlu nar. 30.10.1966.
Třetí Jiří Slach nar. 25.7.1943 pracuje ve stm jírně v Dobříši a bydlí ve Dlouhé Lhotě u Dobříše. Má synka Jiřího nar. 30.6.1965. Následují: dcera Jaroslava nyní Janská nar. 20.3.1947 , pak František Slach nar.15.2. 1949, dále Anna nar.21.9.1950 a Pavel nar.16.3.1955.

Druhým dítětem Anny Kourové byl syn Josef. Narodil se 6.2.1888 v Bílově. Josef Koura byl celou řadu let starostou Bílova. Byl to neobyčejně oblíbený člověk nejen v obci, ale i v širokém okolí. Po květnu 1945 byl také předsedou lidové strany na Kralovicku. Josef Koura patřil vždy mezi ty členy našeho rodu, kteří se navzájem rádi stýkali a podporovali navzájem, kde toho bylo třeba. Oženil se s Marií Valentovou z Borku a s ní měl dvě děti. Syna Vladimíra a dceru Marii. Josef Koura zemřel v Bílově 23.4.1964. Pohřeb jeho na hřbitůvek potvorovský byl opravdovou manifestací všeho lidu z kraje.

Syn Josefa Koury Vladimír, narodil se 30.10.1921. Vystudoval hospodářskou školu a stal se opravdu výborným zemědělcem. Zvláštních úspěchů se dopracoval on a celé JZD v Bílově v semenářství a šlechtitelství. Vyniká touté dobrotou jako jeho otec. Má dvě děti. Vladimír nar. 24.7.1963 a Marie nar.28.5.1965.

Druhým dítětem Josefa Koury z Bílova byla dcera Marie. Narodila se 9.10.1928 , provdala se za úředníka Jílka a bydlí nyní ve své vilce v Žíhli č. 253. Má synka Václava, nar.14.11.1953.

Druhou dcerou Anny Kourové roz. Prusíkové byla Anna. Narodila se 24.6.1891 v Bílově č. 13 a byla později provdaná jako Švarcová v Hrádecku č. 37. Její muž tam byl cestářem a měli menší hospodářství.Anna Švarcová zemřela v Hrádecku 25.2.1952. Měla jediného syna. Je to Jaroslav Švarc nar. 20.5.1920. Je usazen v Hrádecku, je členem JZD , oženil se s vdovou s jedním děckem,ze svého manželství má jednoho syna Vladimíra Švarce,nar. 11.2.1948.

Posledním dítětem Anny Kourové z Bílova, byla Růžena . Narodila se 11.2.1894 a provdala se za zaměstnance drah Hergeta v Plzni.Bydleli tam dlouho Na Koterově a z jejich manželství narodily se dvě děti.První byla dcera Anna , nar. 2.11.1921. Má dva syny , Petra nar.13.3.1943 a Pavla Švika nar.9.2.1946. Bydlí v Plzni ,Plzenecká,23.

Druhým dítětem Růženy Hergetové byl syn František.Narodil se 21.10.1923 , je ekonomickým úředníkem a bydlí v Plzni, Sušická 38. Má dvě děti. Hanu nar.3.12.1953 a syna Jana nar. 5.7.1957. Růžena Hergetová zemřela v Žebnici u Vopatů náhle dne 20.5.1958.

Osmým dítětem Václava Prusíka ve Výrově byla dcera Veronika. Své jméno dostala po své tetě, která tehdy žila v Kostelci nad Mží.Veronika Prusíková narodila se "u Boudů" ve Výrově 24.11.1861.Ze všech dětí Václava Prusíka a jeho ženy rozené Kotasové zůstala ve Výrově pouze Veronika. Protože ve Výrově z potomků Václavových nežije již žádný Prusík, jsou potomci Veroniky Valentové, jak se provdala 24.11.1885,jedinými zástupci po přeslici tohoto rodu usazeného r.1803 ve Výrově.
Od roku 1912 , kdy byla usedlost"u Boudů" prodána, směřovaly kroky členů našeho rodu do čísla 20 k Valentům ve Výrově. Všichni bývali vždy vřele přijati.A tato tradice až dosud trvá. Veronika Valentová vždy přepečlivá hospodyně, na sklonku života sehnutá až téměř k zemi,zemřela ve Výrově 5.11.1936 a byla pohřbena v Kralovicích ,jako vždy všichni občané z Výrova.
Veronika Valentová měla mnoho dětí , ale jen tři z nich dospěly. Byli to synové Vojtěch a Josef a dcera Božena.

Prvním synem Veroniky Valentové roz. Prusíkové, byl syn Vojtěch. Narodil se 26.5.1884 , tedy ještě půl roku před tím, než se jeho matka provdala za Josefa Valentu. O něm bylo rozhodnuto, že doma nezůstane, ale grunt že dostane mladší bratr. Vojtěch Valenta přiženil se do usedlosti "u Bláhů" ve Výrově a měl tři děti. Zemřel 28.8.1945. Nejstarší jeho dítě je syn Vojtěch. Narodil se 22.5.1916 ve Výrově č. 17" u Bláhů". Byl dvakrát ženat , ale jen

z druhého manželství má děti. Shodou okolností je druhá jeho žena Blažena také pokrevním členem našeho rodu. Oba pracují v JZD ve Výrově. Mají syna Jiřího Valentu nar. 11.5.1948 a dceru Marii nar.26.10. 1953. I u nich , jako u většiny zemědělců je dnes jejich renovované stavení k nepoznání od dřívějška. Druhým dítětem Vojtěcha Valenty byla dcera Blažena. Narodila se 25.12.1918 ve Výrově a provdala se za majitele hostince Šebka v Kralovicích. Tento hostinec je v domě, kde se říká " v zámku". Tento dům , dnes ovšem již změněný, postavil v XVI.století Florian z Gryspachu. Blažena Šebková , jejíž manželství mělo pohnutý osud má dvě dcery.Václavka se narodila 23.3. 1945 a je provdaná Jánská a bydlí v Kralovicích č.184. Má synka Milana nar.13.2.1964. Druhá dcera, Anna Šebková je narozena 22.7.1948 a bydlí s matkou v Kralovicích č. 74. -
Druhou dcerou Vojtěcha Valenty ve Výrově je Marie. Narodila se 9.5.1920 a je provdaná Chlupová ve Výrově-Hadačce č. 5. Má dvě děti. Pavla nar. 3.1.1945 a Marii Chlupovou nar. 25.12.1948. Rodina pracuje v JZD. Pavel Chlup má dceru Janu nar. 20.7.1968.
Druhým synem Veroniky Valentové, roz. Prusíkové byl Josef Valenta,narodil se 18.2.1891 ve Výrově.On se stal dědicem gruntu č. 20. Rod Valentů je usazen velmi dlouho, již dávno před tím než přišel do této obce první Prusík ze Sedlce. Josef Valenta , jako již jeho otec, byl výborným hospodářem. Až do posledních chvil svého života pracoval a tak jako mnoho venkovských lidí nebylo ho vídětiy sedět nečinně . Zvláštních úspěchů dopracoval se Josef Valenta v chovu prasat a koní. Oženil se s Annou Pirnerovou z Černé Hatě a s.ní měl dva syny. Josefa a Vojtěcha. Josef Valenta zemřel v písecké nemocnici 9.6.1965 a byl pohřbem do hrobu svých rodičů v Kralovicích.
První syn, Josef Valenta narodil se 1.3.1923.Žije dnes v usedlosti svých rodičů, která svým moderním vybavením není k poznání jak vypadalo stavení před požárem v roce 1911, ale ani ještě k poměrně nedávné minulosti. Josef Valenta pracuje se svou rodinou v JZD. Za humny, nedaleko jeho stavení stojí v poli kříž, který postavil 1831 rychtář Vojtěch Prusík. Josef Valenta , potomek tohoto rodu slíbil, že on až do smrti a pak i jeho potomci budou vždy pečovati o tuto rodinnou památku. Josef Valenta má dva synky. Josef se narodil 11.1.1951 a pracuje ve Škodovce v Plzni , Milan Valenta je narozený 12.7.1952.
Druhým synem Josefa Valenty a Anny Pirnerové, je Vojtěch. Narodil se 28.6.1928. Po studiu na hospodářské škole absolvoval vysokou školu hospodářskou v Brně a pracuje dnes jako zemědělský inženýr, jako náměstek ředitele státního statku v Kralovicích.Bydlí tam v ulici B.Smetany č. 448. Má dvě dcery.Marie Valentová nar. 23.3.1952 a Stanislava nar. 11.10.1958.

Posledním dítětem Veroniky Valentové roz. Prusíkové ve Výrově byla dcera Božena. Narodila se 19.7.1897 a provdala se v únoru 1921 za člena našeho rodu, potomka výrovského rodáka Tomáše Prusíka, sedláka Ladislava Prusíka v Horní Bříze č. 26. Božena Prusíková, která tam žije, měla dvě děti. Elišku provdanou Noskovou a Ladislava Prusíka , který je zemědělským inženýrem. O nich jsme již vyprávěli v kapitole o odnoži "Horní Bříza III -" jejímž zakladatelem byl druhý syn výrovského rychtáře Vojtěcha Prusíka, Tomáš.

Dalším dítětem Václava Prusíka a Josefy roz. Kotasové ve Výrově , byl syn Josef. Narodil se 27.2.1863. Když mu bylo 14 let, zemřela mu matka. Nějaký čas byl u svého bratra Františka Xavera Prusíka , který již jako ženatý, byl profesorem v Příbrami. Když se Josef Prusík dostal pak na studie do Klatov, měl ho tam zase na starosti jeho bratr Blažej , který byl tam tehdy již profesorem na gymnasiu. Po čtyřletém studiu v Klatovech odešel Josef Prusík do Prahy a zde se zase dostal do péče svého strýce, Blažeje Prusíka, vikáře na Hradčanech. V roce 1882 maturoval na t.zv.městské střední škole v Praze / gymnasium/. Po svízelných začátcích byl pak přijat k finanční stráži , kratší čas byl v Českém Brodě, pak v Benešově nad Ploučnicí a dosti dlouho ve Varnsdorfu. Odtud přešel k celnímu oboru do Prahy. V celnictví pak velmi vynikl. Na počátku tohoto století přeložil se svým kolegou Čermákem celní tarif, do té doby existující jenom v německé řeči . Byla to velmi obtížná práce , ale ulehčila úřadování mnoha dalším generacím celních úředníků. V roce 1913 byl pro horlivější své vlastenectví přeložen dále od Prahy , do Kolína. Tam se stal přednostou celního úřadu . Ihned po konci první světové války byl povolán vládou republiky do Prahy a zde organisoval důležitou sekci v našem zahraničním obchodě. Působil také v Obchodní a živnostenské komoře ,jako první Čech, přednášel celnictví na Vysoké obchodní škole v Praze a nakonec byl vyšším úředníkem Státního úřadu statistického. V této své funkci zajížděl jako odborník i do ciziny.

Josef Prusík měl již od mládí literárního ducha, psal básně, mnoho článků do novin, zvláště o životě Čechů v pohraničí, který dobře poznal za svého tamního působení a v roce 1938 vydal knížku o rodu Prusíků, v níž pojednává zvláště o svém rodišti Výrově a lidech, kteří odtud pocházeli. Josef Prusík se poprvé oženil 4.6.1901 s Marií Šálovou . Byla to dcera pokrokového sedláka a starosty okresu kouřimského a města Zásmuk .Narodila se v Zásmukách 30.10.1878. Život však neměla dlouhý. Zemřela na souchotiny v první světové válce 24.8.1916. Podruhé oženil se Josef Prusík s Františkou Basařovou, roz. Barochovskou 15.4.1887. Svatba jejich konala se v Praze 21.11.1922, ale manželství toto již bylo bezdětné. Z prvního manželství narodili se dva synové. Vladimír a Jaromír.
Josef Prusík zemřel na jaterní chorobu 8.8.1940 v Praze.

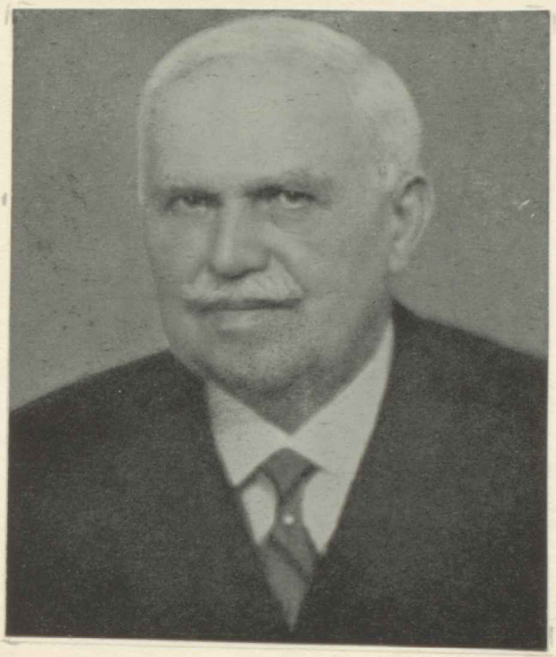

Josef Prusík autor první knížky o historii rodu Prusíků, zvláště o rodové větvi Výrov. (1863-1940)

Jaromír Prusík, autor Dějin rodu Prusíků v celém světě.

První syn Josefa Prusíka a Marie Šálové je Vladimír. Narodil se v Praze 29.5.1902. Studoval na gymnasiu v Kolíně a maturoval v Praze a brzy se pak stal úředníkem Městské spořitelny pražské. Zde působil 40 let. Zvláště vynikl v organisačním oddělení tohoto velkého pražského peněžního ústavu. Jeho velikou zálibou je zahrádkářství a to nejen se strany praktické,ale i spolkařské.Všechny své volné chvíle věnoval a věnuje zvelebení své zahrady v Dobřichovicích č. 426 kde žije. Vladimír Prusík také veřejně činný v Sokole a MNV v Dobřichovicích. Oženil se s Věnceslavou Landovou, nar. 5.9.1910 v Kosoři u Radotína. Její otec byl tam nájemcem dvora vyšehradské kapituly.- Z tohoto manželství narodila se dvojčata, Alena a Jiří dne 8.12.1932 v Praze. Vladimír Prusík zemřel náhle 9/6 1973 a jeho žena Věnceslava dne 28/8 1972.
Alena Prusíková nar. v Praze byla jeden čas úřednicí v Praze, nyní pracuje v Radotíně.Je provdaná Pechanová, její manžel je vedoucím drogerie v Dobřichovicích. Bydlí se svými rodiči v této obci. Mají dvě děti. Vítězslav Pechan je narozen 13.7.1953 a Markéta je narozena 26.3. 1960. Alena Pechanová zemřela na zhoubný nádor 11. února 1974.

Druhé dvojče, Jiří Prusík vyučil se jemné mechanice. Nyní, jako technik působí u Československého krátkého filmu v Praze. Bydlí také v Dobřichovicích. Poprvé oženil se s Boženou Bojarskou nar. 17.7.1932 v Praze. Toto manželství však bylo rozvedeno a Božena Prusíková, podruhé neprovdaná, bydlí v Praze 10.Ulice nad vodovodem 487. Z manželství toho narodil se syn Radovan Prusík, 15.11.1955 v Praze. Jiří Prusík je podruhé ženatý s Dagmar Svobodovou nar. 5.10.1936 v Praze. Radovan Prusík bydlí s matkou v Praze, ale o výchovu se stará vydatně jeho otec,u něhož Radovan velmi často v Dobřichovicích pobývá. Z druhého manželství narodila se 12.7.1971 dcera Regina

Druhým synem Josefa Prusíka a Marie roz. Šálové je J Jaromír Prusík. Narodil se v Praze na Žižkově 13.1.1905. Vystudoval gymnasium v Kolíně a v Praze do kvarty a pak studoval na Obchodní akademii v Praze Karlíně, kde maturoval v roce 1924.Po studiích byl dosti dlouho v cizině, zvláště v Anglii a Francii.V roce 1925 stal se odborným redaktorem a ve Vydavatelství odborných časopisů J.Hložek v Praze zasloužil se o založení moderního zemědělského týdeníku Hospodářský Obzor. Byl to tehdy časopis , který nejvíce propagoval u nás mechanisaci zemědělství,V roce 1937 vstoupil do podniku republikánské strany Novina a až do května 1945 byl zde činný jako redaktor, zvláště Lidového deníku. Tento list patřil prokazatelně k nejoblíbenějším časopisům na venkově. Po květnových událostech, které změnily značně jeho život, byl pak jako plánovač ve Svazu pro dobytek,rok byl v Inspektorátu státních statků pro pražský kraj a od roku 1951 do roku 1965"postoupil"na pomocného dělníka ve slévárně oceli ČKD v Praze - Vysočanech.
Jaromír Prusík napsal v roce 1930 ekonomické dílko "Konjunktura, krise a budoucnost evropského zemědělství".

Podle souhlasné kritiky nebylo do té doby nic podobného u nás napsáno a uveřejněno. - Když ho osud dostal od péra ke kolečku , aby duševně nezakrněl začal se věnovati pátrání po osudech nejen svých předků, ale celého rodu Prusíků. Dějiny tohoto rodu jsou jeho dílem. Pokračuje tak ve šlépějích svého otce Josefa Prusíka i jiných členů rodu již dlouho mrtvých. Jaromír Prusík bydlí v Praze 6- Břevnově,Anhaltova 23. Domku, kde bydlí na Bílé Hoře v Praze říká se dnes"světové středisko rodu Prusíků".
Jaromír Prusík oženil se 4.6.1932 s Jiřinou Eliášovou, dcerou zaměstnance elektr.podniků, která se narodila v Praze 12.4.1909. Byla dlouho úřednicí obchodního podniku Řempo. Z tohoto manželství narodil se jediné dítě, syn Zdeněk.
Zdeněk Prusík narodil se 11.6.1933 v Praze , vystudoval gymnasium v Praze 7 a pak studoval na matematicko-fysikální fakultě Karlovy university v Praze.Byl promován v červenci 1957 a začal pak hned pracovat jako aspirant v Ústavu organické chemie a biochemie ČSAV v Praze Dejvicích. Zde má značné úspěchy a je přednostou oddělení, kam se jezdí učit i biochemici a fysikální chemici z mnoha cizích států. Je doktorem přírodních věd/~~KKE~~ /RNDR/ a v roce 1962 byl prohlášen kandidátem chemických věd. Ve své úřední funkci byl již častěji v cizině,kde nejen studoval, ale i přednášel.Oženil se 26.4.1958 s Miluškou Ortovou, narozenou 1.4.1934 v Praze. Její otec je doktorem práv a působil v Kanceláři presidenta republiky v Praze. Zdeněk se se svou ženou seznámili již jako studenti na universitě , kde jejich společným zájmem byla chemie. I jeho žena pracuje jako chemička ve výzkumnictví tohoto oboru a to ve Výzkumném ústavu makromolekulární chemie v Praze 6. Je také doktorkou přírodních věd. Bydlí spolu v Praze 6-Petřiny, Nad Alejí 1766.
Z tohoto manželství narodily se dvě dcerky: Hana nar.24. 6.1959 a Ivana nar.25.2.1964.

Františka Prusíková, druhá manželka Josefa Prusíka, rodem ze Lštění u Čerčan v Posázaví, zaslouží si ještě mimořádné zmínky. Stala se výbornou druhou matkou Vladimíru a Jaromírovi Prusíkovi, kteří tak brzy osiřeli. Ale je známa v našem rodu i jinak. Když v roce 1940 ovdověla, láska a zájem, který věnoval Josef Prusík svému rodu,přešla jako dědictví po něm na ni. Byla vždy neobyčejně obětavou pomocnicí všem, kdož ji o to požádali. A to nejen v úzké rodině, ale i všude jinde, kde ji bylo zapotřebí. Mnohokrát vypomáhala v místě, kde žijí nebo žili sourozenci Josefa Prusíka,ať to byl Výrov , Bílov či Lednice. Také často, když byla zavolána,pomáhala řídit domácnost lékaře profesora Prusíka. Neměla svých dětí a proto mateřskou láskou obklopila nejen děti svého muže,ale i vnoučata a pravnoučata.

Poslední dcerou Vá clava Prusíka ve Výrově byla Barbora. Narodila se 27.11.1865. Jako dvanáctiletá osiřela po matce a život neměla vždy tak snadný . Dokud se nevdala , vypomáhala na různých místech . Dlouho byla u svého bratra Blažeje v Klatovech, několik let také vedla domácnost svému příbuznému děkanu Václavu Kouklovi ve Spáleném Poříčí u Plzně.Sestry i bratři a zvláště otec starali se , aby jejich Baruška netrpěla nouzí a příkoří. Vdala se v roce 1902 za majitele puškařského závodu Rudolfa Waltera v Klatovech. V té době byl její muž již vdovcem a měl syna Vojtěcha , který také studoval ve stejné třídě na gymnasiu v Klatovech jako byli bratranci Bohumil,Blažej Prusík a Blažej Koukl.Vojtěch Walter stal se později ředitelem ve Státním školním nakladatelství v Praze.V Praze zemřel bezdětný.Ačkoliv nebyl pokrevným členem našeho rodu, vždy se hlásil k němu a také se zúčastnil prvního sjezdu rodu Prusíků, který se konal z popudu Jaromíra Prusíka 26.10.1958 v Praze v Obecním domě.
Barbora Walterová roz. Prusíková , či jak se jí v rodině říkalo Betty a její klatovský domov, to vše stalo se střediskem celého našeho rodu a zvláště od té doby, co Blažej Prusík, profesor na gymnasiu, odešel do Prahy. Od roku 1905 až do roku 1958 jezdilo se do Klatov k Betty Waltrové. Nebylo to jen na známou klatovskou pouť, ale i bydlívaly i u ní dcery jejích sourozenců a dalších. Prostě, Klatovy a teta Betty staly se útočištěm našeho rodu . Její manžel zemřel v roce 1928 a Betty Walterová ho tedy přežila o 30 let. Zemřela 29.5.1958 v Klatovech a ze všech členů rodu se jménem Prusík, či Prusíková, se dožila prozatím nejdelšího věku, téměř 93 let.Byla to předobrá žena.

Posledním dítětem , které se narodilo "u Boudů" ve Výrově v rodině Václava Prusíka, byl syn Antonín.Narodil se 19.2.1869. Když mu bylo osm roků, zemřela mu matka. Studoval několik let na gymnasiu v Klatovech, ale tam se mu příliš nelíbilo.Dostal se pak do státní služby k finanční stráži. Již před tím, jako voják na manévrech v roce 1888 poznal se v Příbrami s Leopoldinou Adamcovou. O této jeho velké lásce a dalším osudu Antonína Prusíka a Leopoldiny nechme vyprávět nevlastní dceru Antonína, Leopoldu Pospíšilovou, žijící v Žamberku. Podobá se to románu :
" Když bylo mamince 17 let, byly v Příbrami a okolí manévry a s nimi tam jako voják přišel Antonín Prusík.Dům, kde bydlela má matka, sousedil se zahradou, kde byl hostinec a kuželník. Tam se Antonín Prusík seznámil s mou matkou. Měli se hrozně rádi , ale dědeček této známosti nepřál. Zakázal styky jemu s maminkou a ta zdrcená ztracenou láskou, odjela do Vídně. Při loučení jí Prusík řekl:"Až něčím budu, slečno Poldi, já si pro Vás přijdu!" Léta plynula, a Antonín Prusík se nehlásil. Mezitím se maminka provdala za mého otce, kominického mistra,Karla Pletichu. Byl vdovcem a měl 4 malé děti. Zemřel po devíti-

měsíčním manželství a já se za deset dní po jeho smrti narodila. Tehdy bylo matce 25 let , byla vdovou a matkou pěti dětí. Když se končil rok jejího vdovství,navštívil neočekávaně babičku Antonín Prusík. Byl finančním respiciemtem a žádal o ruku slečky Poldi. Jak babička vyprávěla,byla přímo omráčená.Řekla mu, že přišel pozdě, Poldi že je již vdovou.Po prvním překvapení prohlásil , že to nevadí a že si ji jako vdovu vezme. Babička ho upozornila, že to nepůjde, že má pět dětí.Ani to ho neodstrašilo a dodal, že ty děti také uživí. Jaká to byla láska a charakter ! Ale i pak mu babička řekla, že to není možné,protože má maminka výnosnou, skvěle prosperující kominickou živnost a té že se k vůli dětem nemůže vzdát. To ho velmi zarazilo, chvíli mlčel a přemýšlel a nakonec se ptal, zda by nemohl tu živnost s ní vést.
Když takto Antonín Prusík s babičkou stále jednali,otevřely se dveře a maminka vešla. Při výkřiku "Toníčku" omdlela. Vím jen dnes,že Prusík se vyučil za šest týdnů v Hořovicích kominickému řemeslu a oženil se s mou matkou. Nikdy však nevymetal, měl k tomu pět tovaryšů a několik učedníků. Z tohoto šťastného manželství se narodila dcera Anna , která zemřela v témže týdnu co její otec. Po jeho smrti za šest měsíců se narodil hošíček, Otoušek , ale i ten do roka zemřel. Po těchto hroznych ranách se maminka duševně i fysicky zhroutila a tu jí pozvaly dvě sestry Prusíkovy k nim na venkov na Kralovicku. Když se však maminka po třetí vdala, tyto styky přestaly. Moje matka prožila pak ještě těžký život.Po třetí si vzala dobrodružného herce , který ji připravil o všechno jmění, dům v Příbrami byl dán do dražby, dědeček s babičkou a ostatní sourozenci s maminkou se rozešli a ona odešla do světa.Byla tedy u divadla a když její muž Kabátník za pět let zemřel, byla již tak vpravená do divadelních poměrů, že si zažádala o koncesi a měla pak na Moravě svou divadelní společnost, pod jménem Jará. Já byla vychována u babičky. Po čtvrté vdala se matka za herce Harrera , který byl u ní režisérem. Měla s ním dvě děti, synek zemřel a u mé nevlastní sestry Růženy zemřela pak maminka v Luhu u Příbrami, 15.1.1951. Byla narozena 5.4.1871 a dožila se téměř 80 let přes tak dramatický život.
Když jsem toto jako mladé děvče slýchávala vypravovat, byl pro mne můj nevlastní tatínek Prusík ideálem muže a ctila jsem ho, byť jen ve vzpomínkách,pro jeho ryzí charakter. Má teta , která zemřela v domě důchodců v Žatci , znala ho osobně a ta mě vždy říkala, jaký to byl krásný muž a jaký hodný člověk a jak nesmírně měl maminku rád."
Tak vzpomíná na svou matku a na svého nevlastního otce Antonína Prusíka, Lea Pospíšilová rodačka z Příbrami a žijící dnes pod Orlickými horami v Žamberku.
Antonín Prusík byl nejmladší z jedenácti dětí, narozených "u Boudů" ve Výrově a zemřel první. Bylo 13.4.1899. Příčinou byl zápal plic. Bylo mu jen třicet let a potomci po něm nejso u žádní.

Vypravovali jsme Vám poměrné obsáhleji o potomcích Václava Prusíkaz Výrova. Má to několik důvodů. Jednak osudy členů této rodové odnože , nazvané Výrov II, jsou nejlépe známy a dalším důvodem je také že v dějinách našeho rodu bylo snad v této odnoži nejvíce lidí, kteří se svým dílem proslavili a vynikli nad průměr. Václav Prusík, sedlák a starosta výrovský , nezanechal sice po sobě tolik potomků jako třeba obě jeho sestry, Anna a Rosalie provdané v Horní Bříze, ale přece jen počet je úctyhodný. Nepočítáme-li do souhrnu potomky jeho dcery, provdané Kouklové v Bílově, která je zahrnuta do větve t.zv.Sedlec , zanechal Václav Prusík se svou ženou Josefou 225 potomků, z toho 33 již je mrtvých.

Tato odnož a vůbec celá větev Výrov i sama obec zůstane vždy zvláštním pojmem pro náš rod, i když Sedlec je základním kamenem.Z Výrova však vzešla nejsilnější rodová větev , která také rod Prusíků proslavila.

Výrovská odnož větve Výrov je jasným dokladem,že vývoj dětí je z největší míry závislý na rodičích.Že z této odnože větve Výrov vyniklo nejvíce lidí,bylo i proto, že hlava rodiny byl člověk,který viděl dopředu.Václav Prusík nebyl jen pilným čtenářem,ale i písmákem.Nikde snad v celém rodě Prusíků nebyla vedena tak dlouho a pečlivě rodinná kronika.Sedlák Václav Prusík ji psal sám přes 50 let.Dnes nám představuje výborný přehled o všem, co se v 19 století dělo ve veřejnosti i v rodině,jaké bylo počasí a zkázy.Je to prostě bohatá studnice vědomostí o zašlých časech,z níž zase čerpají další potomci víru a sílu pro budoucnost. Pokračoval v ní syn Vojtěch.

Kdo z vás, z členů veliké rodové větve Výrov,navštíví jednou vesnici Výrov,jistě nezapomene,abynavštívil kapli sv.Vojtěcha,která zde byla vysvěcena 27.dubna 1902. Stojí u zahrady statku č.18,kde žil zakladatel větve rychtář Vojtěch Prusík,rodák ze Sedlice,a pak jeho potomci.Za hlavního iniciátora je možno považovati Blažeje Prusíka,rodáka výrovského a později profesora gymnasia v Klatovech.Kromě knížete Metternicha,on a jeho bratři se také podíleli největším finančním podílem na vybudování tohoto svatostánku.Kaplička sv.Vojtěcha ve Výrově je krásnou památkou na náš rod.Nechť je po věky zachována v dobrém stavu!

Odnož Kostelec nad Mží - větve Výrov.

Potomci Veroniky Prusíkové z Výrova, provdané Horejšové, po druhé Folkové.

1826 - 1865

Posledním osmým dítětem Vojtěcha Prusíka, výrovského rychtáře, byla dcera Veronika. Narodila se "u Boudů" na rychtě ve Výrově č. 18 dne 20.1.1826. Když jí bylo patnáct let zemřel jí otec. Ve svých dvaceti letech se provdala do vesnice poměrně dosti vzdálené od Výrova. Byl to Kostelec nad Mží a tedy do svého nového domova musela až přes řeku Mži. Veronika vzala si v den svých narozenin 20.1.1846 rolníka Jana Horejše. Měla s ním jen dceru Josefu, brzy potom ovdověla. V roce 1854 si vzala Jana Folka, rodáka z Chotiné, který se do Kostelce nad Mží přiženil. Měli spolu dva syny a Jana a Josefa Folka. Dcera Veroniky z prvního manželství Josefa Horejšová narodila se 17.2.1851 a provdala se za rolníka Výšku v Nadrybech. Tam zemřela 16.2.1936. Z druhého manželství Veroniky roz. Prusíkové ve Výrově, narodil se jí v Kostelci první syn Jan Folk, 4.6.1856. Zemřel tam 2.11.1938. Druhý syn Josef Folk nar. 18.3.1862 přiženil se do Bučovic u Rokycan, kde zemřel 27.2.1927. Kostelec nad Mží je hezká, ale opravdu velmi malá vesnice. Má sotva padesát obyvatel. Farností patří k obci Plané, tam se také po smrti všichni obyvatelé Kostelce nad Mží na hřbitově sejdou. Veronika, rodačka výrovská, nebyla dlouho v Kostelci, neboť zemřela již 7.11.1865 a nebylo jí tedy ani 40 let. To bylo snad příčinou, že styk s touto rodovou odnoží býval poměrně malý, později téměř žádný a teprve nyní obnovila se zase všechna spojení příbuzenská a navázaly se přátelské rodové vztahy.

První dítě Veroniky Horejšové roz. Prusíkové byla dcera Josefa. Byla však také jediná z tohoto manželství, poněvadž Jan Horejš brzy zemřel. Narodila se 17.2.1851 a provdala se za rolníka J. Výšku do Nadryb č. 11. V této obci nyní žije mnoho členů našeho rodu. Josefa Výšková měla jediného syna Josefa. Zemřela v Nadrybech 16.2.1936.

Syn Josefy Výškové Josef, narodil se 24.3.1874. Je mu ~~téměř~~ 3 měsíce 94 let a je dnes nejstarším členem našeho rodu po meči a po přeslici. V době, kdy toto píšeme je zdráv a čilý. Josef Výška měl čtyři děti. Syny Josefa, Jaromíra a Václava a dceru Annu. Těsně před uzávěrkou zemřel Josef Výška, 24.6.68.

Nejstarší dítě Josefa Výšky z Nadryb je syn Josef. Narodil se 7.8.1901, zůstal na rodném statku v č. 11 a zemřel 30.12.1966. Měl jediného syna. Je to Vlastislav Výška, nar. 18.12.1928 a je agronomem v tamním JZD. U něho bydlí jeho děd Josef, senior našeho rodu. Vlastislav Výška má tři děti. Dcera Milena je narozena 8.3.1953, druhá dcera Vlastislava 3.4.1954 a syn Jiří Výška nar. 6.12.1955.

Druhý syn Josefa Výšky je Jaromír, nar. 23.7.1904 a žije v Nadrybech č.46, kde je členem JZD. Jaromír Výška má jedinou dceru Annu, nar. 3.4.1942 - Je provdaná Lojdová a má dcerku Ivanu nar. 7.5.1967. Bydlí v Kladrubech u Stříbra. Gottwaldova, 238.

Třetím dítětem Josefa Výšky v Nadrybech je dcera Anna. Narodila se 1.6.1909, je provdaná Hořejšová a bydlí v Nadrybech č. 8. Je bezdětná.

Posledním dítětem Josefa Výšky je syn Václav. Narodil se 10.3.1911 v Nadrybech a žije v Kostelci nad Mží č.2. Tam je členem JZD. Má jedinou dceru Annu, provdanou Malátovou.Narodila se 6.1.1942.Má dcerku Jitku, nar.14. 3.1963 a bydlí v Týnci u Klatov. Václav Výška v Kostelci má ještě syna Václava nar. 27.3.1938.Je úředníkem Škodovky a přiženil se do Trnové č.188.

Když zemřel první manžel Veroniky roz.Prusíkové, Jan Horejš ve svých 33 letech , přiženil se na její usedlost v Kostelci nad Mží č. 7.v roce 1854 , Jan Folk z Chotiné. Hospodářství mělo asi 25 ha polí,luk a lesů . Prvním synem Veroniky Folkové byl syn František.Pak následovali ještě Antonín, Bohumil, Václav, Josef a Jan Folkové a dcery Marie a Josefa. Bylo to tedy osm dětí.

Nejstarší František Folk narodil se 29.1.1885.Přiženil se do Nadryb, kde měl hospodářství . Zemřel tam 12.7. 1962. Měl jediné dítě,syna Miloše Folka. Ten se narodil 18.8.1922 v Nadrybech. Je automechanikem a v této své činnosti zajíždí často do ciziny.Bydlí v Senci u Zruče na Plzeňsku. Manželkou jeho je také člen našeho rodu, potomek Anny Štěpánkové, roz. Prusíkové z Výrova. Miloš Folk má dvě děti.Syn Miloš narodil se 18.11.1949 a Jiří 28.5.1951.

Druhé dítě Jana Folka byl syn Antonín.Narodil se 7.3. 1887 v Kostelci a zde pak převzal po otci hospodářství. Má tři děti.Jeho syn Vratislav Folk nar.30.11.1916 je zemědělským expertem na ONV v Chebu. Tam bydlí ve Šlikově ul.č. 12. Měl jedinou dceru Věru nar. 5.1.1944.Je učitelkou. Nyní, jako provdaná Trojková bydlí v Kladně sídliště 9.V. Okrzek Blok 205/2268. Druhým dítětem Antonína Folka z Kostelce je dcera Anna.Narodila se 23.2.1921 a je provdaná Staňková.Její muž je projektantem podniku Kancelářské stroje. Bydlí v Praze - Malešicích , Tuchorazská 423. Má dvě děti. Dcera Jarmila Staňková je narozena 25.5.1947 a syn Milan je narozen 16.3.1952. Druhá dcera Antonína Folka je Slávka. Narodila se 18.5.1922 a je provdaná Šedivcová v Chrástu u Plzně z. 31. Její syn Vojtěch Šedivec, nar. 1.11.1946 bydlí ve Zruči-Senci č. 233. Dcera Miloslava dnes provdaná Kaňková narodila se 18.9. 1944 , bydlí s rodiči v Chrástu č.31. Věra Trojková syna Josefa nar. 15.9.1968.

Třetím dítětem Jana Folka z Kostelce, byla dcera Marie. Narodila se 6.8.1889 , provdala se za kováře Janovského v Kostelci , ale záhy zemřela. Bylo jí 36 let , když 22.5.1925 ukončila svůj život. Měla čtyři děti. Nejstarší byla Anna , nar. 26.7.1908 a je dnes provdaná Svejkovská v Týčku č. 26 u Zbiroha. Má dvě děti.Jiří Svejkovský je narozen 5.2.1949 a Květa Svejkovská nar. 13.11. 1943.

Druhou dcerou Marie Folkové provdané Janovské je dcera Marie.Narodila se 5.12.1909 v Kostelci a bydlí dnes v Plzni- Bukovci,Horova 5. Protože se jméno jejího muže Antoušek nelíbilo, převzal po svatbě on jméno své ženy. Má dvě děti.Syn Stanislav Janovský nar. 6.8.1934 bydlí v Plzni-Slovanech, Blatenská 12. Má dceru Janu nar.29.7.1959 a syna Stanislava nar. 5.10.1962.Druhé dítě Marie Janovské je Vlasta provdaná Schinabková nar.3.9.1944 a bydlí v Plzni, s rodiči. Třetí dítě Marie Janovské v Kostelci byl syn Jaroslav. Narodil se tam 12.6.1912, usadil se v Suchomastech č.71 u Berouna. Zemřel tam již ve svých 36 letech dne 7.2.1952. Zanechal zde 2 děti. Syna Jaroslava nar. 23.1.1946 a dceru Marcelu Janovskou nar. 12.9.1951.
Posledním dítětem Marie Janovské roz. Folkové byl syn Václav Janovský. Narodil se 12.11.1914 v Kostelci nad Mží , po druhé světové válce usadil se v Záluží u Mostu, ale zde přišel tragicky o život 15.5.1948. Jediná jeho dcera Miroslava nar. 4.7.1943 je učitelkou, je provdaná Svobodová a bydlí v Mostě, ul.Vít. Nezvala blok 220-46. Má dcerku Renatu Svobodovou nar. 16.9.1967.
Další dcerou Jana Folka byla dcera Josefa. Narodila se 23.10.1891 a je provdaná Kroftová v Plzni-Letné, Dlouhá 29.Její dcera Jarmila nar. 23.9.1922 je provdaná za podplukovníka Mužíka a bydlí v Chebu , Roosseveltova 28. Má dceru Jarmilu nar. 20.10.1944 a Hanu nar. 16.10.1946. Druhé dítě Josefy Kroftové je syn Václav. Je narozen 26.2.1925 a pracuje ve Škodovce v Plzni. Věra má synka Petra nar.8.ledna 1968 /Hrdinová/.
Pátým dítětem Jana Folka byl syn Bohumil. Narodil se v Kostelci 4.2.1894 a byl mnoho let zaměstnán v justiční službě v Plzni a v Rokycanech. Z první světové války se vrátil jako italský legionář. Kratší dobu také byl na frontě francouzské.Bydlí v Plzni, tř. 1.máje č.2. Bohumil Folk má snad ze všech svých sourozenců nejlepší přehled o své rozvětvené rodině a tato jeho vlastnost dopomáhala také vydatně při pátrání po potomcích Veroniky Prusíkové, provdané Folkové v Kostelci nad Mží. Bohumil Folk má dvě děti. Jeho dcera Věra nar. 8.8.1922 je provdaná Nolčová a bydlí v Plzni, Korandova 13. Její dcera Věra provd. Hrdinová je narozena 14.4.1946. Syn Karel Nolč je narozen 24.9.1948. Druhé dítě Bohumila Folka je syn inž. Jaromír Folk.Narodil se 19.8. 1926. Je zaměstnán ve Škodovce a je svobodný a bydlí s rodiči v Plzni.
Šestým dítětem Jana Folka byl Václav. Narodil se 22.5. 1897 v Kostelci , dlouho byl zaměstnán v plzeňském pivovaru a potom ve Škodovce. Bydlí ve své vilce v Dýšiné č. 117 u Plzně. Má jediné dítě, dceru Věru nar. 6.1.1928. Její manžel je důstojníkem.Mají dvě dcery, Věru Dovínovou nar.5.5.1954 a Janu nar. 30.7.1957.

Dalším synem Jana Folka byl Josef. Narodil se 7.2.1901 v Kostelci a usadil se v Nadrybech č. 28. Je tam členem JZD. Josef Folk má dvě dcery.Stanislava nar.4.9.1927 je

provdaná Brůjová a bydlí v Praze 10. Strašnicích, Útulná 507 blok 44. Její muž je úředníkem ve Státní plánovací komisi v Praze. Mají tři děti. Čestmír je narozen 9.3.1950, Jaroslav nar. 20.3.1952 a dále dcera Hana je narozena 16.6.1954. - Druhou dcerou Josefa Folka je Jarmila. Narodila se 20.6.1931 a je provdaná Lipertová. Její manžel je lékařem. Bydlí v Táboře tř. čsl.armády 2242-IV. Dříve byli v Nýrsku. Mají dvě dcery. Janu nar. 26.7.1956 a Evu nar. 25.12.1957.

Posledním dítětem Jana Folka byl syn Jan. Narodil se 26.7.1904 v Kostelci. Byl zaměstnán u Pražských vodáren a bydlel v Praze na Karlově. Měl dceru Alenu Folkovou nar. 19.1.1933. Při náletu na Prahu 14. února 1945 dostal dům přímý zásah bomby právě v místech, kde měl Jan Folk byt. Jeho manželka a dcera byly na místě mrtvé a on na dvoře, při výbuchu dalších bomb odhozen silným tlakem vzduchu na složené vodovodní roury, byl také usmrcen. Všichni tři členové této rodiny byli pohřbeni na hřbitově v Plané nad Mží.

Druhý syn Veroniky, po druhé provdané Folkové v Kostelci č. 7 byl Josef. Narodil se tam 18.3.1862. Byl také zemědělcem jako jeho bratr Jan. Přiženil se do Bušovic u Rokycan do č. 2. Již za jeho života byla to velmi ppokroková obec a později v republice patřili bušovičtí sedláci mezi nejpokrokovější družstevníky. Ačkoliv všichni hospodařili, jak se říká na svém, měli mnoho svých společných družstevních podniků v obci. V tom směru byly prostě Bušovice u Rokycan přímo vzorem. Josef Folk měl tři děti, syny Vojtěcha a Josefa a dceru Marii. Zemřel v Bušovicích 27.2.1927 a také on patřil k výborným zemědělcům.
Nejstarší jeho syn Vojtěch Folk narodil se 8.5.1890 v Bušovicích. Měl vzorné hospodářství, které ještě jako dědictví po rodičích velmi zdokonalil. Měl dvě dcery. Dcera Marie nar. 11.7.1920 je provdaná Fajfrová a její manžel pracuje ve Škodovce. Bydlí v Chrástu u Plzně č. 316. Její syn Josef Fajfr nar. 1.5.1943 má synka Josefa nar. 23.12.1965. Marie Fajfrová měla pak dvojčata Vojtěcha a Annu, narozená 14.6.1946. Z těchto dvojčat Vojtěch Fajfr je ženatý a má dceru Moniku nar. 16.10. 1967.
Druhou dcerou Vojtěcha Folka je Daniela provdaná Hrůzová. Narodila se 3.9.1928 a má tři děti. František Hrůza je 27.12.1949 narozený, Jiří 14.3.1953 a Dana 22,7.1960. Rodina bydlí a pracuje v JZD v Bušovicích. Vojtěch Folk zemřel v Bušovicích 9.11.1961 a byl to jeden z těch mála Folků, kteří dobře věděli, že patří k rodu Prusíků a také se k němu hlásili.

Druhým dítětem Josefa Folka z Kostelce nad Mží, který se usadil v Bušovicích, byla dcera Marie. Narodila se 5.3.1893 a provdala se za rolníka Jílka v Bušovicích. Z jejího manželství se narodil syn Josef Jílek, 19.5.1914. Za měsíc po porodu zemřela Marie Jílková ve svých 21 letech

19.6.1914,těsně před první světovou válkou.
Josef Jílek má tři děti.Syn Josef nar.24.8. 1940
má již zase dvě děti a to synka Josefa,nar.7.1. 1965
a syna Pavla,nar. 5.4. 1968.Dcera Anna,nar. 17.2.1944
v Bušovicích je provdaná Korelusová.Její sestra Pavla
Jílková je narozená 4.XII. 1949 a provdaná Bejčková.
Josef Jílek byl řadu let předsedou JZD v Bušovicích,
které je zase takovým vzorem jako kdysi byli soukromí
zemědělci bušovičtí,kam jezdili pro své reportáže četní
novináři. Nebylo tehdy takových vzorných obcí v republice
příliš mnoho.

Druhým synem Josefa Folka,rodáka z Kostelce nad Mží byl
Josef.Z první světové války vrátil se domů jako ruský le-
gionář.Byl zaměstnán jako železniční úředník v Českých
Velenicích.Josef Folk narodil se v Bušovicích 8.9.1895.
Byl nešťastně zamilován a to bylo příčinou jeho tragického
konce.Zastřelil se v plzeňském hotelu Slovan/Dříve Valdek/
dne 14.XI. 1921.Bylo mu teprve 26 let.Další život pro něj
ztratil smysl.

Tím je ukončeno líčení o životě Veroniky Prusíkové,prov-
dané Horejšové a po druhé Folkové v malé vesnici Kostelci
nad Mží v roce 1846.Dočetli jste se krátce o osudech všech
jejích potomků,zemřelých i živých.Dnes je tato odnož vý-
rovské větve nazvána "Kostelec nad Mží".Je to snad nejvzá-
lenější obec,kam se dostal potomek rychtáře Vojtěcha Prusíka
z Výrova.Odnož tato je nejslabší ze všech,které tvoří celek
větve Výrov.
Důvodem k tomu je také to,že Veronika zemřela poměrně mladá
v necelých 40 letech a měla jen tři děti.Není to však pravý
důvod,spíše asi je příčina v tom,že její dcera Josefa,provdaná
Výšková v Nadrybech, měla jen jedno dítě,syna Josefa,který se
ovšem shodou okolností dožil ze všech členů rodu Prusíků po
meči i po přeslici nejdelšího věku,94 a půl roku.Vždyť její
sestra Marie,provdaná Šteflová ve Výrově, zemřela již ve svých
29 letech a měla jen dvě děti a přece potomků jejích až k dneš-
sku je téměř o 50 více.
Veronika Prusíková,provdaná Horejšová a Folková v Kostelci n/M
zanechala po sobě až dodnes 89 potomků,z toho již 14 mrtvých.

Kralovice byly více než 100 let okresním městem a žili zde a dosud žijí a pohřbeni jsou četní členové našeho rodu.

Josef Prusík nar.r.1893 v Chrašťovicích a bydlící v Kralovicích je dnes nejstarším žijícím Prusíkem v ČSR - nejmladším žijícím Prusíkem je Vladimír Prusík nar.koncem května 1968 v Černotíně u Přeštic.

Vojtěch Prusík nar.r.1856 ve Výrově u Kralovic byl zakladatelem agrární strany v tomto kraji.Byl dlouhá leta starostou ve Výrově a také úspěšným starostou okresu kralovického na počátku XX.století. (1856-1920)

Seznam osob větve V ý r o v narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno: strana:

Vojtěch 1777 - 1841 ..... 15, 20
Anna Štěpánková 1805 - 1883 23
Rosalie Karezová 1807 -1851 37
Blažej 1810-1888 52
Tomáš 1812 -1897 55
Jan 1840-1875 56
Marie Krausová 1844- 1904 57
Anna Krausová 1847 -1887 58
Tomáš 1849-1903 60
Kateřina Schneibergová 1856-1942 61
Josefa 1857-1929 61
Václav 1879-1941 62
Emilie Kracíková 1914 62
Blažej 1861-1903 62
Anna Šefčíková 1891 63
Josefa Lomičková,Benešová 1893 63
Marie Sinkulová 1888-1945 62
Eliška Součková 1896 63
Božena 1899 63
Václav 1858-1940 64
Josef 1863-1940 64
Alžběta Mádrová 1889-1963 64
Ladislav 1891-1943 65
Eliška Nosková 1922 65
Ladislav 1925 65
Marie Šteflová 1815-1844 66
Matěj 1818-1900 75
Vojtěch 1847 -1924 76
Františka Hanzlíčková 1870-1938 77
Václav 1873-1938 77
Milada Langová 1900 78
Václav 1902 -1926 78
Ervín 1904-1942 78
Ervín 1934- 78
Karel 1907 79
Václav 1933 79
Václav 1960 79
Jitka 1964 79
Jana Kudrová 1940 79
Jarmila Fialová 1910 79
Anežka Kasalová 1878-1928 79
Josef 1879-1945 80
Libuše 1922 80
František 1881-1959 80
Vojtěch 1888-1948 81
Vlasta Fialová 1922 81
Miluška Vopatová 1925- 81
Marie Vodáková, Bílková 1890 77

Jméno:	strana:
Josef 1849-1927	81
Adolf 1881	82
Evelyn Schenková,Schefdoreová 1908-	82
Josef 1911	83
Ronald 1942-1961	83
Glorian Meyerová 1935	83
Bernard 1912	83
Bernard 1940	84
Lisa 1965	84
Daniel 1966	84
Dennis 1949	84
Norman 1916	84
Judita Guetschowová 1940	84
Kenneth 1942	84
Linda 1952	84
Elmo 1923	84
Kateřina 1952	84
Alan 1958	84
Emma Boehlerová 1892	84
Kateřina Radtkeová 1895	85
Václav 1853 -1943	86
Marie Šourová,Šustová 1890	87
Václav 1893 -1961	87
Zdeňka Špirková 1922	87
Václav 1928	87
Alena 1958	87
Václav 1960	87
Libor 1964	87
Jaroslav 1897	88
Marie Malečková 1930	88
Zdeňka Volínová 1932	88
Václav 1935	88
Vendulka 1964	88
František 1857 - 1941	88
Josef 1895 -1960	88
Jiří 1935	88
Jana Dragounová 1939	89
Jan 1859-1937	89
Karel 1898-1961	91
Václav 1822-1892	94
Blažej 1844-1912	96
Bohumil 1886-1964	98
Bohumil 1922	99
Jitka 1956	99
Jana 1963	99
Blažena 1896	99
František Xaver 1845-1905	102
Bořivoj 1872-1928	104
Ludmila Schmattová,Prokopová 1876-1928	105
Olga Schlindenbuchová 1877-1953	106
Josefa Urbánková 1848-1924	110
Marie Kouklová 1851-1908	110
Václav 1854 - 1915	111
Vojtěch 1856-1920	

Jméno:	strana:
Blažej 1884-1953	112
Karel 1915	112
Anna Meixnerová 1886-1967	113
Josefa 1888-1898	114
Václav 1890-1952	114
Václav 1919-	115
Václav 1954	115
Bohdan 1956	115
Bořivoj 1925	115
Hana 1952	115
Anna Kourová 1858-1935	115
Veronika Valentová 1861-1936	117
Josef 1863-1940	119
Vladimír 1902	120
Alena Pechanová 1932	120
Jiří 1932-	120
Radovan 1955	120
Jaromír 1905	120
Zdeněk 1933	121
Hana 1959	121
Ivana 1964	121
Barbora Walterová 1865-1958	122
Antonín 1869-1899	122
Veronika Horejšová,Folková 1826-1865	125
Blanka 1950	113
Pavel 1952	113
Josef Prusík 1871-1916	56
Dana 1968	88

Seznam ostatních jmen.

Nyní uvádíme v každé odnoži větve Výrov ostatní jména, která měli nebo mají pokrevní členové rodu Prusíků. Převážně vznikla provdáním. Mnohdy v kolikáté generaci některých rodin je již jiné jméno, než původní Prusík, nebo Prusíková. Někteří mladí členové rodu dosud nevědělí, že k rodu Prusíků pokrevně patří.

Odnož Horní Bříza I./Anna Štěpánková/

Bezděková
Brandtlíková
Bláhová
Borská
Beránková
Horejšová
Dobrá
Kabátová
Semotánová
Šperlová
Klapálková
Havelková
Fryčková
Jindráková
Sedláčková
Randová
Pivoňková
Kalousová
Caltová
Knákalová
Sokolová
Ebrlová
Červencová
Týmrová
Kučerová
Pospíšilová
Nová
Wollrábová
Šedivá
Linhartová
Ondráčková
Kacerovská
Folková
Kubíková
Neužilová
Vodičková
Kryčová
Hanzová
Reinvartová
Henžlíková
Dolejšová
Urbanová
Manclová
Sládková
Šefčíková
Tyllová
Hytková
Frundlová
Patáková
Jasková
Nováková
Švíglerová
Klímová
Mošnová
Pašková
Zábranská
Janouškovcová
Soutnerová
Sýkorová
Králová
Meistrová
Smoláková
Kroftová
Kokošková
Šimicová
Šestáková
Šafaříková
Soprová
Marková
Honomichlová
Zíková
Šírová
Pavelcová
Suchá
Klimešová
Dienstbierová
Rajšlová
Vyskočilová
Polcarová
Kedrová
Weberová
Veselá
Čechová
Hyrátová
Pešková
Čečilová
Loukotová
Pokorná
Cibulková

Odnož Horní Bříza II./Rosalie Karezová/

Mašková
Majerová
Adamcová
Lokajíčková
Lábová
Hájková
Prokorátová
Peroutová
Kotková
Žižková
Burešová
Pintová
Šašková
Rubášová
Voříšková
Jermanová
Zahradníková
Volfová
Kellerová
Lejsková
Kozlíková
Winkelhoferová
Kahounová
Švábová
Krištofová
Pastorová
Kučerová
Draská
Plevniová
Vávrová
Suchá
Jiráčková
Salcmanová
Nerudová
Poppová
Brtková
Caltová
Kutzendörferová
Jandová

Vápeníková
Mezerová
Langerová
Němcová
Kroftová
Beringerová
Harmáčková
Kimmelová
Roubalová
Fialová
Vavříková
Vildmanová
Hauznerová
Kubelíková
Hájková
Bělíková
Němečková
Zelenková

Kašparová
Duchková
Pospíšilová
Rezková
Emmrová
Herejková
Ehegartnerová
Denková
Pešková
Seberová
Němcová
Bernátová
Sinkulová
Hofraitová
Soukupová
Franková
Tvrdíková
Liebischová

Pašková Herglová
Sachrová
Kettnerová
Kuglerová
Michalová
Slováková
Zahradník
Jílková
Bernášková
Kunzmannová
Reiserová
Votípková
Kriegrová
Andrlíková
Kováříková
Čejková
Tomanová
Kovandová

Odnož Horní Bříza III. /Tomáš Prusík/

Krausová
Kabátová
Rajšlová
Benedová
Martinková
Feilová
Duchková
Weinfurtová
Dvořáková
Waidlichová
Dienstbierová
Sinkulová
Benešová
Petříková
Kočová
Němcová

Schneibergová
Randová
Lerchová
Zetková
Motlová
Pešíčková
Burešová
Melionová
Příhodová
Fahnerová
Kracíková
Šefčíková
Součková
Hrnčířová
Karásková
Brabcová

Majerová Bischofová
Bayerlová
Kohoutová
Täglová
Urbánková
Joudalová
Jílková
Píšová
Slavíková
Šímová
Havrdová
Lomičková
Jindrová
Kalousová
Mádrová
Nosková

Odnož Hodyně . /Matěj Prusík/

Hanzlíčková
Bílková
Martinková
Fialová
Vopatová
Schenková
Zaddacková
Bomberová
Meyerová
Špirková
Dragounová

Kasalová
Langová
Zunová
Pytlíková
Böhlerová
Schefdorová
Baneová
Edenhoferová
Šourová
Malečková
Herinková

Vodáková
Bobková
Kudrová
Kokošková
Radtkeová
Guetschowová
Fischerová
Franková
Šustová
Volínová

Odnož Výrov I. / Marie Šteflová/

Soukupová	Urbanová	Slámová Hynková
Vašková	Sládková	Juhová
Kovaříková	Vopatová	Štolbová
Krocová	Klausová	Knotová
Antošová	Novotná	Nová
Čihová	Aksamítová	Hochová
Glückseligová	Skuhrovcová	Puchmeltmo vá
Kočová	Bulínová	Horáková
Manclová	Polívková	Králová
Slachová	Šmídlová	Kroupová
Prýmasová	Pekárková	Krejčová
Hlousová	Škoulová	Romová
Rýdlová	Černá	Horynová

Odnož Výrov II./Václav Prusík/.

Walterová	Valentová	Kourová
Kouklová	Urbánková	Škubalová
Schmattová	Prokopová	Schlindenbuchová
Ludikarová	Justová	Řezáčová
Soukupová	Zikmundová	Soprová
Krýslová	Fenclová	Beránková
Lüftnerová	Folková	Turečková
Hajšmanová	Tragenreifová	Lišková
Jánská	Dlouhá	Mixová
Tůmovcová	Jarošová	Baláková
Takáčová	Baborová	Meixnerová
Švarcová	Slachová	Hergetová
Vopatová	Kůsová	Kočová
Vlková	Jílková	Šviková
Šebková	Chlupová	Pechanová
Kolavíková	Tauberová	Kočková
Zemanová	Koderová	Houdková

Odnož Kostelec nad Mží./Veronika Horejšová,Folková/

Výšková	Lojdová	Malátová
Janovská	Kroftová	Staňková
Šedivcová	Svejkovská	Hrdinová
Mužíková	Nolčová	Dovínová
Brůjová	Lipertová	Jílková
Fajfrová	Hrůzová	Korelusová
Trnjková	Schinabková	Svobodová
Kaňková	Bejčková	

II. Větev S e d l e c.

Zakladatel : Václav Prusík 1786-1845

Nyní přistupujeme k další rodové větvi, kterou nazveme Sedlec. Snad se to čtenáři bude zdát poněkud divné vzhledem k tomu,že základem rodu je Sedlec. V gruntu č. 4 v Sedlci , kde je základ našeho rodu , narodil se 19.9.1786 Václav Prusík a ten 6.7.1808 převzal statek. Jeho starší bratr Vojtěch odešel do Výrova v roce 1803, tam založil větev. Před ním,již v XVIII.století odešli jiní členové rodu ze Sedlce do Plas, většina jich se také rozešla jinam a stali se zakladateli různých větví, Proto Václav Prusík,narozený za panování císaře Josefa II. v Sedlci, je zakladatelem další větve nazvané podle obce, v níž je kořen našeho rozvětveného stromu.

Václav Prusík měl šest dětí, tři syny a tři dcery. O dvou jeho dcerách Barboře a Marii jsme se již zmínili, když jsme vyprávěli o Sedlci, první kolébce našeho rodu. Barbora byla provdaná Levá v Sedlci a neměla potomků.Její sestra Marie Prusíková zemřela již v deseti letech.Psali jsme o nich na straně 10. Třetí dcera Kateřina byla provdána za Františka Koukla, sedláka v Bílově a tím je zakladatelkou odnože t.zv.Bílov větve Sedlec. Měla četné potomky.
Syn Vojtěch Prusík usadil se v Chrašťovicích a je zakladatelem odnože t.zv.Chrašťovice. Další Tomáš žil a zemřel v Šípech u Čisté a jeho odnož nazveme Šípy. Poslední syn František Prusík byl posledním hospodářem toho jména v Sedlci, měl jedno dítě Marii. Ta se provdala a měla potomky,svého otce vůbec nepoznala , poněvadž zemřel již ve svých 21 letech. František Prusík je zakladatelem odnože Sedlec , větve Sedlec.

Ze všech zakladatelů rodových větví byli pouze dva Prusíci, kteří se narodili a zemřeli v téže obci.Jednak to byl Antonín Prusík nar.1799 v Plasích , kde zemřel roku 1867 a pak právě Václav Prusík , který se narodil 1786 v Sedlci a tam také zemřel roku 1845. Václav Prusík byl rychtářem v Sedlci, jako jeho předchůdci z našeho rodu a více se o něm dočtete na straně 8 v kapitole o základním kamenu našeho rodu v Sedlci. Nyní budeme vyprávěti o osudech jeho čtyř dětí, které založily odnože rodové a jejichž mnozí potomci žijí kolem nás nebo i daleko ve světě.

Grunt v Chrašťovicích, kolébka rodové větve,, od roku 1839.

Marie Prusíková provd. Kozová v Potvorově. (1845-1893)

Odnož Chrašťovice - větve Sedlec.

Potomci Vojtěcha Prusíka, rodáka ze Sedlce, usazeného vChrašťovicích.

1810 - 1882

Vesnice Chrašťovice leží mezi Žíhlí a Mladoticemi v dnešním okrese Plzeň-Sever. V roce 1250 patřily klášteru plasskému. V průběhu dějin byla tato obec v majetku mnoha pánů , ale nakonec zůstaly Chrašťovice trvale při hradě Rabštejně. V roce 1654 bylo zde 12 statků. Po třicetileté válce byl jejich majitelem pan Jáchym Libštejnský z Kolovrat na Rabštejně. V této obci, která dnes má asi 140 obyvatel, usadil se Vojtěch Prusík ze Sedlce.

Vojtěch Prusík narodil se 30.3.1810 v Sedlci č.4.Když bylo doma rozhodnuto otcem Václavem, že rodný grunt převezme jeho nejmladší bratr František,hledala se usedlost a místo pro Vojtěcha. Našla se v Chrašťovicích v čísle 18. Zde se odedávna říkalo "u Šliků".Když 23.7. 1839 získal Vojtěch Prusík po Bernardu Šlikovi tuto usedlost, byl již několik let ženat. Oženil se 26.11. 1832 s Barborou Kozovou z Potvorova. Ta se tam narodila 1812 , manželé bydleli spolu z počátku v Potvorově. Tam se jim také narodil první syn Vojtěch i druhý Václav. Teprve Jan a Marie narodili se v Chrašťovicích. Je tedy jméno Prusík v Chrašťovicích od roku 1839 a poslední člen této rodové větve a odnože odešel z Chrašťovic v roce 1960. Byla to dcera Františka Prusíka Marie, provdaná Pastorová , která dnes žije v rodišti svého manžela v Kněževsi u Rakovníka. V Chrašťovicích žije dnes opět jiný Prusík, ale ten již patří k rodové větvi zvané Stražiště.

Vojtěch Prusík byl velmi dobrým hospodářem, zvláště koně byli jeho oblibou.Ovšem ne jen se strany chovatelské, ale také obchodní. Tuto jeho obchodní zálibu , která značně vynášela , ale někdy až ničila, zdědili i jeho potomci. Vojtěch Prusík měl tři syny a dceru kromě těch dětí, které zemřely v mládí.Jeho žena Barbora ho předešla do hrobu, zemřela 18.12.1876, v Chrašťovicích. Vojtěch zemřel 27.1.1882.

Prvním jeho synem byl Vojtěch , narozený roku 1835 v Potvorově a měl dostati hospodářství.Zemřel však již mladý, svobodný 9.4.1856 v Chrašťovicích. Příčinou smrti byla hnisavá angina. Druhým synem byl Václav. Narodil se 6.8.1838 a ten pak byl určen jako dědic gruntu.Za manželku měl Marii Kočovou nar.28.6.1837, v Bílově. Ta se pak dožila úctyhodného věku 90 let a zemřela 9.12. 1927 v Chrašťovicích. Václav Prusík velmi zvelebil usedlost "u Šliků". K tomu mu zvláště také dopomohly úspěchy v obchodě s koňmi. V tom směru byl veliký odborník a jezdil až do Uher jako později jeho syn Václav.Václav Prusík měl pět dětí. Jeho nejstarší dítě narodi lo se 18.10.1862 v Bílově. Byl to ještě nemanželský syn Václav

ale otec mu dal po svatbě s jeho matkou Marií, roz. Kočovou své jméno. Zdědil pak grunt , ale zemřel poměrně brzy 9.10.1899 v Chraštovicích. Druhý byl syn František , nar. 2.4.1870, který zemřel v Chraštovicích 11.1.1934. Třetím dítětem byla dcera Barbora, nar. 5.11.1871 v Chraštovicích, provdaná Šmídlová v Mladoticích. Tam zemřela poměrně mladá 12.9.1923. Čtvrtým dítětem byl Josef Prusík . Narodil se 14.3.1876 , vyučil se řeznictví a ve svých osmnácti letech odjel do Spojených států- Po těžších začátcích,jak bylo většinou souzeno českým emigrantům, usadil se v Chicagu. Tam se stal komisionářem na velkých jatkách, zbohatl, ale nikdy se neoženil. Byl váženým členem mnoha krajanských spolků. Za ním přijel v prvním desetiletí tohoto století Václav Prusík, také rodák z Chraštovic. Josef Prusík zemřel v Chicagu v březnu 1948. K jeho úmrtí bylo napsáno mnoho oslavných nekrologů v tamních krajanských listech. Posledním dítětem Václava Prusíka v Chraštovicích byl syn Jan. Narodil se v usedlosti "u Šliků" č. 18 dne 26.5.1879. Vystudoval obchodní školu a stal se úředníkem pojišťovny v Praze. Nikdy se neoženil. Dlouho bydlel u své neteře Věnceslavy Řehákové v Praze na Vinohradech, kde také zemřel 5.2.1954- Na své přání byl pohřben na hřbitově ve Stražišti, jako před tím již jeho otec a děd.Václav Prusík z Chraštovic zemřel 1.2.1884 v Chraštovicích.Bylo mu teprve 46 let, příčinou smrti byl zápal plic.

Nyní si povíme něco o třech dětech Václava Prusíka z Chraštovic, které zanechaly potomky. Po jeho synech Josefovi a Janovi nezůstali žádní.
Dědicem gruntu po Václavu Prusíkovi stal se jeho syn se jménem Václav. Narodil se 18.10.1862 , vzal si za manželku Aloisii Scherbaumovou, která se narodila v Odlezlech 30.10.1870. Václav Prusík, vedle svého hospodářství měl jako jeho otec a děd,největší zálibu v koních a zejména v obchodě s nimi. V tom směru nijak nelenil a zajížděl i do dalekých krajů za tím účelem. Při návratu z jedné takové cesty, na níž promokl, dostal rychlý zápal plic a zemřel 9.10.1899. Bylo mu teprve 36 let.Jeho manželka , tak brzo ovdověvší, byla provdána po druhé jako Turečková a zemřela v Chraštovicích 31.8.1937. Václav s Aloisií měli tři děti.Jen syny. Když tak brzy osiřeli a péče jejich matky nebyla o ně tak vydatná, starala se o ně také babička Marie roz. Kočová a také teta Barbora, provdaná Šmídlová v Mladoticích. Nejstarším synem Václava Prusíka z Chraštovic byl opět Václav. Narodil se 10.9.1890.Vyučil se v koloniálním obchodě v Kralovicích , ale byl to velmi neklidný duch. Jeho touhou bylo podívat se do světa . Již v roce 1905 , bylo mu tedy teprv 15 let,odjel za svým strýcem do Chicaga v Americe,u něho však příliš dlouho nepobyl. Jak to v Americe bylo, protloukal se pak v dalších letech všelijak. Někdy se mu dařilo výborně , jindy hůře.V té době vydával se v Americe za potomka starého šlechtického rodu Šliků, jak se u nich na statku říkalo.Za tento podvůdek byl i potrestán.

V New Yorku žije Ervín Prusík,člen hodyňské odnože větve Výrov.

Nejvyšší budova světa v New Yorku

Pohled na město St.Petersburg na Floridě v USA.Zde žije Václav Prusík,rodák z Chraštovic.

V průběhu mnoha let, které pak Václav Prusík prožíval v USA, stal se námořníkem,hercem,obchodníkem a ke konci života se usadil na Floridě, kde bydlí v městě St.Petersburg 5060, 46 th Street. Za manželku má Terezii Quimovou nar.v městě Aurora v americkém státě Nebraska, 7.12.1900. Tento Václav Prusík je jediný z celého našeho rodu , který si pozměnil své jméno na Prusek. Místo Václav dává si raději říkati a psáti James.Podle jeho výroků z posledních let lituje tohoto svého činu , neboť žádný Prusík žijící v cizině ani v USA, a není jich málo, něco podobného se svým jménem neprovedli.Václav Prusík má jediného syna Daniela , tedy již Pruseka, který se narodil 23.8.1928 v Chicagu. Jak jeho otec, tak i on se však dnes hlásí hrdě k jménu Prusík, ačkoliv toto jméno mají nepatrně pozměněné. Daniel Prusek je obchodním zástupcem velké americké stavební firmy a bydlí v obci Millington ve státě Illinois , nepříliš daleko od Chicaga. Jeho manželkou je Phyllis Drury narozená 7.12.1927 v USA. Mají spolu dvě děti.Dcerka Anna je narozená 14.7.1959 a syn James /Jakub/ je narozen 4.4.1965. Václav Prusík /Prusek/ žijící dnes na odpočinku v půvabném městě na břehu Karibského moře je po druhé ženat. Nynější jeho žena Terezie je původem Němka . První jeho žena byla velmi bohatá. Jmenovala se Ruth a narodila se jako Taylorová v roce 1893 ve Philadelphii a zemřela v říjnu 1927 v Pittsburgu v USA. Václav Prusek, dožívající dnes tak daleko od domova, rád na něj vzpomíná, přestože nikdy od svého odjezdu z vlasti v roce 1905 se sem nikdy nepodíval.

Druhým synem Václava Prusíka , který tak brzy zemřel v Chrašťovicích , byl Josef. Narodil se 11.2.1893 . O něho, jako sirotka po otci starala se dlouho tetička Barbora Šmídlová v Mladoticích. Josef Prusík vyučil se řeznictví, dobře rozuměl obchodu s dobytkem a také hotelnictví. Určitý čas byl v Praze , pak se zase vrátil do Kralovic blízko svého rodiště atam se oženil v roce 1927 s Marií Výškovou , která se narodila 13.12. 1891 v Nadrybech.Když si jí Josef bral, byla vdovou po majiteli pěkného hostince,Jánském v Kralovicích. Josef Prusík se svou ženou neobyčejně pak zvelebili svůj podnik , který se z hostince stal opravdovým hotelem, v Kralovicích nejlepším toho druhu.I když dnes již dávno není Josef jeho majetníkem,přece jen hotel nese stále jeho jméno. Marie Prusíková roz. Výšková zemřela 3.10. 1965, vdovec Josef Prusík žije nyní na odpočinku ve svém domě v Kralovicích č. 51. Patří v Kralovicích k váženým a velmi oblíbeným občanům. Josef Prusík s Marií měli tři dcery a jednoho syna,když ona před tím, již z prvního manželství měla dceru.
Nejstarším dítětem Josefa Prusíka z Kralovic je dcera Alena. Narodila se 23.8.1928, provdala se za inž.Stanislava Klukovského, dnes úředníka Státní banky. Alena Klukovská je také úřednicí v této bance. Bydlí v Praze 7.Dobrovského č.28..Mají dcerku Marcelu nar.2.4.1955.

Druhou dcerou Josefa Prusíka je Jaroslava. Narodila se 19.3.1930 a provdala se za Zbyňka Rudu , který je pracovníkem Státních statků. Mají dcerku Janu Rudovou nar.24.7.1954. Ze čtyř dětí Josefových žije dnes ona jediná s tatínkem, vdovcem, v Kralovicích 51. Po těchto dvou dcerách narodil se Josefu a Marii Prusíkovým syn Václav. Bylo to 28.1.1932.Vyučil se u „Berdsků" v Praze a dnes pracuje jako kontrolor Restaurací a jídelen v Plzni pro okres Plzeň-sever. Jeho manželkou je Marta Pivoňková nar.14.9.1936 v Nahošovicích u Domažlic. Václav Prusík se svou ženou Martou bydlí v Nýřanech 312 u Plzně. Mají dva syny , Michal je narozen 20.2.1960 a Vladimír 11.2.1962. - Posledním dítětem bývalého hoteliera Josefa Prusíka z Kralovic je dcera Dana. Narodila se 18.7.1939 . Je dnes provdána za pracovníka Státních statků inž. Jana Kutého , rodáka z Moravy. Tam také nyní žijí v Pěnčíně č.68 v okrese Prostějov. Mají dvě děti.Danu nar.8.7.1962 a Jana Kutého nar. 7.1.1964.

Třetím synem Václava Prusíka z Ohrašťovic byl František. Narodil se 8.3.1897. Vyučil se řeznictví , nějaký čas měl také svůj hostinec v Mladoticích , ale pak se na trvalo usadil ve Výrově-Hadačce č.47. Jeho manželka Anna Soprová pocházela z Hodovíze , kde se narodila 5.3. 1897.Zemřela ve Výrově 22.7.1956. Její muž František Prusík zemřel v nemocnici v Kralovicích 27.6.1964. František Prusík s Annou měli čtyři děti, dva syny a dvě dcery.
Nejstarší je Božena nar. 2.2.1924. Vzala si úředníka Karla Štégla a bydlí v Kralovicích č. 83. Mají dvě děti, Miloše nar. 19.1.1949 a Evu nar. 6.12.1952.
Další je František Prusík, nar. 1.11.1928. Otec ho dal také vyučit řeznictví a určitou dobu byl zaměstnán na pražských jatkách. Dnes je šoférem Stavebního podniku v Krnově ve Slezsku, náměstí Osvobození č. 8, kde bydlí. Jeho manželkou je Moravanka Soňa Pochylová . Narodila se 6.9.1931 v Koryčanech u Kyjova. František a Soňa mají spolu dvě dcery.Soňa Prusíková se narodila 1.9.1952 a druhá Iva je narozena 9.8.1954. Obě tato děvčata hrají pěkně na trubky a jiné dechové nástroje a procestovaly již s orchestry pěkný kus Evropy.
Druhou dcerou Františka Prusíka z Výrova, je Věra. Narodila se 13.1.1931 a provdala se za rolníka Jaroslava Ždánského. Žijí spolu v rodišti manželově Sukoradech č. 65 u Mladé Boleslavě, kde pracují v JZD. Mají čtyři děti.Jaroslav Ždánský je narozen 30.4.1950,Věra 6.6.1952 Miloš 25.1.1958 a Jiří 3.12.1962.
Posledním dítětem Františka Prusíka z Hadačky a jeho ženy Anny je syn Pavel. Narodil se 23.7.1943. Bydlí v domku svých rodičů ve Výrově-Hadačce. Jeho ženou je Dana roz. Levá 6.2.1946 ve Výrově. Pavel Prusík absolvoval zemědělskou meliorační školu a pracuje dnes jako mechanisátor v JZD ve Výrově.

Druhým synem Václava Prusíka z Chrašťovic, narozeného v roce 1838,byl František Prusík.Narodil se 2.4.1870. Po svém, brzy zemřelém bratru Václavovi převzal hospodářství a pak žil v usedlosti své ženy, kam se přiženil. Vzal si ji v pozdějším věku.Byla to Marie Churavá, narozená 2.4.1883 v Chrašťovicích. A zase i tento Prusík,jako snad všichni chrašťovičtí Prusící, měl velkou zálibu v koních. Jezdil je nakupovat na Slovensko, do Maďarska a po celé republice. Měl jedinou dceru Marii , která se narodila 29.12.1920. Otci tedy již bylo padesát let. Marie provdala se za Josefa Pastora,který za okupace působil jako finanční úředník na protektorátní hranici, která nedaleko Chrašťovic probíhala. František Prusík , poslední hospodář toho jména odnože chrašťovické , zemřel 10.1.1934 v Chrašťovicích. Vdova po něm, Marie odešla na věčnost 26.5.1950.
Jejich dcera Marie, provdaná Pastorová hospodařila pak doma, ale v roce 1960 odstěhovala se na naléhání svého manžela do jeho rodiště Kněževse u Rakovníka, kde je bohatý chmelařský kraj. Tam bydlí v čísle 332. Její syn , Josef Pastor narodil se 30.5.1945.

Dalším dítětem Václava Prusíka z Chrašťovic, po němž zůstali potomci, byla dcera Barbora. Narodila se 5.11. 1871 a provdala se za majitele hostince a hospodářství Josefa Šmídla v Mladoticích.Starala se obětavě o své synovce, když její bratr Václav tak brzy zemřel.Ale ani ona dlouho nežila. Zkosila ji chřipka 12.9.1923 v Mladoticích. Barbora Šmídlová, roz. Prusíková měla tři děti.Nejstarší je syn Oldřich Šmídl, narodil se 14.3.1900.Zůstal doma na hostinci a až dodnes je soukromým hospodářem. Neustoupil ani tomu největšímu nátlaku doby. Bydlí v Mladoticích č. 47. Má čtyři děti.Jeho syn Jiří Šmídl se narodil 25.12.1928. Bydlí v Lubenci č. 71, kde pracuje v podniku TOS. Má dvě dcerky.Jarmilu Šmídlovou nar. 2.3.1959 a Ivu nar.10.6.1963. Druhý syn Oldřich Šmídl, nar. 30.3.1930 je svobodný. Je elektrotechnikem.Dcera Jarmila rozvedená Holotová, narodila se 17.8.1933 a má dcerku Marcelu, nar.23.9. 1961. Její sestra Eliška Šmídlová nar.28.5.1947 bydlí s ní v Karlových Varech.resp. Nové Roli č.212.

Druhým dítětem Barbory Šmídlové, roz.Prusíkové byla dcera Božena. Narodila se 21.5.1901 v Mladoticích a provdala se za zaměstnance justiční služby v Praze,rodáka ze Stvolného u Rabštejna , Heidenreicha. Bydlí v pěkné vilce v Praze - Kunraticích, Mašátova 441.Heidenreichovi mají jedinou dceru Dagmar nar. 10.8.1927.Je lékařkou. Dosti dlouho působila v nemocnici v Duchcově a nyní jako odborná lékařka vnitřních nemocí v Praze 7. Je provdaná Kleinová a její muž je také lékařem.Bydlí v Praze - Vyšehradě, Vratislavova 30. Dr.Dagmar Kleinová má dvě děti.Dcerku Dagmar nar. 14.6.1961 a synka Oto, nar. 19.3.1963.Třetí dítě Barbory byla dcera Věnceslava. Narodila se 28.9. 1905 a jako provdaná Řeháková v Praze byla zabita autem na ulici 16.X. 1963.Dětí neměla.

To byly tedy osudy v kostce všech potomků Václava Prusíka z Chrašťovic, jehož otec Vojtěch se narodil roku 1810 v Sedlci,

---

Třetím synem Vojtěcha Prusíka, usazeného v roce 1839 v Chrašťovicích , byl syn Jan. Narodil se 18.1.1841, ale rodný statek mu nebyl určen. Proto hledal, kde by se uchytil.A tu naskytla se koupě v Újezdě u Manětína. Tato vesnice má sotva 70 obyvatel , bývala v majetku různých vrchností , také Šliků z Rabštejna, Švamberků, kláštera plasského, ale nakonec patřil Újezd panství hraběte Lažanského v Manětíně. Jan Prusík, rodák z Chrašťovic, oženil se s Marií Šmídlovou, narozenou 12.7. 1843 v Rybnici. Bydleli spolu krátkou dobu ve Stražišti a 3.8.1871 zakoupili grunt č. 10 v Újezdě u Manětína. Za usedlost dali dosavadním majitelům manželům Tobiáškovým 6.250.- zlatých. Osud celé této rodiny byl značně pohnutý. Koňařská vášeň chrašťovických Prusíků se zde nevyplatila.Jan Prusík nebyl zvlášť dobrým hospodářem a jeho hlavní vášní byli koně a obchod s nimi. Nepodařenými obchody zadlužil pomalu své hospodářství tak, že brzy po jeho smrti museli je jeho potomci opustit. Dnes v Újezdě nenajdete již ani stopy po stavení, kde Jan Prusík rodák z Chrašťovic se svou rodinou žil. Jan zemřel 22.2.1883 a jeho žena 1.9.1910.

Jan Prusík měl šest dětí.Jeho dcera Josefa narodila se 1.6.1876 v Újezdě.Vdala se za Jana Pešičku ze Hvozda. Josefa Pešičková roz. Prusíková měla čpět dětí. Nejstarší byl Václav , nar.20.7.1897. Hned na začátku první světové války odešel na frontu a nejdéle sloužil v Alpách na italské frontě. Když na podzim v roce 1918 skončila válka,utichly zbraně, toužil po tom, aby se dostal co nejrychleji domů.Když nemohl se dostati do přeplněných vagonů , cestoval ještě s několika kamarády na střeše železničního vozu. To se mu stalo osudné. Při průjezdu tunelu v Alpách byl zabit jako jeho kamarádi, kteří volili tento způsob jízdy domů.
Druhý byl Stanislav Pešička. Narodil se 3.4.1909 v Újezdě u Manětína. Dnes pracuje v lese a bydlí v Lešovicích č. 11 u Nečtin. Až do smrti žila u něho jeho matka, která tam zemřela 26.3.1956. Josefa Pešičková roz. Prusíková měla pak dceru Josefu.Narodila se 28.2.1912.Je provdaná Hlávková a bydlí v Kopistech u Mostu , ulice Karla Havlíčka Borovského č. 406. První její dcera, nemanželská Anna,narodila se 9.2.1930. Je provdaná Šimicová a bydlí také v Kopistech. Má čtyři děti. Jsou to všechny dcery. Jitka,nar. 5.6.1951, Jaruška 12.8.1959,Eva 24.12. 1960 a Ivana Šimicová nar. 8.7.1963. Z manželství s dělníkem Hlávkou má Josefa roz. Pešičková pět dětí. Její syn Josef Hlávka nar. 19.7.1944 je již ženatý a má syna Romana, nar. 6.12.1967. Dále jsou Václav Hlávka nar. 12.8.1946 , Marie nar.19.2.1949,Jaroslav nar.7.11.1950 a Jitka Hlávková nar.17.3.1952. Všichni žijí v Kopistech u Mostu. Další dítě Josefy Pešičkové, roz. Prusíkové je syn Jan Pešička. Narodil se 9.8.1913 , je svobodný a pracuje v dolech a bydlí v Kopistech,Marxova 357.

Posledním dítětem Josefy Pešičkové byla dcera Marie. Narodila se 6.12.1919. První její dcera byla nemanželská a dostala jméno Marie.Narodila se 8.1.1936 a poprvé byla provdána Charitunová , nyní Černá,Bydlí v Březánkách u Teplic, Hornická 98. Má synka Jana Charituna nar. 6.7.1954.Marie Pešičková se pak provdala za Jihoslovana Galjaniče , žila s ním na Teplicku a později odstěhovali se do Křečova u Manětína. Bylo jí pouze 47 let když tam zemřela na rakovinu 30.3. 1966. Z jejího manželství narodili se dva synové. Václav Galjanič 13.9.1946 , který dnes je zaměstnán a bydlí v Hodoníně, Havlíčkova 1. Druhý Pavel Galjanič žije s otcem-vdovcem. Narodil se 6.6.1951.

Jan Prusík se svou ženou Marií, usazený v Újezdě u Manětína,měl dva syny a těšil se, že jeden z nich stane se dědicem gruntu.Tyto plány se však úplně zhatily. Jednak nastal úplný úpadek tohoto statku a také oba synové, svobodní , brzy zemřeli. Václav narodil se 9.9.1870 ve Stražišti. Byl na vojně , tam onemocněl a brzy potom zemřel doma v Újezdě , svobodný, 4.1.1896.
Jeho bratr František Prusík, nar. 19.7.1873 v Újezdě odešel také na vojnu a i jemu stala se osudnou. Vážně tam onemocněl, poslali ho z vojny domů , ale tam jako 22letý zemřel 1.4.1895.
Další dcerou Jana Prusíka byla Terezie. Narodila se 25.9.1882.Svého otce ani nepoznala a její život byl velmi těžký. Vyučila se švadlenou a často ani nemívala dost práce.Teprve když se vdala za Františka Přibyla , dělníka na Mostecku, začalo se jí dařit o něco lépe. Žila v Kopistech. Jediným jejím dítětem byla dcera Zdeňka. Narodila se 18.5.1916 a je provdaná Háková v Mostě, ul.Gottwaldova č. 2817.Má dvě děti.Její syn Václav Hák nar. 1.7.1943 je učitelem, dcera Jitka Háková nar. 18.10.1944 má nemanželskou dcerku Šárku, nar. 27.6.1967. Terezie Přibylová, roz.Prusíková zemřela v Kopistech u své dcery 9.12.1959.
Další dcerou Jana Prusíka byla Anna. Narodila se 6.8. 1862 a provdala se za Ondřeje Pešíka . Z počátku snažili se oba manželé zachránit statek v Újezdě lepším hospodařením,ale to se již nepodařilo. Odstěhovali se do Plzně , kde manžel Anny Pešíkové, roz.Prusíkové byl zaměstnancem drah. Měli tři dcery.Nejstarší je Anna Pešíková , která se neprovdala.Narodila se 16.7.1894 a bydlí v Plzni,Fučíkova 34.Ta má snad nejlepší přehled o osudech celé rodiny Jana Prusíka. Její sestra Krista provdaná Burgetová, narodila se 8.9.1896 a zemřela v Plzni 4.12.1962. Její manžel byl úředníkem drah.
Třetí dcerou Anny Pešíkové roz. Prusíkové, je Anastazie, provdaná Niklfalterová. Je narozena 14.4.1903 a bydlí se sestrou Annou v Plzni.Žádná z nich neměla děti.

Špatný osud měla také dcera Jana Prusíka z Újezda, Albína. Narodila se 20.12.1879 v Újezdě a provdala se za horníka Václava Havlíka do Kopist na Mostecku, Měla dvě dcery , Marii nar. 1907, která byla provdaná Novotná a zemřela bezdětná v roce 1928 v Kopistech. Druhá dcera Emilie Havlíková narodila se v roce 1912 a zemřela , když jí bylo 15 let v roce 1927. Ani Albína Havlíková roz. Prusíková nežila dlouho. Zemřela ve svých 44 letech na souchotiny v roce 1923 v Kopistech.

Po Janu Prusíkovi, rodáku z Chrašťovic nezůstal tedy žádný mužský potomek, po němž by žili zase Prusíci a ani osud jeho dcer nebyl vždy nejlepší.Bývá to tak někdy v životě.

Posledním dítětem Vojtěcha Prusíka, rodáka ze Sedlice a usazeného v Chrašťovicích,byla dcera Marie. Narodila se 1.8.1845. Její matka byla rozená Kozová z Potvorova a tak se dohodlo, že dcera se zase provdá do jejího rodu. Poněvadž jejím sňatkem vznikla by příbuzenskost třetího stupně, bylo třeba zažádati o zvláštní povolení ke sňatku. Marie Prusíková provdala se pak 12.11. 1861 za Václava Kozu v Potvorově č. 47 , kde se říkalo odedávna "u Kordů". Václav Koza měl v Potvorově hospodářství ~~a hostinec~~ a Narodil se 1.8.1839. Marie Prusíková byla, pokud máme v historii zaznamenáno, druhým pokrevním členem našeho rodu, který se dostal do Potvorova. Před ní byla v první polovině XVIII.století dcera Martina Prusíka ze Sedlce, Eva , která se tam provdala k Hrdíkům.

Potvorov je prastará obec a píše se o ní již ve XII.století, kdy tam byl vladykou Humpolt.Na konci XII.století byl v Potvorově vladycký dvůr otočený příkopem a náspem jako tvrz. V nádvoří stál románský kostel,který rovněž byl obehnán příkopem, jejž místy lze dosud pozorovati. Ze dvora vedl krytý pavlán na kostelní kruchtu. V čase nebezpečí se sem uchylovali obyvatelé vesnice. Tento prastarý románský kostel sv. Mikuláše v Potvorově, nejstarší v celých západních Čechách, je pro nás památný tím,že zde byli křtěni, ženili a vdávaly se a byli pohřbíváni , všichni naši dávní předci ze Sedlce.

V polovině XVII.století nikde není jmenováno ještě jméno Koza v této obci. Přišel patrně tento rod mnohem později do Potvorova.

Marie Kozová se svým mužem Václavem měla sedm dětí,které dospěly. Byli to synové Josef, Václav, František a Jan a dcery Barbora, Marie a Františka. Marie Kozová rozená Prusíková byla, jak pamětníci dokazují,výbornou hospodyní a dovedla se dobře otáčet nejen ve svém statku,ale i všude jinde. Dlouhého věku se však nedožila,zemřela na souchotiny 22.6.1893 v Potvorově.Její muž Václav ji přežil o 22 let.Zemřel 18.5.1915.

Nejstarším dítětem Marie Kozové, roz. Prusíkové byl syn Josef. Narodil se 20.1.1863 a v Potvorově hospodařil.Měl šest dětí.První byl František Koza. Na Narodil se 31.10.1890 a zemřel 24.9.1922.Pomáhal doma v hospodářství a jeho neštěstím bylo, že byl hluchoněmý od narození. Stejně tak bylo s jeho bratrem Mikulášem.Ten se narodil 22.2.1894 a pro stejný neduh zůstal také doma u rodičů a zemřel ve svých třiceti letech 12.6.1924. Asi se zde projevil neblahý vliv příbuzenského sňatku jeho babičky. Dalším dítětem byla Marie.Narodila se 21.8.1897,na různých místech mimo domov sloužila jako hospodyně, pak byla provdána Nováková a dnes jako vdova žije v Mostě , ul.Max.Gorkého 986/6. Nemá dětí,má však výborný přehled o celé své rodině Kozů jako málokdo. Čtvrtým dítětem Josefa Kozy, který zemřel 21.9.1926 byl syn byl Bohuslav Koza. Narodil se 28.5.1900 v Potvorově , zůstal svobodný a také pomáhal jako před tím jeho bratři František a Mikuláš, všude a zvláště na statku svých rodičů. Zemřel také mladý, 27.5.1931. Pátá je Hedvika, nar. 17.10.1902 . Je provdaná za vdovce Koubu, s nímž však neměla dětí a bydlí v Potvorově č. 73.
Posledním byl Josef Koza. Narodil se 4.1.1907 a měl dostati doma hospodářství. Také skutečně pak na rodném svém gruntě hospodařil, ale ani on dlouhého věku nedosáhl a zemřel na souchotiny 17.1.1942 v Potvorově. Měl dvě děti.Jeho syn Josef nar.6.2.1933 pracuje v průmyslu v Děčíně a tam také bydlí, ve Foersterově ulici č. 863-14. Je podruhé ženat,a z těchto dvou manželství má vždy po jednom chlapci. Josef Koza nar. 20.11. 1955 a Zdeněk Koza nar. 8.12.1957. Druhým dítětem Josefa Kozy v Potvorově byla dcera Marie. Narodila se 28. 4.1935 , je provdaná Jandová a je učitelkou.Má dvě děti, Jiřího Jandu nar.24.6.1961 a Janu nar.1.4.1964. Bydlí v Plzni, Mánesova 89.

Druhým dítětem Marie Kozové, roz.Prusíkové byl syn Václav. Narodil se 17.10.1864 a přiženil se v obci do čísla 16 , kde se již po třicetileté válce říkalo "u Vicendů". Václav Koza měl pěkné hospodářství a býval také starostou.Měl tři děti.Jeho dcera Marie nar. 8.4.1897 byla provdána za dílovedoucího drah Woldána . Měli svůj domek v Rokycanech , kde zemřela 12.5.1949 . Dětí neměla. Druhé dítě Václava Kozy je syn Václav,narozený 28.8.1899 a převzal po otci hospodářství, které je dnes začleněno do JZD. Také tento Václav Koza byl dlouho starostou obce a zvláště za okupace se v této funkci neobyčejně osvědčil. Má tři děti.Jeho dcera Věra, nar. 4.11.1924 je provdaná Fryčková.Bydlí v Dobřanech na nádraží,kde je její manžel náčelníkem stanice. Ona pracuje jako zdravotní sestra v psychiatrické léčebně v Dobřanech. Má dvě dcery.Jaroslavu Fryčkovou nar. 10.7.1951 a Věru nar.25.8.1962. Pak je syn Václav nar. 20.2.1930. Oženil se a převzal jméno po své manželce, Tichý. Bydlí v Plzni-Doubravce,Smrková 20. Má synka

Pavla Tichého nar. 13.10.1964.
Druhý syn Václava Kozy je Jaromír, nar. 17.5.1932. Bydlí v Kralovicích tř.Rudé armády 29. Je zaměstnán u ČSAD. Má dvě děti, Marcelu Kozovou nar. 4.5.1959 a Milana Kozu nar. 9.5.1961.
Třetím dítětem Václava Kozy , který se přiženil k Vicendům,byl syn František. Narodil se 31.3.1901 a po celý život byl zaměstnán u dráhy. Zvláště dlouho působil na Ústecku, odkud pochází jeho žena. Manželství jejich je bezdětné. František Koza žije nyní na odpočinku v Praze 6-Dolní Liboci, Litovická 9.

Václav Koza z Potvorova, otec Marie , Václava a Františka zemřel poměrně opuštěn doma 13.6.1941.
Jeho syn Václav zemřel 12.6. 1968.
Dalším synem Marie Kozové roz. Prusíkové byl syn František. Narodil se 14.8.1867. Měl v Potvorově hospodářství, řeznictví a hostinec. Byl dvakrát ženat, z prvního manželství měl pět dětí a z druhého dvě. František Koza, který byl v obci velmi oblíben, zemřel v Potvorově 2.8.1946.

Nejstarším dítětem Františka Kozy byl syn Bedřich. Narodil se 4.2.1894 , vyučil se řeznictví a zůstal svobodný.Zemřel v Potvorově 8.10.1957. Druhý,Josef Koza nar. 9.3.1895 byl vyučen číšníkem, po vypuknutí první světové války byl hned povolán a padl 30.12.1915 na ruské frontě u Stryje v Haliči. František Koza měl pak dceru Marii, nar. 4.9.1899. Vzala si za manžela opět Kozu , který ovšem nepatřil do potomků Marie Prusíkové . Byl tratmistrem v Příbrami a tam také Marie Kozová zemřela 23.11.1951. Měli jediného syna Jana Kozu , který se narodil 29.6.1930 a je zaměstnán u ČSAD jako dispečer. Je svobodný a bydlí v Příbrami IV ul.čsl. armády 154.
Další dítě Františka Kozy z Potvorova byl syn František. Narodil se 31.5.1897 a dlouhá leta byl úředníkem u drah, zvláště také dlouho působil na Ústecku jako jeho bratranec František. V pozdějším věku se František Koza oženil, ale děti již neměl. Ke konci života bydlel v Praze 7. Pro svůj nesmlouvavý politický postoj po únoru 1948 odešel ze služby ČSD a působil pak na různých místech, naposled jako úředník v sanatoriu v Dobříši. I on měl dobrý přehled o široké rodině Kozů a vždy se hlásil také k našemu rodu Prusíků. Zemřel náhle 4.1.1965.v Praze.

Dalším dítětem Františka Kozy z prvního manželství byl syn Vladimír, Narodil se 2.8.1902 a hospodařil v Potvorově č. 43.Jeho zdraví však nebylo valné a zemřel 26.7.1964. I on byl v obci velmi oblíben.Vladimír Koza měl dvě dcery.Božena nar.10.5.1929 je provdaná Jandová v Kralovicích, Plzeňská 15.Má dvě děti.Vladimíra nar. 12.12.1953 a Danu nar.9.8.1958.Druhá dcera Drahuše narodila se 26.7.1931. Je provdaná Cepková a bydlí v Potvorově č. 60. Má tři děti.Libuši nar.26.12.1953, Josefa nar.24.3.1955 a Pavla Cepka nar. 23.10.1956.
Posledním dítětem z prvního manželství Františka Kozy byla dcera Božena. Narodila se 6.1.1905 a také na ní se opět projevily neblahé důsledky někdejšího příbuzenského sňatku jejích rodičů.

ského sňatku její babičky. Dali jí sice z domova na zvláštní léčení do Jilemnice , ale Božena Kozová zemřela tam jako jedenáctiletá 28.12. 1915.
Z druhého manželství Františka Kozy narodili se ještě dva synové. Václav Koza narodil se 4.5.1911 a dnes působí a bydlí v Kraslicích, Komenského 1513. Má dvě děti, dceru Evu nar.26.8.1938 provdanou Farskou. Je úřednicí a má dva syny Milana nar.25.11.1958 a Jiřího Farského nar.14.3.1960. Syn Václava Kozy Petr, narodil se 13.2.1944. Je chemikem a to v podniku Amati.

Druhým synem Františka Kozy z jeho druhého manželství je Blažej. Narodil se 26.1.1914 a bydlí v Potvorově 28. Měl svůj hostinec a pracoval také ve výkupu zemědělských výrobků. Má jediného syna Bohuslava Kozu narozeného 17.3.1937. Je stavebním technikem a bydlí v Kralovicích-Sídlišti č.559. Má dvě dcerky, Bohuslavu Kozovou nar. 6.9.1962 a Jarmilu Kozovou nar. 6.2.1967.
Také z Potvorova emigrovali členové rodu do USA.
Čtvrtým synem Marie Kozové roz. Prusíkové je syn Jan. Narodil se 5.5.1875. Vyučil se řeznictví a byl to velmi podnikavý člověk. Na začátku XIX. století odjel jako mnoho Čechů do USA a usadil se nakonec ve státě Iowa, městě Iowa City. Tam měl své řeznictví a zúčastnil se i jiného podnikání, jako důlní těžby a velmi zbohatl. Oženil se s Američankou , ale zdá se že toto manželství nebylo příliš šťastné. Jezdíval občas do své vlasti a vyjadřoval se, že se ke konci života vrátí do Čech a trvale ve svém domově usadí. Když se k tomu v Americe chystal a připravoval k odjezdu, zemřel náhle 5.4.1947. Jan Koza měl dvě děti. Jeho dcera Alice narodila se 14.2.1905 a je provdaná za obchodníka McCollistera. Bydlí nyní v lesnatém a jezernatém kraji ve státě Minnesota v městečku Cross Lake. Alice má tři děti. Nejstarší je syn Robert, nar. 27.7.1928 a je lékařem. Pracuje na klinice university v Minneapolis , bydlí v městě Edina 6704, Brittany Road. Dr Robert McCollister má dva synky, Karla nar. 5.1.1963 a Bruce nar.8.9.1966.
Druhým dítětem Alice roz. Kozové je syn Terry, nar.3.5. 1934. Je inženýrem a bydlí v místě Cape Elisabeth blízko města Portlandu u Atlantického oceánu ve státě Maine. Inženýr Terry McCollister má dva syny. Jana nar. 7.7.1959 a Jakuba nar.17.12.1961.
Třetí je Zuzana narozená 9.9.1938 , dnes provdaná Zielinová . Je učitelkou. Děti zatím nemá. Bydlí v menší obci Minnetonka č. 5808 Scenic Drive ve státě Minnesota. Jan Koza měl syna Jana, nar. 27.5. 1907. Bydlí v Iowa City a má syna Jana, nar. 15.7.1948. Jsou v Hutchinson Ave
První dcerou Marie Kozové roz. Prusíkové byla dcera 340.
Barbora. Narodila se 31.5.1877. Měla nemanželské dítě, dcerku Marii nar.29.12.1897. Barbora se neprovdala a zemřela v Potvorově jako první ze všech dětí Marie Kozové roz. Prusíkové před první světovou válkou 2.7.1911. Její dcera Marie byla pak provdaná Vavřičková a odstěhovala se do rodiště svého muže do Zborov č. 25 u Plánice. Tam měli hospodářství. Marie Vavřičková měla sedm

dětí.První její dcera Vlasta Vavřičková narodila se v roce 1918 a od narození byla slepá. Zemřela svobodná ve svých dvaceti letech v roce 1938.
Druhá byla Marie nar.25.3.1921.Provdala se za dělníka Škodovky Ibra a bydlí v Plzni,tř. 1.máje 71. Má jediné dítě, syna Václava nar.9.7.1946.
Další je dcera Alžběta , která se narodila 3.11.1922. Je provdaná Sladká a bydlí v Žíhli č. 201. Má tři syny. Karel Sladký se narodil 16.11.1943 a bydlí v Jaroměři , Lidická 1. Druhý Jiří , nar. 26.11.1947 a Milan Sladký nar.12.12.1955 bydlí doma s rodiči.
Čtvrtou dcerou Marie Vavřičkové roz.Kozové je Františka. Narodila se 3.12.1924 ve Zborovech a žije dnes v Plzni, U Radbuzy č. 4. Je provdaná Pohanková a má dvě dcery.Věru nar.9.1.1951 a Miluši nar.8.2.1953.
Další je Emilie nar.19.12.1926 provdaná Šebestová. Žije také v Plzni, U trati č. 3 . Má jediné děcko, dceru Vladimíru nar.11.3.1956,
Poslední dcerou Marie Vavřičkové je dcera Jaroslava. Narodila se 9.5.1929 a provdala se za zemědělce Holého. Oba pracují v JZD ve Zborovech č. 25. Jaroslava Holá má dcerku Danu nar. 29.7.1953.
Jediným synem Marie Vavřičkové byl Karel. Narodil se 21.10.1931 a je zaměstnán v Plzni.Tam bydlí v Křižíkových sadech Má dvě děti,Drahuši nar. 4.2.1960 a synka Karla Vavřičku nar.26.7.1961.

Druhou dcerou Marie Kozové roz.Prusíkové z Chrašťovic byla Marie. Narodila se 1.7.1881 v Potvorově a provdala se za Rozmaru , menšího zemědělce v Potvorově.
Po druhé světové válce bydleli v Žíhli. Marie Rozmarová zemřela 26.4.1948. Měla dvě děti.Její syn František Rozmara, nar.16.6.1903 byl zaměstnán u dráhy a zůstal svobodný. Po druhé světové válce žil v Chomutově. Při návštěvě svého rodiště Potvorova, zemřel náhle 2.10. 1963. Druhý syn byl Josef Rozmara.Narodil se 20.2.1910 v Potvorově a po květnu 1945 usadil se v Žíhli, kde byl dosti politicky angažován. Byl také zaměstnán u dráhy. Při honitbě na jaře 1949 byl postřelen a brzy podlehl tomuto zranění. Zemřel v Žíhli 26.3.1949. Měl čtyři děti. Jeho dcera Jana nar. 7.7.1934 byla provdaná Říčánková a zemřela v mladém věku 6.11.1958. Její synek Rudolf Říčánek nar. 9.5.1953 bydlí s otcem v Pozořicích č. 292 u Brna. Druhé dítě Josefa Rozmary je syn Josef. Narodil se v Chabařovicích na Ústecku 20.5.1936 a je dnes zaměstnán u ČSAD. Bydlí v Praze-Žižkově, Kněžská luka 53. Má dcerku Hanu Rozmarovou , nar. 26.1.1957. - Třetím dítětem Josefa Rozmary je dcera Věra. Je narozena 9.10.1942. Je provdaná Blaňarová a se svým mužem odstěhovala se do Kurova č. 20 v okrese Bardějov na Slovensku, Má dva synky, Jana nar. 30. 4.1960 a Milana Blaňara nar. 8.11.1964. Právě rok před smrtí, narodil se Rozmarovům syn Jiří. Žije s matkou v Žíhli č. 182. Bylo to 14.4. 1948.

Posledním dítětem Marie Kozové, roz. Prusíkové byla dcera Františka. Narodila se 5.3.1887 v Potvorově. Když jí bylo 18 let zamilovala se , ale rodiče této známosti nepřáli. Když jednou přijel její bratr Jan z Ameriky domů na návštěvu, přemluvil ji , aby tam s ním jela. Dlouho si to rozmýšlela a nechtěla opustit domov, ale roztrpčenost nad milostným zklamáním rozhodla o jejím odchodu za moře. Odjela v roce 1907 do USA a usadila se v Iowa Citty, kde žil její bratr. Provdala se tam za Čecha Vitouše a měla tam s ním dvě dcery. Nedařilo se jí však tak dobře jako bratrovi. Nikdy se také domů do Potvorova nepodívala. Po celý život však si se svými příbuznými dopisovala a češtinu nezapomněla. Zemřela jako poslední z dětí Marie Kozové roz.Prusíkové, 10.12.1966 v USA.
Františka Vitoušová, roz. Kozová měla dceru Dorotu. Narodila se 4.4.1916 a je provdaná Miltnerová. Bydlí také v Iowa City, Rural Route 1. Oba manželé jsou vedoucími domova přestárlých. Mají čtyři děti.Její dcera Marie, nar. 18.5.1941 má velkou farmu. Nakupují chovný dobytek v různých státech USA i na farmách presidenta Johnsona. Marie Donovanová má tři děti.Michala nar. 19.8.1962 , Roberta nar. 22.8.1963 a Annu nar. 16.6.1966. Dalším dítětem Doroty Miltnerové je dcera Anna. Narodila se 21.5.1944. Třetí je Barbora nar. 31.3.1948 a je stewardkou u letecké společnosti v Chicagu.Čtvrtým dítětem Doroty je syn Vilém Miltner. Je narozen 15.2.1952 a žije doma s rodiči v Iowa City.

Druhá dcera Františky Vitoušové, roz. Kozové byla Jenufa. Narodila se 11.5.1919 a je provdaná Conklinová v Iowa City.Bydlí tam v ulici Governor North,315. Jenufa má také pěknou farmu.Má čtyři děti.Synek Štěpán je narozen 13.6.1948 , dcera Zuzana 19.4.1950,dále Sandra nar.5.3.1952 a syn Sherrie Conklin, nar.25.9.1955.

To je tedy krátký popis potomků Vojtěcha Prusíka, který se narodil v roce 1810 v prasídle našeho rodu v Sedlci a usadil se jako 29letý v Chrašťovicích. Stal se tak zakladatelem odnože , kterou nazýváme "Chrašťovice".V Chrašťovicích dnes z této odnože vůbec nikdo nežije. Jsou roztroušeni v různých koutech naší vlasti potomci tohoto Vojtěcha Prusíka a také až daleko za mořem, v Americe.

Prusíků žije z této odnože devět.Celkem zanechal Vojtěch Prusík na 191 potomků a z toho je dnes již 45 mrtvých.

Ing.Jaroslav Prusík
z Chlumčan,člen větve
Nebřeziny,jejíž část
kronikářsky zpracoval.
/1907-1959/

Josef Prusík,rodák
z Chraštovic /1876-1948/
čestný člen mnoha krajanských
spolků v Chicagu.

Karel Prusík,rodák z Třemošné,
člen větve Plasy./1861-1938/
Byl vyznamenán za spoluúčast
hašení Národního divadla při
požáru 1881.

MUDR Blažej Prusík,
rodák z Výrova
/1884-1953/byl po 40 let
oblíbeným lékařem v
Dobříši. Jeho podpora
partyzánů ve druhé svě-
tové válce byla románově
zpracována.

Josef Prusík,rodák z Řemešína
/1891-1944/byl železničním
úředníkem v Kralovicích.Zahynul
v koncentračním táboře v Terezíně.

Odnož Bílov - větve Sedlec.

Potomci Kateřiny Prusíkové ze Sedlce, provdané Kouklové.

1812 - 1871

Druhým dítětem Václava Prusíka, rychtáře v Sedlici a jeho ženy Rosalie roz. Fenclové z Výrova, byla dcera Kateřina. Narodila se 5.10.1812. Provdala se 20.11.1832 v potvorovském kostele za sedláka Františka Koukla z Bílova č. 8. Tím se opět dostává do této vesnice jeden člen našeho rodu. Již před Kateřinou provdaly se do Bílova některé dcery Prusíků ze Sedlice a dokonce i ke Kouklům, nebo jak se tam dosud říká "u Kymlů". Tam také byl usazen již v XVII. století kovář Václav Prusík, rodák ze Sedlice. Jeho pohnutý osud jsme již vylíčili na straně 5. Chce-li však někdo ze čtenářů těchto dějin našeho rodu viděti na vlastní oči vraha kováře Prusíka, ať navštíví Národní galerii v Praze na Hradčanech. Visí tam obraz Karla Škréty, který představuje rodinu brusičů Miseroniů, kteří působili za císaře Rudolfa II. na jeho dvoře. Ten nejmenší chlapec na obraze stal se později majetníkem hradu Krašova a v selské při zastřelil v roce 1673 Václava Prusíka.

Vesnice Bílov je položena v nejvyšší nadmořské výšce v celém bývalém okrese kralovickém. Založena byla klášterem plasským asi kolem roku 1340. V XV. století patřil Bílov pánům z Kolovrat, kteří tehdy měli Krašov a Libštejn. V roce 1480 postoupil Hanuš Kolovrat Bílov a jiné dědiny klášteru v Plasích a od těch dob, až do zrušení kláštera v roce 1785, byli plasští cisterciáci pány nad bílovskými poddanými.

Náš venkov byl vždy velmi pobožný. V rodině Kouklů byla však zbožnost odedávna postavena na nejvyšší místo. Kaplička vystavená v Bílově na návsi byla iniciativním dílem zvláště rodiny Kouklů a na pravé straně silnice, cestou do Potvorova stojí dosud kříž, který postavili společně František a Kateřina Kouklovi z Bílova. Na kříži byl vždy krásný obrázek Panny Marie, který Kateřina vždy vroucně líbávala. František Koukl, její manžel, narodil se 1.8.1811. Jeho rod je usazen v Bílově od pradávna a dříve se Kouklové sluli Kymlové a také Kmínkové. Podle plasského urbáře z roku 1558, kdy ve vesnici bylo 12 osadníků, byla u tohoto gruntu č. 12 jeden lán půdy. Dnes žije v Bílově asi 150 lidí. Kateřina Kouklová rozená Prusíková zemřela v Bílově 18.5.1871. Její muž František zemřel za šest let po ní, 19.11.1877.

Kateřina Kouklová roz. Prusíková měla čtyři děti, které dospěly. Její synek Martin a dcerky Marie a Anna zemřeli v útlém věku. Nejstarším jejím synem byl Josef, který se narodil 3.3.1836, byl dědicem gruntu a zemřel 28.7. 1907. Druhý syn Václav Koukl nar. 1.9.1841 stal se knězem a zemřel 7.3.1929 ve Spáleném Poříčí. Třetí syn Kateřiny byl Martin Koukl. Narodil se 17.10.1844, jeho te-

ta Barbora Prusíková, provdaná Levá v Sedlci, zůstala bezdětná, předala Martinovi svůj statek, kde pak zemřel 12.11.1924. Čtvrtým dítětem Kateřiny Kouklové roz.Prusíkové byla dcera Rosalie. Narodila se 4.9.1854 v Bílově, byla provdaná Kozová v Potvorově, kde zemřela 14.5.1931.

Josef Koukl v Bílově č. 8 byl nejstarším dítětem Františka Koukla a Kateřiny Prusíkové ze Sedlce.Narodil se 3.3.1836 a oženil se v roce 1873 s Marií Prusíkovou z Výrova.To je již čtvrtá žena z rodu Prusíků, pokud je nám známo z historie, která se provdala ke Kouklům. O ní se krátce dočtete na straně 110 u větve Výrov. Její děti podle muže zařazujeme do větve Sedlec a této odnože Bílov. Josef Koukl byl velmi nábožným člověkem,ale při tom byl přístupný moderním směrům hospodaření.Zemřel v Bílově 28.7.1907 a jeho žena Marie z rodu Prusíků 6.2.1908. A tak vlastně v půl roce ztratily děti oba rodiče.

Nejstarším synem Josefa Koukla a Marie roz.Prusíkové byl Mikuláš.Narodil se 1.12.1877 , stal se knězem. Nejdříve byl v Nýřanech a pak na různých farách v Praze, naposled působil a žil v Praze 7. Hospodyní jeho byla příbuzná Eliška Prusíková z Horní Břízy. -Když se vrátil jeho bratr Josef, zemědělský inženýr z první světové války domů,žil pak s Mikulášem v Praze 7.Kostelní ulice. Mikuláš byl velmi osvícený kněz. Zemřel poměrně mlád na chřipku 2.9.1926. Je pochován na Olšanských hřbitovech.

Druhým synem byl František Koukl.Narodil se 9.3.1881 a převzal doma hospodářství.Ze všech svých tří bratrů byl on nejpřísnějším katolíkem. Za ženu měl Annu Žemličkovou ze Štichovic , ale manželství zůstalo bezdětné. Zemřel tentýž rok jako jeho bratr, kněz Mikuláš, a to 19.12.1926 v Bílově.Je pochován v Potvorově.

Třetím dítětem Josefa Koukla a Marie roz.Prusíkové, byl opět syn, Blažej.Narodil se 31.12.1883 v Bílově. Vystudoval gymnasium v Klatovech, kde jeho strýc Blažej Prusík byl profesorem.Po maturitě studoval na pražské universitě klasickou filologii,později udělal doktorát z tohoto oboru. Byl profesorem v Hustopečích na Moravě, v Hodoníně , také v Táboře a nejdéle pak v Brně. I Blažej Koukl byl zaníceným katolíkem a za Lidovou stranu byl za první republiky zemským poslancem na Moravě. V roce 1925 se oženil s Antonií Vykoupilovou,rodačkou z Hodonína.DrBlažej Koukl miloval nadevše svůj rod a Bílov, kde se narodil.Ctil také vždy rod Prusíků, nebot jejich krev mísila se v historii velmi často s krví Kouklů. Vždyť i jeho babička a matka byly rozené Prusíkové. Blažej napsal obsáhlou historii obce Bílova a také svého rodu.Z náboženských pohnutek podnikl řadu cest do ciziny zvláště do Italie,Říma i do Lurd ve Francii.Zemřel v pěkném věku 83 let v Brně 7.12.1966.

Blažej Koukl měl čtyři děti. Nejstarší je Josef nar. 8.11.1926. Stal se knězem, krátký čas byl v Praze a pak na faře ve Stodůlkách u Prahy. Pro své pokrokové smýšlení byl zde u občanstva neobyčejně oblíben. A snad z toho důvodu musel na vyšší příkaz změnit farnost. Stal se správcem farního úřadu v Kladrubech u Stříbra, sídle někdejšího slavného benediktinského kláštera. Je tam od roku 1958 a jezdí k němu velmi často jeho matka a sourozenci. - Druhým synem Blažeje byl Václav. Narodil se 15.4.1928 v Brně. Počal studovati práva, ale pro příliš vyhraněný náboženský postoj nebyl dlouho na fakultě. Zaučil se proto v jiném oboru a stal se úspěšným stavebním technikem u Státního statku v Kralovicích. Tam také žije v č. 82. Je ženatý a má dvě děti. Jeho synek Jan Koukl narodil se 4.8.1957 a dcerka Michaela je narozena 27.5.1963. Václav Koukl je výborným hudebníkem, hrává na varhany v kostele, jako již kdysi jeho otec a ostatní sourozenci. - Třetím synem Blažejovým byl Jan Koukl. Narodil se 23.3.1931 v Brně. Studoval, ale brzy byl postižen cukrovkou. Při válečném nedostatku léků zemřel po záchvatu 15.8.1945 v Bílově, kde byl na prázninách a je pochován na hřbitově v Potvorově. Posledním dítětem Blažeje Koukla byla dcera Marie. Narodila se 28.9.1941. Její zbožnost, vžitá u všech Kouklů, jí nezabraňovala, aby nebyla přístupná všemu pokrokovému. Dokud byla svobodná a pracovala jako stavební technička, létala v létadle, jezdila autem a pod. Nyní je provdána Pospíšilová a bydlí v Brně, Merhautova č. 13/2. Marie Pospíšilová má dvě děti. Dcerka Blanka je narozena 9.4.1965 a syn Pavel 3.7.1966.

Čtvrtým synem Josefa Koukla byl Josef. Narodil se 13.1. 1887 v Bílově, vystudoval techniku a na ní zemědělskou sekci v Praze a odešel pak do Ruska, kde jako zemědělský inženýr působil ve službách na některých panstvích v moskevské gubernii. Měl velký smysl pro pokrok v zemědělství a jistě v Rusku dělal čest českému národu. Tam ho zastihla první světová válka a prožil i revoluci a občanskou válku. S naším zahraničním vojskem vrátil se pak po válce domů a byl nějaký čas úředníkem Pozemkového úřadu na Slovensku a v Praze, kde bydlil se svým bratrem Mikulášem. Když ten zemřel, zůstal krátký čas v jeho bytě, avšak po smrti svého bratra Františka odešel domů do Bílova. Oženil se s Marií Žemličkovou ze Štichovic a převzal grunt. Zůstal bezdětný. Ze všech čtyř synů Josefa Koukla a Marie roz. Prusíkové, lnul on nejvíce k našemu rodu Prusíků. Jeho zbožnost nikdy nepřecházela do fanatismu. Konec života prožíval v nejhorších hospodářských poměrech, jaké vládly zvláště po únoru 1948 na české vesnici. Zemřel v Bílově 3.2.1955.

Druhým dítětem Františka Koukla a Kateřiny roz. Prusíkové byl syn Václav. Narodil se 1.9.1841 v Bílově. Vystudoval na německém gymnasiu v Žatci, pak vstoupil do pražského semináře a na kněze byl vysvěcen 31.7.1867.

Primici slavil v Praze u sv. Josefa a slavnou mši svatou měl v Potvorově. Václav Koukl kaplanoval v Čížkově u Blovic , potom od roku 1869 do roku 1881 ve Spáleném Poříčí, pak byl 12 let farářem v Nových Mitrovicích a v roce 1893 se vrátil jako děkan do Spáleného Poříčí , kde zemřel 7.3.1929 ve věku 88 let. Byl to opravdový sluha Páně a čilý až do konce svého života. V Nových Mitrovicích a ve Spáleném Poříčí zakoupil chudobinec. Spisovatel J.Š.Baar,bývalý kaplan poříčský,prohlásil o něm nejednou:"Jemnostpán je perla mezi kněžstvem!" Stále užíval slamníku, který mu kdysi utkala matka. Své osadníky znal dokonale , vždyť je všechny sám vychoval. Byl také horlivým podporovatelem druhého čtenářského spolku v Čechách, který vznikl po podobném spolku v Radnicích. Děkan Václav Koukl byl zastáncem názoru, že kněz nemá jíti do pense, ale , že má sloužit Bohu a věřícím až do smrti.A opravdu,svíce jeho kněžského života hořela téměř 62 let. Pohřeb jeho byl velkolepý.Památce jeho přišli se poklonit z celého kraje.

Třetím dítětem Kateřiny Kouklové, roz.Prusíkové byl syn Martin. Narodil se 17.10.1844.Pracoval v Bílově na statku svých rodičů a již ve svých 18.letech se oženil, když mu dala teta Barbora Levá, roz.Prusíková , své hospodářství v Sedlci č.11. Neměla dětí a nechtěla,aby její usedlost, kde se odedávna říká "u Statků" přišla do cizích rukou. Martin Koukl byl dobrým hospodářem a zvláště výborným znalcem koní, s nimiž obchodoval. Měl jedenáct dětí,ale jen šest jich dospělo. Martin Koukl zemřel ve věku 80 let v Sedlci,12.11. 1924. Nejstarším jeho dítětem byl syn Josef. Narodil se 13.10.1863 v Sedlci a za manželku měl Boženu Zimmerhaklovou z Podhradského mlýna na Střele.Josef Koukl měl obchod v Potvorově a jednatelství pojišťovny Slavie. Ke konci života prodal Josef Koukl svůj dům s obchodem a ve staré škole zemřel pak 2.4.1936. Josef Koukl měl devět dětí.Dospělo jich sedm. Nejstarší byla dcera Božena nar. 15.2.1890 v Potvorově. Byla provdána za četnického strážmistra Handla, ale Božena Handlová zemřela již ve svých 25.letech 8.7.1915. I její manžel se dožil jen 41 let. Měli jediného syna Hugo Handla,nar. 24.5.1914 v Mladoticích. Vychoval jej pak dědeček s babičkou v Potvorově. Vystudoval Vyšší průmyslovou školu strojnickou v Plzni a dnes působí na Předsednictvu vlády v Praze.Bydlí v Praze Vršovicích, Gruzinská 14. Má dvě děti.Dcera Jitřenka nar. 22.8.1941 je provdaná Zapletalová.Syn Ivan Handl je narozen 2.7.1946.
Druhé dítě Josefa Koukla byla Alžběta, naroz. 9.11.1891. Provdala se rovněž za četníka Jana Bulvu z Vysokého Mýta.Tam také žije v čísle 388. Alžběta Bulvová má dvě děti. Dcera Božena nar. 5.7.1919 je provdaná Smetanová a bydlí s matkou ve Vysokém Mýtě. Má dceru Jindřišku nar. 28.6.1942. Bydlí v Ohrazenicích u Pardubic č.56a.
Jitřenka Zapletalová má synka Roberta nar.25.4. 1968.

Druhé dítě Alžběty Bulvové, roz.Kouklové je syn Drahoslav. Narodil se 3.1.1927 v Rožnavě a dnes bydlí v Zelenči u Prahy č. 344- Je technikem v průmyslu vPraze. Má dvě dcery. Hanu nar.4.7.1949 a Milenu Bulvovou nar. 26.12.1955.
Dcerka Josefa Koukla Marie, nar. 19.1.1895 zemřela svobodná 7.11.1912.
Dále byl syn Josef Koukl. Narodil se 11.12.1896. Nejdříve byl inspektorem pojišťovny Slavie v Kralovicích, ale později si postavil vilu s velkou zahradou v Kralovicích a věnoval se jen ovocnářství a školkařství . Stal se vyhlášeným pomologem v kraji. Jeho zahrada je opravdu vzorem. Bydlí v Kralovicích, U sokolovny 428.Josef Koukl má tři děti.Jeho dcera Libuše nar. 21.11.1926 je provdaná za lékárníka Šídla.Bydlí v Č.Budějovicích , Svatotrojická 13. Mají dvě děti. Zdeněk je narozen 4.2.1953 a Michal Šídl 30.4.1958. Syn Josef Koukl nar. 7.11.1927 je vedoucím elektrické rozvodny v Kralovicích. Bydlí tam s otcem. Má dvě dětisyna Josefa nar. 11.10.1950 a Petra nar.30.7.1955. Druhý syn Josefa Koukla je Drahomír a je automechanik- Je narozen 14.1.1929 a bydlí rovněž ve vile svých rodičů v Kralovicích. Má dvě dcery.Drahomíru nar.22.6. 1950 a Janu Kouklovou nar. 17.3.1952. Dalším dítětem Josefa z Potvorova byla dcera Ludmila. Narodila se 11.2.1899 a také ona se vdala jako před tím již dvě její sestry za četnického strážmistra Zalešáka. Žili spolu na Slovensku, později ve Vysokém Mýtě, kde Ludmil a Zalešáková zemřela 19.9.1960. Ludmila měla tři děti. Její dcera Miluše nar. 30.6.1925 je provdaná Lumerdingová.Bydlí v Chrudimi , Krocínova 511. a má dvě děti, dcery. Miluše je nar.1.5.1953 a Bedřiška 20. 3.1961. Syn Jaroslav Zalešák je narozen 1.4.1927 a je technickým úředníkem, bydlí v Pardubicích Pichlova 2563. Má dvě dcerky.Danu nar.14.2.1958 a MartinurZalešákovou, nar. 29.1.1965. Třetím dítětem Ludmily Zalešákové byla dcera Věra. Narodila se 1.4.1927 a je provdaná za konstruktéra Sigmunda ve Vlašimi. Bydlí tam ve Velíšské ulici č. 1171. Mají syna Tomáše nar.21.6.1964.
Další dítě Josefa Koukla z Potvorova byl syn Vladimír. Narodil se 12.6.1900 a byl pracovníkem obchodního družstva v Plzni. Bydlí nyní v Žatci , kde žije na odpočinku ulice Lva Tolstého č.975/31. Má dva syny.Zdenko Koukl narodil se 9.7.1926 a je úředníkem stavebního podniku v Plzni.Bydlí tam v Rejskově ulici č.6. Má dcerku Lucii nar. 19.8.1965. Druhý syn Vladimíra, Dušan Koukl je strojním inženýrem . Narodil se 18.6.1933 v Plzni a nyní bydlí v Ostravě-Porubě,Sokolovská 1248. Má dva syny, Martina nar. 19.4.1961 a Jana Koukla nar.24.4.1967.
Posledním dítětem Josefa Koukla z Potvorova byla dcera Otilie. Narodila se 4.5.1904 . A jako všechny její tři sestry, provdala se i ona za četnického střážmistra,Frant. Komárka. Zpočátku žili na Slovensku, nyní bydlí v Praze 7 U studánky 32. Mají dvě dcery.Miluše nar.4.10.1929 v Rožnavě provdala se za lékaře Pavelku . Žili nejdříve v

Poličce a nyní bydlí v Rýmařově, Sokolovská 42. Mají dceru Janu Pavelkovou, nar. 18.6.1952. Druhá dcera Jiřina narodila se 5.6.1932 rovněž na Slovensku a provdala se za inž.Výlupku. Nyní je rozvedená a bydlí v Praze -Střešovicích, Hládkov 13. Má dceru Natašu nar. 29.7.1953.

Druhým dítětem Martina Koukla, které dospělo, byla dcera Marie. Narodila se 5.5.1866 za prusko-rakouské války v Sedlci č. 11. Provdala se za sedláka Juluse v Sedlici č. 14. Jejich stavení leží právě proti gruntu Prusíků, kde stála první naše kolébka. Manželství jejich zůstalo bezdětné a ještě před svou smrtí Marie Julusová, roz. Kouklová, odkázala statek své neteři Alžbětě Jánské, provdané později Chmelířové, Marie Julusová zemřela 2.2.1942.

Dalším dítětem Martina Koukla ze Sedlce byla Anna. Narodila se 13.1.1871.Provdala se za rolníka Hánu z Babiné u Plas. Na živu jim zůstaly tři děti.Marie nar. 1.2.1897 je provdaná Bernášková a zůstala bezdětná . Bydlí v Plzni-Doubravce, Stará cesta 14. Její sestra Alžběta nar. 7.9.1898 je také provdaná Bernášková a bydlí v Plzni, v domku kde její sestra. Alžběta Bernášková má dvě dcery. Marie nar. 26.1.1926 je provdaná za inženýra Jarena a bydlí v Hořovicích č. 680. Mají dvě dcery Ivanu nar.5.11.1949 a Marii nar.3.3.1953. Druhá dcera Alžběty Bernáškové je Miloslava nar.1.2. 1932 , je provdaná Weinigerová a bydlí také v Plzni-Doubravce se svou matkou. Má dceru Jindřišku, narozenou 6.8.1951. Třetí dcera Anny Hánové roz.Kouklové je Božena.Narodila se 30.10.1900 v Babiné u Plas a provdala se za vlakvedoucího Molcara.Žijí nyní ve Vyklicích č. 176 u Ústí nad.Lab. Má dceru Jarmilu nar. 13.1. 1928 provdanou Tomášovou. Bydlí také ve Vyklicích. Má synka Zdeňka Tomášů nar. 3.12.1955. Syn Boženy Molcarové roz. Hánové je Václav.Narodil se 22.7.1929 a technickým úředníkem. Bydlí ve Vyklicích č. 109. Má dvě děti. Alenu roz.19.9.1955 a Václava Molcara nar.14.4.1961. Anna Hánová, roz. Kouklová zemřela již 6.11.1906 a bylo jí tedy pouze 35 let. Její manžel se ještě po druhé oženil.

Třetí dcerou Martina Koukla ze Sedlice byla Josefa. Narodila se 12.8.1875. V den svých dvacátých narozenin provdala se za rolníka Václava Jánského v Potvorově č. 45. Po statku se tam říkalo "u Kuříčků". Josefa Jánská měla řadu dětí, které vždy k sobě velmi lnuly. Nebývá to vždy tak v rodinách, zvláště, když jde o devět sourozenců. Josefa Jánská, roz. Kouklová zemřela v Potvorově 11.1.1949.
Nejstarší její dcera byla Alžběta. Narodila se 19.11. 1896 v Potvorově a jí odkázala bezdětná teta Marie Julusová, statek v Sedlci č. 14. Alžběta Jánská provdala se za rolníka Tomáše Chmelíře z Tatiné a hospodařili spolu v Sedlci. Měli tři děti , ale osud nebyl této ro-

dině vždy příznivě nakloněn.Zvláště se to týká jejich syna Jaromíra Chmelíře.Narodil se 4.4.1924 a po květnu 1945 byl značně postižen novými politickými poměry. Dnes bydlí v Plzni-Slovanech,Schwarzova 50. Má dvojčata , dcerky Michaelu a Dagmar nar.na štědrý den v roce 1964. Dostali tedy pěknou vánoční nadílku. Druhým dítětem Alžběty Chmelířové je dcera Jarmila. Je narozena 27.12.1925 a provdaná Václavíková v Korytech č. 42 u Plas. Má dvě děti. Hanu nar.14.7.1956 a Václava Václavíka nar.16.3.1958.
Třetím dítětem Alžběty Chmelířové roz. Jánské, je syn František. Narodil se 2.12.1931 v Sedlci č. 14 a zůstal doma. Má synka Petra nar. 5.9.1961. Pracuje v JZD a když se podívá na protější opuštěný statek Prusíků, může si jistě zafilosofovat.Vždyť přes 350 let žil zde rod Prusíků, k němuž také patří, byl na prvním místě v obci, kde bývala také rychta a dnes to vše patří jen vzpomínkám. Další dítě Josefy Jánské byla dcera Marie. Narodila se 25.11.1898 a provdala se za rolníka Františka Nezbedu v Potvorově č. 49. Měla dvě děti.Její syn Josef Nezbeda nar.12.5.1928 má dvě děti.Synka Josefa nar.22.6.1957 a dceru Libuši Nezbedovo u nar. 8.1. 1961. Druhá dcera Marie, nar. 28.6.1929 provdala se za zemědělce Havlíka do blízké Bukoviny č. 10. Mají dvě děti. Václava nar. 13.5.1954 a Marii nar.26.6.1957.
Dalším dítětem Josefy Jánské roz.Kouklové byl syn Mikuláš. Narodil se 1.7.1903 a ujal se po rodičích rodného statku v Potvorově.Zemřel 24.11.1958.Mikuláš Jánský měl dva syny. Václava naroz.12.9.1933 , který zůstal doma. Je předsedou JZD v Potvorově. Má dvě děti.Dcerku Zdenku Jánskou naroz.20.8.1962 a syna Pavla nar.7.9.1965.
Druhý syn Mikuláše Jínského Jaroslav narodil se 20.2. 1935. Pracuje a žije dnes v Ostrově nad Ohří, ul.Zápotockého 1184/20. Má dvě děti, Jitku Jánskou nar.25.11. 1963 a Libora nar. 25.4.1967.
Dalším dítětem Josefy Jánské byla dcera Božena.Narodila se 6.7.1905 , byla provdaná Bestahovská , ale manželství se nevydařilo. Je bezdětná a žije v Potvorově č. 35. Dále měla Josefa Jánská syna Bohuslava. Narodil se 15.4.1900.Vyučil se zámečnictví a pracoval v Lounech. Dnes bydlí v Jimlíně č. 168 u Loun. Měl jediné dítě , syna Bohuslava nar. 25.9.1928. Bohuslav Jánský je plukovníkem a bydlí v Sokolově, Březová 177. Má dcerku Hanu nar.7.3.1958.
Další dcerou Josefy Jánské roz. Kouklové byla Anna. Narodila se 6.1.1902 a provdala se za policejního inspektora Durdíka. Žili v Praze a vdova Anna Durdíková bydlí na Petřinách v Praze 6 čp1788. Má jedinou dceru Marcelu, provdanou za chemika Hacha. Marcela se narodila 22.7.1931.Pracuje ve zdravotnictví, Anna Durdíková patří k těm,kdož mají zvláštní pochopení pro rodinná pouta a stále je udržovat. Další dítě Josefy Jánské, je Růžena. Narodila se 25.2.1907 v Potvorově a provdala se za zemědělce a nadšeného varhaníka Slacha. Bydlí v Potvorově č. 59. Má dvě děti.Její syn Blažej Slach nar. 26.1.1935 pracuje a bydlí v Ostrově nad Ohří

Jáchymovská č.1134. Má dvě děti.Blažeje nar.2.2.1962 a dcerku Janu Slachovou nar.7.8.1965. Druhé dítě Růženy Slachové je dcera Marie. Narodila se 13.2.1940 a je provdaná Hoťková v Plzni. Má dvě dcerky.Václavu nar.6.10.1962 a Jaroslavu nar.30.6.1967.
Dalším synem Josefy Jánské je Václav.Narodil se 6.9. 1908 v Potvorově. Pracuje a bydlí v Chomutově, Šafaříkova 21. Václav Jánský má dvě děti.Dcera Libuše nar. 19.12.1944 je provdaná Moravcová a má synka Oldřicha nar.21.4.1964 . Další syn Václava Jánského je Václav. Narodil se 31.5.1951. Bydlí s rodiči v Chomutově.
Posledním dítětem Josefy Jánské roz.Kouklové byl syn Ladislav. Narodil se 13.6.1916 a vyučil se drogistou. Nyní žije v Žíhli č. 68. Má jediné dítě, synka Ladislava nar. 9.8.1950. Studuje lesnictví.

Předposledním synem Martina Koukla byl František. Narodil se 4.7.1978 v usedlosti "u Statků" v Sedlci. Stal se dědicem rodného gruntu.Měl jedinou dceru Marii. Narodila se 18.1.1909 a provdala se za Václava Krondáka z Trojan. Zde oba po Františku Kouklovi hospodaří,ovšem dnes v JZD. Mají tři děti.Dcera Jarmila je provdaná Soukupová v Potvorově č. 38. Narodila se 28.8.1938 v Sedlci. Má tři děti. Jiřího nar. 7.3.1958 , Marii nar. 13.9.1959 a Ivanu nar.13.9.1964. - Druhou dcerou manželů Krondákových je Marie. Narodila se 30.9.1939 a dnes žije provdaná Vopatová v Žebnici č. 28. Má dvě dcery. Anna je narozená 9.11.1960 a Marie 21.10.1962. Syn Václav Krondák, nar. 13.5.1941 zůstal doma v Sedlci. Má dvě děti. Václavku nar.28.3.1964 a Pavla nar.6.6.1967.

Posledním dítětem Martina Koukla byl syn Augustin.Narodil se 18.8.1881 v Sedlci. Stal se sládkem a žil pak 14 let v Rusku.Jeho ženou byla Lotyška a dlouho žili v městě Grozném na Kavkaze. Po první světové válce vrátili se oba do naší republiky. Augustin Koukl byl pak ředitelem pivovarského skladu v Kožlanech.Manželství bylo bezdětné. Když Augustin odešel na pensi, zakoupili si se svou ženou domek v Kralovicích,ale později se uchýlili do Domova přestárlých v Liblíně. Tam Augustin Koukl zemřel 27.7.1958. Když býval v Rusku zasílal rady svému příbuznému inž.Josefu Kouklovi z Bílova, který pak také za ním odjel do Ruska.

Tím je skončeno líčení o životě potomků Martina Koukla ze Sedlce, který se narodil také ještě za doby roboty, v Bílově.

Posledním dítětem Kateřiny Kouklové roz.Prusíkové byla dcera Rosalie.Narodila se 4.9.1854 a provdala se v roce 1872 za rolníka Josefa Kozu v Potvorově 41. Rosalie Kozová roz. Kouklová byla neobyčejně pracovitou,zbožnou a bystrou ženou. Ona byla učiněným historiografem Potvorova a v jejím zápisníku byly zachyceny všechny události obce i lidí za více než padesát let.

Bílovská rodačka Rosalie Kouklová, pak provdaná Kozová v Potvorově byla tak zbožná, že kdykoliv slyšela bíti hodiny,nikdy neopomenula říci:"Pane Ježíši Kriste,hodina již odbila, hrobu mému se blíž přiblížila.Prosím Tě, až udeří ta má poslední,dejž mých hříchů odpuštění !" Rosalie Kozová v Potvorově měla sedm dětí,které dospěly. Kdykoliv zde vyslovujeme"děti dospěly",myslíme tím, při citování děti, které dosáhly alespoň věku deseti let. Bývaly časy, kdy rodiče měli i patnáct dětí, ale z nich často jen dvě až tři děti dosáhly deseti let a delšího věku.
Kdybychom citovali všechny narozené děti členů našeho rodu,které jsme našli v matrikách , pak by asi rozsah tohoto díla byl nejméně dvojnásobný.Výčet tento by však nikomu nic neříkal.Vždyť je dnes dobře známo, jaká strašná úmrtnost dětí byla v dřívějších dobách.
Rosalie Kozová měla dvě dcery a pět synů. Zemřela jako vážená občanka Potvorova 14.5.1931.

Nejstarší její dítě byla Marie. Narodila se 22.2.1875 v Potvorově. Vdala se za Václava Urbana a hospodařili spolu v usedlosti č. 61 v Potvorově, kde se říká "u Urbanů". Marie Urbanová roz.Kozová měla dceru Marii nar. 15.9.1894 , která zemřela svobodná 25.6.1949.Její syn Josef Urban, narozený 13.3.1896 hospodařil v Potvorově v č. 69. Josef Urban zemřel v roce 1943.Měl jediné dítě, syna Václava nar.26.8.1931. Ten pracuje v továrně TOS v Lubenci. Další dítě Marie Urbanové roz.Kozové byl František. Narodil se 9.12.1898 a zůstal doma v č. 61. Má dvě děti.Dcera Marie je narozena 17.11.1933 a je provdaná Kloučková v Potvorově č. 4. Má dva chlapce, Jaroslava Kloučka nar. 26.4.1957 a Milana nar.4.9.1960.
Syn Františka Urbana, Václav nar. 9.9.1938 žije.v Potvorově a je svobodný.
Marie Urbanová roz.Kozová byla nejstarším dítětem Rosalie a zemřela jako poslední ze svých sourozenců 10.11. 1963.
Dále měla Rosalie Kozová, roz. Kouklová, syna Josefa. Narodil se 24.2.1877. Vyučil se řeznictví. Měl v Potvorově u svého hostince velké polnosti. Josef Koza značně zbohatl i z obchodu koňmi a v roce 1923 zakoupil si velkostatek Pohvizdy u Žíhle. Měl dvě dcery.Starší Božena nar. 28.12.1905 byla provdaná Řebíčková a se svým manželem vedli pak velkostatek Pohvizdy.Měli jediného syna Karla, nar. 16.9.1928. Jako všichni, kdož měli větší majetek,špatně dopadli po květnu 1945.Z Pohvizd se vystěhovali a Karlu Řebíčkovi byly ztíženy studie.Dnes je stavebním technikem a bydlí v Praze -Spořilově II. Sídliště B 2 , č. 2516. Má dceru Blanku nar. 5.5.1965. Matka jeho Božena Řebíčková žila v Kralovicích , ve Stříbře , také nějaký čas po ovdovění v Bukovině a po nekonečném putování bydlí nyní blíže svého syna v Praze , na Spořilově.

Druhou dcerou Josefa Kozy byla Marie, která se narodila 7.4.1911 v Potvorově a vdala se za majitele velkostatku Vysoká Libyně, Koulu. Hospodařili spolu v této obci ale za okupace , když byla zabrána , odešli do Obytců u Klatov , kde měli pronajatý dvůr. Po válce se sice vrátili na chvíli do Vysoké Libyně, ale pak také přišli o vše a bydleli nakonec v menším domku u hřbitova v Kralovicích. Marie Koulová zemřela náhle 15.1.1968. Měla jednu dceru, Jaroslavu nar. 6.8.1935. Je provdaná Janková a bydlí v domku v Kralovicích, Tyršova ul., kde žila se svou matkou. Jaroslava Janková má dvě děti.František je narozen 7.2.1956 a dcera Jaroslava 29.5.1958.

Dalším dítětem Rosalie Kozové byl František.Narodil se 14.3.1879 a přiženil se do Bukoviny č. 1., kde se říkalo "u Masopustů". Je zajímavé, že do tohoto stavení se v I.polovině XVIII.století provdala ze Sedlice Anna Prusíková. František Koza zemřel 17.2.1955. Jeho syn František nar. 29.4.1914 je svobodný a žije v Bukovině č. 1. jako člen JZD. Sestra jeho Anna provdaná Sebránková narodila se 16.5.1916 a bydlí také v Bukovině č. 1. Má dvě děti. Je to syn Jaroslav nar. 15.9. 1952 a dcera Květoslava Sebránková nar.6.2.1955.
Dále měl František Koza v Bukovině syna Václava. Narodil se 3.6.1918 a dnes žije v Málkovicích č. 3 u Stříbra. Je zaměstnancem státního statku. Má syna Pavla Kozu , nar. 24.2.1949. Dcera Františka Kozy Marie, nar.3.6.1920 v Bukovině provdala se za Františka Slacha do Bílova 29 a měla tam s ním sedm dětí. O nich jsme již psali na straně č.116 u odnože Výrov II.
Dalším synem Rosalie Kozové byl Václav. Narodil se 6.5. 1881 , hospodařil v Potvorově č. 41 na rodném statku . Zemřel tam 3.10.1951.Jeho syn Václav nar.31.8.1911 žije v téže usedlosti v Potvorově a je svobodný.Další syn Blažej Koza nar. 7.1.1913 žije v Praze 3-Žižkov, Dalimilova 19. Je úředníkem národního výboru. Je také svobodný. Třetí syn Václava Kozy, Bohuslav narodil se 31. 8.1914. Dnes je ředitelem státního statku v Kralovicích a bydlí tam tř. Rudé armády 529. Má dvě děti. Dcera Olga je narozena 16.1.1947 a syn Václav 6.7.1952. -Poslední syn Václava Kozy z Potvorova je František, naroz.1.6.1917 je také dosud svobodný a bydlí v Potvorově.

Dalším dítětem Rosalie Kozové byl Antonín Koza. Narodil se 3.6.1883 a padl ve světové válce v roce 1917.

Dcera Rosalie Kozové, opět Rosalie narodila se 11.8.1889. Provdala se za rolníka Vopata.z Řemešína. Měla dceru Marii která se narodila 22.11.1924 a provdala se za rolníka Buška do Kopidla č. 7. Má dva syny, Jaroslava nar.17.10. 1958 a Josefa nar.1.5.1963. Rosalie Vopatová zemřela 19.7.1932.

Posledním dítětem Rosalie byl Pavel Koza.Narodil se 5.6. 1893 v Potvorově a padl brzy na začátku světové války na ruské frontě v Haliči 20.11.1914.

Rosalie Kozová,narozená Kouklová měla,jak jsme Vám vylíčili, sedm dětí , ale osudy přemnohých se vyvíje - ly špatně. Její syn Josef, který tak zbohatl a obě jeho dcery, které měly za muže velkostatkáře, v důsledku revolučních přeměn zcela zchudly.Dva její synové Antonín a Pavel padli ve světové válce a ze čtyř dětí jejího syna, Václava Kozy , zůstali tři synové svobodní.Dnes tedy žije potomků Rosalie velmi málo.

Tímto vyprávěním jsme poodhalili poněkud roušku nad dosud neznámými událostmi ze života potomků Kateřiny Kouklové rozené Prusíkové ze Sedlce. Z celého rodu Prusíků , pokud je nám známo z historie, stalo se šest členů kněží. A právě z rodiny Kateřiny Kouklové byl jich největší počet, celkem tři. Zbožnost v této rodině byla vždy na nejpřednějším místě. Kateřina Kouklová roz. Prusíková přestože měla jen čtyři děti a z těch ještě jeden se stal knězem, zanechala po sobě 170 potomků z toho dnes již 27 mrtvých.

Prof.Dr Blažej K o u k l,/1883-1966/
rodák bílovský,člen větve Sedlec.
Sepsal podrobnou historii svého
rodu i rodiště,k němuž lnul vždy
velkou láskou.

Antonín Slabý, rolník v Šípech u Čisté, syn Barbory Prusíkové, jejíž otec Tomáš Prusík pocházel ze Sedlice. (1890-1972)

Šípy u Čisté, sídlo jedné rodové odnože.

Odnož Šípy - větve Sedlec.

Potomci Tomáše Prusíka rodáka ze Sedlce, usazeného v Šípech u Čisté.

1822 - 1862

Rychtář Václav Prusík se svou ženou Rosalií v Sedlci měli čtvrté dítě , syna Tomáše. Před ním narodila se v gruntě č.4 v Sedlci dcera Barbora 28.9.1816. Vdala se v roce 1840 za sedláka Vojtěcha Levého v Sedlci č.11. a zemřela bezdětná 11.11.1887. Její hospodářství, jak jsme již o tom psali, převzal ještě dlouho před její smrtí, její synovec Martin Koukl z Bílova.

Tomáš Prusík narodil se v Sedlci 1.12.1822. Oženil se s Rosalií Šimandlovou z Potvorova , která se tam narodila 20.5.1829. Určitý čas hledali, kde by se zakoupili. A tu se jim v roce 1852 naskytla příležitostná koupě v podobě usedlosti č. 5 v Šípech u Čisté. V této usedlosti do té doby hospodařili manželé Foldovi. Zatím je nejasné, proč 17.12.1857 předal smlouvou za 400 zlatých Tomáš Prusík svou polovinu své manželce Rosalii. Snad proto, že již v té době byl nemocen.

Vesnice Šípy ležící blízko památného hradu Krakovce, kde Jan Hus pobýval před odchodem do Kostnice, patřívala odedávna ke královskému hradu Křivoklátu. V době Husova pobytu na Krakovci, byla obec Šípy majetkem hostitele Husova pana Jindřicha Lefla z Lažan. Později byla zde vrchností rodina Kolovratů. Nakonec patřily Šípy panství chřičskému. Po třicetileté válce bylo v Šípech deset osadníků. Dnes tam žije asi 250 lidí.

Tomáš Prusík měl se svou manželkou Rosalií čtyři dcery. Synek Josef nar. 1855 zemřel v Sedlci , rodišti Tomášově v roce 1859. Nejstarší dcera byla Barbora nar.17.10. 1853 v Potvorově, rodišti své matky. Byla provdaná Slabá a dostala pak grunt po rodičích. Zemřela poměrně mladá v Šípech 29.2.1892. Druhá Marie, narodila se 24.12. 1857 také v Potvorově, ačkoliv již rodiče hospodařili v Šípech. Bývalo to tak často, že rodička jela ke své matce před svou těžkou hodinkou. Marie se provdala za sedláka Zikmunda do Pavlíkova u Rakovníka a tam zemřela 7.9.1910. Třetí dcerou Tomáše Prusíka byla Anna, nar. 5.5.1860 v Šípech a byla zpočátku provdaná v Bělbožicích a pak v Březanech jako Fryčová. Zemřela tam 20.12.1938. Poslední byla Josefa nar. 30.8.1861 v Šípech . Byla provdaná Gubová a zemřela 11.4.1943 v Chomutově.

Tomáš Prusík neměl však dlouhý život. Zemřel na vodnatelnost, jak je v matrice psáno, což podle našich dnešních pojmů je asi rakovina, 14.6.1862 v Šípech. Vdově Rosalii bylo tedy jen 33 let a vdala se za rok za Vojtěcha Loose z Hlinců. Z tohoto druhého manželství měla dceru Julianu, později provdanou Spurnou. Rosalie Loosová dříve Prusíková zemřela 21.10.1884 v Šípech.

První dcerou Tomáše Prusíka a jeho ženy Rosalie byla Barbora.Narodila se 17.10.1853 v rodišti své matky Potvorově, v roce 1878 se provdala za Antonína Slabého z Miličova,který se do Šípů přiženil. Měli spolu šest dětí,dlouho však spolu nežili.Barbora Slabá roz. Prusíková zemřela po potratu dne 29.2.1892. Děti jejich byly dcery, Antonie, Anna,Marie,Františka a Anežka a syn Antonín. Vdovec Antonín Slabý se znovu oženil a měl pak ještě šest dětí.Antonín Slabý býval dlouhá leta starostou v Šípech.

První dítě Barbory Slabé, roz. Prusíkové byla dcera Antonie. Narodila se 2.12.1879 v Šípech. Provdala se za sedláka Herinka do Zavidova u Rakovníka. Byla to velmi rázná a pracovitá žena a ona se hlavně také starala,aby grunt,kde se narodila v Šípech dostal její bratr Antonín z prvního manželství otcova. Antonie Herinková, roz. Slabá měla jedinou dceru Annu.Antonie Herinková zemřela v Zavidově 24.5.1956. Její dcera Anna narodila se 11.4.1905 a je provdaná za rolníka Beneše, vzdáleně spřízněného s bývalým presidentem republiky Drem E.Benešem. Anna Benešová měla tři děti.Nikdo z nich nezůstal doma a sama s manželem je členem JZD. Nejstarším dítětem Anny Benešové je syn Květoslav. Narodil se 28.8.1925 , vystudoval technický odbor a je dnes profesorem průmyslové školy v Bratislavě. Na Slovensko se dostal proto,že má za ženu Slovenku, která po druhé světové válce se přistěhovala z Maďarska. Bydlí v Bratislavě - Sídliště Strkovec, Haburská 7. Mají tři děti. Petra nar. 28.9.1954,Květoslava nar.3.6.1952 a dceru Darinu Benešovou nar.16.8.1959. Druhým dítětem je Libuše . Narodila se 24.1.1927 a je provdaná Vrabíková . Bydlí v Podbořanech, Husova 718 a s manželem pracují v zemědělském oboru. Mají dceru Jitku, nar.14.10.1948, druhá dcera je Libuše nar.27.1.1951.

Třetím dítětem Anny Benešové ze Zavidova je dcera Vědunka. Narodila se 30.3.1929 a je provdaná v Rakovníce, ul.Na sekyře. Má dvě děti, syny Milana nar. 1.12.1952 a Karla Ziku nar. 18.2.1956.

Druhou dcerou Barbory Slabé roz.Prusíkové byla Anna. Narodila se v Šípech 24.4.1881. Provdala se za obuvníka Kouteckého v Žatci..Po okupaci pohraničí žila jako vdova u své dcery v Praze-Hostivaři. Zemřela 5.3.1950.
Dcera Anny Koutecké, roz. Slabé,Elfrida narodila se 5.3. 1907 v Žatci.Je provdaná Hřavová a bydlí v Praze -Hostivaři ve vlastní vilce ul.Pod stanicí č. 680. Její muž byl zaměstnancem ČSD. Elfrida Hřavová má pět dětí.Syn Jaromír Hřava nar.10.4.1929 je svobodný.Je technickým úředníkem. Druhý Jan nar.24.12.1930 pracuje v automobilce AZKG Má dcerku Janu Hřavovou nar.19.1.1960.Další syn je Jaroslav Hřava. Narodil se 27.4.1940 a je strojvůdcem.
Čtvrtý syn Jiří nar. 24.6.1942 pracuje v telekomunikačním ústavu v Praze Strašnicích. Má dcerku Renatu nar.4.2.1965. Dcera Anna nar. 27.12.1947 je provdaná Roubalová.Má syna Daniela nar.7.3.1967.Bydlí s rodiči v Hostivaři .

Další dcerou Barbory Prusíkové provdané Slabé v Šípech byla dcera Marie. Narodila se v Šípech 26.5.1884. Provdala se za obuvníka Makovského a se sestrou Františkou odjela v roce 1908 do Ameriky. Žila tam hlavně ve státě Montana v městě Great Falls.Měla jediné dítě, dcerku a brzy po porodu zemřela. Šla za štěstím za moře, ale užila ho pramálo. Zemřela již 26.3.1910. Jediná její dcera Anna narodila se 5.3.1910 a za tři týdny osiřela po matce. Dnes je provdaná Willemsová a je ošetřovatelkou v sanatoriu. Je bezdětná. Žije v místě Springville v Kalifornii. Má tam svou poštovní schránku t.zv. PO BOX 655.

Čtvrtou dcerou Barbory Slabé roz.Prusíkové byla Františka. Narodila se 6.4.1886. Jako její sestra Marie, také ona viděla svůj šťastný přelud v Americe. Jejím manželem byl obuvník Makovský , jehož bratr byl manželem její sestry Marie. Františka Makovská také dlouho žila ve státě Montana v USA. Tento kraj je velmi hornatý a lesnatý a je zde i přírodní park USA se všemi svými romantickými půvaby. Františka Makovská měla čtyři dcery. Často vzpomíná na domov, který v Šípech dlouho neužila. Nyní již velmi churaví a žije v domově přestárlých v městě Marysville ve státě Washington. I když je tam o ní dobře postaráno , dcery na ní nezapomínají a velmi často ji navštěvují.
Nejstarší dcerou Františky Makovské rozené Slabé je Eliška.Narodila se 10.XI. 1910 a byla po prvé vdaná Knoxeová.Z tohoto jejího prvního manželství má syna Kennetha. Narodil se 2.3. 1930.Je letcem a žije dnes ve městě,kde je dna z největších leteckých základen USA,v městě Tacoma u Tichého oceánu,1317,116th street.Má dvě dcerky Zuzanu nar. 10.6. 1956,Kateřinu 11.3. 1961 a synka Kennetha, nar.12.5. 1958.Dalším dítětem Elišky Knoxové je Kateřina. Je narozená 18.2. 1931 a žije dnes jako provdaná Greerová v městečku Simms ve státě Montana.Má 4 dcery a 1 synka. Jména dcer jsou :Barbora nar.6.2. 1950,Sharon nar. 28.7. 1952,Jayne nar.21.X. 1955 a Kateřina nar. 14.4. 1957.Syn se jmenuje James/Jakub/.Je narozen 31.5. 1960.
Po druhé je Eliška Makovská provdaná Phillipsová.Z tohoto manželství má dceru Marilyn nar.21.8. 1939.Je dnes provdaná Wangsmová.Její manžel je norského původu.Bydlí ve státě Washington v městě Marysville,8220,53rd Drive.Marilyn Wangsmo má dvě děti,dcerku Janis nar.13.7. 1960 a synka Jay nar. 21.2. 1962.Eliška Phillipsová nar.Makovská žije v Marysville,9320 Pacific Highway.

Druhou dcerou Františky Makovské rozené Slabé je Libuše. Narodila se v městě CoffeeCreek ve státě Montana 2.X. 1912.Je provdaná za obchodníka Vance.Libuše nebo po americku Libby má dva syny.Allen Vance nar. 19.4. 1935 má dva hochy Allena nar.17.XI.1956 a Kevina Vance nar.24.8. 1959.Bydlí v Marysville,Route 2 Box 949 ve státě Washington.Jeho bratr Gary Vance narodil se 24.7. 1939 a žije také v městě Marysville,1889,Liberty Lane.Gary má 4 děti.Dcera Wendy je nar.17.XII. 1959,druhá Jerri nar.28.1 1961,pak je syn Guy Vance nar.17.6. 1962 a třetí dcerka

Karen Vance nar. 14.9. 1963.Libuše Vanceová rozená Makovská bydlí jako její syni také v Marysville ve státě Washington v USA.
Když byli upozorněni tito členové rodu Prusíků,i když již nemají původní jméno,že v jejich státě je v pohoří Cashmere Crags je jeden strmý vrchol pojmenován Prusik Peak/Prusíkova hora/byli překvapeni.Dnes již také ji viděli zblízka na výletě,který podnikli do hor a těší je,že jedna hora v USA a zvláště tak blízko nich má jméno po členu našeho prastarého rodu, kněmuž také pokrevně patří.

Třetí dcerou Františky Makovské rozené Slabé ze Šípů u Čisté na Rakovnicku je Marie.Narodila se 2.X.1916 také v městečku Coffee Creek v Montaně v USA jako její sestry.Provdala se za majitele velkého řezictví Blaira. Bydlí v Marysville,9524,48th Drive n.E.Marie se ze všech nejvíce stará o svou starou matku a také ona píše do vlasti své matky a nikdy nezapomněla na český původ svých rodičů.Mary Blair-ová má tři děti.Její dcera Cheryl je narozená 18.4. 1949,druhá Linda nar.12.8. 1952 a syn Jiří Blair nar.3.XII. 1954 .Jsou dosud svobodní v době, kdy píšeme dějiny tohoto rodu.

Čtvrtou dcerou Františky Makovské je Růžena čili Rose. Narodila se 3.9. 1919 a je dnes provdaná Walboneová a po druhé Maginnisová.Bydlí také v Marysville,9506,48th Drive N.E.Růžena má tři děti z prvního manželství.Jsou to :Vicki Walboneová nar.25.XI. 1956 v místě Everett ve státě Washington jako pak všechny její dcery další.Nyní však tam již Růžena nežije.Další její dcera je Františka nar.27.9. 1958 a třetí Lori Walboneová nar. 23.X. 1959. Z jejího druhého manželství se Růženě narodila také dcera a to Julie Maginnisová 21.2. 1965.
Potomci Marie Makovské a její sestry Františky žijí ze všech členů našeho rodu nejdále nazápad v USA a to ve státě Kalifornii,Washington a Montana,většinou tedy již blíže Tichého oceánu. Jak je to vše vzdáleno od vesničky Sedlec u Kralovic v Čechách,kde stála naše první kolébka !

Barbora Slabá rozená Prusíková ,usazená v Šípech,kam její otec Tomáš přišel ze Sedlice,měla čtvrtou dceru Anežku.Narodila se 10.5. 1888 a provdala se za rolníka Koudelu ve Všesulově.Zemřela tam 30.1. 1948.Měla jediného syna Antonína Koudelu.Narodil se 7.5. 1913 a bydlí ve Všesulově č.43.Má jediné dítě,dceru Helenu.Narodila se 5.XII. 1943 a jed nes provdaná Horáčková.Byla úřednicí ONV v Rakovníce.Má synka Josefa Horáčka na.rl5.XII. 1964.

Posledním dítětem Barbory Prusíkové provdané Slabé byl syn Antonín.Narodil se 10.6. 1890.Svou maminku si nepamatuje,vždyť zemřela,když byl teprve dvouletý chlapec. AntonínSlabý dostal pak po otci rodný grunt,i když zase z druhého manželství otcova byly další děti.O to,aby se tak stalo,se nejvíce zasloužila jeho nejstarší sestra Antonie provdaná Herimková v Zavidově.Antonín Slabý byl velmi přičinlivým hospodářem,dnes žije na odpočinku v Šípech č.5 a velmi se zajímá o rod Prusíků,k němuž po mat-

ce patří. Antonín Slabý v Šípech měl dvě děti,Anežku a Josefa.
Anežka Slabá narodila se 21.6.1913 a provdala se za rolníka Tomeše ve Slatině č. 34 u Chříče. Měla jedinou dceru Alenu.Ta se narodila 19.4.1939, byla úřednicí v Praze a pak se provdala za strojního inženýra Hubáčka. Bydlí spolu v Novém Strašecí, ul.2.pětiletky 707. Mají dva syny. Vladimíra nar.12.6.1962 a Zdeňka Hubáčka nar. 12.3.1965.
Syn Antonína Slabého,Josef, narodil se 8.3.1919.Zůstal na rodném statku v Šípech č. 5 a je dnes členem JZD. Má dvě děti.Josefa nar. 2.10.1958 a Miladu Slabou nar. 24.6.1960.

Druhou dcerou Tomáše Prusíka v Šípech byla Marie.Narodila se v rodišti své matky Rosalie, roz.Šimandlové v Potvorově,24.12.1857. Pak žila s rodiči v Šípech a v roce 1882 se provdala za vdovce Františka Zikmunda sedláka v Pavlíkově č. 3. Ten měl z prvního manželství dceru Rosalii,která se v roce 1904 provdala za Františka Viktoru. Ze svého manželství měla Marie Zikmundová roz.Prusíková čtyři děti.První byla dcera Marie,nar. 6.11.1882 v Pavlíkově. Zemřela svobodná 19.6.1909.. Druhým dítětem Marie Zikmundové roz.Prusíkové byl syn Josef. Ani tomu osud nebyl příznivější.Narodil se 26.2. 1886 v Pavlíkově,brzy po vypuknutí první světové války narukoval a v březnu 1915 zemřel v zajetí v Srbsku. Druhým synem Marie Zikmundové roz.Prusíkové byl syn František. Narodil se 13.2.1898, oženil se a hospodařil pak na rodném gruntě v Pavlíkově č. 3. Manželství však zůstalo bezdětné. Zemřel 15.3.1956. Posledním dítětem Marie Zikmundové byla dcera Žofie. Narodila se 24.2.1892 a provdala se za dělníka Josefa Ryvolu ze Šanova.Měla jednu dceru u níž žila jako vdova a zemřela v Senomatech u Rakovníka 14.11.1964. Její dcera Marie narodila se 10.10.1921.Její muž Ladislav Liprt byl tesařem. Měli jednu dceru Ladušku nar.28.8.1944. Ta je provdaná Stará v Sobíňově čp.97 u Havlíčkova Brodu. Má zase dceru Ladušku nar. 14.5.1964. Syn Marie Liprtové Pavel nar.1.5.1947 bydlí v Senomatech s matkou. Jeho otec byl zabit na poli bleskem v roce 1953. Marie Zikmundová roz.Prusíková zemřela v Pavlíkově 7.9.1910 a její manžel v červenci 1920. V gruntě , kde žila v Pavlíkově není dnes již nikdo z její rodiny.

Třetí dcerou Tomáše Prusíka a Rosalie roz.Šimandlové byla Anna. Narodila se 5.5.1860 v Šípech. Provdala se za Josefa Fryče, s nímž se usadila v menším hospodářství v Bělbožicích, nedaleko svého rodiště. Anna Fryčová, roz. Prusíková byla velmi podnikavá a veselá žena.Příliš dlouho v Bělbožicích nežila , ale brzy zakoupila větší hospodářství v Březanech.Tam také zemřela 20.12. 1938. Ona byla jediná ze sester Barbory,provdané Slabé, která ráda chodila domů a navštěvovala své příbuzné v Šípech. Anna Fryčová měla dvě děti.Syna Josefa a dceru Annu.

Josef Fryč , syn Anny ze Šípů, narodil se 21.5.1881 v Bělbožicích. Pak se odstěhoval s rodiči do Březan, kde zakoupené hospodářství bylo již připsáno na jeho jméno. Dlouho však zde nehospodařil. Odešel do první světové války a padl v Rusku již 5.2.1915. Josef Fryč zanechal zde dvě děti, syna Jindřicha a dceru Helenu. Jindřich Fryč narodil se 16.7.1907 , žije v Březanech č.40 a je členem JZD. Má tři děti. Syn Vladimír Fryč nar. 1.1.1937 je zaměstnán v železničních dílnách v Rakovníce.Tam také bydlí v ulici S.K.Neumanna 954. Má syna Vladimíra nar. 12.12.1959. Dcera Jindřicha Fryče je Marie.Narodila se 22.5.1941 a dnes je provdaná Sýkorová v Panoším Újezdě č. 54 u Rakovníka. Má synka Miloše nar.23.4.1963, pak ještě Miroslavu nar.23.3.1967. Poslední dítě Jindřicha Fryče je syn Jindřich,nar.27.7. 1942 a bydlí doma v Březanech.
Dcera Josefa Fryče,který tak brzy opustil v první světové válce své děti,je Helena. Narodila se 3.10.1905 a vzala si dělníka Škodovky Sigmonda. Bydlí v Plzni, Tylova 14. Má dvě děti. Její dcera Jarmila nar. 9.4. 1929 je provdaná Klauberová. Je bezdětná. Syn Ladislav Sigmond nar. 14.11.1935 pracuje ve Škodovce.Bydlí v Plzni-Doubravce, Mohylová 59. Má dceru Lenku nar. 13.7. 1965.

Druhým dítětem Anny Prusíkové, provdané Fryčové byla dcera Anna. Narodila se 18.11.1883 v Bělbožicích. Provdala se za hostinského Korba v Čisté. Měla dva syny. Anna Korbová zemřela v Čisté 11.2.1948.
Její syn Jan Korb narodil se 13.12.1905 a přiženil se do Nebřežin u Plas č. 3.Tam hospodařil a dnes je členem JZD. Má dva syny. Alois Korb je narozen 24.12.1939,pracuje v průmyslu v Kaznějově a tam také bydlí v č. 108. Má dvě děti.Lenku Korbovou nar.21.6.1962 a Jindřicha Korba nar. v Kaznějově 24.5.1965. Druhý syn Jana Korba je Miloslav.Narodilse 22.10.1944 a bydlí v Nebřežinech. Tam také pracuje v JZD. Druhým synem Anny Korbové byl Josef Korb. Narodil se 19.2.1915 a bydlí v Čisté č.173. Je předsedou JZD "Javorná" , které bývá často kladeno v republice za vzor ostatním.Josef Korb má dvě dcery. Jaroslavu nar. 11.9.1949 a Annu nar.7.2.1951.

Zvláštní osud měla čtvrtá dcera Tomáše Prusíka ze Šípů, Josefa. A nejen ona, ale všichni její potomci. Josefa Prusíková narodila se 30.8.1861 v Šípech.Nebyl jí ani rok, když jí zemřel otec. Když jí bylo 17 let provdala se její sestra Barbora za Antonína Slabého a tu se Josefa stala jaksi doma přebytečná . Poslali ji do služby na Žatecko. A tam začíná její zvláštní osud. Pracovala ve Veleticích u Žatce a tam se jí narodil nemanželský synek , který dostal německé jméno Edwin a po ní příjmení.Josefa brzy tohoto svého nemanželského synka uppustila a provdala se za Němce Karla Gubu na Mostecku. S ním pak měla šest dětí. Dcery Emilii, Marii, Irenu, Annu a Emmu a syna Karla. Josefa Gubová zemřela u své dcery Ireny provdané Körnerové v Chomutově 11.4.1943.

V městě Weissenfels u Lipska žijí Prusíci, potomci Josefy Prusíkové rodačky ze Šípů.

Pohled na katedrálu v Uppsale ve Švédsku, kde žije vnučka Josefy Prusíkové ze Šípů.

Josefa Gubová roz. Prusíková v Šípech měla ze všech svých sester nejtěžší život a při tom se dožila nejdelšího věku z nich.Příčinou jejího úmrtí byla uvedena stařecká sešlost. Ačkoliv to byla ryzí Češka,všechny její děti se poněmčily a mnozí potomci její jsou dnes již zase jiné národnosti. Nikdo z nich nežije v republice.

První dítě Josefy Prusíkové byl nemanželský synek , který byl pokřtěn Edwin. Kdyby snad nebylo bývalo tohoto jejího nemanželského synka,který dostal po svobodné matce jméno Prusík,po Tomáši Prusíkovi ze Šípů by již nežili potomci s tímto jménem.
Edwin Prusík se narodil Josefě 25.1.1887 ve Veleticích u Žatce, kde sloužila. Otce nemanželského dítěte, i když nabídku dostala, si nechtěla vzít.Své dítě však brzy opustila a synek byl vychován u cizích lidí. Edwin Prusík byl dlouhá leta dělníkem ve šroubárně v Žatci .Bydlel ve Veleticích a jeden čas také v Novém Sedle u Žatce, později pak v Žatci až do roku 1946 , kdy byl jako Němec odsunut. Edwin Prusík oženil se s Josefou Březinovou, roz. Horákovou 5.2.1889 v Zahrádce u Humpolce. S ní měl Edwin čtyři děti. Byli to dva syni a dvě dcery. První jeho manželka zemřela 28.3.1923 v Žatci.Edwin Prusík se pak podruhé oženil s Marií Gänzelovou nar. v Žatci 17. 4.1883. Edwin Prusík byl odsunut do NDR a žije ještě dnes jako jeden z nejstarších Prusíků v městě Köthen/Anhalt/, Geutzerstrasse 40. Jeho druhá manželka tam zemřela 9.4. 1959 a vdovec Edwin Prusík žije tam se svou dcerou Emmou.

Nejstarším dítětem Edwina Prusíka je syn Edwin.Narodil se 1.10.1908 v Novém Sedle u Žatce. Byl vyučen zámečníkem a po vystěhování z Československa žije dnes v městě Weissenfels /Saale/, Georg Stöberstrasse 36. Pracuje nyní v hornictví. Jeho manželkou je Irmgard Fritschová nar. 8.5.1910 v Einsiedlu u Kamenice v Sasku. Edwin Prusík se svou manželkou Irmou má tři děti.Nejstarší je Edwin, který se narodil 3.3.1933 v Bohaticích u Karl.Varů.Je ženatý, za manželku má Gerdu Schuhmannovou nar.22.6.1934 v obci Tagewerben u města Weissenfelsu v NDR. Jejich adresa je tam: Weissenfelsstrasse 13. Edwin Prusík, toho jména již třetí v této rodině , pracuje v hornictví. Má dvě dcerky.Obě mají typická španělská jména.Carmen Prusíková se narodila 4.9.1959 a Manuela 13.10.1960. Jeho bratr Herbert Prusík narodil se 28.7.1939 v Karlových Varech. Žije nyní také v městě Weissenfels,Katharinenstrasse 28. Herbert tam pracuje jako stavební mistr. Za manželku má Margrit /Markéta/ roz.Hollsteinovu,13.1. 1940 ve Weissenfelsu.Mají synka Eyka nar.27.10.1967 a v době, kdy píšeme a dokončujeme dějiny rodu Prusíků je Eyk Prusík nejmladším Prusíkem na světě.
Třetím dítětem Edwina Prusíka narozeného v roce 1928 , je dcera Gudrun.Narodila se 9.8.1942 a dnes je provdaná Henková . Bydlí v Mecklenbursku v NDR v městečku Langenhanshagen/ Kreis Ribnitz/. Než se Gudrun vdala za Klause

Henka, měla nemanželského synka a ten se dnes jmenuje Uwe Prusík. Narodil se 17.1.1961. Ze svého manželství má dcerku Cornelii Henkovou nar. 11.8.1963.

Dalším dítětem Edwina Prusíka narozeného 1887 , byla dcera Marie. Narodila se 25.8.1912 ve Veleticích u Žatce , provdala se za Václava Pöschla do Jindřichovic u Kraslic. Tam měli hostinec a její muž byl dosti exponován politicky.Marie Pöschlová roz.Prusíková žije nyní ve Fürthu u Norimberka v NSR Lessingstrase 7. Má tři děti. Její dcera narozená 27.8.1939 Inge, je provdaná Kuchová a bydlí také ve Fürthu. Má syna Berndta nar. v roce 1965 .Syn Rudolf Pöschl narozený v listopadu 1943 je úředníkem ve Fürthu. Dcera Margit nar. 22.9.1947 se provdala za amerického vojáka Dellbridge a v roce 1966 se jí narodil syn Michal. Žijí nyní v USA.

Třetím dítětem Edwina Prusíka , nemanželského syna Josefy , rodačky ze Šípů, byla dcera Emma. Narodila se 10.4.1914 ve Veleticích u Žatce. Brzy pak odešel jí otec do první světové války a vlastně všechny děti poznaly ho teprve po návratu z vojny. Emma je provdaná Kreutzmannová a bydlí v domku se svým starým otcem,vdovcem v Köthen. Je bezdětná.

Její druhý bratr je Rudolf Prusík. Narodil se 6.12.1917 ve Veleticích na Žatecku , vyučil se v potravinářském obchodě v Praze a snad on jediný z celé rodiny mluví ještě dobře česky. Je vedoucím potravinářského velkého podniku Supermarkt v Norimberku. Rudolf Prusík bydlí ve Fürthu v Bavorsku v NSR Horuschuchpromenade 34. Jeho manželkou je Herta Reimová nar. 12.8.1922 v Třeskovicích u Žatce. Rudolf Prusík má dceru Karin nar. 2.4. 1953 v Norimberku. Rudolf Prusík patří k těm členům rodu našeho, i když je dnes již německé národnosti, kteří se rádi ke svému původu hlásí a členy rodu ve své původní vlasti navštěvuje a u sebe v Německu rád vždy přivítá. Píšeme zde u jmen Prusík vždy čárku nad "i", ačkoliv v Německu se píší členové rodu jen s tečkou.

Když se Josefa Prusíková provdala za horníka Karla Gubu, žili spolu nejdříve v Třebušicích u Mostu a v Čachvicích u Března. Měli spolu pět dcer a jednoho syna. Nejstarší dcerou byla Emilie . Narodila se 8.12.1897 v Čachvicích. Provdala se v roce 1927 za mechanika Ladislava Villányiho maďarského původu. Do roku 1938 žili spolu v Československu.Pak se přestěhovali do Budapešti, kde Emilie Gubová provdaná Villányiová zemřela po pohnutých událostech maďarských 21.11.1956 v Budapešti. Emilie měla dvě dcery. Starší byla Emilie , která se narodila 31.12.1929 v Rybářích u Karlových Varů. Studovala na universitě v Budapešti geologii.Ještě v Maďarsku provdala se za chemika Jiřího Fuchse a od roku 1956 žijí spolu ve Švédsku. Bydlí ve starobylém universitním městě Uppsale,Tunagaten 32-a. Její manžel přednáší na vysoké škole v Uptuně u Uppsaly.Emilie Fuchsová pokračovala ve studiu geologie

i ve Švédsku,ale když se jí narodily děti,zůstala doma. Má syna Roberta Fuchse nar.27.1.1961 a dceru Annu nar. 6.9.1963. Její sestra Zelma narodila se 29.1.1931 v Chomutově. Žila pak také s rodiči v Budapešti a se svým mužem Molnarem opustila v roce 1956 Maďarsko. Je dnes doktorkou pathologie a pracuje a přednáší na universitě v Chicagu v USA. Její muž je docentem. Bydlí v Chicagu,60615 /Illinois/ 5778,S. Everett. Dr Zelma Molnarová má dvě děti.Syna Petra nar. 5.12.1962 a dcerku Reku nar. 7.3.1965.

Druhou dcerou Josefy Gubové, roz. Prusíkové byla Marie. Narodila se 10.6.1899 v Čachvicích. Byla provdaná Malinová. Její muž byl horníkem.Po odsunu z republiky v roce 1946 žila v městě Güsen u Magdeburgu v NDR. Marie Malinová zemřela tam náhle 10.12.1967. Měla dva syny. Antonín Malina nar. 24.12.1919 bydlí v místě Parey-Elbe,Neuer Weg 4, Kreis Genthin v NDR. Pracuje tam v průmyslu. Má jednoho synka Klause, nar. 16.2. 1954. Bratr Antonínův , Adolf Malina narodil se 5.3. 1922. Žije a pracuje v Porurí v NSR. Bydlí v městě Hattingen, Berlinerstrasse 2.Má synka Františka Malinu nar. 7.2.1961.Adolf Malina zemřel 18. listopadu 1968 na rakovinu.

Další dcerou Josefy Gubové byla Irma. Narodila se 19.6.1901 v Čachovicích u Chomutova. Byla provdaná za Jindřicha Körnera , rodáka z Dubí, Od roku 1920 žili v Chomutově , u ní žila také její maminka, roz. Prusíková, která prý až do smrti se nikdy nenaučila pořádně německy. Děti její se bohužel odnárodnily. Irma Körnerová měla pět dětí. Její dcera Herta nar. 8.8.1926 byla provdaná Hankeová , ale zůstala bezdětná. Zemřela v městě Stephershausenu kraj Meiningen v NDR, v roce 1953. Druhé dítě Irmy byl Eduard Körner. Narodil se 16.2.1928 a po různém bloudění dostal se až do Australie. Žije a pracuje tam dnes v Sydney,Cremorne, 67,Wyong Road.
Pak se narodila Irmě Körnerové dvojčata.Je to Alma Körnerová nar. 23.7.1932 je zdravotní sestrou a zůstala svobodná. Bydlí v městě Karl Marx Stadt Abeestrasse 1. NDR. Další dvojče je její sestra Elfrieda.Byla dlouho baletkou . Dnes je provdaná Süssengutová a bydlí v Greifswaldu J.S.Bach Strasse,č.41 v NDR na břehu Baltu. Elfrieda má slušnou kupu dětí. Je jich pět. Dcerka Andrea se narodila 1.4.1952 , Claudia 11.1.1955,syn Thomas Süssengut nar. 8.2.1957 a zase pak dcerky, Gabriela nar. 23.7.1959 a Anna 9.11.1964.
Nejmladším dítětem Irmy Körnerové byla dcera Waltraud. Narodila se 8.9.1942. Byla učitelkou v mateřské školce, provdala se za Mohameda Abdallu , který studoval na universitě tropické zemědělství. Pochází ze Sudanu v Africe. Manželé zatím žijí spolu v Lipsku,Karl Liebknechtstrasse 17. Pravděpodobně však přesídlí spolu do Afriky. Od 30.7.1967 mají synka jménem Usama .
Irma Körnerová roz. Gubová zemřela 1.12.1963 v městě Gössnitz v NDR.

Syn Josefy Gubové roz.Prusíkové, Karel byl pojmenován po otci. Narodil se 14.6.1900 v Čachovicích u Chomutova. Byl horníkem jako jeho otec a zemřel 29.9.1954 v městě Schlema v Rudohoří v NDR. Měl čtyři děti. Jeho syn Antonín Guba nar. 25.2.1931 v Hořanech u Mostu žije také v obci Schlema . Bližší jeho adresa je 9408-Schlema I./ Erzgebirge am Flossgraben 3. DDR. Antonín Guba pracuje také v hornictví. Má dvě děti. Jeho dcera Waltraud je narozena 19.12. 1949 a syn Dietmar Guba 19.2.1953. Dalším dítětem Karla Guby je dcera Ursula.Narodila se 18.7.1939 v Mostě. Dnes žije také v obci Schlema. Je svobodná. Syn Karel Guba nar. 25.5.1942 zemřel svobodný v 18ti letech 11.1.1960. Posledním dítětem Karla Guby byl syn Gerhard. Narodil se 4.2.1945 a žije s matkou také ve městě Schlema v NDR.

Dalším dítětem Josefy Gubové, roz.Prusíkové byla dcera Anna. Narodilase v roce 1903 a byla provdaná Salzerová v Hořanech u Mostu. Měla dva syny.Rudolfa Salzera nar. 1.1.1925 a Františka nar. 21.12.1923, Oba padli jako vojáci německé armády na ruské frontě.

Poslední dítě Josefy Gubové byla Emma. Narodila se 18.10.1906 ve Slatinicích u Mostu. Provdala se za Viléma Enzmanna a z Chomutova byla odsunuta roku 1946. Nyní žije jako vdova v Bambergu , Marienplatz 2 v NSR. Je bezdětná a navštěvuje hojně všechny své příbuzné v NDR i NSR. Také má o nich , ať žijí kdekoliv ve světě,ten nejlepší přehled.

Tím jsme popsali život Josefy Prusíkové ze Šípů a osudy jejích potomků.Jsou jistě pestré a dnes jsou roztroušeni v obou německých státech , ve Švédsku, USA i Austrálii. V našem rodě není takových rodin mnoho.

To byly tedy v krátkosti příběhy a život celé rodiny Tomáše Prusíka, který se narodil v dobách roboty v Sedlici , pak se usadil v Šípech u Čisté a tam v necelých svých čtyřiceti letech zemřel. Měl jen dcery,které dospěly, ale přesto, po té nejmladší Josefě,žijí opět dnes lidé s jménem Prusík i když již ne v naší vlasti, ale v cizině.

Tomáš Prusík zanechal po sobě 157 potomků , z toho již 23 mrtvých v době, kdy končíme dějiny našeho rodu.

Marie Prusíková narozená r.1845
v gruntě v Sedlci č.4.
Jejím provdáním za Vojtěcha Čecha
do Chraštovic v r.1867 mizí jméno
Prusíků ze Sedlce.(1845-1925)
Prokazatelně tam byl rod 352 let.

172.

Odnož Sedlec - větve Sedlec.

Potomci Františka Prusíka ze Sedlce, který byl posledním hospodářem v tomto gruntě, kde stála první kolébka rodu.

1825 - 1846

Posledním synem Václava Prusíka, rychtáře v Sedlici byl František. Narodil se v gruntě č. 4, jak byl v roce 1805 přečíslován z dosavadního čísla 9. František Prusík narodil se 6.7.1825. V roce 1844 oženil se s Barborou Froňkovou, která se narodila 17.6.1827 v Chrašťovicích. V roce 1845 převzal po otci grunt. František Prusík měl se svou ženou Barborou jednu dceru Marii nar. 8.12.1845. Ta však svého otce ani nepoznala, neboť ten zemřel ve věku 21 let na zápal plic 14.6.1846. To byl poslední Prusík po meči na gruntě , kde již v roce 1515 za panování krále Vladislava Jagellonského hospodařil náš rod. Mladá, devatenáctiletá vdova vdala se v roce 1849, 12. února za Františka Pittnera z Vysoké Libyně. Ten však za sedm let zemřel a v roce 1857 se Barbora provdala po třetí za Antonína Urbana.
Jak nám vypravoval Václav Urban , který až do roku 1952 hospodařil na gruntě "u Prusíků" v Sedlci, říkalo se zde vždy "na staré rychtě". Ještě v roce 1962 stála u statku stará stodola , vystavěná někdy po třicetileté válce. Tehdy také ještě existovaly světnice podruhů, ovšem z části rozbourané. I tato dřevěná stavba , byla asi 250 let stará.

Sirotek po Františkovi Prusíkovi, Marie žila pak doma se svou matkou znovu provdanou a když nabyla v roce 1867 plnoletosti, bylo jí vyplaceno 3000.- zlatých a ona se vdala za sedláka Vojtěcha Čecha v Chrašťovicích. To se stalo 12.2.1867. Polovina usedlosti , která do té doby byla zapsána na její jméno byla odepsána a tím dnem mizí na věky jméno Prusík nebo Prusíková z gruntovních a pozemkových knih u tohoto statku, kde 352 let žil prokazatelně náš rod. Možná, že tam existoval již dříve za krále Jiřího z Poděbrad a před ním, ale o tom nejsou doklady. Je tedy Marie Prusíková provdaná Čechová takovou legendární osobností rodu, jako je první náš známý předek Vojtěch Prusík , narozený v téže usedlosti 1515. Barbora Urbanová, kdysi provdaná Prusíková, zemřela v Kralovicích u svých příbuzných z dalšího manželství na souchotiny 9. srpna 1898.

Marie Čechová, roz. Prusíková , jediné dítě Františka Prusíka ze Sedlce, měla řadu dětí. Dospělo jich osm. Byli to čtyři synové a čtyři dcery. Všechny její děti narodily se v Chrašťovicích . Její muž , který býval starostou Chrašťovic, Vojtěch Čech , byl velkým dobrákem, hodně půjčoval lidem a ti mu často dluhy nesplácели. Hospodářství jejich se tak dostalo do peněžní tísně, museli je prodat a z toho co zbylo, zakoupila se usedlost v Rokycanech, Ke konci života Marie Čechová žila jako vdova u své dcery Anny provdané Stupkové v Praze a zde, milována všemi svými dětmi, dokončila svůj život 1.11.1925.

Marie Čechová, roz.Prusíková ze Sedlice je pohřbena na Olšanských hřbitovech v Praze.

Nejstarším dítětem Marie Čechové byl syn Josef. Narodil se 9.11.1874 v Chrašťovicích. Celý svůj život věnoval se restauračnímu podnikání.Byl také vyučený kuchař, rozuměl i hotelnictví , býval nájemcem Variété v Praze-Karlíně, míval velký hotel v Gradu v Italii a ve svém oboru dosáhl mnoho úspěchů a ovšem i mnoho neúspěchů, jak to nese risiko podnikání. Josef Čech zemřel náhle v Praze, před štědrým dnem 23.12.1932. Měl dvě děti. Jeho dcera Marie narodila se 24.6.1900, vystudovala Obchodní akademii a Konservatoř v Praze, pak se provdala za lékaře Jana Pihlara , Slovince z Mariboru , který po první světové válce studoval v Praze a zdokonaloval se na klinikách u prof.Pelnáře a prof.Prusíka. Marie se pak s ním odstěhovala do Jugoslavie , kde bydlí v Mariboru , Prešernova 2. Její muž Dr Janko Pihlar byl tam primářem v nemocnici a ještě dnes provozuje soukromou ordinaci. Marie Pihlarová, roz. Čechová má čtyři děti. Její syn Dr Janko Pihlar nar, 31.1.1931 v Mariboru, stal se také lékařem jako otec a bydlí tam v Kmetíjské ulici 3a. Dr Janko Pihlar má dcerku Sonu nar. 25.1.1960. Další dítě Marie Pihlarové, je dcera Markéta, které říkají v rodině Lily. Narodila se 6.1.1933 a je provdaná za inž.Hidassi maďarského původu.Žijí v Butzbachu , Pohlgönserstrasse 55. Toto město leží v Hessensku v NSR. Lily Hidassiová má dvě děti. Dcerku Claudii nar.23.6.1965 a synka Petra nar.11.10.1966. Druhý syn Marie Pihlarové je Josef.Narodil se tentýž rok jako jeho sestra Lily, ovšem až ke konci 26.12.1933. Je veterinářem a doktorem v tomto oboru.Hledal lepší uplatnění svých znalostí a žije dnes v USA v městě Omaha v Nebrasce , Apartment 20,-4750 Lafayette Avenue. Dr.Josef Pihlar je svobodný. Čtvrtým dítětem Marie Pihlarové je dcera Marieta. Narodila se 17.10. 1944 v Mariboru a provdala se za úředníka Klisa , rodáka z Lopudu u Dubrovníka. Mají dcerku Irenu nar. 12.4. 1965.
Marie Pihlarová roz.Čechová je neobyčejně inteligentní žena a přesto, že téměř 45 let žije v Jugoslavii, mluví i píše výborně česky.
Druhým dítětem Josefa Čecha byl syn Bohumil. Narodil se 22.12.1902, studoval technický obor v Německu, aby tam rozšířil svůj obzor, míval svůj elektrotechnický obchod, ale i jemu se po květnu 1945 mnohé velké plány zhatily. Je ženatý, ale bezdětný a žije dosud v Sedlčanech ,Gottwaldova 43. Nyní bydlí v Praze 10, U hranic, 5.

Druhým dítětem Marie Čechové roz. Prusíkové byla dcera Růžena. Narodila se 12.5.1879 a provdala se za cukráře Trykara ve Spáleném Poříčí, Její manželství bylo bezdětné. Ve Spáleném Poříčí Růžena Trykarová zemřela dne 10.10.1938.

Maribor v Jugoslavii,kde je usedlá Marie Pihlarová, vnučka Marie Prusíkové provd.Čechové,rodačky ze Sedlce.

Pohled na Banja Luku v Jugoslavii, kde žije Otylie Jedličková,potomek Marie Čechové roz.Prusíkové.

Třetím dítětem Marie Prusíkové provdané Čechové byla Anna. Narodila se 19.7.1881 a provdala se za majitele řeznictví a uzenářství Norberta Stupku , rodáka z Rokycanska. Měli velký podnik výrobní v Praze na Vinohradech ve Slezské ulici.Anna Stupková zemřela poměrně mladá 11.8.1929 v Praze , jen čtyři roky za svou matkou, které dosloužila k smrti. Anna Stupková měla tři syny a jednu dceru. Nejstarší byl Oldřich nar.18.2.1904 a zůstal doma v řeznickém podniku otcově v Praze na Vinohradech. I on v květnu 1945 dopadl špatně, vzali mu nejen dům a podnik, ale ještě jej poslali do Jáchymovských dolů. To mu také podstatně zkrátilo život. Zemřel 7.1.1961 v Petrově u Davle,kam byla rodina násilně z Prahy vystěhována. Oldřich Stupka měl dva syny. Jeho syn Norbert narodil se 9.6.1932 a pracuje v Geologickém průzkumu ,bydlí v Praze - Žižkově, Na vrcholu 2583. Má dcerku Ingrid Stupkovou narozenou 18.9.1964. Druhý syn Pavel Stupka narodil se 9.4.1938 a pracuje také jako jeho bratr v Geologickém průzkumu.Za ženu má lékařku,ale děti zatím nemají.Bydlí v Praze Dejvicích, Ždanovova 65.
Druhý syn Anny Stupkové je Vladimír.Narodil se 30.3. 1905 , býval úředníkem ve Státní bance.Toto místo pro svůj původ musel opustit a pak se stal instalatérem. Nyní žije na odpočinku v Praze-Bráníku ul.Ke Krči 15-806. Je ženatý.ale bezdětný.
Dalším dítětem Anny Stupkové je dcera Božena. Narodila se 22.12.1906 . Nejdříve byla provdaná za inženýra Hoška , podruhé za soudce Dra Chaloupku v Teplicích. I ona doplácela na svůj "špatný" původ. Nezbylo jí také nic z majetku po rodičích. Bydlí v Praze-Žižkově , Žerotínova 42. Byla úřednicí ve výsadní společnosti Motokov.
Z prvního manželství má dceru Zorku provdanou Rysovou, která je však rozvedena. Narodila se 7.7.1932 a bydlí v Praze -Malešicích,Počernická 512. Děti nemá. Druhé dítě Boženy Chaloupkové, roz. Stupkové je z druhého manželství syn Karel.Narodil se 4.9.1937 a bydlí v Praze, Žižkově, Žerotínova 39, blízko své matky. Pracuje v zemědělském oboru , je ženatý, ale dosud bezdětný.
Poslední dítě Anny Stupkové je syn Norbert.Narodil se 4.8.1908 v Praze. Původně měl hospodařit, ale i s ním osud jinak zatočil.Stal se údržbářem.Žil dosti dlouho v Plzni, kde měl vilku , dnes bydlí v Ostravě ,Spanielova ul.925. Norbert Stupka má dva syny. Jeho syn Jaroslav naroz. 25.9.1937 je chemikem a bydlí v Plzni, Kolerovská 428 Má 2 dcery: Olgu nar. 26.4.68 Renatu nar.9.7.1963. Druhý syn Norberta Stupky Miloslav, nar. 10.8.1943 je elektrotechnikem a žije v Karlových Varech - Tuhnicích , Krymská 30-D. Má synka Martina Stupku nar. 24.12.1963.

Abychom byli opravdu přesní, prvním dítětem Marie Prusíkové, provdané Čechové byla dcera Terezie a třetím jejím dítětem Marie.
Terezie Čechová narodila se 3.10.1872 v Chrašťovicích. V pozdějším věku provdala se za inženýra Kašpárka,ale

brzy ovdověla.Pomáhala pak v domácnosti své sestry Anny Stupkové v Praze a smrt ji zastihla v Rokycanech, kde právě dlela u své sestry Marie. Zemřela 17.4.1945 a její pohřeb se konal za leteckého náletu.

Marie, sestra Terezie, Anny a Růženy , narodila se dne 13.3.1877 v Chraštovicích.Byla provdána za řezníka Mejstříka v Rokycanech,člověka poměrně hrubého.Měla dvě dcery.Marii nar. 7.7.1899 , která zůstala svobodná a pomáhala také v domácnosti své tety, Stupkové v Praze. Zemřela tragicky v roce 1924 . Uhořela, když zapalovala v kamnech pomocí hořlaviny. Druhá dcera byla Otylie nar.9.6.1901.Jako její sestřenice Marie Čechová,provdaná Pihlarová v Jugoslavii, i ona vzala si Jugoslávce inženýra Jedličku a žije dnes v Banja Luce , ul.V.Masleše 21/II. v Bosně. Otylie Jedličková je bezdětná.
Druhý syn Marie Prusíkové, provdané Čechové, byl Vojtěch. Narodil se 10.5.1883.Uvažovalo se o něm , že převezme rodný grunt v Chraštovicích, který měl 200 strychů. Vojtěch Čech zemřel však již 24.3.1893 a grunt byl pak v roce 1912 prodán.
Další syn byl Bohumil Čech.Narodil se 15.6.1885.Byl finančním úředníkem a dosti dlouho působil na Slovensku. Matka pro něj, jak vždy prohlašoval, byla světicí. Před svou smrtí nebyla vůbec nemocná a i když dožila se pěkného věku 80 let nikdo z jejích dětí nepomyslilel na to, že jejího života jest již namále. Jejímu synu Bohumilu Čechovi den před její smrtí zdál se zvláštní sen . Viděl ji živou a usměvavou a tu se náhle položila sama do rakve, u níž hořely svíce. Ve zvláštním tušení jel druhý den hned do Prahy a svou maminku nalezl mrtvou.

Bohumil Čech měl dvě děti.Syn Bohumil narodil se 2.1.1918 a dnes je prokurátorem v Blansku.Bydlí v Boskovicích u Brna I - 41. Má tři děti. Syna Bohumila nar.8.4.1946 a dcery Olgu nar. 22.11.1950 a Dagmar nar.10.11.1954.
Druhé dítě Bohumila Čecha je dcera Milada. Narodila se 18.7.1926 a byla provdaná Libichová. Je úřednicí v Motokovu. Nyní je rozvedená a bydlí v Praze Dejvicích,Náměstí Interbrigády č. 3. Má dcerku Miladu, nar.9.4.1960.
Bohumil Čech rád jezdil ke své dceři Miladě do Prahy a byl stále poměrně velmi čilý ačkoliv se mu již blížila osmdesátka. Z jedné takové návštěvy vrátil se domů do Chrudimi, kde měl domek a kde sám jako vdovec bydlil a neštastnou náhodou otrávil se plynem.Stalo se to 23.3. 1965 a po zpopelnění byl pochován do hrobu své matky na Olšanech, jak si vždy přál.
Posledním dítětem byl syn Stanislav Čech.Narodil se 28.11. 1887 a když jeho bratr Vojtěch zemřel jako chlapec a bratři Josef a Bohumil odešli z domova do jiného zaměstnání, pomýšlelo se o něm , že převezme statek. Dopadlo to však jinak. Hned při vypuknutí první světové války odešel do ní a na jaře 1915 padl v Rusku.

Četli jste tedy o životě Marie Prusíkové, posledním členu našeho rodu toho jména v Sedlci , která se provdala v roce 1867 za Vojtěcha Čecha do Chrašťovic. Vylíčili jsme také v krátkosti osudy jejích potomků. Vzhledem k tomu, že zakladatel této odnože Sedlec, František Prusík měl jen jedno dítě, zanechal málo potomků.Je to 40 lidí z toho již jedenáct mrtvých.

Doslov k rodové větvi " S e d l e c ".

Větev Sedlec je druhou nejsilnější částí našeho rodu. Příbuzensky je nejblíže k větvi Výrov,vždyť zakladatelé obou těchto větví byli bratři.Zakladatel větve Sedlec Václav Prusík měl,jak jsme již napsali,šest dětí, ale z těch dcera Barbora, provdaná Levá zemřela bezdětná , dcerka Marie zemřela jako desetiletá a syn František zemřel mladý a zanechal jen jednu dcerku.

Silnější odnože větve Sedlec vytvořili pouze tři členové.Byl to syn Václavův Vojtěch Prusík, který se usadil v Chrašťovicích, ale je zajímavé, že v této vesnici,kde potomci jeho byli od roku 1839 do roku 1960, již nikdo z nich nežije.

V odnoži Šípy založené Tomášem Prusíkem, který se tam usadil v roce 1852, žije ještě na původním jeho gruntě jeho vnuk Antonín Slabý.

Z odnože t.zv.Bílov , založené Kateřinou provdanou Kouklovou , žije v Bílově jen jeden její potomek,Marie Slachová, roz. Kozová.

A po Františkovi Prusíkovi, který svou odnož, velmi malou, založil v Sedlci,pragruntě našich dávných předků , dnes již v této obci pro nás tak památné, již nikdo nežije.

Větev Sedlec, její odnož Chrašťovice a zvláště Šípy vyznačuje se jednou raritou.Velmi mnoho členů této rodové větve žije v cizině , ale na svůj původ nikdo z nich nezapomněl.
I v této větvi je zase mnoho jiných jmen,která mají členové rodu.Je jich více než 150. Také počet členů této větve je značný.Je to akidnešku 565 osob a z toho již 113 mrtvých.

Na dalších stranách uvedeme jako u větve Výrov všechny osoby,které se narodily se jménem Prusík nebo Prusíková s odkazem na příslušnou stránku. Pro zajímavost připojíme také přehled všech příjmení, která mají členové této větve Sedlec až po naše časy.

Seznam osob větve S e d l e c narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno :	strana :
Václav 1786-1845	8, 137
Vojtěch 1810-1882	138
Vojtěch 1835-1856	138
Václav 1838-1884	138
Josef 1876-1948	139
Jan 1879-1954	139
Václav 1862-1899	139
Václav /James/ 1890-	139
Josef 1893	140
Alena Klukovská 1928	140
Jaroslava Rudová 1930	141
Václav 1932	141
Michal 1960	141
Vladimír 1962	141
Dana Kutá 1939	141
František 1897 -1964	141
Božena Štéglová 1924	141
František 1928	141
Soňa 1952	141
Iva 1954	141
Věra Ždánská 1931	141
Pavel 1943	141
František 1870 -1934	142
Marie Pastorová 1920	142
Barbora Šmídlová 1871-1923	142
Jan 1841-1883	143
Josefa Pešičková 1876-1956	143
Václav 1870-1896	144
František 1873 -1895	144
Terezie Přibylová 1882-1959	144
Anna Pešíková 1862-1935	144
Albína Havlíková 1879-1923	145
Marie Kozová 1845-1893	145
Kateřina Kouklová 1812-1871	151
Tomáš 1822 - 1862	162
Barbora Levá 1816-1887	162
Barbora Slabá 1853-1892	163
Marie Zikmundová 1857-1910	166
Anna Fryčová 1860-1938	166
Josefa Gubová 1861-1943	168
Edwin 1887-	168
Edwin 1908-	168
Edwin 1933-	168
Carmen 1959	168
Manuela 1960	168
Herbert 1939	168
Eyk 1967	168
Gudrun Henková 1942	168

Jméno :	Strana:
Uwe 1961	169
Marie Pöschlová 1912	169
Emma Kreutzmannová 1914	169
Rudolf 1917	169
Karin 1953	169
Marie 1836-1846	10 , 137
František 1825-1846	9, 172
Marie Čechová 1845-1925	172
Daniel 1928	140
Anna 1959	140
Jakub 1965	140

Seznam ostatních jmen .

Levá

Odnož Chrašťovice / Vojtěch Prusík/.

Šmídlová
Kutá
Pastorová
Heidenreichová
Řeháková
Holotová
Kleinová
Pešíčková
Přibylová
Pešíková
Havlíková
Galjaničová
Kozová
Niklfalterová
Říčánková
Donovanová

Klukovská
Štěglová
Černá
Charitunová
Šimicová
Hlávková
Háková
Novotná
Burgetová
Rozmarová
Vitoušová
Nováková
Koubová
Jandová
Blaňarová
Conklinová

Rudová
Ždánská
Woldánová
Fryčková
Cepková
Farská
McCollister
Zielinová
Vavřičková
Ibrová
Sladká
Pohanková
Šebestová
Holá
Miltnerová
Tichý

Odnož Bílov / Kateřina Kouklová/

Kozová
Pospíšilová
Julusová
Jánská
Hánová
Urbanová
Vopatová
Komárková
Pavelková
Soukupová
Koulová
Slachová
Nezbedová
Zapletalová

Výlupková
Zalešáková
Handlová
Bulvová
Smetanová
Šídlová
Sigmundová
Bernášková
Jarenová
Kloučková
Janková
Bušková
Havlíková

Weinigerová
Molcarová
Chmelířová
Václavíková
Durdíková
Hachová
Bestahovská
Hotková
Krondáková
Řebíčková
Sebránková
Tomášová
Moravcová

Odnož Šípy /Tomáš Prusík/

Slabá
Herinková
Koudelová
Vrabíková
Phillipsová
Willemsová
Maginnisová
Liprtová
Sigmondová

Zikmundová
Koutecká
Hřavová
Zíková
Knoxová
Blairová
Tomešová
Korbová
Klauberová

Fryčová
Makovská
Benešová
Horáčková
Vanceová
Walbouneová
Ryvolová
Sýkorová
Stará

Hubáčková
Kreutzmannová
Dellbridgeová
Körnerová
Malinová
Henkeová
Roubalová

Wangsmová
Henková
Gubová
Villanyiová
Molnarová
Süssengutová

Pöschlová
Kuchová
Enzmannová
Fuchsová
Salzerová
Abdallová

Odnož Sedlec /František Prusík/

Čechová
Trykarová
Hošková
Hidassiová
Klisová

Stúpková
Kašpárková
Chaloupková
Jedličková

Mejstříková
Pihlarová
Rysová
Libichová

III. Větev ČERVENÁ ŘEČICE.

Zakladatel František Prusík 1789-1838

Tato rodová větev je nazvaná po městečku Červené Řečici u Pelhřimova, kde krátce působil a zemřel její zakladatel František Prusík. Zmínili jsme se již o něm na straně 14 v kapitolce "Plasy a náš rod".

František Prusík byl synem stavitele Martina Prusíka narozeného v roce 1745 v Sedlci. František narodil se v Plasích, kde byl jeho otec usazen, 22.srpna 1789. Bylo to tedy ještě za panování císaře Josefa II. U otce se vyučil zednickému řemeslu a později se usadil v Nebřežinech. Tam v roce 1728 zemřel jeho příbuzný hostinský Václav Prusík z Plas, také rodák ze Sedlice. František Prusík byl velmi podnikavým člověkem, ale život neměl dlouhý. Když byl mladý, začalo se v té době u nás objevovati uhlí, jako nové palivo. Lidé nehledali jen na Ostravsku, Mostecku a Kladensku, ale i na Plzeňsku. Vždyť tento nový, zázračný zdroj tepla byl základnou pro budování velkých průmyslů. A tu se podařilo v roce 1819 Františku Prusíkovi objeviti toto černé zlato také v okolí jeho rodiště, v Kaznějově. Nebyl ovšem úplně sám při tomto objevu, ale pomáhali mu zvláště Gütter a Starck. Z tohoto vzácného objevu uhlí neměl František Prusík žádný materielní zisk. Dnes mu patří za to jen dík, vždyť vše to bylo důvodem k vybudování velkého průmyslu v Kaznějově v pozdějších dobách. Téměř všechno ovoce tohoto objevu sklidil podnikavý žid Starck. Ten se pak stal nejen majitelem průmyslu v Kaznějově, na Radnicku ale i u Falknova /Sokolov/ a jinde.

František Prusík věnoval se dále svému zednickému řemeslu a stal se velmi zručným stavitelem. Důlní právo, které dostal 22.9.1819 jako jediný oprávněný majitel objevených ložisek uhlí mu nebylo vlastně nic platné.

František Prusík oženil se v roce 1816 s Josefou Güttero-vou, která se narodila v Nebřežinech 14.2.1796. Byla to dcera důchodního panství v Plasích. V Nebřežinech narodily se jim dvě děti. V roce 1821 dcera Klára a za tři roky syn Emanuel. Klára Prusíková zemřela v mládí, r.1832. František Prusík se svou manželkou Josefou odstěhovali se pak do Červené Řečice u Pelhřimova, tedy vlastně dosti daleko od svého rodného kraje, Plasska.

František Prusík byl v Červené Řečici zednickým mistrem zámecké vrchnosti, kterou představovalo pražské arcibiskupství. Z Nebřežin se odstěhovali kolem roku 1825, ale v Červené Řečici příliš dlouho nežili. Josefa Prusíková roz. Gütterová zemřela tam 29.6.1837 a František Prusík za rok po své ženě 28.8.1838. Bylo mu jen 49 let.

František Prusík měl jen jedno dítě, které dospělo. Byl to syn Emanuel. Narodil se 21.4.1824. Po jeho osudu

jsme dlouho pátrali. Bylo sice bezpečně zjištěno, že po něm dnes nikde nežije žádná osoba se jménem Prusík, ale mohl míti také dcery.A tu zvláštní náhodou našla se jeho stopa ve starých seznamech pražských obyvatel.Emanuel Prusík vyučil se krejčím a do smrti svých rodičů žil v Červené Řečici.Pak odešel do Prahy , kde již tehdy působil jeho bratranec Josef Prusík, také rodák z Nebřežin. Byl účetním u známé pražské firmy Wimmer.

Emanuel Prusík oženil se s Františkou Pošmurnou.Narodila se v roce 1824 v Olešné u Rakovníka. Měli spolu jedinou dceru. Byla to Anna narozená v pražské porodnici 26.7.1855.Emanuel Prusík se svou manželkou Františkou provozoval svou krejčovskou živnost na Malé Straně a později v Loretánské ulici č. 1 na Hradčanech.Měl četné zákazníky mezi úředníky a duchovními z Malé Strany a Hradčan. Jeho manželka měla současně modní obchod na Starém Městě ,v tehdejší Ovocné ulici, dnešní ul.28.října. Františka Prusíková, roz. Pošmurná zemřela 20.12.1892 a její muž Emanuel Prusík za necelé tři roky po ní 10.9.1895.

Anna Prusíková dcera Emanuela provdala se za diurnistu Zemského úřadu Ludvíka Fraňka.Jeho otec byl kostelníkem u sv.Víta a pocházel ze Spáleného Poříčí.Anna Fraňková nezanechala však žádných potomků, kteří by přežili deset let. Zemřela záhy ve svých 42 letech dne 26.2. 1897 v Praze na Hradčanech v Loretánské ulici č.1.

František Prusík , rodák z Plas byl tedy zakladatelem jedné naší rodové větve, ale ta již zcela vymřela úmrtím Anny Fraňkové, roz. Prusíkové v roce 1897. Tato větev nazvaná "Červená Řečice" je dnes jedinou uschlou větví našeho rodu.

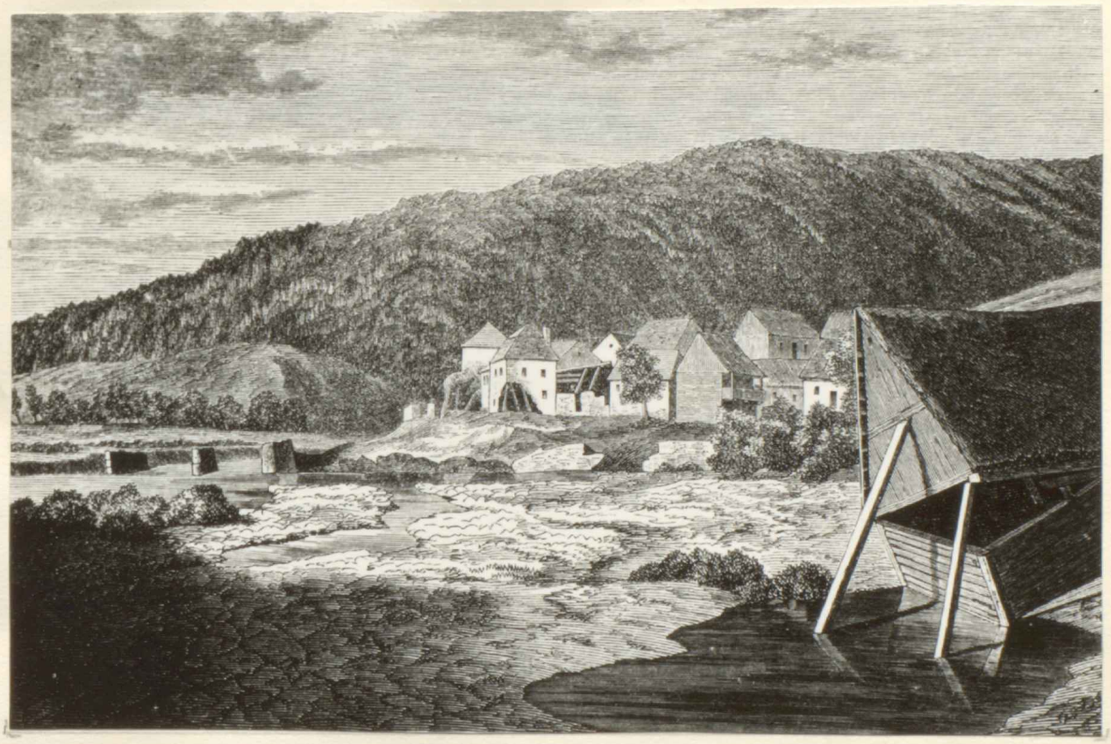

Tak vypadaly Nebřeziny po povodni r.1872.

Nebřeziny , sídlo rodové větve.

IV. Větev N E B Ř E Ž I N Y .

Zakladatel: Josef Prusík 1796 - 1875

Na řadě je nyní vyprávění o členech našeho rodu , kteří se usadili ve vesnici Nebřežiny u Plas a o jejich potomcích.

Stavitel Martin Prusík v Plasích , který sem přišel v druhé polovině XVIII.století ze Sedlce,měl druhého syna, který byl pokřtěn na jméno Josef. Narodil se 20.3. 1796 v Plasích. Nevyučil se však u otce zednickému řemeslu,ale stal se obuvníkem. V blízké, romanticky položené vesničce na Střele, Nebřežinech měl obuvnickou živnost Říha. Měl tam domek na pravém břehu Střely a sem se přiženil v roce 1816 Josef Prusík. V té době zde také bydlel již jeho bratr František, který byl zedníkem. Manželkou Josefa stala se Jana Říhová , narozená 24.5. 1795 v Nebřežinech. Měli spolu deset dětí, ale jen šest jich dospělo. Byly to dcery Josefa, Marie a Alžběta a synové František, Josef a Emanuel.

Když byl založen v roce 1144 klášter v Plasích, dal mu kníže Vladislav II. kromě jiných vsí také Nebřežiny.Ve XIII. století založil klášter poplužní dvůr a opat Gottfried vysadil roku 1412 ves Nebřežiny právem zákupním. Přes Nebřežiny vedla odedávna zemská stezka, která spojovala celý sever s Plzní. Proto klášter zřídil tu již v dávné době most přes řeku Střelu.Od roku 1601 vybíralo se v Nebřežinech clo na mostě a klášteru vynášelo hodně peněz,neboť za obchodem přes most jezdilo mnoho lidí. Za císaře Rudolfa II.každý,kdo jel po mostě s těžkým vozem nebo se saněmiplatil český groš , z vozu lehčího po sedmi malých penězích , z každého koně zapřahnutého nebo nezapřahnutého po dvou bílých penězích , z volů a krav po třech penězích , ze tří telat, koz a vepřů po dvou penězích a z menšího dobytka po jednom penězi. I každý pěší, jda přes most, musel dát jeden peníz.Za třicetileté války hrnuly se tady často vojenské tlupy a tehdy také byla ves docela spálena. Po této zhoubné válce, živořili zde jen dva osadníci. V této obci narodil se v roce 1820 Václav Levý , pozdější slavný sochař český, předchůdce Myslbekův. Členové našeho rodu znali se tedy s ním od dětství.

Své výrobky prodával Josef Prusík nejen ve vsi,ale i po širokém okolí, zvláště také do Plas. Tam žil jeho bratr Antonín.

Nejstarším dítětem Josefa Prusíka byla dcera Josefa. Narodila se 19.12.1820 a v roce 1844 se vdala za Josefa Kříže, dělníka v parketárně v Nebřežinech. Měli asi šest dětí a nejméně deseti let dospěly tři. Josef narozený v roce 1846, František 1851 a dcera Jana 1853. Josefovi byl

vydán, podle našeho pátrání křestní list v roce 1872. Bylo to asi za účelem jeho sňatku. Ještě před zhoubnou povodní odstěhovala se rodina Josefy Křížové roz.Prusíkové z Nebřežin a přes nejusilovnější snahu nepodařilo se najíti místo jejich dalšího pobytu. Je však pravděpodobné, že někde žijí v dalších generacích její potomci.

Ještě před Josefou, abychom byli přesní, narodila se dcera Marie, která se v roce 1840 provdala za Josefa Žaloudka , mlynářského pomocníka a později krupaře v Nebřežinech.Marie Prusíková narodila se 21.11.1818. Měla pět dětí, ale celá její rodina zahynula při katastrofální povodni v roce 1872.Bylo to 25.května.S ní také zahynula její sestra Alžběta, která bydlela v jiném stavení v Nebřežinech a to se svým otcem Josefem Prusíkem, který byl již vdovcem. Jeho manželka Jana roz. Říhová zemřela rok před povodní 13.4.1871.

Povodeň z května roku 1872 byla opravdovou katastrofou nejen v Nebřežinech ale do značné míry i v povodí Berounky a v Praze. Jak to tehdy bylo ?

O povodni v Nebřežinech.

Dne 25.května 1872 přišla velká průtrž mračen na celý plasský kraj. Nejhůře bylo na Potvorovské hoře, kde se sesula celá stráň i s částí postavené dráhy a tehdy se také utvořilo jezírko, na jehož dně leží pohřbeny kolejnice nové dráhy.Byla to nově stavěná dráha z Plzně do Duchcova a mezi stanicí Mladotice a Přehořovem můžete vidět toto tiché jezírko se zádumčivými lesy kolem,které je svědkem katastrofy. V mladotickém rybníku, po němž dnes již není stopy od těch dob,nahromadilo se tolik vody , že se jeho hráz protrhla a voda se řítila na Plasy.

Pod hrází tohoto rybníka byl mlýn. Je zajímavé, že obydlí bylo ušetřeno, jen některé budovy byly zničeny. Vypráví se, že na dvůr mlynářův připlaveno bylo množství věcí, postele, židle, almary, stoly a v jedné almaře, že bylo nalezeno 4000.- zlatých.

Voda brala ssebou vše, co jí bylo v cestě.Na pile v Plasích vzala zásoby prken a špalků, dále strhla most přes Střelu a dva domky. To všechno zatarasilo rychlý spád a volný odtok řeky, která ústí do tak zvaných hor k Nebřežinám. Za chvíli bylo přízemí konventu pod vodou a tam se utopil důchodní Siebert a jedna žena.

Hroznější důsledky však měla velká voda v Nebřežinech. Přišla tam až v noci a odnesla osm domků i s obyvateli, mlýn , strhla most a připlavila dva domky a stodůlku z Plas. V té době bydleli v Nebřežinech dělníci,kteří pracovali na stavbě nové dráhy.Těch se utopilo osmnáct. Ostatních obyvatel Nebřežin se utopilo padesát, celkem bylo tedy obětí šedesátosm lidí.

Jak rychle tehdy voda stoupala, bylo vidět z pozorování u staroměstských mlýnů v Praze. Dne 25.května odpoledne v pět hodin byl stav vody pět a půl palce nad normálem. V jednu hodinu v noci bylo to již padesát palců nad normálem a 26.května ve dvě hodiny odpoledne dokonce 2 sáhy , to je hodně přes 100 palců.

Neštěstí toto značně postihlo náš rod. Utopila se Marie Žaloudková roz.Prusíková s celou rodinou a o zkáze jejich domku je psáno v tehdejším „Světozoru", vydávaném Drem Skrejšovským, ~~je psáno~~ toto:
"Hrůza náš obešla, když jsme spatřili,jak se domek plovoucí počíná ztrácet, byl vlnami a plovoucími kládami roztříštěn. Jen jeden muž trámu se drže,asi za půldruhé hodiny živ na břeh byl vyvržen. Manželka Žaloudkova byla nalezena mrtvá pod Nebřežinami,držíc se jednou rukou lesního stromu,o který se byla ve smrtelném zápase zachytila a v druhé ruce své dítě."
Alžběta Prusíková narozená 7.7.1829 v Nebřežinech zůstala svobodná a když přišla ta zkáza na Nebřežiny v roce 1872 ošetřovala svého starého otce. Byl by také málem zahynul, byl již po pás ve vodě,ale jeho dcera vynesla ho ještě z chalupy. Pak se do chalupy ještě vrátila pro peřiny, vtom voda chalupu pozdvihla a zatočila a víckrát již nikdo Alžbětu Prusíkovou nespatřil.
Tak zahynuly dvě dcery Josefa Prusíka v roce 1872 a děti jedné z nich, provdané Žaloudkové.

Josef Prusík, obuvník v Nebřežinech zemřel za necelé tři roky po tom,dne 9.ledna 1875.Dožil se 79 let.

Prvním synem Josefa Prusíka, který dospěl byl František. Narodil se v Nebřežinech 18.1.1823.Vyučil se u otce ševcovině a pustil se pak do světa. Pracoval jako tovaryš v Plzni, Praze , v roce 1840 šel vandrem do Vídně a pak až do Štyrska , Korutan , Tyrol, kde navštívil i Brixen, kde byl vězněn Karel Havlíček Borovský.
František Prusík vandroval pak přes Meran,Trident do Vorarlberku a tam pracoval ve Feldkirchu. Pak přešel hranice do Švýcar,podíval se i do Kostnice, kde byl upálen Mistr Jan Hus . Ve Švýcarsku pracoval celé čtyři roky, tam se však píchl do ruky šídlem,ale tehdy nebylo ještě postaráno o nemocného, když byl práce neschopen.Proto se vrátil v roce 1846 domů a 12.října 1847 se po prvé oženil. Usadil se v Plasích a vzal si za ženu dceru kostelníka Marii Bradáčovou, nar. 16.7.1826. Z tohoto manželství měl čtyři děti , tři syny a dcerku, ale všechny zemřely v dětství. I první manželka Františka Prusíka Marie, zemřela brzy a to 4.12.1855. Za půl roku oženil se František Prusík po druhé. Byla to Marie roz. Beránková z Lednice, narozená 18.1.1826. S ní měl Fratišek tři dcery, z nichž dvě dospěly,Anna a Marie. Marie Prusíková nar. 10.5.1862 v Plasích , provdala se ve dvaceti letech za hokynáře Řeháka v Praze , ale po porodu zemřela již 15. 11.1882. Také dítě nezůstalo na živu, Druhou dcerou z to-

hoto manželství Františka Prusíka byla Anna a po ní žijí potomci. Narodila se 21.11.1857 v Plasích.Provdala se za obuvníka Blažeje Huttera , Němce ve Vroutku. S ním měla několik dětí, z nichž jen dvě dospěly. Anna Hutterová roz.Prusíková zemřela však poměrně mladá 17.12.1892. Její potomci jsou již Němci. Dcera Anna narodila se 30.5.1881 a byla provdaná Richterová v Ústí nad Lab. Zemřela za světové války 25.5.1917, v Zálezlech u Ústí nad Lab. Anna Richterová roz.Hutterová z Vroutku měla dceru a syna. Její dceřa Marie narodila se 1.4.1910 v Ústí nad Lab.a dnes je provdaná Golda-ová a je bezdětná.Po odsunu z republiky žije v rázovitém městečku Waiblingen u Stuttgartu,Schlesierweg 2. Dříve bydlela v Norimberku. Její bratr Rudolf Richter, narodil se 15.10.1912 a žil v městě Geisingen u Kostnice. Byl z druhé světové války těžkým invalidou a zemřel 22.3.1967. Má syna Rudolfa Richtera nar.6.8.1940. Ten bydlí ve Stuttgartě,Engelboldstrasse 102.Jeho manželkou je Španělka z Valencie.Mají dceru Michaelu nar. 29.12.1966.
Druhým dítětem Anny Hutterové roz.Prusíkové byl syn Arnošt. Narodil se 27.1890, usadil se v Žatci , kde byl úředníkem města. Měl syna a dceru. Podle svědků,Čechů, kteří ho znali, nikdy nevystupoval agresivně proti českému národu , k němuž po matce patřil. Po válce byl odsunut a zemřel v Halle v NDR 7.6.1963. Jeho syn Arnošt Hutter vystudoval lékařství v Praze . Narodil se 24.9. 1914 v Žatci a dnes žije v městě Moosburg v Bavorsku, Statzenbachstrasse 1. Má tam pěknou vilu a vlastní ordinaci. Jeho dcerka Birgit Hutterová je narozena 14.2.1959.
Druhým dítětem Arnošta Huttera, rodáka z Vroutku je dcera Hilda. Narodila se 8.9.1924, byla hudebně nadána , ale toto studium ji překazila válka. Dnes je provdaná Lebioda-ová a žije v Halle nad Saalou C 2 ,Vogelherd 25. Má dva syny, Petra nar. 31.8.1950 a Haralda Lebiodu nar. 1.11.1952.
Druhá manželka Františka Prusíka, obuvníka z Plas,Marie, rozená Beránková zemřela také poměrně mladá 15.7.1872. A tak se František oženil po třetí. Dne 14.ledna 1873 oženil se František s Josefou Sillabovou , nar. 26.2. 1840. Její rodiště bylo Dammerschlag u Tachova. Do manželství s Františkem přivedla si nemanželskou dcerku Annu, nar. 1869 v Černošíně u Stříbra. Ta byla později provdaná Soprová v Dobré Vodě u Českých Budějovic.Měla čtyři syny a jednu dceru Annu,provdanou Komárkovou. Zmiňujeme se o těchto dětech přesto-že pokrevně nepatří k našemu rodu proto,že všichni byli v nejpřátelštějším styku s rodem Prusíků.

František Prusík měl pak s Josefou Sillabovou několik dětí, ale jen dvě dospěly. Jeho čtyřletého synka Josefa přejel vůz naložený zemí a byl okamžitě mrtev.

Obuvník František Prusík byl písmákem.Vedl rodinnou kroniku,ale zapisoval v ní i všechny události místní,krajové a zemské.Rok 1868,tedy sto let před tím, co sepi-

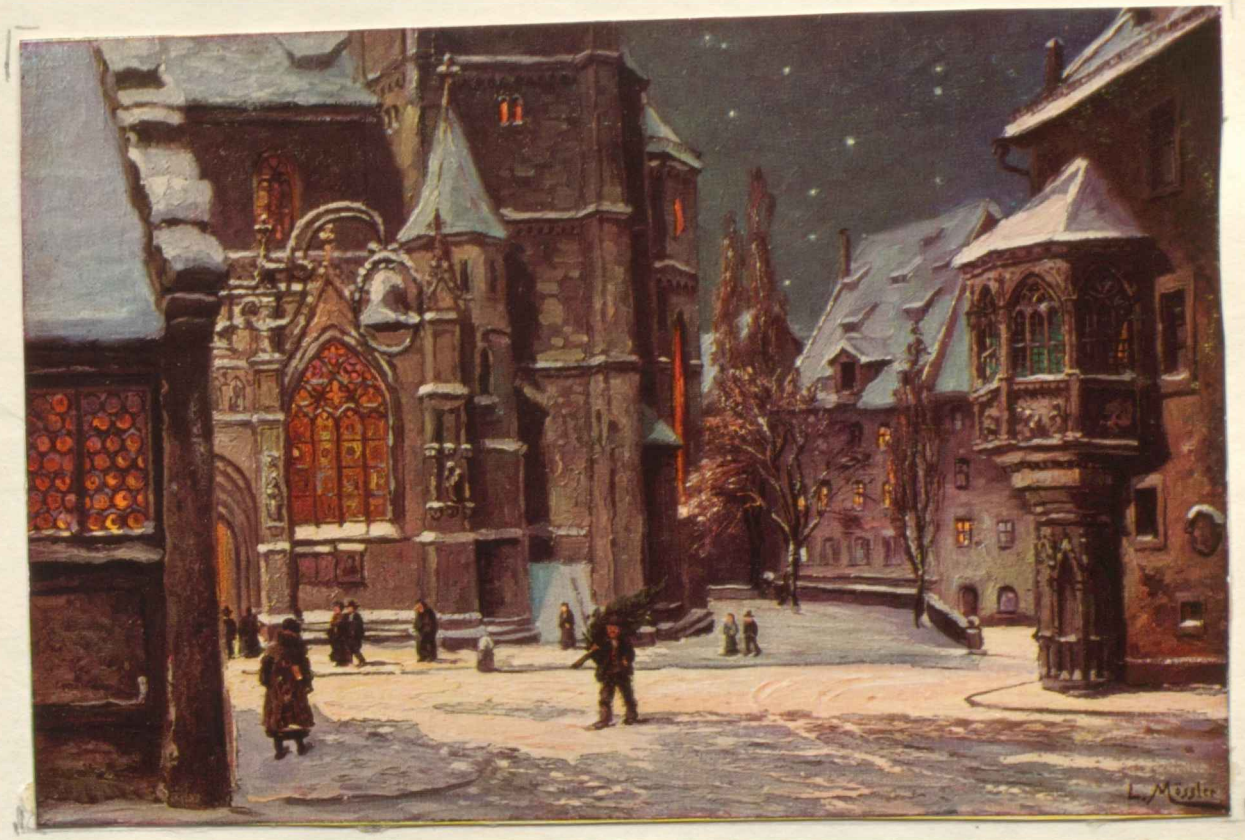

Norimberk,kde pracuje Rudolf Prusík ,rodák z Veletic u Žatce. Tomáš Prusík,rodák ze Sedlice byl jeho pradědem.

Rázovité městečko Waiblingen u Stuttgartu.Bydlí zde vnučka Anny Hutterové,roz.Prusíkové z Plas.

sujeme tyto dějiny,popisuje stručně takto:
"Dne 30.března 1868 bylo takové krupobití,že padaly kroupy jako vejce,rozbito bylo jako obilí tak stro moví. Na to pak celé léto nepršelo po celé české zemi."
A o dalších letech píše František toto:" V roce 1869 bylo zase takové sucho, že lidé hladověli a v roce 1870 byla dlouhotrvající zima,takže 25.března napadlo tolik sněhu, že toho nebylo pamětníka. "
A tak čtenáři těchto dějin uvidí, zda to počasí se bude po sto letech opakovat.

František Prusík byl až do konce života velmi čilý stařeček. Když jeho třetí manželka v roce 1889 dne 26.ledna v Plasích zemřela, tu zůstal sám , neboť jeho syn Karel byl právě na vandru.Byl by se snad oženil po čtvrté, ale jeho syn se vrátil ze světa , oženil se a dědeček spokojeně dožil uprostřed rodiny svého syna .Zemřel 19.6.1902 v Plasích.

Syn Františkův z třetího manželství byl Karel,narozený 22.10.1873. Karel Prusík vyučil se košíkářství u Antonína Rotta v Plasích.I on se pak jako tovaryš pustil, jako kdysi jeho otec, do světa. Nejdříve pracoval v Děčíně, později přes Plzeň vydal se do Bavor,dostal se až do Solnohradu, kde zase pracoval,pak byl v Innsbrucku, později ve Švýcařích a pak v Mnichově, kde pracoval zas jako košíkář. Odtud musel se vrátil,aby nastoupil dvouletou vojenskou službu a v roce 1896 se opět vrátil do Mnichova, kde tehdy pracovala jako kuchařka Ludmila Bradáčová, nar. 25.7.1872 v Plasích. Ta se pak stala jeho ženou. Na naléhání svého otce vrátil se Karel Prusík do Plas a zde založil svou košíkářskou živnost, v níž později tak vynikl. I Karel Prusík psal své paměti jako již jeho otec, které jsou velmi cenným poučením i v dnešní době. Karel Prusík měl pět dětí, čtyři dcery a jednoho syna. Nejstarším dítětem Karla Prusíka a Ludmily roz.Bradáčové, byla dcera Marie. Narodila se 11.2.1899 v Plasích a provdala se za dělníka Škodovny Františka Šnábla. Marie Šnáblová žije dnes jako vdova v Plasích č.33. Měla tři děti.Její syn Jan nar. 10.1.1932 zemřel v mladém věku 8.8.1948. Dcera Marie nar. 9.7.1925 je provdaná Šmídlová. Má dcerku Marii , nar. 14.3.1947. Třetím dítětem Marie Šnáblové roz. Prusíkové je dcera Ludmila nar. 22.7.1937. Je provdaná Třísková a je bezdětná.Žije v Plasích.

Druhou dcerou Karla Prusíka, košíkáře v Plasích je Božena. Narodila se 5.8.1900 , provdala se za Václava Nového a bydlí v Plasích č. 318. Má dvě děti.Její syn Karel Nový nar. 29.7.1926 pracuje v elektrárně a bydlí v Mostě tř. budovatelů 2365.Má dcerku Hanu nar. 1.6.1960. Druhé dítě Boženy Nové roz.Prusíkové je dcera Josefa, narozená 27.1.1927. Je provdaná Šandorová a žije v Plasích. Její dcera Marie nar. 5.10.1946 je nyní provdaná Korbelíková.Má synka Petra nar.4.8.1966. Pavel Šandor je narozen 28.4.1949 a bydlí s rodiči v Plasích.

Jediným synem Karla Prusíka z Plas byl syn Karel. Narodil se 11.8.1905 . Vyučil se také košíkářskému řemeslu u otce, ale byl také dlouho úředníkem peněžních ústavů, Kampeličky a Spořitelny. Přes třicet let byl náčelníkem Sokola v Plasích, a určitou dobu také předsedou Zemské Jednoty košíkářů. Zvláštním jeho koníčkem bylo herectví.V různých rolích vystupoval jako ochotník v obcích rodného kraje. Nyní žije v Mostě , tř. Budovatelů 2324 , kam se uchýlil po roce 1948. Pracoval tam až do důchodu v elektrárně. Za manželku má Anežku Manovou, roz.v Kožlanech 7.11.1900. Z tohoto manželství narodily se tři děti. Jeho syn Karel Prusík narodil se 27.10.1930 a byl by také převzal živnost košíkářskou, ale vývoj jeho plán zhatil. Nyní pracuje na pile v Plasích , je činnýn sportovcem a náčelníkem tamního Sokola. Bydlí v Plasích č. 113. Za manželku má Marii Chimincovou nar. 23.11.1932 v Záryši na bývalé Podkarpatské Rusi. Mají spolu dvě děti. Dcerka Hana je narozena 6.4.1955 a synek Karel 25.7.1956. Tento chlapec má jméno Karel již ve čtvrté generaci v rodině a někdy mu proto říkají Karel IV.
Druhým synem Karla Prusíka je Jan. Narodil se 31.12. 1931 . Vystudoval textilní obor v Brně a dnes pracuje jako textilní mistr v podniku Seba v Dolní Smržovce. Tam bydlí v čísle 1255. Jeho manželkou je rodačka ze Smržovky Marie Endlerová nar. 19.11.1940. Jan Prusík má dva chlapce.Pavel je narozen 14.5.1960 a Jan 2.7.1964.Posledním manželským dítětem Karla Prusíka z Plas je dcera Ludmila. Narodila se 17.6.1934 , vyučila se také v textilním oboru a dělá dnes mistrovou v podniku Benar v Litvínově. Tam bydlí U zámecké zahrady 828.
Karel Prusík má také dvě nemanželské děti. S Věrou Majznerovou z Nové Paky. Je to Milan Majzner nar.21.4. 1948 a Věra Majznerová nar.9.10.1951. Tyto děti Karla Prusíka nemají jeho jméno, ale mají krev rodu. Bydlí nyní v Lánech č. 40 u Nové Paky.

Dalším dítětem Karla Prusíka nar. 1873 v Plasích,zakladatele košíkářského podniku, je dcera Ludmila. Narodila se 25.4.1907 v Plasích.Měla stejnou lásku k divadlu, jako její bratr Karel a také často hrávala s ochotníky. Vdala se za Františka Čumpelíka do Prahy , ale toto manželství bylo později rozvedeno. Bydlí v Praze-Nuslích, U družstva Ideal č. 6. Ludmila Čumpelíková roz.Prusíková měla tři děti. Její dcera Eva nar.22.9.1940 je provdaná Volínová.Bydlí v Praze - Malešicích,Blok 9, č. 362. Má dvě děti. Evu nar.29.3.1960 a Jana nar.25.3.1962. Syn Ludmily Čumpelíkové , Jiří nar. 26.3.1944 zdědil asi po matce lásku k umění.Stal se tanečníkem v divadle ABC a také často zajíždí v tomto svém povolání do ciziny. Třetím dítětem Ludmily, roz.Prusíkové je dcerka Jana , nar.27.12.1947. Je bohužel nevyléčitelně nemocná a je v sanatoriu v Černíkovicích u Rychnova nad Kněžnou.

Posledním dítětem košíkáře Karla Prusíka z Plas byla dcera Helena. Narodila se 29.1.1915 a brzy v mládí přišla do Prahy na vychování k Anně provdané Komárkové, jejíž matka byla nevlastní sestrou jejího otce. Helena Prusíková provdala se pak za úředníka Karla Vendra. Bydlí dnes v Praze -Vinohradech, Vinohradská 44. Má dvě děti. Její dcera Věra je úřednicí pražské spořitelny , narodila se 15.6.1940 a je provdaná Křenková. Bydlí v Praze 1. Klimentská 11. Má dcerku Michaelu nar. 15.11.1965., dále Jarmilu nar. 11.6. 1968. Druhé dítě Heleny Vendrové je syn Karel. Narodil se 19.1.1943 a bydlí s rodiči v Praze na Vinohradech. Má synka Romana nar. 2.10.1967.

Karel Prusík , zakladatel košíkářské firmy plasské, stal se váženým občanem v Plasích, činovníkem v různých spolcích a svou živnost , v níž velmi vynikl, dovedl daleko. Za druhé světové války zaměstnával 40 lidí a ještě dalších 60 naoko a tím je uchránil od pracovního nasazení do Říše. Bohužel po válce dopadl špatně jako všichni živnostníci. Kdyby nebylo jeho dětí, zůstal by býval bez prostředků. Vědomí této závislosti mu ztrpčilo konec jeho života. Umřel v Plasích 8.12.1952. Jeho žena, vždy tak pečlivá hospodyně a matka zemřela brzy za ním dne 5.5.1954 .

František Prusík, obuvník v Plasích, měl ze svého třetího manželství ještě dceru Josefu. Narodila se 14.12. 1875. Když jí bylo 19 let seznámila se s Jindřichem Ulvrem, který pracoval jako pekař v Plasích. Provdala se za něho , když se jí před tím narodil synek Jindřich 28.11.1894. Mladí manželé odstěhovali se pak do Dolní Bělé, kde měli pekařství a odtud se zase stěhovali do Kaznějova. Pak se odstěhovala Josefa Prusíková provdaná Ulvrová se svým mužem do Prahy , kde on pracoval jako pekařský dělník. Po návratu z první světové války najal si Ulvr se svou manželkou zámeckou pekárnu v Praze - Troji. Bydleli však v Praze 7, v bývalé Štítného ulici. Až do roku 1949 měla rodina tuto pekárnu. Pak se odstěhovala vdova Josefa Ulvrová roz. Prusíková do Zákup u České Lípy se svou rodinou. Zemřela 5.2.1955 a je pochována v Praze-Bohnicích.
Josefa Ulvrová roz. Prusíková měla tři syny a dceru. O jejím prvním synu Jindřichovi jsme se již zmínili. Vyučil se řeznictví a naposled měl svou živnost v Praze -Jinonicích. Byl tam velmi oblíben, což zvláště ukázala veliká účast občanstva na jeho pohřbu. Jindřich Ulvr zemřel 16.10.1965. Měl dva syny. Syn Miroslav nar. 29.1.1924 byl také vyučen řezníkem, jako ženatý bydlel ve Stodůlkách u Prahy. Po rozvodu bydlí nyní v Jinonicích. Jeho dvě děti bydlí s matkou ve Stodůlkách. Jsou to dcerka Miroslava nar. 29.2.1957 a synek Libor nar. 10.7.1959. Druhý syn Jindřicha Ulvra dostal jméno po otci, Jindřich. Narodil se 8.6.1932 a je technickým úředníkem. Bydlí v Praze Jinonicích, Karlštejnská 28 , kde míval jeho otec živnost. Má dvě děti. Syna Michala, nar. 16.10.1957 a dcerku Zuzanu nar. 1.9.1961. Miroslav Ulvr zemřel 2/2 1969.

Druhým dítětem Josefy Ulvrové, roz. Prusíkové je Václav. Narodil se 17.8.1898 v Dolní Bělé u Plas. Dnes žije v Zákupech, Kamenická 76.Měl nemanželského syna Břetislava , který má jméno po matce, Koštál. Je narozen 15.9.1929 a bydlí v Praze 7,Poupětova,11. Je v podniku Vihorlat a nadšeným zpěvákem.
Ze svého manželství má Václav Ulvr ještě syna Jindřicha, který se narodil 21.11.1941. Pracuje ve stavebnictví a bydlí v Praze 4-Bráníku, Novodvorské sídliště č.1165. Má dcerku Janu Ulvrovou nar.16.6.1963.
Třetím synem Josefy Ulvrové byl Vilém. Narodil se 26. 1.1900 a byl pekařem a tuto svou živnost provozoval až do roku 1949, kdy se odstěhoval do Zákup. Byl bezdětný a zemřel 27.10.1959.
Josefa Ulvrová roz.Prusíková měla dceru Marii.Narodila 3.7.1902 v Dolní Bělé.Pak se stěhovala s rodiči do Kaznějova a do Prahy a vdala se za Josefa Syrovátku. Ten měl první výrobu dětských kočárků v Praze -Holešovicích.V důsledku hospodářské krise byl nucen podnik uzavřít a pracoval pak jako dělník. Marie Syrovátková měla dva syny, kteří dospěli. Syn Alois narodil se 21.7.1921 a vyučil se řeznictví.Jeho zálibou byl řecko-římský zápas, ve kterém vynikl. Alois Syrovátka a pak i jeho bratr Jindřich zápasili v košířském klubu A.K.Hellas.V roce 1946 stal se profesionálem a dobyl titulu mistra ČSR a Prahy . Před tím, jako amatér byl mistrem Čech a Moravy. Alois Syrovátka bydlí ve Velenicích u Zákup č. 80 . Má dvě děti.Olgu nar.8.9. 1943 , která je provdaná Součková. Je vyučenou tkadlenou. Má synka Miroslava nar. 25.11.1963.Druhou dcerou Aloise Syrovátky je Miroslava , nar. 7.8.1946.
Druhý syn Marie Syrovátkové je Jindřich. Narodil se 2.6.1923 v Praze. Byl vyučen pekařem , ale nyní jako jeho bratr Alois je řidičem v mlékárně v Zákupech. Jindřich je ženatý, ale nemá vlastní děti. Bydlí v Zákupech, Kamenická 88. Matka jejich Marie Syrovátková roz. Ulvrová bydlí ve Velenicích č. 56 u Zákup.

To byl tedy popis života všech potomků Františka Prusíka, obuvníka z Plas, který se narodil 1823 v Nebřežinech. Přesto,že byl prostým obuvníkem,byl velmi inteligentním člověkem a pamětníkem mnoha pohnutých událostí ve svém rodišti v Nebřežinech a v Plasích, kde zemřel.

Druhým synem Josefa Prusíka,obuvníka v Nebřežinech byl Josef.Narodil se 8.X. 1826 a brzy odešel do Prahy. Velkou pílí domohl se zde pěkného postavení.Byl nejdříve menším úředníkem,ale pro svou snahu a znalosti rychle postupoval.Po večerech se kromě tehdy běžné němčiny naučil i francouzštině a italštině a stal se brzy účetním a později prokuristou u tehdy velmi známé firmy Wimmer. Rodina tato patřila mezi přední patricijské rody v Praze. Jejich předek zbohatl na státních vojenských dodávkách, postavil pěkné domy a rodinna Wimmerů budovala i parky, kašny a ve svých salonech na tehdejší Ferdinandově třídě /Národní/ hostila ruského generála Suvorova.

Když přišel Josef Prusík z Nebřežin do Prahy, byla již národně probuzená. Tvořily se spolky s národním zaměřením, zakládaly se nové živnosti, manufaktury, které začaly dobře prosperovat a vůbec celý národní a hospodářský život v Praze dostal prudký spád. Nebylo daleko před revolučním rokem 1848. Přestože Josef Prusík pracoval u firmy, která byla německého zaměření, zůstal on věrným Čechem, poznal se s mnoha vynikajícími lidmi, zvláště s herci a hudebníky z Prozatímního divadla. Z Prusíků v té době byl Josef Prusík vedle kněze Blažeje Prusíka jediný, kdo žil tehdy v tomto národně kvasícím městě. Prokurista Josef Prusík znal se s Bedřichem Smetanou, kapelníkem Čechem z Národního divadla a s mnohými herci, patřícími k tak zvané Staré gardě Národního divadla. Účastnil se i bouří svatodušních v roce 1848 a za dvacet let později zase slavného položení základního kamene k Národnímu divadlu.

Josef Prusík oženil se s měšťanskou dcerou Františkou Šulákovou nar. v Praze 9.4.1832. Bydlili v Praze 1. Rytířská ul. 402. Svatbu měli v roce 1851. V tomto manželství narodily se jim tři děti. První byla dcera Marie, nar. roku 1852, která se pak provdala za inženýra Hrnčíře. Měli jednoho chlapce Zdeňka nar. 1876, který však již ve dvanácti letech zemřel a to 17.2.1888. Tuto ztrátu Marie Hrnčířová velmi těžce nesla, dětí pak již neměla a zemřela 1.2.1900 v Praze.

Josef Prusík zemřel 31.8.1895 a jeho manželka ho přežila o dvacet let, zemřela 7.7.1915. Jsou pochováni na Olšanech, blíže hrobu malíře Čermáka.

Druhým dítětem byl syn Josef. Narodil se 21.4.1855 a stal se úředníkem. Působil u různých firem jako účetní a pak dlouhou dobu v podniku, kde již byl jeho otec, u firmy Wimmer. Bydlel v témže bytě v Rytířské ulici jako již jeho otec a je zajímavé, že ještě v jarních měsících roku 1968 bydlí tam jeho vdova. Je jistě málo takových případů v Praze, aby v témže bytě a domě bydlil nájemník a jeho potomci nepřetržitě 120 let.
Josef Prusík byl dvakrát ženat. První jeho manželkou byla Barbora Svobodová, nar. 31.1.1857 v Praze. Zemřela 11.8.1919. S druhou manželkou Annou roz. Hemalovou z Brna, kde se narodila 10.6.1892, nežil však dlouho.

Josef Prusík měl vedle svého zaměstnání mnoho různých zálib. Výborně maloval, dovedl si ušíti boty a zhotovil si i gramofon. Elektřina byla zvláštní jeho zálibou, ale radia se vlastně nedočkal. Zemřel náhle 18.6.1924 v Praze a byl pochován na Olšanech.
Josef Prusík měl z prvního manželství pouze dvě dcery, z druhého manželství děti neměl.

První dcera Josefa Prusíka, Františka narodila se v Úvalech, kde její rodiče jeden čas bydleli, 24.1.1880.

Zemřela po zápalu plic , svobodná ve svých 22 letech 9.11.1902 v Praze.
Druhou dcerou byla Adéla.Narodila se 9.10.1884 a provdala se za nájemce statku v Hrdlořezích, Josefa Zunu. Později její manžel působil na pražských jatkách jako komisionář. Adéla Zunová, roz.Prusíková měla syna a dceru. Zemřela v Praze 5.12.1952.Je pohřbena v hrobce svých rodičů na Olšanech,
Syn Adély Prusíkové, provdané Zunové je Vilém.Narodil se 11.4.1910 , byl také dlouho komisionářem na pražských jatkách , ale od roku 1945 pracuje v obchodě. Bydlí v Praze - Podolí, Na dolinách 7. Má dceru Moniku nar.22. 10.1946.
Druhým dítětem Adély Zunové roz.Prusíkové byla dcera Valerie. Narodila se 28.8.1912 v Praze a je provdaná Borůvková, bydlí v Praze - Podolí, Na dolinách 23. Je bezdětná. Pracuje jako úřednice v ROH, odbor bezpečnosti práce. Jak Vilém tak i Valerie nezapomínají nikdy, že patří po matce k rodu Prusíků a k němu se také vždy hlásí.

Třetím dítětem Josefa Prusíka, který přišel z Nebřežin do Prahy v první polovině XIX.století, byla dcera Františka. Narodila se 17.8.1860 a poprvé provdala se za velkoobchodníka Josefa Kováře. Manželství trvalo 17 let. Z tohoto manželství narodila se dcera Františka 6.5.1880. Provdala se za úředníka Bozděcha, který byl později ministerským radou ve Vídni a po převratu 1918 na ministerstvu veřejných prací v Praze. Františka Bozděchová bydlí dnes v Praze Košířích,Plzeňská 47. Její velkou zálibou býval zpěv , měla i nabídky divadel ještě když žila ve Vídni. Tam zpívala na kůru ve svatoštěpánské katedrále. Uchovává pietně památky na svou matku i děda, Josefa Prusíka, jehož malovaný portrét visí v jejím bytě. Má jediného syna Alexandra Bozděcha.Narodil se 5.4. 1902 ve Vídni , vystudoval práva,měl svou vyhlášenou advokátní kancelář v Praze a nyní pracuje ještě v advokátní poradně. Dr.Alexandr Bozděch je svobodný.Ve své funkci s výbornou znalostí cizích jazyků často zajížděl do ciziny.Bydlí s matkou v Praze - Košířích.

Františka Kovářová, roz.Prusíková se brzy po ovdovění provdala za lékárníka Lamače. S ním měla jediného syna Karla,který se narodil 28.1.1897 v Praze-Košířích.Zemřel 2.8.1952 v Hamburku, kde je pochován. Jeho maminka, Františka Lamačová roz.Prusíková zemřela ve vysokém věku 89 let dne 3.9.1949 a je pochována na hřbitůvku v Košířích /Kotlářka/. Nyní si něco povíme o Karlu Lamačovi, který po matce patří zjevně k našemu rodu Prusíků.

František Prusík
nar.1823 v Nebřezinech,
usazený v Plasích.
(1823-1902)

Josef Prusík, bratr Františkův, nar.1826 v Nebřezinech a usazený v Praze. (1826-1895)

Vnuk Josefa Prusíka Karel Lamač, průkopník českého filmu. (1897-1952)

Při povodni 25. května 1872 zahynuli mezi 62 lidmi v Nebřezinech u Plas i četní členové rodu Prusíků a také zázračně zachránila se jako plovoucí v kolébce na řece, Marie Prusíková narozená r. 1870, později provdaná Paclová v Plzni, kde zemřela ve věku 80 let v roce 1950.

Povodeň v Čechách. 61. Připlavená stodola u Nebřežin. (Dle skutečnosti kreslil Edv. Herold.)

Karel Lamač, průkopník českého filmu.

Když se 28.ledna 1897 narodil Karel Lamač, zapisoval ho v košířském kostele při křtu do matriky pan farář, a tu jeho otec lékárník Lamač uzřel, že nad konečným písmenem c není háček. Zaprotestoval nesmělým hlasem: "Nezlobte se, důstojný pane! Chyba! Prosím, tam na konci toho jména musí být háček Lamač, ne Lamac ! " Jakmile se novorozeně postavilo na vlastní nohy,což bylo ve věku asi 25 let , stalo se filmovým hercem a pak postupem doby známým českým a později i mezinárodním filmovým režisérem: Musel v tom být vždycky háček ! A to nejen doma, ale i v cizině. V cizině v tom ovšem byl háček, když v tom měl být háček,neboť v cizině si na háčky moc nepotrpěli.Avšak Karel Lamač byl důsledný a kolují celé zvěsti o tom,jak všude v Německu, Rakousku, Anglii, Holandsku, Francii,Americe, všude tam, kde režisér Karel Lamač působil,s houžavnatostí a tvrdostí pro cizince nepochopitelnou, trval na háčku na c. Často Lamač vyhrožoval zákazem předvádění,nebude-li titulek správně předělán.Poprvé to bylo v Berlíně před předváděním veselohry Polní maršálek v kině Atrium. Lamač nepovolil a háček na konci jména musel být. Hrstka Čechů, která přijela na předvádění z Prahy měla z toho radost a uspokojení. Něco podobného dálo se pak s jeho jménem v Mexiku, Paříži a jinde. Vždy se však jméno Karel Lamač skvělo na bílém plátně správně a v plné slávě.

Za svůj poměrně krátký život natočil Karel Lamač jako režisér přes 200 filmů.Pamatují se ještě dobře jeho filmy Kantor Ideál,Polní maršálek, Bílý ráj, Chyťte ho! Osudy dobrého vojáka Švejka a jiné.

Karel Lamač studoval původně farmacii a chemii, ale film ho pak odtáhl od studií a proslavil.Jako technik, chemik,optik, badatel v oboru filmu, učinil řadu objevů,které pomáhaly vývoji světové kinematografie.Jako vynálezce se bude jednou připomínat v oboru fotografie, gramofonu a zvukové techniky,jako konstruktér v oboru kamery , telefonu a osvětlovací techniky. O Karlu Lamačovi říkají přátelé, že to byl člověk,který nikdy nikoho nezarmoutil.V hlavních městech Evropy byl znám v ateliérech a kavárnách umělců, i v kancelářích patentních a právních znalců.U berlínského krejčího si objednával oblek, v Praze platí dluh jinému, ve Vídni dostává oblek do hotelu ušitý, který si loni objednal a zapomněl odebrat a nyní je mu malý.Všude má přátele a všude věřitele.Nikde nemá klid.Neví co je to soustředění.Dokončí jeden film a usíná ve spacím voze nad libretem, které má začít filmovat podle smlouvy na konečné stanici a dosud neměl čas ani si přečíst název.

Martin Frič vzpomíná na Karla Lamače takto:"Pro mne Červená sedma a Eduard Bass to byli bohové.Chodil jsem tam a dokonce jsem se stal členem kabaretu.Tehdy byl

kabaret něčím novým, byl to zlom ze šantánu,nový vítr asi jako dnes avantgardní divadla. Za dva roky na to nastoupil film , to byly tenkrát dvě novinky. K filmu se vždycky ze začátku stahovali podvodníci,takoví,co slibovali hokynáři,že dceruška bude ve filmu, když jim půjčí.Díky jim , měl film strašnou pověst. Já měl štěstí, že jsem se od počátku spojil s Karlem Lamačem, prvním z poctivých filmařů. Že jsem k němu měl opravdový vztah, to snad dokládá ten fakt:Když přišel zvuk, nechal jsem natáčení, rok jsem se učil u Lamače v Paříži stříhat zvukový film , pracovat se zvukovou aparaturou a teprve pak sem se vrátil za kameru a začal natáčet Švejka."

Karel Lamač tedy je u nás první, kdo zavedl zvukový film a technice s ním rozuměl. V rohovém pokoji ve svém košířském bytě s výhledem na hřbitov měl Karel Lamač postel. Na ní bylo plno knih,tlustých slovníků, drátů, rámečků , obrázků, rozvinutých filmů, nákresů a žárovek a ovšem pak bylo málo místa na loži pro ramenatého muže s antickým profilem.V poloze ležmo Karel Lamač odpočíval jako staří Římané, přemýšlel, psal , telefonoval po celé Evropě,v leže řešil složité finance, jedl, spal a vždy říkal, že jen v leže může filmař klidně snášet příkoří producentů, podnikatelů a jiných darebů s penězi a bez peněz.

Karel Lamač, který ze studia farmacie a chemie přesedlal na optiku a slaboproudou elektřinu, byl pak spisovatelem, hercem, badatelem, režisérem, vynálezcem,manipulátorem a kouzelníkem,pianistou, ale především filmařem.Na to, aby se oženil neměl nikdy čas. Karlíček, jak mu jeho druhové říkali, stále něco vynalézal , ale proti Zubaté nevymyslel nic.Šťasten býval u své maminky,která pařila do rodu Prusíků. V pokoji nad starou lékárnou hledíval oknem do rozkvetlé a zpěvem ptactva naplněné "zahrady zelené" zeleně stromů starého košířského hřbitova . A dole v lékárně jeho otec , kdysi znamenitý zpěvák a bývalý první tenor Národního divadla, jeden z prvních Jeníků v Prodané nevěstě,mísil lektvary , prášky, odpočítával kapky a odvažoval dávky.

Karel Lamač vracel se z Ameriky do vlasti a tu ho volala jeho věrná spolupracovnice z mládí Anna Ondráková, že podniká film a chce mu svěřit vedení.Seděl nad psacím strojem a rozepsanou filmovou komedií z pařížských music-hallů a tu ho překvapila smrt.Bylo to 2.srpna 1952 v Hamburku a tam byl pochován.

Jeho české jméno na náhrobním kameni s háčkem na poslední písmeně hlásá, že pro každého na tomto světě platí věčně slova:"Rozkažem obracíš člověka v prach a říkáš: Vraťte se ,lidské děti! "

Z dětí Josefa Prusíka, obuvníka v Nebřežinech jediným "pánem" stal se tedy Josef Prusík , který žil v Praze. Jeho dcera Josefa měla dělníka, Marie rovněž, Alžběta zůstala svobodná a nežila doma v žádném nadbytku a František byl ševcem. A poslední syn Emanuel stal se slevačem.

Emanuel Prusík , poslední dítě Josefa Prusíka v Nebřežinech , který tam přišel v roce 1816 z Plas, narodil se 5.1.1832.Kníže Metternich zřídil při svém panství v Plasích železářskou huť a tam, kde stála, říká se ještě dnes na verku. Huť zaměstnávala dosti značný počet lidí a Emanuel Prusík stal se tam také dělníkem. Výrobky této slévárny je možno vidět ještě dnes v kraji zvláště na hřbitovech. Emanuel Prusík oženil se s Barborou Středlovou , která pocházela z Obory u Liblína a narodila se tam v roce 1825.Byla tedy starší o sedm let než její muž. Emanuel s Barborou měli několik dětí,ale hodně jich umřelo v dětství. Dospěl jen syn František a dcera Josefa. Emanuel Prusík neměl lehký život, zemřel 28.3.1894 v Plasích . Ačkoliv byl nejmladší z bratrů , zemřel první.Bydlel celý život v Nebřežinech a zažil tam zhoubnou povodeň , před níž se však zachránil. Jeho žena zemřela 8.12.1907 v Nebřežinech.

Syn Emanuela Prusíka byl František.Narodil se 22.12. 1852 v Nebřežinech a byl tak zvaným mlynářským v chemické továrně J.D.Starcka v Kaznějově. Manželkou jeho byla Viktorie Šístková nar. v roce 1860 v Nebřežinech , kde zemřela 11.11.1932.František Prusík postavil si v Nebřežinech domek a továrník Starck, když došlo jednou ke stávce jeho dělnictva, poukazoval na to, jak se jeho zaměstnancům dobře daří, že si i při velkém počtu dětí mohou postavit pěkný domek. František Prusík říkal každému vše otevřeně do očí , ale při tom byl v okolí velmi oblíben pro svou poctivost. Zemřel v Nebřežinech 24.2.1923.Svatbu měl v roce 1897 než se mu narodilo poslední dítě. Do té doby žil se svou ženou neoddán,ale velmi šťastně.

Prvním synem Františka Prusíka byl Jan. Narodil se 26. 2.1878 v Nebřežinech, č. 35. Byl kovářem , jeden čas v Kaznějově a pak v Dnešicích u Přeštic.Za manželku měl Marii Mertlovou nar.3.5.1880 v Korytech u Plas. Kovář Jan Prusík zemřel v Dnešicích 8.8.1958 a jeho žena ho následovala do hrobu za necelý rok 8.7.1959. Měli spolu tři děti, dva syny a dceru.
Nejstarší byl Jaroslav nar.14.11.1907 v Kaznějově.Byl technickým úředníkem naposled v Chlumčanech u Dobřan v Kaolinových závodech. Pro své schopnosti dostal tovární titul inženýr. Zvláštní jeho zálibou byla hudba. Byl kapelníkem souboru a také rád sledoval historické a archeologické památky. Byl také dobrým znalcem života všech potomků pradědečka Emanuela Prusíka. Zemřel bohužel mlád v 52 letech dne 10.7.1959 v nemocnici v Klatovech.Příčinou byla rakovina plic a jiné neduhy, zvláště slabé srdce. Za manželku měl inž.Jaroslav Prusík Marii

Červenkovou nar. 10.8.1912 v Dolní Lukavici.Ta bydlí v Chlumčanech u Dobřan č. 320. Jaroslav Prusík se svou chotí Marií měli tři dcery a syna.Nejstarší je Jaroslava nar. 18.4.1932 , je provdaná Veinfurtová a bydlí v Chlumčanech č. 218. Je úřednicí.Za manžela má technického úředníka Veinfurta ve Škodovce. Mají synka Jaroslava nar. 29.1.1958. Druhá je Libuše, nar. 1.7.1937.Pracuje jako úřednice v podniku Restaurace a jídelny . Jejím manželem je úředník Ladislav Kumpa. Bydlí ve Stankově, Nádražní 90. Mají dcerku Libuši nar. 27.2.1954. Třetí dcerou je Miloslava nar.2.6.1940. Provdala se za kuchaře Eduarda Hebedu. Sama je úřednicí.Bydlí v Plzni Sladkovského 67. Mají dvě děti.Synka Eduarda nar. 9.6.1961 a dcerku Martinu, nar. 19.5.1966. Posledním dítětem inž.Jaroslava Prusíka z Chlumčan je syn Jaroslav nar. 6.4.1951. Bydlí s matkou v Chlumčanech.
Druhým dítětem Jana Prusíka byla dcera Amalie.Narodila se v Dnešicích 18.6.1910 a provdala se do Chlumčan za Antonína Žemličku,měla dvě děti. Její syn Miroslav Žemlička je drogistou a žije v Chotěšově č.475 .Narodil se 1.6.1931.Má dceru Věru nar.24.2.1959 a Miroslavu nar. 23.5.1964. Pak měla Amalie ještě dceru Ivu Žemličkovou, nar. 18.4.1948. Bydlí v Chlumčanech č.147. Bohužel po tomto dítěti začalo se Amalii zatemňovati vědomía od roku 1950 je v ošetřování psychiatrické léčebny v Dobřanech.
Posledním dítětem Jana Prusíka je syn František,Vladislav Prusík. Narodil se 31.ledna 1914 a bydlí v Dnešicích čp. 145. Je soustružníkem.Jeho manželka Marie je rozená Kadlecová z Dnešic,17.1.1919. Mají dva syny. Vladimír Prusík je narozen 30.12.1946, je dělníkem a jako ženatý žije v Černotíně u Dnešic č. 36. Manželkou jeho je Jindřiška Kůsová nar. 8.1.1951. V době, kdy sestavujeme tyto dějiny rodu je nejmladší manželkou Prusíka na světě. Druhý syn Františka je Vladislav.Narodil se 17.3.1953 a bydlí v Dnešicích s rodiči.
Vladimír Prusík má synka Vladimíra nar.29.5. 1968. Je to nejmladší Prusík.
Druhým dítětem Františka Prusíka z Nebřežin byla dcera Magdalena.Narodila se 27.4.1880.Byla švadlenou a zemřela svobodná 12.11.1917 v Nebřežinech.

Dalším dítětem Františka byla Marie. Narodila se 13.4. 1883 a jejím manželem byl dělník Josef Skočil z Plas. Také ona měla krátký život.Zemřela 14.2.1921.Zachoval se po ní syn Josef a i jeho osud byl špatný.Ostatní děti Marie Skočilové zemřely v dětství. Josef Skočil narodil se 16.2.1906 v Plasích.Za druhé světové války musel odejít do Říše a tam zemřel v Řezně 24.4.1943.Zanechal dcerku Květu nar. 7.3.1931.Ta je dnes provdaná Soukupová a žije v Mladoticích č. 103.Má dvě děti.Vladimíra Soukupa nar.21.12.1954 a dcerku Hanu nar.18.8.1959.

Druhým synem Františka Prusíka byl František.Narodil se 20.12.1885 a byl zedníkem.Z první světové války vrátil se jako ruský legionář. Žil v Dnešicích u Přeštic.

František Prusík byl dvakrát ženat.První jeho ženou byla Barbora Urbánková nar.24.5.1889 v Nebřežinech. S ní měl František dcerku Marii nar. 7.9.1913.Její matka zemřela již týden po porodu 14.9.1913. Otec odešel do války a tak se jí ujali dědeček a babička se strany otcovy. Svého tatínka poznala až po válce. Marie se provdala za Josefa Kotta do Horní Lukavice čp. 90. Mají dcerku Evu nar. 4.12.1946.
Než odjel do války oženil se František Prusík po druhé. Jeho manželkou byla Antonie Bendová nar. 10.5.1884,v Dnešicích. Z tohoto manželství narodil se syn František 2.10.1914 . Je instalatérem a bydlí v Dnešicích čp. 54. Za manželku má Anežku Kulišánovou nar.28.9.1915 ve Lhovicích u Švihova. Mají spolu tři děti.Syn František je narozen 31.1.1946 , dcera Marie 30.9.1950 a Anna 4.7.1952.
Zedník František Prusík byl v Dnešicích velice oblíben a byl to opravdu řádný muž. Zemřel xxx 24.7.1959 a jeho manželka tentýž den. Svou životní pouť ukončili u dcery v Horní Lukavici.

Dalším dítětem Františka Prusíka,narozeného v roce 1852 v Nebřežinech,byla dcera Anna.Narodila se 12.7.1888 a provdala se za dělníka,vdovce Václava Janouškovce v Litém u Dolní Bělé.Manželství její bylo bezdětné.Zemřela 28.7.1934.

Syn Františkův,Jaroslav Prusík,narodil se v Nebřežinech 30.4.1893.Byl vyučen kovářem.Přiženil se do Babiné u Plas. Jeho manželkou byla Anežka Smetáková,narozená tam 24,1. 1895.Z manželství se narodily dvě děti,syn a dcera.Toto manželství se pak později nevydařilo z různých důvodů. Jaroslav Prusík se nakonec odstěhoval a o děti se již nestaral.Také alkohol byl jeho zlým druhem.Oženil se po druhé a usadil v Kynšperku nad Ohří.Odtud se odstěhoval,když prodal svůj domek,do Přnovan u Plzně.Zemřel 4.8. 1966.Jeho druhou manželkou,s níž však již neměl děti,byla Antonie Hejná,narozená 27.8. 1894 v Dobevi u Písku.Žije v Přnovanech č.3. u Plzně.Ze svého prvního manželství má dceru. Jaroslav Prusík měl ve svém prvním,nepodařeném manželství syna Ladislava.Narodil se 10.2. 1920.Byl kovodělníkem a pracoval nejdříve ve Škodovce v Plzni.Později se přiženil do Výrova-Hadačky,kde si vzal tamní rodačku Boženu Opatovou,která se narodila 13.7. 1922.Ladislav Prusík se stal členem JZD ve Výrově a pěkně si zvelebil svůj domek.Nyní pracuje v Kaznějově.Má 4 děti.Bydlí v Hadačce č.38. Nejstarší je dcera Jana.Narodila se 16.8.1943 a je dnes provdaná Svobodová v Horní Bříze č.117.Má dvě děti:synka Jaromíra na.r.15.5. 1961 a dceru Janu nar.11.6.1962.Druhá dcera Ladislava Prusíka z Výrova,rodáka z Babiné,je Jaroslava.Má za manžela Oldřicha Klinkovského,technika Spojů. Mají dcerku IVETTU.Jaroslava Prusíková ,provdaná Klinkovská narodila se 14.XI 1945 a její dcera 25.XII 1964.Bydlí v Praze 10 Na Hroudě, 2121.Starší syn Ladislava je po otci Ladislav.Narodil se 28.5. 1948 a je dělníkem.Druhý Josef Prusík nar.8.1.1953 bydlí ve Výrově s rodiči.Oba jsou zpěváci a účinkovali často v různých souborech.

Druhým děckem Jaroslava Prusíka z Babiné u Plas byla dcera Blažena. Narodila se 7.3.1922.Manželem jejím stal se dělník Škodovky Jaroslav Beneš. Bydlí v Babiné č. 34. Blažena Prusíková provdaná Benešová, má dceru Hanu narozenou 19.8.1946.Ta je nyní provdaná Spěváková a má synka Pavla nar. 6.8.1967.

Poslední dcerou Františka Prusíka z Nebřežin byla Josefa. Narodila se 19.9.1895 a zůstala v domku, který její otec postavil v Nebřežinech. Provdala se za bystrého a hodného člověka horníka Emanuela Bendu.Měli spolu několik dětí, z nichž tři dospěly. Josefa Bendová, rozená Prusíková žila po smrti svého manžela u své dcery v Bochově.Byla to veselá a velmi pracovitá žena.Zemřela 21.2.1968.
Její nejstarší dítě je dcera Emilie.Narodila se 22.2. 1920 a vzala si dělníka Václava Rambouska.Toto manželství mělo někdy své disharmonie, bylo rozvedeno a zase k vůli dětem se rozvedení manželé znovu vzali.Jejich syn Václav, narozený 25.3.1940 pracuje v důlním průmyslu a bydlí v Nýřanech u Plzně,Nové sídliště č. 392. Má dva synky, Milana nar.22.6.1959 a Ivo Rambouska nar. 9.6. 1962. Druhý syn Emilie Rambouskové je Miloslav.Narodil se 19.8.1943.Žije s matkou v Bochově č.181.Emilie Rambousková vyrostla z chudých poměrů , ale má značnou inteligenci.Ráda píše zdařilé básně.
Druhou dcerou Josefy Bendové,roz.Prusíkové byla dcera Viktorie.Narodila se 31.12.1921 a provdala se za dělníka Antonína Krista z Kaznějova.Bydlí tam v čísle 221. Její muž pracuje v tamním průmyslu a je velmi činným odborovým pracovníkem. Mají dvě děti.Jiří se narodil 2.10.1945 a Naděžda 12.8.1947.Jiří pracuje a bydlí v Mladé Boleslavi. Třetím dítětem je Josef Benda.Narodil se 16.3.1925.Pracuje a bydlí v Chebu,Palackého 19. Má dvě děti.Syna Milana nar. 25.1.1948 a dceru Jitku nar.3.2.1955.

Posledním dítětem Františka Prusíka z Nebřežin byl syn Antonín.Ten je také v době, kdy tyto dějiny rodu píšeme,posledním žijícím potomkem Františkovým. Žádný z jeho sourozenců již nežije. Antonín Prusík narodil se 1.6.1898. Pracoval v Kaznějově i v Horní Bříze a od roku 1946 do 1956 byl na ONV v Sokolově. Jeho manželkou je Anežka Vopatová rozená 8.6.1898 v Rybnici. Tam v čísle 92 žijí nyní oba manželé na odpočinku.Antonín Prusík měl dvě dcery.Vlasta se narodila 22.3.1922, provdala se za Jaroslava Šebka . Bydlí v Sokolově , ul.Karla Marxe č. 1610/11. Vlasta Šebková roz.Prusíková má dceru Jarmilu nar.24.11.1944.Ta je nyní provdaná Lechnerová a bydlí v Chodově u Karlových Varů , Říjnová ulice 632. Má dcerku Jarmilu nar. 9.2.1964. Dále má Vlasta syna Jiřího Šebka, nar. 3.5.1948.
Druhá dcera Antonína Prusíka je Irena. Narodila se 8.10. 1932 a dnes bydlí v Sokolově, ulice Jednoty 1494.Za manžela měla Jaroslava Červeného, který však již zemřel. S ním měla dvě děti.Evu nar.26.9.1951 a Jiřího nar.22.6. 1953.Dále má se svým druhem Červíčkem dvojčata Irenu a Janu narozená 16.2.1965.Tyto děti mají jméno po svém otci.

Slevač Emanuel Prusík měl kromě svého syna Františka ještě dceru Janu, která dospěla. Narodila se v Nebřežinech v roce 1864 a provdala se za horníka Josefa Telína. Žili v Nebřežinech, ale taky v jiných místech avšak v Nebřežinech oba také zemřeli. Jana Telínová, roz. Prusíková zemřela v Nebřežinech již na počátku první světové války 29.9.1914. Měli jedinou dceru, narozenou roku 1893 v Mostě. Anna Telínová zemřela svobodná v roce 1937 v Nebřežinech.
Tím je popsán život a osudy všech potomků Emanuela Prusíka z Nebřežin, jehož otcem byl rodák plasský a pak nebřežinský usedlík, obuvník Josef Prusík. Tito potomci jso u většinou příslušníky dělnické třídy.

Několik posledních slov k větvi Nebřežiny.

Četli jste nyní o lidech naší krve, kteří patří k větvi nazvané Nebřežiny. Již sama tato vesnice bývala odedávna domovem chudších lidí. Statků zde bylo málo, ani menších zemědělců nebylo mnoho. Plasský klášter zde měl dům a v něm zemřel v roce 1813 poslední opat zrušeného kláštera Celestýn Werner. Rod Prusíků usadil se zde jen několik málo let po jeho smrti. Nejdříve bydlel Josef Prusík v malém domku č. 3, později obývali jeho potomci ještě několik jiných domků v Nebřežinech. Až na jeden všechny odnesla povodeň v roce 1872.

Několik členů rodu z této větve žije také v cizině, v Německu. Existence prvních členů byla poměrně nuzná, ale přece jen někteří z nich vynikli nad průměr. Byl to na příklad košíkář Karel Prusík v Plasích, inženýr Jaroslav Prusík v Chlumčanech nebo i vnuk Josefa Prusíka, usazeného v Praze filmový herec a režisér světového jména Karel Lamač.

Větev tato nemá příliš mnoho členů. Až k dnešku je to 164 lidí a z toho 38 již nežije. Jiných jmen než Prusík a Prusíková je dnes v této větvi 46.

Na další stránce, připojujeme jako obvykle seznam všech kdo se narodili v této větvi se jménem Prusík a Prusíková a kde se o nich můžete blíže dočísti a také pro zajímavost jména všech těch, kdož základní jméno rodu již nemají, ale k němu pokrevně patří.

Seznam osob větve N e b ř e z i n y narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno:	strana:
Josef 1796-1875	15,183
Josefa Křížová 1820-?	183
Alžběta 1829-1872	185
Marie Žaloudková 1818-1872	185
František 1823-1902	185
Marie Řeháková 1862-1882	185
Anna Hutterová 1857-1892	186
Karel 1873-1952	187
Marie Šnáblová 1899 -	187
Božena Nová 1900 -	187
Karel 1905	188
Karel 1930	188
Hana 1955	188
Karel 1956	188
Jan 1931	188
Pavel 1960	188
Jan 1964	188
Ludmila 1934	188
Ludmila Čumpelíková 1907	188
Helena Vendrová 1915	188
Josefa Ulvrová 1875-1955	189
Josef 1826-1895	190
Marie Hrnčířová 1852-1900	191
Josef 1855-1924	191
Františka 1880-1902	191
Adéla Zunová 1884-1952	192
Františka Kovářová,Lamačová 1860-1949	192
Emanuel 1832-1894	195
František 1852-1923	195
Jan 1878-1958	195
Jaroslav 1907-1959	195
Jaroslava Veinfurtová 1932	196
Libuše Kumpová 1937	196
Miloslava Hebedová 1940	196
Jaroslav 1951	196
Amalie Žemličková 1910	196
František Vladislav 1914-	196
Vladimír 1946	196
Vladislav 1953	196
Magdalena 1880-1917	196
Marie Skočilová 1883-1921	196
František 1885-1959	196
Marie Kottová 1913	197
František 1914	197
František 1946	197
Marie 1950	197
Anna 1952	197
Anna Janouškovcová 1888-1934	197

Jméno:	strana:
Jaroslav 1893-1966	197
Ladislav 1920	197
Jana Svobodová 1943	197
Jaroslava Klinkovská 1945	197
Ladislav 1948	197
Josef 1953	197
Blažena Benešová 1922	198
Josefa Bendová 1895-1968	198
Antonín 1898-	198
Vlasta Šebková 1922	198
Irena Červená 1932	198
Jana Telínová 1866-1914	199
Vladimír 1968 -	196

Seznam ostatních jmen .

Hutterová
Řeháková
Lebioda-ová
Golda-ová
Richterová
Ulvrová
Šnáblová
Šmídlová
Nová
Šandorová
Třísková
Čumpelíková
Vendrová
Volínová
Koštál
Syrovátková
Součková
Šebková
Červíčková
Borůvková
Křenková
Lechnerová
Spěváková
Zunová
Kovářová
Lamačová
Bozděchová
Veinfurtová
Kumpová
Hebedová
Žemličková
Skočilová
Soukupová
Kottová
Jánouškovcová
Svobodová
Benešová
Bendová
Rambousková
Kristová
Červená
Telínová
Majzner
Žaloudková
Korbelíková
Klinkovská

(1860-1937)

Význačnými potomky Josefy Prusíkové provdané Laškové v Plasích byl její syn Hanuš Lašek, slavný operní pěvec a jeho dcera filmová herečka Hana Vítová-Lašková.

V.Větev P L A S Y .

Zakladatel : Antonín Prusík 1799-1867

Do památných Plas přišel ze Sedlce první Prusík kolem roku 1700. Poněvadž v rodném kraji našeho rodu byly Plasy vedle Kralovic jediným větším místem,žil od těch dob stále některý člen rodu v Plasích až dodnes. V druhé polovině XVIII.století přišel tam ještě další Prusík ze Sedlce a to Martin. Byl již spřízněn s těmi,kteří tam již před ním žili. Napsali,jsme,že Martin Prusík, narozený v roce 1745 v Sedlci a pak usazený v Plasích, měl kromě dcer tři syny.O jeho synovi Františkovi, zakladateli větve Červená Řečice a Josefovi zakladateli větve Nebřežiny a jejich potomcích jsme již vyprávěli. Nejmladším synem Martinovým byl Antonín. Narodil se, když bylo jeho otci 54 let, v Plasích dne 21.1.1799. Byla to doba, kdy se ve Francii ujímá pomalu vlády Napoleon Bonaparte a Evropa byla tehdy velmi neklidná. Schylovalo se pomalu k Napoleonským válkám.

Antonín Prusík vyučil se zednickému řemeslu u otce, ale poměrně v mladém věku musel obléci vojenský šat a trvalo dosti dlouho než se zase vrátil domů.Jeho ženou byla dcera prvního českého učitele v Plasích Dürrschmieda.Byla to Josefa narozená 1801. Měli několik dětí,ale jen dvě dospěly a měly potomky. Byl to Antonín Prusík, a Josefa , později provdaná Lašková.Zedník Antonín Prusík zemřel v Plasích 19.8.1867. Jeho manželka brzy po narození dcerky Františky zemřela 30.1.1833.Děcko zemřelo též.

První dítě zedníka Antonína Prusíka z Plas byl syn Antonín.Narodil se 13.2.1828.Vyučil se truhlařině.Protože v Plasích nebyly tehdy podmínky pro založení nové živnosti usadil se Antonín Prusík blíže Plzně, v Třemošné. Získával tam zákazníky i z blízké Plzně a začalo se mu dobře dařit.Jeho ženou byla Marie Havlíková narozená roku 1830 v Nebřežinech.Krátký čas byl Antonín Prusík také v Kaznějově a když zestárl , usadil se v Plzni a tam také zemřel 5.5.1895. Jeho žena předešla ho do hrobu a odešla na věčnost 3.10.1894. Oba byli pochováni na hřbitůvku u Všech Svatých v Plzni.

Antonín Prusík se svou ženou Marií měli tři syny a tři dcery.Bohužel osudy některých z nich zůstanou již asi na vždy zahaleny rouškou tajemství.

Nejstarším dítětem truhláře Antonína Prusíka byl syn Antonín.Narodil se 7.6.1859, vyučil se krejčím a zůstal svobodný.Zemřel již ve svých třiceti letech v roce 1889.

Druhý syn byl Karel Prusík.Narodil se 24.1.1861 v Třemošné.Vyučil se u otce truhlářství a když se seznámil s Marií Moudříkovou, která se narodila ve Velvarech 16.9.1856 oženil se s ní, a usadil se v jejím rodišti

a založil si tam živnost.Karel Prusík byl velmi silný a dobrosrdečný muž a v mladých letech byl na vojně plavčíkem a když žil v Praze byl hasičem.Zúčastnil se také hašení požáru Národního divadla v srpnu 1881. V pozdějších letech, když bylo této události vzpomínáno a byli odměňováni zachránci naší Zlaté kapličky nad Vltavou, dostalo se i uznání a medaile Karlu Prusíkovi z Velvar. Až do konce uchovával pietně tuto svou památku. Když manželka Karla Prusíka Marie zemřela 26.5. 1916 , oženil se znovu a to s Antonií Kristlovou nar. 7.6.1879 v Rychnově nad Kněžnou.Ke konci života začalo ho již řemeslo unavovati a tu ve vzpomínce na mladá leta u vody, koupil si kus louky v Litoli u Lysé nad Labem a zařídil si tam plovárnu. Dlouho tam však Karel Prusík nežil, zemřel 10.9.1938 v Litoli a jeho druhá manželka již 16.2.1936. S ní děti neměl.

Karel Prusík měl jednoho syna a tři dcery. Nejmladší jeho dcera Antonie nar.14.11.1898 ve Velvarech zemřela svobodná 4.6.1916.Doma jí říkali Marie.Potomci zůstali po ostatních dětech.
Nejstarším dítětem Karla Prusíka ve Velvarech byla dcera Růžena. Narodila se 14.2.1888.V roce 1908 provdala se za holiče Adolfa Beneše, který měl živnost v Pozdni u Slaného. Pak se manželé přestěhovali do Plchova, kde byli až do roku 1946 a odtud se odstěhovali do Litvínova. Vdova Růžena Benešová žije v Litvínově, Wolkerova 7. Benešovi měli 13 dětí, z toho jich sedm dospělo. Nejstarší syn dostal po otci jméno Adolf.Narodil se 24.12.1909 a vyučil se zedničině. Krátký čas byl také u dráhy a v JZD. Pak se zase vrátil do stavebnictví, kde dosud pracuje.Je bezdětný.Bydlí v Praze 6, Břevnově, Pod Královkou 1943.
Druhé dítě Růženy Benešové je syn Karel.Narodil se 4.4.1914 a pracuje u dráhy a bydlí v Radčicích u Duchcova. Má čtyři děti.Jeho dcera Hana nar. 11.6.1941 je provdaná Altmanová. Má dcerku Marcelu nar. 1.5.1964. Druhá dcera je Eva, nar.21.7.1945 a je dnes provdaná Havelková. Má dcerku Evu, nar. 21.8.1965 a Zuzanu nar. 21.12.1966. Dále má Karel Beneš dva syny, Karla nar. 22.1.1955 a Josefa nar.19.3.1947.
Nejstarší dcerou Růženy Benešové, roz. Prusíkové je dcera Růžena. Narodila se 3.3.1921 a má za muže pekaře Čecha.Bydlí v Karlových Varech tř. čsl.armády 18. Má tři dcery. Nejstarší Stanislava nar.9.5.1946 je provdaná Píšová. Má synka Kamila nar.4.2.1966. Druhá,Miroslava Čechová je narozena 19.4.1948.Další dcera Marie,nar. 12.12.1952.
Syn Květoslav Beneš nar.15.9.1923 pracuje ve Zbrojovce v Týnci nad Láz.a bydlí v Racku č.24 u Benešova.
Má dvě dcery, Jaroslavu nar. 6.11.1949 a Danu 26.3.1951.
Další dcerou Růženy Benešové,roz.Prusíkové je Kristýna. Narodila se 16.11.1925 a za manžela má inženýra Chemických závodů v Záluží, Luňáka. Bydlí v Litvínově , Wolkerova 7.
Hana Altmannová má ještě synka Zdeňka nar.25.2.1968

Luňákovi mají sedm dětí.Jsou to : Stanislav nar.20.12. 1946,Jitka nar. 6.3.1948, Miloslava 16.9.1950, Jana nar.13.1.1952 , Evžen 8.11.1954 , Miroslav 18.7.1956 a Michaela Luňáková nar.1.2.1967.
Další syn Růženy Benešové je Zdeněk.Narodil se 22.8.1929. Pracoval v přádelně, byl agronomem na státním statku a dnes je v dolech.Bydlí v Lomu u Mostu , Gottwaldova 121. Má dvě děti, Vlastu nar. 7.10.1951 a Zdeňka Beneše nar. 18.10.1953.
Posledním dítětem Růženy Benešové je Evžen.Narodil se 2.3.1931 a bydlí v Litvínově, Smetanova 8. Pracuje v zeměvrtné společnosti Ingstav.Má dcerku Annu nar.20.4. 1956.
Je tedy rodina Růženy Benešové roz.Prusíkové opravdu početná a jestliže její potomci dosáhnou takového věku jako ona a budou stále tak čilí, mohou si gratulovat.

Truhlář Karel Prusík z Velvar měl syna Oldřicha.Narodil se 23.2.1893 a vyučil se knihařem. V roce 1920 se oženil s Janou Zikmundovou, která byla o pět let starší než on, narodila se 16.5.1888 v Bakově nad Jiz. Tam se pak Oldřich Prusík usadil. Manželství se však rozpadlo v roce 1930 a Oldřich se odstěhoval ke své sestře Růženě do Prahy. Nakonec žil v Mostě, ale stíhaly ho četné neduhy , žlučníku, srdce a asthma a to vše ho přimělo k sebevraždě, kterou spáchal oběšením 5.9.1959. Je pohřben v Mostě. Oldřich Prusík měl dvě děti. Jeho syn Jiří narodil se 27.7.1921. Vystudoval Obchodní akademii v Mladé Boleslavi, pracoval pak v Severočeských papírnách v Bělé, České Kamenici a Teplicích , ve Stavostroji v Bělé pod Bezd.a pak ve Státní spořitelně v Doksech. Nyní je úředníkem v Papírnách ve Štětí nad Lab., kde bydlí v ulici U stadionu č.479. Jeho manželkou je Blahomila Čirková nar.15.1.1930 v Bítouchově u Bakova.Mají dceru Blahomilu nar.23.5.1953. Jiří Prusík dosti dlouho nevěděl téměř nic o svém rodě, k němuž podle jména patří.Dnes naopak má o celý rod a původ i členy jeho neobyčejný zájem.
Druhým dítětem Oldřicha Prusíka byla dcera Blanka. Narodila se 11.9.1925.Provdala se za úředníka cukrovaru Vladimíra Nového. Je učitelkou v Dolním Slivně u Mladé Boleslavě, kde bydlí v č.76. Blanka Nová roz.Prusíková má dva syny.Vladimíra nar.21.10.1954 a Aleše nar. 21.3.1957.

Třetí dcerou Karla Prusíka rodáka z Třemošné, usazeného ve Velvarech byla Božena. Narodila se 11.1.1897 a provdala se za obchodníka Ladislava Krejsu.Když živnosti a obchody byly rušeny, odstěhovali se do Horních Počernic, Heydukova 1215, kde si zakoupili domek. Růžena Krejsová, roz.Prusíková zemřela brzy,příčnou byla rakovina.Odešla na věčnost 5.3.1955. Měla tři syny.Oldřicha nar. 12.2.1925 který se stal úředníkem , ale nasazení do výroby stalo se mu osudné a bylo příčinou jeho předčasné smrti 30.10.1959. Zanechal synka Vladimíra nar.9.3.1953.

Vladimír Krejsa , sirotek po Oldřichovi bydlí v Praze Hostivaři,Strašnická 6.
Druhý syn Růženy Krejsové, roz.Prusíkové je Ladislav. Narodil se 8.6.1927, byl drogistou a nyní pracuje jako krajský kontrolor v tomto oboru.Bydlí v Říčanech, Ulice Smiřických 321. Má dvě děti.Syna Jana nar.23.6. 1952 a Ludmilu nar.6.6.1955.
Třetí syn Růženy Krejsové je Zdeněk, nar.1.3.1934. Vyučil se knihařem a je svobodný.Bydlí s otcem,vdovcem v Horních Počernicích.

Nyní se zmíníme o čtyřech dětech Antonína Prusíka, truhláře z Třemošné, jejichž další osudy zůstaly nám neobjasněny. Byly to tři dcery a jeden syn a všichni odešli kdysi do Bosny . V žádném případě v celé Jugoslavii nežije dnes osoba se jménem Prusík. Kdyby tomu tak bylo, mohli by to býti jedině potomci Josefa Prusíka, který se narodil 18.7.1866 v Třemošné a v roce 1877 odjel se sestrami do Vareše u Sarajeva.Jeho tři sestry byly: Marie Prusíková nar.11.2.1862 , Magdalena nar. 29.7.1864, obě v Třemošné a poslední Anna nar. 20.8.1870 v Kaznějově.Ví se dnes jenom, že jedna z nich si vzala četnického strážmistra a druhá lesmistra . O třetí Anně, která odjela později za svými sestrami, není známo, zda se také vdala. Prostě, nejsou dnes již žádné stopy, jichž by se bylo možno zachytiti.Jména jejich manželů nejsou známa, ani místa, kde se usadili. Jsou to jediné mezery v dějinách tohoto rodu vedle již dříve zmíněné Josefy Křížové roz. Prusíkové v Nebřežinech.

Druhým dítětem Antonína Prusíka, zedníka z Plas byla dcera Josefa. Narodila se tam 3.9.1830.Provdala se za učitele Laška v Plasích.Učitel Lašek i jeho otec před ním, byli vychovateli v rodině knížete Metternicha v Plasích. Josefě Laškové,roz.Prusíkové narodilli se v Plasích tři synové. Byl to Jan nar.9.5.1860, který jako herec „Hanuš" Lašek později velmi se proslavil. Nejdříve byl učitelem a na přímluvu kapelníka Čecha, což zprostředkoval jeho příbuzný Josef Prusík v Praze , byl Hanuš Lašek pozván v lednu 1885 ředitelem Národního divadla ke zkoušce.Po prvé vystoupil Hanuš Lašek jako host na Národním divadle 18.11.1886 v roli Maxe v opeře Čarostřelec. V září 1887 byl angažován jako lyrický tenor k městskému německému divadlu v Opavě. Odtud odešel do Dvorní opery ve Vídni.Jeho jméno je pak zajímavě spjato s památnou účastí Národního divadla na divadelní výstavě ve Vídni v roce 1892. Ta znamenala první rozhodné vítězství Smetanovy Prodané nevěsty na cizí půdě. Po prvním úspěšném představení ochuravěl náhle tenorista Karel Veselý,který zpíval úlohu Jeníka. V kritické chvíli, kdy následující reprisa byla vážně ohrožena, zaskočil velmi úspěšně Hanuš Lašek,právě ve Vídni přítomný.Zachránil tak nejen představení, ale svým pěveckým a hereckým výkonem získal si pak členství v operním souboru Národního divadla.

Z finančních důvodů, jak to u umělců často bývalo, odešel však již za pět let jako hrdinný tenor ke Královské dvorní opěře do Drážďan.
Hanuš Lašek působil pak ještě v Gdansku, Brémách , Aberdeenu ve Skotsku, kde byl až do roku 1908.
V roce 1908 přesídlil trvale do Prahy, kde si založil vlastní školu pro operní zpěv. Celkových jeho prvních a druhých partů je 110.K nejoblíbenějším rolím Laškovým je možno počítat zvláště Manrico v Troubadouru, Jeníka v Prodané nevěstě,Lohengrina , Barinkaye v Cikánském baronu a td. Hanuš Lašek byl i literárněčinný. Napsal spis Kriteria starovlašských pěveckých škol v XVII.a XVIII.století.
Kdyby byl býval Hanuš Lašek déle působil na našem Národním divadle,bylo by ho asi dnes vzpomínano ještě s větší slávou.Nesporně však patřil ke slavným členům Staré gardy Nár.divadla. H.Lašek zemřel v Praze 21.8.1937.
Hanuš Lašek se v pozdním věku oženil.Dříva na to pro neustálé cestování a působení v cizině neměl čas.Z jeho manželství narodily se dvě dcery.
První byla Jana.Narodila se 6.3. 1911.Provdala se za Ing Riegela,textilního odborníka,majitele pěkného podniku v Lomnici nad Pop.Nyní žije Jana Riegelová jako vdova učitelka v Praze-Střešovicích,Lomená,40.Má syna Karla Riegela nar. 23.1. 1942.
Druhou dcerou Hanuše Laška byla Hana.Narodila se 24.1. 1914 a brzy začala projevovati hudební a herecké nadání. Filmovými odborníky byla získána pro tento obor.Nechtěla však těžiti ze slávy jména svého otce a tu jí Werich přezval podle básníka Vítězslava Nezvala na Vítovou a toto umělecké jméno jí už zůstalo.V českém filmu se velmi proslavila.Zvláště její „Noční motýl" je nezapomenutelný dosud.
Hana Vítová se po prvé provdala za pěvce Járu Pospíšila, po květnu 1945,která jí však mnoho radosti nepřinesla,za advokáta Dr.Rádla.S ním měla dceru Bedřišku Rádlovou nar. 8.XII. 1946.Ta byla studentkou,ale svůj život skončila předčasně a neštastně.Spáchala sebevraždu 13.5. 1966.
Hana Vítová,která dobře ví,že po otci patří k našemu staréMu rodu Prusíků,bydlí v Praze,Gottwaldovo nábřeží,16.
V našem rodě není mnoho těch,kdož se věnovali umění.Jsou to pěvkyně v Č.Budějovicích Jindra Larezová,filmový herec Karel Lamač,profesor na vídeňské konservatoři Dr.Karel Prusík,operní pěvec Hanuš Lašek a jeho dcera Hana Vítová.To jsou ti nejznámější.

Josefa Lašková rozená Prusíková měla dále syna Václava. Narodil se 25.2. 1867 v Plasích.Stal se důstojníkem v rakouské armádě.Zůstal svobodný.Při jedné vojenské projížďce na koni,spadl s koně a zabil se.Stalo se to 21.8. 1893 v Hradisku u Olomouce.Také druhý syn se věnoval vojáckému řemeslu.Byl to Jaroslav Lašek.Narodil se v Plasích 15.8. 1874.Stal se podplukovníkem,byl sice ženatý,ale zůstal bezdětný.Za manželku měl Němku.Zemřel v Německu zapomenut 25.X. 1941 v místě Scheibe v Kladsku,nedaleko našich hranic.
Josefa Lašková rozená Prusíková zemřela v Příbrami 3.9. 1906,kam sepřestěhovala z Plas,aby usnadnila studium synů.

Připomínky k větvi Plasy

Četli jste právě o těch lidech naší krve, kteří patří k rodové větvi nazvané podle jejího zakladatele Antonína Prusíka, "Plasy". Zdaleka není toho tolik jako u větví Výrov, Sedlec či Nebřežiny. Jednak je to proto, že Antonín Prusík měl jen dvě děti, které dospěly a pak hlavně ta příčina, že osudy jeho 4 vnoučat zůstaly zahaleny tajemstvím. Po okupaci Bosny v letech osmdesátých minulého století vybízela rakouská vláda své poddané a tedy i v Čechách, aby se tam stěhovali. Zvláště šlo o státní zaměstnance, ale i řemeslníky, techniky a živnostníky. Vídni šlo o to, aby tam měla své spolehlivé lidi. Té výzvy bylo tehdy uposlechnuto a tehdy také opustily vlast jeden syn a tři dcery Antonína Prusíka, truhláře v Třemošné. Ten byl synem zednického mistra Antonína Prusíka z Plas. Co se s nimi dále stalo-že byly provdané je známo-se asi již nikdy nedozvíme. Pravděpodobně však jejich potomci, nikoliv však se jménem Prusík, tam v Jugoslavii někde žijí. Ti právě chybí do výčtu členů rodu, patřících do větve Plasy.

Větev Plasy je po odumřelé větvi Červená Řečice a zcela poněmčelé větvi "Jihlava" k nejslabším. Jméno Prusík má v ní již jen jeden člověk a to Jiří Prusík, žijící ve Štětí n/Lab. a ten má jen jednu dceru. Vymře tedy v této větvi náš rod po meči, ovšem zůstane jich mnoho po přeslici, lidí v jejichž žilách je krev Prusíků, i když již původní jméno rodové nemají. Přestože větev je velmi malá, v české veřejnosti ji zpopularizovali dva lidé. Byl to slavný operní pěvec Hanuš Lašek, s jehož jménem je zvláště spojeno první uvedení Smetanovy Prodané nevěsty na cizí půdě, ve Vídni a pak jeho dcera Hana s pseudonymem Vátová, která svými filmovými výkony i vystupováním v televisi, rozhlase a jinde je dostatečně známa našemu lidu.

V městečku Plasy, ležícím na sever od Plzněnajdete opět lidi se jménem Prusík či Prusíková a mnoho jiných, patřících krví k našemu prastarému rodu, ale nikoho již z právě popsané větve. Potomků zanechal Antonín Prusík až k dnešku 63 a z nich již 18 nežije. Bylo jich však jistě mnohem více a ještě je. Asi žijí na slovanském jihu, někde v Jugoslavii. Jiných jmen je 12. Snad jednou v budoucnosti po letech přihlásí se sami k našemu rodu nebo nějaká náhoda přispěje k jejich objevení.

Na další straně najdete jako u každé větve seznam těch členů rodu, kteří se narodili se jménem Prusík či Prusíková a odkaz na stránku, kde se o nich více dočtete a jiná jména, která se vyskytují u ostatních členů rodu čili jak se říká "po přeslici"

Seznam osob větve P l a s y narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno :	strana:
Antonín 1799-1867	15,202
Antonín 1828-1895	202
Antonín 1859-1889	202
Karel 1861-1938	202
Antonie 1898-1916	203
Růžena Benešová 1888-	203
Oldřich 1893-1959	204
Jiří 1921-	204
Blahomila 1953-	204
Blanka Nová 1925-	204
Božena Krejsová 1897-1955	204
Josef 1866- ?	205
Marie 1862- ?	205
Magdalena 1864- ?	205
Anna 1870 - ?	205
Josefa Lašková 1830-1906	205

Seznam ostatních jmen

Benešová
Altmannová
Luňáková
Vítová
Píšová
Krejsová
Havelková
Lašková
Pospíšilová
Nová
Čechová
Riegelová
Rádlová

Stražiště u Mladotic , sídlo rodové větve.

Románský kostel sv.Mikuláše v Potvorově.
Zde byli křtěni a pohřbíváni naši dávní předci.

VI. Větev S t r a ž i š t ě .

Zakladatel: Vojtěch Prusík 1790-1867.

Vysoko nad říčkou Střelou s mnoha stran obklopena lesy, leží vesnička Stražiště. Již v šerém dávnověku bylo zde sídliště a hranice přemyslovského státu českého. Při nebezpečí nepřátelského vpádu se zde zapalovaly ohně a od těch časů říká se zde Stražiště. Takových míst je v Čechách hojně. Stražiště ve XII. století patřilo vladykům z Potvorova. Dlouho pak bylo majetkem kláštera v Plasích a také pana Hrobčického ze Všesulova. Od roku 1672 stal se majitelem hrabě Karel Maxmilián Lažanský z Manětína, který koupil Stražiště a řadu jiných vesnic od Václava Karla z Hoslan. Tato vesnička byla vždy malá, po třicetileté válce žili zde jen čtyři osadníci, dnes jich tam je také ke stu. Farní kostel svatého Martina, s jehož dvou věží je výhled do dalekého, půvabného kraje na lesy a romantická údolí Střely, připomíná se již v roce 1250. Do této vesnice přistěhoval se kolem roku 1788 , tedy za císaře Josefa II., člen našeho rodu Adam Prusík. Zmínili jsme se již o něm na stránce 12 v kapitolce o Plasích a jejich významu pro rod Prusíků.

Adam Prusík byl vnukem Václava Prusíka narozeného v Sedlci. Adam byl vyučený zedník a měl čtyři syny. Dcerky zemřely v dětství . Zednickému řemeslu naučil se u svého otce Evžena Prusíka , který byl stavitelem a malířem kláštera v Plasích v době jeho největší slávy v XVIII. století. Evžen Prusík, otec Adamův nepracoval jen v Plasích, ale zúčastnil se i stavby a přestavby mnoha kostelů. Kdo z členů rodu zavítá do Kožlan, uzří tam kostel sv. Vavřince. Kdo jede z Plas do Kralovic, uvidí již od sochy sv. Jana uprostřed mírně zvlněného kraje památnou Mariánskou Týnici , která jako drahokam byla zasazena v pruhovaných polích smaragdových, vroubených pásem modrých lesů hubenovských. Na překrásné stavbě českého baroka Mariánské Týnice v XVIII. xtoletí, jednom z nejslavnějších poutních míst v Čechách, podílel se zrovna jako v Kožlanech Evžen Prusík z Plas.

I Adam Prusík, syn Evženův, byl velmi činný ve stavebnictví, ale více již pracoval na stavbách civilních, zvláště také proto, že zrušením kláštera v Plasích, když mu bylo 20 let, ustával také obrovský stavební a umělecký vývoj církevní. Nejstarším synem Adamovým, usazeném ve Stražišti, byl Vojtěch. Narodil se 22.4.1790 a u otce vyučil se zednickému řemeslu. Jeden čas míval ve Stražišti i malý hostinec. Již jeho matka byla Němkou a on si vzal za manželku rovněž Němku Annu Sieberovou nar. v roce 1794 v Kalci. Její otec tam byl šafářem. Důsledkem tohoto českoněmeckého manželství bylo, že mnozí potomci se poněmčili nebo si vzali opět Němky a odnárodnění se tak zpečetilo. Vojtěch Prusík ve Stražišti měl šest dětí.

Byli to synové František, Antonín , Josef, Václav a Jan a dcera Anna. Ostatní jejich děti, které nedovršily alespoň deseti let života, nejmenujeme. Vojtěch Prusík zemřel na marasmus 24.7.1867 ve Stražišti. Stal se zakladatelem větve "Stražiště" jako zase jeho bratr Josef je zakladatelem větve "Jihlava" a bratr Jan zakladatelem větve "Kuchyně u Herálce". Je zajímavé, že o členech těchto větví i když byly ve své době dosti početné,členům ostatních nejsilnějších rodových větví nenapadlo ani , že by všichni byli mezi sebou spřízněni. Důvod k těmto pochybnostem, byl asi vždy ten, že mnozí Prusíci patřící k větvím Stražiště,Jihlava nebo Kuchyně stali se Němci, žili v cizině a nevěřilo se dlouho , že by patřili k rodu jehož základní kmen byl čistě slovanský a pocházel z české vesnice Sedlec u Plas.

Manželka Vojtěcha Prusíka zemřela ve Stražišti 26.12. 1876 a v té době žil s ní pouze syn Antonín.

Nejstarším synem Vojtěcha Prusíka, zednického mistra ze Stražiště byl <u>František</u>. Narodil se 8.8.1824.Vyučil se pekařem . Za manželku měl opět Němku , která ač žila s mužem většinou v českých obcíchse pořádně česky nikdy nenaučila. Byla to Josefa Neumannová narozená v Toužimi 21.1.1823.Pekař František Prusík oženil se 22.10.1850 a pracoval a žil pokud je známo,v těchto místech:Borek u Žlutic, Rabštejn, Nový dvůr u Rabštejna, Trmová, Plasy a Stražiště. František Prusík se svou ženou Josefou měli sedm dětí. Byly to tři dcery a čtyři synové. František Prusík onemocněl v roce 1887 zánětem slepého střeva a v několika dnech zemřel ve svém rodišti Stražišti. Až do posledních chvil pracoval. Vdova po něm žila pak u syna v Teplicích a tam zemřela za první světové války 11.2.1915.

Nejstarším dítětem Františka Prusíka byla dcera Barbora. Narodila se 4.3.1850 v Borku u Žlutic. Poněvadž asi lépe mluvila německy než česky, odebrala se za lepším živobytím do Vídně,kam tolik lidí z Čech a Moravy v XIX. století se stěhovalo.Vždyť to bylo lákavé sídlo mocnářství rakousko-uherského, příležitost k výdělkům byla jistě veliká a tak mnohý neodolal pokušení,aby tam neodešel. Barbora Prusíková se dvakrát provdala.Po prvé Bailová. Z tohoto manželství narodila se dcera Marie 7.8.1878 ve Vídni. Zůstala svobodná a zemřela v listopadu 1958 v Domově starých lidí ve Vídni XIII.Lainz. Druhou dcerou byla Julie nar.24.1.1886. Je provdaná Schwögerová , bydlí ve Vídni II.Leopoldgasse 6.Má syna Josefa nar.1914. Z druhého manželství , kdy byla provdaná za dělníka Bělohlávka , narodila se dcera Aloisie 14.10.1892.Byla provdaná Braunseisová.Bydlí ve Vídni XII,Böckhgasse 4. Má jednu dceru Luisu nar. 2.3.1922 provdanou Krenovou. Ta má dvě dcery,Gabrielu nar.23.4.1947 která je provdaná Bednarová ve Vídni XVI.Brüsselgasse 43 , Má dceru Andreu, nar. v červenci 1965. Druhou dcerou Luisy Kre-

Pohled na Vídeň, kde žili a žijí členové rodu.

Mnichov, kde žijí členové rodu ing. Gerhard Prusik a Jan Prokop.

nové je dcera Eva nar. 21.11.1954.Luisa je nyní v ošetřování psychiatrické léčebny ve Vídni. Barbora Bělohlávková zemřela ve Vídni 18.11.1929.
Dalším dítětem pekaře Františka Prusíka, byl syn František.Narodil se v Rabštejně v roce 1851. Vyučil se truhlářství a žil od mladých let ve Vídni. Za manželku měl Češku Marii Královou nar.8.9.1854 v Martinicích u Dolních Kralovic. František Prusík v pozdějších svých letech nevedl však pořádný život, značně propadl alkoholu a žena odešla do Čech, kde zemřela v Praze na Žižkově 31.1.1929. Vlastních dětí neměli.Truhlář František Prusík zemřel opuštěn svými příbuznými ve Vídni v Domově starých lidí 13.3.1922.

Dalším synem Františka Prusíka byl Antonín. Narodil se 7.10.1853 v Novém dvoře u Žíhle, nedaleko Rabštejna. To je vlastně jediný, který ze všech potomků Františka Prusíka, nar.v roce 1824 ve Stražišti, zůstal zcela věren českému národu. Antonín Prusík vyučil se tesařině, ale poměrně brzy byl přijat do služeb drah . Působil v Plasích , dlouho také v železničním strážním domku mezi Mladoticemi a Přehořovem na katastru obce Řemešín.Ke konci života žil u svého syna v Mladoticích ve vlastním domku. Manželkou jeho byla Tekla Šmídová nar.23.9.1852 v Plasích. Zemřela již za první světové války 23.12.1916.Antonín s Teklou měli pět synů.Po smrti své manželky se již neoženil a byl přes čtvrt století vdovcem. Život ho nakonec omrzel a 7.10.1942 v den svých narozenin skočil pod vlak v Mladoticích. Antonín Prusík byl veselý člověk, velmi oblíbený, od dětství dovedl německy a se svými sourozenci se rád stýkal , přestože národnostně se rozdělili.

Nejstarším synem Antonína Prusíka byl Heřman.Narodil se 7.4.1879 v Plasích.Téměř celý život byl zaměstnán u dráhy.Nejdříve byl v Plasích,pak v Kokšíně u Švihova. Za první světové války byl dva roky v Polsku u železničního pluku.Po válce sloužil pak u dráhy ve strážním domku u obce Přehořova a odtud odešel do pense do Plzně v roce 1933 , kde si koupil rodinný domek na Božkově. Manželkou jeho byla Anna Mikutová nar. 7.9.1878 v Chrašťovicích. Zemřela 21.3.1949 a Heřman Prusík pak za šest let po ní dne 25.6.1955. Je pozoruhodné,že strážní domek, kde Heřman Prusík působil byl za statkem kde hospodařil Václav Prusík v Přehořově.Byli spolu dobří přátelé,často se podivovali že mají stejné příjmení, ale nikdy nevěděli, že jsou vzájemně spříznění, i když vzdáleně. Heřman Prusík měl jediného syna.Byl to Antonín Prusík, nar. 31.7.1904 v Plasích.Byl vyučem tak zvanému černému řemeslu, dlouho byl také garážmistrem u KNV v Plzni.Dnes žije na odpočinku v domku svých rodičů v Plzni-Božkově, Jiráskova 27. Manželkou jeho je Marie Bezděková narozená v Olešnicí v Sasku 10.11.1907. Brzy ovšem po jejím narození vrátili se její rodiče do Čech.Antonín Prusík má dvě děti.Dcera Věra nar.12.8.1930 v Plzni je provdaná

Šlaisová , nyní je rozvedená.Je úřednicí v plzeňském pivovaru měšťanském.Má dcerku Ivanu nar. 4.12.1957. Druhé dítě Antonína Prusíka je syn Zdeněk.Narodil se 3.7.1935 v Plzni, je konstruktérem ve Škodovce. Bydlí v Plzni - Doubravce, K špitálskému lesu 14. Jeho manželkou je Růžena Vorlová nar.2.12.1941 ve Štáhlavech u Plzně. Mají dcerku Janu Prusíkovou nar. 28.11.1963.

Druhým synem Antonína Prusíka, který se narodil v Novém dvoře u Žihle , byl Vincenc. Narodil se 3.7.1881 v Plasích.Vyučil se obuvníkem a pracoval také na různých místech ve Vídni.Z první světové války se vrátil jako ruský legionář, přiženil se do Chrašťovic,kde jeho nastávající žena Ludmila Churavá, nar.26.2.1890,+21.7.1968, měla čtyřhektarové hospodářství. V zimě Vincenc Prusík provozoval svoje řemeslo. Později byl zaměstnancem silniční správy jako cestář, ale za okupace nesměl toto místo jako bývalý legionář zastávati a tak jen hospodařil. Vincenc Prusík měl syna Václava , dcerka Božena zemřela v dětství.V Chrašťovicích byl Vincenc Prusík velmi oblíben a o svých předcích po otci měl poměrně nejlepší přehled ze svých sourozenců.Zemřel náhle 15.8. 1959. Byl pohřben ve Stražišti. Jeho syn Václav nar. 15.9.1922 bydlí s matkou v Chrašťovicích č. 12.Zůstal svobodný a je zaměstnancem dráhy v Mladoticích.

Třetí syn Antonínův jmenoval se Rudolf Prusík.Narodil se 24.3.1884 v Plasích. Také on dostal se ke dráze a nakonec působil v Mladoticích, kde měl domek a žil tam s rodiči. Jeho velkou zálibou byla myslivost.Za manželku měl Marii Plevkovou nar. 24.12.1890. Pocházela z osady Rouda u Žebnice.Zemřela v Mladoticích 26.2.1953 a její muž Rudolf Prusík odešel za ní na věčnost 5.8.1963. Rudolf Prusík měl se svou ženou Marií dvě děti.Syn Josef se narodil 29.9.1912.Vyučil se modelářem v Horní Bříze. Po květnu 1945 byl dosti angažován politicky,také zastupoval v samosprávě Mladotice a sousední vesnice. I on zdědil koníčka svého otce nimrodství.Za manželku měl Růženu Bulínovou nar. 1.11.1912 ve Výrově.Manželství se však nezdařilo a jeho manželka zemřela v roce 1958 ve Výrově.Josef Prusík, rodák z Mladotic pracuje nyní jako mistr v Keramických závodech v Horní Bříze a tam také bydlí v č. 408. Je bezdětný.Hlásí se s hrdostí k rodu. Sestrou Josefa Prusíka je Božena.Narodila se 13.1.1920 a za muže má Františka Buriána rodáka z Říčanska.Božena Buriánová roz.Prusíková je úřednicí ONV v Chebu,kde nyní bydlí v ulici Ztracená,číslo 12. - -. Má dvě dcery. Její dcera Anna nar. 6.10.1940 je provdaná Stinglová a má synka Petra nar.22.11.1961.Bydlí tam v Písečné ulici č.12.
Druhá dcera je Věra narozená 14.3.1943 a bydlí také v Chebu, Mánesova 9. Je provdaná Blažková a má dvě děti. Její dcerka Ivana narodila se 10.6.1963 a syn Miroslav 13.6.1965.

Čtvrtým synem Antonína Prusíka byl Josef.Narodil se 3.3.1891 ve strážním domku železničním č. 33 u Řemešína. Byl zaměstnán v Žíhli , v Aši , Krýrech, Svojetíně a nakonec u dráhy v Kralovicích. Jeho manželkou byla po prvé Marie Koldínská nar. v roce 1892 v Přívěticích u Radnic. Josef Prusík se s ní však neměl děti.Zemřela v mladém věku 33 let v Plzni 26.9. 1925. Josef Prusík se pak oženil znovu s Aloisií Birkovo u 24.11.1907 v Kožlanech,kde její otec měl pilu. V Žíhli, kde byl Josef Prusík také jeden čas staničním úředníkem, narodil se jim syn Jiří a na jiném působišti ve Svojetíně zase dcera Dagmar.
Za okupace úřadoval Josef Prusík na nádraží v Kralovicích, zúčastnil se odbojových akcí,byl na podzim 1944 zatčen a již 29.12.1944 zemřel v Terezíně. Jeho syn Jiří narodil se 10.dubna 1930 v Žíhli. Je stavbyvedoucím u Pozemních staveb v Liberci, kde bydlí ve čtvrti V.Králův Háj č. 384- Jeho manželkou je Helena Neumannová nar. 29.3.1941 v Horce u Púchova na Slovensku. Je úřednicí. Zvláštní zálibou Jiřího Prusíka je sport, zejména sáňky a boby.Čilému sáňkařskému odboru v Liberci pomáhal také budovati závodní dráhu. Jiří Prusík je bezdětný.
Dcera Josefa Prusíka , který tak tragicky skončil, a jehož jméno je zaznamenáno na pamětních deskách na nádraží v Kralovicích a v Plzni, je Dagmar. Narodila se 5.7.1933 ve Svojetíně u Rakovníka.Svého otce si příliš nepamatuje. Pracuje ve zdravotnictví. Dnes je provdaná za lékaře Dufka ve Varnsdorfu , bydlí v čísle 1862. Dagmar Dufková roz. Prusíková je bezdětná a bydlí s ní matka .

Pátý syn Antonína Prusíka byl Jaroslav.Narodil se také přímo u kolejí,ve strážním domku v Řemešíně 7.6.1894. I on byl zaměstnán u dráhy.Kromě Vincence Prusíka živila se tedy celá rodina Antonína Prusíka okřídleným kolem. Jaroslav Prusík měl však špatný osud.Jeho manželkou byla Aloisie Procházková nar. 28.5.1899 v Olešné (+2/2 1969) u Rakovníka. Nejdéle působil Jaroslav V Novém dvoře u Stříbra, nynějších Pňovanech.Náhle Jaroslava zachvátila krční choroba a po operaci zemřel v mladém věku 9.12.1927. Měl jediného syna Ladislava.který se narodil 6.5.1925.Když otec zemřel,odstěhoval se s matkou do Žíhle a odtamtud zase v okupaci do Kaznějova.Je vyučen strojním zámečníkem a dnes pracuje u dráhy v Ústí nad Labem. Bydlí tam v pěkné vilce ve Střekově,Skrétova 3. Jeho manželkou je Vlasta Benešová nar.8.6.1923 v Třemošné.Je úřednicí u dráhy. Jejich syn Ladislav nar.25.6. 1947, průmyslovák, je také nyní zaměstnán, aby tato tradice nevyšla z rodiny, u dráhy. Je svobodný.
Popsali jsme tedy krátce život potomků Antonína Prusíka, který jako jediný se z dětí Františka Prusíka,neodnárodnil.

Druhou dcerou Františka Prusíka , rodáka ze Stražiště, byla Matylda. Narodila se 14.3.1859 v Rabštejně.Také ona odstěhovala se brzy do Vídně, kde již byla její sestra Barbora. Provdala se tam za dělníka Josefa Zechnera a měla s ním dvě děti. Její dcera Františka Schaumayerová narodila se 9.2.1892. Žije ve Vídni XV.Flachgasse 11. Její syn František Schaumayer nar. 25.6.1917 je průvodčím elektrických drah ve Vídni.Je svobodný. Druhou dcerou Matyldy Zechnerové, roz. Prusíkové byla Amalie. Narodila se 29.12.1890 a provdala se za dělníka Brima- Zemřela však brzy 10.2.1927. Měla syna Františka nar. 1910 ve Vídni. František Brim děti nemá. Matylda Zechnerová rozená Prusíková zemřela ve Vídni 9.X.1945. Dalším dítětem pekaře Františka Prusíka byl syn Rudolf. Narodil se 2.2.1862, v Trnové u Plas. Za manželku vzal si ženu téměř o dvacet let starší, Terezii Rehwaldovou. Narodila se 27.7.1843 v Schallau. Zemřela již 13.9.1907 v Cukmantlu. Rudolf Prusík býval pomocným dělníkem v různých oborech.Žil také na různých místech dnešního pohraničí.Nejdéle byl v Teplicích,kde po poulič-ním úrazu ho stihla smrt 18.8.1946. Jediným jeho synem byl Rudolf. Narodil se 24.12.1885 v Liběšicích u Kadaně. Vyučil se lakýrnictví a měl svou dobře zavedenou živnost.Dlouho byl usazen v Teplicích-Trnovanech. Za ženu měl Annu Frolíkovou nar. 2.4.1890. Rudolf Prusík měl dvě děti.Za první republiky chodily tyto děti do českých škol i do Sokola. Po záboru v roce 1938 optovala rodina pro Říši.Rudolf Prusík nechtěl opustit svou živnost a domek . Jeho syn Rudolf, narozený 2.4.1922 byl technikem , absolventem českých škol a ještě na sletu v roce 1938 v Praze cvičil. Tehdy již byla sudetoněmecká strana mezi Němci v pohraničí v naprosté převaze. Tím, že však v říjnu 1938 rozhodla se rodina zůstat v Teplicích , mladý Rudolf byl povolán do vojska, bojoval na německé straně také u Stalingradu a odtamtud se již domů nevrátil. Jeho sestra Alžběta nar. 21.4.1931 je provdaná za Čecha Poštu. Má dcerku Krystýnu nar. 19.3.1958. Bydlí v Teplicích II. Stanova 1. s rodiči a babičkou. Lakýrník Rudolf Prusík, který byl ve svém okolí oblíben mezi Čechy i Němci zemřel v Teplicích 25.1.1960.

Posledním synem Františka Prusíka byl Josef. Narodil se 14.9.1867 v Plasích, když tam jeho otec pekařil. Josef vyučil se sklářem. Dlouho žil v Řetenicích u Teplic.Byl dvakrát ženat . Po prvé s Annou Püschelovou roz.Honolkovou 8.11.1867 v Pozorce u Teplic. Zemřela 19.3.1921. Druhou ženou Josefa Prusíka byla Gabriela Sádlová nar. 24.4.1875 v Praze . Zemřela v Řetenicích 12.4.1955.Sklář Josef Prusík zemřel také tam 28.12.1928 a ze žádného manželství neměl děti.

Poslední dcerou Františka Prusíka byla Františka.Narodila 23.2.1865.Dostala se brzy do Žatce do služby a tam se poznala se zahradníkem Václavem Barthem.Ten byl později zaměstnancem města a inspektorem státní policie.

Františka Prusíková rodačka z Plas provdala se v roce 1890 za Václava Bartha, z Žatce. Měli spolu šest dětí. Byla to dcera Irena,Augusta a Růžena a synové Rudolf, Karel a Václav. Františka Barthová roz.Prusíková byla po roce 1945 se svým mužem odsunuta do Vídně, kde měla dceru a tam zemřela ve věku téměř 90 let 26.12.1954.

Její dcera Irena narodila se ještě před svatbou rodičů 4.7.1888 ve Stražišti.Byla pak legitimována 2.11.1890. Irena Prusíková jak se původně jmenovala, provdala se za obchodního aranžéra Pöschmanna. Dnes je vdovou a bydlí ve Vídni VIII.Lerchenfelderstrasse 46.U ní zemřeli její rodiče,Františka a Václav Barthovi.
Druhé dítě Františky Barthové roz.Prusíkové byl Rudolf. Narodil se 1.9.1895 v Žatci.Byl zaměstnán u policie a po odsunu žil v městě Hilpoltstein v Bavorsku.Tam zemřel 9.4.1964.Měl jedinou dceru Irenu,nar. 19.2.1923.Ta se provdala za Čecha Klímu. Žije v Žatci ul.M.Černobíla 1985. Má tři děti.Irenu nar.24.4.1946,ta je provdaná Čečrlová a má synka Milana nar.2.7.1965.Bydlí také v Žatci.
Dále má Irena Klímová syna Bohumila nar.11.1.1950 a Jiřinu nar. 12.11.1952.
Druhý syn Františky Barthové byl Karel.Narodil se 26.12. 1896.Býval také u policie , pak byl ve válce na Rusku a po návratu zahynul po květnové revoluci 1945 v Postoloprtech. Měl dceru Růženu nar. 17.12.1922.Je provdána Feinová a bydlí v NDR BergaKyffhäuser, Bahnhofstrasse 3 . Kreis Sangerhausen.Má syna Gerharda Feina nar. 23.8.1949.
Další byla dcera Augusta, která se narodila 16.3.1898,v Žatci. Provdala se za obchodníka Grünera a žili dlouho v Rossbachu u Aše a pak v Žatci.Její muž Jan Grüner, dnes již mrtvý. byl trestán za éry Adolfa Hitlera pro své antifašistické smýšlení.Augusta Grünerová žije v Žatci,Lidická č.6.Má jednu dceru,Gertrudu nar. 10.1.1924.Je provdaná za Václava Maška, který pracuje jako horník v dolech. Mají dvě dcery Annu nar. 26.1.1950 a Zdenku Maškovou nar. 23.3.1951.
Posledním synem Františky Barthové, roz.Prusíkové, byl Václav. Narodil se 27.9.1900. V Žatci míval zahradnictví a později byl úředníkem u obce. Po odsunu žil v městě Roth u Norimberka.Tam zemřel , raněn mrtvicí 17.12.1960. Měl jediného syna Waltera Bartha nar.13.11.1928 v Žatci. Ten žije dnes v Aidenbachu v Bavorsku,347-8359,Kreis Vilshofen. Pracuje tam jako technikv elektrotechnickém průmyslu.Má dvě děti Irenu nar.3.4.1959 a Cornelii Barthovou nar. 29.1.1961.
Poslední byla dcera Růžena nar. 2.1.1907 v Žatci.Je provdaná Hübnerová. Její muž je doktorem a profesorem hospodářských věd a přednáší na vysoké škole v Linci a určitou dobu působil také ve Švýcarsku.Růžena Hübnerová žije v Linci v Rakousku,Stelzergasse 31. Má tři děti.Její syn Kurt Hübner nar.11.1.1938 je svobodný a pracuje v exportním obchodě. Druhý syn Herbert nar.2.1.1940 je také zaměstnán v exportním obchodě a nyní bydlí v Curychu ve Švýcarsku, Asylstrasse 57.Oba jsou svobodni.

V městě Curychu ve Švýcarsku žije vnuk Františky Barthové roz.Prusíkové .

V Linci v Rakousku bydlí dcera Františky Barthové ze Žatce nar. v Plasích.

Třetím dítětem Růženy Barthové, provdané Hübnerové je dcera Friederika nar. 26.6.1943. Nebyly jí ani dva roky, když prožila s matkou a sourozenci květnovou revoluci v Praze. Nemají na tuto dobu dobré vzpomínky. Friederika je dnes provdaná Mascheková v Linci. Má dceru Ulriku, nar. 15.4.1968.

Popsali jsme tímto osudy všech potomků Františka Prusíka, narozeného v roce 1824 ve Stražišti. Zvláště u těch, kteří se poněmčili a těch je naprostá většina, a kteří ještě žili před druhou světovou válkou a za ní v Čechách jsou osudy velmi pohnuté. Přinesla to všechno sebou válka a zjevy, které ji doprovázely. Postihly těžce nejen český národ , ale i mnoho příslušníků německé národnosti, kteří často se nijak neprovinili, než že patřili k německé národnosti.

Dalším dítětem zednického mistra Vojtěcha Prusíka ve Stražišti, který se tam narodil na sklonku panování císaře Josefa II., byl syn Antonín. Narodil se 12.1.1826. Stal se obuvníkem a měl poměrně nuzný život. Když zestárl dělal poštovního poslíčka a denně chodil ze Žíhle do Stražiště, což byla opravdu pěkná "procházka". Antonín Prusík oženil se po prvé s Annou Soukupovou nar. v roce 1847 ve Stražišti. Ta však zemřela 10.5.1873 po dítěti. Byl již tedy Antonín Prusík dosti starý, 46letý, když se ženil po prvé. Děcko také zemřelo. Antonín Prusík oženil se pak znovu s Annou Fryčkovou nar. 20.2.1850 v Mladoticích. Měli spolu dva syny a tři dcery. Život měli neveselý, byla to jen samá dřina a peněz málo. Když nešlo řemeslo, sloužilo se u sedláků, v lese a pod. Po smrti Antonína Prusíka 28.12.1900 ve Stražišti, odstěhovala se vdova ke své provdané dceři Valentýně do Manětína a tam zemřela 28.7.1912.

První Prusík v Kanadě.

Nejstarším dítětem Antonína Prusíka a Anny roz. Fryčkové byl syn Bedřich. Narodil se 2.3.1876 ve Stražišti. Vychodil pětitřídku ve Stražišti a od dětství musel pomáhat rodičům, kteří neměli na růžích ustláno. Naučil se však slušně německy, vždyť kousek za vesnicí Stražištěm byly již německé obce. Bedřich Prusík odešel pak ke Kadani a k Žatci a tam sloužil u sedláků, což přece jen byl poněkud lepší život než doma. Na začátku tohoto století a ovšem již před tím, vznikla velká touha hledati štěstí za mořem. Tomuto lákadlu neodolal ani Bedřich Prusík. Všechny své malé úspory věnoval na cestu do Hamburku a přes moře do Kanady. V roce 1901 přistál v místě zvaném Glace Bay. Je to přístavní městečko na Atlantickém oceánu v provincii Nova Scotia v Kanadě. Blízko tohoto místa byly velké doly a uhlí se vlastně dolovalo až pod mořem. Bedřich Prusík stal se horníkem a doufal, že zde nalezne konečně své životní štěstí. Tento sen se mu však nevyplnil. Každý, kdo jel za velkou louží , nezbohatl. Nejdříve pracoval Bedřich Prusík v městě Sydney Mines. To bylo blízko přístavu, kde vstoupil poprvé na půdu Kanady. Zpočátku se mu dařilo dobře, postavil si i domek a zatoužil pak také po vlastním rodinném krbu. V roce 1907 vrátil se do Čech a odtud si přivezl ženu. Byla to Marie Čechová, nar. 31.7.1880 v Chraštovicích. Bedřich se s ní

Bedřich Prusík, rodák ze Stražiště byl prvním Prusíkem usazeným 1902 v Kanadě. 1876-1921)

V Torontu v Kanadě žijí potomci Bedřicha Prusíka.

Doly v Sydney Mines ve státě Nova Scotia v Kanadě, kde pracovali dva bratři Prusíkové, rodáci ze Stražiště a kde žijí jejich potomci.

znal již od mladých let, vždyť Stražiště a Chrašťovi cejsou sousední obce.Když se Bedřich se svou manželkou vracel do Kanady,nalákal k odjezdu ještě svého bratra Františka. Usadil se pak opět v Sydney Mines a tam pracoval v dolech. Zde se jim narodily dvě děti.Marie 4.10. 1908 a Bedřich 29.1.1910.
Marie je provdaná za dělníka Viléma Nicholsona a bydlí v Sydney Mines PO BOX 588. Marie, jako ostatní její tři sourozenci rozumí česky , ale nedovedou již číst a psát v rodné řeči svých rodičů.Marie Nicholsonová roz.Prusíková má dva syny.Starší je Hugo nar. 18.6.1928 , bydlí ve státě Ontario v Kanadě v městečku Hagersville. Je dělníkem. Má tři děti.Dcerku Annu nar.16.6.1951, synka Ericha nar.15.2.1953 a další dceru Alžbětu nar. 21.9.1956. Druhý syn je Vilém Nicholson nar.30.7.1929. Je také dělníkem. Bydlí v městě Toronto 227,Symington Avenue . Má jednoho synka Viléma, nar. 15.12.1958.
Druhé dítě narozené manželům Prusíkovým v Sydney Mines, byl syn Bedřich. Narodil se 29.1.1910 a bydlí také v místě kde se narodil , 225 Main Street . Jeho manželkou je Berta Ramseyová nar. v Kanadě 14.3.1915. Bedřich Prusík pracuje také v dolech jako kdysi jeho otec. Je bezdětný.

Když se Bedřichovi Prusíkovi přestala zamlouvat těžká práce v dolech, což se také začalo projevovat na jeho zdraví, odstěhoval se s dvěma dětmi v roce 1912 daleko na západ Kanady do státu Alberta , blíže městečka Wetoskiwin . Tam pracoval Bedřich Prusík na farmě a později ve mlýně a pobyl tam čtyři leta. Těžký život to byl také, ale přece jen na vzduchu a ne v podzemí. Na tomto kanadském venkově, vzdáleném 4.000 km od Atlantického oceánu narodilo se další dítě a to Anna. Bylo to 29.4. 1915.Dnes žije Anna jako provdaná Samsonová v městě Scarborough na břehu velkého kanadského jezera ve státě Ontario.Její adresa je Bertha Avenue 63. Anna Samsonová roz.Prusíková je bezdětná. V roce 1916 odstěhoval se Bedřich Prusík se svými třemi dětmi a manželkou do města Lethbridge v západní Albertě.Tam se narodil druhý syn Jaroslav 8.4.1919. Po anglicku říká se Jerry.Jerry Prusík je dosud svobodný a žije se svou matkou v Sydney Mines a pracuje v průmyslu rybích konserv. Matka jeho, vždy tak pracovitá, hledá mu stále nevěstu v Čechách,ale dosud se žádná "partie" nenaška.
Bedřich Prusík vrátil se v roce 1920 opět do Sydney Mines a pracoval tam ještě krátce v dolech . Brzy pak onemocněl tuberkulosou a zemřel 11.2.1921.Zvláštní štěstí za velkou louží nenašel,ale naopak těžkou práci a brzkou smrt.

Druhým dítětem Antonína Prusíka ve Stražišti byla dcera Valentina. Narodila se 11.2.1878, vdala se za malozemědělce Leopolda Grüna do Manětína. Za svobodna sloužila asi tři roky u sedláka Vojtěcha Prusíka ve Výrově. Tehdy o sobě nevěděli, že jsou vzájemně spříznění.Bylo to v letech 1895 -1898. Valentina Grünová roz.Prusíková měla dvě děti.Je to dcera Albína nar.31.10.1909.Zůstala svobodná a pracuje jako dělnice u lesní správy .Bydlí

v Manětíně č. 58. U ní zemřela matka 12.10.1960.
Druhý byl syn Václav Grün nar. 13.9.1913. Pracuje u státního statku v Nečtinách a bydlí v Leopoldově č. 16 u Nečtin. Několik let tam s ním žila matka, dnes již mrtvá. Je svobodný.

Druhým synem Antonína Prusíka byl František.Narodil se 11.5.1886 ve Stražišti. Také on měl těžký život. Chodil do školy ve Stražišti a v tamním výstavném kostele sv.Martina tři roky ministroval.Dnes vzpomíná ještě jak tam zvonívál na tři zvony, jejichž hlas byl daleko do kraje slyšitelný.Zvony z tohoto kostela hlásaly celému širému kraji 11.listopadu 1918 konec světové války.
František Prusík až do roku 1907 vlastně dělal podruha. Nebylo tedy divu, že se dal přemluvit svým bratrem, který žil již od roku 1901 v Kanadě , a odjel s ním za moře.Dne 10.prosince 1907 přijel, jak často vtipně říká, do té "zaslíbené" země. Ale ani on, tam žádné zvláštní štěstí nenašel. Velký kus života ztrávil v té zmrzlé Kanadě pod zemí a mnohdy byl ten kousek chleba vezdejšího opravdu v potu tváře dobytý.František Prusík měl všude domov, kde si mohl pověsit klobouk neb čepici a kde našel práci.Nejdříve byl také horníkem v Sydney Mines, ale brzy odjel daleko do státu Alberta , kde byly lákavější podmínky.Pracoval v dolech až do roku 1935 kdy se při výbuchu uhelných plynů zázrakem zachránil, ale památku po této katastrofě má dodnes. Při explosi přišlo tenkrát o život 16 horníků a z toho 3 Češi. František Prusík, věrný to Čech, nikdy svou řeč nezapomněl a přesto-že dnes žije v domově důchodců mezi lidmi jiných národností zcela sám, píše dobře česky a často opakuje slova "Kdo se za svůj jazyk stydí, hoden potupy všech lidí!"
Když jsme tohoto kanadského Prusíka konečně nalezli a popsali mu původ starého našeho rodu i význam odpověděl takto:"Jsem rád, že patřím mezi rod Prusíků,za který se nikdo stydět nemusí.Všichni jsme ovšem tak jako někteří z tohoto rodu nevynikli.Nadání by bylo bývalo u mnohých,ale k lepšímu postupu vzdělání chyběly finance.Ta nešťastná chudoba , ta mnoho zla provedla a mnohý chudý za rakouské vlády se narodil a chudý zemřel. Nebýt však těch chudých otroků hloupých,jak je chytráci nazývají, zašli by ti chytráci hladem.Žiju zde již přes 60 let , ale jak vidím jméno Prusík brzy bude zde všude v Americe a Kanadě jen podle jména a již ne podle českého jazyka a národnosti."
František Prusík žije dnes v městě Pincher Creek Crest View Lodge ve státě Alberta v Kanadě. Škoda, že tak věrných Čechů žije již málo za mořem. František Prusík zůstal svobodný a rád si dopisuje se svými příbuznými ve své vlasti.
František Prusík zemřel v opuštěnosti dne 9.května 1968 a byl pohřben na hřbitůvku v Pincher Creek ve státě Alberta v Kanadě právě v den svých 82.narozenin dne 11.května 1968.

Druhou dcerou Antonína Prusíka ze Stražiště byla Marie. Narodila se 14.5-1880 ve Stražišti. Sloužila u obchodníka Löbla v Kožlanech a tam se seznámila s tkadlecem Oldřichem Kratochvílem. Za toho se v roce 1909 provdala. Její syn byl Adolf nar.30.9.1910, který dnes pracuje v průmyslu v Žatci.Bydlí v Ulici Boženy Němcové 29. Adolf Kratochvíl má dvě dcery. Milena nar. 28.9.1940 je provdaná Ždychová a bydlí s rodiči v Žatci.Má syna Pavla nar.6.4.1964. Druhá je Libuše nar.6.3. 1946 a je provdaná Vávrová v Klášterci nad Ohří,Sídliště Miřetice č. 406. Má synka Aleše nar. 2.6. 1968. Milena Ždychová má též dcerku Jvetku, nar. 23. XI 1968.

Druhým dítětem Marie Kratochvílové roz.Prusíkové byla dcera Marie. Narodila se 25.9.1913 a bydlí dnes v Radonicích č.. 172 u Kadaně. Má dceru Alenu nar.8.6.1940. Je provdaná Prchalová a žije v Jincích č. 70 u Příbrami. Má dcerku Alenu nar.6.3.1966.Dále je Miroslav Došek, jak byla jeho matka provdaná, který se narodil 23.3.1948. Marie Kratochvílové roz.Prusíková zemřela po zápalu plic 30.3.1917 v Plzni.

Třetí dcerou Antonína Prusíka byla Albína. Narodila se 19.6.1883 ve Stražišti.Vdala se za krejčího Jana Pleinera do Manětína. Jako její sestra Marie, zemřela i ona mladá ve 34 letech dne 10.9.1917. Albína Pleinerová roz. Prusíková měla jedinou dceru Marii.Ta se narodila 14.3. 1914 v Manětíně. Je dnes provdaná Kučerová a bydlí v Praze 1. Harlova 48. Má dva syny , Františka nar.1.8.1943 a Jiřího nar.30.1.1947.Marie Kučerová nezapomíná na svoje rodiště a celý rodný kraj jako je Manětín,Stražiště nebo Plasy.

Kolem roku 1788 přišel z Plas do Stražiště první Prusík a to Adam.V roce 1900 zemřel ve Stražišti poslední Prusík a to Antonín, jeho vnuk. Byl tam tedy náš rod 112 let. Potomci jejich žijí dnes s naším jménem i mnoha jinými u nás a v cizích zemích. Měli přepestré osudy, někteří z nich vynikli, ale mnozí také musili si svou skývu chleba dobývati velmi těžce. Mnoha z nich je posledním domovem idylický hřbitůvek stražištský, ale četní uložili své kosti daleko od svého rodiště,za mořem, v Rakousku, Německu a jinde.

Třetím synem Vojtěcha Prusíka, zednického mistra ve Stražišti byl Josef. Narodil se 7.3.1828.Vyučil se krejčovině v Královicích a mluvil dobře německy jako česky, vždyť otec byl Čech a matka Němka. Odešel pak brzy do Vídně , tam měl svou krejčovskou dílnu a v době prusko-rakouské války se oženil s Eleonorou Petrův, která se narodila v roce 1831 v Nových Benátkách nad Jizerou. Poznali se ve Vídni ,kde tehdy žilo již velké množství Čechů. Krejčí Josef Prusík však dlouho nežil,zemřel ve Vídni 23.3.1872. Jeho manželka zemřela v roce 1891. Měli jediného syna Karla.Ten byl již úplným Němcem.Narodil se ve Vídni 23.9.1867.Vyučil se truhlářem a čalouníkem.Zvláštních zásluh si dobyl tím,že byl

zakladatelem několika spolků pro ochranu mládeže. V této činnosti vyvíjel velkou aktivitu a zachránil od špatného osudu mnoho mladých lidí. Manželkou jeho byla Marie Weberová nar.1.2.1868 v Mikulášovicích ve Slezsku.Karel Prusík zemřel ve Vídni za druhé světové války 23.4.1943. Jeho žena Marie dokončila svůj život za šest let po něm, 23.3.1949. Oba jsou pohřbeni ve Vídni. Měli jediného syna Karla, který se narodil 19.5.1896 ve Vídni. Tento Karel Prusík později proslavil naše jméno v celém světě. Povíme Vám jak.

Jak se jméno Prusík stalo pojmem.

Když někdo bydlí v mansardě sotva ví, proč se ta místnost v podkroví tak jmenuje.Původně tak začal stavět francouzský stavitel Mansarde.Bývá-li v řecko-římském zápase použito nelsona, sotva kdo pomyslí, že prvně tímto způsobem začal zápasiti Američan Nelson.Zrovna tak si málokdo uvědomí, že dělový náboj šrapnel je pojmenován podle anglického generála Shrapnella a málokdo tuší, že slovo brajgl je odvozeno od slavného malíře Breughela, jehož obrazy představují obyčejně rušná posvícení venkovská , lidové rvačky a podobné pohnuté události.Horolezci v celém světě znají záchranný uzel"prusík" a také asi sotva vědí, že jeho vynálezcem byl člen našeho rodu Dr.Karel Prusík z Vídně.

Karel Prusík studoval na universitě ve Vídni filosofii a později dějiny hudby a hudbu samotnou.V roce 1924 získal v tomto oboru doktorát na vídeňské universitě a brzy pak stal se profesorem na vídeňské konservatoři. Již jako patnáctiletý chlapec konal dlouhé únavné pochody do hor a když mu bylo 18 let, slezl již některé těžké alpské vrcholy v pohoří Gesäuse a v Dolomitech. V první světové válce byl již na alpské frontě jako poručík, utrpěl tam zranění a omrzliny a léčil se z nich také pak v Praze ve vojenské nemocnici na Hradčanech. Podle jeho slov byla to jediná návštěva jeho v Čechách v roce 1916 , ačkoliv jeho rod odtud vzešel.

Po první světové válce věnoval se Dr.Karel Prusík plnou silou svým dvěma láskám.Horolezectví a hudbě. Jistě je to krásná symbiosa těchto dvou činností.Být vysoko v horách sám a nerušen a při tom myslet na vznešenou hudbu, která tak povznáší člověka ! Pro tuto svou vášeň se Karel Prusík dlouho neženil. Ve svém životě vykonal asi 70 prvovýstupů na různé vrcholy v Alpách rakouských,ale i v Jugoslavii na severní stěnu Triglavu, ve Vysokých Tatrách i v rumunských Karpatech. Karel Prusík byl jeden z prvních horolezců, který učil jak možno použíti ve velehorách lyží.V sedle mezi Gross Glocknerem a Hochtorem , kde také provedl některé prvovýstupy, je po něm pojmenována velehorská rokle.

Věhlas jeho mezi horolezci stoupl od roku 1931, kdy vynalezl záchranný uzel nazvaný později jeho jménem.V prvních

Prof.Dr.Karel Prusík, horolezec, profesor na vídeňské konservatoři, vynálezce světově proslulého horolezeckého záchranného uzlu.

(1896-1961)

Prusíkova hora "Prusik-Peak" ve Skalistých Horách ve státě Washington v USA.

dobách se uzlu říkalo Prusíkův uzel. Co to je ?
Používá se hlavně pro smyčky ze šňůry, které se upevnují na laně. Nejsou-li správně zatíženy, snadno se po laně posunují. Když je zatížíme správně, nepohnou se ani o milimetr. Obtočíme-li smyčku jednou vznikne jednoduchý Prusíkův uzel, dvojitým obtočením dvojitý prusík. Platí zde zásada, že prusík drží tím více , čím větší je rozdíl průměru lana a smyčky.
Známe tkalcovský uzel, lodní smyčku, farmářskou smyčku, dračí smyčku , které se mezinárodně říká "Bowline", rybářskou spojku , plochou spojku, nebo t.zv. ambulanční uzel a také všude ve světě „prusíka". Tak se stalo naše jméno všeobecně užitým pojmem.

Za své zásluhy dostal Dr. Karel Prusík nejvyšší řád Rakouské republiky v roce 1961 , nedlouho před smrtí. Od roku 1950 stal se presidentem sdružených rakouských alpských klubů a byl také čestným členem Rakouského alpského klubu, kteréžto pocty se dostalo jen několika jednotlivcům. **Jeho uzel zachránil tisícům život v horách.**

Jako hudebník a vychovatel na vídeňské konservatoři a na městské hudební škole v Perchtolsdorfu, kde bydlel, věnoval největší zájem hře na kytaru. Na gramofonových deskách i v notovém vydání je zachyceno asi deset jeho komposic, zvláště písní opěvujících hory a staré lidové zvyky. Karel Prusík nevyučoval jen hře na kytaře, ale i na housle a jiné hudební nástroje. Napsal také kromě mnoha básní i román "Faust a hora". Z jeho podnětu byl zřízen pamětní hřbitov obětem hor blíže kláštera Admont v romantickém údolí řeky Emže pod alpskými velikány.

Když se Dr. Karel Prusík vrátil z druhé světové války, oženil se pak brzy s Annou Rinckovou narozenou 13.12-1900 v Heilbrunnu u Stuttgartu. Neměli však již spolu děti.

Máme-li prusíkovský uzel, máme také naši horu. V roce 1948 byl poprvé slezen dvěma Američany vrchol hory v pohoří Cashmere Crags , což je součást severoamerických hor ve státě Washington , blíže Tichého oceánu v USA. Tito horolezci použili uzlu prusíka a po jeho vynálezci nazvali tuto horu Prusik Peak. Tehdy ani neměli, že vynálezce Dr. Karel Prusík žije v Rakousku. Jen v Rakousku je dnes asi 250 tisíc horolezců a také u nás a ve všech zemích, kde mají hory, počet horolezců rychle roste. Nebezpečný, ale krásný tento sport stal se módou dneška. Tím proniká i dále naše jméno do světa.

Když se konal v říjnu 1958 první sjezd našeho rodu v Praze, měl Dr. Karel Prusík vážný úmysl zúčastniti se této rodové schůzky. V té době však již trochu chřadněl a 28.5.1961 podlehl zákeřné rakovině prostaty v Perchtolsdorfu u Vídně, v bytě, z jehož oken viděl na své milované hory. Dr. Karel Prusík patří jistě k významným členům našeho rodu. Vdova po něm Anna Prusíková bydlí v Perchtolsdorfu, Brunnergasse 1.

Dalším dítětem Vojtěcha Prusíka ve Stražišti byla dcera Anna. Narodila se 25.7.1830 ve Stražišti. Provdala se 24.11.1857 za hajného Jana Monsé. Děd jeho přišel po francouzské revoluci do Čech. Muž Anny Prusíkové Monsé působil na hájovně Černá jáma u Kamenéjova, která dnes již neexistuje. Také byl v Lomanech, což vše náleželo k panství Metternichově v Plasích. Anna Monséová roz. Prusíková měla sedm dětí a z toho tragicky zemřely na záškrt v jednom měsíci čtyři. Byl to Karel nar. 23.7.1859, který zemřel 16.1.1879. Dále Rudolf nar. 27.3.1863 zemřel 24.1.1879. Pak to byl Josef Monsé nar. 13.10.1864, který zemřel 10.1.1879 a jejich sestra Anna narozená v roce 1869 zemřela nejdříve z nich 2.1.1879. Jistě to byla strašná rána pro celou rodinu.

Dcera Albína narodila se 24.10.1857 a byla provdaná Matoušková v Rakoluskách u Kozojed. Zemřela tam 17.11. 1932. Její muž byl zedníkem a měl malé hospodářství. Albína Matoušková měla jen jednu dceru Annu. Narodila se 26.10.1901 a byla provdaná Vonásková. Její dcera Anna nar. 10.1.1928 je provdaná za vedoucího obchodu Vopata. Bydlí v Praze 9 - Kyje-Kmochova 850/1. Mají jediného syna Bohuslava nar. 26.7.1951. Dále měla Anna syna Františka Vonáska, který je narozen 10.7.1930, je svobodný a pracuje v JZD a bydlí vRakoluskách s matkou v čísle 2.

Druhá dcera Anny Prusíkové provdané Monséové, která unikla záškrtu, byla Matylda. Narodila se 8.3.1867 na hájovně v Lomanech. Provdala se také za hajného a to Ševčíka a největší část života s ním prožila v hájovně v Mladotících. Měla osm dětí. Tři dcery a pět synů. Matylda Ševčíková zemřela v Plasích 25.11.1943. Nejstarší její dítě byla dcera Marie. Narodila se 29.3. 1890 a měla dvě děti. Její dcera Jarmila nar. 12.1.1927 je provdaná Peroutková a žije v Plzni-Slovanech, tř. Budovatelů č. 38. Má syna Stanislava nar. 14.2.1954. Marie Kodymová roz. Ševčíková měla pak ještě dceru Marii nar. 2.10.1928. Je provdaná Jelínková v Plzni, Suvorova 3. Marie Kodymová zemřela 18.9.1948 v Plzni. Pak byl syn František Ševčík. Narodil se 15.4.1892 a padl za první světové války na ruské frontě 3.9.1914. Dále byl syn Jaroslav. Narodil se 13.4.1895. Věděl dobře o svém příbuzném Bedřichu Prusíkovi, který žil již od roku 1901 v Kanadě a i on tam pak odejel v roce 1921 za štěstím. Nejdříve byl v Sydney Mines, kde měl obchod řeznický a vlastní dům. Pak se odstěhoval do města Charlottetown na ostrově prince Edvarda. Tam si také otevřel řeznický obchod, měl tam i svou pekárnu a dokonce liščí farmu. V roce 1945 odjel do Evropy a studoval medicinu a veterinářství. Pak se vrátil opět do Kanady a žil v přístavním městě Halifax. Úspěšně léčil tam asthma a kožní nemoce. Pro svou mnohotvárnou činnost neměl ani čas, aby se oženil a když se k tomu přece jen pomalu chystal, zemřel náhle byv raněn mrtvicí 1.9.1955 v Halifaxu na břehu atlantického oceánu v Kanadě.

Dalším dítětem Matyldy Ševčíkové,roz.Monséové byla dcera Matylda nar.31.7.1896 a zůstala svobodná . Žije s bratrem Bohumilem v Plasích č.31.Její bratr Bohumil narodil se 4.2.1898 , pracoval na pile v Plasích , zůstal také svobodný a bydlí tam v č.31. Je nejlepším znalcem historie celé rodiny Ševčíků. Další dcera byla Božena. Narodila se 15.5.1902,byla provdaná Smolíková a nakonec byla zdravotní sestrou v nemocnici pro plicně choré na Svaté Hoře v Příbrami. Tam zemřela bezdětná 29.1.1962.
Dále byl syn Rudolf.Narodil se 25.8.1905 a na pozvání svého bratra Jaroslava odjel do Kanady v roce 1927, aby mu tam pomáhal na farmě. Když se Jaroslav odstěhoval na Ostrov prince Edvarda, odejel tam s ním i Rudolf a již tam trvale zakotvil. Byl již před tím doma v Plasích vyučen zahradnictví.Tím se zabývá stále a pomáhá udržovat zahrady některých boháčů v Charlottetown a okolí. Bydlí v tomto městě v ulici Euston Street 34. Zůstal svobodný.
Poslední byl Adolf Ševčík.Narodil se 17.6.1907 v Mladoticích , pracoval na pile v Plasích a bydlí tam , kde také jeho dva sourozenci v č. 31. Adolf Ševčík má tři děti.Jeho dcera Jarmila nar.24.1.1938 je provdaná za lesníka Wollrába v Manětíně. Mají synka Stanislava, nar.5.6.1963. Druhá dcera Adolfova je Věra, nar. 1.6. 1942.Je provdaná Neumannová a bydlí v Plzni,Švihovská ul. č. 13. Má syna Zdeňka nar. 28.2.1963. Adolf Ševčík má ještě syna Miroslava nar. 14.12.1944. Je svobodný a bydlí v Plasích.

Posledním dítětem Anny Monséové roz.Prusíkové byla dcera Žofie. Narodila se 27.4.1872 v Lomanech.V roce 1895 se provdala za tesaře Tomáše Fencla v Radnicích. U ní ve stáří žila její matka , která tam ve věku 79 let zemřela 18.1.1909. Brzy po ní následovala ji do hrobu její dcera Žofie v mladém věku 37 let, 3.5.1909. Zanechala zde po sobě tři děti. Nejstarší byl syn František Fencl nar.1.5.1899.Je členem JZD a zůstal svobodný.Žije v Radnicích č. 44. Pak byla dcera Marie, která se provdala za majitele hostince Karla.Narodila se 18.2.1897.Měla dva syny; její syn Josef nar.22.2. 1930 bydlí v Radnicích u Rokycan se svým strýcem v čísle 44. Pracuje jako mistr ve Škodovce v Plzni.Josef Karel má tři děti.Syn Josef je narozen 10.6.1953,Zdeněk 13.1.1956 a dcerka Marie 12.1.1959. Druhý syn Antonín Karel pracuje na dole Matylda jako údržbář.Bydlí v Radnicích č. 239. Má dvě dcerky Hanu nar.9.1.1962 a Zdeňku nar.3.7.1963. Matka obou těchto Karlů Marie,zemřela po dovršení sedmdesáti let 20.8.1967 v Radnicích.
Třetí dítě Žofie Fenclové, roz.Monséové je syn Jan. Narodil se 4.8.1904 , zůstal svobodný a bydlí v Chebu, Písečná 10.

Dalším dítětem Vojtěcha Prusíka, zedníka ve Stražišti byl Václav Prusík. Narodil se 16.9.1835.Vyučil se truhlářství a bednářství . Určitou dobu žil v Plzni, když před tím

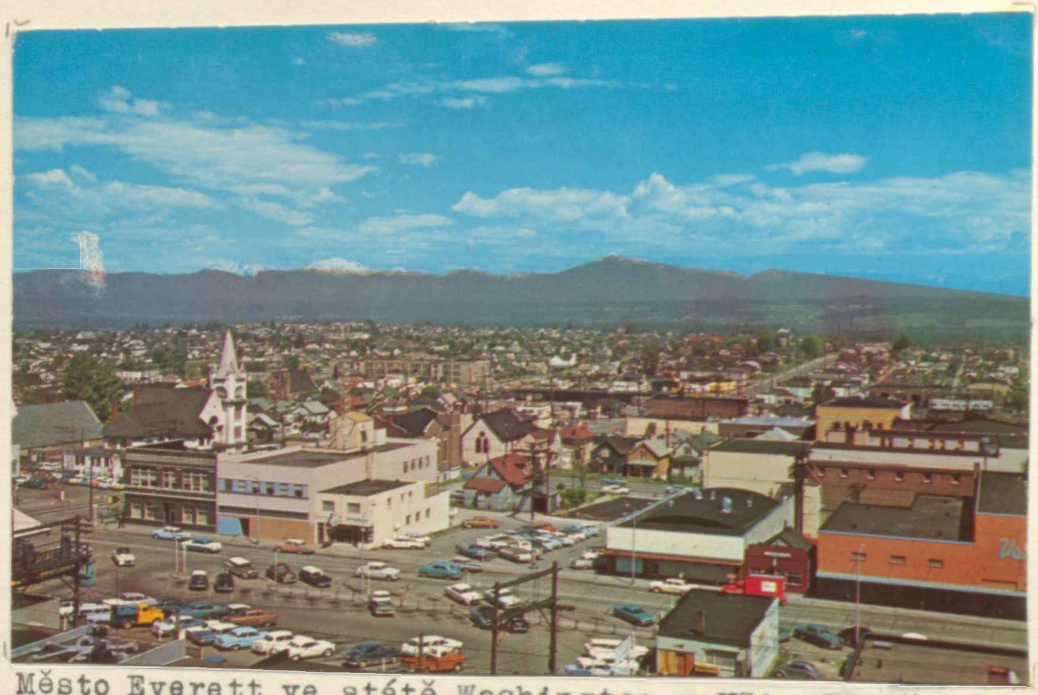

Město Everett ve státě Washington v USA .Zde žijí potomci Barbory Prusíkové provd.Slabé v Šípech.

Pohled na město Charlottetown na ostrově prince Edwarda v Kanadě,kde žije potomek Anny Monséové roz. Prusíkové ze Stražiště.

tím prošel na vandru kus světa. Oženil se s Magdalenou Kokoškovou nar.6.11.1835 ve Snopoušovech u Dobřan. Z tohoto manželství narodili se dvě dcery a syn. V roce 1877 opustil Václav Prusík Plzeň a usadil se v Dobřanech, ale tam již 7.1.1879 zemřel. Vdova pak žila s dětmi v Dobřanech a zemřela tam 18.9.1892.
Nejstarším dítětem byl syn Václav. Narodil se 11.12. 1864 , vyučil se kovářem , žil pak v Dobřanech , ale zemřel v mladém věku 21 let , 1.11.1885.
Druhým dítětem byla Barbora Prusíková, narozená 28.9. 1868 v rodišti své matky Snopoušovech.Dne 24.8.1889 narodilo se jí nemanželské dítě Barbora.Když se v roce 1893 provdala za Václava Kratochvíla z Brna a tam s ním odjela, bylo její dítě legitimováno a místo Prusíková dostala jméno Kratochvílová. Barbora Kratochvílová roz.Prusíková zemřela v Brně v mladém věku 28 let 1.4.1896.
Její dcera Barbora měla od dětství krušný život.Stala se později ošetřovatelkou v ústavu pro choromyslné v Dobřanech a pak také v Praze-Bohnicích.Již v mládí projevovala literárního ducha, vášnivě milovala knihy a napsala mnoho povídek a básní , zvláště také se zřetelem k životu v "blázincích" a k jejímu těžkému životu v mládí. Provdala se v pozdním věku a žije nyní jako Barbora Czorná v Dobřanech,Jungmannova 719.Její muž je původu ukrajinského a působil u dragounského pluku v Klatovech.
Jako její matka, měla i Barbora Kratochvílová, nemanželské dítě. Je to František Kratochvíl, který se narodil 26.1.1915.Je úředníkem ve zdravotnictví.Bydlí v Brně,Klusáčkova 5 , kde dříve také dosti dlouho bydlela jeho matka než se provdala a uchýlila do svého rodiště Dobřan. František Kratochvíl má dvě děti.Je to syn Jiří nar.25.12.1952 a dcerka Ivona nar.25.9.1957.

Třetím dítětem bednáře Václava Prusíka byla dcera Matylda.Narodila se 15.2.1871 v Plzni. Později žila v Dobřanech, tam se seznámila s pekařem Josefem Váňou a s ním se později odstěhovala do jeho rodiště Kamenného Újezdce v Posázaví. Matylda Váňová zemřela na rozdíl od svých dvou sourozenců v pěkném věku 83 let 15.12.1954. Měla dvě děti. Dceru a syna. Dcera Anna nar.19.7.1893 (+6.4.1969) provdala se za vojáka Lukáše, který sloužil také v posádce v Dobřanech.Lukášovi měli jediného syna Josefa, nar. 13.8.1920. Jeden čas byl podnikavým obchodníkem,ale nyní je zaměstnán u čsl.aerolinií.Bydlí v Praze 7.Schnirchova 26.První jeho žena mu brzy zemřela a je nyní ženat po druhé. Josef Lukáš má z prvního manželství dvě děti.Syna Josefa nar.26.10.1946 a dceru Jitku nar.12.11. 1948. Matylda Váňová roz. Prusíková pak měla ještě syna Jana. Narodil se 5.2.1900 , byl úředníkem v průmyslu a žil v Sušici.Po únoru 1948 pomáhal některým postiženým lidem , když se uchylovali za naše hranice a za to byl potrestán dosti dlouhým vězením.To mu zkrátilo život. Po propuštění pracoval v podniku SOLO v Sušici a tam

ho zastihla náhlá smrt 11.9.1962. Jan Váňa je opravdu obětí doby, neboť sám byl vždy od mládí zaníceným socialistou, ale nebyl nikdy stoupencem násilí. Zanechal po sobě dvě děti. Jeho dcera Božena Váňová nar. 21.12.1938 je svobodná a je zaměstnána v textilním obchodě v Sušici, kde bydlí v Leninově ul.251. Druhý byl syn Jan Váňa nar.23.11.1934 , stal se učitelem . Zvláštním jeho oborem je matematika a přírodní vědy. Působí a bydlí ve Velharticích na Šumavě č. 123. Má dvě děti, syna Jana nar.12.10.1961 a dcerku Šárku nar.21.4.1964.

Posledním dítětem Vojtěcha Prusíka ve Stražišti byl Jan. Narodil se 8.12.1837 a vyučil se zámečníkem. Odsloužil si řadu let na vojně a také bojoval v prusko-rakouské válce r. 1866. Dne 24.2.1868 se oženil s dcerou učitele ve Stražišti Janou Legovou. Ta se tam narodila v roce 1840. Útrapy válečné zanechaly však Janovi těžké následky a již za dva roky zemřel bez potomků v roce 1870.

Doslov k rodové větvi Stražiště.

Vylíčili jsme vám právě osudy potomků Vojtěcha Prusíka, zednického mistra ve Stražišti, který se tam narodil v roce 1790. Někteří jeho potomci měli pohnutý život a mnohdy také velmi krušný. Dosti značný počet z nich průběhem 150 let ztratili původní českou národnost a žijí dnes v cizině, v Německu, Rakousku nebo i za mořem v Kanadě. Je to asi třetina. Hlásí se však všichni ke svému prapůvodu v malé české vesničce.

Vojtěch Prusík, zednický mistr ve Stražišti, který tam zemřel v roce 1867 zanechal až dodnes 160 potomků, z toho dnes již 49 mrtvých. Jen jeden člen rodu z větve Stražiště vyniknul nad průměr a jeho jméno se dokonce dnes v celém světě mezi horolezci stalo slovem "prusík" všeobecně užívaným pojmem. Je to vynálezce horolezeckého uzlu, prof. Dr. Karel Prusík z Vídně, jehož děd Josef odešel asi před 120 lety ze svého rodiště Stražiště. I krásné jeho hudební kompozice jsou zachovány na věčnou paměť na gramofonových deskách a vytištěny. Vždyť hudba byla pro Dr. Karla Prusíka vedle hor tou největší láskou a jako profesor na vídeňské konservatoři vychoval tam několik generací.

Málo je dnes již těch, kdo svým vznikem přísluší do Stražiště a podle této vesničky nazvané větvi a sami tuto obec znají. Bylo by jistě krásné, kdyby aspoň jednou v životě uzřeli místa, která měla význam pro ně i když sami se snad narodili ve většině zcela jinde. Platí to i o vesnici Sedlci u Plas, kde je prapůvod všech nás, kteří krví patříme k prastarému rodu Prusíků.

Nyní si zase na další stránce můžete přečíst jména těch, kdo se narodili se jménem Prusík či Prusíková a jaká jména jiná se průběhem doby vyskytla v této větvi.

Seznam osob větve S t r a ž i š t ě narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno:	strana:
Vojtěch 1790-1867	13, 209
František 1824-1887	210
Barbora Pailová,Bělohlávková 1850-1929	210
Antonín 1853-1942	211
Heřman 1879-1955	211
Antonín 1904	211
Věra Šlajsová 1930	211
Zdeněk 1935	212
Jana 1963	212
Vincenc 1881-1959	212
Václav 1922	212
Rudolf 1884-1963	212
Josef 1912	212
Božena Buriánová 1920	212
Josef 1891-1944	213
Jiří 1930	213
Dagmar Dufková 1933	213
Jaroslav 1894-1927	213
Ladislav 1925	213
Ladislav 1947	213
Matylda Zechnerová 1859-1945	214
Rudolf 1862-1946	214
Rudolf 1885-1960	214
Rudolf 1922- 1943 ?	214
Alžběta Poštová 1931	214
Josef 1867-1928	214
Františka Barthová 1865-1954	214
Antonín 1826-1900	216
Bedřich 1876-1921	216
Marie Nicholsonová 1908-	217
Bedřich 1910	217
Anna Sampsonová 1915	217
Jaroslav /Jerry/ 1919-	217
Valentina Grünová 1878-1960	217
František 1886- 1968	218
Marie Kratochvílová 1880-1917	219
Albína Pleinerová 1883-1917	219
Josef 1828-1872	219
Karel 1867-1943	219
Karel 1896-1961	220
Anna Monsé-ová 1830-1909	222
Václav 1835-1879	223
Václav 1864-1885	224
Barbora Kratochvílová 1868-1896	224
Barbora Czorná 1889-	224
Matylda Váňová 1871-1954	224
Jan 1837-1870	225

Seznam ostatních jmen.

Monsé-ová
Zechnerová
Barthová
Pailová
Bělohlávková
Buriánová
Stinglová
Blažková
Šlaisová
Poštová
Grünová
Kratochvílová
Došková
Prchalová
Žďychová
Nicholsonová
Sampsonová
Pöschmannová
Grünerová
Pleinerová
Peroutková
Smolíková
Neumannová
Čečrlová
Maschek-ová
Kučerová
Hübnerová
Klímová
Mašková
Feinová
Schaumayerová
Brimová
Schwögerová
Braunseisová
Krenová
Váňová
Czorná
Lukášová
Matoušková
Fenclová
Ševčíková
Karlová
Vopatová
Vonásková
Kodymová
Jelínková
Wollrabová
Dufková
Vávrová
Bednarová

Rodina JUDra Karla Prusíka, zasloužilého občana města Jihlavy. (1840 - 1920)

Kostel sv. Jakuba v Jihlavě.

VII. Větev J I H L A V A .

Zakladatel: Josef Prusík 1792-1881

Tato rodová větev je nazvána po starobylém horním městě Jihlavě. Zde se kolem roku 1820 usadil Josef Prusík, rodák ze Stražiště. Josef Prusík, syn zednického mistra Adama Prusíka, který kolem roku 1788 přišel do Stražiště z Plas, narodil se ve Stražišti 11.9.1792. Vyučil se pivovarskému řemeslu a trvale zakotvil jako sládek v Jihlavě. Tehdy byla Jihlava do značné míry německá a to asi také vyhovovalo Josefu Prusíkovi. Měl v sobě po matce Rosalii již hodně německé krve, vzal si pak sám také Němku za ženu a následkem toho se všichni jeho potomci poněmčili. Rodina jeho hrála významnou úlohu v Jihlavě a v tamním museu i v literatuře o městě Jihlavě, najdeme stopy jejich blahodárné činnosti pro město.

Sládek Josef Prusík oženil se 6.11.1825 s Annou Frühaufovou. Ta se narodila 13.7.1809 v Jihlavě. Měli spolu jednu dceru a tři syny. Již Josef Prusík se svou manželkou Annou byli váženými občany města a ještě více vynikli pak jeho dva synové. U Josefa Prusíka v Jihlavě studovali někteří jeho synovci a jejich jihlavský dům byl útočištěm mnoha členů rodu, jejichž původ byl ve Stražišti. Josef Prusík zemřel v Jihlavě 12.6.1881, jeho manželka předešla ho do hrobu 4.10.1874.

Prvním dítětem Josefa Prusíka, rodáka ze Stražiště byla dcera Alžběta. Narodila se 16.10.1826 v Jihlavě. Manželem jejím stal se sládek Karel Sieber, který se narodil v roce 1809 v Kalci u Stražiště. Jeho sestra Anna byla manželkou Vojtěcha Prusíka ve Stražišti. Ten byl starším bratrem Josefa. Alžběta Sieberová roz. Prusíková měla tři dcery. Marii nar. 1.9.1859, Karolinu 19.11. 1861 a Emmu 23.8.1866. Jejich matka Alžběta Sieberová zemřela 12.2.1902, když byla již 23 let vdovou.

Marie Sieberová provdala se v roce 1880 za ředitele tabákové továrny Františka Reittera. Měla tři děti. Elsu, která zemřela dvanáctiletá, další byl syn Karel narozený 9.6.1887 ve Fürstenfeldu v Rakousku. Byl inspektorem pojišťovny a zemřel bezdětný v Kremži v Rakousku 3.2.1950. Druhý syn Marie Reitterové roz. Sieberové byl Alfred. Narodil se 5.10.1892 ve Fürstenfeldu . Byl majorem . Zemřel 22.4.1932. Měl dvě dcery. Eva Reitterová narodila se 21.9.1928, byla provdaná Salcherová. Dnes je vdovou a je bezdětná. Bydlí ve Vídni XVIII. Khevenhillerstrasse 19. Její sestra Liselote narodila se 16.3.1931 ve Vídni a na rozdíl od své sestry, která je úřednicí v průmyslu, Liselote byla učitelkou ručních prací. Je provdaná za úředníka pojišťovny Diernhofera a bydlí ve Vídni XIII. Amalienstrasse 34 a. Mají tři děti, Evu nar. 16.4.1959, Martinu 24.9.1960 a Jiřího 18.1.1963 a Wolfganga nar. 4.X.1968.

Marie Reitterová zemřela v Kremži v Rakousku 4.12.1937.

Druhá dcera Alžběty Sieberové roz.Prusíkové Karolina provdala se za úředníka Opalku. Žili spolu v Praze na Vinohradech.Karolina Opalková měla dvě děti.Její dcera Hermína nar.9.12.1883 byla provdaná za redaktora Jaroslava Zyku v Praze. Ten byl náruživým sokolským pracovníkem a redaktorem pražského deníku Večer.Dětí spolu neměli. Hermína zemřela 4.7.1936 v Praze .
Druhé dítě Karolíny byl syn Robert.Narodil se 31.3. 1887 ve Fürstenfeldu v Rakousku, byl dvakrát ženat, ale dětí nezanechal. Byl úředníkem. Zemřel v roce 1947 v městečku Illertissen v Bavorsku. Karolina Opalková zemřela u své dcery Hermíny v Praze 7.12.1936.
Třetí dcerou Alžběty Sieberové roz.Prusíkové byla Emma. Provdala se za doktora Wittenbergera , finančníhoradu a žila s ním ve Vídni.Dětí neměla. Emma zemřela ve Vídni 29.12.1945.

Po dceři Alžbětě narodil se manželům Josefu a Anně Prusíkovým v Jihlavě , syn Edmund. Edmund Prusík narodil se 29.7.1836. Studoval na jihlavském gymnasiu a pak na universitě v Praze.Působil v některých moravských městech a 2.9.1865 byl jmenován městským radou v Jihlavě. Zasloužil se velmi o město v době pruskorakouské války, o výstavbu škol, měl podíl na stavbě severozápadní železnice, staral se o chudé a o rozvážnou, finančně zabezpečenou výstavbu města. Edmund Prusík napsal také Dějiny města Jihlavy v XIX.století. Za své zásluhy byl jmenovám městský rada Edmund Prusík čestným občanem města Jihlavy. Zemřel 21.6.1906 v Mödlingu u Vídně u svého syna. Byl převezen do Jihlavy a slavně tam pohřben.Manželkou Edmunda Prusíka byla Emilie Brandnerová . Narodila se v Jihlavě 24.1.1843.Zemřela tam 5.3.1929. Edmund Prusík měl dva syny.První syn po něm pokřtěný Edmund, narodil se 7.10.1866 a zemřel na zápal plic jako student 25.3.1882. Druhý syn byl Arnošt.Narodil se 11.12.1868 v Jihlavě.Stal se později ředitelem rakouské tabákové režie a byl jmenován dvorním radou.Žil v Mödlingu u Vídně. Byl dvakrát ženat.První jeho manželka byla Stefanie Findeysová nar.3.8.1882.Zemřela dne 6.9.1906 v Mödlingu. Dr Arnošt Prusík měl z tohoto manželství jednu dceru. Byla to Elfrieda nar.3.7.1903, byla provdaná Lindenbnerová , ale brzy na začátku druhé světové války dne 16.7. 1940 spáchala se svým mužem sebevraždu.Děti neměla. Dr.Arnošt Prusík oženil se po druhé s Marií Wranitzkou nar. 20.8.1894 ve Štyrském Hradci,Byla učitelkou.Z tohoto manželství se již děti nenarodily. Arnošt Prusík zemřel tak bez potomků 2.4.1945 , tedy těsně před koncem druhé světové války v městě Frohnleiten u Štyrského Hradce. Jeho druhá manželka zemřela tam 1.1.1961.
A tak po Edmundovi Prusíkovi, který byl kdysi tak váženým občanem Jihlavy, nežije dnes již žádný potomek.

Dne 6.10.1840 udála se u sládka Josefa Prusíka v Jihlavě slavná chvíle. Narodila se dvojčata, dva chlapci, Emanuel a Karel. Začněmě tím, který se prý narodil dříve. Byl to Emanuel Prusík. Stal se později v Jihlavě obchodníkem, jeho manželkou byla Vilemína ovdovělá Schlarbaumová, rozená Schafferová 4.2.1839 v Jihlavě. Emanuel Prusík se svou ženou měli dvě děti, dceru Marii a syna Ludvíka. Dcera Marie narodila se 1.8.1867 v Jihlavě. Provdala se po prvé za učitele Wondraka a s ním měla jednoho syna, Waltera. Marie Wondraková po ovdovění provdala se znovu v Rakousku za stavebního radu inž. Schlögla a žila v Klosterneuburgu u Vídně. Zemřela tam 3.3.1951 . Její syn Walter Wondrak nar.5.7. 1890 v Jihlavě zemřel jako bezdětný již sedm let před matkou 10.12.1944 v Klosterneuburgu. Emanuel Prusík měl pak syna Ludvíka, který se narodil 23.8.1872. Zdá se však, že z tohoto syna velká radost nebyla, neboť často se mu líbil více alkohol než práce. Hřešil na dobrý život, který měl u rodičů. Zůstal svobodný a v pozdějších letech byl vrátným v továrně v Jihlavě. Ve sběrném táboře Němců zemřel tam brzy po revoluci 14.6.1945. Emanuel Prusík zemřel v Jihlavě již 10.8.1909 a jeho manželka Vilemina rok před ním 10.9.1908.

A tak dnes, ani po Emanuelovi Prusíkovi z Jihlavy nežije nikde žádný potomek.

Druhé dvojče, narozené v rodině sládka Josefa Prusíka v Jihlavě, byl syn Karel. Vystudoval jako jeho bratr Edmund v Praze na univerzitě práva, a doktorský titul získal v roce 1864. Dr. Karel Prusík stal se tak zvaným zemským advokátem v Jihlavě, téměř 50 let byl v městském zastupitelstvu a také dlouho zástupcem starosty v Jihlavě. Od roku 1874 byl předsedou okresní školní rady , za dva roky po tom stal se předsedou městské spořitelny. Jeho zásluhou byl vybudován v Jihlavě, vodovod, jatky, elektrárna, městské museum i plynové osvětlení. Dr. Karel Prusík pracoval ovšem pro udržení německého rázu města Jihlavy a on byl také zakladatelem spolku "Německý dům". Již v roce 1860 jako student, stal se spoluzakladatelem spolku německé akademické mládeže "Iglavia". I v pěveckém spolku jihlavském byla jeho činost blahodárná. Byl nositelem pruského horního řádu IV. třídy. Dr. Karel Prusík napsal pamětní spis o Steinově nadaci a byl také kurátorem tohoto stipendia. Tento spis , jakož i Dějiny města Jihlavy od Edmunda Prusíka je možno přečísti si v Univerzitní knihovně v Praze. Dr. Karel Prusík zřídil také v Jihlavě v roce 1882 první dětské jesle. Za své zásluhy o město Jihlavu byl jmenován čestným občanem. Pro své město opravdu vykonal mnoho a teprve převrat v roce 1918 odtrhl ho od práce. Zemřel pak 24.2.1920 v Jihlavě. - Jeho manželkou byla Jana Wozelková nar. v Jihlavě 23.5.1853. Ta zemřela 8.3. 1935.

Dr Karel Prusík se svou ženou Janou měli šest dětí, z toho čtyři dcery a dva syny. Byli to syni Karel a Richard a dcery Jana, Helena, Emilie a Markéta.

Nejstarším dítětem Dra Karla Prusíka z Jihlavy byla dcera Jana. Narodila se 7.5.1875 v Jihlavě a v roce 1894 se provdala za Adolfa Fazekaše ze Szarkahegy. Narodil se v době vlády Rakouska v Lombardii v roce 1857 ve Veroně. Stal se generálním intendantem vojska rakouskouherského . Jana Fazekasová roz.Prusíková v tomto svém manželství zůstala však bezdětná.Zemřela za druhé světové války 21.1.1944 ve Vídni.
Druhá dcera advokáta Karla Prusíka v Jihlavě byla Helena. Narodila 19.9.1876 v Jihlavě a v roce 1898 provdala se za ministerského úředníka Františka Richtera. Žili spolu dlouho v Liberci a později v Praze,kde působil manžel Heleny v ministerstvu pošt. Helena Richterová roz.Prusíková měla tři děti.Nejstarší byl syn Otto narozený 18.3.1899 v Liberci. Byl úředníkem a bydlel dosti dlouho v Praze na Letné. Po odsunu Němců žil pak v městě Grabow v Meklenbursku v NDR.Zemřel tam 23.6.1962. Byl ženatý,ale bezdětný.
Po Ottovi Richterovi narodila se dcera Herta 22.11.1904. Byla úřednicí Svazu spořitelen.Po květnu 1945 byla dána se svou matkou do sběrného tábora Němců v Prosečnici na Sázavě a tam ona i její matka brzy podlehly hladu a nakažlivé nemoci.Helena Richterová roz.Prusíková zemřela v Prosečnici 7.3.1946 a její dcera Herta, která byla svobodná, 8.4.1946.
Třetí byla Ilsa, která se narodila 4.12.1909 v Praze. I ona zůstala svobodná.Byla úřednicí a dnes žije v Erfurtu v NDR, Friedrich Ebert Strasse 8. I přes to, že matka a sestra předčasně zahynuly,necítí Ilsa trpkosti k českému národu a hlásí se k našemu rodu a svému českému prapůvodu. Zůstala ovšem Němkou,ale český jazyk nezapomněla.

Třetí dítě Dra Karla Prusíka v Jihlavě byl syn Karel. Narodil se 8.12.1878 . Vystudoval práva a stal se úředníkem finanční správy v Rakousku.Zůstal starým mládencem a v rodině mu říkali "náš velký podivín".Dotáhl to až k dvornímu radovi , žil pak nějaký čas ve Štyrsku a nakonec v lázních Išlu/Bad Ischl/.Tam zemřel ve vysokém věku 1.2.1960.Nejdéle žil ve Štýrském Hradci.

Čtvrté dítě Karla Prusíka byla Emilie.Narodila se 5.10. 1880 v Jihlavě a v roce 1906 se provdala za gymnasiálního ředitele Richarda Schramma. Ten pocházel z Fulneku na Moravě a působil v Žatci a Brně. Pro celou rodinu sládka Josefa Prusíka z Jihlavy zhotovil obsáhlý rodokmen, neboť genealogie byla jeho velkou zálibou.Emilie Schrammová roz.Prusíková měla dvě dcery.Starší byla Edith, která se narodila 14.4.1907 v Jihlavě.Provdala se za bankovního úředníka Waltera Kahlerta,který působil v Jihlavě a později ve Vídni. Tam zemřel v roce 1956. Edith Kahlertová žije ve Vídni V.Mittersteig 8/12. Má tři děti. Její dcera Edith nar.14.3.1936 je úřednicí a bydlí ve Vídni XVIII.Michaelstrasse 19-23.Je svobodná.Syn Hartmut Kahlert narodil se 16.5.1940 a je dnes doktorem přírodních věd a fysiky. Ta je jeho specielním oborem. Bydlí ve Vídni XII.Schönbrunnerstrasse 240/8. Má syna Matyáše nar. 25.4.1967. Třetí dítě Edithy Kahlertové,roz. a dceru Alžbětu nar. 8.X. 1968.

Schrammové je dcera Roswitha . Narodila se 18.8.1943 je také úřednicí a dosud svobodná.Bydlí s matkou ve Vídni. I Edith Kahlertová patří k těm členům rodu z větve jihlavské,u nichž nikdy národní fanatismus nenabyl vrcholu. Ráda slyší i píše o svých dávných předcích, kteří přišli do Jihlavy z české vesnice.

Druhým synem Dra Karla Prusíka v Jihlavě byl Richard. Narodil se 9.5.1882 , vystudoval gymnasium v Jihlavě a vstoupil pak do státní služby u Finančního ředitelství v Brně. V roce 1909 se oženil s Hildou z Reichenbachu narozenou 31.8.1888 ve Znojmě.Její otec byl zemský školní inspektor Karel rytíř z Reichenbachu. Působil hlavně na Moravě.Toto manželství Richarda Prusíka netrvalo však příliš dlouho.Již před počátkem první světové války se rozvedl a Hilda Prusíková se provdala znovu za majitele tiskárny Raffalta . Žije nyní v městě Pasově na Dunaji v Německu. Bydlí tam na náměstí Rindermarkt 12.Richard Prusík, ačkoliv Němec, byl neobyčejně národnostně snášenlivý a jeho čeští sousedé, všude, kde bydlel, mluví o něm jako o dobrém člověku.V roce 1934 byl Richard Prusík přeložen v Finančnímu ředitelství do Brna a v roce 1937 do Opavy, kde se stal ředitelem. Ke konci života žil v Jihlavě a 10.5.1945 zemřel tam sebevraždou společně se svou druhou manželkou.Richard Prusík byl po druhé ženat s Marií Poletínovou, která se narodila 14.12.1886 jako dcera lesmistra na panství hraběte Colalto v Brtnici u Jihlavy. S touto druhou ženou žil od roku 1916 velmi spokojeně,ale děti s ní neměl.

Richard Prusík měl z prvního manželství jednoho syna. Je to Gerhard Prusík , který se narodil 18.8.1910 v Brně. Tam studoval na střední škole a pak na technice v Praze. Věnoval se chemii a v Praze dosáhl titulu inženýra. Byl zaměstnán u některých firem také v Praze. V Německu seznámil se s Voršilou Dietzovou, která se narodila 25.4.1923 ve Cvikově v Sasku. Tu si vzal za manželku.Později dostal se do Mnichova a vstoupil do služeb velké firmy, která má výhradní zastoupení pro celou střední Evropu amerického chemického koncernu ve státě Connecticut. Jejich specielním výrobkem jsou průmyslové oleje. Inženýr Gerhard Prusík stal se u této firmy v důsledku svých schopností prokuristou a nyní je jejím ředitelem. Má pěkný vilový dům v Mnichově 27,Friedrich Herrschelstrasse 1. Inženýr Gerhard Prusík má dvě děti.Jsou to:Petr narozený 7.5.1947 ve Cvikově, studuje dnes na vysoké škole v Mnichově. Druhá je dcera Eva nar. 18.7.1951 . Gerhard a Petr Prusík jsou jediní členové rodové větve Jihlava, kteří mají naše jméno a taktéž Eva Prusíková. Jiných osob s tímto jménem již v této větvi není.

Inženýr Gerhard Prusík umí stále velmi dobře česky a k našemu rodu se hrdě hlásí a také u něho nikdy nebyl národní fanatismus domovem, vždyť dobře ví, že jeho prapůvod je český.

Posledním dítětem advokáta Karla Prusíka v Jihlavě byla dcera Markéta. /Margarette/ Narodila se 15.3. 1884 v Jihlavě a jako benjamínek byla miláčkem rodiny. Zemřela však nejdříve a to po zápalu plic 6.4.1901.

Několik posledních slov k rodové větvi Jihlava.

Větev Jihlava je jediná z celého našeho rodu, jejíž členové se dojednoho poněmčili. Zakladatel této větve Josef Prusík přišel sice do Jihlavy z české vesničky Stražiště, ale jeho matkou byla Němka, manželkaa rovněž. Další důvod byl asi ten,že v německé Jihlavě se tehdy Čechům dobře nežilo a tak zde byly všechny důvody,aby se při slabší vůli hlavy rodiny české národnosti přece jen přiklonili k národnosti matky. Nelze ovšem říci,že by se členové této naší rodové větve osvědčili špatně v Jihlavě. Bylo to naopak.I dnes,kdy již po němectví tohoto města není památky, vyzdvihuje se odborníky a městskými historiky záslužná činnost Prusíků v tomto starobylém moravském městě.

Větev Jihlava je druhou nejslabší.Nepočítáme-li vymřelou větev Červená Řečice je vůbec ze všech nejméně početná a dnes žije v Německu a Rakousku jen 16 jejich členů. Je zajímavé,že dvojnásobný počet je jich již mrtev. Je to 28 lidí.V dějinách tohoto rodu dočítáme se jak různý bývá počet potomků jednotlivých sourozenců.Je to někdy až nápadné.Zednický mistr Vojtěch Prusík usazený ve Stražišti byl bratrem Josefa, který odešel do Jihlavy. Po Vojtěchovi zůstalo téměř 160 potomků a po Josefovi jen 42.V tomto případě osvědčuje se také nepsaný zákon, že v rodinách inteligence bylo vždy méně potomstva a to je právě případ Jihlavy.

Seznam osob větve J i h l a v a narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno:	strana:
Josef 1792-1881	13, 228
Alžběta Sieberová 1826-1902	228
Edmund 1836-1906	229
Edmund 1866-1882	229
Arnošt 1868-1945	229
Elfrieda Lindenbnerová 1903-1940	229
Emanuel 1840-1909	230
Marie Wondraková, Schlöglová 1867-1951	230
Ludvík 1872-1945	230
Karel 1840-1920	230
Jana Fazekašová 1875-1944	231
Helena Richterová 1876-1946	231
Karel 1878-1960	231
Emilie Schrammová 1880-1957	231
Richard 1882-1945	232
Gerhard 1910	232
Petr 1947	232
Eva 1951	232
Markéta 1884-1901	233

Seznam ostatních jmen.

Sieberová
Reitterová
Salcherová
Diernhoferová
Opalková
Zyková
Richterová
Wittenbergerová
Kahlertová
Lindenbnerová
Wondraková
Schlöglová
Fazekašová
Schrammová

Luže pod Košumberkem, kde žil velký počet členů rodu.

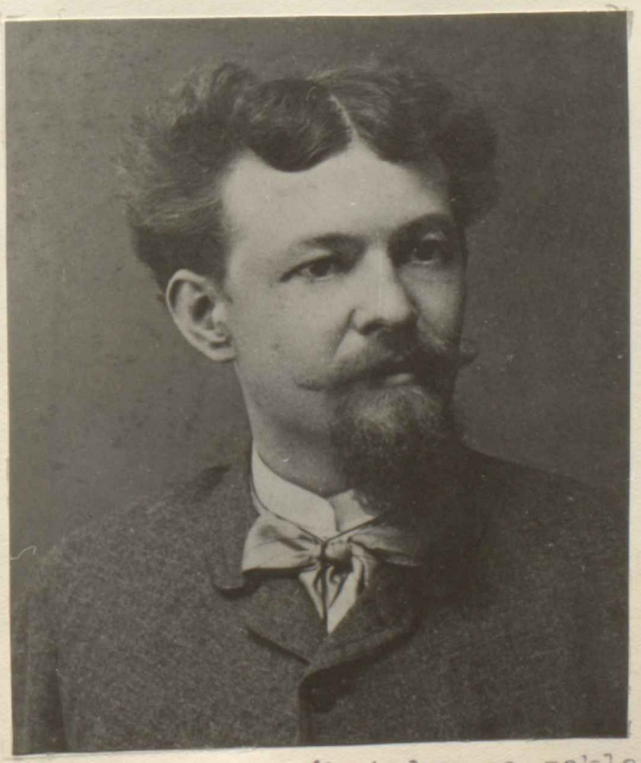

Řezbář Jan Prusík, jeden ze zakladatelů Sokola ve Vídni. (1855-1929)

VIII. Větev K U C H Y N Ě u Svratky.

Zakladatel: Jan Prusík 1794 - 1859

Poslední rodová větev , jejíž zakladatel zemřel na území Čech nebo Moravy má poněkud neobvyklý název. Jmenuje se Kuchyně, což je malá osada jen s několika staveními uprostřed lesů, asi hodinu cesty od Svratky. Nejblíže této osadě leží obec Herálec. Kdysi měla název Český Herálec a za říčkou Svratkou byla již Morava a tam zas byla obec Moravský Herálec. Za řekou je také kostel se hřbitovem.
Vzhledem k tomu, že dnes máme v republice dva Herálce a to jeden Herálec místo původního Český a Moravský a druhý je u Humpolce a také na Vysočině, jsme proto umístili osadu Kuchyni u Svratky, kde ostatně byla hlavní farnost pro Kuchyni.

V osadě Kuchyni bývala myslivna, ale dnes již nenajdete po ní ani stopy. Na obraze, který jsme našli na MNV v Herálci je vyobrazena tato myslivna, jak vypadala, když tam ještě žili lidé. V této myslivně žil také zakladatel větve rodu Prusíků, Jan Prusík. Zmínili jsme se o něm již krátce na straně 13, kdy jsme vyprávěli o významu Plas pro náš rod. Jan Prusík byl synem zednického mistra Adama Prusíka, který se přistěhoval kolem roku 1788 z Plas do malé vesničky Stražiště. Jan se tam narodil 11.11.1794.Jeho děd s matčiny strany Lohwasser byl hajným na panství Metternichově v Černé Hati.To bylo asi důvodem , že dva jeho vnuci Jan a Václav stali se také myslivci. Václav byl o tři roky mladší a zemřel jako lesník, svobodný, ve Stražišti, když mu bylo 30 let. Jan se stal také lesníkem , ale pravděpodobně nenašlo se pro něj volné místo v okolí a tu se jeho děd začal ucházeti o přímluvu u své vrchnosti v Plasích.

Jedna dcera z rodiny Metternichů byla provdána za knížete Thurn-Taxise, který měl velká panství a lesy ve východních Čechách a na Českomoravské vysočině. Na přímluvu Janova dědečka,hajného Lohwassera, přijal kníže Thurn-Taxis do služeb nového myslivce Jana Prusíka a ten se pak odstěhoval kolem roku 1826 do Štěpánova u Skutče.Tam dostal hájovnu a pobyl tam několik let.V té době se oženil s Annou Anderlovou , dcerou vodáka ve Zdislavi u Luže pod Košumberkem. Narodila se tam 13.2. 1803.Její bratr tam byl mlynářem. Ze Štěpánova odešel Jan Prusík na poněkud lepší hájovnu do Domanic u Luže v tehdejším okrese Vysoké Mýto. Odtud se dostal v roce 1839 na pěknou myslivnu v Kuchyni na Vysočině. Zde byl Jan Prusík 20 let.

Jan Prusík byl muž mírné a dobré povahy, býval rád veselý, jak se na lesníka sluší. Svá vnoučata rád vodíval do lesa , zpívával a vábničkou přivolával srnčí. Jednou někde blízko myslivny v osadě Kuchyně pro krádež zavřeli

manžele.V domku zůstaly malé děti, které strachy a patrně i hladem plakaly.Lesník Jan Prusík při obchůzce šel kolem domku a když přišel domů hned o tom všem své ženě říkal jak tam pláčí. Ta na oko zpočátku hubovala , ale hned bylo rozhodnuto, že opuštěné děti vezmou k sobě. Starali se pak o ně,dokud jejich rodiče nebyli z vězení propuštěni.Když se rodiče vrátili,hledali své děti.Našli je v myslivně, vřele děkovali a slíbili, že nikdo a nikdy je neokrade. Očividně byli členy nějaké většízlodějské tlupy.

Jan Prusík se ženou Annou měl dva syny a čtyři dcery. Život na myslivně byl pěkný.Děti nosily rukavičky a když oba syni dorostli do studentských let,poslal je otec ke svému bratru Josefovi do Jihlavy,který tam byl sládkem. Tam Jan i Bedřich studovali.Tato idyla trvala 20 let. Začátek jara 1859 byl osudný pro rodinu Jana Prusíka v myslivně Kuchyně uprostřed zádumčivých lesů Vysočiny. Dne 20.března odešel jako obvykle lesník Jan Prusík se svým věrným psem na obchůzku do lesů.Nevrátil se však do večera.Pomocí dalších jeho psů našli ho ubitého na rozhraní dvou revírů i s jeho věrným průvodcem,psem.Brzy dopadli pytláka,který ho zabil.Měl spadeno na jiného lesníka Lindtnera,který byl zcela bezohledný člověk a v šeru spletl si pytlák oba lesníky a stal se vrahem Jana.To vše doznal u soudu v Hlinsku,ale než došlo k procesu,oběsil se puzen zlými výčitkami.A tak první jarní den roku 1859, 21.března ukončen byl život Jana Prusíka,rodáka ze Strážiště,ale jím odešlo i štěstí celé rodině.Pytlákova oběť, Jan,byl pohřben na hřbitově v Herálci.Psi,kteří doma na myslivně zůstali,strašně naříkali a vyli a tu zet Jana, lesník Posl odvedl si je na zámeček Karštejn u Svratky, kde tehdy byl osobním myslivcem knížete Thurn-Taxise.Ti však nezapomínali na svého prvního pána,vždy tak laskavého a utíkali až na hřbitov a tam hrabali na jeho hrobě. Když se to stále opakovalo,musili býti utraceni.Jaká to věrnost !Až za hrob!
Jan Prusík dožil se tedy pouze necelých 65 let,ačkoliv byl to zdravý člověk a za celý svůj život nezastonal. Jeho žena Anna byla velmi energickou ženou.Někdy tato její vlastnost byla ke škodě.Když však došlo k tragedii této,byla tato její energie ku prospěchu.Anna pocházející z Luže,zakoupila tam malý dům se zahradou a několika polnostmi a usadila se tam s dětmi.Je to v údolí pod hradem Košumberkem a říká se tam "v tišině".

Rodina Jana Prusíka byla dosti početná.Nejstarší byla dcera Vilemína,která se narodila 29.XII 1829 v hájovně ve Štěpánově u Skutče.Měla 4 nemanželské děti.Zemřela v Luži 27.2 1896,měsíc před svou matkou.Druhá byla Anna,jíž se doma říkalo Antonie.Narodila se v rodišti matky v Luži, dne 8.7. 1832,provdala se později za lesníka Josefa Posla,Němce na zámečku Karštejně u Svratky.Zemřela ve Vídni v roce 1878.První syn byl Bedřich.Narodil se v novém působišti otcově,v hájovně v Domanicích u Luže dne 1.3. 1834.Měl pohnutý život,zemřela na ostrově Kubě r.1882.

Druhý syn byl Jan, který se narodil také ještě v hájovně v Domanicích a to 25.8.1836. Zemřel ve Vídni 17.6.1908. Za necelé tři roky na to odstěhoval se Jan Prusík na pěknou myslivnu Kuchyni u Svratky a tam se 22.8.1842 narodila dcera Klementina, později provdaná Salášková v Luži, kde zemřela 8.7.1884. Poslední dcerou Jana Prusíka byla Marie, nar. 10.8.1843 v Kuchyni. Zemřela také mladá jako její sestra Klementina, svobodná o dva dny dříve 6.7.1884 v Luži. O všech těchto potomcích Jana Prusíka a jejich osudech Vám budeme nyní vyprávěti. Matka těchto dětí Anna Prusíková, rozená Anderlová žila pak jako vdova v Luži a přežila svého tragicky zemřelého manžela o 37 let. Zemřela 23.3. 1896 v Luži.

Nejstarším dítětem Jana Prusíka byla dcera Vilemína. Narodila se v myslivně ve Štěpánově u Skutče 29.12.1829. Stěhovala se pak se svými rodiči do Domanic, Kuchyně a nakonec do Luže, kde zemřela 27.2.1896. Vilemína Prusíková neměla lehký život. Když jí bylo 21 let seznámila se s četníkem Janem Vrbickým. Ten pocházel z Rataj nad Sázavou. V tehdejší době nemohli se četníci podle své vůle ženit a museli čekat, až odslouží určitá léta. Z jejich velké lásky narodily se čtyři nemanželské děti, ale matka Vilemíny všemu tomu nepřála. Jan Vrbický byl podle vyprávění velmi laskavý člověk, o svoji rodinu, i když neměla jeho jméno, se pečlivě staral a přivážel pro ni pravidelně zásoby. Pro neštěstí celé rodiny jednoho dne vypudila jej tchyně z domova, když tam právě pobýval, on opustil službu, dal se odvést na vojnu a padl v létě 1859 v bitvě u Solferina v Italii. Tak tragicky skončila velká láska mezi Vilemínou a Janem Vrbickým. Doma pak Vilemína, i když s matkou žila až do konce života, neměla nikdy na růžích ustláno.

Nejstarším dítětem Vilemíny Prusíkové byla Aloisie. Narodila se 3.8.1851 v myslivně v Kuchyni. Aloisie Prusíková měla krásný hlas a smysl pro hudbu a chtěla se dostat k divadlu do Prahy. To jí však matka nedovolila, naučila se tedy vyšívat a tím se živila. Když jí bylo devět let, odstěhovala se její matka do Luže . Tam se Aloisie Prusíková později seznámila s truhlářem Juliem Klumparem a odešla s ním z domova. Měla s ním dvě nemanželské děti. I když otec jejích dětí byl dobrým řemeslníkem, měl špatnou, prchlivou a nestálou povahu a ta způsobila, že jednoho dne odešel do světa a nikdy se nevrátil. Aloisie vrátila se opět ke své matce s dětmi do chalupy pod Košumberkem a tam sdílela trpký osud své rodiny.
Prvním jejím dítětem byl syn Robert. Narodil se 7.11.1878 v Luži. Odešel brzy do Vídně , tam se vyučil krejčím. Později vrátil se domů, řemeslo se mu znelíbilo a pracoval u advokáta Poláka ve Skutči. Malé městečko nadanému a nezkrotnému mladíku však brzy nevyhovovalo. Se strany jeho prababy Anny, roz. Anderlové, měl příbuzné v Rusku

na Krymu. Někteří z nich měli významné postavení a to zlákalo Roberta Prusíka, aby se vydal na cestu do Ruska a našel tam štěstí. Tam se mu naskytla velká příležitost k vyniknutí. Dostal se do služeb knížete Kolčakova nejprve jako ochutnávač vína , později stal se i jeho společníkem. Naučil se řadě cizích jazyků , ale touha shlédnouti svět neudržela ho dlouho na místě. Procestoval velký kus světa a živil se různým způsobem, zvláště obchodem. Byl v Indii , Americe, Číně, Japonsku, Egyptě a občas vracíval se domů a také do Vídně, kde měl příbuzné. Dovedl vydělávat značné peníze , ale brzy je zase utratil, takže si majetek nenahospodařil. Byl to velmi houževnatý a pohotový, ale také velmi prchlivý a neústupný člověk. V prvé světové válce žil také v Mandžurii a tam se oženil s Polkou Štěpánkou Grajewskou. Ta se narodila 27.2.1893 v Bialystoku. S ní měl dvě dcery. Starší Štěpánka narodila se 28.10.1919. Je dnes provdaná Vorlíčková a žije v Českých Budějovicích, Barákova 28. Má dcerku Helenu nar. 19.5.1946. Mladší jeho dcera byla Halina Prusíková, nar. 15.2.1921 . Je svobodná a pracuje jako zdravotní sestra v Místku, kde bydlí v Janáčkově ulici 310. Je to neobyčejně hodná žena, velmi pobožná a její touhou bylo vstoupiti do nějakého katolického řádu. Tento její sen se však nevyplnil.
Robert Prusík onemocněl ve válce šedým zákalem a takřka oslepl. Vrátil se domů do Čech a později za sebou přivezl i rodinu do Prahy. Dnes není již dobře známo, proč se manželství rozešlo a jeho žena s dětmi musela žíti tak nuzně. Štěpánka Prusíková roz. Grajewská zemřela 23.4. 1954 v Praze , kde je pochována na Vinohradském hřbitově.

Robert Prusík se pak znovu oženil a to se svou sestřenicí Annou Prusíkovou z Luže. Ta byla o dvacet let mladší , narozena 26.4.1898 v Luži. Robert s Annou žili pak v Praze Bubenči, kde měli také obchod s výšivkami. Jeho manželka byla velmi zručná v tomto oboru. Z tohoto manželství narodily se dvě dcery. Prvá je Marie nar. 4.10.1924. Po prvé vzala si za manžela jirchářе Josefa Jílka z Luže. Její muž se však brzy oddal alkoholu a jejich manželství bylo rozvedeno, Po druhé vdala se Marie za Jana Lorence. Je úřednicí a bydlí v Praze 1. Týnská 2. Z prvního manželství má Marie Lorencová roz. Prusíková dva syny. Starší je Petr Jílek nar. 20.11.1943 . Má syna Petra nar. 24.9.1964. Otec tohoto dítěte je rozvedený a žije s matkou a babičkou v Praze 1. Pracuje v oboru uměleckého řemesla. Mladší syn Marie Lorencové je Josef Jílek, vyučený soustružník, nar. 8.1.1949. - Druhou dcerou Roberta Prusíka a jeho ženy Anny je Eva. Narodila se 21.6.1938 již po smrti svého otce. Je dnes provdaná za zaměstnance státního statku v Plananech Hálu, rodáka z Moravy. Bydlí v Plananech, Podě - bradova 45. Je bezdětná. Petr Jílek mladší žije ve Švýcarsku, v Richterswil-8805, Zürcherstrasse, 51.

Robert Prusík věnoval se ze všech sil výchově svých dětí chtěl také, aby jeho dcera Marie se naučila hře na klavír, ale zemřel bohužel brzy 5.11.1937 a byl pochován na hřbitově v Praze Bubenči. Nebylo mu ani 60 let.

Druhým dítětem Aloisie Prusíkové byla dcera Františka. Narodila se 4.8.1881 v Luži . Jakmile trochu povyrostla musela pomáhati matce, aby se uživily. V ústraní pod Košumberkem, kde žila, seznámila se se stárkem Josefem Hloupým z Holic a s ním měla nemanželského synka Josefa. Ten dostal po matce jméno Prusík . Narodil se 14.11.1903. V mládí byl postřelem svým spolužákem a tento úraz a později úžeh ho značně poškodil na zdraví. Vyučil se zahradníkem, absolvoval také Pomologický ústav v Troji, ale později byl zaměstnán v obchodě a na konec v podniku Teplotechna. Je to velmi pracovitý a bystrý člověk, ale značně citlivý a prchlivý. Josef Prusík oženil se s Marií Koutskou, švadlenou, narozenou 9.3.1902 v Žimuticích u Týna nad Vlt. Z tohoto manželství narodily se čtyři děti, ale chlapec Jan zemřel v dětství. Nejstarší je Ivan Prusík, nar. 3.1.1932. Je velmi dovedným instalatérem, bydlí v Praze 7. Strojnická 11. Jeho ženou je Zdeňka Jančová , dcera truhláře z Mnichovic u Dolních Kralovic, narozená 17.9.1934. Mají dvě děti. Synka Miroslava nar. 16.10.1954 a dcerku Jindřišku nar. 25.4.1956. Ta pochází z dvojčat, ale její bratříček Michal brzy zemřel. Zdeňka Prusíková je úřednicí v rozdělovně zdravotnických potřeb. -Druhým dítětem Josefa Prusíka je dcera Petruše. Narodila se 10.2.1939 a je provdaná za Jiřího Ambrože v Sokolově , Sídliště , Engelsova 1478. Petruše Ambrožová roz. Prusíková je technička Spojů. Má dvě děti. Ivan Ambrož narodil se 25.2.1957 a Martin 10.9.1963.
Třetím dítětem Josefa Prusíka , rodáka z Luže je syn Pavel. Narodil se v Praze 14.4.1943 . Vyučil se sklářství v Chlumu u Třeboně , ale z finančních důvodů toto zaměstnání opustil a je dnes horníkem. Bydlí v Havířově XIII. blok 285 Šrámkova 8. Je ženatý , dosud bezdětný. Jeho ženou je Marta Čechová nar. 29.5.1947 ve vinařském kraji v Prušánkách u Hodonína. Josef Prusík získal v r. 1937 první cenu na celostátním mistrovství kuželkářů.
Františku Prusíkovou nepříliš dlouho po narození syna Josefa opustil Josef Hloupý a i když se k ní chtěl později vrátit, odmítla jej. Vdala se pak brzy za Františka Rössla , stárka , rodáka z Velké Ledhuje u Police nad Met. Z tohoto manželství se narodila dcera Marie, 18.6.1906 v Luži. Marie Rösslová stala se později úřednicí, byla zaměstnána také v Praze a pak se provdala za Jaroslava Pohnětala, obchodníka z Nasavrk u Chrudimě. S ním však dlouho nežila. Manžel jí zemřel , dětí neměla a tak se přestěhovala do svého rodiště Luže. Tam žije ve svém domku Poděbradova 113. Marie Pohnětalová má snad nejlepší přehled ze všech členů rodové větve Kuchyně o životě a osudech jejich.
Františka Rösslová roz. Prusíková zemřela náhle v Luži 3.1.1959. Její syn Josef bydlí sám v Praze Žižkově, Miličova 10.
Aloisie Prusíková, matka Roberta a Františky, zemřela v Luži po dosti svízelném životě 3.4.1933.

Druhým dítětem Vilemíny Prusíkové byl syn Jan. Narodil se 18.11.1855 v Kuchyni.Vyučil se truhlářem a uměleckým řezbářem ve Vídni, kde v té době žil již jeho strýc Jan Prusík. Řezbář Jan Prusík byl velmi nadaný a pracovitý člověk , neoženil se a celé své snažení věnoval ve Vídni, kde se trvale usadil jako samostatný řemeslník,české národní věci. Podporoval různé české spolky a byl zakladatelem několika jednot Sokola ve Vídni, a také čestným členem vídeňského Sokola. Zemřel 24.4.1929 ve Vídni a všechen svůj majetek odkázal českým spolkům ve Vídni. Zajímavé je, jak různě se vyvíjely osudy členů této rodové větve.Někteří se zcela odnárodnili,ve Vídni, druzí v tomtéž městě zůstali věrni českému jazyku a národu.

Dále se narodila Vilemíně Prusíkové dvojčata.Byl to syn Josef a dcerka Anna. Tato dvojčata se narodila v myslivně Kuchyni 22.10.1858.
Josef Prusík se vyučil sedlářem v Novém Bydžově,později pracoval také ve Vídni , vrátil se do Čecha a oženil se ještě velmi mladý v Luži. Jeho ženou byla Marie Obalilová nar.1854 v Luži. Byla o čtyři leta starší než Josef a měla již nemanželskou dceru Idu.Josef Prusík pracoval pak v různých obuvnických továrnách jako svrškař a patřil k velmi kvalitním dělníkům. Pracoval do pozdního věku. Byl dvakrát ženat. Z prvního manželství narodila se řada dětí, ale jen tři dospěly.Byla to dcera Magdalena nar.18.12.1880 v Luži. Magdalena Prusíková provdala se později za výrobce koženého zboží Jaroslava Čížka v Luži a dobře se jim vedlo.Magdalena Čížková zemřela 8.12.1957 a u ní žil do konce svého života její otec. Magdalena měla dvě děti.Dcera Vlasta nar.7.7.1915 byla provdaná Tláskalová . Je úřednicí a bydlí v Luži,Husova 75. Její dcera Ivana nar.21.5.1943 je provdaná za zemědělského odborníka Věrteláře.Bydlí s matkou v Luži .Má dceru Ivu nar.16.10.1964.Druhé dítě Magdaleny Čížkové roz.Prusíkové byl syn Jaroslav.Narodil se 10.2.1919 , vyučil se krejčím a jednes vedoucím oděvního závodu v Praze 6-Pefřiny. Bydlí v Praze 7. Haškova 1. Má tři děti. Dcera Jaroslava nar.18.10.1946 je provdaná Dvořáková a má dcerku Jaroslavu nar. 27.9.1966.Dále má Jaroslav Čížek dva chlapce, Jiřího nar.16.7.1949 a Romana nar. 22.7.1956. Jaroslava Dvořáková bydlí v Praze 7, Haškova, 2
Dcera Josefa Prusíka z prvního manželství byla Eliška. Narodila se 16.7.1893.Zůstala svobodná a vedla domácnost své provdané sestře Magdaleně v Luži. Zemřela mladá,svobodná v červenci 1923.
Jediným synem Josefa Prusíka byl Miroslav.Narodil se 2.11.1895 v Luži. Vyučil se knihařem , později byl jako ošetřovatel v léčebném ústavu na Košumberku.Pak se odstěhoval do Prahy a byl společníkem řeznického závodu Čubrtova v Libni.Miroslav Prusík žil v Praze 7., nikdy se neoženil a když byl na léčení ve Františkových Lázních,zemřel tam náhle 26.2.1962. Je pohřben na Olšanských hřbitovech v hrobě, kde je pochován jeho bývalý společník Čubrt.A tak po Josefovi Prusíkovi nezůstal

který se proto vzdal místa v knížecích službách, odstěhoval se do Vídně a tam byl finančním dozorcem. Anně Pöslové roz.Prusíkové narodily se tři děti. První byla Eleonora nar.26.6.1859 v Karlštejně u Svratky. Po své mamince bylo to velmi útlé a často chorobné dítě a dožila se jen třinácti let. Zemřela v roce 1872 ve Vídni. Druhý byl syn Bohumil Pösl. Narodil se v roce 1860 v Karlštejně a brzy po snatku své matky, který se konal 30.6.1863 se odstěhoval s rodiči do Vídně. Otec jeho Josef Pösl byl v té době poručníkem nezletilým dětem Vilemíny Prusíkové,dcery tragicky zemřelého Jana Prusíka, lesníka. Bohumil Pösl byl modrooký , kudrnatý blondýn a laskavý člověk. Vyučil se sazečem ve Vídni a do smrti zůstal u tohoto řemesla. Nakonec byl korektorem. Nikdy se neoženil a za druhé světové války zahynul při zatemnění při dopravním neštěstí na vídeňské ulici 23.11.1941.
Třetí dítě Anny P"oslové roz.Prusíkové byl syn Jindřich. Narodil se 2.10.1865 ve Zdislavi u Luže.Jindřich Pösl vyučil se pivovarskému řemeslu v Uhersku.Tam se seznámil a oženil se Žofií Paďourovou z Vraclavi. Jindřich působil pak na mnoha místech jako v Zámrsku, Chocni, Strakonicích , Vysokém Mýtě, Náchodě , Žluticích u Karl. Varů, všude jako sládek. Toto věčné putování ho však brzo omrzelo, odstěhoval se do Vídně a tam si zařídil restauraci a vinárnu.Jeho první žena brzo zemřela na tuberkulosu. Měl s ní jednoho syna Rudolfa. Ten se narodil v roce 1890 ve Vysokém Mýtě, pomáhal pak svému otci v živnosti ve Vídni, prodělal celou první světovou válku, po ní se oženil, ale dětí neměl. Pro nezhojitelnou krční tuberkulosu se zastřelil v roce 1924 ve Vídni.
Jindřich Pösl oženil se po druhé s Antonií Ešeničkovou, dcerou restauratéra z Pardubic. Obě jeho ženy byly tedy Češky a potomci vzdor tomu jsou z části Němci a jen někteří Češi. Z tohoto druhého manželství měl Jindřich Pösl tři syny. Nejstarší byl Erich , který se narodil 23.12. 1895 v Praze. Byl to velmi podnikavý muž a měl svou továrnu v Pardubicích a později v Rosicích nad Labem.Po ztrátě všeho majetku zemřel 20.2.1957 v Rosicích nad Lab. Zanechal jediného syna Milana, nar.13.2.1938.Ten je radiotechnikem a bydlí v Rosicích nad Lab. ulice Prokopa Holého č.395. Má dva synky Milana Pösla nar.27.2.1962 a Rado - vana nar.10.5.1966.
Druhý syn je Jindřich Pösl. Narodil se 15.12.1901 ve Vídni. Byl tam zaměstnán jako úředník u města. Dnes žije ve Vídni IX. Georgsiegelgasse 10.Má jediného syna , který je inženýrem. Je to Heinz Pösl narozený 6.7.1930. Je jedním z projektantů velkých vodních staveb/přehrad/ v Rakousku.Inženýr Heinz Pösl má dvě děti,Františku narozenou 11.3.1961 a syna Klause nar.8.2.1963.
Třetí syn Jindřicha Pösla z druhého manželství je Richard. Narodil se 19.8.1904 ve Vídni , vystudoval strojní inže - nýrství a má obchod s elektromotory ve Vídni.Zůstal svobodný a bydlí s bratrem Jindřichem. Otec těchto čtyř synů ze dvou manželství zastřelil se na hrobě svého prvního

syna Rudolfa 12.4.1927.Život neměl snadný, vždyť již ve dvanáctiletech zcela osiřel. Otec mu zemřel v roce 1874 a matka Anna Pöslová roz.Prusíková v roce 1877. 1877.

První Prusík za Oceánem v roce 1866.

První syn lesníka Jana Prusíka byl Bedřich. Narodil se v hájovně v Domanicích u Vysokého Mýta 1.3.1834.Na studie poslalho otec do Jihlavy, kde žil jeho bratr Josef. Tam se Bedřich do značné míry poněmčil a tento jeho odklon od českého národa se dovršil na studiích ve Vídni. Vystudoval tam strojní inženýrství na technice a byl jedním ze stavitelů alpských drah. Podle vyprávění měl velké hudební nadání a jeden čas měl chuť změniti své technické povolání a státi se umělcem. Zdá se vůbec, že inženýr Bedřich Prusík byl neklidný duch. Když bratr císaře Františka Josefa I. Maxmilián hledal dobrovolníky do své armády na podporu své vlády v Mexiku, vstoupil také Bedřich do těchto sborů.V roce 1866 přeplavil se přes Oceán a je prvním Prusíkem , který se dostal z Evropy za moře. Za tři roky po něm byl to Josef Prusík, rodák z Hodyně u Kralovic, který se usadil v USA jako farmář. Pak následovali další.

Inženýr Bedřich Prusík prodělal celé tažení s císařem Maxmilianem proti povstalcům v Mexiku jako důstojník a když se schylovalo k vítězství vůdce povstalců v Mexiku Juareze, podařilo se v roce 1867 Bedřichovi utéci v poslední chvíli, dostal se na ostrov Kubu a odtud se již nikdy nevrátil do Rakouska.Zemřel v Havaně , svobodný, v roce 1882 a tam byl pochován.Tehdy byla Kuba ještě pod španělskou nadvládou.Bedřich Prusík jako technik se tam velmi uplatnil,dobře se mu tam dařilo a nikdy nezatoužil vrátiti se domů.Nebylo mu však ani 48 let,když zemřel.

Druhým synem Jana Prusíka byl Jan.Když se 25.8. 1836 narodil,byl jeho otec lesníkem v Domanicích u Vys.Mýta.Odtud pak za 3 roky odešel na nové působiště do Kuchyně u Svratky.Když Jan Prusík dosáhl věku,kdy se chodí na studia,byl poslán ke svému strýci Josefovi do Jihlavy.Vystudoval tam na rozdíl od bratra Bedřicha necelé gymnasium. Stal se finančním dozorcem v Kunštátu na Moravě a později byl přeložen do malého místa v Haliči blízko tehdejších ruských hranic.Tam se mu nelíbilo a prosil svého švakra Pösla,zda by mu nenašel ve Vídni nějaké místo.To se také stalo.Byl přijat k poště a usadil se definitivně ve Vídni. Když již byl,jak se říká,v letech oženil se s Valpurgou Matauschovou/asi kdysi Matouškovou/,která se narodila 2.2. 1860 v Šebestově u Boskovic na Moravě.Když mu bylo 59 let, narodil se mu syn Karel.Bylo to 23.2. 1895,za rok na to, dne 6.9. 1896 dcera Emilie.Jan Prusík se svou manželkou Valpurgou vzali si již před tím, za schovance sirotka Jindřicha a dali mu jméno Prusík. Doma mu však říkávali Gustav. Jan Prusík rád vypravovával dětem o svém mládí, stráveném v hájovně, o krásných lesích Vysočiny a svém otci.

Až do smrti poštovního úředníka Jana Prusíka ve Vídni mluvilo se v rodině česky. Mívali i služebnou Češku. Bohužel rodinné štěstí netrvalo dlouho.Jan Prusík zemřel 17.6.1908 ve Vídni a vdova po něm se mnohdy s dětmi musela těžce probíjeti životem a to zvláště za první světové války. Zemřela ve Vídni 8.12.1930.

Syn Janův Karel Prusík nar. 23.2.1895 měl z počátku různá zaměstnání, byl také číšníkem. Jeho koníčkem byla vždy elektrotechnika a na konec věnoval se úplně tomuto oboru , vyškolil se odborně a stal se pak učitelem na průmyslové škole ve Vídni. Prodělal celou první světovou válku, byl také zajat v Rusku a jeho český původ, přestože on se již tehdy cítil Němcem , mu usnadňoval těžký život v zajetí. Karel Prusík oženil se s Hertou Hasellovou nar.16.9.1916 v městě Altemtreptow v Meklenbursku v dnešním NDR. Karel Prusík se vždy rád hlásí ke svému rodu i původu svých předků.Je bezdětný a žije na odpočinku ve Vídni IX.Wasagasse 24.

Jeho sestra Emilie narodila 6.9.1896 a když jí tatínek zemřel, bylo jí teprve 12 let. Vzpomíná jak před smrtí měl její otec obavy o další osud dětí, ještě tak malých. Emilie Prusíková byla v mládí postižena obrnou a následky jí zůstaly po celý život.Živila se šitím a vyšíváním doma a žije dnes jako pensistka ve Vídni XVI.Lienfeldergasse 22. Emilie se nevdala a jediným jejím potěšením je upřímné přátelství s bratrem Karlem.Přestože má chůzi značně omezenou, jezdí každý rok v létě za Vídeň na dovolenou. Také ráda vzpomíná na všechny členy rodu,kteří ji kdy navštívili ve Vídni, ať už byli z Rakouska nebo z Čech.

Adoptovaný syn Jana Prusíka Jindřich, kterému se říkalo Gustav , byl narozen 2.6.1886.Za manželku vzal si bohatou,ale málo inteligentní ženu Marii Matschekovou nar. 18.6.1886 ve Vídni.Spolu měli velkou výrobu oplatek a pečiva a ještě dnes vdova Marie Prusíková má tuto výrobnu. Jindřich Prusík zemřel ve Vídni 12.3.1952. Jeho vdova bydlí ve Vídni XVI.Lienfeldergasse 39. Děti spolu neměli. Přestože Jindřich Prusík našel jako malý sirotek přívětivé prostředí v rodině Jana Prusíka, mnoho vděčnosti neprojevil. Když snatkem zbohatl přestal se pak hlásiti ke členům své rodiny.Jak je vidět, nevděk světem vládl a vládne.

Prvním dítětem, které se narodilo v myslivně Kuchyni Janovi Prusíkovi a jeho ženě Anně , byla dcera Klementina. Narodilase 22.8.1842.Byla to modrooká útlá blondýna a provdala se později za mlynáře Antonína Saláška v Luži. Její manžel byl absolventem gymnasia a byl zpočátku velmi dobrým manželem.Později však oddal se alkoholu, rodina s ním mnoho vytrpěla a i majetkově ji zruinoval. Z manželství narodily se čtyři děti. Byla to dcera Marie, Emilie,Jaroslava a syn František.Klementina se utrápila

a ke všem těm rodinným svízelům dostala ještě tuberkulosu a zemřela ve 42 letech v Luži 8.7.1884.

Nejstarší její dítě byla Emilie.Narodila se 12.5.1865 v Luži , odešla do služby ve Vídni , ale odtamtud se brzy vrátila,aby se starala o mladší sourozence. I ta měla těžký život s otcem, někdy ji i bil . Dostala tuberkulosu a všemu tomu životnímu strádání učinila smrt konec 27.5.1889. Po její smrti vzala si babička Anna Prusíková roz.Anderlová, žijící v chalupě "v tišině" všechny děti k sobě.
Druhým dítětem Klementiny byla Marie. Narodila se 7.7. 1867 v Luži , provdala se pak za Josefa Lanského původem z Hořic v Podkrkonoší, který byl obchodním příručím a později úředníkem nemocenské pojišťovny ve Skutči. Měla dvě děti.Synek zemřel v dětství a dcera Jiřina také neměla dlouhý život. Narodila se v srpnu 1900 a když byla prvním rokem na učitelském ústavě zemřela. Bylo to za první světové války 20.4.1916. Jako pensisté odstěhovali se pak Lanských do chalupy pod Košumberkem, kde oba zemřeli. Marie Lanská roz.Salášková zemřela tam poměrně ve vysokém věku 18.3.1954.
Třetí dcerou Klementiny Salášková byla Jaroslava. Narodila se ve mlýně v Luži 2.5.1872.Provdala se za řezníka Hovorku , který býval občasným nájemcem různých restaurací. I ona ve svém manželství dost zažila, neboť její muž byl drsné povahy a na konec pro špatné své hospodářství zastřelil se v hostinci v Chrasti u Chrudimi.
Jaroslava Hovorková zemřela 22.2.1938. Měla dvě dcery. Marie nar.31.1.1897 zemřela na nervovou nemoc 21.9.1941. Nikdy se neprovdala a vypomáhala v rodinách svých příbuzných. Druhá dcera Jaroslavy Hovorkové byla Klementina. Po smutných zkušenostech v rodině nechtěla se dlouho vdávat. Až po smrti obou rodičů v Pardubicích vdala se za bývalého statkáře Fuxe.Klementina Fuxová narodila se 16.5. 1898. Její manželství však také nebylo příliš šťastné a zůstalo bezdětné. Zemřela 1.12.1956.v Pardubicích.
Jediným synem Klementiny Albertiny Salášková roz.Prusíkové byl František. Narodil se 4.8.1875 v Luži. Vyučil se mlynářským,ale přes všechnu snahu nepodařilo se mu mlýn udržet pro dřívější špatné hospodaření otcovo .Byl nucen jej prodat, sebevzděláním domohl se místa tajemníka v Polné , kde se posléze oženil. Z prvního manželství měl dceru Jiřinu. Když jí byl rok a půl, jeho žena Anuška, jak jí říkával, zemřela. František Salášek statek, který zdědil po ženě velmi zvelebil, přinajal ještě pole a s úspěchem vedl i škrobárnu u statku. Jeho chovný dobytek byl vyznamenáván na výstavách.A tak syn odčinil co promarnil v životě jeho otec Antonín Salášek v Luži. Jiřina Salášková vystudovala v Praze , později se učila němčině v Litoměřicích a tam se seznámila s důstojníkem Otakarem Melzerem. Provdala se za něj. Manželství bylo velmi šťastné Měli dva syny. Otakara a Jiřího. Jiřina Melzereová roz. Salášková se narodila 20.11.1906 v Polné a později se často stěhovala se svým mužem-vojákem. Její první syn Otakar narodil se 25.6.1932 v Olomouci.Druhý syn Jiří na-

rodil se v Josefově 10.5.1934. V roce 1951 stihlo rodinu neštěstí, neboť jejich otec byl zatčen a později vězněn na Mírově na Moravě. Byl sice za necelé dva roky propuštěn a v roce 1965 plně rehabilitován,ale následky tohoto bezpráví zůstaly. Syn Jiří, který tolik miloval svého otce, byl tím nervově postižen a zemřel jako student 1.7.1952 v Praze. I na Jiřinu Melzerovou to těžce působilo. Vyhodili je z bytu a bydleli v dřevěné kůlně, sotva důstojné pro dobytek a také synovi Otakarovi bylo znemožněno studium. Až později dostal se na Vysokou školu a vystudoval na technice ekonomický směr. Inženýr Otakar Melzer je dnes zaměstnán u podniku Pražské komunikace a bydlí v Praze 6-Břevnově,Bělohorská 38. Jeho žena Jana je učitelkou.Mají dvě děti; dceru Janu nar.27.2.1961 a synka Otakara nar.3.1.1966.
Otakarova matka zemřela ve svých 51 letech na rakovinu 31.5.1957. Otec jeho,podplukovník Melzer žije v Praze.

František Salášek oženil se po brzké smrti své první ženy až když bylo jeho dceree Jiřině 13 let. Druhou jeho ženou byla Růžena Hovorková z Chrasti u Chrudimě. Z tohoto druhého manželství narodila se také dcera, které dali jméno Svatava. Narodila se 1.7.1920 a později provdala se za technického úředníka, Maďara Garaye. Žije v Polné,Husovo nám.31. Sama je úřednicí v Jihlavě. Má dvě děti,Svatavu nar.22.7.1951 a Ladislava nar.15.5.1954.
František Salášek zemřel v Polné 16.12.1947.

Poslední dcerou Jana Prusíka , lesníka z Kuchyně byla Marie. Narodila se tam 10.8.1843. Byla delší čas kuchařkou v Praze, později pomáhala své sestře Klementině v Luži. Zemřela svobodná na TBC v Luži, dva dny před sestrou 6.7.1884.

Doslov k rodové větvi "Kuchyně".

Četli jste nyní o životě potomků lesníka Jana Prusíka, který se narodil v době francouzské revoluce za panování císaře Františka II. Je to doba "Babičky"Boženy Němcové. Jeho domovem byla vesnička Stražiště , jeho praděd pocházel ze Sedlce u Plas, kde je prapůvod všech nás, To je nedaleko Stražiště.Je až s podivem,co tato malá vesnička dala světu lidí, kteří se nějak zasloužili o lepší příští lidu. Patřili k nim i členové rodové větve Kuchyně.

Jan Prusík odešel do východních Čech, kde až do té doby nikde nežili členové našeho rodu. Bylo to v roce 1826 , v roce, kdy se ujímá panství v Plasích nekorunovaný vládce tehdejší Evropy, kníže Metternich. - Jan žil na několika místech,nakonec tragicky a omylem zahynul rukou pytláka v rozsáhlých lesích Českomoravské vysočiny u Svratky . Před ním již zemřel nejmladší bratr Václav ,ale oba starší bratři žili, Vojtěch ve Stražišti a Josef v Jihlavě. Nejdéle a ještě i dnes žili a žijí potomci Jana

Prusíka v Luži pod Košumberkem. A také ve Vídni.

Osudy jeho potomků byly velice pestré , i národnostně se jeho rod rozdělil mezi Čechy a Němce. Osob se jménem Prusík nežije již po něm nyní mnoho , jen pět. Celkem zanechal Jan Prusík po sobě 78 potomků, z toho již 32 mrtvých ke dni , kdy tyto dějiny našeho rodu končíme, tedy z jara v roce 1968. Jiných jmen než Prusík či Prusíková je v této rodové větvi 20. Ke konci zase uvedeme seznam jmen všech,kdož se se jménem Prusík či Prusíková narodili a na které stránce se o nich blíže dočtete.

Rodovou větví nazvanou podle myslivny Kuchyně u Svratky dokončili jsme vyprávění o životě převážné většiny potomků našeho prvního známého společného předka Vojtěcha Prusíka,který uzřel světlo světa na počátku 16. století v roce 1515 ve vesnici Sedlec u Plas na Plzeňsku.Zbývá nyní něco říci o životě jednoho jeho pravnuka,Bartoloměje Prusíka a jeho potomcích.Narodil se v Sedlci v roce 1602 za panování císaře Rudolfa II.Jako zanícený protestant, ke kteréžto víře se tehdy hlásili téměř všichni naši předci,opustil v pobělohorských dobách v roce 1627 Čechy. Po svízelném putování se usadil v Polsku.To je dnes již bezpečně zjištěno a také to,že zanechal po sobě potomky. V Polsku dnes žije veliký počet osob se jménem Prusík. Zdá se,že se však nikdy nepodaří prokázati u všech,že jsou vlastně potomky tohoto českého exulanta.Je jich sice mnoho,ale vládla kdysi a ještě dnes přežívá tam negramotnost. Polsko také bylo územím,kde za 350 let přešlo mnoho válek, povstání a jiných tragedií a zkáz,které někdy velice znesadňují ,ba leckdy i zcela znemožňují naše pátrání.O tom, co se nám v tom směru podařilo,vás seznámíme.Zatím jisté je,že v Polsku,zemi,která nejblíže sousedila vždy s Prusy, kdysi zcela neněmeckými,žije mnoho Prusíků,kteří jsou potomky Čecha,Bartoloměje Prusíka,narozeného na začátku 17. století v Sedlci u Plas.Prostě polští Prusíci jsou největším rebusem Dějin rodu Prusíků.

Seznam osob větve K u c h y n ě narozených se jménem Prusík nebo Prusíková.

Jméno :	strana :
Jan 1794-1859	13,235
Vilemína 1829-1896	237
Alžbie 1851-1933	237
Robert 1878-1937	237
Štěpánka Vorlíčková 1919-	238
Halina 1921-	238
Marie Jílková,Lorencová 1924-	238
Eva Hálová 1938-	238
Anna 1898-	238,241
Františka Rösslová 1881-1959	239
Josef 1903-	239
Ivan 1932-	239
Miroslav 1954	239
Jindřiška 1956 -	239
Petruše Ambrožová 1939-	239
Pavel 1943-	239
Jan 1855-1929	240
Josef 1858- 1941	240
Magdalena Čížková 1880-1957	240
Eliška 1893-1923	240
Miroslav 1895-1962	240
Bohuslava Křížková 1919-	241
Josefa Seidlová 1923 -	241
Anna 1858-1931	241
Ida 1898-1925	241
Anna Pöslová 1832-1877	241
Bedřich 1834-1882	243
Jan 1836-1908	243
Karel 1895 -	244
Emilie 1896-	244
Jindřich 1886-1952	244
Klementina Salášková 1842-1884	244
Marie 1843- 1884	246

Seznam ostatních jmen

Pöslová
Lorencová
Vorlíčková
Čížková
Křížková
Hovorková
Garayová
Salášková
Rösslová
Hálová
Věrtelářová
Seidlová
Fuxová
Dvořáková
Jílková
Pohnětalová
Tláškalová
Ambrožová
Lanská
Melzerová

Rudolf Prusík z Teplic
člen větve Stražiště /1922-1943/
padl v bitvě u Stalingradu.

Walter Prusík, polský potomek českého pobělohorského exulanta, žije v USA. Bojoval v II. svět. válce - Tichém Oceánu

Ing. Gerhard Prusík, člen větve Jihlava, je ředitelem významné chemické společnosti v Mnichově.

Tadeáš Prusík žije v Lodži, potomek pobělohorského exulanta. Jeho otec Jan Prusík padl ve varšavském povstání r. 1944.

Ervín Prusík, člen větve Výrov /odnož Hodyně/ je od roku 1953 dalším exulantem v rodě. Žije v New Yorku.

Prusy , Polsko a náš rod.

Na počátku tohoto díla na straně 3 a 10 jsme označili vesničku Sedlec u Plas na Plzeňsku za základní kámen rodu a potom jsme vám předložili dvě možnosti jak asi vzniklo naše jméno Prusík v dávných časech .Vše jsou samozřejmě jen dohady.Je to mnoho staletí,co o těch prvních lidech s naším jménem víme. Od počátku 16.století víme sice , že vůbec první Prusík v Čechách v obci Sedlec na Plzeňsku měl naše jméno. Při tom se zdá ovšem nesporné, že naše jméno má nějakou souvislost s Prusy. Kdo byli vlastně Prusové ? Žili v zemi, která leží nejblíže Polsku a v Polsku dnes žije největší počet lidí s naším jménem. Zdá se tedy pravděpodobné, že náš rod má přímou souvislost s Prusy a s Polskem,kde může býti prapočátek našeho rodu, i když obec Sedlec v Čechách u Plas na Plzeňsku je nejstarším a hlavně historicky doloženým základním kamenem rodu Prusíků ve světě.

Předně je třeba říci, že Prusy dávných časů nemají co dělati s germánským Pruskem. Jaké jsou tedy počátky Prusů, ale nikoliv Prušáků ?

Širokou rovinu mezi řekou Vislou, Baltickým mořem , Litvou a Mazovskem zaujal po bouřlivých časech stěhování národů ke konci 4.století po Kristu kmen zvaný Prusy. Název ten pochází asi od slova Po - Rus ,Po-Rusie. Podle tehdejších zeměpisných názorů nazvána byla celá severovýchodní část Evropy Rusí, t.j.zemí Rusy obývanou. Poněvadž pak země Pruská přiléhala k Rusi,ležela vedle Ruska,tedy po Rusi nazván byl i ten kraj Po-Ruskem, Pruskem a jeho obyvatelé Porusy, Prusy. Ovšem jsou i někteří dějepisci, že jméno Prusy bylo odvozeno od staropruského slova "pruta" t.j.rozum, nebo litevsky protas. Slovo Prus znamenalo člověka moudrého, zkušeného a zručného.

Prusové nebyli vůbec národem germánským,byli původu lotyšského a byli příbuzní s Litvany a Jadžwingy, bydlícími severněji. Národ Prusů měl silný příměsek slovanské krve,pocházející od spojeného s nimi kmene Venetů. Kmen tento obýval žírný kraj pokrytý téměř neproniknutelnými panenskými lesy, plný rybných jezer,močálů,sítě řek, říček a potoků. Hlavním zaměstnáním Prusů vedle rolnictví byl i rybolov a lesní lov. Ten byl zvláště oblíben, neboť obrovské lesy hemžily se všemožnou zvěří, rychlonohými jeleny a srnami, vousatými tury , kanci a losy.

Náboženství Prusů bylo velice blízké k náboženství sousedních Slovanů,bylo především kultem světla a přírod-

ních sil. Prusové ctili mnoho bohů,mezi nimiž byl hlavní Perun, bůh a vládce hromu a ohně. Tomuto bohu nebyly budovány ani svatyně ani sochy . Svatyněmi byly čarovné háje, v nichž býval posvátný dub , u jehož paty pod věkovitou korunou hořel věčný svatý ohen , udržovaný stále kněžími. Nejvíce byl ctěn u Prusů háj "Romowa" v severní části země nad Fríským zálivem na západ od dnešního města Kaliningradu nekdejšího Královce,města založeného českým králem Přemyslem Otakarem II. Do háje Romowa putovával lid se všech stran , aby do rukou kněží skládal ctěnému tam bohu co oběti plody země, vojenskou kořist a plody lesního lovu. Zde měl také své sídlo nejvyšší kněz "kriwe-kriwejte" /soudce soudců/. Tento nevyšší kněz za šelestění husté koruny dubu hlásal všemu lidu vůli boha a řídil vrchní duchovní vládu nad kněžími,Wajdeloty zvanými.On také řídil všechny pře a spory a kdo ví, zda nepobývali v těchto posvátných místech před tisícem i více lety naši předci.

Prusové měli i svou řeč snad i prý zárodky vlastní literatury , ale téměř nic se z toho nezachovalo. Prusky národ zanikl jako takový úplně, částečně byl rozptýlen mezi Litvany a hlavně Poláky a jen zcela nepatrná část Prusů byla násilně řádem německých rytířů pogermánštěna. První snahy , jimiž měli býti získáni Prusové pro křesťanství vyšly ze země,jež s nimi hraničila na jihu t.j.z Polska. Bylo to za prvního křesťanského polského knížete Mieczyslawa I., který přijal v roce 966 křest. Jeho ženou byla česká kněžna Přemyslovna Doubravka. Později od polského dvora knížete Boleslava Chrabrého vydal se do pohanských Prus pod jeho péčí xx svatým ohněm planoucí misionář svatý Vojtěch. Tento první apoštol Prus poprvé mezi pohanskými Prusy zvěstoval a zaséval slovo křesťanské pravdy.

Kníže Boleslav Chrabrý v obavě o svého přítele a učitele chtěl dáti svatému Vojtěchovi brannou moc,o kterou by se mohl v případě potřeby opříti. Leč svatý Vojtěch odpověděl: "Meč není věrozvěstem kříže, ale láska ." Po krátkém pobytu na jihu Prus odebral se sv. Vojtěch po Visle a Baltickém moři do severovýchodní části země, do Sambie,kde byl posvátný háj Romowa. Nikomu cizímu nebylo dovoleno pod trestem smrti vstoupiti do tohoto háje a jen kněží směli tak volně činit. Misionáři se sv. Vojtěchem v čele nevědomky překročili jeho hranice a tu rozlícený pruský lid kněžími poštvaný , zabil sv. Vojtěcha a mrtvolu jeho zhanobil. Stalo se to 23.dubna 997.Teprve později kníže Boleslav Chrabrý vykoupil od Prusů ostatky mučedníka a uložil je v katedrále ve Hnězdně,odkud je v roce 1039 dopravil s mnoha zajatými Poláky český kníže Břetislav I. do Prahy.

Na tomto místě v Dřevci u Kralovic žil a odtud odešel r.1627 pro víru Bartoloměj Prusík a usadil se v Polsku.Tam žijí i jinde ve světě četní jeho potomci.

Petr Prusík nar.1875 na sever od Varšavy,v Ostrově Mazowieckem.Majitel cirku v Rostově na Donu.Potomek exulanta Bartoloměje Prusíka.

Rodina Stanislava Prusíka ze Sayreville ve státě New Jersey v USA, potomci Bartoloměje Prusíka,objevitelé jeho neznámých pohnutých osudů.

Je zvláštní a podivnou náhodou , že první náš historicky doložený a známý předek, narozený v roce 1515, byl také Vojtěch. Má tedy jméno po prvním Čechovi, který vstoupil na území Prusů. V Evropě byl národ Prusů nejdéle pohanským. Teprve v roce 1015 přijali Prusové poprvé křesťanství a to v míru uzavřeném s Boleslavem Chrabrým. Tehdy se také zavázali k placení daní Polsku. Od těch časů byli Prusové občas přáteli a zase nepřáteli Poláků a zase střídavě pohany a na oko křesťany. Jisté je , že Prusové žili v těsném sousedství polském a národy se proto vzájemně prolínaly. Snad tehdy vzniklo první jméno našich pradávných předků.

V Polsku žije dnes veliký počet potomků pobělohorského exulanta Čecha Bartoloměje Prusíka, rodáka ze Sedlce u Plas, který se do Polska dostal kolem roku 1630. Snad již tehdy Bartoloměj Prusík věděl, že někde na severu Polska žili jeho předci. Snad ..... ?? Je opravdu nápadné, že i dnes nejvíce osób s naším jménem žije na severu Polska a v dnešních vojvodstvích Varšava a Olštýn a také Gdansk a Bydhošť. Všechna ta místa leží blíže Prus.

Ovšem v dnešním Polsku žije veliký počet osob se jménem Prusík. Není možno tvrdit bezpečně , že všichni jsou potomky exulanta českého Bartoloměje Prusíka. Někteří jeho potomci měli sice mnoho synů , ale pátrání po předcích všech Prusíků v Polsku bylo by neobyčejně obtížné. Vždyť jde o zemi, která ve své dlouhé historii byla tak často bolestně stíhána válkami a zkázami a proto bylo by nemožné dopracovati se ve všech směrech historicky správné odpovědi na společný původ všech tam žijících Prusíků. Proto Polsko a Prusy , pravděpodobně pravlast našeho rodu a jeho počátky, zůstanou asi na věky určitým tajemstvím a dohadem.

Bartoloměj Prusík, usazený také překvapivě na severu Polska v Ostrově Mazovětském, měl, jak jsme pracně zjistili, jednoho syna jménem Petra. Snad měl mnohem více dětí a i synů a po nich tam snad žijí také potomci. Petr Prusík narodil se roku 1638 a jako sedlák zemřel v roce 1696 v témže místě, kam jeho otec kdysi přišel z vesnice Dřevce u Kralovic, když pro víru opustil v roce 1627 svou českou vlast a uchýlil se snad vědomky či nevědomky do pravlasti svých předků.

Jeden Petrův syn se jmenoval Jeroným. Narodil se v Ostrově roku 1671 a zemřel tam v roce 1732. Tem měl syna Bartoloměje , který se narodil v roce 1702 a zemřel jako hospodář na rodném gruntě v Ostrově v roce 1776. Jeho syn Stanislav narodil se v roce 1730 a zemřel v roce 1784. Jeho syn Jakub Prusík nar. v Ostrově r. 1770 měl, jak se podařilo zjistit, nejméně dva syny a to Ja-

kuba a Michala. Jakub Prusík zažil v Ostrově Mazovětském tažení Napoleona do Ruska . Zemřel v roce 1830. Starší syn Jakubův, Jakub Prusík přiženil se do obce Poscień ve vojvodství varšavském. Narodil se v roce 1801 a zemřel v roce 1864 jako hospodář v obci Poscień. Jeden z jeho synů byl Petr nar. r.1845 a zemřel 1900. Ten měl dva syny a to Stanislava nar. 1891 , který se vystěhoval na počátku XX.století do USA. Jeho bratr Jeroným Prusík nar. r. 1899 hospodaří ještě dnes v obci Poscień. Druhý syn Jakuba Prusíka , který se narodil v roce 1770 v Ostrově Mazovětském byl, jak jsme již napsali, Michal. Narodil se v roce 1810 , převzal rodný grunt a měl šest synů. Zemřel v roce 1882. Jeden z těchto synů Josef Prusík nar. v roce 1843 měl dokonce 13 synů. Zemřel v roce 1905. Jeden jeho syn byl Tomáš , druhý Petr Prusík. O dalších jedenácti bratrech nám není mnoho známo, ale jistě v Polsku žijí jejich potomci.

Tomáš Prusík narodil se v roce 1881 v Ostrově , odstěhoval se do Varšavy , ale na počátku první světové války v roce 1914 padl v mladém věku 33 let. Jeho bratr Petr Prusík, nar.1879 stal se proslulým zápasníkem a měl po řadu let svůj vlastní cirkus v Rostově na Donu v Rusku. Tam tehdy totiž patřila ta část Polska, kde byl Petr Prusík narozen. Řeckořímský zápasník Petr Prusík byl jako polský bouřlivák proti carské zvůli vězněn také řadu let na Sibiři.Syn Tomáše Prusíka, Romuald Prusík, partyzán z druhé světové války, narodil se ve Varšavě v roce 1909 . V květnu 1967 navštívil také Prahu a vnesl mnoho jasna do záhady polských Prusíků i osudu potomků exulanta Bartoloměje Prusíka. On však nebyl první, který pomohl objeviti potomky tohoto českého exulanta. K tomu dopomohla čirá náhoda a cesta k objasnění osudů pobělohorského exulanta byla mnohem delší. Šla až daleko za Oceán. Stopa šla do městečka Sayreville ve státě New Jersey v USA blíže New Yorku. Tam žije Stanislav Prusík nar. v roce 1891 v obci Poscień na severovýchod od Varšavy. Jeho syn Matěj je biologem a profesorem a jeden čas působil na universitě New Brunswick ve státě New Jersey.Podle jedné jeho vědecké práce popsané a uveřejněné v mezinárodním vědeckém listě,který dochází i do československých výzkumných ústavů,byl objeven a navázán s ním styk. Tím byla nalezena první stopa po potomcích dávného českého exulanta z Kralovicka na Plzeňsku, o jehož osudech jsme 340 let nic nevěděli. Stanislav Prusík v USA má ovšem i další děti. Jejich jména uvádíme na jiném místě.

Ve většíně států světa žijící Prusíci jspu potomky Vojtěcha Prusíka, který se narodil roku 1515 v západočeské vesnici Sedlci u Plas. Dále žili někteří polští Prusíci ve Francii , ale dnes tam již osoby s tímto jménem neexistují. Pak jsou Prusíci polského původu i v USA. V Polsku bydlí osoby s naším jménem nejvíce v severní

části země , ale po velkých změnách po druhé světové válce jsou v Polsku Prusíci i v jiných oblastech.

Od počátku XIV.století byly Prusy poněmčeny. To však tam již dávno nežil žádný Prusík. V celém Německu a to východním i západním žijí totiž jen Prusíci, jejichž prapůvod je prokazatelně v Čechách . Proto můžeme pokládati za nejpravděpodobnější , že naši pradávní předci žili kdysi v Polsku blíže Prus, odtud dostali své jméno a mnoho jich tam žije dodnes. Pojede-li jednou někdo z Vás, kteří čtete tyto dějiny našeho rodu, do tichých zadumaných krajů Pobaltí, vzpomeňte, že snad na této půdě, kde kráčíte vy, chodili před tisíci lety , žili, milovali, bojovali, rodili se a umírali naši pradávní předci, jejichž potomci jsou dnes roztroušeni po celém světě.

A když Vám někdo, milí Prusíci, řekne, že jste asi podle jména původu germánského , odpovězte mu, že se mýlí. Ještě počátkem XIII.století byly totiž Prusy pohanské a neněmecké. Teprve roku 1283 mohl Řád německých rytířů směle tvrdit, že se stal opravdovým pánem nad pruskou zemí. Zmocnil se však pustiny. Prusové byli v krutých bojích, trvajících přes padesát let téměř úplně vyhubeni nebo zatlačeni do Litvy a Polska. Tam se asi také utekli naši předci. Prusy pak byly osídleny germánským lidem a Prusko stalo se předvojem germánské rozpínavosti. S tou nemá náš rod žádnou spojitost i když dnes zase již mnozí členové patří k národu německému, jak ani snad při rozptýlení rodu není jinak možné.

Prapůvod rodu Prusíků je slovanský a to nejdříve asi v Pobaltí a pak český v západočeské vesnici Sedlci. Taková je naše nejstarší historie před XVI.stoletím.

V obci ŽELAZNA na severu od Varšavy v okrese Przasnysz žije dnes 10 rodin Prusíků. V žádné jiné vsi na světě tomu v takovém počtu není. Jasný to doklad o našem dávném prapůvodu. Nechť naše budoucnost je tak "železná" a pevná, jak zní jméno oné polské dědiny!

Příklad rozrodu potomků českého exulanta

Bartoloměje Prusíka v Polsku a v USA.

Uvedli jsme v těchto Dějinách čtyřináhodné obrázky některých potomků Bartoloměje Prusíka, který se narodil v roce 1602 v Sedlici u Plas. Pak se přiženil do Dřevce a odtud uprchl v roce 1627 pro víru ~~v roce 1627~~ i se svou ženou, vdovou po sedláku Radimovi. Usadil se pak v Polsku severně od Varšavy, v Ostrově Mazověckém. Jen jako příklad rádi bychom krátce načrtli jeho potomky, pokud se je podařilo v některých souvisltech nalézti a hlavně podati důkaz, jak jsou s ním spříznění, ti co jsou na obrázcích v těchto Dějinách rodu Prusíků předvedeni.

Bartoloměj Prusík 1602 Sedlec u Plas - 1670 Ostrow Mazowiecka v Polsku

Jeho syn :

Petr Prusík nar.1638 - 1696 zemřel v Ostrově Maz.

Jeroným Prusík nar.1671-zemřel 1732 "

Bartoloměj Prusík- nar.1702- zemřel 1776 "

Stanislav Prusík -nar. 1730- zemř. 1784 "

Jakub Prusík, nar. 1770 zemřel 1830 v Ostrově Mazověckém měl dva syny, pokud je známo :

Jakub Prusík, přiženil se do obce Poscień nar. 1801, zemřel 1864

a Michal Prusík nar. 1810 zemř. 1882 v Ostrově M.

Petr Prusík, nar.1845, zemř.1900

Josef Prusík, nar.1843 zeř.1905-měl 13 synů. dva z jeho mnoha synů:

Tomáš nar.1881 zemř1914

a Petr Prusík (obr.) světový zápasník nar.1870

Stanislav Prusík, nar.1891 (obr) vystěhoval se r.1914 do USA

jeden z jeho synů:

Walter Prusík nar.1918 žije v South River ve státě New Jersey v USA

Jeho syn: Romuald Prusík nar.1909 žije ve Varšavě

měl jen dcery

Vyobrazení dva Prusíci:

jeho syn : Tomáš Prusík, nar.1946 v South River v USA

jeho syn : Vladimír Prusík nar.1937 žije ve Varšavěv Polsku.

A tak se rozptýlili potomci českého exulanta nejen v Polsku, ale i v USA. Jsou to opravdu pohnuté osudy člověka naší krve, který spatřil světlo světa v malé západočeské vesničce a potomci žili pak roztroušeni v Polsku i jinde ve světě a z nichž mnozí měli v průběhu téměř 350 let také četné podivné osudy.

P r u s í c i polského původu.

Nejvíce Prusíků na světě žije dnes v Polsku. Jsou to potomci Bartoloměje Prusíka, českého pobělohorského exulanta, ale snad i potomci Prusíků , kteří žili v Polsku jistě již asi před tisíci lety a tedy dávno před tím, než se v roce 1630 dostal tam Bartoloměj Prusík. O tři roky předtím utekl pro víru z obce Dřevec u Kralovic.

Když jsme pátrali po lidech s naším jménem v Polsku jako před tím již ve všech možných státech světa, z vlášt ovšem v Evropě, našli jsme je v různých končinách dnešního Polska, ale je zajímavé při tom, že původ všech ,pokud se dalo pracně zjistit, vrací se téměř bez vyjímky do severní části Polska a tedy do krajů, kde jednak země polská sousedila s Prusy, když ještě byly pohanské a kde se také usadil před 340 lety český exulant Bartoloměj Prusík. Dnes žijí ovšem jeho potomci také v USA, jak jsme již Vám na předešlých stránkách vylíčili.

Aby Dějiny našeho rodu byly opravdu pravdivé a ne vybásněné, musíme na tomto místě prohlásit, že nemůžeme bezpečně historicky prokázat, že všichni Prusíci dnes žijící v Polsku jsou potomci Bartoloměje Prusíka. A tedy , že snad někteří nepatří ~~xxxx~~ ani do této větve, ale tvoří součást kmene polského, z něhož však pocházejí určitě i Prusíci, jejich prakolébka je v Sedlci na Plzeňsku. Úplně přesný důkaz a zjištění všech skutečností historických ztěžuje velký počet válek a jiných katastrof, které přešly přes Polsko, zničily řadu cenných dokumentů a také i to, že ještě dnes mezi starší generací Prusíků v Polsku je dosti negramotných lidí a proto dohovor písemný s nimi nebyl a není snadný.

Uvedeme pro přehled seznam osob se jménem Prusík či Prusíková podle stavu počátkem roku 1968 ,jejichž původ je v Polsku a pokud se je podařilo všechny nalézti. Mají přerůzná zaměstnání, mnoho jich je zemědělců , ale také jsou hojně dělníci a méně již úředníci neb jiná povolání, Zatím jsme nenašli mezi Prusíky polského původu nějakou zvláště vynikající postavu a to jak mezi žijícími tak v historii. Ani v naučném slovníku polském není uveden žádný Prusík, který by se nějak vyznamenal a vynikl nad průměr. Jisté je , že patříme všichni k sobě a také ze vzájemné korespondence s nimi je zjevné, že se k nám všem co žijeme v Čechách hlásí s nadšením jako pokrevní bratři, Ostatně polská a česká řeč byla v dávné minulosti stejná a i dnes je nám polština ze všech jazyků na světě nejsrozumitelnější.

Na další straně můžete si přečísti seznam všech osob se jménem Prusík nebo Prusíková , které jsou původu polského. Pojedete-li jednou někdo do Polska, navštivte někoho z nich jistě budete vítáni. A ještě jedna zajímavost : Jan Prusík, pracovník na katedře biochemie v Olsztyně se táže, zda známe biochemika -vědce Zdeňka Prusíka z Prahy. Tento "tajemný" český Prusík je náhodou synem autora těchto Dějin.

Lodž

Varšava, kde žijí četní členové rodu Prusíků.

Osoby žijící se jménem Prusík a Prusíková polského původu.

POLSKO :-

Alexander Prusik , nar. 14.8.1910 bytem Zabno ,okres /powiat/Mogilno kraj/wojewodstwo Bydgoszc

Lucian Prusik,nar.8.8. 1930 - LIPOWIEC ,161 pow.Szczytno wojw.Olsztyn

Alfreda Prusik-ová nar. 16.XI. 1909,WARSZAWA-Mokotow ul.Wiktorska 24m 5

Andrzej Prusik,nar. 31.5. 1894-SOKTOWO pow.Pultusk wojw. Warszawa

Janina Prusik-ová.nar. 4.7. 1947 STUPSK ul.Wiatracina ,1 wojw.Koszalin

Julian Prusik,nar. 8.X. 1905-ORZOTEK pow.Przasnysz wojw. Warszawa

Wladyslaw Prusik,nar. 26.9. 1909-POPILARKA pow.Makow Mazowiecki -wojw.Warszawa

Stanislaw Prusik,nar. 16.4. 1899 Warszawa-Zaliboz ul.Anny Jagiellecki,1

Kazimierz Prusik,nar. 9.6. 1908-LODŽ-Polscie-ul.Ossowskieg 8 m 20

Witold Prusik,nar. 8.1. 1928 NIDZICA-ul.Limanowskiego,5 wojw.Olsztyn

Adam Prusik,nar. 11.10. 1907-MALBORK ,ul.Jagiellonska, Nr.167/4 wojw.Gdansk

Boleslaw Prusik,nar. 18.6. 1912 ,KALINOWO pow.Pultusk wojw.Warszawa

Boleslaw Prusik,nar. 21.4. 1938,RUDA SLASKA,Ul.Plebiscytowa no 1/2 wojw.Katowice

Boleslaw Prusik,nar. 19.XI. 1927,LACHY pow.Makow Mazowiecki wojw.Warszawa

Agnieszka Prusik-ová,nar. 22.XI. 1908,PABIANICE,ul.Moniuszki no 15 ml wojw.Lodz

Jan Prusik,nar. 26.XII 1914,SZCECIN ,ul Sciegieunego 8-20

Jan Prusik,nar.24.6 1943,BARANOWO,pow.Przasnysz wojw.Warszawa t.č.Olsztyn- Kortowo

Benedykt Prusik,nar. 22.XI 1939 KRSNOSIELC ul.Mlynska 3 pow.Makow Mazowiecki wojw.Warszawa

Czeslawa Prusik-ová ,SIELC NOWY pow.Makow Mazowiecki wojw.Warszawa

Antonin Prusik,nar. 14.8. 1914 CZYZEMIN pow.Lask wojw. Lodž

Aniela Prusik-ová,nar. 24.6. 1907 WARSZAWA-Srodm ul.Aleja 3go Maja 2m 93

Filip Prusik,nar. 11.X. 1899,NOWY STAW podzta Nasutow pow.Lubartow wojw.Lublin

Felikks Prusik,nar.17.1. 1890-AUGUSTOWO pow.Wyszkow wojw.Warszawa

Eugeniusz Prusik,nar. 27.6. 1910 WYSZKOW ul. Inej.Armii 72 wojw.Warszawa

Edward Prusik nar.29.7 1927 Katowice ul.Mlynska 45/10

Antonina Prusik-ová , " "

Halina Prusik-ová nar.1952 , " "

Renata Prusik-ová,nar. 1956, " "

Wieslaw Prusik,nar. 1953, " "

Andrzej Prusik nar. 1961, " "

Henryk Prusik,nar. 8.10. 1933,DROGONCZ pow.Kostrzyn wojw. Olsztyn

Helena Prusik-ová , " "

Grazina Prusik-ová ,nar. 1958, " "

Josef Prusik,nar.10.11 1900, OLSZEWKA pow.Przasnysz wojw. Warszawa

Halina Prusik-ová,nar 9.5. 1940 BARTOSZYCE ul.Swierencwkiego, No 6/7 wojw.Olsztyn

Genowefa Prusik-ová ,nar. 24.IX. 1931 DZIERZONIOW ul. Okrzei 23 m 1 wojw.Wroclaw

Franciszek Prusik,nar. 24.IX XI 1921 ZABIELE WIELKIE pow.Ostroleka wojw.Warszawa

Zdzislaw Prusik,nar 22.1920 WARSZAWA-Ochota ul Dobosza Nr 7 m 28

Albin Prusik,nar. 14.2. 1921 KAPTURY pow.Makow Mazowiecki wojw.Warszawa

Bronislawa Prusik-ová nar. 8.8. 1899 LODŽ ul.Prusa 14m 11

Irena Prusik-ová nar. 2.X. 1942 WOLOMIN ul.Warszawska,16m2 wojw.Warszawa

Stanislaw Prusik nar. 1932 , BLEDOWA pow.Przasnysz wojw. Warszawa

Stanislaw Prusik,nar 1893 ,ZELAZNA,pcczta Parciaki powiat Prasnysz,wojw.Warszawa

Stanislaw Prusik,nar. 1930 ,ZELAZNA, " "

Czeslaw Prusik,nar. 1896, PARCIAKI 42,pow.Prasnysz wojw. Warszawa

Mieczyslaw/Měšek/ Prusik,nar. 1901,MRAGOWO,wojw.Olsztyn

Heronim/Jeronym/Prusik,nar.1899,POSCIEŇ,poczta Olszewka, pow.Prasnysz,wojw.Warszawa

Romuald Prusik,nar.25.X. 1909,WARSZAWA-Grochow ul.Kordeckiego 29m 1

Wlodzimierz Prusik,nar.18.5. 1937,WARSZAWA, " "

Stefanie Prusiková,nar. 1909, WARSZAWA , " "

Hana Prusiková,nar.22.4. 1936,WARSZAWA, " "

Marzena Prusiková,nar.24.X. 1960,Warszawa, " "

Tadeusz Prusik,nar. 10.5. 1928,LODŽ,ul.Kilinskiego 60m 51

Janina Prusiková,nar. 24.9. 1931,LOSŽ, " "

Miroslawa Prusiková,nar. 16.7. 1954, LODŽ, " "

Gražyna Prusiková,nar. 9.2. 1957, LODŽ, " "

Andrzej Prusik,ZUKOWIE nar. 30.XI. 1935 ,poczta Pežino powiat Stargard Szczecinski wojw.Szczecin

Žofie Prusiková,nar.24.X. 1946, ZUKOWIE, " "

Czeslaw Prusik,nar. 29.4. 1929, LODŽ-Polesie,ul M.Formalskiej, 16 m 11 blok 4

Franczisek Prusik,nar. 26.1. 1884,LODŽ,ul Trebacka,55

Waclaw Prusik,nar 8.12 1915,LODŽ, ul Lubelska 38m3

Ewa Prusiková nar. 1938,Warszawa ,ul Žeromskiego 21m24

Ewa Prusiková,nar 20.X. 1896,WARSZAWA, ul Wolska 7m 8

Franczisek Prusik,nar. 17.XII 1932,WARSZAWA-Mokotow ul Kwiatowa 23 m 78

Tadeusz Prusik,nar 7.XI 1922, SLUPSK,ul Wojska Polskiego,21/1 wojw. Olsztyn

Alina Prusiková,nar 26.5. 1927,BUKOWINA pow.Levork wojw.Gdansk

Heronim Prusik,nar.2.XII 1912,POZZADLO pow.Drawsko Pomorskie wojw.Koszalin

Heronim Prusik,nar 30.9. 1925 MIETKIE MIETKIE Nr 21 pow. Szcytno ~~pow~~.Olsztyn -wojw.

Adam Prusik,nar 18.11 1931 GRABOWICE pow.Braniewo wojw.Olsztyn

Danuta Prusik-ová nar. 1.IX 1946 SZCYTNO ul.Partyzantow,17 wojw.Olsztyn

Alojzy Jerzy Prusik nar.1.4. 1928 Warszawa -Wota ul.Hrubienowska 4 m 21

Anna Prusik-ová,nar. 17.7. 1921 PABIANICE ul.Tranguuta wojw.LODŽ Nr 14m3

Josefa Prusik-ová ,nar 17.3 1914 PABIANICE ul.ZWIRKiWigury Nr 7m6 wojw.Lodz

Bronislaw Prusik nar. 22.5. 1928 PARCIAKI pow.Przasnysz wojw.Warszawa

Roman Prusik,nar. 13.3. 1934 WARSZAWA 44,ul Szaserow 121/ m 70

Kazimír/Kazimerz/ Prusik,nar. 30.1. 1957,Warszawa " "

Richard Prusik,nar. 29.5. 1965, WARSZAWA, " ul.Szaserow 121/m 70

Žofie Prusik-ová,nar.1935,WARSZAWA " "

Jan Prusik,nar. 1907, BARANOWO,pow.Przasnysz,wojw. Warszawa

Polští Prusíci v USA :

Stanisław/Stanley/Prusik nar.9.1 1891 Sayreville 8,Smith Str.
dělník New Jersey

Walter Prusik nar. 23.9 1918 SOUTH RIVER,3,Union Avenue
pojišť.úředník New Jersey

Jan/John/ Prusik nar. 26.1 1919-Sayreville,25,Emboidery St.
onchodník New Jersey

John Prusik nar. 1.XI. 1955 SAYREVILLE " "

Tom Prusík,nar.14.12 1946,SAYREVILLE,25,Embroidery Street
New Jersey

Thomas/Tom/Wayne Prusik,nar. 15.5. 1946,SOUTH RIVER
3,Union Avenue New Jersey

Karel/Charles/Prusik,nar. 28.2.1930 SYRACUSE,217 Davenhauer Street
techn.úředník New York

David Prusik nar. 17.3. 1957 SYRACUSE, " "

Brendan Prusik,nar.29/4 1959 , " " "

Brian Prusik,nar. 9.4. 1964, " " "

Matěj/Matthew/Prusik,nar. 15.2. 1932 , MORGAN ,13Raritan Ave
profesor biologie New Jersey

Matěj Prusik,nar.9.7. 1960, MORGAN " "

Antomie Prusik-ová nar. 286 1896 SAYREVILLE, 8,Smith Str.
New Jersey

Terezie Prusik-ová,nar. 2.6. 1920 -Sayreville,25,Embroidery
Street - New Jersey

Anna Prusik-ová,nar.22.XII 1930 SYRACUSE,217 Davenhauer Str.
New Jersey

Marie Prusik-ová ,nar.12.3. 1933,MORGAN,13,Raritan Avenue
New Jersey

Joyce Prusik-ová,nar.1.1. 1945 Sayreville,25,Embroidery Str.
New Jersey

Judy Prusik-ová ,nar.1.3. 1952, SAYREVILLE " "

Josef Prusik ,nar. 29.10 1964,MORGAN,13,Raritan Avenue
New Jersey

Laura Prusik-ová,nar. 15.7. 1921 ,SOUTH RIVER,3,Union Ave.
New Jersey

Uvedli jsme vám řadu lidí se jménem Prusík či Prusíková, jichž původ je polský a žijí buď v Polsku či USA.U větve polské neb u kmene prapůvodního našeho rodu-to asi nikdy již spolehlivě nerozřešíme-neuvádíme ovšem ~~všechny~~ potomky po přeslici těch Prusíků,kteří se narodili kolem roku 1800, jak se nám to téměř bez vyjímky podařilo u Prusíků,jejichž prapůvod je v Obci SEDLEC u Plas na Plzeňsku.Byla by to práce snad na dobu celého jednoho lidského věku.Tisíce a tisíce osob.Citujeme vám jen 4 ženy,které byly narozené Prusíkové a provdáním mají jiné jméno.Jde o dvě ženy v Polsku a dvě v USA.Jistě jsou jich však stovky a za těch asi 170 let tisíce se všemi dalšími potomky.
V Polsku žije a bylo s ní navázáno písemné spojení :

Jadwiga Brejnaková roz.Prusíková ,nar.1937,bytem vKRŠNOSIELC
ul.Ryněk,17pow./kres/Makow Mazowiecki
wojw./kraj/Warszawa

Irena Borodzilanska roz.Prusíková,nar. 17/ 12 1930-
ORNETA ZAMEK CIASNY Nr 11 pow.Braniewo
wojw.Olsztyn

V USA žijí ženy polského původu,rozené Prusíkové,dnes provdané ve státě New Jersey :

Helena Nowicki,nar. 10.5. 1923,SAYREVILLE,17,Smith Street
roz.Prusíková New Jersey

Florence Kroeger-ová roz.Prusíková,nar. 11.5. 1926-PARLIN
20,University Place-New Jersey

Děti těchto žen,které se narodily se jménem Prusíková a pak provdaly,již neuvádíme,neboť by to čtenářům Dějin našeho rodu mnoho neříkalo a to zvláště proto,že jde o zcela kusý seznam lidí naší krve,jimž se říká „přeslice".

Tím jsme vám zcela krátce vylíčili historii našeho rodu v Polsku.Jsme si plně vědomi,že je neúplná,ale přece jen nám dává nahlédnouti do tajů našeho rodu,který vznikal asi v Pobaltí.Je to vše šerý dávnověk a roušku nad jeho tajemi jsme jen trochu poodhalili.Hlavně však je směrodatné,že Prusíci v celém světě patří k sobě nejen jménem,ale i původem.A tím se asi málokdo v tom širém světě může pochlubiti,že tvoříme jednu rodinu rozsáhlou navzájem se milující a dávající všem lidem na světě recept na mírové a krásné soužití lidstva!

Křestní jména lidí se jménem Prusík či Prusíková.

Bude snad účelné,když uvedeme pro lepší přehled všechna křestní jména,která měli lidé nebo dnes mají,kteří mají či měli kdysi jméno Prusík či Prusíková ve světě.Z mužských křestních jmen se nejčastěji vyskytuje jméno Václav a ze ženských Marie.Některá jiná jména se také opakují dosti často jako Josef,Karel či Vojtěch a mezi ženami Anna,Anežka Kateřina nebo Barbora.Typická jména polská či německá ponecháváme v originálním znění.A také jména dnes běžná v USA.

Mužská křestní jména :

Adam
Adolf
Alan
Albín
Alois
Alfred
Alexander
Antonín
Arnošt

Baftoloměj
Benedikt
Bedřich
Bernard
Blažej
Boleslaw
Brédan
Brian
Bohdan
Bohumil
Bronislaw
Bořivoj

Czeslaw

Daniel
David
Dennis

Edmund
Eduard
Edwin
Elmo
Eugenius
Emanuel
Ervín
Eyk

Felix
Filip
František

Gerhard

Herbert
Heřman

Ivan

Jaromír
Jaroslav
Jan
Jakub
Jindřich
Jiří
Julian
Josef
Jeroným

Karel
Kazimierz
Kenneth

Ladislav
Libor
Lucian
Ludvík

Martin
Matěj
Matouš
Mikuláš
Miroslav
Mieczslaw
Michal

Norman

Ondřej
Oldřich

Petr
Pavel

Radovan
Richard
Robert
Roman
Romuald
Rudolf

Stanislaw

Tadeeusz
Tomáš

Uwe

Václav
Vincenc
Vladimír
Vladislav
Vojtěch

Walter
Wieslaw
Witold

Zdeněk
Zdislaw

Ženská křestní jména :

Anastazie
Alena
Alina
Albína
Adéla
Alžběta
Alžběta
Aloisie
Amalie
Anna
Anežka

Barbora
Bedřiška
Berta
Blanka
Blažena
Blahomila
Bohuslava
Božena
Bronislawa

Carmen
Czeslawa

Dagmar
Dana
Danuta

Eleonora
Elfrida
Eliška
Emilie
Emma
Evelyn
Eva

Gabriela
Geraldina
Gerda
Glorian
Gražyna
Gudrun

Halina
Helena
Hana
Herma
Herta
Hildegard

Ida
Iva
Irena
Irmgard
Ivana

Jarmila
Jaroslava
Jana
Jadwiga
Jenufa
Jindřiška
Jitka
Jiřina
Josefa
Judita
Joyce
Judy

Karin
Karolina
Kateřina
Klára
Klementina

Laura
Leontýna
Leopoldina
Libuše
Linda
~~Libuše~~
Lisa
Lucie
Ludmila

Magdalena
Marie
Marta
Marzena
Manuela
Markéta
Milada
Miloslava
Miluše
Miroslava
Matylda
Monika

Olga
Otylie

Petruše
Phyllis

Renata
Rosalie
Růžena
Ruth

Sabina
Soňa
Stefanie
Štěpánka

Tekla
Teretie

Valentina
Valpurga
Věra
Veronika
Věnceslava
Vendulka
Viktorie
Vilemína
Vlasta

Zdeňka
Žofie

Dvě města, kde žije největší počet členů rodu Prusíků:

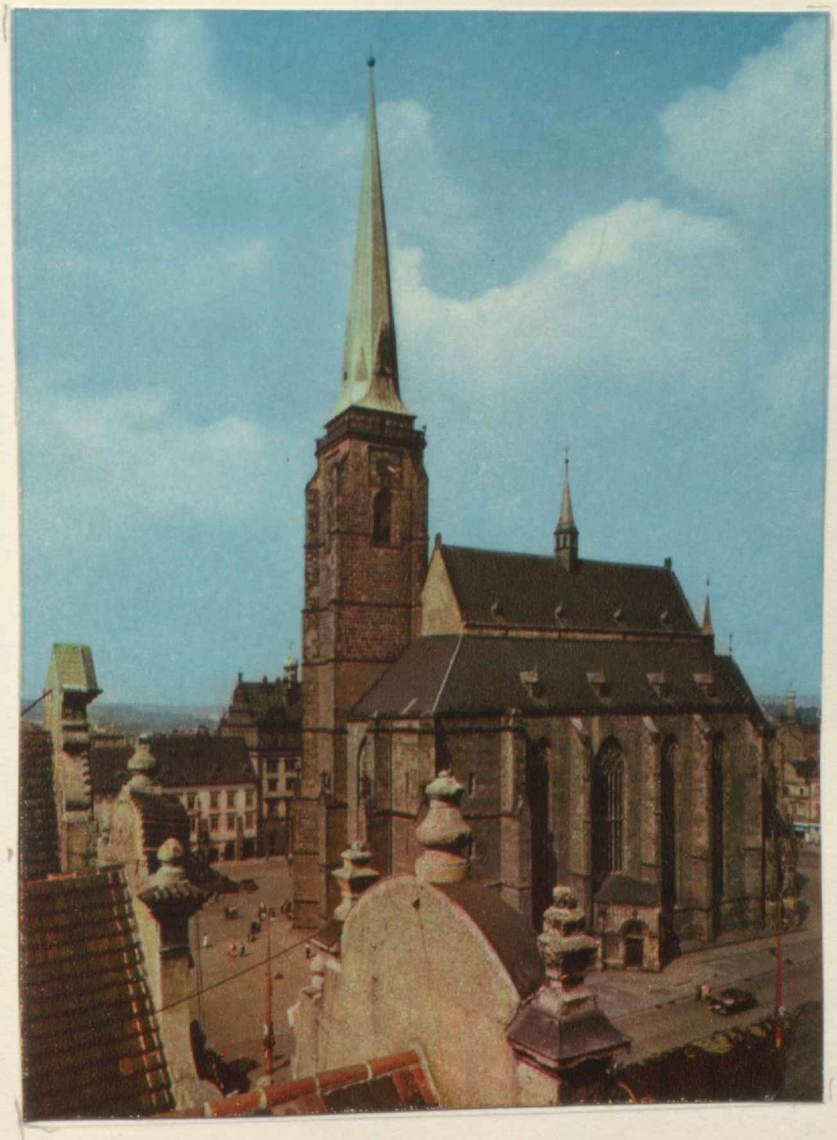

Plzeň

Praha

Kde žijí členové rodu Prusíků?

V předcházejících kapitolách Dějin rodu Prusíků jsme vás seznámili se zeměmi a místy, kde dnes žijí členové rodu našeho i kde kdysi žili, pokud se dalo zjistiti. Pro lepší přehled uvedeme nyní seznam těchto míst, kde najdete lidi, v jejichž žilách je krev rodu Prusíků, i když mnohdy v kolikáté generaci a jméno jiné než Prusík nikomu již neříká, že by ten či onen mohl patřiti nějak k našemu rodu. Jsou to místa, kde žijí dnes lidé se jménem Prusík či Prusíková a dále všichni jejich potomci po přeslici zpět až do roku 1800, do dob napoleonských. S vyjímkou polské větve, kde přeslice není zachycena. Jasně řečeno: jde o místa, kde žijí dnes lidé s jinými jmény, ale jejichž nějaký předek měl jméno Prusík či Prusíková, pokud se narodil kolem roku 1800 a později.

Nejvíce lidí s krví Prusíků žije v Polsku a pak v naší Československé republice. Jsou však i v Německu a jeho obou částech, Rakousku, Jugoslavii, Švédsku, Švýcarsku, ale i daleko za mořem v USA, Kanadě, Austrálii a koncem roku 1968 bude žíti i jeden člen našeho rodu-žena vdaná-v Africe v Sudanu. Jsme tedy opravdu roztroušeni po světě. Nejvíce členů rodu našeho žije na sever od Varšavy a tedy v území, které přiléhalo těsně k bývalým Prusům, v jejichž zemi je asi naše pradávná vlast. V Československu bydlí nejvíce členů rodu Prusíků v západních Čechách, na sever i na jih od Plzně a to proto, že prakolébka rodu, historicky doložená, stála v obci Sedlec u Plas. Snad nejvíce členů rodu po meči i po přeslici žije v Plzni, pak v Praze, hodně jich je i ve Varšavě. Ovšem i v menších místech na Plzeňsku žije někdy dosti členů rodu jako v Horní Bříze, Kralovicích, Výrově, Potvorově atd.

Uvedeme vám nyní seznam míst v republice podle jednotlivých krajů, kde se můžete setkati aspoň s jedním členem rodu Prusíků, někdy i s mnoha, v jejichž žilách je naše krev. Je to stav v červnu roku 1968, který se stěhováním, ženěním a vdáváním ovšem neustále mění, spíše se ovšem počet míst zvětšuje než snižuje. Města ovšem stále více soustřeďují větší počet našich členů. Vždyť tam také jsou dány větší pracovní příležitosti. Začneme Západočeským krajem, odkud je v republice nejstarší známý náš předek, ze 16 století.

Západočeský kraj :

Babiná u Plas
Bílov
Bečov
Bochov
Bělá Horní
Buček
Bučí
Bukovina
Bujesily
Borek u Kozojed
Borek u Žlutic
Bříza Česká
Bříza Horní
Bušovice
Čemíny
Černotín u Dnešic
Dnešice
Dobřany
Dolany
Doubravice Česká
Dřevec
Dražen
Dýšiná

Hodyně
Habartov u Sokolova
Hrádecko
Hrádek u Manětína
Hradiště Horní
Hradiště Dolní
Hrádek u Rokycan

Chodov u Karl.Varů
Cheb
Chlumčany u Dobřan
Chockov
Chotíkov
Chotěšov
Chrást u Plzně
Chraštovice

Jarov

Kalec u Žíhle
Kaznějov
Kaceřov
Karlovy Vary
Kladruby u Stříbra
Klatovy
Kočín u Kralovic
Kostelec nad Mží
Kopidlo
Kolešov u Žlutic
Kunějovice u Všerub
Kozolupy-Touškov
Koryta u Plas
Kozojedy
Kožlany
Kraslice
Krašovice
Křečov
Křimice
Krásné Údolí u Toužimě
Kralovice

Ledce
Lednice
Lešovice u Manětína
Leopoldov
Lhotka u Všerub
Lomany
Loza
Lukavice Dolní
Lukavice Horní

Málkovice u Stříbra
Manětín
Mladotice
Mariánské Lázně
Mirošov u Rokycan
Mýto u Rokycan

Nebřežiny
Nadryby
Nečtiny -Hrad
Nejdek
Nekmíř
Nevřeň
Nýřany

Obora u Kaznějova
Odlezly u Žíhle
Olšany u Trojan
Ondřejov
Ostrov nad Ohří

Planá u Mar. Lázní
Plasy
Plzeň
Pňovany
Plzenec Starý
Potvorov
Příšov

Radnice
Rakolusky u Kozojed
Robčice
Rokycany
Role Nová u Karl.Varů
Rovinka u Sokolova
Rybnice

Řemešín

Sedló Nové
Sedlec u Potvorova
Senec
Slatina u Chříče
(Slavkov Horní)
Sokolov
Staňkov
Stod
Stýskaly
Sušice

Šitboř Malá u Mar.Lázní

Tatiná
Tlucna u Hor.Břízy
Toužim
Trojany
Trnová
Trhanov
Třemošná
Týček u Zbiroha
Tymákov
Týnec u Klatov

Velhartice
Vladměřice
Výrov
Vysoká Libyně
Výškov u Tachova

Záluží u Plzně
Zborovy u Plánice
Zruč u Plzně

Žebnice
Žíhle
Žilov
Žichlice

Středočeský kraj :

Beroun
Bakov n/Jiz
Branžež u Mnichova Hradiště
Březany u Rakovníka

Černuc u Velvar
Čistá u Rakovníka

Dobrá Velká u Kladna
Dlouhá Lhota u Dobříše
Dobříš
Dobřichovice

Hořovice
Hostomice pod Brdy

Jince

Kladno
Kněžmost u Bakova
Kněževes u Rakovníka

Mělník
Milostín
Mladá Boleslav
Plaňany
Počernice Horní
Praha
Příbram

Racek u Benešova
Rakovník

Říčany u Radošovice

Strašecí Nové
Slaný
Senomaty
Sedlčany
Slivno Dolní
Suchomasty
Sukorady u Mladé Boleslavi
Stodůlky u Prahy

Šípy u Čisté

Újezdec Kamenný na Sázav
Újezdec Panoší
Unhošť- Nouzov

Vlašim
Vranany u Mělníka
Všesulov

Zavidov u Rakovníka
Zeleneč u Prahy

Železná u Berouna

Severočeský kraj :

Brníkov u Libochovic
Březno Krásné
Březánky u Duchcova

Děčín

Hrdlovka u Duchcova

Chomutov
Chrastava u Liberce

Jimlín u Loun

Kadaň
Klášterec n/Ohří
Kopisty u Mostu
Krupka u Teplic

Lom u Mostu
Liberec
Litoměřice
Litvínov
Louny
Lubenec

Most

Osek u Duchcova

Podbořany
Petrohrad
Povrly u Děčína

Radonice u Kadaně
Radčice u Duchcova

Řetenice

Smržovka Dolní
Straškov-Vodochody

Šluknov
Štětí n/Lab

Teplice

Ústí n/Lab

Varnsdorf
Velenice u Zákup
Vroutek u Podbořan
Vyklice u Ústí n/Lab

Zákupy
Záluží u Mostu

Žatec

Východočeský kraj :

Černíkovice u Rychnova n/Kn

Hradec Králové

Chrudim

Jaroměř

Lány u N.Paky
Litice n/Orl
Luže pod Košumberkem

Ohrazenice

Pardubice

Rosice n/Lab
Rtyně v Podk.

Sobiňov u Chotěboře

Špindlerův mMlýn

Vysoké Mýto

Jihočeský kraj :

České Budějovice

Písek

Strakonice

Tábor
Třeboň

Žimutice u Týna n /Vlt.

Jihomoravský kraj :

Brno
Boskovice
Břeclav Velká
Hodonín
Otrokovice u Zlína
Přěnčín u Prostějova
Polná
Pozořice u Brna
Rosice u Brna
Zahrádka u Náměště n/Osl.

Severomoravský kraj :

Bartošky u Frenštátu
Místek-Frýdek
Havířov
Krnov
Ostrava-Vítkovice
poruba-Ostrava
Rýmařov
Zábřeh na Mor.

SLOVENSKO :

Západoslovenský kraj :

Bratislava

Východoslovenský kraj :

Kurov u Bardějova

Lidé, kteří mají v republice jméno Prusík či Prusíková žijí celkem v 36 různých místech. Vzhledem k tomu, že původ rodu našeho je v západních Čechách, je celkem pochopitelné, že v tomto kraji i dnes po více než 453 letech žije také dosud nejvíce osob s tímto jménem v republice.
V západočeském kraji je to v 18 různých místech 65 osob, ve středočeském kraji v 5 místech 34 osob, dále v severočeském kraji v 9 různých místech žije 24 lidí s naším jménem Prusík-ová, v jihočeském kraji jen jedna osoba, manželka-vdova a v severomoravském kraji ve 3 místech 7 osob. V jihomoravském kraji se jméno Prusík či Prusíková k 1. srpnu 1968, době ukončení Dějin vůbec nevyskytuje a také ne na Slovensku.
V naší republice žije tedy právě nyní, kdy jsme dopsali Dějiny rodu Prusíků 131 osob s tímto jménem, z toho je 57 lidí mužského rodu/meč/, 22 dívek či žen/přeslice/ a 52 manželek/vdov/ Prusíků. Možná za krátký již čas bude toto číslo jiné, právě tak jak je věčný kolovrátek našeho života. Není nás tedy s tímto jménem mnoho, všichni k sobě náležíme však pokrevně a tím to malé číslo spíše vynikne a vzbudí zájem svou poměrnou řídkostí i dobrými činy, které vykonaly minulé naše generace rodu a snad i dále v budoucích staletích opět vykonají ke cti rodu .

Místa v cizině, kde žijí členové rodu Prusíků.

Evropa :

Jugoslavie :

Maribor

Banja Luka

Německo - NSR : /Západní/

Mnichov-München
Pasov-Passau
Stuttgart
Fürth u Norimberka
Butzbach-Hessen
Aidenbach -Bayern
Moosburg-Bayern
Hattingen-Ruhr
Waiblingen u Stuttgartu
Bamberg -Bayern
Dietlingen u Pforzheimu - Baden
Pforzheim

Německo - NDR/Východní/ :

Halle a/Sa
Erfurt
Berga-Kyffhäuser
Köthen-Anhalt
~~Lipsko-Leipzig~~
Weissenfels-Saale
Tagewerben u Weissenfels
Parey-Elbe
Karl-Marx-Stadt
Schlema-Erzgebirge
Langenhanshagen/-Mecklenburg
Greifswald u Stralsundu
Berlin

Švédsko :

Uppsala

Švýcarsko :

Curych-Zürich
Richterswill

Rakousko :

Wien-Vídeň
Linz-Linec

Polsko :

Varšava-Warszawa
Poscien-wojwodstwie Warsza
Augustowo- " "
Sielc Nowy - " "
Krasnosielc- " "
Kalinowo- " "
Lachy - " "
Baranowo- " "
Wyszkow - " "
Popielarka- " "
Orzotek - " "
Sokotowo - " "
Parciaki - " "
Olszewka - " "
Kaptury - " "
Orneta Zamek Ciasny -Wojw
Zelazna- " Wars
Wolomin - " "
Zabiele Wielkie " "
Bledowa - wojw.Warszaw

Drogoncz - wojw.Olsztyn
Lipowiec - " "
Bartoszyce- " "
Grabowice - " "
Nidzica - " "
Szcytno - " "
Mragowo - " "
Mietkie- " "
Olsztyn - " "

Lodž wojwodstwie Lodž
Czymein- " "
Pabianice- " "

Zabno-wojw.Bydgosz

Štětín-Szeczin wojw.Szeczin
Zukowie " "
Malbork-wojw.Gdansk
Bukowina- " "
Dzierzoniow-wojw.Wroclaw

Nowystaw -wojw. Lublin

Katowice wojw.Katowice

Slupsk-wojw.Koszalin
Pozrzadlo- " "
Jasiona - wojw. Opolie

Amerika :

USA-Spojené státy severoamerické :

New York - stát New York
Syracuse - " "

Sayreville - " New Jersey
Morgan - " "
Parlin - " "
South River - " "

St.Petersburg - stát Florida

Iowa City - " Iowa

Springville - " California

Omaha - " Nebraska

Simms- stát Montana

Marysville - " Washington
Tacoma - " "

Chicago - stát Illinois
Millington - " "

Capa Elisabeth - " Maine

Minneapolis - " Minnesota
Edine- " "
Crosslake - " "
Minnetonka - " "

Shawano - stát Wisconsin
New London - " "
Milwaukee - " "
Appleton - " "
Hartford - " "
Green Bay - " "
Greenfield - " "

KANADA :

Sydney Mines-Nova Skotia

Toronto- Ontario

Hagersville- Ontario

Scarborough- Ontario

Australie :

Melbourne

Perth

Sydney

Nejstarší a nejmladší Prusík ve světě.

K 1.květnu 1968 byl nejstarším Prusíkem ve světě Adolf Prusík /87 let/,žijící v Shawano v USA. (+4.7.1969)

Nejmladší byl Eyk Prusík /6 měsíců/ žijící ve městě Weissenfels u Lipska v NDR.

Rekapitulace čísel a lidí.

Pro lepší celkový přehled chceme Vám podati některé rekapitulace čísel a lidí, o nichž je psáno v těchto "Dějinách rodu Prusíků" . Od roku 1800 jsou zachyceni všichni potomci po meči i po přeslici pokud jsou odvozeni z české vesnice Sedlec u Plas na Plzeňsku , kde začátkem 16.století žili již naši předci. Pokud jde o rod Prusíků usazený v Polsku , jsou zde uvedeni také mnozí nebo i ti, jejichž původ byl či je v Polsku. Velmi mnozí jsou potomci českého exulanta Bartoloměje Prusíka, narozeného roku 1602 v Sedlci, jak máme bezpečně zjištěno. Zda jsou ovšem všichni Prusíci polského původu jeho potomci, to nemáme stoprocentně zjištěno. Zdá se, že někteří jsou i potomci mnohem dávnějších předků, kteří žili ještě dlouho před 16.stoletím v Polsku či přilehlých končinách, zvláště v Pobaltí a v Prusech ještě pohanských ve 12.století a dříve. To již na věky zůstane záhadou.

Před rokem 1800 jsou v těchto dějinách citováni členové rodu našeho také a to v počtu 16 u mužů a u 14.žen, které pokrevně patří k rodu Prusíků. Pak jde o 8 zakladatelů rodových větví, nepočítáme-li do toho větev polskou nebo snad i základní kmen polský. Kdož ví ? .....

Zvláště jsme se také v tomto díle zmínili o všech manželkách, které kdy pojali Prusíci za ženy. Není a nebylo jich málo. Nepočítáme-li manželky Prusíků polského původu , jde u těch ostatních také o číslici úctyhodnou. Vezmeme-li za základ jen osm běžných rodových větví, jejichž prapůvod byl v Sedlci, pak žije dnes, v červnu 1968, na 72 manželek Prusíků ve světě. Mrtvých manželek Prusíků je citováno 102. A je zajímavé, že jen dvě manželky Prusíků se po rozvodě znovu vdaly a měly pak jiné jméno. Celkem je citováno v tomto díle na 3000 osob.

Vezmeme-li v úvahu i živé Prusíky v Polsku, pokud jsme je mohli nalézti a navázati s nimi spojení, a všechny ostatní, pak žije v době dokončení těchto Dějin rodu na 148 Prusíků ve světě, z toho 54 v československé republice. Pak ovšem následují osoby ženského rodu se jménem Prusíková. Jde o svobodné rozené Prusíkové mladé či neprovdané a manželky. V naší republice má ke 31. prosinci 1968 jméno Prusík či Prusíková 177 osob. Možná, že již za několik dní bude toto číslo jiné, vždyť život je tak proměnlivý ! Stále lidé odcházejí na věčnost a jiní přicházejí zase na tento svět ! Větší část osob se jménem Prusík či Prusíková je však v cizině. To je nesporný fakt. Kromě Polska, byl snad se všemi ostatními ve světě navázán písemný, někdy i osobní styk a kdyby se jednou měli všichni Prusíci, kteří na světě žijí, sejíti, sotva by na to stačil malý sál. Je dobře, že nyní vědí téměř všichni, že jménem i krví patří k sobě. Zdá se, že tuto raritu si dnes všichni členové našeho rodu uvědomují a ji ocenují, vždyť asi takových rodů není ve světě mnoho.

Přehled živých a mrtvých potomků rodu Prusíků po meči a po přeslici ke dni 1.srpna 1968.

Větev	Odnož	Živí	Mrtví	celkem osob:
1.VÝROV	H.Bříza I	312	59	371
	H-Bříza II	307	71	378
	H-Bříza III	119	38	157
	Výrov I	137	20	157
	Výrov II	192	33	225
	Hodyně	128	19	147
	Kostelec n/M.	75	14	89
Děti zakladatele		--	8	8
		1270	262	1532
2. SEDLEC				
	Chraštovice	146	45	191
	Bílov	143	27	170
	Šípy	133	24	157
	Sedlec	29	11	40
Děti zakladatele		-	6	6
		451	113	564
3.ČERVENÁ ŘEČICE		-	4	4
4.NEBŘEZINY		126	38	164
5.PLASY		45	18	63
6.STRAŽIŠTĚ		111	49	160
7.JIHLAVA		16	28	44
8.KUCHYNĚ u Svratky		46	32	78
9.Polský kmen či větev /jen živí se jménem Prusík či Prusíková/		103	-	103
Zakladatelé větví s původem v Sedlci u Plas		-	8	8
Členové rodu mimo větve před rokem 1777-1800		-	30	30
Celkem citováno kromě manželek Prusíků a mužů žen roz.Prusíková.....		2168	582	2750

V Dějinách rodu je zmínka nebo obsáhlejší pojednání o více než 3000 osobách, které mají vztah k rodu.

Živé osoby se jménem Prusík či Prusíková
v rodových větvích mimo polský kmen či větev .

Větev VÝROV -odnož Výrov II

		narozen :	místo pobytu:
Muži :	Vladimír	1902	Dobřichovice u Prahy
	Jaromír	1905	Praha
	Karel	1915	Dobříš
	Václav	1919	(Horní Slavkov) Dietlingen-Baden (NSR)
	Bohumil	1922	Praha
	Bořivoj	1925	Hrdlovka u Duchcova
	Jiří	1932	Dobřichovice
	Zdeněk	1933	Praha
	Pavel	1952	Dobříš
	Václav	1954	(Horní Slavkov) Dietlingen
	Bohdan	1956	(Horní Slavkov) - Baden - NSR
	Radovan	1955	Praha
Ženy :	Blažena	1896	Praha
	Blanka	1950	Dobříš
	Hana	1952	Hrdlovka
	Jitka	1956	Praha
	Hana	1959	Praha
	Jana -Zuzana	1963	Praha
	Ivana	1964	Praha
Manželky :	Františka	1887	Praha
	Anna	1891	Praha
	Marie	1895	Milostín
	Jiřina	1909	Praha
	Věnceslava	1910	Dobřichovice
	Lucie	1921	Hrdlovka
	Blanka	1925	(Horní Slavkov) Dietlingen-Baden (NSR)
	Jana	1931	Praha
	Eva	1926	Dobříš
	Božena	1932	Praha
	Miluška	1934	Praha
	Dagmar	1936	Dobřichovice

Větev VÝROV -odnož Horní Bříza III

Muži:	Ladislav	1925	Horní Bříza
Ženy :	Božena	1899	Výrov-Hadačka
Manželka :	Božena	1897	Horní Bříza

Větev Výrov-odnož Hodyně .

Muži :	Adolf	1881	Shawano-USA + 1969
	Karel	1907	Plzeň
	Josef	1911	Shawano-USA
	Bernard	1912	Shawano-USA

Větev VÝROV -odnož Hodyně .

Muži :	Narození :		Pobyt :
Jaroslav	1897		Bujesily
Norman	1916		Shawano-USA
Elmo	1923	Hartford-	Shawano-USA
Václav	1928		Kozojedy
Václav	1933		Starý Plzenec
Ervín	1934		New York City-USA
Václav	1935		Bujesily
Jiří	1935		Louny
Bernard	1940		Appleton-USA
Kenneth	1942		Green Bay -USA
Dennis	1949		Shawano-USA
Alan	1958		Hartford
Václav	1960		Kozojedy
Libor	1964		Kozojedy
Václav	1960		Starý Plzenec
Daniel	1966		Appleton-USA

Ženy:	Narozené:	Pobyt :
Libuše	1922	Klatovy
Linda	1952	Shawano-USA
Kateřina	1952	Hartford -USA
Alena	1958	Kozojedy
Jitka	1964	Starý Plzenec
Vendulka	1964	Bujesily
Lisa	1965	Appleton-USA
Dana	1968	Bujesily

Manželky :	Narozené :	Pobyt :
Otylie	1883	Shawano-USA
Marie	1895	Bujesily
Božena	1901	Kozojedy
Marie	1903	Praha 5
Marie	1904	Praha 5
Marie	1907	Louny
Herma	1911	Plzen
Lucie	1912	Shawano-USA
Jana	1919	Shawano-USA
Jenufa	1921	Shawano-USA
Geraldina	1929	Hartford-USA
Monika	1931	New York City-USA
Alena	1931	Kozojedy
Jitka	1936	Starý Plzenec
Věra	1942	Bujesily
Helena	1942	Louny
Marie/Mary/Ellen	1943	Appleton-USA

Větev SEDLEC -odnož Chrašťovice .

Muži:	Narození:	Pobyt :
Josef	1893	Kralovice
Václav James	1890	St.Petersburg-USA
František	1928	Krnov
Daniel	1928	Millington-USA
Václav	1932	Nýřany
Pavel	1943	Výrov-Hadačka
Michal	1960	Nýřany
Vladimír	1962	Nýřany
James/Jakub/	1965	Millington-USA

Ženy:	Narozené :	Pobyt:
Soňa	1952	Krnov
Iva	1954	Krnov
Anna	1959	Millington-USA

Manželky :	Narozené:	Pobyt:
Terezie	1900	St.Petersburg-USA
Phyllis	1927	Millington
Soňa	1931	Krnov
Marta	1936	Nýřany
Dana	1946	Výrov-Hadaška

Větev SEDLEC -odnož Šípy .

Muži :	Narození :	Pobyt :
Edwin	1887	Köthen-NDR
Edwin	1908	Weissenfels-NDR
Edwin	1933	Tagewerben-NDR
Herbert	1939	Weissenfels-NDR
Eyk	1967	Weissenfeks-NDR
Rudolf	1917	Fürth i Bayern-NSR
Uwe	1961	Langenhanshagen-NDR

Ženy :	Narozené :	Pobyt :
Karin	1953	Fürth i Bayern-NSR
Carmen	1959	Tagewerben-NDR
Manuela	1960	Tagewerben-NDR

Větev SEDLEC - odnož Šípy

Manželky :	Narozené :	Pobyt :
Irmgard	1910	Weissenfels-NDR
Herta	1922	Fürth i Ba-NSR
Gerda	1934	Tagewerben-NDR
Margit	1940	Weissenfels

Větev NEBŘEZINY :

Muži :	Narození :	Pobyt :
Antonín	1898	Rybnice u Plas
František Vladislav	1914	Dnešice u Přeštic
František	1914	Dnešice
Ladislav	1920	Výrov-Hadačka
Karel	1905	Most
Karel	1930	Plasy
Jan	1931	Dolní Smržovka
František	1946	Dnešice
Vladimír	1946	Černotín u Dnešic
Vladimír	1968	Černotín
Vladislav	1953	Dnešice
Ladislav	1948	Výrov-Hadačka
Josef	1953	Výrov-Hadačka
Jaroslav	1951	Chlumčany u Dobřan
Karel	1956	Plasy
Pavel	1960	Dolní Smržovka
Jan	1964	Dolní Smržovka

Ženy :	Narozené :	Pobyt :
Ludmila	1934	Most
Marie	1950	Dnešice
Anna	1952	Dnešice
Hana	1955	Plasy

Manželky :	Narozené :	Pobyt:
Anna	1892	Praha 1
Antonie	1894	Přovany u Plzně
Anežka	1895	Babiná u Plas
Anežka	1898	Rybnice u Plas
Anežka	1900	Most
Marie	1912	Chlumčany u Dobřan
Marie	1932	Plasy
Marie	1919	Dnešice
Anežka	1915	Dnešice

Větev NEBŘEZINY .

Manželky :	Narozené:	Pobyt :
Marie	1940	Dolní Smržovka
Božena	1922	Výrov-Hadačka
Jindřiška	1951	Černotín

Větev PLASY .

Muž :	Narozen :	Pobyt :
Jiří	1921	Štětí n/Lab

Žena:	Narozená :	Pobyt:
Blahomila	1953	Štětí n/Lab

Manželky :	Narozené :	Pobyt :
Jana	1888	Bakov n/Jiz
Blahomila	1930	Štětí n/Lab

Větev STRAŽIŠTĚ :

Muži :	Narození :	Pobyt :
Antonín	1904	Plzeň
Bedřich	1910	Sydney Mines-Canada
		" "
Jaroslav/Jerry/	1919	Horní Bříza
Josef	1912	Chraštovice
Václav	1922	Ústí n/L-Střekov
Ladislav	1925	Liberec
Jiří	1930	Plzeň
Zdeněk	1935	Ústí n/Lab.
Ladislav	1947	

Žena :	Narozená :	Pobyt :
Jana	1963	Plzeň

Větev STRAŽIŠTĚ .

Manželky :	Narozené:	Pobyt :
Marie	1880	Sydney Mines /Kanada/
Anna	1890	Teplice
Aloisie	1899	Ústí n/Lab
Anna	1900	Perchtolsdorf u Vídně
Marie	1907	Plzeň
Aloisie	1907	Warasdorf
Berta	1915	Sydney Mines
Vlasta	1923	Ústí n/Lab
Růžena	1941	Plzeň
Helena	1941	Liberec

Větev JIHLAVA.

Muži :	Narození :	Pobyt :
Gerhard	1910	Mü nchen -NSR
Petr	1947	München-NSR
Žena :	**Narozená:**	**Pobyt :**
Eva	1951	Mü nchen-NSR
Manželka:	**Narozená :**	**Pobyt:**
Voršila	1923	München

Větev KUCHYNĚ u Svratky .

Muži :	Narození :	Pobyt :
Karel	1895	Wien-Rakousko
Josef	1903	Praha
Ivan	1932	Havířov
Pavel	1943	Praha
Miroslav	1954	

Větev Kuchyně u Svratky.

Ženy	Narozené :	Pobyt :
Emilie	1896	Wien-Rakousko
Halina	1921	Frýdek-Místek
Jindřiška	1956	Praha

Manželky :	Narozené :	Pobyt :
Marie	1886	Wien -Rakousko
Anna	1898	Praha
Marie	1902	Žimutice u Týna nVl
Zdeňka	1934	Praha
Marta	1947	Havířov
Herta	1916	Wien-Rakousko

Rekapitulace :

Větev	Počet osob.se jménem naším : Muži	Ženy	Manželky	Celkem
VÝROV odnož Výrov II	12	7	12	31
H.Bříza III	1	1	1	3
Hodyně	20	8	17	45
SEDLEC odnož Chraštovice	9	3	5	17
Šípy	7	3	4	14
NEBŘEZINY	17	4	12	33
PLASY	1	1	2	4
STRAŽIŠTĚ	9	1	10	20
JIHLAVA	2	1	1	4
KUCHYNĚ	5	3	6	14
Celkem	83	32	70	185

Žije tedy ve světě kromě Prusíků a Prusíkových z polské větve/kmene?/ 83 Prusíků,32 svobodných Prusíkových a 70 manželek Prusíků.Jedna manželka,znovu provdaná Hildegarda Raffaltová žije v Passau/NSR/.Nemá tedy již naše jméno,ale byla matkou Gerharda Prusíka,který žije v Mnichově.

Ještě jedno zamyšlení a zastavení .

Ve své práci podáváme doklady nepřímo o tom,jak v průběhu asi 170 let,t.j.přibližně od roku 1800,nedlouho po francouzské fevoluci,se náš rod,národ a vlastně i lidstvo rozvíjelo.Můžete se zeptati,nač umírali naši předci,jakého věku se dožívali,jak se rodila dvojčata,zda jich hodně s tohoto světa odešlo nedobrovolně a takových různých otázek může býti mnoho.I na ně je odpověď v těchto Dějinách rodu. Dvojčata v našem rodě se rodila asi v počtu 1%,což je normální celostátní průměr.Nemoce a příčiny smrti v našem rodě nejsou asi také příliš odlišné od průměru.Ve starých zápisech čteme příčiny smrti i u starých lidí jako psotník, hodně vodnatelnost,úbytě,šlak atd.Podobá se to naší tuberkulose,infarktu i snad rakovině a to zvláště u žen,kde byla po porodu péče pramalá.

Nepřirozenou smrtí z lidí,o nichž se píše,zemřelo asi 60, t.j. tedy asi 2%.Ovšem musíme uvážiti,že naše země přece jen nebyly od třicetileté války v 17 století celkově tak zhoubně postiženy jako třeba Polsko.Tam také žije velké množství členů našeho rodu-ze všech zemí světa nejvíce- a tam opravdu se udávaly dávno i ještě nedávno v II světové válce opravdové rodinné tragedie v hojném počtu.Z dopisů,která nám psali Prusíci z Polska zaznívá stesk po ohromném počtu mrtvých sourozenců,otců i dědů i zmizelých navždy a mnozí-zvláště vdovy prosily,zda o nich něco snad nevíme.Opravdu marné naděje.

Mnozí naši členové rodu-Prusíci i ti s jinými jmény,ale s rodovou krví,padli v I.světové válce nebo zůstali tehdy nezvěstní,ale i ve II. světové válce zemřeli někteří v koncentračních táborech a jiní zase německé národnosti zašli po roce 1945.Jaké to prapodivné a vlastně stejně hrozné osudy u členů rodu jedné krve,ale dvou různých národností.Sebevraždou ukončilo život na 20 členů.Oběsili se, skočili pod vlak,zastřelili,otrávili,život je omrzel.

Za 170 let se rozmnožil rod po 8 Prusících,kteří se stali zakladateli rodových větví,na 2600 lidí a v tom se nepočítaly děti,které se nedožily aspoň 10 let!Ke 30.červnu žije v roce 1968 v naší republice 57 Prusíků,23 žen a svobodných dívek se jménem Prusíková a dále v republice žije právě k tomu dni 51 manželek a vdov Prusíků.Celkem v naší zemi 131 osob má jméno Prusík nebo Prusíková.V cizině,zvláště v Polsku,je to však mnohem vyšší číslo.

Veliké množství-naprostá většina- z potomků Prusíků má již jiné jméno.někdy již v páté i další generaci.V největší rodové větvi Výrov je to 377 jiných jmen,ve větvi t.zv.Sedlec 150 jmen.U větve Červená Řečice,která vymřela úplně již v roce 1897,je to jen jedno jiné jméno. U větve Nebřeziny má 46 členů jiné jméno než Prusík nebo Prusíková,u větve Plasy 12 jmen,u větve Stražiště je to 50 jmen,u větve Kuchyně 20, Jihlava 14 jmen,dohromady je to již k dnešku na 670 jiných jmen než měli Prusíci,původní zakladatelé rodových větví. Jméno je tedy již jiné,ale krev a sounáležitost k rodu našemu trvá stále.A tak všichni se mohou nebo také většinou hlásí ke tradici našeho prastarého rodu Prusíků.

Historie našeho rodu by si jistě zasluhovala ještě mnohem důkladnějšího rozboru,než byl podán v těchto Dějinách rodu.Některé události a činy lidí se přímo nabízejí k románovému zpracování. Pak to však již nebudou dějiny o všech,ale jen jak to někde známe ze Ságy rodu Forsythů či jiných slavných biografických děl,bude se tam vyprávěti o několika členech rodu,kteří nějak zvlášť vynikli, nebo jejichž osud byl tak pohnutý,že tvoří námět pro román či film. K většímu rozsahu Dějin chybí místo,ale i čas a život kvapí a proto ukončujeme toto dílo,jehož zpracování trvalo mnoho let.Snad omluvíte chyby,mezery a někdy i jednotvárnost v líčení.Dobré vůle bylo však vždy dost a to hlavně proto,aby se každý, kdo k našemu rodu patří neb s ním sympatisuje,dozvěděl o něm opravdu vše to nejdůležitější. Hlavně fakta spíše než fantasie.Mnozí jste až do přečtení Dějin žili snad i blízko nějakého pokrevního člena svého rodu a vzhledem k jinému jménu jste neměli tušení,že jste spřízněni.

O zvláštnosti, kterou se náš rod vyznačuje,projevilaa stále jeví zájem veřejnost,tisk i rozhlas.Když před časem vešlo ve známost,že pracujeme na tomto zvláštním rodovém díle,které snad opravdu v našich poměrech nemá obdoby,ozvali se zájemci,aby s tím seznámili veřejnost.Tak dne 19.května 1966 vysílal 15minutový pořad o našem rodu Západočeský Rozhlas z Plzně, tedy z kraje,který je našemu rodu nejbližší.Relace tato se opakovala pak tentýž rok dne 23.srpna. Bylo to na celostátní stanici Československo I.Mnoho novin a časopisů uveřejnilo o této práci o rodě Prusíků články a reportáže. Jmenujeme jen ty nejhlavnější: Lidová demokracie, Svobodné Slovo,Zemědělské Noviny, Mladá Fronta,plzeňský a západočeský deník Pravda/několikráte/. V hlavním historickém časopise "Dějiny a současnost" v červnu 1967 vyšla dlouhá úvaha o "Jednom rodě ve světě 450 let",což se týká nás všech. Časopis Ústavu zahraničního "Svět" uveřejnil v prosinci 1966 článek o tom, jak jsme hledali všechny Prusíky ve světě. Tento časopis je zasílán našim krajanům v cizině. A na to se hlásili nejen členové rodu,ale i ti,kteří na ně upozornili. Dosti podrobnou úvahu přinesl věstník Musea v Mariánské Týnici u Kralovic na téma: Rod Prusíků a jeho význam pro Plassko. A tak bychom mohli pokračovati velmi dlouho.Snad vše,co bylo před dokončením těchto Dějin rodu napsáno, je uschováno v našem archivu.
O našem rodu psal i časopis HOSPODÁŘ z Texasu a (SVORNOST HLASATEL) z Chicaga v USA.

Vše to vyvolala ta téměř světová zvláštnost,že známe všechny osoby ve světě,které mají jméno Prusík, a že jsou vzájemně spřízněny.Ve skrytu svých duší můžeme býti na to hrdí. Dopracovati se k této raritě nebylo ovšem nijak snadné.Stálo to vše mnoho trpělivosti,času i finančních nákladů. Nepřejeme si však nic víc než,aby ti, kdož jsou živí a ti, kdo se v budoucích časech v rodě narodí,stále se k němu hlásili,navzájem se poznávali a ctili a rodu jen čest dělali !

Zápis o gruntu Prusíků v Sedlci z roku 1673.

Na přiložené fotografii můžete si přečísti zápis s první strany Gruntovní knihy pro obec Sedlec u Plas o gruntě Prusíků.V tomto gruntě stála naše první,historicky známá kolébka rodu. Existují ovšem již některé zápisy o našem rodě z dřívějších staletí. Jsou to cenné údaje z někdejšího slavného kláštera v Plasích,nebo zmínky o našem předku Vojtěchovi Prusíkovi ze Sedlce v Urbáři panství Kaceřov,který dal pořídíti v roce 1558 vládce nad našimi předky Gryspek z Gryspachu.Víme,že náš předek Vojtěch Prusík narodil se v roce 1515 v Sedlci a že snad i jeho předci tam již také dávno žili, ale o tom doklady nemáme. Zápisy v Gruntovních knihách jsou však poměrně obsáhlejší než v jiných listinách.Zápis byl pořízen v roce 1673 , je to tedy téměř před třemi sty lety.

K zápisu psaném,jak bylo zvykem,švabachem,chceme Vám podati několik vysvětlivek.Předně zdůrazňujeme,že jde pouze o první stranu počáteční.Zápisy pokračovaly od roku 1673 až do roku 1808 do napoleonských dob,kdy se ujal gruntu č. 4 v Sedlci Václav Prusík. Pak byly zavedeny nové pozemkové knihy.Vzhledem k tomu,že zápis začíná na 104 straně knihy nadpisem:" Porovnání bratrské bratří Prusíkův ve vsi Sedlci",chtěli bychom blíže vysvětliti,oč tehdy šlo.

V roce 1672 zemřel sedlák Jakub Prusík, o němž jsme psali jako o všech v těchto Dějinách rodu. Byl to pravnuk Vojtěcha Prusíka,našeho prvního známého předka. Jakub měl tři syny a jednu dceru.O ní je v zápisu také řeč. Byla to Anna, která se provdala ke Kymlům/Kouklům/ v Bílově.Stalo se to ještě za života Jakubova,jejího otce.Když zemřela začátkem roku 1673 manželka Jakuba Prusíka,Anna,došlo ke změně v držení gruntu a porovnání. Jakub,jak jsme řekli, měl tři syny.Nejstarší Matouš narodil se r.1628,přiženil se k Rečkům do Bílova,ale potomky po meči nezanechal.Druhý byl Václav narozený v.roce 1630.Stal se kovářem v Bílově.Byl bezdětný.

Je dojímavé,když listujeme a pročítáme zažloutlé listy staré knihy,kde se mluví o našich dávných předcích.Slova jsou prostá a přece co za nimi je skryto pohnutých osudů. Právě i při zmínce o kováři Václavovi Prusíkovi.Byl to silný muž,zlatého srdce a vždy jen hořící pro právo a spravedlnost.Tato jeho ctnost mu byla osudná.V půtce se šlechticem Miseronim byl v dubnu 1673 u hradu Krašova zastřelen. Jen prostá věta v zápise:"Léta Páně 1674,16.Februara položil Martin Prusyk 4 kopy pozůstalé Barboře , vdově po nebožtíku Václavovi,kováři," dotvrzuje pravdu o osudu jednoho člena našeho rodu.

Nejmladší syn Jakuba a Anny Prusíkových v Sedlci byl Martin,narozený za třicetileté války roku 1633.Za ženu měl Ludmilu Burdovou narozenou 1656 v Potvorově.Když 23. února 1673 Martin Prusík přebíral grunt,bylo mu 40 let. O Martinovi,jeho dětech a dalších osudech jste se dočetli v těchto Dějinách.- Gruntovní zápis je cenný dokument a proto jsme jeho malou část zde uvedli.

Porownani Bratrske Bratrzi Prusikuw wewsy Sedlczy.

Leta Panie. 1673. 23 Februarij. Przidrzianych Saudech, Sgistim Wiedomim a Powolenim Milostiwe Wrchnosti, Wysocze Dustogneho a welebneho Pana P. Prelata Knieze Benedikta Oppata Klasstera Plaskeho, Stalo se bratrske Porownani mezy Bratrzimi Prusiky, otiz grundt Prusikowskytu we Wsy Sedlczy, a to takowe: Zie Martin Prusyk, Powikrozeni skrze czasnau smrt z tohoto Swieta, Anny Mateuze gych, gsauce azu Stawagicze Plnomocznym hospodaucem tehoz statku Prusykowskyho, ma a Powinen bude, odtud wydati (: Porazicze sobie Pozednie na swug dil, tolyk co gynstim bratrzim) totiz to gn =

Gmenowitie . . . . . 40 ß

Mathaussowi na Reczkowim w Bilowie . . 40 ß

Wacslawowi Kowaczi, nynitez w bilowie . . 40 ß

Annie Sestrze, Khimlowe w bilowie.

/. Kwegbitku ktery giz Prwe Przigala gsauce Nalezitie odtud wibyta :/ gestie Na Penieznych 10 ß

W Sumie . . 130 ß.

Wegrunky Roczni Kladeni po 4 ß

Krawa gedna Kostelni Kzadussy Potworowskemu Przi Grunthu se Zanechawa, Stalo se Zapanowani, 3. Mistr Wrchu Psaneho Pana Oppatha, a Prelata Knieze Benedikta u Przitomnosti P. Matyasse Stillyngara Purgkrabiho, a Gizicho Borowskyho. Pisauce Duchodniho Panstwi Klasstera Plaskeho, teuz obcze Sedlczke, Przi Drzianych Saudech, 14 Fuswa /.

Leta Panie 1674. 16 Februar. Polozil Martin Prusyk . . 4 ß

Pusstieny Barbouze wdowie po Nebo: Wacslawowi Kowaczi

První zápis z roku 1673 v Gruntovní knize o našich předcích v Sedlci.

Co říká 1. strana Zápisu v Gruntovní knize o rodě Prusíků v obci Sedlec na Plzeňsku?

Porovnání bratrské bratří Prusíkův ve vsi Sedlci.

Léta Páně 1673,23. Februara přidržených soudech s jistým vědomím a povolením milostivé vrchnosti vysoce důstojného velebného pana P.Preláta,kněze Benedikta,opata kláštera Plaského.Stalo se bratrské porovnání mezi bratřími Prusíky totiž grunt Prusíkovský tu ve vsi Sedlci a to takové : Že Martin Prusyk po vykročení skrze časnou smrt z tohoto světa Anny,mateře jejich jsouce až stávajíce plnomocným hospodářem téhož statku prusíkovského má a povinen bude odtud vydati porazíce sobě před ně a na svůj díl tolik co jiným bratřím totiž to je jmenovitě 40 kop

Matoušovi na Rečkovým v Bílově..... 40 kop

Václavovi kováři nyní též v Bílově ..... 40 kop

Aně,sestře Kimlové v Bílově,ale k vejbitku,který již přijala ,jsouce náležitě vybita ještě na penězích 10 kop

Suma ..... 130 kop

Roční kladení po 4 kopách.Kráva jedna kostelní k záduší potvorovskému při gruntu.

Stalo se za panování jeho milosti pana Opata a preláta Benedikta a za přítomnosti pátera Matyáše Tyllingara a Jiřího Borovského písaře důchodního panství kláštera plaského téže obce sedlcské přidržených soudech at supra

Léta Páně 1674,16.února/Februara/ položil Martin Prusyk pozůstalé Barboře 4 kopy ,vdově po nebožtíku Václavovi,kováři.

Poznámka:V té době byl opatem kláštera Benedikt Engelken, vládl císař Leopold I.a zuřily turecké války.

E P I L O G .

Jste u konce četby „Dějin rodu Prusíků".Pokusil jsem se nahlédnouti za clonu minulého času a nahmatati tam citlivě první nesmělé tepy našeho prastarého rodu. Minulost není mrtvá, v ní má kořeny současnost a nemůže bez ní být ani budoucnost. Dílo o našem rodu jsem dopsal v létě roku 1968.

Vím,že v budoucnosti se opět v našem rodě mnoho změní a snad ještě velmi brzo za mého života. Dnes předávám potomkům a všem členům rodu tuto práci. Udělal jsem tuto,dosti podrobnou bilanci rodu a to po meči od 16.století a od počátku 19.století také po přeslici,od doby probuzenecké. Nechť jednou po mně zase další uzavřou nové kapitoly rodu ! Pracoval jsem na Dějinách mnoho let a mám jen jedno přání: aby se v práci pokračovalo i po mé smrti a historie rodu nikdy neupadla v zapomenutí.Aby všichni milovali svůj rod,mnohými členy proslavený. Nikdy jsme neměli žádný erb,ani v našich řadách nebylo milionářů. Vzešli jsme ze selského rodu,jako asi původně celý národ,ovšem u nás to bylo do nedávna,že mnoho členů zabývalo se touto nejdůležitější prací pro lidstvo.

Naším erbem nezničitelným a nezapomenutým byla vždy poctivá práce, láska k vlasti a všem lidem.Tak,jak o tom mluví básník Josef Václav Sládek,rodák ze Zbirohu :

N á š e r b .

Náš rodný erb,ten tvrdého je slohu,
jej první šlechtic marně v štítu hledá,
jak na nás přešel od dědova děda
klas potem zrosený a větev hlohu !

Dlaň ku pluhu,v prst hluboko nohu
my tiskli od věků a králi nedá
ni kníže,co mu dala naše běda !
- a král tak čistou nedá duši Bohu.

Tak nosíme ten erb svůj tisíc roků;
však meč a ostruhy,my též je známe;
kde který v štítu,dřív byl v našem boku !
a ostruha dřív plouhala nám hrudu:
- A také na své heslo něco dáme:
"Zde byl jsem věky a také budu !"

V těchto „Dějinách rodu Prusíků" jsou vylíčeny stručně pradávné i nedávné děje.Jsou to i legendy o rodu z dob pohanských Prus,z časů kdy tam hlásal sv.Vojtěch křesťanství a nalezl tam r. 997 mučednickou smrt.

Jsou to však i historicky doložené události z počátku 16.století a lidé,žijící ještě za panování posledních českých králů Jagellonců,dále pak přes všechny Habsburky,co nám od roku 1526 až po rok 1918 vládli,přes samostatnou republiku až po naše časy. Je to historicky doložená doba 4 5 3 let!

Myslím,že můžeme být hrdi na tuto dlouhou tradici i historii rodu a že se nikdy nemusíme stydět za dílo,které přemnozí členové rodu vykonali pro blaho národa i lidstva. Doufejme,že ani dnešní a příští generace se nedají svými předky zahanbiti.Že všichni pro čest rodu udělají co bude v jejich silách. Ti po meči i po přeslici !

Nejstarší původ rodu je asi v Pobaltí,nenasvědčují tomu jen legendy,ale i skutečnost žijících tam osob s naším jménem.Je to země na severu Polska.Ovšem nejstarší, historicky přesně doloženou kolébkou rodu našeho je obec Sedlec u Plas na Plzeňsku. Avšak již přes 100 let tam nežije člověk se jménem Prusík,ačkoliv byl tam již na počátku 16.století a možná již i za dob krále Jiřího z Poděbrad a dříve. Žijí tam však dodnes lidé s jiným sice jménem ,ale s krví Prusíků v žilách svých.I když jsme v naprosté většině již rodáky z jiných míst,krajů i zemí a jsme dnes roztroušeni po celém téměř světě,měli bychom se jako k jakési Mekce rodu vraceti tam,do Sedlce, malé západočeské vesničky. A v těch místech se zamyslet nad smyslem života, nad budoucností naší i všech lidí. Tak,jak to krásně řekl v jedné své básni Antonín Sova :

"Ještě jednou se vrátíme v zamyšlení,kde prudce
květ voněl,že svedl nás s cesty,když šeřivým
stříbrem tekl
nad potoky večer,a ještě jednou se vrátíme,
kde píseň jsme slyšeli z oken,jež hleděla
k zahradám zmlklým".

Je-li na světě něco spravedlivého,je to ČAS.Ubíhá nám všem stejně.Využijme tohoto vzácného pokladu-času ve svém životě opravdu co nejhodnotněji ! Ať zanecháme po sobě jen dobré činy a zůstanou na nás potomstvu a všem jen krásné vzpomínky !

Děkuji ze srdce všem,kdož mně pomohli v mé práci,zejména pak své ženě Jiřině.

V Praze, v létě roku 1968.

Jaroslav Prusík

M O T T O.

"Náš život od prvního vzlyku
až k hrobu je jen náhod sled :
hrst radostných v něm okamžiků
a žalů , strastí za sto let."

JAK SE ROD PRUSÍKŮ OD R. 1515 ROZVĚTVOVAL

1. ZNÁMÁ GENERACE — PRAOTEC RODU — VOJTĚCH PRUSÍK 1515-1580 SEDLEC U PLAS NA PLZEŇSKU

2. GENERACE — MIKULÁŠ IV 1550-1625

3. GENERACE — VÁCLAV 1580-1640

4. GENERACE — JAKUB 1601-1672 SEDLEC; BARTOLOMĚJ 1602-1670 SEDLEC, EXULANT, ZAKLADATEL POLSKÉ VĚTVE

5. GENERACE — MATOUŠ 1628-1696 SEDLEC-BÍLOV; VÁCLAV 1630-1673 SEDLEC-KRAŠOV; MARTIN 1633-1723 SEDLEC

6. GENERACE — JAN 1672-1732 SEDLEC-POTVOROV; VÁCLAV 1678-1728 SEDLEC-NEBŘEZINY; MARTIN 1680-1737 SEDLEC

7. GENERACE — MARTIN POTVOROV; EUGENIUS 1714-1786 PLASY; ADAM 1715-1759 SEDLEC

8. GENERACE — JAN POTVOROV; ADAM 1765-1835 PLASY-STRAŽIŠTĚ; BLAŽEJ 1742-1823 SEDLEC; MARTIN 1745-1822 SEDLEC-PLASY

9. GENERACE — ZAKLADATELÉ OSMI VĚTVÍ

1. VOJTĚCH 1790-1867 VĚTEV „STRAŽIŠTĚ"
2. JOSEF 1792-1887 VĚTEV „JIHLAVA"
3. JAN 1794-1859 VĚTEV „KUCHYNĚ"
4. VOJTĚCH 1777-1841 VĚTEV „VÝROV"
5. VÁCLAV 1786-1845 VĚTEV „SEDLEC"
6. FRANTIŠEK 1789-1838 VĚTEV „ČERVENÁ ŘEČICE"
7. JOSEF 1796-1875 VĚTEV „NEBŘEZINY"
8. ANTONÍN 1799-1867 VĚTEV „PLASY"

VÁCLAV 1797-1827 SVOBODNÝ

Sjezd rodu Prusíků
v Praze 12.9.1970